HISTORIA MUSCORUM

IN QUA CIRCITER.

SEXCENTÆ SPECIES

VETERES ET NOVÆ

AD SUA GENERA RELATÆ

DESCRIBUNTUR

BI

ICONIBUS GENUINIS

O'U M

APPENDICE

ET

INDICE SYNONYMORUM.

Opera JO. JAC. DILLENII, M.D. in Universitate OXONIENSI
Botanices Professories Sherardini.

ETHEATROSHELDONIANO.

MDCCXLI.

Authoris donum Likluton Frozin A.M. S. R.S.

PRÆFATI

USCORUM infloria

Imprimatur

Liber, cui Titulus,

GUALT. HODGES,
Vice Canc. OXON.

Decemb. 14. 1741.

(a 1606 ad 1606 surpos has of the opicivationibus contimustis, tum focies y esponse. Vetavica & Guil. Sherardi operis, thecrerum name to pluttenain ad and in auduch fuit, at ex Synopies Stirpium Britaini a chi conclecionda apparet, in qua rec. Inecres commercipient, come to armin cius Labri editione 64 faldom faccies deld and effort thaimvero utramque multum fuparat tertia hujus Libri edinis, in qua amplius tercentum divertae fiberes recenferent, parting abuddleso, partim a Richardfono when the detailer a lacet veto for repertus, non hit facilis or conque in his A compare neventice Minici speciem, tamen non is appropriate focas Muscorum productioni faventibus, un martina & Seigenersonalibus Anglia provinciis, præfertim in ment of the state of the places deliter and agrotte species. De e diagre, plantarum gratia in montes Cambriles ... ur quo non paucas ipfe inveni novas species, maiors locis variis lectas, nondum deferrptas. (10)

PRÆFATIO.

USCORUM historia, angustis olim limitibus circumscripta, paucarum erat herbarum scientia; ex quo vero Rajus ad scribendum animum appulit, postquam ipse, præeunte Merreto in Pinace Rerum Natur. Brit. 1667. species aliquot novas in Catalogo Plantarum Angliæ 1670. &

Historia descripfisset, socios operis nactus Lhwydium, Bobartum, Doodium, plures aliquot in Synopfis Stirpium Britanniæ editionem primam contulit: inde paucorum annorum intervallo (a 1690. ad 1696.) tum ex sua & Doodii observationibus continuatis, tum fociis Vernonis, Petiveri & Guil Sherardi operis, specierum numerus plusquam ad duplum auctus fuit, ut ex Synopfis Stirpium Britanniæ editione fecunda apparet, in qua 170. species enumerantur, cum in prima ejus Libri editione 64. saltem species descriptæ essent. Enimyero utramque multum superat tertia hujus Libri editio, in qua amplius tercentum diversæ species recensentur, partim a Buddlejo, partim a Richardsono p. m. & ab aliis detectæ. Licet vero tot repertis, non fit facilis res, novam in his regionibus invenire Musci speciem, tamen non est dubium, quin locis Muscorum productioni faventibus, in montibus & Septentrionalibus Angliæ provinciis, præsertim in Hibernia & infulis Scotiæ plures delitescant ignotæ species. De quo mihi constitit itinere, plantarum gratia in montes Cambriæ anno 1726. instituto, in quo non paucas ipse inveni novas species, & habui alias ab amicis locis variis lectas, nondum descriptas. Porro Porro ex altero Orbe evocavi, quantum potui, Muscos ibi nafcentes, & obtigere mihi plures fasciculi e Virginia & Pensylvania, e quibus cognosco tertiam circiter Muscorum ibi nascentium partem novam esse. Quæ vero in contraria Orbis parte versus austrum species nascuntur, pleræque a nostris disserunt, ut comperi e duabus coriaceis capsis, Muscis in Patagonia lectis, repletis, ad me forte fortuna delatis. Qui in Grænlandia & Lapponia proveniunt Musci, plerumque congruunt cum nostris Cambricis & alpinis Helveticis. In montosis, tropicis comprehensis, Musci nascuntur frutescentes elegantissimi, Filicibus assines, quarum aliquot ab Auctoribus memoratas species nondum vidi,

plurimas autem nondum detectas effe existimo.

Cum vero plus quingenti specie distincti Musci cum varietatibus suis penes me fint, cum mihi pateant ampli Horti Sicci Jac. Bobarti, Guil. Sherardi & Car. Du Bois, fatis quidem mihi copiarum ad instruendam Muscorum Classem habere videor, & spero, quod eam rite disposuisse & singularum specierum icones accurate fecisse comperiar; in qua re non tam eorum, qui umbratili figurarum nitore delectantur, quam qui & ipsas plantas noscunt, & graphices non prorfus ignari funt, judicium expeto. Ego vero confulto in multis omifi umbras, tanquam non necessarias, & ne obscurarent lineas differentiales, eas tantum adhibui, quæ figurarum formam juvant, quibus lineis ducendis tam folicitam dedi operam, ut, quod præfiscine dixerim, accurationes & naturæ rerum magis respondentes figuras concinnari posse negem, nisi a quodam & Rei Herbariæ & delineandi artis me magis perito. Et quoniam hoc genus plantis peculiare est, ut, nifi nativam magnitudinem habeant earum imagines, non facile cognofcantur, primariis figuris omnibus, dempta una alterave, ubi id monetur, naturalem dedi magnitudinem, secundarias & quæ particulas specierum demonstrant, quoniam aucta magnitudine differentiæ earum melius discernuntur, per duas lentes vitreas, altera remisfius, altera intenfius augente, paravi: plerumque vero usus fui illa modice augente, tum ne nimis a facie nativa recederem, tum

ne damnum caperent oculi; proportionem autem indicant primariæ figuræ, quibus appictæ funt earum particulæ. Ne vero delineationes meæ a chalcographo, quod in minutis plantis fieri folet, corrumperentur, omnes partim acu & aqua forti, partim graphio, prout fingularum conditio ferebat, æri incidi ipfe, labore fane improbo, fed necessario. Diu etiam versatus fui in examinandis & invicem conferendis speciebus, earumque varietatibus reducendis. Sexcentas circiter descripsi species, plerasque ex meis, quafdam ex aliorum observationibus: paucas nominetenus ex Michelio & aliis enumeravi. In quarum descriptionibus mediocritatiftudui, neve prolixitate tædium crearem, neve ob brevitatem obscurus fierem. Synonyma ex serie temporis disposui, quæ methodus licet id incommodi habeat, ut idem nomen interdum repetendum fit, confert tamen ad historiam & progressum scientiæ demonstrandum; in quibus synonymis & ab aliis, & a me olim commissos errores emendavi. Nomina multa, quæ olim in Catalogo Giffenfi scripfi, hic neglexi, inter synonyma rejeci & quafi delevi, partim quod differentias specificas clare non indicarent, partim quod plura eorum justo essent prolixiora Hic brevius & quamapte potui, me expedire studui, quamvis, ut verum fatear, ipfe mihi non fatisfaciam ubique, præfertim in iis generibus, quæ plures comprehendunt invicem fimiles species, & in quibus, ob partium tenuitatem, differentiæ specificæ minus conspicuæ sunt. Pauca omnino sunt generica nomina, in quibus olim ob imperfectum plantæ statum erravi, frequentiores autem funt specificæ denominationes, quas corrigere necesse habui, quod non tantum licere, sed mei muneris hic esse existimavi. Sicuti enim in primordiis scientiæ irrita foret expectatio appellationum exacte bonarum, ita fub incremento & perfectione ejus, ut magis congrua nomina inveniamus adnitendum est, videturque mihi Historiam scribenti jus quoddam enasci ea componendi; nam ex plurium specierum collatione earum facies diversæ & differentiæ specificæ melius cognoscuntur, quam ex paucis. Dedi tamen operam, ut in descriptis speciebus, notam aliquam retinerem,

retinerem, qua innotuerunt & ab aliis Auctoribus distinctæ sucrunt species, simulque allaboravi, ut faciem exprimerent ideamque quandam speciei crearent denominationes, cavens a verbis inanibus & generalibus. Interea novi arduum esse, ejusmodi dare nomina, quæ non tam omnibus, quam plerisque placeant, tamen spero, quæ in hoc Libro nunc scripta sunt, esse ejusmodi, ut, nisi novæ sint species, novis posthac carere possimus nominibus.

Quorfum, inquient multi, tantum laboris in rebus adeo tenuibus infumptum? cui bono hæc omnia? Primo ut cognoscamus sapientiam Creatoris, quæ in minimis non minus elucet, quam in magnis plantis. Quis enim non miretur tot foliolorum diversas formas, nervos quibus adhærent, pediculos pilo fæpe tenuiores. materiam spermaticam in capitula transmittentes subtilissimam, qua speciem suam propagant? capitulorum porro differentiam & structuram diversam, opercula item & calyptras? pediculorum seu setarum diversam figuram in basi, unde eruuntur characteres generum, ficuti e foliis & totius facie differentiæ specificæ patent? radices item tomentosas, humorem nutritium fugentes? fubtilitatem eorum ductuum, qui alimentum in folia & ceteras partes distribuunt, mente potius, quam oculis percipiendam? Quæ omnia, quo argutiora funt, eo magis armato oculo examinata admiranda deprehenduntur, cum arte facta fubtilissima & exquisiti laboris opera nævos saltem ostendant.

Deinde bonitas æterni Numinis & amor erga hominem & creaturas ei subservientes elucet, dum rebus aspectu vilibus & exsuccis materiam & nutritiam & medicamentosam indidit, ut constat de vi adstrictoria & roborante Usnearum, sedativa Coralloidis pyxidati 6. in tusti convulsiva, Lichenoidis pulmonei 113. & Polytrichi vulgaris in assectibus pulmonum: Lycopodium vulgare ad multa prodest, speciatim farina spicarum in nephritide: Lycopodii quinta species Indis celebratissima est in multis assectibus: Selagini vulgari vis inest drastica & summe emmenagoga: Lichenes saluberrimi sunt in assectibus epaticis, ut inde nomen etiam adepti sint apud multos: Lichenoides digitatum cinereum

102. ad præcavendam hydrophobiam specificam habet efficaciam: & quid non speremus ab aliis, quorum virtutes nondum innotuerunt? Rangiferi longa hyeme in extremo septentrione vitam tolerant Coralloide 29. planta valde arida & exfucca: Confervæviliffimæ filtris aptæ funt, quædam a piscibus & avibus maritimis devorantur, aliæ nidum præbent & fætificationi conchyliorum aliorumque infectorum aquaticorum inferviunt, ficuti terrestres Musci domicilia insectis terrestribus dant & Hypna fericea avium minorum nidis struendis apta sunt. In arte tinctoria Musci quidam aridiores usum habent egregium, ut constat de Coralloidis specie 39. Lichenoidis speciebus 10.60.61. nec dubium, quin plures aliæ Lichenoidis species iisdem usibus inservirent, fi a peritis harum rerum exprimenta fierent, præfertim species 8. 12. 13. 14. & Usneæ quædam, quæ in chartis repositæ diuturnitate temporis fubrubro eas colore inficiunt. Musci crustacei obvestiunt rupes, quæ nudæ sine his forent, arboribus tunicam induunt tum crustacei, qui in folia & ramos explicantur, tum Hypna varia; quæ tunica, qua boream spectant arbores, denfior est & eo securius frigus arcet, simulque in desertis plagam monstrat viatoribus. Musci vero palustres viam sternunt per paludes, præfertim Sphagnum 1. & 2. quæ & cubilibus inferviunt, nec hæc tantum, fed & Hypna quæcunque farciendis fedilibus & pulvinaribus a pauperibus adhibentur. Porro rimas & foramina cafarum pauperiores his obturant, quin tecta ingrediuntur lautiora; nam tegulis supponuntur Hypna promiscue lecta ad arcendum calorem, frigus, pluviam & nivem. Denique in re hortenfi ad transmittendas plantas non alia res magis commoda est Hypnis quibuscunque, succulentas quidem & pingues plantas involvendo Musco arente, frutescentes vero & arboreas modice humente; cum calorem & fermentationem non concipiant, instar fœni, straminis & aliarum rerum vulgo adhiberi solitarum. Eadem Hypna apta funt purgandis lumbricis in usum Parmacopœorum & Piscatorum, præsertim species 45.46.47. Alii usus tempore innotescent.

Maximam

Maximam autem voluptatem ex harum rerum cognitione theoretica capiunt Botanici ruri degentes, quando hybernis & primis vernis mensibus silente Flora, hæc Vegetabilium Classis corum oculis fe objicit. Et mihi quidem ab exspationibus illis hybernis plurimum olim & mente & corpore emolumenti accessit, nunc aliis distentus negotiis amœnitates illas, quibus vacat, relinquo, studiis eorum meis observationibus inservire contentus. quæ, ut ad Historiam Muscorum hactenus notorum perficiendam conducant, annifus fui, absolutam dare, donec omnes in orbe terrarum nascentes species inventæ fuerint, nemini licet.

Superest ut eorum, qui exemplaribus Muscorum collatis hanc Historiam locupletarunt, gratam mentionem faciam. Hi funt:

JOANNES AMMAN, M.D. Academ. Scient. Imper. Petropolit. Socius. JOANNES BARTRAM, Colonus curiolus in Pensylvania. SAMUEL BREWER, Trobrigii in Wiltonia lanariam olim artem exercens.

GUILIELMUS BROWNRIGG, M.D. Medicinam faciens in Cumbria.

LITTLETON BROWN, M.A. Societ. Reg. Socius. MARCUS CATESBY, Historiæ naturalis cultor. OLAVUS CELSIUS, S.Th.D. Professor Upsaliensis. JOANNES CLAYTON, Botanicus curiosus in Virginia. THOMAS COLE, V.D. Minister apud Glocestrienses.

PETRUS COLLINSON, Mercator Londinensis, Societ.Reg. Soc.

CAROLUS DEERING, M.D. & Practicus Nottinghamiensis.
GUILIELMUS GREEN, Eccl. Angl. Presbyter, comes SAM. BREWER, ut & GUILIELMUS JONES.

JOANNES FREDERICUS GRONOVIUS, M.D. Lugd. Bat.

ALBERTUS HALLER, M.D. Profesfor Gottingensis.

GUILIELMUS HARRISON, linteariam negotiationem exercens Mancunii in Lancastria.

CAROLUS LINNÆUS, M.D. Botanicus Regis Sueciæ.

THOMAS MANNINGHAM, S. Th. P. Prebendarius Westmonasteriensis. JOANNES MITCHELL, Medicinam faciens Urbannæ in Virginia.

RICHARDUS RICHARDSON, M.D. nuper rebus humanis exemptus. THOMAS SHAW, S.T.P. AulæS. Edm. Principalis & Ling. Gr. Profeff. Regius. FRANCISCUS SOLDAN, Chirurgus.

Præterea singulis speciebus, quas vel invenerunt laudati Austores novas, vel quæ rarius occurrunt & quarum status persedi cogniti non erant, iis singulorum nomina & loca specialia, quibus observaverunt, adscripta sunt.

CITATIONES

CITATIONES AUCTORUM EXPLICATÆ.

A Mbr. Hort. Bon. Hyacinthi Ambrolini Hortus Studioforum Bononiæ confitus. Bononiæ 1657. 4to.

J. Amm. St. Rar. Ruth. Joannis Ammani Stirpium rariorum in Imperio Ruthenico sponte provenientium Icones & Descriptiones. Petropoli 1739. 4to.

P. Amm. Sup. Bot. Pauli Ammani Supellex Botanica. Lipfiæ 1675. 8vo.

Blank. Steph. Blankaart Nederlandschen Herbarius, of Kruid Boek. t'Amfterdam 1714. 8vo.

Boerb. Ind. Alt. Hermanni Boerhaave Index Alter Plantarum, quæ in Horto Lugduno-Batavo aluntur. Lugd.Batav. 1720. 4to.

Brom. Chl. Goth. Olai Bromelii Chloris Gothica feu Catalogus Stirpium circa

Gothoburgum nascentium. 1694. 8vo.

Broff. Icon. Ined. Guidonis de la Broffe Icones Plantarum Horti Regii Parifienfis æri incifarum, nondum tamen editarum. Fol. imper, in Bibliotheca Horti Oxon.
Bruckm, Epist. Francisci Ernesti Bruckmanni Epistola ad Lucam Schroekium
de Lapide violaceo Sylvæ Hercyniæ. Guelpherbiti 1725. 4t. Ejusdem Epistola
Itineraria XIII. de Lapidibus odoratis ad El. Buchnerum. Ibid. 1729. 4t.

Buddl. Hort. Sicc. Adami Buddleji Hortus Siccus Plantarum Angliæ, quo continetur curiosa Muscorum collectio. Fol. imper. Vol. I. II. in Museo Hans Sloane,

& aliud ejus exemplar est in Bibliotheca Thom. Manningham.

Burm. The f. Zeyl. Joannis Burmanni The faurus Zeylanicus, exhibens Plantas in Infula Zeylan na fcentes. Amftelodami 1737. 4t.

Buxb. Cent. I. II. III. IV. Joannis Christiani Buxbaum Plantarum minus cognitarum Centuriæ quatuor: 1. & II.1728. III.1729. IV.1733. 4t. Petropoli.

Buxb. Comm. Ac. Petrop. Ejuschem Observationes in Commentariis Academiæ Scientiarum Imperialis Petropolitanæ. Petropoli 1728. & seqq. annis. 4t.

Buxb. En. Pl. Hal. Ejusdem Enumeratio Plantarum in Agro Hallensi & Iocis vicinis crescentium. Halæ Magdeb. 1721. 8vo.

Cat. Giff. Catalogus Plantarum sponte circa Gissam nascentium, cum Appendice a me scriptus. Francosurti ad Moenum 1719. 8vo.

Cat. Nottingh. Car. Deering Catalogus Plantarum circa Nottinghamiam na- fcentium. Nottinghamiæ 1738. 8vo.

Cav. Pug. Mel. Philippi Cavallini Pugillus Meliteus, editus cum Enumeratione Plantarum Horti Sapientiæ Romanæ. Romæ 1689. 12m.

Cels. Cat. Ups. Olavi Celsii Catalogus Plantarum circa Upsaliam sponte nascentium, insertus Actis Literariis Sueciæ. Upsaliæ 1732, 4t.

(6)

Clayt.

Clayt. apud Gron. Fl. Virg. Flora Virginica, exhibens Plantas, quas Joannes Clayton in Virginia observavit. Per Joannem Fredericum Gronovium. Lugd. Bat. 1739. 8vo.

Elsh. Fl. March. Joannis Sigismundi Elsholtii Flora Marchica. Berolini 1663, 8vo. Feuill. Obs. Bot. Louys Feuillée Journal des Observations Physiques, Mathe-

matiques & Botaniques. Vol. I. II. A Paris 1714. Vol. III. 1725. 4t.

Fl. Franc. Flora Francica h.e. Georgii Franci Lexicon Plantarum hactenus usualium. Argentorati 1685. 1705. 12m. & Lipsiæ 1716. 8vo.

Fl. Jen. Henrici Bernhardi Ruppii Flora Jenensis. Francofurti & Lipsiæ.

Editio prima 1718. Secunda 1726. 8vo.

Fl. Lapp. Caroli Linnai Flora Lapponica. Amstelodami 1737. 8vo.

Grift. Vir. Luf. Gabrielis Grifley Viridarium Lusitanicum. Ulyssipone 1661. 12m. Hall. It. Helv. Alb. Halleri Iter Helveticum anni 1739. Gottingæ 1740. 4t. Hall. Itin. Here. Alberti Halleri Itineris in Sylvam Hercyniam 1738. Iuscepti

Observationes Botanicæ. Gottingæ 1738. 4t.

Helm. Suppl. Fl. Pruff. Georgii Andreæ Helwingii Supplementum Floræ

Gedani 1726. 4t.

Heuch. Joannis Henrici Heucheri Novi Proventus Horti Academiæ Vitem-

bergensis. Vitembergæ 1711. 1713. 4t.

Ic. Egen. Christiani Egenolphi Icones Herbarum, Arborum & Fruticum, seu Botanicum Francofurtense. Francofurti 1552. 4t.

John S. Merc. Bot. Thomæ Johnsoni Mercurius Botanicus. Londini 1634. 8vo.

& Mercurii Botanici Pars altera Ibid. 1641. 8vo.

John f. Plant. Hamp ft. Th. John soni Enumeratio Plantarum in Ericeto Hampstediano locisque vicinis crescentium. Cum Itin, Cantiano impress. Lond. 1632.12m. John. V.M. M.D. Johrenii Vade mecum Botanicum. Francof. & Lipliæ 1717.8 vo. Jonst. Not. R. Veg. Joannis Jonstoni Notitia Regni Vegetabilis & Mineralis. Lipfiæ 1661. 12m.

Kempf. Am. Ex. Engelberti Kæmpferi Amcenitates Exoticæ. Lemgoviæ 1712.4t. Kyll. Vir. Dan. Pauli Kyllingii Viridarium Danicum. Hafniæ 1688. 4t.

Lind. Fl. Wicksb. Joannis Linderi Flora Wicksbergensis. Stockholm. 1716. 8vo. Linn. Vid. Flora Lapponica. Ejusdem Hortus Cliffortianus. Amstelod. 1737. fol. Laf. Fl. Pruff. Joannis Læselii Flora Prussica, curante Joanne Gottsched. Regiomonti. 1703. 4t.

Mart. Descr. Ins. Occ. Scot. M. Martin's Description of the Western Islands of

Scotland. Lond.1716. 8vo.

Mich. N. Gen. Petri Ant. Michelii Nova Plantarum Genera. Florentiæ 1729. fol. Montalb. Hort. Bot. Ovidii Montalbani Hortus Botanographicus. Bon. 1660. 12m. Mort. Hift, Nat. North. John Morton's Natural History of Northamptonshire. London 1712. fol.

Mus. Zeyl. Pauli Hermanni Musæum Zeylanicum, five Catalogus Plantarum in Zeylana sponte nascentium. Lugd. Bat. 1717. 840. Ab Anonymo editum.

Panc.

Pane. Herb. Thomæ Pancovii Herbarium Portatile per Bartholomæum Zorn. Colln an der Spree 1673. 4t.

Paull. Fl. Dan. Simonis Paulli Flora Danica. Hafniæ 1648. 4t. Vol.I.II.

Paull. Vir. Simon. Paulli Viridaria varia, vid. Catalogi Plantarum Horti Regii Hafnienfis, Parifienfis, Warfavienfis &c. Hafniæ 1653. 12m.

Pet. Mus. Petiveriani Musei Centuria X. Primar695. II. & III. 1698. IV. V.

VI. VII. 1699. VIII.1700. IX. & X.1703. Londini 8vo.

Pet, Gazoph. Jacobi Petiveri Gazophylacii Naturæ & Artis Tabulæ C. cum Catalogo 1709. & 1711. Londini fol. item Decades fingularum Tabularum nomina complectentes.

Plot, Hist. Nat, Staff. Rob. Plot's Natural History of Staffordshire. Oxf. 1686. fol. Plum. Cat. Caroli Plumieri Catalogus Plantarum Americanarum, impressus

cum Novis Plantarum Americanarum Generibus. Parifiis 1703. 4t.

Plum. Fil. Car. Plumieri Tractatus de Filicibus Americanis. Parif. 1705. fol. reg. Pont. Comp. Julii Pontederæ Compendium Tabularum Botanicarum. Patavii 1718. 4t.

Raj. Cat. Cant. Joannis Raji Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam nascen-

tium. Cantabrigiæ 1660. 12m. & Appendix 1663.

Raj. Cat. Pl. Angl. Jo. Raji Catalogus Plantarum Angliæ. Londini 1670. Editio altera 1677. & Fasciculus 1688. 12m.

Raj. Hist. Plant. Jo. Raji Historia Plantarum. Londini fol. Vol. I. 1686. Vol. II.

1688. Vol. III. 1704.

Raj. Syll. Jo. Raji Stirpium extra Britanniam nascentium Sylloge. Lond. 1694.8vo. Raj. Syn. Jo. Raji Synopsis Methodica Stirpium Britannicarum. Londini 8vo. Editio I. 1690. II. 1696. III. 1624.

Rehf. Hod. Abr. Rehfeldt Hodegus Botanicus menstruus. Halæ Magdeb. 1717.87.

Rich. Richardus Richardson in Raji Synopsi Stirpium Britannia.

Royen. Fl. Leyd. Prodr. Adriani van Koyen Floræ Leydensis Prodromus. Lugd. Batav. 1740. 8vo.

Rudb. Hort, Ups. Olai Rudbeckii Hortus Botanicus. Upsalæ 1685. 8vo. Schæff. Del. Hal. Caroli Schæfferi Deliciæ Botanicæ Hallenses. Halæ Saxonum 1622. 12m.

Scheff. Lapp. Ill. Joannis Schefferi Lapponia Illustrata. Francosurti 1674. 4t. Schenck. Cat. Hort. Jen. Joannis Theodori Schenckii Catalogus Plantarum Horti Medici Jenensis. Jenæ 1659. 16m.

Scheuchz. Itin. Alp. Joannis Jacobi Scheuchzeri Itinera Alpina tria. Londini

1708. 4t. Ejusdem Itinera continuata & aucta. Lugd.Bat. 1723. 4t.

Tatt. Agric. Agricultura di Giovanni Tatti. In Venetia. 1560. 4t.
Tit. It. Alp. Antonii Titæ Iter per Alpes Tridentinas. Patavii 1713. 8vo.
cum Catalogo Plantarum Horti Mauroceni editum.

Till. Cat. Hort. Pis. Michaëlis Angeli Tilli Catalogus Plantarum Horti Pisani. Florentiæ 1723. fol.

(b 2) Tourn,

Tourn. El. Bot. Elemens de Botanique, ou Methode pour conoître les Plantes. Par Mr. Pitton Tournefort. A Paris 1694. 8vo reg.

Tourn, Hift. Pl. Par. Hiftoire des Plantes, qui naissent aux Environs de Paris,

par M. Pitton Tournefort. A Paris 1698. 8vo.

Tourn. Inst. R. Herb. Josephi Pitton Tournefort Institutiones Rei Herbariæ. Parisiis 1700. 4t. Ejusdem Corollarium Institutionum Rei Herbariæ. Ibid. 1703. 4t.

Tourn. Itin. Relation d'un Voyage du Levant, fait par M. Pitton de Tourne-

fort. A Paris 1717. Vol. I. II. 4t.

Du Val Phyt. Guilielmi Du Val Phytologia. Parifiis 1647. 8vo.

Vaill. Prodr. Sebastiani Vaillant Botanici Parisiensis Prodromus. Lugd. Bat. 1723. 12m.

Vaill. Bot. Par. Sebastiani Vaillant Botanicon Parisiense. A Leide & a Am-

fterdam 1727. fol.

Val. Vir. Ref. Michaelis Bernhardi Valentini Viridarium Reformatum. Francofurti 1719. fol.

Volck.Fl.Nor. Joannis Georgii Volckameri Flora Noribergensis. Noribergæ

Wagn. Hist. Nat. Helv. Joannis Jacobi Wagneri Historia Naturalis Helvetiæ curiosa. Tiguri. 1680. 12m.

Worm. Muf. Olai Wormii Museum. Lugd. Batav. 1655. fol.

Xim. Franciscus Ximenes Epitomen confecit Historiæ Mexicanæ Francisci Hernandis, Mexici impressam 1615. 4t.

Ceteros Anctores vide in C. Bauhini Pinace, Jo. Raji Historia Plantarum & Tournefortii Institutionibus Rei Herbariæ.

ABBREVIATURE.

Al, alienus vel aliena descriptio.

Acc. accur. accurata vel accuratior figura vel descriptio.

Angl. Anglica editio.

b. bon. bona figura vel descriptio.

br. brevis descriptio.

cal. calya.

Cor. Corollarium.

cet. cetera.

char. character.

d. descr. descriptio.

diff. differ. differentia.

dub. dubia Synonyma.

Ed. Edirio.

epicr. epicrifu.

f. fel. folia, folio,

Gall. Gallica editio.

Cerm. Germanica editio.

H. Hiff. Hifforia.

H. Hort. Hortus.

ic. icon.

imp. imperf. impersecta descriptio vel figura.

imp. imperf. impersecta descriptio vel icon.

in. inepta descriptio.

anerp. interpolata descriptio,

interpolata descriptio,

interpolata descriptio,

interpolata descriptio,

interpolata descriptio,

Lat. Latina edicio.

L. Liber vel Libro, loc. locus & loco. locot. locotenus.

mal. male & mala icon.

med. mediocris figura vel delcriptio.

nim. nims.

nom. nomine & nominetenus.

n. non.

n. num. numerus vel numero.

obl. oblervatio.

p. pagina.

perp, perperam.

I. II. III. Primus, fecundus, tertius Tomus, Volumen, Para

vel Editio.

prol, proliz, proliza & prolizior descriptio.

q. quo. quoad descriptionem vel iconem.

rec., recis. recidenda fynonyma.

fice, ficca planta vel exemplar.

fpec, fpe imen.

T. Tomus.

tot, totus vel totius.

tr. transp. transposita figura vel titu'us.

vir. virea vel virtutes.

vir. viitiola figura.

V. Vol. Volumen.

UI. Usus.

1 NTROIT U.S.

INTROITUS.

MUSCUS Latinorum a Græco Móg dictus videtur Ambrosino Phytolog, p.113. & Rajo Hist. Pl.I.p.112. quo denotantur vituli & agnelli, itemque rami tenelli, novella germina, quæ villositate sua refert Muscorum substantia. "Quamvis autem, pergit Rajus dicto loco, Muscus res notissima sit, ejusque "Species ab unoquoque primo statim aspectu agnoscantur, non tamen ita facile "est, eam definire, aut generalem aliquam descriptionem cudere, quæ omnibus "Muscis & solis conveniat. Et Meth. Em. p.6. Parvitate, inquit, sua, vel sub-"stantia sicciore & minus succulenta, vel postquam exaruerint immissione in a-"quam facili reviviscentia, vel locis natalibus squalidis, siccis, immodico frigore "aut calore perustis, arboribus, lignis, petris, ubi aliæ plantæ vivere aut durare "non possunt, vel denique fructum proferendi modo ab aliis plantis distinguuntur."

Musci nomine mihi designatur Classis Plantarum inferioris ordinis, cujus Genera imperfectiora ex partibus constant vel simplicibus & uniformibus, semine & flore destitutis, vel partes habent ab invicem diversas, floris autem & fructus loco quiddam gerunt, quod illis respondet. Persectiora genera componuntur e partibus non tantum diversa figura præditis, sed organis præterea gaudent, quibus continetur pulposa materia, quæ coctione siccescit & per maturitatem subtilissimi pulveris forma evolat, plantæ propagationi inserviens. Ideam autem Musci imperfectioris dat facies externa, si concipiamus plantam, vel langunis instar e variis rebus efflorescentem, vel filamentorum, tæniarum & velut foliorum instar per aquam fluitantem, vel villorum & funiculorum modo ex arboribus dependentem, vel fruticuli & corniculorum forma in montibus furgentem, vel cruftæ aridæ instar per saxa stratam, vel foliorum varie dissectorum forma absque caule nascentem. Persectiorem Muscum formant plantæ paruæ, in cauliculos & ramos abeuntes, foliis cinctos teneris, vel latiusculis pellucidis, vel angustis & pilosis, nunc mollioribus, nunc rigidioribus, e quorum vel alis, vel in summitate cauliculorum capitula nascuntur variæ figuræ, simplicia seu unicapsularia, modo nuda, modo calyptra tecta, vel pediculis infidentia, vel fessilia & absque pediculis nafcentia: capitula capfulas, pediculos fetas appello in Mnio, Hypno, Bryo, Polytricho, in Lichenastro & Lichene pediculorum & capitulorum nomina retineo.

Semine & flore carent Byssus, Conferva, Tremella, quarum partes constituentes ab invicem non different, & folia quæ in posteriori genere observantur, in eo ab aliis persectarum plantarum foliis recedunt, quod prona pars a supina non differat. Floris & fructus loco analogi quid gerunt Usnea, Coralloides, Lichenoides. Fructificatione persectiore gaudent reliqua. Ex his Mnium, Lycopodioides, sed præcipue Lichen persecussimam fructificationem habent: Mnii quidem capsulas pulverulentas nudas soeminini generis esse probabile est: Lycopodioides, sed præcipus esse supul esse supina su

dinides

dioides præter capsulas fariniferas, fœmineas per easdem spicas interspersas habet : Lichenis capitula farinifera a ceteris differunt, quod polycocca fint, scyphi autem seminiferi vere sœminini sunt, cum nudo etiam oculo seminum incrementa & plantæsui generis inde prognatæ appareant, sed in eo differunt a persectiorum plantarum feminibus, quod per fimplicem tantum dilatationem amplientur, corculo autem, unde radicis & germinis principium, careant & lobis seminalibus. Reliqua Muscorum genera capsulas habent vel operculo tectas, vel operculo carentes. Prioris familiæ sunt Sphagnum, Fontinalis, Hypnum, Bryum, Polytrichum: posterioris Selago, Lycopodium, Poronia, Anthoceros, Lichenastrum. Sphagni capsulæ calyptra carent; nempe quoniam setis vel nullis, vel brevissimis nixa, foliis proteguntur, & quia operculum habent rigidius, calyptra non neceffaria videtur: Fontinalis vero, Hypni, Bryi & Polytrichi tenellæ capsulæ tegumento hoc muniuntur, ne nimius humor eas in tribus posterioribus generibus corrumpat. Operculum his omnibus transversim abscedit, nimirum quando pulpa conclusa maturescit, oræ denticuli rigidiores facti e capsula surgunt & operculum projiciunt, quo farinæ turgescenti via pateat. Selaginis, Lycopodii & Lycopodioidis capsulæ & operculo & calyptra carent; nempe quoniam foliorum & squamarum alis immersæ latent, calyptra non egebant, ubi vero maturescunt, membranæ earum rigidiores & quafi cartilagineæ factæ in duas partes fecundum longitudinem secedunt & farinam emittunt. Simili more aperiuntur capsulæ Anthoceri, sed figuram habent diversam, nempe filiquæ æmulam, cum illis reniformes fint. Poronia id peculiare habet, quod ipfius capfulæ pluribus foraminibus vel poris dehiscant. Lichenastri capitula per maturitatem lucida sunt & sloris tetrapetaloidis specie explicantur. Farina, quam omnium capsulæ difflant, oculo vitro lenticulari armato fimilis apparet farinæ apicum seu antherarum florum perfectiorum, quos olim Cæsalpinus floccos, Jungius capitula vocaverunt., Ob quam similitudinem probabilis videtur ea sententia, quæ eundem spsis finem adscribit. Sed desunt semina foeminina, que imprægnent. Præsto sunt gemmæ in foliorum alis in multis Hypni speciebus nudo etiam oculo observabiles, & hanc propagationem naturam in quibusdam plane perfectis generibus celebrare observamus, ex. gr. in Bistorta, Allio, Dentaria & Liliis quibusdam. Quidni extremitates ramorum vim procrescendi a dicto polline accipiant? Manifestum sane est in Hypni genere, quod id perenne & quasi perpetuum sit; nam quantum singulis annis procrescunt, tantum posteriori parte amittunt, idemque observatur in Bryo, demptis paucis speciebus, quæ brevioris durationis videntur. Neque tamen contendero ex polline isto, masculamfaciem referente, nullas enasci posse plantas juniores; vidi enim ipse in Bryi genere & observavi a primo ortu innumeras copias punctorum instar pullulantes, & progressum earum speciesque distinxi, quamvis hæream, utrum eæ ex polline masculino, an fæminino aliquo semine, æque forte, ac illius, tenui ortum duxerint, nec experimentum olim infitutum successerit, serendo pollinem illum masculinum. Vidi etiam ante plures annos, (sed post scriptam illam in Ephem. Nat. Cur. Cent. V. & VI. observationem) hic in Anglia locis opportunis, Filices juniores egregie subter & juxta Veteres plantas e polline, ut videtur, quem e dorso foliorum spargunt, diversa magnitudine nascentes, speciatim apud Phyllitidem; Asplenium, Polypodium, Adiantum nigrum Off. Lonchitidem asperam minorem, Chamæsilicem maritimam, Rutam dictam murariam, Filicem marem ramofam, alias quidem valde parvas, indivisas & fimplici folio constantes, alias paulo majores, in lobos & lacinias jam abeuntes, donec profectiores maternarum plantarum formam adipiscerentur, quarum exemplaria studiose collegi & cum illis asservo. Muscorum autem familiam proximo cognationis gradu attingunt Filices & Plantæ capillares dicta, & cum conftet interioris ordinis esse has familias & simpliciori modo formatas, rationi & naturæ ordini consentaneum videtur, ut earum propagatio fimpliciori modo, vel per particulas ab iis secedentes, vel quiddam semini simile peragatur, tale vero, quale perfectiores plantæ semen habent, corculo nempe & lobo nunc uno, nunc duobus præditum, in Muscis & Filicibus non adesse.

faltem hactenus non observatum assero.

Igitur Lichen præter flores antheraceos seu masculinos, vera etiam semina. fert, peculiaribus scyphis, per folia dispositis & a capitulis storulentis diversis, recondita; folia etiam figura fua & superficie plantis perfectioribus in eo accedunt. quod varie laciniata fint & pronam a supina parte diversam habeant. Lycopodioidis genus fructificationis perfectione huic proxime accedit, capfulas proferens & antheraceas & seminiferas, sed in iisdem spicis locatas. Mnium duplicis generis capitula, alia quidem antheracea membranacea, Bryi & Hypni capfularum fimilia, alia nuda obtinet, pulverea nudis oculis, per lentem vero vitream pulvis illorum corpufculis constat oblongis, lucidis, quæ procul dubio semina funt. Selaginoides unius tantum generis capfulas profert, femina, ut videtur, continentes, flores autem seu antheræ nondum observatæ sunt. Lichenastri una tantum species, nempe quadragesima secunda mihi nota est, cui semina quædam innascuntur. Polytrichi species pleræque sexu differunt; nempe observantur præter masculas seu capsuliferas antheraceas plantas, aliæ fœmininæ, setis & capsulis illis destitutæ, extremitatibus stellatis coronatæ, quarum sinu corpuscula latent scobiformia, quæ seminum munia obire videntur. Simile quid observatur in Bryi genere, speciatim specie 71.75.76.81. Nec dubium, quin & in reliquis speciebus hoc fiat, licet ob earum parvitatem id minus conspicuum sit. In Hypni vero genere valde frequentes funt gemmæ e foliorum alis, quas fœmineas exiftimo, nascentes, prout ad fingulas species apparebit. Hæc sunt quæ oculis nostris patent vel nudis, vel lente vitrea mediocri armatis. Qualis autem sit de ssoribus & seminibus Muscorum sententia Michelii, in progressu Operis ad fingula genera & eorum species demonstrabitur.

Ceterum cum Muscorum familia numerosa sit, multitudo autem, ni in ordinem redigatur, confusionem pariat, eos secundum notas essentiales magis obvias & minus variantes, in sequenti Tabula, seriem Operis demonstrante, disposui.

CONSPECTUS HISTORIÆ MUSCORUM.

MUSCI constant vel ex partibus.

Simplicibus & uniformibus, Lanuginosis, aut pulverulentis: Byssus. Capillaceis & filamentosis: Conferva. Foliofis : TREMELLA. Difformibus, Fructificatione imperfectiore, simpliciore & minus cognita, Ex meris funiculis & orbiculis exsuccis constantes : USNBA. Ex caulibus teretibus, Coralli æmulis, in tubercula carnosa desinentibus compositi: CORALLOIDES. Caule carentes, vel ex crusta tantum leprosa, vel foliis planis, figuræ indeterminatæ constantes, nunc tuberculis, nunc scutellis, nunc peltis præditis: LICHENOIDES. rudificatione perspicua in capitulis farinosis Biformibus : MNIUM. Uniformibus : Operculo transversa abscedente donatis, Capfulis nudis, i.e. calyptra carentibus, plerumque sessilibus: SPHAGNUM. Capsulis calyptra tectis, SVagina seu calyce inclusis, sessilibus: Fontinalis. Calyce destitutis, setis plerumque longioribus insidentibus, É foliorum alis secundum ramos exeuntibus & ad basim squamoso involucro, a foliis diverso, cintis: HYPNUM. E summis caulibus aut ramis, vel ex radicibus & surculis annotinis, qui præcedente anno summi cauliculi fuerunt, prodeuntibus, nec istiusmodi squamoso involucro cinctis, basi vero tuberculosa nixis, calyptra Lavi: BRYUM. Villefa: POLYTRICHUM. Operculo carentibus : capsulis Farinofis tantum, quantum adhuc constat, Unilocularibus bivalvibus, fparfim E foliorum alis: Selago.
Aggregatis & in julos clavasque digestis: Lycopodium. Multilocularibus : PORONIA. Seminiferis tantum, trispermis & tetraspermis : Selaginoides. Et farinofis & seminiferis, in spicas congestis: Lycopopioides. Pediculo tenero & pellucido vaginato insidentibus Nudis & expositis Bivalvibus filiquofis: Anthoceros. Quadrivalvibus, floris tetrapetaloidis specie: LICHENASTRUM. Occultatis in capitulis pileatis & radiatis, semine in scyphis bracteato: LICHEN.

MUSCORUM

MUSCORUM

GENUSI.

BYSSUS.

YSSUS Græcis Bóar ; hujus derivationem a Buz Hebraico Nomen longinque petit Wormius Muf. p. 139.

Qualis autem Byssus Antiquorum sit, varia est Auctorum Byssus ratifententia. Vide quæ de ea habet Plinius L. 19. C. 1. & Dalechampius in Annot. p. 880: Wormius in Mus. loco citato, & quæ luculentius congessit Bodæus a Stapel in Theophr. p. 425, 426, 427.

Mihi, perpensis omnium sententiis, vero videtur simile, lanuginem, quam Gossypii siuctus fundunt, Byssum fuisse dictam Veteribus, que cum varia sit in diversis speciebus, factum est, ut alii aliter de ea scripserint.

Botanici Recentiores Byssos dixerunt conglomerationes vegetabiles, Byssos Rec. lanuginis instar tenues. His annumerantur aliæ quædam excrescentiæ, pulverulentæ potius, quam lanuginosæ texturæ.

Hoc genus medium est inter Fungos & Muscos proprie dictos, his Differentia. tamen propius accedit & ab illis differt, quod diutius persistat & substantia carnosa careat, quod capitulis destituatur, nec ullam Fungis similem figuram & texturam obtineat.

A Conferva differt loco natali extra aquam, teneritudine, filamentorum brevitate & ortu; nam Fungorum instar ex putredinosa fermentatione oriri videtur.

Flore semineque caret, ex partibus uniformibus contextum, te-Character. nuissimis & adeo subtilibus, ut nudis oculis distingui nequeant in ple-risque speciebus, nunc pulveris subtilissimi instar, nunc lanuginis

A tenerrimæ

Descriptio.

Synonyma.

Descriptio.

tenerrimæ forma variis rebus, putredini obnoxiis, innascentibus, demptis paucis speciebus, quæ e saxis enascuntur, quamvis & has humore quodam vegetabili ad basim nutriri, vero simile sit.

Quæ Byffi semina memorat Michelius Nov. Gen. p.210. mihi nunquam visa sunt, non magis, quam Fungorum flores & semina, quæ

ille vidisse existimat.

Botrytes & Aspergillus Ejusa. Ibid. p.212. referri possunt ad Mucorem & Mucilaginem Ipfius p. 215, 216. quæ ob globulos seu capitula (semina ipsi credita) substantiam molliorem pulposam & vitæ brevitatem fungosæ potius, quam muscosæ naturæ sunt. Quarum rerum finis non est, cum pro subjecti putrescentis natura, diversa formæ oriantur corpora.

SPECIES I. Byffus latisfima, papyri instar super aquam expansa Syn. St. Brit. Edit. III. p. 57. n. 12.

The green Paper Byffus.

Verno tempore stagnantes passim aquas tenuissima & æquabilis crusta late operit, nullis filis, ut Conferva, sed tenui saltem lamina viridi constans. Figura ejus non necessaria est & mente facilius, quam penicillo concipitur. Est tamen inter Tabulas Michelianas ineditas quædam, quæ inscribitur Hydrocalymma, qua hæc adumbrari videtur.

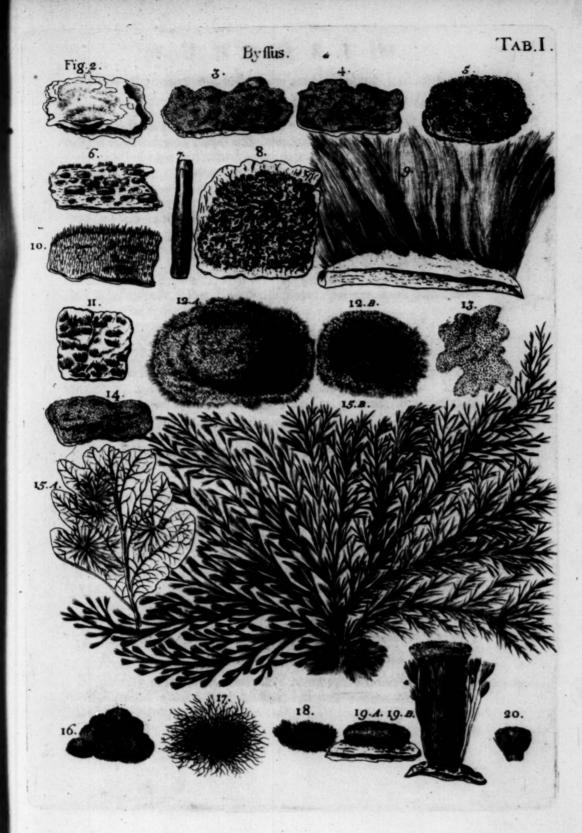
Huc referenda eft, Byffus farinacea viridis, aquæ inspersa Linn. Fl. Lapp. p. 371. §. 532. Nam & nostra species ab initio e pulverulenta & farinosa materia constare videtur, quæ dein in membranaceam substantiam coit & aqua exficcata albescit, tumque est Byssus membranacea aquatica Ejusa. Ibid. p. 370. n. 529.

TAB. I. 2. Byffus candidiffima, calcis inftar Muscos ve-The white Wash Byssus.

> Variis Muscis, crustaceis æque, ac herbaceis vetustis & putrescentibus innascitur, & pro corum structura variam habet figuram, lævoris expoliti, crustæ subtilis candidæ instar eos obvestiens, ita ut velut calce dealbati appareant.

> In montibus Cambriæ Muscum terrestrem lanuginosum Lhw. Muscum tinctorium, crustæ modo petris adnascentem Raj. & alios obvestire observavi Augusto mense 1727. Postea Sambuci cortici abscedenti & putrescenti innascentem etiam vidi, candidissimam quidem & tenuem, sed minus lævem, tenuissimis per margines staminibus se diffundentem Octobri mense, & ad hanc figuram meam feci. Per liccitatem tamen stamina hæc diffluebant & superficies æqualis facta est.

> > 3. Byffus

3. Byffus pulverulenta incana, farinæ instar strata I. Syn. St. Br. III. p. 56. n. 2. The mealy Byffus.

Non tantum super terram, sed & varios Muscos putrescentes, ar-Descriptio: borum item truncos udos autumno & hyeme, locis umbrofis, quæ solis radiis rarius illustrantur, comparet. Per lentem vitream non nisi pulverulenta & informis massa, absque filis & tomento, nudo oculo autem veluti farina instrata apparet. Colore est e cinereo albicante, subinde ex viridi & luteo mixto observatur.

Secundum Hortum Siccum Jac. Bobarti, est Musco-fungus liche-synonyma. noides crustæ modo adnascens cinereus mollior & in angustiores lacinias divisus Hist. Ox. III. p. 634. n. 7. sine ic. de quo saltem dicit, præcedenti, i.e. Musco crustæ modo adnascente cinereo Raj. magis extare, cetera titulum exprimere. At hic titulus ex Rajo minus feliciter transumptus, aliam foliosam denotat speciem, cum hæc nostra Byssus absque foliis & laciniis nascatur.

Ad Botrytem suam spicatam gryseam, seminibus rotundis quærit Mich. Nov. Gen. p. 212. n. 4. Tab. 91. f. 4. an sic hæc Byssus? Ego istiusmodi structuram, qualem is per microscopium appingi curavit, in nostra non observo. An Lichen crustaceus, Musco plerumque innascens, polline cinereo veluti constatus, receptaculis storum nigris Mich. Nov. Gen. p. 98. n. 41? Sed receptacula in nostra nulla novi.

4. Byffus pulverulenta flava, lignis adnascens Syn. St. I. Br. III. p. 56. n. 4. The yellow Powder Byffus.

Asseribus vetustis ædium tempestati expositarum, quin & arborum Descriptio: corticibus adnascitur, pulveris vel tomenti instar, præcedenti similis, sed multo tenerior & colore slavicante distincta. Locis autem umbrosis variat colore ex slavo virente.

Hujus loci videtur: Lichen crustaceus arboribus adnascens, tenu-Synonyma; issimus pulverulentus aureus, colore elegantissimo & immutabili Mich. Nov. Gen. p. 100. n. 69. it. Lichen crustaceus arboribus adnascens, tenuissimus pulverulentus, pallide luteus seu ochroleucus Ibid. n.70.

5. Byssus botryoides, saturate virens Syn. St. Br. III. 1. p. 56. n. 5. The green Cluster Byssus.

E globulis glomeratim congestis constat, faturanter viridibus, Descriptio: parvis, seminis Tabaci magnitudine, qui per lentem vitream semigelatinosi apparent.

A 2

Aftate

Tempus & Locus.

Æstate in Ericeto Hamstediensi ad scrobes & viarum loca umbrosa, quo radii solares non pertingunt, olim observavi.

I.

6. Byffus lanuginosa violacea, lignis adnascens Syn. St. Br. III. p. 56. n.3. The downy Violet colour'd Byffus.

Descriptio.

Ab initio lanuginosa est hæc species, lanugine tenerrima, ex violaceo albicante, brevi valde, vix semilineam longa, surrecta constans, posteavero in se collabitur ista lanugo, ut membranæ saltem, vel crustæ subtilis instar ligno obducta observetur, quo tempore colorem acquirit saturanter violaceum. Per areolas sloccosve minores nascitur, his vero dein subsidentibus, late lignis vetustis putrescentibus, unde enascitur, superinducitur, & hanc ob caussam herpeti comparavit Doody. Hyeme præcipue oritur. Dicitur

Synonyma.

Fungus violaceus, herpetis modo lignis irrepens Doody apud Raj. Syn. St. Br. II. p. 337. Hist. III. p. 23. nom.

Byssus purpurea delicatissima, arborum corticibus adnascens, brevissimis ac tenuissimis filamentis Mich. Nov. Gen. p.211. n.12. Tab.90. f. 3. A qua forte specie non differt, Byssus minima cærulea, non ramosa, Musco innascens Mich. Ibid. p.212. n.19. T. 90. f. 8.

Observatio.

Loco nempe natali tantum differre videtur & colore; verum cæruleus color in purpureum facile transit. Nostram lignis tantum innasci observavi, specimen autem habeo ab Ol. Celsio transmissum, Musci palustris, nempe Hypnum 13. Syn. St. Br. III. p. 82. cui adnascebatur, sed non continue, ut ille pingit, verum per glomerulos.

Observatio

Præterea Muscis vetustis non raro innasci solet substantia quædam lubrica, gelatinosa, tenuis membranæ instar, colore ex susco & purpureo nigricante, quæ etiam ad semitas, locis umbrosis occurrere solet, quam an Michelius per posteriorem indigitet, obscurum est, cum de substantia ejus mentionem non secerit. Huc referri debet, Byssus susco-purpurea petræa gelatinam referens Deer. Cat. Nottingh. p. 43. n. 7. & Byssus petræa gelatinam referens nigerrima Ibid. n. 8.

I.

7. Byssus lanuginosa æruginosa. The pleasant green Verdegris Byssus.

Descriptio.

Ex lanugine constat tenuissima, velleris instar cohærente, quæ utrum ramosa, an non ramosa sit, ob tenuitatem non cognosci potest. Colore est amœne viridi, ærugini seu viridi æris simili, quo ab aliis speciebus facile distinguitur.

Filicis emortuæ stipulis adnascitur. Communicavit Thom. Cole.

8. Byffus

8. Byssus subpurpurea Lichenis facie, Lauri corticibus constanter innascens, filamentis brevissimis, invicem implexis & colligatis Mich Nov. Gen. p. 211. n. 13. Tab. 90. f. 2. Micheli's purple Bay Tree Bysus.

In sylvis Italiæ ad Lauros copiosissime nasci dicit Auctor. Ulterius Descriptio. vero, quam quantum prolixum nomen indicat, non describit nec hanc, nec alias species; videtur autem non ramosa esse. Ex sigura, quam imitatus sum, repentis naturæ & hinc Lichenis facie dicta vi-

detur hæc species.

9. Byssus evanida, floccosa, nivea. The flaky I. A Snow Byssus.

Floccorum instar circulis doliariis & lignis putrescentibus, quin & Descriptio ipsis subinde muris, si asseres adstiterint, adnascitur in cellis cryptisque subterraneis humidioribus, colore candido, substantia adeo tenera, ut solo halitu difflari queat, ex lanugine nempe constans subtilissima, filis tenuissimis surrectis, non ramosis, quoquoversus expansis, que ubi attrectantur, ob rorem undique adhærentem veluti in mucorem invicem collabuntur & guttis stillantibus quasi in aquam resoluta apparent. Licet autem tenerrima sit, diu tamen locis natalibus perstare solet.

Rajus fequentem in modum describit: "A lignis & trabibus de Descript Rajus pendet in cellis ad instar vellerum purissimæ lanæ aut nivis. Calore "exficcata substantiam post se relinquit sungosam, quæ igni injecta "crepitat, initio autem calore velut susa, in lentam & membrana-

"ceam quandam materiam odoris fungofi abit." Dicitur

Fungus niveus aqueus, lignis cellarum vinariarum adhærens Ro-Synonymabinsono apud Raj. Syn. St. Br. I. p. 12. II. p. 19. III. p. 26. n. 28. Hist. III. p. 23. descr. H. Ox. III. p. 641. n. 3. nom. Huc referri debent: Fungus simosus niveus, ramosissimus mollis Pet. Mus. n. 58. Syn. St. Brit. II. p. 322. III. p. 13. n. 17. nom. & Fungus bombycinus murini coloris, e simo selino, tenuissimis capillis Pluk. Alm. p. 165. H. Ox. III. p. 641. n. 6. nom. Qui colore & vetustate saltem ab illo differt. Ramosus autem non est, ut Petiver vult, sed creberrime saltem silamentosus.

10. Byssus membranea pilosa. Loeseliu's hairy I. skinn'd Byssus.

Muscus membraneus pilosus vocatur in Flora Pruss. p. 168. & Descriptio & Kylling. Vir. Dan. p. 102. de quo sequentem in modum Loeselius: Synonyma. "Assulatim, inquit, adhæret corticibus arborum, Musci pulmonarii "instar,

HISTORIA

"instar, foris totus hirsutus & incanus, subtus membraneus & "albidus."

Figura ejus est congeries tenuissimorum staminum, ex cortice vel lamina quadam cortici adhærente oriens, cumque incana dicatur & membranacea hæc species, a Bysso petræa crocea, Bysso arborea crocea fibrosa & Bysso petræa nigerrima, quæ coloratæ sunt & absque membrana aliqua oriuntur, diversam esse constat. Eadem vero ipsi videtur.

Bysus minima cinerea tenuissima, plerumque non ramosa, inodora, basi seu carne crassiore junioribus arboribus, ima parte terræ proxima, innascens eamque convestiens Mich. Nov. Gen. p. 211. n. 6. Tab. 89. f. 4.

Partem, quatenus ad cognitionem sufficit, exhibeo figuræ Loeselii, nascentem enim nondum vidi, immo ne siccam quidem.

11. Byssus sericea ex viridi nigricans, filamentis brevibus, partim bissidis, partim integris Mich. Nov. Gen. p.211. n.16. Tab. 90. f. 9. Micheli's black Silk Byssus.

Per Viridarium Boboli, & ad Quercus fecus viam a Carthufianorum Coenobio ad Montem Bonum ducentem & alibi circa Florentiam observavit Auctor.

12. Byffus tenerrima, murina, doliaris. The Mouse Skin Cask Byffus.

Colore est ab initio ex slavo pallescente, nonnunquam rufescente, dein ex viridi glaucescente, postea vero pullo, vel ex suscente, murinam pellem tum colore, tum substantia & mollitia non male referens. Ab initio etiam depressa est, inde vero aliis laminis reticulatim & fibrose superinnascentibus attollitur & pellis veluti figuram adipiscitur A. Lanugine constat tenerrima, ut fibræ nonnisi armato oculo dignosci queant, ab initio rectæ, postea invicem implexæ.

Nasci solet per orbiculos e doliis, in cella diu retentis, & inferiori parte B. granula plerumque habet dura, nigra, satis multa, seminis Papaveris sigura & magnitudine, quæ an insecti cujusdam ovula, vel basis saltem mucida conglobata sit, mihi non constat, semina vero esse non credo. Ad Fungos olim relata & dicta suit hæc species.

Fungus spongiosus niger reticulatus, doliolis vinosis adnascens Doody Raj. Syn. St. Br. I. p. 12. n. 7. II. p. 18. n. 37. III. p. 57. n. 10. Hist. III. p. 23. H. Ox. III. p. 642. n. 20. descr. br.

Fungus spongiosus niger, pannum laneum textura simulans, doliolis vinosis adnascens Pluk. Alm. p. 164.

Synonyma.

16

Locus.

A. B.

Descriptio.

In

I.

In Synopsis vero Rajanæ Editione tertia Byssis annumerata, licet

peculiari nomine distincta non fuerit.

A Michelio vocatur, Byssus latissima, speluncis & cellis vinariis innascens, filtrum vel pannum laneum simulans, primum alba, dein nigra, filamentis tenuissimis non ramosis N. Gen. p. 211. n. 10. T. 89. f.9.

13. By sus fulphurea, Lichenis facie, tenuissima ac densissima, filtrum & pannum laneum textura simulans Mich. Nov. Gen. p. 211. n. 17. Tab. 90. f.6. Micheli's yellow Cloth Bysus.

In Viridario Boboli paulo ante Vivarium, vulgo del Forcone, Julio Locus, mense ad Ilices se observasse scribit Auctor. Mihi ea incognita est, Epicrisis. quare figuram, qualem habet Auctor, exhibere debui. Ni tenuissimam diceret & extra speluncas loco aperto nascentem, crederem esse præcedentem, quando junior est & simplici tantum lamina constat. Ceterum sigura parum similitudinis cum Lichene monstrat.

14. Byffus tenerrima viridis, velutum referens Syn. St. Br. 111. p. 56. n. 1. The green Velvet Ground Byffus.

Tapetu instar amœne viridis terram operit, ex filamentis adeo Descriptio. exilibus, ut sine lente vitrea dignosci nequeant, constans, densissime congestis & invicem implexis, ramosis & non ramosis, brevissimis, erectis magis, quam repentibus, ut velutum saturanter virens non male referat. Hyberno præcipue tempore variis in locis mihi observata.

Conferva minima terrestris viridis Buddl. Hort. Sicc. Vol. II. fol. 17. Synonyma. Byssus terrestris viridis herbacea & mollissima, filamentis ramosis & non ramosis Mich. Nov. Gen. p. 211. n. 7. Tab. 89. f. 5. Ubi ramuli aliquot seorsum magnitudine aucta cum granulis quibusdam appicti sunt, quæ semina esse imaginatur.

15. Byffus tenerrime villosa & elegantissime ramulosa Syn. St. Br. III. p. 476. descr. Tab. 23. The elegant branching Byssus.

E basi latiuscula mucida & villosa varias crebrasque tam in longum, Description quam præcipue in latum spargit tenues ramos, in minores alios eleganter divisos & subdivisos, quorum extremitates nunc in capillaceas sibras, nunc in latiusculas expansiones definunt. Colore est nunc candido, nunc ex albo livescente, nunc lutescente, substantia tenera lanugicosa, rebus, quibus innascitur, arcte appressa.

Non

HISTORIA

Locus.

Non tantum e lignis putridis, & foliis putrescentibus, sed & calceorum soleis semiputridis nascentem vidi. Color in ligno ex albo livescens, e solea subluteus, in Quercus solio nascentis candidus

Figura, quæ in Synopsi St. Brit. III. exhibetur, ad specimen e ligno, hæc lit. A. ad exemplar e Quercus folio nascens, illa lit. B. ad spe-

cimen e solea calcei vetusta factæ sunt.

I.

16. Byffus petræa crocea, glomerulis lanuginofis. The Saffron coloured Rock Byssus.

Descriptio.

Ex tenuissimis & brevissimis constat filamentis, nunc ramosis, nunc non ramosis, mollibus, densissime congestis & invicem implexis, ut velleris cujusdam tenerrimi substantiam repræsentet. Per pulvillos, i.e. tumida glomeratim hinc inde spargitur, nunc Muscis variis putrescentibus inhærens, nunc absque iis e saxis oriens. Color, qui in recenti & uda croceus, in ficca in cinereum & canum mutatur.

Locus

Cameratis Arvoniæ rupibus innascentem primum observavit Ed. Lhwyd. Saxa nempe funt ingentia, subter quæ stare & prodire licet, quorum parti inferiori & magis udæ adnasci in Alpibus Cambriæ solet. Igitur si nascentem unquam vidisset Petiverus, non vocasset humifulam, nempe

Synonyma

Byssum auream Derbiensem humifusam Gaz. Nat. Vol. I. n. 122.

Tab. 15. f. 3.

Apud Rajum audit, Muscus croceus saxigena, holosericum referens, seu Byssus petræa Lhwyd Syn. St. Br. I. p. 18. n. 13. II. p. 40. n. 2. Hist. III. p. 30. sine descr. Bobarto est Fungus spongiolus croceus, holosericum referens Hist. Ox. III. p. 642. n. 19. Ubi perperam tegumentum membranaceum ipfi adscribitur & male Fungus vocatur.

Byssus petræa crocea Fl. Jen. Ed. I. p.352. II. p.300. nom. Byssus minima saxatilis inodora, filamentis partim simplicibus,

partim ramosis Mich. Nov. Gen. p. 210. n. 4. Tab. 89. f. 2.

Hujus speciei synonymum facit Michelius Lapidem crinitum Mus. Best. Tab. 36. At figura nullam omnino cum hac similitudinem habet, potius autem Confervam, forte Confervam rivulorum capillaceam, denfissime congestis ramulis Syn. St. Br. III. p. 58: n. 6. refert; est enim

ejulmodi, ut ex ea nil certi concludere liceat.

Observatio.

Byssus Germanica minima saxatilis aurea, Violæ martiæ odorem spirans Mich. Nov. Gen. p.210. n.5. Tab. 89. f.3. Non docet Auctor, qua in re a præcedenti differat, præterquam odore, nec figura ejus differentiam monftrat. Schwenckfeld de Foß. Sil. p. 382. Lapidem cinereum seu potius Muscum subrubeum dicit, qui accrescat saxis firmiter, achi lapides efflorescerent, odorem Violæ martiæ spirantem. Odorem "Odorem cordi familiarem ac gratum esse: in petrosis Suditorum "superciliis nasci: reponi ad vestimenta, ut iis odorem conciliet & a "tineis præservet." In Museo Besleriano a J. H. Lochnero illustrato vocatur, Lapis Aldenburgensis, odoris violacei p.90. Tab.29. & sine Musco designatur, demonstraturque odorem lapidi, non ipsi Musco inesse, quo magis verisimile a præcedenti non diversam esse hanc, & accidentarie saltem lapidi innasci odorato. Linneus tamen in Fl. Lapp. p. 369. 5. 528. non a lapide, sed Bysso emanare odorem vult, & Byssum perennem pulverulentam rubram, lapidibus innascentem vocat. An vero eandem cum illis plantam intelligat, dubium. Michelius quidem non pulverulentam, sed silamentosam, præcedenti similem pingit, nihilominus ille Michelianam ad suam refert.

17. Byssus arborea crocea fibrosa D. Richardsoni I. Syn. St. Br. III. p. 57. n.7. The red haired Wood Byssus.

Per ficcitatem colorem retinet, & ex lana rigidiore & longiore, Descriptioquam præcedens, constat, magis fibrosa, sparsa & laxe disposita. Adnascitur lignis udis semiputridis & sæpius doliis, aquæ pluviæ Locus. excipiendæ, inservientibus adnascentem vidi.

18. Byffus petræa nigerrima, fibrofa D. Richards. I. Syn. St. Brit. III. p. 57. n.8. The black haired Rock Byffus.

Filamentis brevioribus, nigerrimis, & magis, quam præcedens, Descriptio: congestis donatur. Ex Occidentalibus Comitatus Eboracensis misit Rich. Richardson.

Ab Usnea nostra octava differt, quod tenerior sit & tenuior. Huc refero Byssum cæspitosam nigram, filamentis ramosis & non synonyma. ramosis Mich. Nov. Gen. p. 211. n. 18. Tab. 90. f.7. & Byssum minimam saxatilem nigram ramosissimam, viticulis nudis Ejas, Ibid. p.212. n. 20. Tab. 90. f. 5. quas ad arbores & saxa observavit.

19. Byssis arborea barbata, fulvi coloris Syn. St. Br. I. A. III. p. 57. n. 9. The red Beard Wood Byssus.

Ab initio brevior est A. colore slavo, dense congesta, late exspa-Descriptio. tians, villosa, velutinum referens pannum, cum penultima laxe & sparsa nascatur. Postea ad sesqui & biuncialem altitudinem surgit, erecta, dense congestis sibris constans B. quarum singulæ parte superiori

riori in plurimas fibrillas tenuissimas a. b. desinunt & superficiem tomentosam efficiunt. Colore tum est croceo & fulvo, odore nullo manifesto, substantia fibrosa, superficie suprema molli & villosa. Lineis quibusdam transversis distinguitur, tanquam totidem annui incrementi notis.

Locus. Synonyma,

Descriptio.

Locus.

Synonymon.

Lignis adnascitur putrescentibus.

Pseudo-Spongia fungoides fulva, lignis adnascens Doody Syn. St.

Brit. II. App. p. 334. Raj. Hift. III. p. 23. descr br.

Byllus major, speluncis & cellis vinariis innascens, latissima, primum alba, dein aurea, postea fulva, filamentis crassioribus & longioribus fiffilibus Mich. N. Gen. p. 211. n.9. Tab. 90. f.1. an nostræ eadem fit, æque hæreo ac Auctor. Is non describit: figura fibras breviores monstrat, nec earum longitudinem & structuram bene exprimit:

nomen ceteroquin bene respondet.

Porro dubito, utrum huic eadem fit planta, Fungus Virginianus barbatus fœtidus Banisteri apud Pluk. Alm. p. 164. Tab. 184. f. 19. Videtur is mihi idem esse cum Fungo setaceo Bocc. Mus. P. I. Tab. 303. f. 6. quem refero ad Fungum barbatum quercinum, teterrimi odoris Breyn. Eph. Germ. Dec.I. A.4 & 5. Obs. 151. p.194. Raj. Hift. II. App. p. 1851. & est Agaricus barbatus flavescens Buxb. Cent. I. p. 35. Tab. 56. f. r. qui Fungi erinacei species est, quem Breynius colore niveo variare observavit.

20. Byffus albida brevis fetacea. The whitish Bristle Byssus.

Setæ simplices seu non ramosæ, obsolete albicantes, fragiles, confertim & e centro circulatim nascuntur, longitudine semunciali, craffitie pili humani.

E pariete dealbato in crypta subterranea legit Littl. Brown in

Comitatu Herefordiensi.

Forte Bysus perennis capillacea, cinerea tenax petræ innascens Linn. Fl. Lapp. p. 369. 5. 527. Quam in Medelpadiæ quadam spelunca, Brudnasberget dicta, petris arcte adnascentem observavit, filis tenuissimis, mollibus cinereis, parum ad colorem viridem accedentibus tophi instar laxe dispositis, longitudine unciali, adeo tenacibus, ut vix digitis detrahi possent fibræ.

GENUS

GENUS II.

CONFERVA Græcis non memorata. De ea Plinius L.27. C.9. Nomen:

"Peculiaris, inquit, est Alpinis maxime sluminibus Conferva,

"appellata a conferruminando, Spongia aquarum dulcium verius,

"quam Muscus aut herba, villosæ densitatis atque situlosæ. Cura
"tum ea scio, omnibus fere ossibus confractis, prolapsum ex arbore

"alta putatorem, circumdata universo corpori, aquam suam insper
"gentibus, quoties inaresceret, raroque nec nisi deficientem herbam

"mutationis caussa resolventibus, convaluisse vix credibili celeritate."

Si credere sas est.

Est vero Conferva herbæ aquaticæ genus sterile & capitulis sto-Character. ridis destitutum, immo nec peltis & tuberculis, quæ storum aut seminum loco multi gerunt Musci, donatum, ex silamentosis uniformibus partibus constans, plerumque teretibus & in tenuia capillamenta divisis.

Boccone Observatione quadam Luc. Schroeckio inscripta & Ephem. Ortus ex senNat. Cur. Dec. III. Ann. 4. subnexa (quæ habetur etiam in Mus. I. tentia Bocc.
p. 266.) Fungos quosdam terrestres, Fucos, Corallinas & alias plantas marinas impersectas, Confervas, aliasque Musci aquatici species,
quæ in sontibus, stagnis & mari colliguntur, ex unctuositate quadam,
seminis vices subeunte, per juxta positionem partis ad partem, non
vero ex semine generari existimat. Quæ sententia, licet sorte multis
non probetur, mihi quidem non prorsus inconcinna videtur, nec ego
rationem video, cur hæ plantæ inseriores & generi minerali propiores, non æque absque semine oriantur, ac lapides, metalla &c.
Ego quidem nullum unquam florem, nec semen, nec huic analogi
quid in hoc genere adhuc observavi.

Ceterum species hujus generis vel e filis constant æquabilibus, vel Diviso; crebris intersectionibus, lumbricorum annulos referentibus, quas vulgo geniculatas vocare solent, dividuntur, vel e crebris globulis, proxime sibi adjunctis, constant, quæ nodosæ appellari pos-

funt.

ORDO

B 2

Locus.

Observatio.

Synonyma &

Critica

HISTORIA

ORDO I.

Confervæ æquabili filo protensæ seu non geniculatæ.

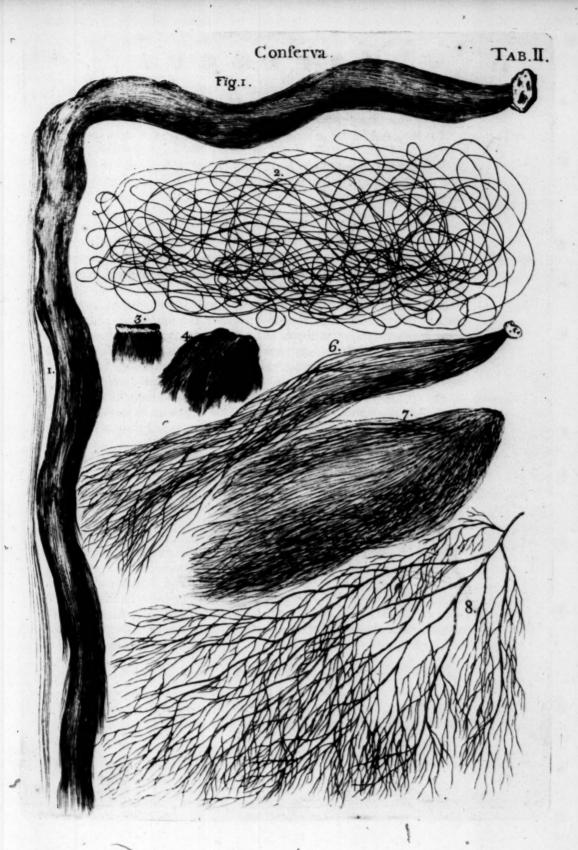
SERIES I.

Species simplices seu non ramosa.

- II. 1. Conferva fluviatilis fericea, vulgaris & fluitans hairy River-Weed, Crow-Silk, or Common floating Silk Conferva.
- Descriptio. Tota ex filis constat prælongis, a cubitali ad bicubitalem & amplius longitudinem protensis, fluitantibus, valde tenuibus, indivisis, viridibus, splendentibus & velut sericeis.
 - Nasci amat in rivulis & sluviis minoribus lenius sluentibus, quorum ductum sequitur & ad plures ulnas sluitans extenditur, in aquis vero stagnantibus, quas quandoque intrat, brevior est & late expansa cernitur. Vidi & Ericetorum locis spongiosis udis declivibus, ubi per Muscos palustres aqua delabitur, brevem, tenerrimam, saturanter
 - viridem, densissime nascentem, velutum veluti referentem.

 Ex sententia Anguillaræ & Lobelii hæc est Conserva Plinii, de qua, quæ ille habet, superius relata sunt. Locus, quem ei tribuit, hanc potius, quam aliam esse suadet. Quæ de sistulositate scribit, non tam de silamentorum cavitate, quam interstitiis eorum intelligenda sunt. Neque enim vel in hac, vel in aliis crassioribus speciebus, dempta forte 9. specie, cavitas ulla deprehenditur.
 - Confervæ Plinii titulo figuram ejus exhibuit Lobelius Obs. p. 654. Icon. Part. II. p. 257. Teut. II. p. 293. "Eamque spongiosis, flexuosis, "sesquicubitalibus & longioribus quasi ellychniis, & quasi fusco viren-"tibus staminibus villorum cirris lene fluentibus aquis fluitare observat." Figura satis bona est & nascendi modum bene repræsentat, nisi quod filamenta tam crebro non abscedant, ac ibi pingitur. Figura hæc transumpta est in Hist. Lugd. I. p. 1023. Gall. I. p. 892. Ger. Em. 1570. Park. Th. p. 1261. & Chabr. Sciagr. p. 570. Vocatur Conferva Plinii & Lobelii H. Lugd. Ger. Em. Alga aquatilis capillacea, five Conferva Plinii, aliis Linum aquaticum Park. Conferva trichodes, Conferva Plinii & Lobelii Chabr. locis citatis. Aliam vero, fed informem figuram dedit Aldrovandus Dendr. p.8. Confervæ Plinii titulo: descriptio ejus brevis & superficiaria est, e Plinio præcipue transcripta. Novam nuper in Libro, quem Nova Plantarum Genera inscripsit Michelius iconem exhibuit Tab. 89. f.7. ubi erecta & velut stans pingitur & ad Byssum refertur, ita enim p. 210. n. 3.

Byffus.

autoritation in the control of the c

Byssus palustris confervoides non ramosa viridis, sericum referens, filamentis longis tenuissimis. Ego aliam de Bysso & Conferva habeo ideam, & Confervas herbaceæ familiæ propinquiores existimo, suadentibus colore, textura & duratione, cum Byssi inferioris vel insimæ

vegetationis stamina fint.

Alga viridis capillaceo folio C. B. Pin. p. 364. n. 1. Tourn, Inst. R. H. p. 569. Duplex, inquit C. Bauhinus, est: alia in maritimis, quæ Muscus tomentosus sive Conferva, alia in aquis stagnantibus, quæ Linum aquaticum Imper. Paullo ante vero dixerat, Imperatum fibi Lini marini nomine misisse. At Imperatus L. 27. C.12. Linum aquaticum vocat & tam in dulcibus, quam marinis aquis stagnantibus nasci scribit plurium cubitorum longitudine, quod melius respondet Filo marino Anglico Raj. quam huic plantæ; Tomentum autem Muscum seu Confervam eodem loco nasci refert in ripis & aquæ dulcis cataractis (non maritimis, ut C. Bauhinus citat) capillis tonfis fimul colligatis fimilem, quæ apud Antiquos Confervæ nomen obtinuerit. Ex qua comparatione, bene congruente, & loco colligitur eum per Tomentum muscum seu Confervam hanc speciem intelligere. Nullam ejus figuram habet, ut nec ceteri jam recensendi Auctores.

Conferva Plinii Gefn. Cat. 23. Hist. 81. Ang. p. 193. Dod. Belg. p. 780. Raj. Hift. I. p. 118. n. 1. Syn. St. Br. Ed. II. p. 24. n. 1. III. p. 58. n. 1.

Conferva Plinii repens Ambr. Hort. Bon. p.21.

Hydrocombretum, Conferva Plinii & Lobelii Montalb. Hort. Botanogr. p. 46.

Fucus five Alga capillaceo folio Brom. Chlor. Goth. Conferva Hist. Ox. III. p. 644. n. t. e C. Bauh.

Alga vulgatissima & longissima Fl. Jen. Ed. I. p. 360. II. 308. Muscus aquaticus, Conferva dictus Boerh. Ind. Alt. p. 22. n. 53. Conferva palustris sericea, filamentis tenuissimis & longissimis Syn.

Raj. Ed. III. App. p. 477.

Conferva Maderaspatana, Alloco-pashy Malabarorum Pluk. Amalth. p. 63. quam me olim in ipfius Herbario ficco vidisse memini, & cujus

specimen etiam habeo, non differt a vulgari hac.

Alga fluviatilis graminea, longissimo folio Tourn. Inst. R.H. p. 569. varietas est Scirpi palustris altissimi Ejusd. in aquis celerius currentibus nascentis, ex observatione Bern. de Justieu, mihi olim communicata Londini 1724.

2. Conferva palustris sericea, crassior & varie ex-II. A tensa. The wider spread Silk Conferva.

Filamenta hujus, quam prioris, crassiora sunt & breviora, non in Descriptio, longum protensa, illius instar, sed late expansa, tenujus tamen &

HISTORIA

rarius invicem implexa, secus ac in plerisque aliis speciebus contingit. Crassitudo eorum humano pilo æqualis est, longitudo pedalis & bipedalis. Color dilute viridis, splendens, in sicca maxime.

Vere & æstate in paludibus pascuorum prope Mitcham in Comitatu Surreiensi observavi.

Confiderandum an non hæc Conferva loco differentiam debeat, nempe in fluviis aquarum ductum fequens longius protrahi & tenuior fieri videtur, quam in aquis stagnantibus.

Conferva palustris sericea, filamentis crassioribus & longioribus Syn. Raj. Ed. III. App. p. 477. descr.

Alga longioribus & craffioribus setis, veluti reticulatim dispositis, nondum descripta Fl. Jen. Edit. II. p.307. Ubi simili loco, nempe in scrobibus nasci dicitur, & cum varie implexa sint silamenta, retiformem siguram æmulantur, minime tamen tam insigniter, ac in Conferva reticulata Dood. cujus silamenta connata & invicem intexta sunt, cum hujus libera observentur.

Reticulum arachniode palustre subtilissimum Aldrov. Dendr. p. 8. 9. huc referri debet, cum figura satis bene respondeat & locus modusque nascendi; ait enim super humiles stagnantes aquas longe lateque extendi.

Byssus palustris confervoides non ramosa viridis, filamentis crassioribus, setas aprinas æmulantibus Mich. N. Gen. p. 210. n.2. Tab. 89. f.6. huic eadem videtur, licet erecta, nec invicem implexa pingatur.

3. Conferva minima Byffi facie. The Jmall Byffus-like Conferva.

Tenerrima est omniumque minima Conferva, capillamentis constans brevissimis, tenuissimis, indivisis, confertim denseque nascentibus.

Variat colore: in fontibus acidis ochreo est colore & durior, in aliis fontibus, simplici aqua gaudentibus, susca pullaque observatur, in rivulis obscure viridi tingitur colore.

Vidi primum Gista in Hassia, in sonte acido juxta Lanum sluvium astate, postea in Anglia tum ad sontium scaturigines, tum in Rivo nova versus Hornsey lapillis hyemali tempore adnascentem reperi.

Conferva fontalis trichodes Cat. Giff. p. 199.

Conferva fontalis fusca, omnium minima mollis Raj. Syn. Ed. III.

Hujus specimen in Phytophylacio Sherardino est a Michelio transmissium sub nomine sequenti: Corallina pulla omnium minima, seu vix conspicua, ad fontium scaturigines nascens. Quam forte sequenti nomine exhibet in Nov. Gen.

Byffus

Synonyma.

Observatio.

Locus.

II.

Descriptio.

Locus

Synonyma.

II. U.

II.

Byssus minima palustris obscura, crassioribus filamentis, plerumque simplicibus Mich. N. Gen. p. 211. n. 8. T. 89. f. 8. Inter quam & sequentes non comparent specificæ differentiæ: Byssus palustris subobscura, filamentis non ramosis brevibus Ejusd. Ibid. n. 14. T. 89. f. 10. Byssus aquatica tenuissima atro-virens, pellem murinam referens, brevissimis & simplicibus silamentis Ibid. n. 15. T. 89. f. 11.

4. Conferva mucosa, confragosis rivulis innascens.

The slippery or flesby Alpine Conferva.

Filamenta habet brevia, adeo tenuia & tam dense & arcte cohæ. Description rentia, ut nulla oculorum acie dignosci queant, unde dubius hæreo, an recte hic locaverim; nec enim num simplicia, an ramosa sint stamina distinguere licet. Per siccitatem splendet, colore egregie violaceo prædita, & tenuis membranaceæ telæ instar chartæ absque glutine adhæret, ab initio vero & in loco natali crassa est, mucosa, dense compacta, ita ut gelatinæ instar in frusta discindi queat. Colore tum est ex nigro purpureo, superficie splendente & lubrica, quo sit ut rivuli Alpini, rupes & saxa, quæ tota, ubi iis innascitur, obducit, præcipiti lapsu citatissime superlabantur.

Ceterum quoniam recentis fibræ mucosæ sunt & gelatinæ instar arcte connatæ, iconem parare supervacuum foret, animo autem facile possumus concipere siguram ejus, si nobis repræsentemus massam quandam continuam, informem & lubricam, saxis arcte adhærentem & ea late operientem. Per siccitatem vero, sub quo statu siguram feci, tenuissima observantur stamina, creberrime se decussantia, ejusdem ubique crassitudinis, unde non ramosa potius, quam ramosa susceptible.

suspicor filamenta.

Prope Llanberris in Cambria observavi.

5. Conferva gelatinosa, omnium tenerrima & minima, aquarum limo innascens Syn. Raj. III. App. p. 477. descr. The tender Mud Conferva.

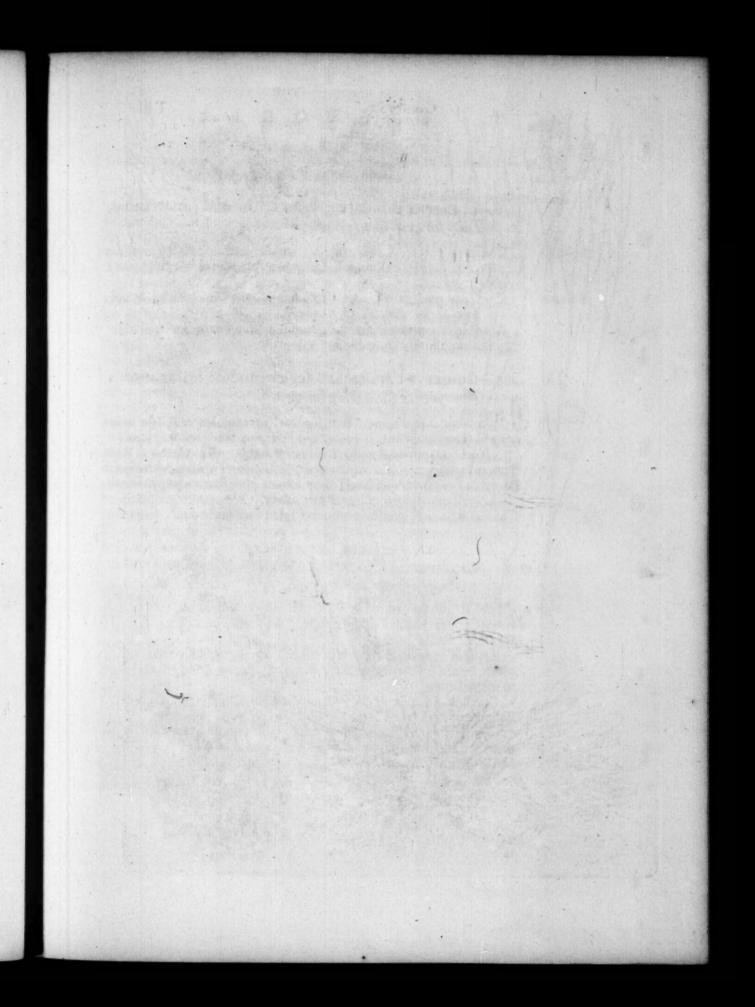
Colore est nunc subvirente, nunc subsusco, substantiæ tenerrimæ Descriptio. mollis, adeo exilis, ut an ramosa sit, nec ne, destinguere non liceat. Quamvis vero tam parva sit & tenera, glomerulos tamen satis crassos essormat, quibus aquarum limo in earum sundo adnascitur, a quo tum ob suam, tum limi teneritudinem separari nequit, sed primo statim attactu dissolvitur. A penultima specie differt, quod semper glomeratim nascatur, & quod tenerior sit & mollior, substantia sibrosa destituta.

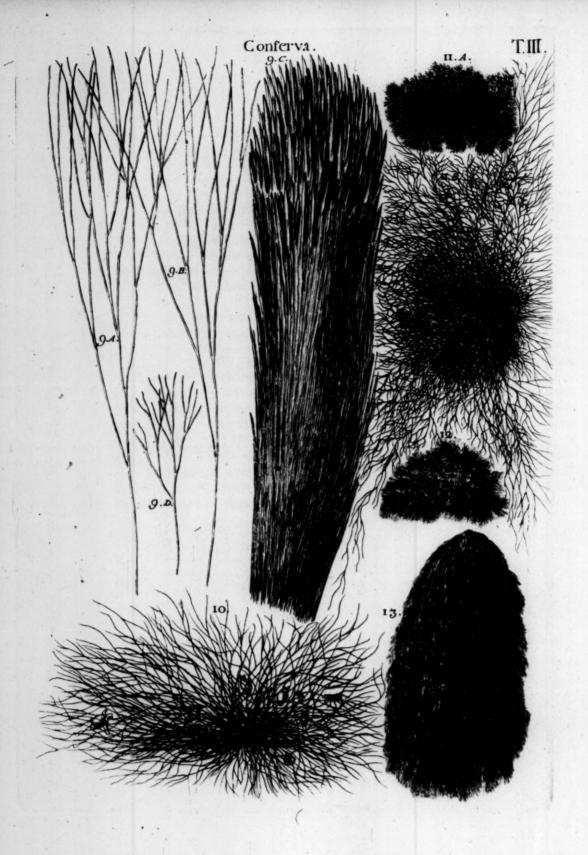
Gaudet limo nigro, tenero & pingui, & in fossis purioribus passim Locus. circa Londinum pone Retherhithe & prope Hackney mihi olim omni anni tempore observata. Quoniam partes ejus visum sugiunt, siguram ejus instituere temerarium soret.

SERIES II.

Confervæ ramofæ.

- A II.
- 6. Conferva capillacea, filamentis bifidis & trifidis. The forked Conferva.
- Descriptio.
- Confervæ vulgari fimilis est, sed ramosa, extremitatibus bisariam & trisariam divisis, colore pallidiore non splendente (in sicca plane albente) prædita.
- Synonyma.
- Conferva rivulorum bicornis, filamentis tenuissimis Pluk, Amalth. p. 63. Syn. St. Br. Ed. III. p. 58. n. 3.
- A Michelio communicata fuit, nomine Musci capillacei palustris, slagellis longissimis bisurcatis.
- II. 7. Conferva capillacea, serici candidi instar nitens. The white Silk Conferva.
- Descriptio.
- Palmarem longitudinem non superat, in ramulos non admodum crebros tenuissimos divisa, colore candidissimo, serici instar splendens.
- Nascentem nondum vidi, sed siccam habeo a W. Green & Sam.
 Brewer in Mona insula e rupibus maritimis inter Tresadog & Penrhyn in
 Parochia Llansaethly lectam. Sunt etiam ejus specimina in Phytophylacio Sherardino e transmarinis allata. Elegans & peculiaris est
 Conservæ species, quæ suo candore & splendore facile cognosci potest.
 - II. 8. Conferva marina fœniculacea. The Fennel Sea Conferva.
- Descriptio.
- Rami seu filamenta longa sunt, in alia minora, Fœniculi soliis non absimilia, absque ordine divisa. Ab initio mollior est, colore subvirente, dein subsusca sit & rigidior, substantia inter Conservam & Fucoides media.
- Locus.
- Rupibus maritimis, a maris recessu liberis, adnascentem vidi in Mona Insula; Fucis etiam inter maris rejecturas innascentem inveni in dicta Insula.
- Synonyma.
- Corallina fusca fœniculacea & mollior Barr. Obs. 1338. ubi breviter describitur: Hippuris setaceus Ejusd. Icon. 1123. n. 1.
- Corallina parva, Abrotoni divisuris Mich. qui hoc nomine delineationem cum ipsa planta misit. Sed parva non est, nec articulata, ut Corollina dici nequeat.
 - 9. Conferva

9. Conferva dichotoma, fetis porcinis similis. III. A

Colore est obscure viridi. Fila glabra sunt, modice crassa, a pal-Descriptio. mari ad dodrantalem & ampliorem longitudinem protensa, a medio ad summitatem usque in filamenta oblonga bisariam A. B. divisa & subdivisa, Potamogeitonis capillacei instar, dense invicem congesta, quorum summitates recedente unda, quod in sossis, quibus prope Thamesin oritur, contingit, subularum instar C. coëunt & setas porcinas non illepide referunt, sive eas hoc modo congestas eminus aspicias, sive seorsum singulas cominus contempleris. Alias, si aqua suppetit, sluitat, non protensa instar vulgaris, sed erecta quasi.

Omni anni tempore reperitur, præsertim autem copiose nascitur Locus. in sossis pratorum, quas subsalsa Thamesis unda singulis æstibus implet, inter Greenwich & Woolwich.

Reperi etiam in aliis fossis minoribus & paludibus minus profundis, varietas D. dulci aqua gaudentibus, sed minorem, duas, tres, quatuorve saltem uncias longam, fruticuli instar subter istiusmodi aquas, nullo motu agitatas, explicatam, cujus ramulus seorsum inter majorem exhibetur D.

Conferva Plinii, setis porcinis similis Merreto in Pinace Rer. N. Brit. Synonyma. p. 28. vocatur, qui primus & solus ejus mentionem secit. Sub quo nomine recensetur in Syn. St. Br. III. p. 58. n. 5. Ad Guil. Sherardum eandem olim misit Michelius sub sequenti nomine:

Corallina palustris capillacea, fistulosa ac parum ramosa, fusca, ramulis ad divaricationes articulatis. At articulata proprie non est; fistulosa quidem videtur sicca, an vero recens ita se habeat, hæreo.

10. Conferva palustris, filamentis brevioribus & III. crassioribus. The Ditch Hair Conferva.

Filamenta duas, tres & quatuor uncias longa, varie & fine ordine Description sparguntur, nullam certam figuram in aqua imitantia, sed latiuscule extensa, nec satis laxe, nec satis dense invicem implexa, in latum tamen magis, quam in longum extensa: rami rariores longiusculi & minus crebri, modice crassi, pilum humanum æquantes. Per siccitatem non splendet, sed obscurum acquirit colorem, e cinereo virentem, ab initio vero viridis est.

In fossis pratorum prope Hackney, altero a Londino lapide distante Locus. observavi. Auctumno lætius viret & renasci videtur, vere & æstate limosa est & tristius viret. Buccinis, cochleis aliisque insectis aquaticis plerumque reserta est, instar aliarum palustrium Conservarum, quæ istiusmodi animalculis nidum præbent & eorum sætissicationi inservire videntur.

Alga

HISTORI

Synonyma.

Alga brevioribus & craffioribus setis Rupp. Fl. Jen. Ed. I. p. 368. II. p. 308.

Conferva filamentofa, filamentis craffioribus & brevioribus Buxb.

Enum. Pl. Hall. p. 78. 79.

Conferva paluftris subhirsuta, filamentis brevioribus & crassioribus Syn. St. Brit. III. p.477. Ubi breviter describitur. Cum vero hirfutia accidentalis sit, epitheton illud in nomine omisi.

A Michelio missa nomine Musci capillacei palustris, viticulis minus

longis, fragilioribus & bifurcatis.

III. A. B.

Descriptio.

II. Conferva palustris bombycina Syn. St. Brit. The Ditch Cotton Conferva. III. p. 60. n. 18.

Ubi minus accurate inter Confervas geniculatas locatur & pag. præcedenti n. 12. Confervæ palustris tenuissimæ tomentosæ nomine repetitur, quoniam antea sub alia forma, brevior nempe & magis implexa inter Muscos palustres obviam venerat, cujus figura lit. A. de-

fignata est, ad B. vero longior exhibetur.

Filamenta tenuia, a digitali ad dodrantalem, pedalem & amplius longitudinem protenduntur, plura alia filamenta tenuiora & breviora secundum longitudinem crebro emittentia, colore viridi, vel ex luteo obscure virente. Mollis est & nonnihil sericea, si in aquis purioribus nascatur, colore lætius virente, at locis cœnosis obscurior est, tomentofa & Gossypii veteris detriti instar congesta. Bullas tum calore æstivo frequentes concipit; nam cum filamenta tenuia & valde implexa fint, fit ut aqua in vaporem-refoluta minus libere exhalare queat, fed tomento irretita bullas efficiat, quibus ab aliis Confervis facile dignosci potest hæc species.

Loco palustri pone Charlton in Cantio inter Muscos aquaticos vere & æstate primum observavi, postea etiam copiosam vidi in fostis stagnantibus inter Rotherhithe & Deptford, itemque pone Westmonasterium, quarum superficiei nunc innatabat, nunc in earum medio late expansa fluitabat. Solet etiam cisternarum lateribus frequenter adnasci, & in his omni anni tempore viget, cum in fossis hyeme dispareat; procul dubio quod ad fundum a conchyliis hybernandi gratia descendenti-

bus, quibus ubi in fossis nascitur, maxime referta est, rapiatur. Rite collecta & exficcata Conferva hæc stupam præbet teneram & levem, vidique ex hujus laminis mappas factas, gossypinas æmulantes,

& iisdem usibus, vestimentis nempe domesticis farciendis, adhibitas. Inservit etiam filtris, si lacinia ejus immittatur liquori, in alium locum

pedetentim transmittendo.

Synonyma. Alga bombycina C. B. Pr. p. 155. d. br. ad ficcam f. ic. Pin. p. 363. n. 10. Park. Th. Bot. p. 1261. d. C. B.

Mufcus

Locus.

Ufus:

Muscus stupaceus viridis, aquis innatans Hort. Cath. p. 148. Muscus aquaticus bombycinus, tenuissimis filamentis Loef. Fl. Prus. p. 173. ic. 55. b. s. d.

Est hujus Confervæ specimen elegans, coloris lætissime viridis, in marinis lectum a Michelio & ad Guil. Sherardum missum nomine sequenti: Conferva marina capillacea, non nodosa viridis, setulis primariis crassifusculis, secundariis tenuissimis. Hanc designari suspicor per Byssum maritimam confervoidem ramosam viridem, sericum referentem Nov. Gen. p. 210. Tab. 89. f. 1.

Auctor Horti Catholici suum Muscum eundem facit cum Conferva Critica. vulgari. At hæc species aquis late expansa innatat, illa vero per lora fluitat, & exsiccata fragilis sit, ad stupam parandam minime idonea.

Labitur etiam Vaillantius dum in Bot. Par. p.40. fynonymon Flora Pruss. adscribit Confervæ Plinii Lob. Nulla est similitudo inter siguram Lœselii & Lobelii, & poterat ex Læselii sigura discere, ramosam esse hanc speciem, cum illius sila simplicia sint & longe protensa secundum siguram Lobelii, hujus vero late expansa.

Ceterum nomen Lœselii repetitur in Kyll. Vir. Dan. p. 106. ex priori nempe Editione illius Floræ seu Catalogi Lœselii.

12. Conferva marina tomentosa, tenerior & albicans Syn. St. Br. III. p. 59. n. 13. The white Flock Sea Conferva.

Colore est ex viridi pallente. Filamenta sunt tenuissima & nudis Descriptiono oculis vix discernenda. Substantia mollis, gossippium tam in recenti, quam sicca herba bene referens. Præcedenti valde similis & saltem tenerior & magis compacta est.

In fossis & lacubus Insulæ Selsey in Sussexia libere fluitantem æstate Locus.

Gossypium Muscus marinus Imper. L. 27. C. 12. d. breviss. synonyma: Muscus maritimus Gossypio similis C. B.Pin. p. 363. n. 9. Hist. Ox. III. p. 649. n. 2. s. d.

13. Conferva marina tomentosa, minus tenera & III. ferruginea Syn. St. Br. III. p. 59. n. 15. The rusty Flock Sea Conferva.

Priori major, seu longior, crassior & minus mollis est, colore, præ-Descriptio. sertim per siccitatem, rubiginoso, seu ex susco rusescente. Tomentum silamentis quibusdam subcrassis, a quibus ægre liberari potest, adhæret, quæ an ad hanc Conservam pertineant, vel Fuci cujusdam sibræ sint, ob dictam caussam non bene discerni potest. Ceterum co-

Locus.

A

lore rubiginoso & filamentis istis seu loris tomentosis facile ab allis distingui potest hæc species.

Ad radices rupium, Bognor Rocks dictarum, in Suffexia æstate

inveni.

IV. 14. Conferva reticulata Doody Raj. Fasc. p.5. Syn. St. Brit. Ed. I p. 15. n.4. II. p. 24. n. 4. III. p. 59. n. 10. Hist. Vol. II. App. p. 1852. The Net Conferva.

Descript. Raj. Describente Rajo "pusilla admodum est & tenella, e filamentis "tenuissimis in retis formam contextis composita, maculis sæpe pen"tagonis, interdum hexagonis, aut etiam tetragonis, colore viridi.
"Quantum discernere licuit in tubulos non raro contextur. Herba"rum caulibus, foliis & aliis quisquiliis adnascitur."

"rum caulibus, foliis & aliis quifquiliis adnascitur."

Licet valde tenera sit hæc species, minus tamen, quam aliæ mollis est, sed elatere quodam, quo mediante in latum extenditur, nec tam facile, ac aliæ, collabitur, donata. Sericea est & splendens, colore viridi, per siccitatem etiam. Rami retiformiter, non per fortuitam superimpositionem, sed naturalem connexionem disponuntur, angulis nunc quadrangularem, nunc quinquangularem, nunc hexangularem siguram formantibus, silamentis in majoribus plantis (variat enim magnitudine) pili humani crassitiem obtinentibus, in minoribus multo tenuioribus, pro quorum ratione anguli nunc minores A. nunc majores B. observari solent. Ceterum silamenta solida, seu non tubulosa, mihi visa sunt. Maculæ, quas Rajus memorat, si aqua extrahatur planta, comparent, sunt nempe laminæ aquosæ splendentes, in reticulorum interstitiis sormatæ; quoniam nempe aqua libere ex retisormi textura elabi nequit.

In fossis prope Westmonasterium & rivulis in ericeto Hounslejano observavit Doody. Ego eam æstate in lacuna Horti Chelseiani, quam Thamesis æstus replet, observavi, lamina reticulari nunc simplici, nunc duplici & triplici invicem imposita, variis conchyliis referta.

Figura ejus laudabilis est in Læs. Fl. Pruss. p. 173. ic. 54. ubi vocatur, Muscus aquaticus bombycinus retiformis. Idem nomen habet Kylling. Vir. Dan. p. 106. ex prima nempe Editione dictæ Floræ, quæ fuit 1654.

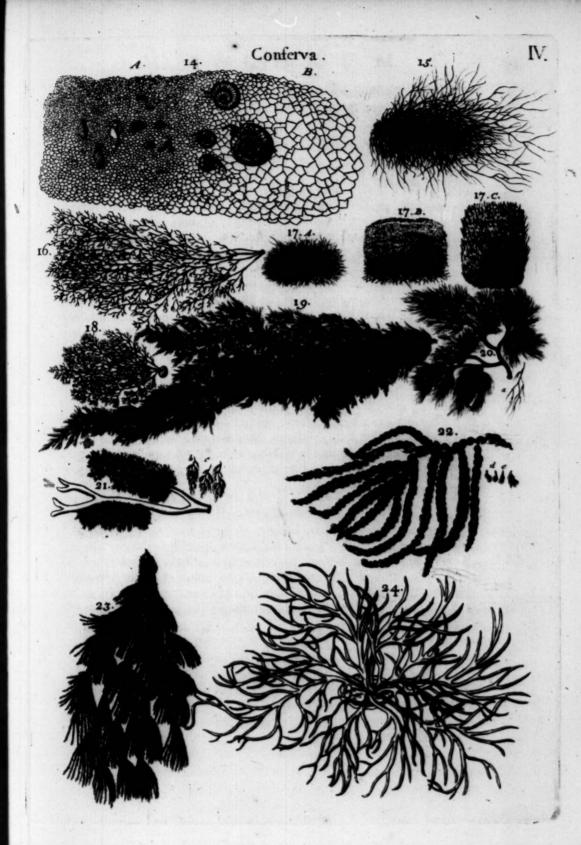
Aliam, minorem statum exprimentem, dedit Pluken. Phyt. T. 24. f. 2. cui in Alm. p.113. vocatur, Conferva reticulata crispa. Quod nomen & figura repetitur in Hist. Ox. P.III. p.644. n.4. Sed. XV. T.4. f.4. fer. ult. Similis figura habetur in Petiv. Gazoph. T.51. f.3. absque nomine.

15. Conferva

Descriptio propr.

Locus.

Synonyma.

ons 7

gestis ramulis Syn. St. Brit. III. p. 58. n. 6. The Velvet Mill Conferva.

Densissime congesta nascitur, coloris saturanter viridis, substantiæ Descriptio. spongiosæ & mollis, ut velutinum pannum pene referat. Rami & silamenta sunt tenuia, aliquanto tamen, quam in vulgari Conserva, crassiora, longitudine unciali & biunciali, creberrime a medio basim versus divisa, versus extremitates, quod huic speciei peculiare, integra, aut parum ramosa. Mollis est ab initio & colorem habet herbaceum, per siccitatem vero obscure viret & sere nigrescit, cumque limo adhærente, quem tenaciter retinet, in lapideam prope densitatem indurescit.

Nascitur in rivulis purioribus, inque tubulis & asseribus aquas ad Locus. molas deducentibus, quæ caussa est, quod brevis plerumque fit, nam quo celerius moventur aquæ, eo breviores solent nasci Confervæ, quo lenius sluunt & ubi stagnant, eo longius protenduntur. Aliis vero in locis mihi nondum observata est, cumque locus sit peculiaris, non dubito, quin sit

Alga in tubulis aquam fontanam deducentibus C. B. Pin. p. 364. n.4. Synonymon. Hæc vero non est eadem cum Alga fontali trichode C. B. ut Rajus Observatio. existimat Hist. I. p. 118. sed diversa, nec tamen Rajum de hac, ut olim (Syn. St. Br. 111. p. 58.) visum, sed de Alga fontali trichode C. B. seu Trichomane aquatico Dalech. intelligendum esse nunc existimo, nec Trichomanes illud secundum Cargillum planta est sictita, sed vera Conservæ species, de qua vide infra num. 31.

16. Conferva fluviatilis fibrillosa, subrigida. The IV. rough fibrous River Conferva.

Colore est obscure viridi & in subsuscum non raro tendente, sub-Descriptio. stantia modice rigida, superficie subhirsuta. Cauliculi in crebros ramulos & tenues sibrillas undique, sed præcipue per extremitates, dividuntur, cumque plures juxta se ex eadem basi e lapillis nasci soleant, sit ut glomeratim congesta appareat & lapillos sæpe totos operiat. Præcedenti crassior est, rigidior & longior, versus extremitates mul-Differentiatum ramosa.

Nascitur in aquis purioribus & limpidis, milique observata suit Locus. Augusto mense in sluvio, qui ericetum Hounsleianum percurrit, iis præcipue locis, quibus aquæ cursus rapidior esse solet, v. gr. prope molendina pyrii pulveris consectioni inservientia. Eandem in sluvio Lug prope Mortimer's Cross in Heresordiensi Comitatu reperit Littl. Brown.

17. Conferva

IV.

17. Conferva amphibia, fibrillosa & spongiosa. The thready and spongy amphibious Conferva.

Descriptio.

Ex filis A. tenuissimis viridibus repentibus & terræ dense instratis constar, adeo exilibus, ut vix dignosci queat, utrum ramosa sit, an non ramosa.

Loca & varii

Auctumno & hyeme oritur & in ver usque durat, observataque mihi variis circa Londinum locis ad fossas & pone muros, ubi vernali & æstivo calore mox exficcata evanescit, locis vero udis & umbrosis, quin & ad fluvios per omnem durat æstatem, innumeris fibris dense implexis in latum longumque & altum immense aucta, ita ut ad duarum & trium unciarum altitudinem excrescat, fibris suis quoquoversum extensis, sursum etiam, quo statu dum ad Thamesin nascitur, diversam faciem induit; nam recedente æstu in litore relicta coma ejus fasciculatim C. per summitates coit & veluti aculeata apparet, inferior autem pars humore turgida manet & pressa multum aquæ, spongiæ instar, emittit, quo statu copiosam eam observavi supra Westmonasterium versus Brentford & Thistleworth ættivo tempore. Alias locis valde umbrofis, quin & in ipfis fluviis ad tabulas & trabes, ubi ifta aquæ vicissitudine destituitur, æquabili facie & sibi solum dense implexa, ita ut pellem quandam vel comam implexam referat B. apparet, quo in statu eam designavit Doody Syn. St. Brit. III. p. 57. n. 11. sub nomine sequenti:

Synonyma.

Fungus vel potius Spongia viridis, doliolis adnascenti similis; cum ab initio aliis in locis tempore auctumnali & hyemali tenuiter saltem A. & leviuscule super terram spargatur, quo statu dicta suit Conferva terrestris exilis sibrillosa Syn. St. Brit. III. p. 59. n. 7.

Bysus fericea sulva perelegans, tenuissima & ramosissima, rimis terræ innascens & glebas circumvestiens Mich. Nov. Gen. p. 211. n. 11. T. 90. f. 4. adumbrare videtur nostram Conservam, si in terra & locis minus udis nascatur, & forte non nisi colore ab illa differt.

IV.

18. Conferva fluviatilis brevis, extremis ramulis creberrime & tenuissime divisis Syn. St. Br. 111.

p.58. n.4. The short pale green River Conferva.

Descriptio.

Brevis est & tenuis, a semunciali ad uncialem & sesquiuncialem longitudinem saltem protensa, in crebros capillaceos ramulos divisa, quorum angulis lendiginosi quid, ceu insectorum ovula, adnascitur, idque non in omnibus, sed quibusdam saltem observavi plantulis. Colore est, tam recens, quam sicca, dilute viridi.

Differentia.

A Conferva rivulorum capillacea, densissime congestis ramulis 15. cui proxime accedit, differt colore pallidiore & quod filamenta ejus tenuius tenuius & crebrius versus extremitates, minus crebro vero versus inferiora dividantur. Porro non tam dense nascitur, nec, illius instar, per siccitatem cum limo, quem sæpe adhærentem habet, induratur.

Lapillis adnascentem inveni in flumine Hackney River vocato, Locus.

prope Londinum. Huc referenda est

Alga rivulorum lapidibus adnascens, brevioribus filamentis Fl. Jen. Synonymon. Ed. II. p. 307.

19 Conferva marina capillacea longa, ramofissima, IV. mollis Syn. St. Brit. III. p.59. n.9. The fost long Sea Conferva.

Palmari, dodrantali & pedali est longitudine, colore ex luteo viridi, Descriptio, in crebros ramulos & capillamenta tenuissima divisa, quæ, quantum nudo æque, ac armato oculo discernere potui, geniculata non erant. Substantia est perquam tenera & molli, (non tamen gelatinosa) qua sola nota ab aliis prompte discerni potest.

Saxis majoribus adnascitur & crebro reperitur in sossa illa trans-Locus. versa pone Sheerness in Insula Shepey, quam maris unda singulis æstuum accessibus replere solet. Copiosam etiam rupibus adnascentem reperi

in Mona infula. Dicta fuit

Mona infula.

Corallina viridis tenuissima & ramosissima mollis Doody Syn. St. Synonymon. Brit. Ed. II. App. p. 330. Raj. Hist. Tom. III. p. 15. nominet.

20. Conferva marina capillacea brevis, viridissima IV. mollis. The short Sea-green Conferva.

Colore est elegantissime ex subcæruleo viridi, eumque colorem Descriptio. Etiam sicca servat, ut hac sola nota ab aliis facile distingui queat. Capillamenta (seorsum a.) brevia sunt, (sigura nostra longiora nondum vidi) frequentissime sibi admota, tenuissima & nudo oculo vix discernenda, quæ in alia capillamenta minus crebro & sine ordine dividuntur. Per siccitatem serici instar splendet. Debet autem, ut colorem & splendorem servet, aqua dulci elui, quod ni siat, hæc aliæque marinæ plantæ ob salem humiditatem aëris trahunt & situm contrahunt. A priori parvitate sua, colore & quod minus ramosa sit, abunde dissert. Disserentia.

Fucis minoribus teretibus nascitur ad scopulos prope Llanfaethly in Locus.

21. Conferva marina per brevis, villosa & cirrosa. IV. The short Lock Sea Conferva.

Per brevis est, in exiguos villos cirrosos creberrime absque ordine Descriptio. divisa, densissime congesta, ut Fucos, quibus adnascitur, sæpe totos obtegat.

obtegat. Adnascitur autem majoribus æque ac minoribus Fucis, immo Corallinæ vulgari adnascentem habeo, colore olivaceo seu obscure viridi. Non splendet, ceu præcedens, magis villosa seu ramosa est, brevior & colore obscuro prædita.

Seorsum ad lit. b. c. ramuli aliquot appicti sunt.

IV.

22. Conferva marina cancellata Syn. St. Brit. III. The lattyced Sea Conferva. p. 59. n. 11.

Descriptio.

Colore est sordide pallente. Cauliculi nervosi in ramos plurimos, sesqui & biunciales desinunt, quibus filamenta capillacea seu cirri d.e. undique adnascuntur creberrimi, curvi, ut velut teretes extus, intus vero cavi fiant rami; & quoniam cirri non tam denfi funt, quin introitus pateat, cancellata fit & dicitur hæc species. Lapillis adnascitur in marinis littoribus, quoquoversus expansa, limo arenaque, interstitia ejus replentibus, plerumque gravida. In aqua fluitans ericæforme quid repræsentare videtur.

Junio & Julio mensibus pone Sheerness in Insula Shepey copiose

observavi.

A IV.

Locus.

23. Conferva marina pennata Syn. St. Brit. 111. p. 59.

The feathered Sea Conferva.

Descript. Imp.

Scopara, Pennacchio marino Imperato L. 27. C. 9. dicta, interprete J. Bauhino "fronde villis pennarum fimilis est, pilis longiusculis, item "aliis brevissimis vestita. Summitas in æqualem & quasi derasam "planitiem terminatur, ideoque & scopam quodammodo repræsentat, "aut pictorum penicillum. Stipites ejus materiæ sunt flexibilis,

"laqueis lanæ undequaque fimiles."

Descriptio propr.

Rami nempe villosi sunt & hirsuti, quoquoversus sparsi, quibus alii minores adnascuntur, æqualis fere longitudinis, unde velut rescissi apparent, denticulis tenuissimis donati, qui pennatos eos reddunt; hi si per lentem vitream examinentur, non ex adverso, sed alternatim potius locati apparent; frequentia autem & proximitas nudo oculo pennatam fimulat plantam. Recens obscure viret, per siccitatem & vetustatem colore est nunc pullo, nunc rubiginoso, ramulis & penicillis sparsis, unde caudæ vulpinæ non inepte comparatur a Merreto.

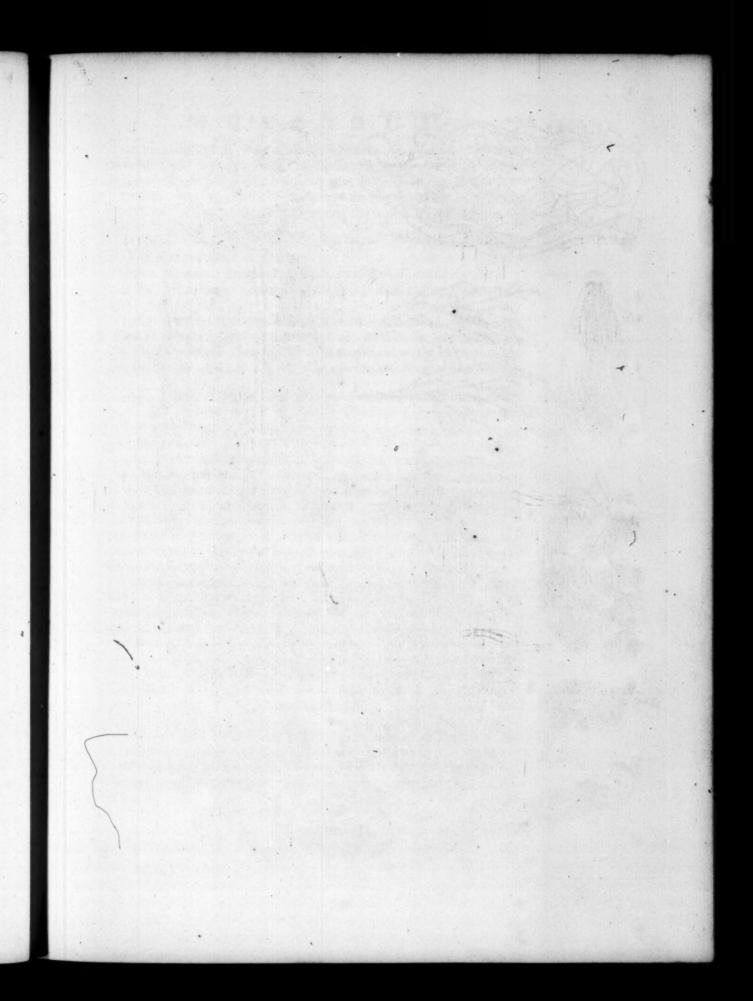
Ambigit hæc & præcedens species inter Fucoides & Confervam.

Fucis minoribus teretibus plerumque adnascitur.

Observatio.

Figura Musci marini vulgatissimi Lob. Icon. P. II. p. 249. Musci marini primi Dod. Pempt. p.475. Musci marini tertii Tab. Icon. p.812. Musci marini seu Corallinæ rubentis Ger.p. 1379. Musci marini rubentis feu Corallinæ rubentis Park. Th. p. 1296. Musci marini tenui capillo J. B.III.p. 8 ar. præsertim J. Bauhini, qui propriam habet, melius refert

hanc

hanc plantam, quam illam Corallinæ speciem, quæ pro ea vulgo habetur & quam designare debet. Descriptio autem J. Bauhini hujus loci non est, sed ad illam Corallinæ minoris speciem pertinet.

E litore marino inter Margate & Dover Castle allatam sibi refert Locus. Merretus. Mihi ea copiose observata in Mona ex adverso parvæ

infulæ Prestholm.

Scopara, Pennacchio marino Imper. L. 27. C. 9. Scoparia, Crista Synonyma. marina Eid. Lat. Ibid. d. f. ic.

Fucus Scopara, Pennacchio marinus C. B. Pin. p.366. n.10. Fucus Scopara five Pennacchio marino J. B. III. P.2. L.39. p. 800.

d. Imp. f. ic.

Corallina comis adinftar caudæ vulpinæ sparsis Merr. Pin. p. 29. In Phytophylacio Sherardino habetur a Michelio transmissa, nomine Corallinæ multifidæ pullæ, foliis acutiffimis alternis. Verum Corallinæ species vera non est, sed Fucoidis potius, si eo referri placeat.

24. Conferva marina lubrica & mucofa Syn. St. Brit. III. p. 59. n. 16. The jelly Sea Conferva.

Centro suo lapidibus affigitur minoribus, unde numerosi in orbem Descriptio. sparguntur rami, sesqui, bi & triunciales, in alios minores secundum longitudinem divisi, substantia valde molli, lubrica & mucosa, colore albo, quandoque subrubente. Leviter geniculata est (geniculis æqualibus & crassiusculis) sed vix perceptibili modo, ideo in figura omisi genicula & hujus potius loci facere, quam ad sequentem Ordinem referre volui. Per siccitatem & in charta evanescit, nec nisi in loco natali observari potest; ubi recedente maris æstu sovea plerumque circa eam relinquitur, qua aquæ marinæ portio retinetur & plantæ expanfioni inservit: si eximatur, tota ob mucorem cohæret.

Nascitur in littoribus marinis planioribus arenosis Comitatus Sussexi-Locus.

enfis, v. gr. circa Bognor & Cockbush, ubi Junio mense observavi.

Ob substantiam mollem & gelatinosam alimoniam præbet Laris, Usus. quos circa illam exspatiari & avide ea vesci observavi, & procul dubio a piscibus etiam devoratur.

ORDO II.

Confervæ geniculatæ.

25. Conferva filamentis longis geniculatis fimplici-Marsb-thread. "Color huic, inquit Rajus in Cat. Pl. Angl. & in Hift. ex albo fub-Defcript. Raj.

"luteus, magnitudo fili, quo vestes consui solent, longitudo singulo-

"rum, si extrahantur, (nam varie invicem complicata & contorta "funt) cubitalis & amplior. In fossis palustribus circa Camalodunum "in Esfexia, & alibi haud dubie in locis confimilibus.

Locus.

tions

Mihi ea copiose observata in Insulis Shepey in Cantio & Selsey in Suffexia in vadis & lacubus, quibus aqua, recedente maris æstu, restagnare solet. Vidi etiam in soveis rupestribus Insulæ Monæ, sed ob loci angultiam minus longam & minus sparsam; nam in fossis & lacubus longe lateque fluitat, vel potius in aquarum medio hæret, filis prælongis A. invicem implexis & varie contortis, fimplicibus seu non ramosis, crebris intersectionibus distinctis. Color huic plerumque ex subluteo obscure virens, per siccitatem albescens, geniculis atro-

Descriptio propr A.

Descriptio propr. B.

In aguis dulcibus (Hackney River) breviorem (pedalem & fesquipedalem) vidi & tenuiorem B. non ramosam etiam, quam specie non diftinguo, sed loco differentiam deberi existimo cum Doodio & Rajo.

Synonyma sequentem in modum se habent;

Linum aquaticum Imper. L, 17. C. 12. sine ic. Descriptio brevis Synonyma maioris A. bene respondet.

Fucus Capillara dictus Chabr. p. 570. fig. A. & B. ubi posteriore ad B. figura maritimam majorem defignari dubium esse nequit. Ea figura non habetur in J.B. Historia. Descriptio apud Chabræum ex Imperato non est hujus loci, sed ad Fucoides lendigerum, capillamentis Cuscutæ instar implexis Syn. St. Br. III. p. 38. n. 3. pertinere videtur.

Conferva palustris Anglica, seu Filum marinum Anglicum Raj. Cat. Pl. Angl. Ed. 1. p.78. II. p.75. Syn. St. Br. Ed. I. p.15. n.3. II. p.24.

n.3. III. p.60. n. 16. Hift. I. p.79. n.27. d. br.

Alga sublutea capillaceo folio Tourn. El. Bot. p. 444. J.R.H. p. 569. Synonyma mi-Conferva fluitans, filamentis geniculatis Pluk. Alm. p. 113. ferva geniculata minima nostras Eid. T. 84. f.g. Hist. Ox. III. p. 644. S. XV. T. 4. fer. 3. n. 3. Raj. Hift. III. p. 30. d. br. Dood.

Corallina palustris non ramosa capillacea fusca, geniculis nigrican-

tibus Mich. qui hoc nomine misit.

De hac recte notat Doody in Syn. Raj. Ed. II. App. p.332. quod aqua-Observatio. rum dulcium alumna fit, minor nempe varietas, ficuti major in maritimis occurrat. Bobartus maritimam majorem expressit, cujus figura in eo non placet, quod ramosam & Equiseti instar articulatam exhibuerit. Hortus eius ficcus habet lorum hujus Confervæ in eadem cum vulgari scheda, e filamentis simplicibus compactum, non vero articulatum.

Corallina geniculata minima Anglica Tourn. J.R. Herb. p. 570. an & Cetera Syn. B. Alcyonium vermiculatum capillaceum & crifpum Ejusd. Ibid. p.577? Forte Corallina geniculata Barr. Obs. 1339. Muscus marinus re-

ticulatus Eid. Icon. 1123. n. 2. Sed nec descriptio, nec figura nobis satisfaciunt, & si eandem nobiscum intelligat, nec bene descripsit,

nec recte figura expressit.

Corallina marina setacea, nodosa viridis Mich. & Corallina fontana capillacea viridis, viticulis longissimis, minus ramosis, bifurcatis ac nodosis Ejusa. Nam sub his nominibus ejusdem plantæ specimina ab eodem habemus, quarum posterior minime ramosa, sed accuratius examinata filamenta fimplicia habet.

26. Conferva ramofa, filamentis geniculatis brevioribus. Branched River Thread.

Hujus aliquot fasciculos habeo, e filamentis tenuibus ramosis, bi-Descriptio. uncialibus & triuncialibus, tenuibus & geniculatis conflatos, quos dedit Littl. Brown, qui lapillis adnascentem reperit in rivulo quodam prope Kenchurch in Herefordia. Per siccitatem pulla est & fere ni-Locus; gricantis ex fusco coloris.

27. Conferva ramofa, geniculis longioribus cateniformibus. The link jointed Conferva.

Cæspitem hujus habeo, variis turbinibus & cochleis exiguis refer-Descriptio; tum, cujus filamenta ramosa crassiuscula sunt, geniculis oblongis distincta, vulgarium catenarum articulos referentibus; alter nempe articulus latiorem, alter, qui huic imponitur, angustiorem & compressam partem monstrat. Colore est obscure viridi.

E Bahamensibus Insulis detulit M. Catesby. Eandem a Michelio Locus.

paulo ramofiorem & breviorem habemus, nomine sequenti:

Corallina marina pulla, capillaceo multifido folio, nodofo ac fiftu-Synonymoni loso ex Insula Gorgonensi.

28. Conferva fluviatilis trichodes, extremitatibus

ramosis Cat. Giff. p.199. River Beard.
Biunciali & triunciali est longitudine, colore obscure viridi, fila-Descriptio: mentis capillaceæ tenuitatis, ita ut non nifi armato oculo genicula ejus deprehendere liceat. Versus extremitates præcipue dividitur & in pilos breves ac valde tenues definit, qui non nisi in separatis & explicatis ramulis a. cognosci possunt, genicula autem per lentem faltem b. apparent. Dense autem congesta & limo plerumque foedata est hæc Conferva, quod loci conditione evenire mihi visum est; nam ad molas faltem lignaque eo pertinentia, continua aspersione uda, vel sub aqua etiam versantia eam observavi, ubi aqua continuo motu turbida, limum, quem secum vehit, fibris irretitum relinquit.

Inveni

HISTORIA.

Locus.

Inveni & descripsi eam viginti amplius annos Gissa Hassorum ad molendinum Kintzebacense copiose. Ab eo tempore mihi obviam non venit, observo autem specimina ejus in Horto sicco J. Bobarti, quibus adscripsit, se ad carinas scapharum prope Godstow legisse.

V.

cations

29. Conferva marina trichodes ramofior. Sea Beard.

Descriptio.

Præcedenti similis est, nec ab ea, nisi colore saturatius viridi, & quod in crebriores ramulos e. d. dividatur, differt. Ramus e. per lentem depictus est. Rupibus marinis adnascitur copiose, ita ut eas subinde penitus operiat.

Locus.

In ora maritima Sussexiæ ad rupes Bognorianas observavi, item in Mona Insula.

Synonyma certa.

Huc referri potest figura apud Chabraum Fungo petræo marino sive Umbilico marino sine nomine subjecta p, 578. Repræsentat enim habitum plantæ, prout in undis & ubi fluitat se habet. Hanc non recordor extare in J. Bauhini Historia Plant.

Muscus marinus capillaceus Lass. Fl. Pruss. p. 172. nom.

Conferva marina trichodes, seu Muscus marinus virens tenuisolius Pluk. Mant. p. 53. T. 182. f. 6. m. b. cum synon. err. Syn. St. Br. III. p. 60. n. 19.

Alga marina trichodes, brevioribus & tenerioribus setis Fl. Jen.

Ed. II. p. 308. nom.

Synon.probab.

Vero videtur simile, hanc speciem esse Βρύον Θαλάστον, Muscum marinum Diosc. L. 4. C. 94. quem plerique Herbarii ad Corallinam Officin. retulerunt, ut videre est in J. Bauh. Hist. III. L. 39. C. 55. p. 810. Hoc Bryon respondet Phyco trichopyllo sceniculaceo Theoph. L. 4. C. 7. quod acaulon dicit, Plinius vero L. 13. C. 25. inter frutices perperam locavit & est alterum ejus genus, capillaceo folio, simile Fœniculo.

V.

30. Conferva marina trichodes, ramofissima, sparsa Syn. St. Br. III. p. 60. n. 20. Spreading Sea Beard.

Descriptio.

Hæc, quam ultima, multo ramosior est, latius spargitur & evidentius geniculata est. Colore est nunc dilutius, nunc saturatius viridi.

Locus.

Lapillis adnascentem observavi in littore maris prope Sheerness in Insula Shepey, & postea etiam in Mona.

V.

Descriptio.

31. Conferva fontalis ramolistima, glomeratim congesta Syn. St. Brit. 111.p. 59 n.8. The Cluster Conferva.

Olim in itinere constitutus raptim & nudo oculo aspexi hanc Confervam, visaque erant filamenta æquabilia, nuper vero, dum eam

copiofam

copiosam reperi prope Oxonium, per lentem tenuiter geniculata apparuit. Viridis est & nascitur non tantum in sontibus, sed in rivis etiam & sluviis minoribus. A palmari ad pedalem & ampliorem longitudinem protenditur, in frequentissimos ramos divisa & subdivisa A. nervis mediis (quos plures habet) ceteris crassioribus, unde innumeri alii exeunt & ex his alii, extremitatibus in plura pertenuia & brevia capillamenta divisis. Et quoniam extremi ramuli adeo numerosi & silamenta tam crebra & tam dense congesta sunt, sit ut glomeratam siguram induat. Per siccitatem glomerationes ista apprimuntur & palmatam siguram in extremitatibus referunt, nervi autem medii, quod viciniores cum iis rami constuant & una exsiccentur, crassiores apparent.

Simillima est præcedenti speciei, præsertim sicca, a qua eam non Differentia. possum distinguere, quam extremis filamentis brevioribus & ramulis conglomeratis. Illa, quantum recordor, virens latius sparsa est. Quæ differentiæ accidentales videri possent, & hanc pro illius varietate haberem, si tenuior esset illa; (nam eædem species, tam persectiorum, quam impersectiorum plantarum, crassiores solent nasci in aquis & locis marinis, quam in dulcibus & a mari remotis locis) at hæc illi

quoad crassitiem æqualis est.

Vidi eam olim saxis adnascentem in amplo & præstanti sonte vici Locus, Godalmin in Surreia juxta viam publicam, postea hic Oxonii in rivulo juxta Sandford copiose. Rajus Syn. St. Br. II. p. 24. n. 2. in cisternis Abbatiæ Leeds in Cantio vidisse resert. Bobartus in Hist. Oxon. nullam loci facit mentionem, at in Horto Sicco fratrem Tillemannum in sossa ad dextram pascui promiscui, dicti Mainmash juxta sylvam prope Stanton reperisse adscripsit specimini suo. Descriptionem nullam habet, siguram autem bonam & plantam siccam bene repræsentantem. Dicitur ipsi

Conferva viridis capillacea, brevioribus setis, ramosior, seu Con-synonymas ferva minor ramosa Hist. Ox. III. p. 644. n. 2. Sed. XV. T. 4. Ser. 3.

f. 2. Cujus ipsi synonyma sunt:

Conferva trichodes, vel Trichomanes aquaticum Hift. Lugd. p. 1022.

1023. Gall. I. 892.
Alga fontalis trichodes C.B. Pin. p. 364. n. 3. Raj. Hift. I. p. 118. n. 2.

Alga five Conferva fontalis trichodes Park. Th. p. 1260. 126x.

Parkinfonus figuram suam & descriptionem Historiæ Lugd. debet. Descr. H Lugd.

"Adhæret, in Hist. Lugd. dicitur, crassiore sui parte saxis aqua per"petuo madidis & in ea demersis, nulla radice, sed suis statim filis:
"inde per aquam villos dispergit, longitudine cubiti, nullis foliis or"nata cinctaque, sed exiguis pilis comata, viridibus, & cum aruerint
"russ, qua de caussa trichoden nominarunt, gustus satui. In gelidis
"purisque sontibus præcipue nascitur."

Figura

Observatio.

Figura ramos hujus speciei non male exprimit, fila autem media & primaria justo crassiora facit, & licet nullos in descriptione radices habere dicatur, tales tamen basi plantæ appinguntur. Tam longam, ac Hist. Lugd. facit, nondum observavi. Color in nostra sicca viridis manet, vel ad subcinereum saltem, non rusum vergit.

Sententia J. B. & Carg.

Trichomanes aquaticum Dalechampii J. B. Hist. III. L. 28. C. 17. p. 784. Chabr. p. 563. "Hoc se J. Bauhinus Stutgardiæ anno 1581. "mense Januario itinere, quo ad balneum ibatur, in sonte natans, "capillatum observasse scribit, quod tunc, quod doleat, non descrip-"serit: Jac. Cargilli judicio, radicem esse Reginæ prati, qualem ali-"quando Basileæ in Byrsa ad radices annosæ Salicis repererit, similem "Confervæ trichodi seu Trichomani aquatici Hist. Lugd. quæ ibi pin-"gatur sine descriptione." Enimvero Hist. Lugd. descriptionem talem habet, qualem modo recensui, in qua in gelidis purisque sontibus nasci dicitur, in quibus radices Reginæ pratorum frustra quæsiveris. Ego memini sæpe vidisse ipsas annosæ Salices in sluviorum ripis plantatas, radices multas capillares sibrosæ suscess in suviorum ripis plantatas, radices multas capillares sibrosæ suscess suscess suscess in aquam demisse, siguræ illi Hist. Lugd. non absimiles, nec tamen asserere vellem, eas per figuram illam designari.

Cet. Synon. Recent. Conferva instar vasorum capillarium divisa Buxb. En. Pl. Hal. p. 78. Alga tenuioribus filamentosis & instar capillarium vasorum divisis segmentis Flor. Jen. Ed. II. p. 308.

Alga viridis brevioribus setis Vaill. Prodr. p. 3. n. 4. Bot. Par. p. 4.

n. 4. & repetitur p. 40. n.3. Sub Bobarti nomine.

Observatio.

Si vero Conferva trichodes vel Trichomanes aquaticum Hist. Lugd. quod ibi p. 4. & 40. bis seorsum recensetur, vere distincta sit planta, cur non descripsit plantam dubiam, aut saltem nos docuit, quam pro illa habuerit? Brevis ceteroquin minus bene dicitur hæc species; setosa etiam dici non meretur.

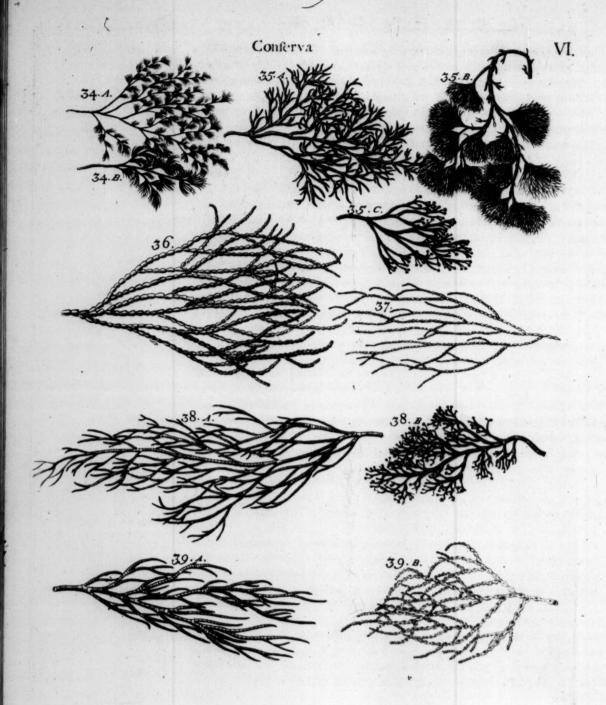
Varietas B.

Similem, sed breviorem, cum extremitatibus crassioribus & magis congestis habemus a Michelio, nomine: Corallina fontana capillacea, viridis, nodosa, crispa, brevioribus soliis, quam me etiam ab initio longe minorem, quam supra scripsi, observasse recordor.

V. 32. Conferva marina trichodes, lanæ instar expansa Syn. St. Br. III. p. 60. n. 17. The Wool Sea Conferva.

Descript. A.B. Hæc valde ramosa est A. ramulis in alios minores, hisque in minutissima capillamenta divisis & subdivisis, velleris instar sparsa & late expansa, hacque mechanica in aquarum medio, se ipsam sustentat, libere natans, nec ulli alii rei adhærens. Colore est pallide viridi.

Genicula,

Genicula, quæ in inferioribus & majoribus ramis leviter armato oculo animadverti possunt, vix in superioribus, ob eorum tenuitatem deprehendi queunt. Per siccitatem B. valde tenera sit & cohæret, subtilissimam telam referens.

Copiose nascitur in paludibus maritimis Insulæ Selsey provinciæ Locus.

Sussexiensis & in fossis maritimis circa Gravesendam in Cantio.

Corallinæ marinæ nodosæ viridis Mich. nomine habetur in Phyto-Synonymon. phylacio Sherardino, ab auctore dicto missa.

33. Conferva trichodes virgata, fericea. The V. Beasom-like Silk Conferva.

A palmari ad sesquipalmarem & bipalmarem protenditur longitu-Descriptio. dinem, in crebros brevesque virgatim divisa ramulos, qui per lentem (vide inseriorem figuræ partem) geniculati apparent. Colore est dilute viridi in marinis, læte vero virente in aquis dulcibus, mollior in his & magis glabra, crassitie vel potius tenuitate in utrisque locis eadem pæne. Conservæ marinæ capillaceæ longæ, ramosissimæ molli 19. proxime accedit, sed non æque, ac illa, tenera & mollis, a qua porro maniseste differt, quod geniculata sit.

Lapillis adnascitur in ora maritima prope Sheerness in Insula Shepey Locus copiose. Porro observavi in dulcibus aquis, v. gr. in Rivo novo prope Londinum, in ericeto Hounsleiano ad trabes & asses molares, aquæ perpetuo immersas, & in rivulo non longe a Norbury, tribus milliari-

bus a Bishop's-Castle in Salopia.

Conferva marina trichodes, ramulis virgatis longioribus glabris Synonyma, Syn. St. Brit. III. p. 60. n. 21. dicta fuit. Verum quoniam fluviatilem etiam esse postea comperi, nomen mutandum suit.

Corallinæ fluviatilis nodofæ capillaceæ viridis, ferici modo lucen-

tis nomine misit Michelius.

34. Conferva fluviatilis, fericea, tenuis. Fine Silk

River Conferva.

Parva est & tenuis, longitudine unciali, biunciali & triunciali, sparsa Descriptio, in exemplaribus meis, (an similiter in aqua? nascentem enim nondum vidi) filamentis pertenuibus A. ramosis, rarius & virgatim non enascentibus, versus extremitates in capillacea brevia segmenta divisis. Color viridis, superficies glabra & velut splendens. Inferius B. ramulus lente visus appositus est.

In rivo Munnom prope Kenchurch in Herefordia invenit Littl. Locus.

Brown.

Eandem ex Italia misit Michel. nomine Corallinæ sluviatilis no Synonymon. dosæ capillaceæ viridis minimæ, serici modo lucentis.

Huic

Observatio.

Huic valde similis quoad figuram est in Barrel. Icon. 1276. n. 2. Verum in Obs. 1328. Corallina describitur & Corallina cristata minima vocatur. Dicitur modo nivea, modo carnea, vel purpurascens, quod nostræ non competit, quæ semper viridis, mollis & herbacea, veraque Conservæ species. Similis fere sigura est in Mus. Bocc. I. Tab. VI. f. 8. Procul dubio est Corallina geniculata mollis, internodiis rotundis brevioribus Pluk. Mant. p. 56. Syn. St. Brit. III. p. 34. 6.

VI. A. B. C.

Descriptio.

35. Conferva marina geniculata, nigra, palmata.

The palmated Sea Conferva.

Varias induit formas; nam cum ab initio A. rami undique sparsi & multum divisi sint, ii postea inferioribus silamentis hinc inde amissis, ceteris vero versus extremitates congestis, palmæ instar B. congesti & expansi observantur, & sub hoc statu diutius durare & reperiri solet. Per vetustatem autem C. non parum etiam de palmatis istis expansionibus perdit, ita ut multo minus ramosa appareat planta, in extremitatibus vero globulis bene multis ornata observatur, novarum plantularum productioni procul dubio inservientibus. Sub eo statu geniculis obliteratis duriuscula (cum antea lubrica esset) sit & Fuci speciem mentitur. Ceterum ab initio rubet, mox in subsuscum vergit colorem, deinde vero penitus nigra sit.

Locus.

Fucis plerumque adnascitur & satis frequens est in plerisque Angliæ littoribus. Vidi eam pone Sheerness in Insula Shepey, prope Cockbush

in Sussexia & in Mona Insula.

Figuræ & Defcript, Auct.

Figuram hujus primam, sed non exactam dedit Plukenetius, cui vocatur, Corallinæ affinis, seu Muscus coralloides multisido capillaceo solio, Palmites pelagica nigra Alm. p. 119. T. 47. f. 10. Aliam sed non multo meliorem habet Boccone, cui Muscus tridactylites capillaceus maritimus, multisidus niger, radice sibrosa Mus. I. p. 268. d. br. Tab. 5. num 11. in med. & eandem plantam sub alio nonnihil statu representare videtur Muscus marinus crispus, maxunando, loricatus niger Ejusd. Ibid. p.315. T.7. n.1. sine descr. Barr. Ic. 1301. Fucus crispus loricatus nigricans Eid. Obs. 1323. Ubi in descriptione cum ipso Fuco confundi videtur. Nec forte Ic. 1290, num. 1. & 11. specie disfert, quoad Muscum saltem.

Breviter descripsit Doody Syn. St. Br. Ed. II. App. p. 330. 331. Nempe "Corallinæ affini seu Musco marino tenui capillo J. B. cre"scendi modo adamussim quadrare observat, minime tamen scrupo"sam esse & colorem ipsi nigerrimum." Vocatur ibi, Muscus marinus niger capillaceus ramosissimus, & Rajo Hist. III. p. 15. Ubi eadem descriptio. Verum si armato oculo uterque Muscus inspiciatur, manisesta præterea in structura differentia apparet; ille enim, (nempe

Mulcus

Muscus marinus tenui capillo J. B.) Corallinæ instar articulatus, hic vero geniculatus tantum est, & ad Confervam ideo refertus Syn. St. Br. III. p. 61. n. 24. nomine: Conferva marina geniculata ramolissima lubrica, brevibus & palmatim congestis ramulis; & ibi paulo plenior descriptio habetur.

Nominetenus tantum ejus mentionem fecerunt Auctores sequentes: Synonyma Muscus marinus niger Cas. L. 16. C. 24. Muscus capillaceus multifidus niger C. B. Pin. p. 363. n. 2. Hist. Ox. III. p. 649. n. 1. (& denuo in dicta Hist. p. 651. n. 6. sub nomine Plukenetii recensetur.) Muscus marinus niger Germanicus, sive Corallina nigra Park. Th. p. 1295.
Cujus descriptionem pro descriptione non habemus, cum ex nomine saltem & C. Bauhini Scholio efformata sit.

Corallina nigra chamæconchis innata Mentz. Pug. Corallina capillaceo multifido folio nigro Tourn, El. Bot. p. 445. J. R.H. p. 571.

Muscus capillaceus multifido folio, nigro colore H.Cath. p. 248.

36. Conferva marina gelatinofa, Corallinæ instar V geniculata, crassior. The bigger jelly Coralline-like Sea Conferva.

Hæc species Corallinæ annumerata & dicta suit, Corallina confer-synonymon & voides gelatinosa alba, geniculis crassius pellucidis Syn. St. Brit.

111. p. 34. n. 7. Quæ licet Corallinæ siguram habeat, proprie tamen articulata non est, sed continuo ductu cohæret, substantia lubrica & sugaci, minima scruposa & fragili. Per dichotomiam semper dividitur & subdividitur, geniculis prædita crassiusculis, substantia lubrica & valde tenera, colore nunc albente, nunc eleganter rubente.

Per ficcitatem pæne evanescit, chartæ ob mucositatem arcte ap-

pressa.

Lapillis adnascentem inveni in littore Sussexiano prope Cockbush, Locus, colore plerumque albente: ex Insula quadam parva, dicta Ynys y Moch prope Bangoriam, habeo colore eleganter rubente.

37. Conferva marina gelatinosa, Corallinæ instar VI. A geniculata, tenuior. The finer slippery Coralline-like Sea Conferva.

Minus lubrica & mucosa, minus pellucida & tenera est, ac præce-Description dens: genicula habet tenuiora, filamenta autem nunc dichotoma sunt, nunc absque ordine divisa, eaque nunc rariora, nunc frequentiora esse solent: simplicia filamenta, ut vult nomen Petiveri, nunquam observavi. Colore est rubro & purpureo: variat item colore arenaceo & ex herbaceo rubente.

HISTORIA

Loca.

Frequens est in variis Angliæ littoribus, v. gr. in Cornubia, Sus-fexia, in Insula Shepey & Anglesey.

Synonyma.

Muscus marinus capillaris rubens, non ramosus Pet. Mus. n. 274. Corallina confervoides gelatinosa rubens, ramulis & geniculis perangustis Syn. St. Brit. III. p. 34. n. 8.

Hujus loci videtur, Muscus marinus Corallinæ similis multifidus,

folio tenuissimo Kampf. Amoen. Exot. Fasc. V. p. 833. nom.

Petiverus a Daleo habuit & ab eodem ipse etiam accepi, filamentis

Observatio,

minime simplicibus, sed ramosis.

38. Conferva marina geniculata ramosissima lubrica,

VI.

longis sparsisve ramulis Syn. St. Br. 111. p.61. n.23. The more branched joynted Sea Conferva.

Descriptio.

Longitudine est palmari, in plurimos ramos A. divisa & subdivisa, crebris geniculis intersectos, geniculis æqualibus & minus, quam in duabus ultimis speciebus, protuberantibus: color rubicundus, interdum arenaceus.

Locus.

Loco Cockbush dicto, in Sussexia & prope Sheerness in Insula Shepey, inque Mona observavi: Buddlejus ex Cornubia habuit, cui dicitur

Synonymon.
Varietas B. &
Synon. ejus.

Muscus marinus capillaris rubens geniculatus ramosissimus in H. Sicc. Per vetustatem B. acquirit tubercula, durior sit & nigricat, ramulorumque partem amittit, sub qua forma Fuci speciem mentitur, quo pertinet

Fucus minimus hirfutus, fibrillis herbaceis fimilis Dood. Syn. St. Br.

II. App. p. 330.

VI.

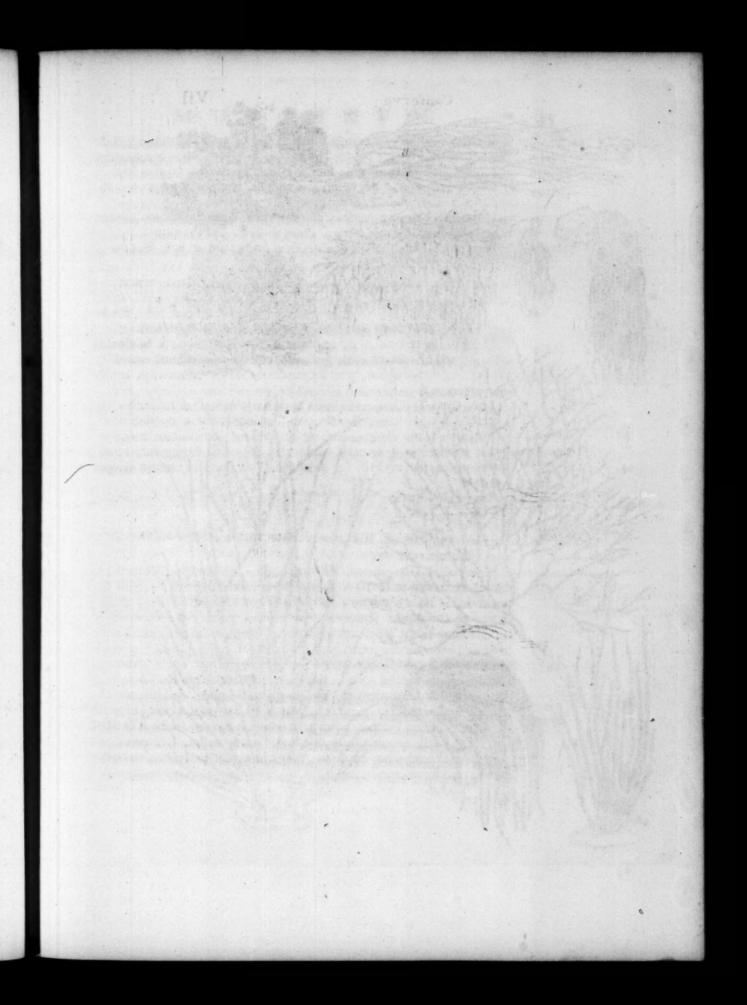
39. Conferva marina fistulosa. The hollow Sea

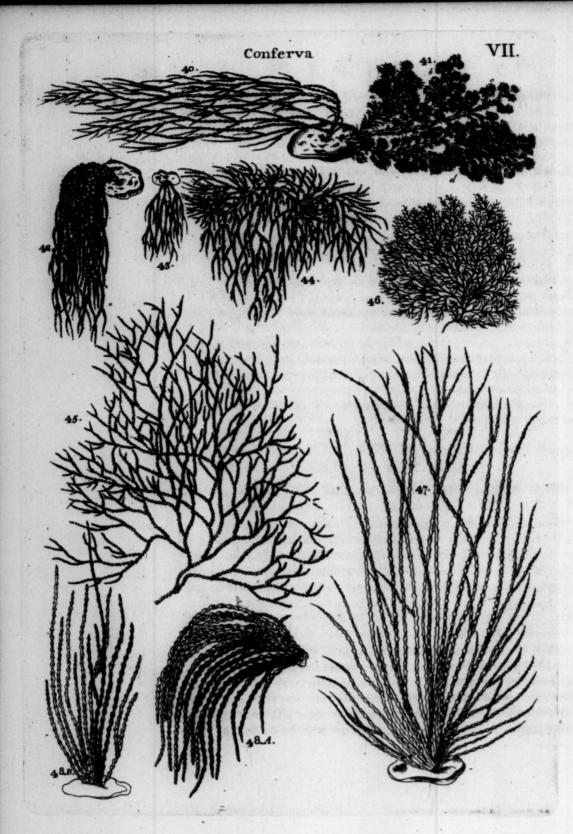
Conferva.

Descriptio.

Semipalmari & palmari est longitudine, in ramulos, observante Rajo, nullo ordine divisa & subdivisa, coloris in recenti ex viridi slavicantis, in sicca obsolete albidi, qualis color arenæ marinæ, mollis, non, ut Corallina, scruposa, nec tamen, trium præcedentium & sequentium instar, lubrica & gelatinosa. Rami nunc geniculati, nunc nodosi observantur; porro nodi (quando siccescit planta) comprimuntur, & eorum latera catenæ instar se decussant, quem utrumque statum siguræ nostræ A. B. exprimunt. Ulterius genicula membranis quibussam recens, quam sicca planta (etiam nudo oculo) sistulosa & humori pervia videtur, aquæ item immersa mox impletur & crassior st. Quoniam autem duplicem istam saciem habet, sactum est, ut sub duobus nominibus proposita suerit in Syn. St. Br. III. ut ex Synonymis mox enumerandis patebit.

Fucis

Fucis minoribus adnascitur & quidem frequentissime Fuco tereti, Locus. villis quoquoversum obducto Dood.

Pensantiæ Cornubiæ in littore observata Rajo: mihi prope Brackle-

sham & Cockbust in Sussexia, item in Mona Insula vifa.

Muscus marinus Corallinæ in modum articulatus Raj. Fasc. p. 16. Synonyma. Muscus marinus Corallinæ in modum articulatus, ex albo rubescens Etd. Syn. St. Br. I. p.6. n. 10. II. p. 9. n. 10. Hist. I. p.79. n. 22. d. br.

Corallina elatior ramofiffima mollis Dood. Syn. St. Br. II. App. p. 330.

Raj. Hist. III. p.15. d. br.

Conferva marina geniculata albicans, diaphragmatis distincta Syn. St. Br. III. p. 60. n. 22. & Conferva marina nodosa, ex albo rubescens, mollis, sed minus lubrica Ibid. p. 61. n. 24.

Corallina marina subpurpurea, nodosa & barbata Mich. ad spec.

transmiß.

Forte Muscus marinus ramosus coralloides Kampf. Amen. Ex. Fasc.

V. p. 833. nom.

Hæc species, quod ex nominis Doodii similitudine sieri posset, non est eadem cum Musco coralloide molli, elatiore, ramosissimo Dood. seu Corallina 6 Syn. St. Br. III. p. 34. sed diversa; illa enim scruposa e vera Corallinæ species est. Non satis accurate vero, curatus alias vir, utramque elatiorem vocat, cum neutra erigatur, sed spargantur potius ambæ.

ORDO III. Confervæ nodofæ.

Corallina mihi censetur, quæ vere articulata est, seu cujus superiores articuli inferiores subeunt & veluti intrusi sunt, ceu in Corallina vulgari observatur. Qui articuli in basi seu parte inferiore plerumque angustiores sunt, quam in superiore, substantia duriuscula & scruposa. Itaque cum nodosi generis Conservæ nodulos saltem contiguos, non vero sibi invicem infixos habeant, molles sint & sæpe lubricæ, Corallinæ, me judice, minus bene annumerari possunt.

40. Conferva marina nodofa lubrica, ramofissima VII. & elegantissima rubens Syn. St. Br. III. p. 62.

n. 25. The slippery red Sea Pearl Conferva.

Algæ, Fucis minoribus, lapillive adnascens elegantissima hæc Con-Descriptio. fervæ species, varie in numerosos divisa ramulos hinc inde spargitur, globulis seu nodis, quo magis extremitatibus appropinquant, eo sensim minoribus, exacte rotundis, monile seu bullas collares quadantenus referentibus, mucilagine quadam invicem connexis.

lore est rubente, vel ex rubro purpurascente, substantia gelatinosa, pellucida & lubrica, aquam lanæ instar retinente.

Prope Brackle sham & Cockbush in ora maritima Suffexiæ a Th. Man-

ningham, postea a me in Mona insula observata.

VII. 41. Conferva marina nodofa, Coralloidis montani instar ramosa. The slippery Coralloide-like Sea

Conferva.

Fruticuli inftar dividitur, cauliculis in ficca crassiusculis, hirsutis, non natura sua, sed ob contiguos ramulos exsiccatione invicem unitos. Lubrica est, colore rubro, sed quam præcedens, obscuriore, in innumera capillamenta brevissima divisa & subdivisa, filamentis, quam in priori, brevioribus, tenuioribus & e minoribus globulis compositis. Recens lanæ instar aquam retinet, ut retulit Sam. Brewer, qui prope Lhanfaethly in Mona Insula a W. Green repertam transmifit anno 1726.

Ramus a. globulos per lentem visos, b. c. d. ramos prout nudo oculo apparent, repræsentant. Figura vero ad siccam chartæ appressam facta eft. in recenti planta filamenta & globuli procul dubio magis conspicua sunt.

42. Conferva fontana nodofa, spermatis ranarum instar lubrica, major & fusca Syn. St. Brit. III. p. 62. n. 26. The bigger Mouse-colour'd Frog-

Spawn Conferva.

Basi sua aut ramo quodam medio crassiore, vel ligno, vel saxis fontes investientibus, vel lapidibus in rivulis adnascitur, inde in ramos aliquot abit, & hi denuo in minores dividuntur & fubdividuntur ramulos, e numerosis globulis moniliformibus, velut filo quodam connexis, constantes. Unciali & biunciali est longitudine, subinde tres uncias attingit, nec longiorem me adhuc observasse memini: colore est obscure susco pulloque, ex susco nempe nigricante, substantia pellucida, gelatinosa & perquam lubrica, ita ut, nisi caute apprehendas, aqua extrahere sit difficile, lubricitate ejus manuum operam facile eludente. Quam ob substantiam mihi ab initio prosapiæ animalis aliquoties visa fuit hæc planta, fidem facientibus, tanquam totidem ovulis, punctis innumeris, globulis, si probe advertas, circumcirca adnascentibus, donec annorum aliquot observatione confirmarer, integram & immutatam eam semper permanere. Omnem vero rem extra dubium locavit experimentum, quo mihi constitit, si aqua perfundatur fervida, non dissolvi mucagineam ejus substantiam, sed potius permanere in eodem statu, quin colorem ejus transire in virescentem, & odorem,

Descriptio.

Locus.

Descriptio.

VII.

odorem, cum antea inodora esset, cum calidis aquæ vaporibus emanare maniseste muscosum. Per siccitatem in charta reposita colorem acquirit obscure purpureum, substantia autem ejus valde tenuatur & sere evanescit; nihilominus dextre explicata, quod simplici in patella plana, aqua repleta, motitatione super chartam peragitur, (& hac enchirisi aliæ Conservæ & Fuci teneriores præparantur ad reponendum) siguram suam globularem servat, immo elegantior sit, & non tam plantam ipsam, quam potius picturam quandam subtiliorem refert. Tamen ad tantam tenuitatem redacta, in aqua denuo macerata, etiam post plures annos, pristinam gelatinosam formam post-

liminio recuperat.

Aquis purioribus & limpidis gaudet, inque fontibus præstantiori-Locus. bus, vel non procul ab eorum fcaturigine in rivulis per faxa delabentibus nasci amat speciosa hæc Conferva, ita ut visa hac secure quis de aquæ bonitate pronunciare queat. La primum mihi visa fuit Gissa in amplis illis ac præstantibus fontibus juxta pagos Alten & Groffen Buseck; postea ibidem eam observavi in rivulis juxta Fagetum, & in pratis udis versus pagum Roedgen, sed minorem, ac in dictis fontibus, aqua nempe nec tam bona, nec tam uberi copia sufficiente. Sed nullibi mihi lætius provenire ea visa fuit, quam Grunbergæ in Haffia in rivis præstantissimis, ex latissimis & æternis illis fontibus, quibus urbs in monte superstructa est, prope scaturiginem manantibus, ubi & copiose & læte admodum lapillis adnascens tremulum ex ubertate & declivitate aquæ motum sequens fluitat, cum in fontibus alias pendula observari soleat. Ab eo tempore in Angliæ quibusdam fontibus etiam observavi, præsertim in fonte amplo & limpido vici Godalmin in Surreia, juxta viam regiam, & in fonte quodam prope Cicestriam in Suffexia.

Conferva fontalis geniculata, lubrica, major Ephem. Nat. Cur. Cent. Synonyma. V. & VI. App. p. 60. Tab. 13. f. 3. & Cat. Giff. p. 199. De cujus figura observandum, quod loco punctorum cuspidulis perperam prædita sit dicto loco, incuria sculptoris.

Alga fontalis, foliis geniculatis craffioribus, five Alga geniculata

major Fl. Jen. Ed. II. p. 308. Qualia folia?

43. Conferva fontana nodosa, spermatis ranarum VII. instar lubrica, minor & viridis. The lesser green Frog-Spawn Conferva.

Præcedente minor est & tenuior, longitudine semunciali, unciali Descriptio. & sescunciali, globulis minoribus, colore, ubi recens, prædita virente, sicca vero obsolete subcæruleum colorem acquirit. Simili, ac præcedens, more, immo tenerius & tenacius chartæ adhæret, picturam potius, quam Conservam repræsentans.

HISTORIA

Locus.

In fonte prati cujusdam prope sylvam Lindanam Gissæ olim, postea in Anglia etiam observavi in rivulo quodam saltus Ensieldensis in Middlessexia, vere & æstate.

Synonyma.

Conferva fontalis geniculata, lubrica, minor Eph. Nat. Cur. Cent. V. & VI. App. p. 60. T. 13. f. 4. & Cat. Giff. p. 200.

Alga fontalis, foliis geniculatis tenerioribus, five Alga geniculata minor Fl. Jen. Ed. II. p. 308 Ubi pro Conferva geniculata Pluk. &

Raj. perperam habetur.

Observatio.

Corallina pinguis ramosa viridis Vaill. Prodr. p. 28. n. 2. Bot. Par. p. 40. n. 2. Tab. 7. f. 6. Ubi surrecta & velut cornuta minus bene pingitur. In rivulis enim semper fluitat, in sontibus vero pendula est. Noduli etiam non satis expressi sunt. In descriptione ramuli Musci filicini instar dispositi dicuntur, quod nec figuræ, nec ipsi plantæ respondet.

A Michelio habemus nomine Corallinæ fontanæ minimæ, nodosæ

& viscosæ, subviridis.

VII.

44. Conferva stagnatilis, globulis virescentibus mucosis. The tender pale green Frog-Spawn Conferva.

Descriptio.

Locus.

Fibris emortuæ Fontinalis & venis nervisque foliorum putridorum varie & inordinate ramosa adnascitur, globulis laxius dispositis, teneris & pellucidis, dilute & læte viridibus, mucosa diaphana & vix conspicua gelatina invicem connexis. Adeo tenera est, ut levi attactu dissuat, ideoque rapidiorem aquæ motum aversatur, & nonnisi in lacunis rivulorum in sylva prope Southgate in Middlessexia mihi observata est. Aprili mense 1726. primum vidi & eodem tempore aliis rivuli locis, ubi rapidior aquæ cursus erat, præcedentem etiam speciem reperi, a qua & specie penultima colore pallide viridi, teneritate & globulis laxius cohærentibus dissert.

Eandem habeo a Wilh. Harrison similibus stagnantibus aquis ex-

tractam prope Mancunium in Lancastria.

VII.

45. Conferva Alpina lubrica, filamentis nodosis cæruleis. The blue slippery Alpine Pearl Conferva.

Locus & De-

In lacubus minoribus seu stagnis humilioribus, ad radices montium prope Llanberris Augusto mense observavi elegantem hanc speciem, variis plantis aquaticis, præcipue Graminisoliæ lacustri proliferæ (quæ in ipsis lacubus multo longior nascitur, quam ad eorum margines) intertextam, filamentis varie ramosis, sat longis, tenuibus, ex globulis contiguis pæne æqualibus contextis, quo sit, ut filamenta ejusdem ubique, demptis extremitatibus, sint crassitudinis, quod pecu-

liare est in hac Conservæ specie. Colore est cæruleo & filamenta sparsa habet, si plantis intertexta nascatur, at si lapidibus, quod sub-inde sit, adhæreat, glomeratim congesta observatur.

Observata etiam hæc species in lacunis & fossis, loco paludoso, dicto Locus alius.

Clifton Moss, tribus milliaribus Mancunio distante.

46. Conferva fontana nodosa lubrica, filamentis tenuissimis nigris. The slippery pearl'd black Hair Conferva.

Specimina nostra duarum unciarum sunt longitudine, e filamentis Description tenuissimis, quoquoversum sparsis constata, creberrimis nodulis, versus extremitates minoribus interstincta, qui noduli adeo tenues sunt, ut in extremis filamentis armato oculo tantum possint cognosci. Sicca subrigida est & lubrica suisse non videtur, talem tanien, sed minus ac præcedentes, suisse recentem significavit S. Brewer, qui comite Wilh. Green invenit in Mona insula hyeme in sonte quodam Locus. parvo in lacum, dictum Gors Velen prope Llansaethly, se exonerante, & in scaturgine quadam campi Gors Bach, dicta Tsynnon bach y Lusg media via inter ædes parochiales & Tresadog. Nec aliis in locis adhuc reperta suit elegans hæc species.

47. Conferva fluviatilis lubrica setosa, Equiseti facie. VII.

Horse-tail River Conferva.

Ex eodem principio plurima enascuntur filamenta setosa, longitu-Descriptio, dine digitali & palmari, inferius crassiora, superius angustiora, capillaria, parum aut non ramosa, internodiis oblongis & nodulis, Equifeti instar extantibus, distincta, lubrica, coloris obscure & susco-purpurei.

Prope Bangoriam in rivo aquæ dulcis, dicto Afon Cegin, inter mo-Locus. lendinum vocatum Pandu maes y Geirchan & Melun Escob lapidibus

dense adnascentem invenit & misit Sam. Brewer.

48. Conferva fluviatilis nodofa, Fucum æmulans. VII. Sea Horse-tail like Conferva.

Digitali & palmari est longitudine, colore, quamdiu aquis immer-Descriptio, gitur, obscure viridi, præsertim in internodiis, ubi autem aqua deficit, vel si exsiccatur, nigra sit. Rami vel cauliculi plerumque indivisi, interdum ramosi sunt, plures invicem congesti, & ex eodem principio tophoso, saxis adhærente, nascuntur. Singuli vero crebris nodis, utrinque contractis, Ibicis cornuum instar distinguuntur, nulla incisura transversa notatis, intus cavis, (unde in sicca nodi collabuntur & utrinque compressi sunt cum soveola in medio, vid. ramos superiores

Locus.

Synonyma &

Critica.

periores fig. A. & totam figuram B.) internodiis vero non cavis, e quibus abruptis in junioribus filum folet prominere, in annosioribus vero & rigidioribus tale filum non observavi. Substantia est modice rigida & tenaci, sub dentibus non scruposa, superficie nec lubrica, nec aspera. Tubercula in ea nulla adhuc observavi, quæ si haberet, Coralloidi annumerari posset.

Ante viginti & quinque annos observavi Gissa in Lano slumine juxta molam, in aggere vel cataracta molæ caussa extructa; quo loco ob lapsum aquæ recurva A. nasci solet. Ab eo tempore mihi obviam non venit, eandem vero erecte nascentem B. misit Littl. Brown, repertam prope Ludloam in Salopia, ad pontem novum inter lapidum

crepidines in aggere.

Corallina fluviatilis non ramosa Vaill. Prodr. p. 28. n. 1. Bot. Par. p. 40. T. 4. f. 5. nostræ Confervæ eadem est, ut docent specimina, quæ ab ipso habemus, nonnisi colore pallidiore, subcinereo nempe differentia. Incisuras transversas, quas ille in ramo a. magnitudine aucta exhibet, in ipsa planta videre non possum, nec nodi ita se habent, prout in sigura primaria cum internodiis superius angustioribus exprimuntur, quæ sigura ab altera lit. a. in hoc differt; nam ut recte in hac, nodi utrinque æqualiter attenuantur. Hujus synonymum facit ille

Equisetum five Hippurin exiguam fluviatilem, petræam nudam Virginiensem Banist. Pluk. Alm. p. 135. T. 193: f.7. Cujus figura bene respondet, nisi quod nodorum etiam incisuras habeat. Is Musco marino equisetiformi non ramoso Raj. i. e. Corallinæ Astaci corniculorum

æmulæ Tourn. comparavit.

Corallinæ etiam annumeravit & sequenti nomine misit Michelius, nempe: Corallina suviatilis viridis, ut plurimum non ramosa, Astaci

corniculorum instar nodosa.

Ego articulationem proprie dictam pervidere non possum, sed potius observo, si ab invicem trahatur, eam rumpi in internodiis, non per nodos, quos illi articulatos volunt. Unde mihi nodosi generis Conserva est, quo olim etiam retuli in Cat. Pl. Giss. p.200. ubi dicta

fuit, Conferva aquatica geniculata, non lubrica.

Figura Chamæriphes peregrinæ Clus. Ex. L. 4. C. 12. p. 85. plurimum habet similitudinis cum nostra planta & species ejus major e mari detracta videri posset. Quoniam autem Clusius basim ejus corticem susset densum & sibrosum dicit & siguram suam magna ex parte a sculptore corruptam queritur, certi quid statuere difficile est. Dubia igitur manebit planta, nisi sit spadix Palmæ dactyliseræ aculeatæ minimæ Plum. Nov. Gen. p. 3. qua cum ipsi major, quam cum alia ex notis Palmæ speciebus, similitudo est.

Præter

Præter memoratas Confervæ species, aliam in Cat. Pl. Giff. p. 200. Observation recensus, sub nomine Confervæ sontalis stragilis, extremitatibus compressis albis, cauliculis subrotundis, nigro-suscis, quam nunc Fungoidis potius generi adnumerandam censeo. Porro Conferva 17. & 18. ab initio p. 60. Syn. St. Brit. Ed. III. sequenti generi convenientius accensentur.

9889988888888888888888888888888888

GENUS III.

TREMELLA.

LVÆ nomen apud Græcos non occurrit, Latini vero fre-Ulva Latini quentem ejus mentionem fecerunt, v.gr. Virgilius in Bucol. Eclog. 8.

Propter aquæ rivum, viridi procumbit in Ulva: Et Georg. 3. Interea pubi indomitæ non gramina tantum, Nec vescas Salicum frondes, Ulvamque palustrem, Sed frumenta manu carpes fata Item Aneid. 2. Limosoque lacu per noctem obscurus in Ulva Delitui. Et Libro 6, Aneid. Tandem trans fluvium incolumes vatemque virumque Informi limo, glaucaque exponit in Ulva. Sic & Ovidius 4. Metamorph. Nec steriles Ulvæ Item L. 6. Metam. Forte mediocris aquæ prospexit in imis Vallibus, agrestes illic fruticosa legebant Vimina cum Juncis, gratamque paludibus Ulvam. Id. 8.

Lenta Salix, Ulvæque leves, Juncique palustres. - - Et In medio torus est de mollibus Ulvis. Id. 5. Fast.

flumineam lino celantibus Ulvam,
 Sic quoque non altis incubuere toris.

Vitruvius etiam L. 2. C. 1. scribit, ex Ulva palustri nonnullos componere tuguria tecta. Et Pallad. Nov. t. 7. extr. palustri Ulva figuratæ sportæ.

Qualis autem Veterum Ulva sit, varia est Auctorum sententia. Cæsalpinus L. 4. C. 68. p. 194. Typham esse pronuntiavit. Non ita pridem Pontedera in Epistola ad Tillium, quæ ad sinem Horti Pisani F impressa impressa cernitur, Cyperoidis genus omne per Ulvam designari statuit. At hoc genus rigidam est & pungit, Ovidius autem Ulvas molles

Olim vero Zaluzanius Meth. Herb. L. 2. C. 3. Ulvam Muscum fluviatilem & palustrem dixit, dicamque ibi existimavit ab humore vel udore. Et J. Bauhinus Hift.III. L.39. C.7. p.796. Ulvam fimillimam dicit Algæ Vitriariorum, sed multo minorem : esse velut tænias angustas, coloris rubescentis, vel albi, quæ rejiciantur copiose a lacubus salsis prope Perous & Frontign. Quibus verbis Ulvam marinam tenuissimam & compressam Synops. III. p. 63. n. 5. indigitare videtur. Quæ caussa fuit, quod in dicta Synopsi genus hoc Ulvæ nomine fuerit propofitum.

Enimyero perpensis iis, quæ prisci Latini de Ulva tradiderunt, videntur illi minime de Muscis, nec de speciali, sed de quacunque fere palustri herba loquuti fuisse, & præter supra memoratas Typhas & Scirpum Juncumque, & Sparganium & Butomum, & alias in ripis nascentes plantas lenes eos intellexisse verosimile est. Quod probant verba Plinii L. 21. C. 17. ubi refert Magonem dixisse, Pistanam a

Græcis vocari, quæ inter Ulvas Sagitta appelletur.

Tremellx ratio.

Quapropter cum nimis generale & dubium sit Ulvæ nomen, ut tollatur æquivocatio, deleo id apud Muscos & in illius locum subrogo Tremellæ appellationem, quæ deducta est a tremulo motu, quem plures hujus generis species ob substantiæ teneritatem contrectatæ subeunt.

Prout vero Byssus se habet inter Fungos & Muscos, sic Tremella ambigere videtur inter Algas Fucosque & inter Muscos, speciatim

Confervas & Lichenes.

Character.

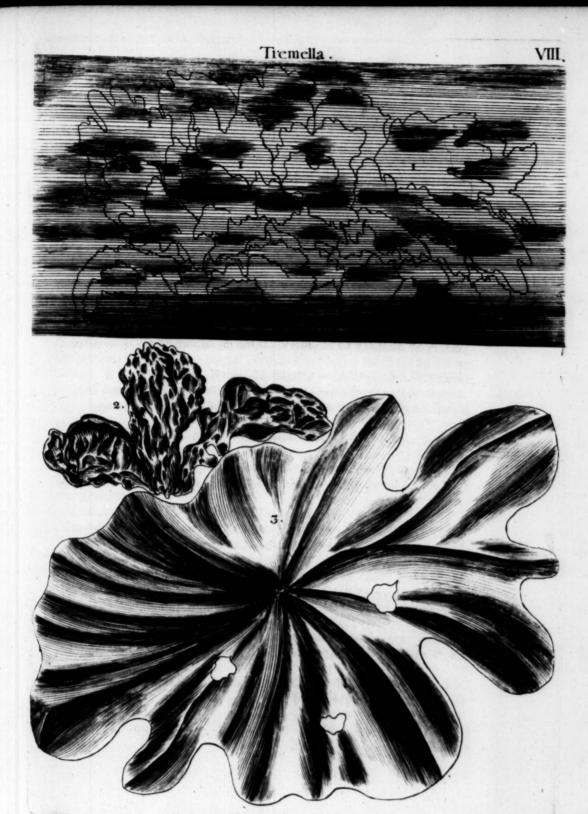
Differentia,

TREMELLA autem herbæ genus sterile est, substantia uniformi tenera, pellucida, membranacea & interdum gelatinosa constans, humore gaudens & in aqua ut plurimum nascens, quod a Conferva differt foliis planis tenuibus, nunc latis, nunc angustis, quandoque tubulofis. A Lichene vero diftinguitur vegetatione imperfectiore, ablque flore nempe & fructu fieri solita, quantum quidem humanis senfibus adhuc patuit. A Lichenoidis speciebus gelatinosis dignoscitur, quod tuberculis & scutellis destituatur. A ceteris porro Lichenoidis speciebus, Usnea item & Coralloide, præter dictum tuberculorum & scutellarum defectum, formam & substantiam habet multum diversam.

I. Tremella marina vulgaris, Lactucæ fimilis. VIII. Oyster Green or Laver.

Locus. Descriptio.

In maris finubus, fossis & paludibus maritimis, lapidibus testisque in fundo latentibus innascitur, longitudine pedali & longiore, foliis

plus minusve latis, varie sinuosis & laciniatis, nulla certa figura, Lacucam tamen satis bene, de longinquo maxime, referentibus. Ea vero plura invicem congesta nascuntur, erecta, vel leviter sibi incumbentia, colore egregie virente, substantia pellucida, tenui & membranacea.

Figura mea modum nascendi, & prout de longinquo planta ex

aqua apparet, repræsentat.

Cum Oftreis plerumque in forum defertur, unde verosimile ad Ostrearum lectos copiose eam nasci, & de hac Aristotelem Libro de Anim. Hist. C. 6. scripsisse existimat Dodonæus Pempt. p. 877. quod ostreæ & pisciculi alii ea alantur.

Referente Turnero pauperes Northumbri cum porro & cepis cocta Uíus: folia primo vere comedunt. Nostro tempore in occidentalibus Angliæ muria condita folia mensis inferuntur, ad quem usum præstare dicunt

tertiam hujus generis speciem.

Quæ de viribus Lobelius & alii Veteres habent, conjecturalia sunt vires. & nullo certo exprimento nituntur. Videntur ea mutuata ex Plinio; hic vero confuse scribit, & quæ Dioscorides Musco marino capillaceo tribuit, is huic plantæ adscribit. M. Martin in Descr. Insul. Occ. Scot. p. 148. anodynam ipsi vim adscribit & ab Insulanis fronti & temporibus apponi scribit in febribus & doloribus capitis procurandi somni gratia.

Bryon folio herbido amplo, Lactucis fimili Theophr. L. 4. C. 7. Synonyma:

Fucus marinus primus latus Diofc. L. 4. C. 95.

Bryon marina herba, Lactucæ foliis similis Plin. L. 27. C. 8. & Bryon solio Lactucæ rugosiore Eid. L. 13. C. 25. ubi perperam fruticis genus vocat.

Lactucæ in mari Aëtio. L. II. C. 35.

Bryon marinum Ruell. de Nat. St. L.3. C.120. d. br.

Bryon thalassion Theophrasti, Slanke Northumbris Turn. P. I.

p. 93. 94. cum ic. pr.

Muscus marinus alter Matth. Ital. P.II. p. 1194. Lat. fig. m. P. II. p. 479. Germ. 496. ic. pr. Cast. p. 302. C.B. ad Matth. p. 795. cum ic. Tab. Muscus marinus Theophrasti Dod. Gall. p. 282. ic. pr.

Therapidion Cratevæ Ang. p. 171. cum descr.

Bryon Lactucæ foliis Plin. Muscus intybaceus crispus marinus Lob. Obs. p. 647. Icon. P. II. p. 247. Lactuca marina. Eid. H. Belg. P. II. p. 283. descr. & ic. pr.

Muscus marinus latifolius Dod. Lat. p. 477. ic. Lob. Muscus marinus virens latifolius Eid. Belg. p. 778. Muscus septimus vel marinus

Eid. Angl. p. 299.

Bryon Theophrasti Caf. L. 16. C. 26. c. descr. br.

R.

Muscus

Muscus marinus alter Cam. Epit. p. 872. H. Germ. L.4. C.95. ic. pr. Muscus marinus Plinii Matthiolo H. Lugd. II. p. 1368. Gall. II. p. 254. ic. Matth.

Lichen marinus Tabern. Icon. p. 814. Hift. L. 2. p. 491. ic. ad

Matth. & Lob. fact. fin. descr.

Lichen marinus Ger. p. 1377. Em. p. 1566. ic. Lob. Lactuca marina Imp. L. 27. C. 11. descr. fine ic. Muscus marinus Lactucæ folio C. B. Pin. p. 364. n. r.

Bryon Lactucæ foliis Plin. Muscus intybaceus crispus marinus

Donat. p. 24. descr. fin. ic. & p. 24. nom.

Fucus marinus, Lactuca marina dictus Park. Th. p. 1293. 1294. ic. Lob.

Lactuca marina five intybacea J. B. Hist. III. P. II. L.39. p.801.

descr. pr. cum ic. Lob. Chabr. p. 572. & App. p. 658.

Bryum marinum Montalb. Hort. Bot. & Lactuca marina, Lichen

variegatus Ejusa. Ibid.

Muscus marinus Plinii Pancov. Herb. per Zorn. ic. 26. Lactuca marina Eid. p. 267.

Lactuca marina Raj. Hist. I. p. 77. n. 3. descr. J. B.

Fucus Lactucæ folio Tourn. El. Bot. p. 443. Inft. R. H. p. 568.

Lichen marinus platyphyllos Pluk. Alm. p. 216.

Muscus marinus virens Blank. p. 403. Fucus marinus Lactucæ folio H. Oxon. III. p. 645. n. 2. quoad nom. descriptio vero ad sequentem tertiam speciem pertinet-

Linarich, planta tenuis virescens, decem & duodecim unciarum longitudine, faxis & conchis adnascens Mart. Descr. Inf. Occ. Scot. p. 148.

Ulva marina, Lactucæ fimilis Syn. St. Br. III. p. 62. n. 1.

Fuci Cretici, Lactucæ folio fesquipedali & bipedali Tourn. Cor. p.40. Var. major. & Synon. ejus. specimen est in Phytophylacio Sherardino a Gundelsheimero communicatum, quod non nisi magnitudine a vulgari præcedenti differt, ideoque illius saltem varietas est.

VIII. 2. Tremella paluftris, vulgari marinæ fimilis, fed minor & tenerior. Fresh Water Laver.

Qua fundo adhæret, angustior est, inde sensim ampliatur & variam nullamque certam figuram affumit, plurimum tamen præcedenti accedit & varie finuosa est, colore virente, substantia pertenui & pellucida. Lubrica est & valde tenera, ita ut attactu dilabatur, inque mucorem velut collabatur.

Oritur aquis minus profundis, mihique visa est in pratorum aquis stagnantibus & fossis pone Newington, non procul Londino, Februario

Locus.

Descriptio.

ario & Martio mensibus. Inde vero calore vernali increscente e sundo secedere & aquarum summo late innatare mihi observata est, quo tempore color ejus ex viridi in obscure lutescentem transibat, & tota planta bullis crebris referta velut sermentescens apparebat, ut interitui proximam & brevis ævi conjicere liceret. Postea copiose etiam vidi in sossis prope Rotherhithe.

Huc referendus est, Lichen fluviatilis, marino similis Mort. Hist. Synonyma. Nat. Northampt. p. 364. Qui se in fluvio Nyne prope Peterborough observasse ait, parum autem describit, nec siguram ejus habet.

Ulva palustris Lactucæ marinæ similis, sed multo minor & tenerior Syn. St. Brit. III. p. 63. n. 6.

3. Tremella marina umbilicata. The Navel Laver. VIII.

A penultima specie non parum differt hæc, cujus solium in orbem Descriptio. sparsum leviter est concavum, sessile & media basi, tanquam radice, lapidibus, in littore jacentibus, sirmiter adhæret. Colore, quantum adhuc observavi, est obscuro, fuliginoso, per siccitatem obscure purpurascente, cum illa læte virentem colorem retineat, si a sale marino prius liberata suerit. Superficies glabra & splendens, substantia paulo sirmior & sere tenax, quo non obstante, ob perpetuam maris percussionem & quod humi sparsa nascatur, lacera & soraminibus pertusa plerumque observatur. Naturaliter solia per margines varie sinuosa sunt, latitudine sesquipalmari, bipalmari & pedali.

Nascitur in maris littoribus humilioribus, observataque mihi pone Locus.

Sheerness sparsim & solitarie, cum prior confertim nasci foleat.

Lobelius similibus locis, in littoribus nempe maris aridioribus & sabulosis observavit, similem Licheni vulgari, sed colore rubescente, subinde lutescente & pallide virente, ut scribit Hist. Teut. Tom. II. p. 283. ubi sigura est naturali magnitudine multo minor, quam habet etiam in Icon. P. II. p. 247. Lichenis marini titulo. Eandem habet synonyma J. Bauh. Hist. III. P. II. L. 39. p. 813. & Chabr. p. 579. cum eadem denominatione, & Lichenem marinum similiter dixit C. B. Pin. p. 364. n. 2.

Fucus Lichenis facie maritimus Hift. Ox. III. p. 645. n. 2. Raj.

Hift. III. p. 9. descr. br. Bob.

Slake planta tenuis, pæne rotunda, 10. & 12. uncias in ambitu continens, ad rupes & in arenosis nascens, quam Insulani cum butyro coctam comedunt Mart. Descr. Ins. Occid. Scot. p. 148.

Ulva marina umbilicata Syn. St. Brit. III. p. 62. n. 2.

Licet figura bona non sit, ea tamen huic magis, quam vulgari re-synon. dubia spondet, quæ sub Lactucæ marinæ titulo exhibetur a Tabern. Icon. p. 424. Hist. L. 2. p.133. ubi auctor more suo parum describit.

Vero

Vero etiam videtur simile ad hanc speciem pertinere, licet color diversus tribuatur, Umbilicum marinum Imper. L.27. C.12. cujus siguram non habet, descriptionem vero sequentem: "Umbilicus, in"quit, est Fucus solio instar coni convoluto, colore albicante, exitu "transverso. Folium ejus, cum explicatum panditur, siguræ est trian"gularis, cujus punctum radix constituit, crescit altitudine spithamæ."

Vocatur o C. Bankina Pin. 2. 264. g. 2. Encus I mbilicus marinus

Vocatur a C. Bauhino Pin. p. 364. n. 3. Fucus Umbilicus marinus dictus, & Raj. Hift. III. p. 9. Fucus marinus umbilicatus Hift. Ox.

III. p. 645. n. 1. ex Imper.

IX. 4. Tremella marina, Calendulæ folio atro-virente & verrucofo. The Marygold-leaf'd Laver.

Descriptio.

Folio est, aliarum instar, tenui, pellucido & membranaceo, angusto pediculo hærente, coloris atro-virentis, punctis irregularibus ceu verrucis, unde subrugosa fit, undique obsito, longitudine palmari & dodrantali, latitudine unciali & sesquiunciali, quantum ex specimine constat a Michelio communicato, nomine:

Synonymon. Fucus aut potius Alga membranacea latifolia atro-virens, punctulis seu verrucis minutissimis undique obsita.

IX. 5. Tremella marina, Porri folio. The Leek-leaf'd

Palmaria & longiora habeo folia pertenuia, lævia, dilute viridia, Porri foliorum figura, plana, parum & vix per margines finuata, e fcopulis prope Llanfaethly in Mona Insula a Sam. Brewer & W. Green lecta.

IX. 6. Tremella marina fasciata. The doubled Ribbon Laver.

Descriptio: Interprete J. Bauhino, Fucus Linza dictus Imperato similis est Lactucæ marinæ, sed in eo differt, quod in fascias (linze) longas dividatur.

Talismodi pone Sheerness mihi observata species læte virens, tenuis, quæ ex lamina longa complicata, in dorso seu posteriori parte conjuncta & æquali, anterius aperta & sinuosa crispaque constabat.

Linza Imper. L. 27. C. 12. fine ic.

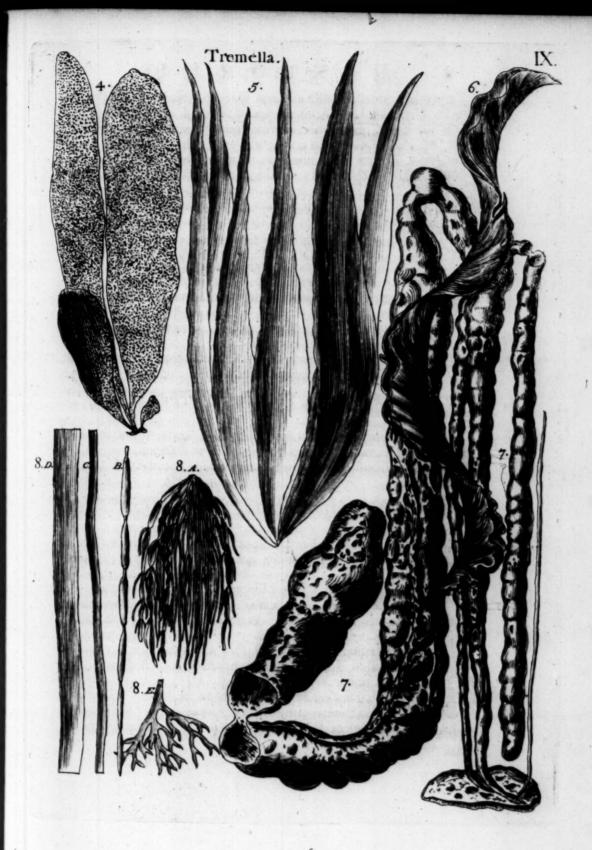
Muscus Lactucæ marinæ similis C. B. Pin. p. 364. n. 2. Fucus Linza dictus, Lactucæ marinæ similis J. B. III. P. 2. L. 39. p. 801. ex Imper. sine ic.

Ulva marina fasciata Syn. St. Brit. III. p. 62. n. 3.

Fucum five Algam intubaceam Park. Th. p. 1292. 1293. Linzæ fynonymam facit Bobartus in Hist. Ox. III. p. 645. n. 3. quem sequitus

Synonyma.

Observatio.

fuit Tourn, J. R. H. p. 568. & Rajus Hist. III. p. 11. Parkinsonus Historiae Lugd. figuram habet, cui descriptionem ex icone formatam adjecit. In Hist. Lugd. similiter dictus suit, Fucus sive Alga intubacea I. p. 1373. Gall. II. p. 258 quæ vocatur a C. Baub. Pin. p. 364. n. 3. Alga intybacea, diversa a Musco primo, i. e. Musco marino Lactucæ solio C. B. quod synonymon omittitur a Bobarto, Tournefortio & Rajo. Descriptio Hist. Lugd. non aliam, quam vulgarem speciem designat, cui exprimendæ vel specimen plantæ siccum minus bonum adhibitum, vel inventum suit compilatoris, ad Lactucæ vulgaris terrestris imitationem concinnatum; neque enim vel hanc, vel vulgarem speciem bene repræsentat. Ceteroquin notum est, in dicta Historia ejusdem plantæ plures esse descriptiones & siguras.

7. Tremella marina tubulofa, intestinorum figura. 1X. The Gut Laver.

Varia est figura & magnitudine, nunc enim simplex est & non ra-Description mosa, id quod plerumque contingit, nunc ramosa occurrit, longitudine & crassitie donata valde diversa; ab initio quidem & ubi in summis hæret aquis minor est, culmum non superans aut vix æquans, pluribus invicem congestis ramis, ut bullosa & velut fermentescens quædam planta videatur, postea vero multo sit crassior & longior, unam alteramve longitudine æquans ulnam, crassitie pollicari & ampliore, superficie valde inæquali & sinuosa, intestini coli instar. Quo tempore plerumque sluitare, minus congesta esse inferiori sua parte lapidibus in fundo adhærere observatur. Color ab initio est lutescens, subinde luridus, postea vero satis læte virens. Cavitas simplex, nullis intus membranis distincta, verum ob sinus & protuberantias cellulis lateralibus prædita, intestini coli evacuati instar.

Porro valde rugosa & invicem conglomerata subinde occurrit, Variet. rugosa quam Sea-Chitterling & Lichenem marinum tubulosum, in nodulos & Synon. ejus. eleganter crispatum Stonestreet vocare solitus suit, in littore Pool-Bay versus Litchet in Comitatu Dorcestriensia se repertum, qualem me etiam in sossis prope Woolwich, & aliam varietatem latius extensam, Mesenterii instar crispam vidisse memini.

Nascitur in sossis palustribus & rivis, quos mare singulis æstuum Locus accessibus insluit, passim variis in locis copiose. In paludibus & stagnis marinis erecta lapidibus innititur, in sossis leniter sluentibus sluitat, aquæ sequens ductum. Subinde & quando minor planta est, in sossis pigrioribus in summitate congesta & velut conglomerata libere hæret, præsertim vere & æstate, sub auctumnum vero & hyeme sundo alligata sluitat. Prope Londinum nullibi lætius viget, quam in sossis inter Greenwich & Woolwich sitis, quas subsalsa ibi Thamesis

unda fingulis æstuum accessibus replet. Licet vero marina delectetur unda, non tamen respuit dulces aquas & subinde in sluviis longe a mari remotis reperitur, v. gr. in sluvio Temd prope Ludlow in Salopiensi Comitatu, observante Littl. Brown.

Synonyma.

Cava Imper. L. 27. C. 12. descr. br. fine ic.

Fucus cavus C. B. Pin. p. 364. n. s. J. B. III. L. 39. p. 803. ex Imp. fine ic. Chabr. p. 570. fine ic. ex Imp

Lactuca marina tubulosa Raj. Hist. I. p. 77. n. 4. descr. br. Lichen sive Lactuca marina tubulosa Raj. Fasc. p. 14. Lichen marinus tubulosus, in cellulas divisus Ejusd. Syn. St. Brit. I. p. 6. n. 12.

II. p. 10. n. 2. fine descr.

Fucus herbaceus cavus fluitans, ramosus, calami anserini crassitudine Doody Syn. St. Br. II. App. p. 340. Hist. Raj. III. p. 13. sine descr.

Fucus tubulosus Tourn. El. B. p. 443.

Lichen longissimus fluitans, tubulosus Pluk. Alm. Bot. p. 216.

Muscus aquatilis vesicatus, caprillorum intestinorum aggregatorum aut Ulmi vesicæ sigura, luridus Hort. Cath. Suppl. II. p. 64.

Fucus five Lactuca marina tubulosa Raji Hist. Ox. III. p. 645. n. 4.

descr. Raj.

Fucus tubulosus intestinorum forma Tourn. J. R. H. p. 568.

Folliculus marinus Las. Fl. Pruss. p. 75. d. brev.

Conferva marina tubulosa Cat. Giss. App. p. 16. descr. br. Conferva latifolia flavescens, intus cava & mollis Ruppio Buxb. En. Pl. Hall. p. 79. & Conferva tubulosa major, intestinum referens

Buxb. Ibid.

Ulva marina tubulosa, intestinorum figuram referens Syn. St. Brit.

III. p. 62. n. 4. descr. br.

Fucus rotundus concavus Till. Hort. Pif. p. 63. nom. Ulva tubulosa simplex Fl. Lapp. p. 348. 5. 458.

IX. A. B. C. D. E. X.

F. G.

Descript. &

Synon. Imp.

8. Tremella marina tenuissima & compressa. The thready and Tape-like Laver.

"Alghetta, inquit Imperatus L. 27. C. 12. species est solii Musci"que marini, fronde subtilissimis fasciis similis, absque radicibus. In"venitur scopulis & conchyliis comæ in modum adhærens, estque
"hæc planta cum in aqua viget, coloris viridis nitidi, extra aquam
"autem admodum sicca & candida, uti Lactucæ marinæ accidit."

Enimvero id non tantum Tremellæ vulgari & huic, fed & aliis speciebus, immo Algæ vulgari & aliis Fucis accidit, ut si pluviis & soli aliquandiu expositi jacuerint, dealbentur. Immo, ni sal marinus eluatur, commode servari nequeunt hæ species, quæ alias aqua dulci maceratæ virorem diutissime servant.

Imperatus figuram non habet, ex descriptione vero satis liquet

eum de hac loquutum fuisse specie.

Eandem designavit J. Bauhinus Hift. III. P. II. L. 39. C.7. p.796. Descript. J.B. fub Ulva, "quam fimillimam dicit Algæ Vitriariorum, fed multo mi-"norem: esse velut tænias angustas, coloris rubescentis, vel albi, quæ "rejiciantur copiose a lacubus salsis, prope Perous & Frontign." Colore rubescente hanc nondum observavi, semper viridi, per insolationem

Prioris inftar varia ludit figura; nam ab initio & ubi confertim Descriptio nascitur, quod in maris littoribus & fluviis mari vicinis contingit, valde tenuis, teres & prope capillacea est, in fluviis autem a mari remotioribus nunc mediocris, nunc latior occurrit, valde tenuis ac compressa est, & sparsim raroque nascitur: illa brevior, hæc longior. observatur. Utraque modo simplex est seu non ramosa, modo in ramos aliquot dividitur. Hique rami nunc æquales funt & recta protensi, nunc leviter inflexi & contorti, ubique læves & superficie æquali, minime, prioris instar, finuosa & rugosa donati. Licet autem plani & compressi fint rami, ut nulla cavitate donari videantur, tamen accuratius examinati tubulofi omnino funt, tum minores & teretes rami, tum latiores & compressi. Ita sæpe manibus tractando plantam contingit, ut ruptis ramis cavitatem absque vitro nudo oculo deprehendere queas. Alia porro varietas est, ut surculis vel ramis hinc inde angustatis farciminis instar nodosa & geniculata appareat planta. Quæ varietates omnes in figuris nostris expressæ sunt, nempe Tab. IX. ad A. & tenuis & geniculata fimul, B. tubulofa & geniculata tantum, C. & D. compressa & latior, E. ramosa latior brevior, Tab. X. F. eadem longior, latitudine mediocri prædita, G. ramosa angultior & longior.

Nascitur copiosissime ad rupes Bognorianas in Sussexia, ad trabes Locus. tabulasque Naupegii Shirnessensis & ad aggeres Thamesi coercendo circa Grenovicum, Wulvicum & alibi exstructos: item in littore Shirnessensi ad lapides minores, Pebbles Anglis vocatos, sed minus copiose, ut & in Thamesi & fluviis in eum se exonerantibus circa

Londinum. Viret toto anno.

Describitur & figura ejus satis bona prostat in Fl. Pruss. p. 172. Synonyma num. 51. ubi duplex varietas accurate annotatur, capillacea nempe & latiuscula compressa varietas, cujus nomen est, Muscus marinus λιθοπώγων dictus. Idem nomen assumit Kyll. Vir. Dan. p.106.

Capillaceum porro & tenuiorem statum A. denotant nomina se-synon. A.

Muscus marinus herbaceus & mollior Cas. L.16, C. 24. fine descr. Alghetta Mosco Imper. L. 27. C. 12. d. fine ic.

Muscus

Muscus marinus Alghetta C. B. Pin. p. 366. n. 15.

Ulva J. B. Hist. III. P. II. L.39. C.7. p.796. des. fine ic. Chabr. p. 569. fine ic.

Lichen marinus tenuissimus Doody Syn. St. Br. II. App. p. 329. nom.

Raj. Hift. III. p. 15. nom.

Alghetta e viridi fulva, tenuiter divisa, crispa, leviter intorta, pulchræ cæsariolæ aspectu Hort. Cath. Suppl. I. p. 239.

Ulva marina tenuissima & compressa Syn. St. Br. III. p. 63. n. s.

Synon. B. Mediocrem B. & fiftulosum statum exprimit

Alga marina crassioribus, brevioribus & concavis setis, sive silamentis slavo-viridibus, nondum descripta Fl. Jen. II. p. 307.

Synon, C.D. Si latior C. D. fit, tum dicta fuit

Conferva platyphyllos Syn. St. Br. II. p. 24. n. 5. nom. Hift. Ox. III. p. 644. n. 5. nom.

Synon. E. Ramofam E. fequentibus nominibus misit Michelius

X. Fucus maritimus parvus membranaceus viridis, tenuissime divisus.

Synon. F. Fucus aut potius Alga ramosa membranacea viridis, folio tenuiore.

Fucus aut potius Alga ramosa membranacea viridis, folio tenuis-

Synon. G. fimo.

X.

Observatio.

Eam vero quæ farciminum instar se habet & supra sub lit. B. relata fuit, vocavit

Synon. aliud 8. Fucum viridem non ramosum, teretem & nodosum, cum internodiis prælongis & tubulosis.

Sic facile est multiplicare species.

Fucus fiftulosus nudus, setas erinaceas æmulans Pluk. Alm. p. 60. seu Alga tubulosa albida, navibus adhærens Pet. Gaz. Tab. 9. f. 6. non est eadem, quod quis ex figura suspicari posset, cum varietate A. sed diversa planta, Fuco Dealensi fistuloso, laringi simili Mus. Pet. p. 406. similis, sed tenuior & mollior, quam ille, & non ramosa, ab hac vero differt substantia membranacea splendente, coloris arenacei,

ab herbacea diversa.

Porro Fucus teretifolius humilis sistulosus D. Stevens Hist. Ox. III.

p. 647. n. 9. (cujus synonyma in dica Hist. recidenda sunt) a nostra dica varietate multum differt, est enim spongiosa natura & eadem planta cum Spongia 2. Syn. III. p. 29.

X. A. B. C. D. 9. Tremella marina cæspitosa, segmentis tenuibus. The small Cluster Laver.

Descriptio.

E cauliculis angustis provolutis, invicem implexis & angustis ligulis per latera præditis, surculi enascuntur crebri, in cæspitem A. congesti, altitudine semunciali, versus apicem latiusculi, versus basim angustiores, varie in segmenta brevia inordinate B. C. D. divisi, & cuan-

.) (17)

quandoque per genicula distincti. Surculi & segmenta plana sunt, (non fistulosa) pellucida, tenera, coloris ad basim obscure purpurei, versus summitatem sordide virentis in recenti, at sicca e susco nigra sit & rigidiuscula.

Super rupes, quas fluxus maris attingit, mihi observata hæc species, Locus; e regione parvæ Insulæ Prestholm dictæ, in Mona Insula Augusto

menle 1726.

Muscus marinus tertius Dod. Pempt. p.475. descr. p.476. ic. Belg. Synonyma. p.777. Ger. Em. p.1574. e Dod. Muscum foliis latiusculis, ambitu dissectis C. B. Pin. p. 364. n. 4. vocavit, quod nomen ex descriptione Dodonæi formatum est. Ita enim Dodonæus: "Tertius, inquit, Muscus Descr. Dod. "similiter humilis est, & velut latiuscula quædam habet foliola, am-"bitu dissecta, ab una basi sese dissundentia. Referre hic Muscus vi"detur, qui ad Quercuum & aliarum arborum cortices subinde adhæ"rentes nascuntur, nis multo esset brevior. Colore & hic prioribus
"satis similis, sed tamen aliquanto albidior." Vetustum procul dubio Observatio. & insolatum Dodonæus vidit, qui Fuco adhærentem pingit. Equidem pro ratione Musci marini 1. & 2, Dod. latiuscula sunt folia, sed in se angusta valde sunt.

10. Tremella palustris gelatinosa, Damæ cornuum X. facie. The jelly Buck-horn-like Laver.

Glomeratim aquis innascitur fossarumque minorum marginibus ad-Descriptio, hæret, absque ordine divisa, subtumidis, non tamen rotundis, sed magis planis segmentis, vel si mavis ramulis constans, qui plerumque invicem cohærent & unum glomerem constituunt, e quo frequentia hinc inde cornicula, quæ segmentorum extremitates sunt, protuberant. Viridis est, substantia lubrica, gelatinosa.

In fossulis prati cujusdam prope Chichester in Sussexia, ante portam Locus & Orientem spectantem observavit Th. Manningham.

Conferva gelatinosa, Damæ cornua repræsentans Syn. St. Br. III. Synonyma. p. 60. n. 17. ab initio pag.

Fucus fontanus pinguis, corniculatus, viridis Vaill. Prodr. p. 41.
n. 1. Bot. Par. p. 56. n. 1. Tab. 10. f. 3. bon. f. d.

11. Tremella palustris gelatinosa tenerrima, Musci X. filicifolii facie. The jelly Fern-moss-like Laver.

Lapillis in orbem expansa arcte innascitur, substantiæ tenerrimæ, Descriptio. coloris saturanter viridis, Muscum quendam filicisolium, si in aqua expansa attente observetur, repræsentans, Hypnum nempe taxiforme exiguum, versus summitatem capsuliserum 1. Extra aquam collabitur & figuram amittit.

G 2 Eodem

Locus & Tempus. Synonymon.

Eodem in loco in rivulo pratum irrigante observata Junio mense. Conferva gelatinosa tenerrima & viridissima, Muscum quendam filicifolium repræsentans Syn. St. Brit. III. p. 60. n. 18. ab initio pag.

X. A. B. C. D. 12. Tremella terrestris tenera, crispa. The tender crifp Ground Laver.

Descriptio.

Ex tenuissima, læte viridi & varie sinuosa A. B. aut potius crispa membrana constat, quæ ex pluribus C. D. minoribus laminis pellucidis dense congesta est, ut glomeris instar late expansi terræ absque ullis fibrillis seu radicibus instrata appareat. Levissima est, & levissime terræ inhæret, unde facili manus opera abstergi potest.

Locus & Tempus. Synonyma.

Januario & Februario mensibus præcipue viget & locis umbrosis

ad sepes & muros passim provenit.

Lichen minimus terrestris crispus viridis, Lactucæ marinæ accedens Doody Syn. St. Br. II. App. p. 332. descr. br. Raj. Hist. III. p. 48. descr. ead.

Ulva terrestris tenerrima, viridis crispa Syn. St. Br. 111. p. 64. n. 12.

X.

13. Tremella terrestris cornuta. The horned Ground Laver.

Descriptio.

Tres quatuorve uncias æquabat, in varios ramos cornutos inordinate divifa, fuperficie variis striis sulcisque cavata, plana ceteroquin, membranacea & lævi, colore pallide virente in recenti, ficca vero ex luteolo obscure albet. Substantia est subrigida & firmiore, quam aliæ hujus generis species, diversa tamen a Lichenoidum corniculatorum textura, pellucida & tuberculis destituta. Ceterum figuram habet valde fimilem Lichenoidis speciei 55. A.

Humo instratam invenit in saltu Ensieldensi prope Southgate, loco declivi gramineo, Aprili mense Sam. Brewer.

X. A. B. C. D. E. F. G. H. I. Descriptio.

Locus &

Tempus.

14. Tremella terrestris sinuosa, pinguis & sugax.

The jelly Rain Laver.

Ab initio exiguis conftat nunc globulis A. B. nunc bracteolis C. E. G. quæ corpuscula mox augentur & crassiora fiunt, variamque figuram assument & nunc rotundiora, nunc angulosiora observantur, invicem incumbentia & temere conglomerata D. F. veluti connata, levi tamen attrectatione ab invicem secedentia, coloris nunc pallidius, nunc obscurius ex livido virescentis, substantia crassiuscula, gelatinosa, tenera, extus intusque eadem. Quæ corpuscula utrum connascantur & in unam massam confluant, an fingula magnitudine augeantur & fingula fingulas plantas efficiant, observatu & dictu difficile est, connasci tamen ea vero videtur similius. Postquam vero ad justam magnitudinem, latitudine & longitudine biunciali & ampliore, pervenerunt, membranæ sunt varie & indeterminate sinuosæ, H. tremulæ, obscure & sordide virentes, tandem obscure lutescentes, minus crassæ, (semilineares circiter) quæ in duas laminas per vetustatem abeunt, cum ab initio una tantum lamina constarent. Per siccitatem tenuissima, e susco nigricans & fragilis sit.

Radicibus caret & levissime avellitur. Nascitur locis gramineis Locus: æque ac gramine destitutis, in ambulacris hortorum glareosis; vere & æstate, si pluvia tempestas sit, conspicitur, vento vero & sole cito exsiccatur. Auctumno & hyeme, ni mitior sit, rarius comparet.

Ex hac planta novum immerenter genus instituit Mich. Nov. Gen. Synonyma. p. 126. T. 67. quod Linkiam appellat, & vocat hanc speciem Linkiam terrestrem gelatinosam membranaceam, vulgatissimam, ex pallido & virescente sulvam p. 126. T. 67. f. 1. ubi nitida, ipsa planta elegantior sigura. Cetera synonyma ex serie temporis sunt:

Lichen humiditate intumescens, ficcitate evanescens Merr. Pin.

p. 71, nom.

Muscus sugax membranaceus pinguis Bot. Monsp. p. 180. descr. s. ic. Roj. Hist. I, p. 117. n. 3. d. ead.

Nostoc ciniflonum Tourn. Hift. Pl. Par. p. 506. f. d.

Fungus fugax membranaceus pinguis Hist. Ox. III. p. 641. n. 4. nom. Nostoch Paracelsi Geoffr. Comm. Ac. R. Sc. 1708. p. 228. descr. & analysi chym.

Lichen terrestris gelatinus subflavus, crispatus Mort. Hist. Nat.

North. p. 363. d. f. ic.

Lichen gelatinosus sugax major Fl. Jen. I. p.351. II. p.299. nom. Lichen sugax membranaceus pinguis Buxb. En. Pl. Hal. p.187. nom. Ulva terrestris pinguis & sugax Syn. St. Br. III. p.64. n. 11. s. d. cum syn.

Fungus in terram stratus gelatinæ instar & fugax Buddl. Hort. Sicc.

Vol. I. fol. 49.

Byssus gelatinosa sugax terrestris Fl. Lapp. p.370. §. 530. Sed non respondet notæ generis 814. Butyrum magicum & fragmentum nimbi Suecis Fl. Lapp. Ibid.

Lichenoides parvum gelatinosum & angulosum, ex albo virescens Varietas z.

Cat. Giff. p. 209. Est hujus speciei junior angulosa planta ad lit. I.

"Examine Chymico præter phlegma, oleum, spiritum & sal vola-Examen Chy"tile urinosum, parum salis sixi ex hac planta impetravit Geos"fregius junior. Eo porro referente, rustici in Germania hoc ve-vires.
"getabili utuntur, ad augendum capillorum proventum: conferre
"in assectibus sistulosis & cancrosis: Helvetium quendam pulvere ejus
"ad

HISTORIA

"ad grana aliquot fuisse usum pro sopiendis doloribus, externe autem "in ulceribus: ingredi Sperniolam Cnoeffelii: Chymicorum vulgus "magna inde fibi polliceri, præsertim autem spiritum quendam uni-"versalem, quo aurum blande & radicaliter solvatur."

Observatio.

Quantum attinet ad Chymicorum vulgus, id fibi relinquamus; reliquæ autem virtutes nullo certo experimento confirmatæ funt, nec rustici in Germania tam compti funt, ut capillorum cultum multum curent. Ceteroquin alcalina volatilis vis, qua imperfectiores pleræque eminent plantæ, non contemnenda, quin potius diligentius examinanda est. Debuissent vero Botanici Galli indicare loca, quibus vel Paracelsus, vel ejus affeclæ de hoc vegetabili egerint.

15. Tremella arborea nigricans, minus pinguis & X. Witches Butter.

Tota e membrana gelatinosa constat, minus pingui & fugaci, quam Descriptio. præcedentis, colore obscuro, e fusco nempe & rufo nigricante, per ficcitatem nigro. Eminentias venosas habet absque ullo ordine. Subtus plana est, non rugosa, superne præter venas crebris punctis tuberculofis nigris interstincta.

Arborum corticibus adnascitur & Witches Butter i. e. Butyrum sagarum vocatur in Comitatu Herefordiensi, significante Littl. Brown, eo quod igni injecta veneficia arcere vulgo credatur. Videtur

Nostoc nigricans, arboribus innascens Vaill. Pr. p. 88. n. 3. Bot. Par. p. 144. n. 3. nom.

Lichen arboreus, membranaceus, nigricans Buxb. Comm. Ac. Petr. Tom. III. p. 273. T. 14. f. 3.

Quem dicit in truncis Salicum nasci, splendide nigricantem, confiftentia ad gelatinosos accedentem. Plura non habet.

16. Tremella fluviatilis gelatinosa & uterculosa. The bladdery jelly River Laver.

Exemplar habeo in medio varie finuosum, mesenterii instar corrugatum, e duplici lamina, quam penultimæ paulo crassiore, constans, quod aquæ immersum in varios uterculos dilatatur sinuosos, substantia gelatinosa, colore obsolete virescente, odore mucido, qualis & in illa specie sentitur, si sicca madefacta fuerit, recens autem odore illo

Lente vitrea inspecta superficies granulosa apparet, (penultima lævis est) quæ granula semina (cur non florum receptacula?) videntur Michelio, qui hanc speciem nominat.

Linckiam palustrem gelatinosam, saxis adnascentem, ex obscuro fulvam & concavam, vesicam referentem Nov. Gen. p. 126. n. 2. Tab. 67. f. 2. b. Cujus

Locus.

Synonyma.

X.

Descriptio.

Synonymon.

Cujus semina in tortuosam lineam, Coralli aut margaritarum mo-Observatio, nilium instar disponi observat, penultimæ vero granula aliquot Panici seminis similia adscribit. Mihi in illa nulla adhuc, in hac vero frequentissima apparent, sed non tam grana, quam ipsa potius plantæ superficies granulosa & ex istiusmodi granulis compacta videtur.

Saxis adnascitur in rivulis Alpinis Arvoniæ, qua latiores sunt & Locus. minus præcipiti cursu ruunt, v. gr. prope Pentir, tribus milliaribus a monte Glyder, ubi eam observavere W. Green & S. Brewer. In Horto Depten prope Darking in Surreiensi Comitatu aquæ etiam innascentem observavit Littl. Brown.

17. Tremella palustris, vesiculis sphæricis sungiformibus. The Bladder-headed Laver.

Ex crusta quadam subviridi & mucilaginosa, nulla certa figura con-Descriptio. stante, capitula oriuntur creberrima, viridi item colore prædita, sessibila ab initio, postea pediculis innixa brevibus. Sunt vero capitula illa vesiculæ sphæricæ, aqueo liquore plenæ, quo sive calore solis absumpto, sive vesiculis disruptis emanante, capitula dicta subsidere, cavaque reddi solent, ut quasi per medium abscissa, vel earum superior pars horizontali sectione abscessis videatur. Pellicula capitulorum tenuis est & splendet, præsertim per maturitatem, ubi capitula ex viridi cinereum & postea albicantem acquirunt colorem.

Auctumno mihi olim observata hæc species ad margines fossarum, Tempus & inque fossis exsiccatis versus Newington & Hackney prope Londinum.

Lichenoides fungiforme, capitulis vel vesiculis sphæricis, aqueo hu-Synonymon.

more repletis Syn. St. Brit. III. p. 70. n.41.

An vesiculæ aliquid ejaculentur, Carpoboli Mich. instar, de eo Observatio, mihi non constat. Ceterum non videtur posse referri ad species Michelii Nov. Gen. p. 221: quod illæ aliena matre, e lignis nempe putridis nascantur. Speciem illius secundam, nempe Carpobolum aureum, volva alba, fructu obscuro, seminibus subrotundis albicantibus Tah. 101. f. 2. in Anglia etiam observavit Littl. Brown, e ligni scobe putrescente natam, sed minime tanto, quanto ille describit, impetu globulum, quem fructum dicit, protrudi observavit. Hoc genus a Geastro Mich. vix distingui meretur.

Nostoc flavicans, arboribus innascens seu Nostoc luteum Mesenterii Observ. alia forma Vaill. Bot. Par. p. 144. n. 4. Tab. 14. f. 4. Fungus potius,

quam hujus generis species est.

A.35.

GENUS

GENUS IV.

USNEA.

Distinctionis

ICHENOIDIS genus nimia specierum multitudine laborat, & hac de causta ad singulas species ab invicem distinguendas plures notæ in singula nomina assumi debent, quam & memoriæ & clariori cognitioni conducit. Enimvero non tam hanc ob caustam, quam quod non levis tum in caulibus, ramis & foliis, tum in scutellis, peltis & tuberculis, differentia observetur, quin quod toto habitu plures ejus species ab invicem recedant, non inconsultum videtur, si eæ in genera quædam distincta dividantur.

Nominis ratio. Muscus arboreus villosus

Muscus arboreus villosus Officinis vocatur Usnea, nomine assumpto a Serapionis Axneeh & Usnee. Quod nomen spero Botanici non reformidabunt, cum Officinale sit & quasi Latinum, cumque præter faciem sint notæ aliæ, quibus hoc genus a Coralloide & Lichenoide distingui potest.

distingui potest.

Definitio.

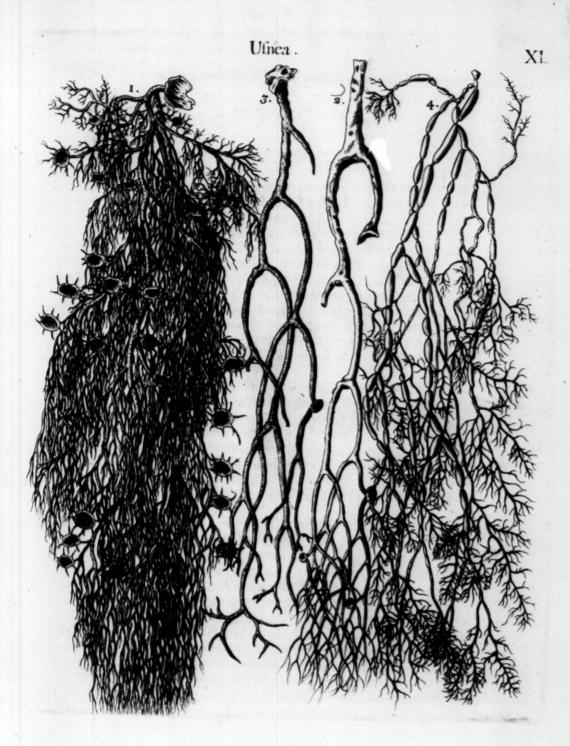
Est vero Usnea Musci genus aphyllum, ex meris caulibus seu funiculis & filis constans, teretibus plerumque, solidis & rigidis, cujus extremitates & latera subinde in orbiculos exsuccos, sloris aut fructus æmulos, desinunt, modice concavos, limbo carentes, basi vero sua & quandoque per ramulos arborum corticibus innascuntur Visci instar, cujus more aliena quadra vivunt. Omitto slores & semina Micheliana, quoniam si quæ talia vere adsint, nullum nec ad cognitionem, nec ad distinctionem ob tenuitatem emolumentum adserunt.

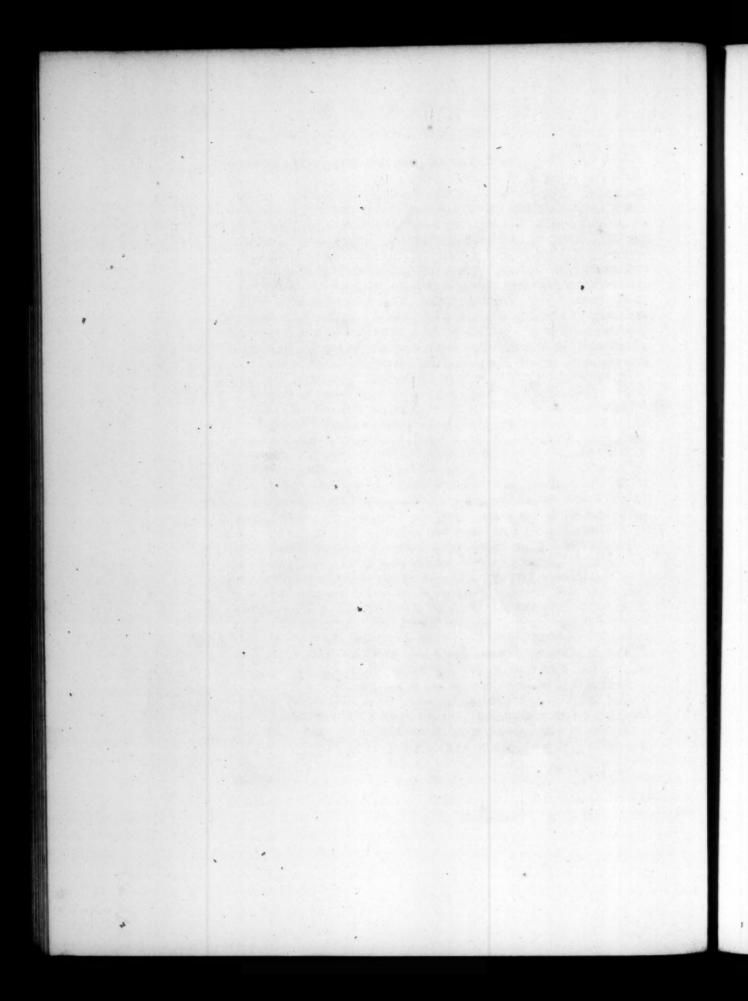
XI. I. Usnea vulgaris, loris longis implexis. Stringy Tree-Moss, or Usnea of the Shops.

Descript. Cas. Docente Cæsalpino L. 16. C. 23. "Illud genus Musci, quod pri"vatim Splachnon vocant, ex vetustis quibusdam arboribus pendet,
"absque radice: veluti pediculi sunt ramosi, sine foliis, longissimi
"instar jubæ, colore candido, aut cinereo."

"Fert & Muscum Quercus, quo nomine fignificantur cani ejus ce"terarumque arborum villi, exterius arboribus adhærentes, aut ex iis
"pendentes, ex iis tamen enati, aut adnati, fine radice, fine flore, fine
"femine, describente J. Bauhino Hist. I. P. II. L. 7. p. 88."

"Et ex arboribus adultis, inquit idem Hist. III. P.II. L.37. p.763. "inprimis vero senio confectis, nisi frequentem senserint putatoris "falcem,

"falcem, villi dependent incani, lignosi, tenuibus contexti filis, gustu "adstringente."

Quos vero villos vocat J. Bauhinus, fila sunt satis crassa, invicem Descript proptimplexa & involuta, inæqualiter ramosa, tenuioribus secundum longitudinem exeuntibus sibris prædita, subrigida & crassiora, quam in aliis speciebus, colore cinereo, quorum ramis extremis & subinde eorum medio orbiculi innascuntur membranacei plani, aut parum saltem cavi, superne cinerei, inferne subsusci, limbo carentes, multis autem radiis pilosis cincti. Per senium crusta albicante verrucosa exasperantur rami, & hanc crustam semina esse vult Michelius; verum cum tenaciter ramorum cortici adnascatur, ea sententia minus probabilis & senii potius essectus videtur. Junior tenuior est & crusta illa caret. Orbiculos non nisi raro profert. In his slores frustra quæsiveris: sorte orbiculi hi a planta matre abscedunt, & corticibus allapsi novas plantas efficiunt; solet enim hæc quidem species latiore basi arborum corticibus innasci, Fuci instar.

In Anglia rarior est, quod sylvis densioribus, quas amat, destitua-Locustur, nec in Germania, nisi in sylvis majoribus & minus frequentatis, frequens est, ibi vero solitudinis quasi amans satis copiose subinde reperitur, & de arborum, præsertim Fagorum cacuminibus & summis ramis longe dependet. Fatetur Rajus Hist. I. p. 114. adeo raram in Anglia este, ut sibi nunquam conspecta sit hæc species. S. Doody Syn. St. Brit. II. p. 340. in sylva Hamptoniensis Comitatus, Woodcot-Wood dicta observavit. Copiose etiam vidit mihique dedit Jos. Miller, Pharm. Lond. repertam in sylva quadam prope Northwim in Hertfordiensi Comitatu. Habeo eandem ex Virginia a Jo. Mitchellio &

ex Pensylvania a Jo. Bartramo transmissam.

Figura hujus speciei nullibi bona extat, & quam Auctores, alter Critica. ex altero, Aldrovando excepto, exhibuerunt, eam solum, prouti de longinquo apparet, repræsentat. Descriptiones præter supra allatas quasi nullæ sunt & videntur omnes plures species sub uno Musci arborei genere comprehendisse. A qua confusione nec ipse C. Bauhinus in Scholio ad Muscum arboreum, Usnea Officin, immunis est.

Muscus arborum Ruell. L. 1. C. 40. Gefn. Cat. 66. Synonyma.

Muscus arboreus incanus, crassior & prolixior Trag. L. 3. C. 2. p. 946. Lat. nom. sine ic. hæc vero rudius Abieti appieta p. 940.

Muscus Cord. in Diosc. L.1. C. 20. p. 7.

Muscus arboreus Matth. 4t. fig. parv. p. 55. Valgr. f. parv. p. 46. Ital. p. 69. Lat. f. magn. P. I. p. 56. Germ. fol. 15. C. B. in Matth. p. 65. Muscus 'in arboribus nascens, quem Officinæ Usneam vocant Lon.

Lat. Ed. 1551. p. 55. Germ. 1557. fol.133. 1569. fol.136.

H

Muscus

Muscus arboreus Ang. p. 38. Lac. p. 28.

Muscus quernus Lob. Obs. p.643. Icon. II. p.242. H. Belg. II. p.278. Musci genus, quod privatim Splachnon vocant Ces. L. 16. C. 23.

p. 603. d. br.
Muscus arboreus Dod. Lat. p.471. Belg. p.770. ic. Lob. Angl. p.298.
Cast. Dur. fol. p.300. 4t. p.308. Cam. Epit. p.31. Hist. Germ. L.1. C.14.
Hist. Lugd. p. 1323. Gall. II. p. 212.

Muscus arborum Tab. Icon. p. 810. Hist. L. 2. p. 487. Ed. C. B. L.

II. p. 1195. Ed. Br.

Muscus arboreus vulgaris Thal. p. 78. nom. Jung. Cat. Alt. Muscus arborum Zaluz. L.2. C. 3. Franc. Hort. Lus.

Muscus quernus Ger. p. 1369. Em. p. 1558.

Muscus arborum villosus crassior & prolixior Dod. Pempt. p.471. Schwenckf. Cat. p.139. 140.

Muscus arboreus: Usnea Officinarum C. B. Pin. p. 361. n. 1. Muscus arboreus vulgaris & quercinus Park. Th. p. 1311. 1312. Muscus arboreus S. Paull. Fl. Dan. p. 389. n. 7.

Muscus arboreus quercinus Stap in Theophr. p. 156.

Bryon Du Val. Phyt. p. 393.

Muscus Quercuum & aliarum arborum J. B. Hist. I. P. II. L. 7: p.88. d. pr. cum. ic. Lob. Chabr. p.56. ic. ead. Muscus arboreus villosus Eid. J. B. Hist. III. P. II. L. 37. p. 763. d. br. sine ic. Muscus, Usnea, Bryon Chabr. p.559. sine ic.

Muscus arboreus ramosus S. Paull. Ind. Wars. p. 309. Muscus Usnea Offic. dictus Schenk. Cat. Hort. Jen.

Muscus arboreus Grist. Vir. p. 47. S. Paull. Quadr. Bot. Class. 4. Fl. Franc.

Muscus quernus Pancov. Ic. 20. Muscus arboreus Tragi Eid. Ibid.

Anthelos Fagi Aldr. Dendr. p. 251. ic. med. pr. fine descr.

Muscus arboreus: Usnea Officinarum C. B. Raj. Hist. I. p. 114:

n. 1. descr. J. B. poster. Syn. St. Brit. III. p. 64. n. 1. Muscus arboreus trichophyllos major, ramulis crassioribus Doody Syn. St. Br. Ed. II. App. p. 340. nom.

Conferva arborea cinerea, vulgaris, longa Cat. Giff. p. 200.

Lichen arboreus villosus Buxb. En. Pl. Hal. p. 189. Lichen cinereus longissimus barbatus, receptaculis slorum rusescentibus, coronatis Mich. Nov. Gen. Ord. V. p. 77. n. 9. nom.

Lichen ramis filiformibus, ramosis, pendulis, confertis Fl. Lapp.

P. 341. 5. 457.

C. Bauhinus in Pinace ex Dioscoride, Plinio, Trago, Dodonæo & aliis sequens Scholion congessit:

Observatio.

"Unum

"Unum tenuiorem, craffiorem alterum, breviorem, alium pro-"lixiorem: omnes candicantes, paucos rutilantes, quandoque nigros "esse." Quibus verbis diversas species denotari dubium non est.

"Reperitur, pergit, potissimum in Quercu, Populo, Ulmo, Be"tula, Pomo, Pyro, Pinu, Picea, Piceastro, Abiete, Cedro, Larice
"& aliis. Verum primæ nobilitatis & odorati sunt cedrinus, lariceus,
"piceus, pineus & abietinus: secundum locum tenet populneus, sed
"candidus præstat, nigricans improbatur: rutilans medium tenet:
"vilissimus quernus."

Disputat contra C. Bauhinum S. Paulli, & eum qui Quercui vel Vires & Usus? Pruno sylvestri innascitur, ob facultatem adstrictoriam ex aliis arboribus lecto præsert, & speciatim laudat cum Fr. Joële decoctum ejus cum Plantagine sactum ad hernias umbilicales. Mihi nunquam visa hæc species in Pruno sylvestri, nec in Pomo, Pyro, aliisque arboribus humilioribus, in quibus quæ nascuntur species, vel breviores capillaceæ, vel alius generis sunt.

Sachsius pulvere ejus ad sanguinem e vulneribus effluentem compescendum Chirurgos uti tradit in Eph. Nat. Cur. Ann. 2. p. 92.

Lappones excoriatis per longum iter pedestre partibus imponunt hunc muscum, ut refert Linnæus in Fl. Lapp. p. 348.

Olim pulveris odorati cyprii basis erat, cui tamen fini, ob faciliorem trituram magis accomodus videtur Muscus arboreus ramosus coralloides C. B. Nunc ejus usus exolevit.

Ceteroquin non hanc tantum speciem, sed quamcunque sere ex Quercu, Ilice, aliave arbore resinam non serentis, adhibere solebant Monspeliensis docente J. Bauhino Hist. I. P. II. p. 88. ubi videsis totam præparandi rationem.

Ceteræ vires, quas huic speciei e Dioscoride adscripserunt plerique Veteres Botanici, referenda videntur ad sextam nostram speciem.

2. Usnea loris longis dichotomis, extremitatibus XI. tenuioribus. Micheli's wide forked Usnea, with finer Points.

Hoc nomine comprehendo tres a Michelio propositas species, quas spicissis. licet nondum viderim, ad unam reduco & non nisi tot varietates existimo, nec enim vel nomina, vel figuræ specificam differentiam monstrant, & ideo unam solum ejus siguram, secundam nempe hic exhibere volui.

Differt a præcedenti, quod rami crassiores, absque minoribus ad-Differentia; natis, per dichotomiam dividantur, quod per extremitates saltem in tenuiora filamenta abeant, & quod orbiculi non radiati sint.

Nomina Michelii sunt sequentia:

H 2

Lichen

Lichen longissimus, ex cinereo candicans, rugosus & mollior, receptaculis slorum rusescentibus Mich. Nov. Gen. Ord. V. p. 77. n. 2. Tab. 39. f. 2.

Lichen longissimus ex cinereo candicans, rugosus & mollior alter

Ibid. n. 3. fine ic.

Lichen ex cinereo candicans longissimus, surculis rigidioribus, receptaculis slorum rusescentibus Ejusd. Ibid. n. 4. Tab. 39. f. 4.

Varietatis penultimæ synonymum facit, Muscum arboreum candidum, Usneam Officinarum C.B. quem ad præcedentem refero & hanc ab illa diversam speciem esse existimo, modo recte designata sit in Nov. Gen.

XI.

Observatio.

3. Usnea loris longis dichotomis, extremitatibus crassioribus. Micheli's wide forked U/nea, with thicker Points.

Synonymon.

Differentia.

Lichenem cinereum longissimum rugosum, junceum & subasperum vocat Mich. Nov. Gen. Ord. V. p. 77. n. 6. & siguram Tab. 39. n. 3. exhibet, qua a præcedenti extremitatibus corniculatis crassioribus differt. Porro scutellam huic appingit, a præcedentis orbiculis diversam. Quædam cornicula valde brevia, quædam longiora picta sunt.

Mihi hæc species incognita est, quare figuram ejus cum præcedenti

ex Novis Auctoris Generibus mutuo fumfi.

Locus.

In Abietibus juxta Vallis Umbrosæ Coenobium hanc observavit Auctor, priores vero varietates passim per Alpes Italiæ & Stiriæ ex Fagis & Abietibus.

XI. 4. Usnea capillacea & nodosa. Long beaded Usnea, or Necklace Moss.

Nom. & Descr. Dendrobryon geniculatum, sive nodosum vocat Fab. Columna Ecphr. P. II. C. 43. p.83. 84. "Casperiensium, inquit, montibus, "sive Asprensium Italice, frequens nova hæc Bryi species ex arboribus prolixe dependens, quam ad differentiam, & a natali Dendro-"bryon denominavimus, & geniculatum, quia copiosius est illud, "quod nodosum precariis globulis simile in lineas compositis, Coro"nas vulgo dictas, dependet. Oblongos quidem, ac etiam breves "habet inanes quamplurimos tuberculos, nervulo trajectos inter se "cohærentes. Candicans est, prolixum, ramosum, ex crasso caudice "in ramos sese diffundens, ut latam prolixamque barbam, seu comam "pedalem aut semipedalem, in extremo vero tenuitate capillarem

Observatio. Figura, ut ceteræ ipsius, bona est, saltem ramus desideratur absque nodis; solet enim hæc species nunc plane capillacea, nunc prorsus

prorsus nodosa, nunc capillacea & nodosa simul esse. Rami ejus, si nodis destituantur, tenues sunt, minus duri, ac vulgaris speciei, magis ordinate & per dichotomiam divisi, quamvis non constanter, præfertim per minores ramos: nodosi rami, demptis extremitatibus, dichotomiam constanter servant. Orbiculos nondum observavi in hac specie. Michelius pingit parvos, rotundos, arcte adnatos, non radiatos.

Frequentior est in regionibus calidioribus, subinde tamen in An-Locus. glia & Germania etiam reperitur, quamvis minus copiose. Olim in monte Dino non longe Gissa distito observavi. Bobartus in sylva ad villam Stoken-Church pertinente e Fago pendentem legit: Willisell in Lancastria prope Burnley pagum e Corylo dependentem invenit: in Vivario, Gattley Park dicto, repertum ex Herefordiensi Comitatu misst Littl. Brown.

Licet figura Columnæ bona fit, aliam tamen ex suo sicco specimine Fig. & nome exhibere voluit Bobartus, eamque satis etiam bonam, sed magnitudine contracta. Vocatur ipsi Musco-sungus arborum nodosus, sive geniculatus Hist. Ox. III. p. 634. n. 11. descr. br. pr. Sed. XV. Tab. 7. ser. ult. f. 11.

His non contentus Michelius novam proposuit Tab. 39. f. 1. quæ Et Mich. in eo quidem laudanda, quod orbiculos monstret, cetera vero minus bene exprimit figura: rami sunt nimis crassi, rigidi, nodi vero parum bene expressi sunt. Vocatur ipsi, Lichen nodosus cinereus longissimus, receptaculis slorum rusescentibus Nov. Gen. Ord. V. p.76. n. 1.

Muscus arboreus nodosus C. B. Pin. p. 361. n. 6. Raj. Hist. I. Synon. reliqua. p. 115. n. 5. d. Col. Syn. St. Br. I. p. 14. n. 4. II. p. 22. n. 4. III. p. 65. n. 4.

Muscus arboreus nodosus, sive geniculatus Park. Th. p. 1311. descr. p. 1312. ic. ex Col.

Muscus in arboribus varius Malp. de Plant, qua in aliis vegetant Ed. Lond. p. 50. Tab. 27. f. 107.

Muscus arboreus & petræus geniculatus, fibrosissimus Hort, Cath. Suppl. I. p. 248.

Conferva arborea candicans, geniculata Cat. Giff. p. 200.

Huic idem est Muscus cinereus, e ramis arborum dependens Canariensis, ex staminibus crassioribus geniculatis in tenuissima & longistima fila ramulosus: idemque colore viridi Pluk. Alm. p.254. Raj. Hist. III. p. 28.

Musco fungus arboreus Canariensis, ex staminibus crassioribus geniculatis in tenuissima & longissima sila ramulosus Hist. Ox. III. p. 365.

n. 12. Ubi Bobartus e Collectaneis Petiverianis breviter describit, sed nullas reales differentias affert, nec specimen in Horto ejus Sicco asservatum aliquas monstrat.

Quæ

Observatio.

Quæ huic Musco Plukenetius & ex eo Rajus subjicit, dum "Tanta, "inquiunt, copia inveniuntur hi Musci apud Virginienses, iis præser-"tim in locis, quæ maris accessu inundantur, ut hyberno tempore "totas arbores, quibus adnascuntur, dejiciant, eo quod pabulum "vaccis & ovibus præbeant gratissimum;" ea absque dubio pertinent ad Cuscutam ramis arborum innascentem Carolin. filamentis lanugine tectis Mus. Corten. Pluk. Alm. p. 126. Tab. 26. f. s. Cujus non nisi fibræ cortice lanuginoso per vetustatem nudatæ, Cuscuta lendiginosa tenuissimis cirris e Terra Mariana Ejusa. Ibid. f. 6. Nam hæc planta, quæ peculiare genus (Renalmia Plum. Nov. Gen. p. 37. T. 38.) constituit, nec cum Cuscuta, præterquam quod parasitica & filamentofa fit, ullo modo convenit, in istis oris arboribus copiosissime innascitur, & colonis ad sustentandum pecus hyberno tempore inservit, prout ab iis, qui in dictis regionibus versati fuerunt, mihi relatum fuit. Immo non in Continente tantum, sed & in Americanis Insulis valde frequens est hæc planta & observante Sloane ad aliquot pedes ab arboribus pendere solet, a quo in Hist. Jam. p. 191.

Viscum caryophylloides tenuissimum, e ramulis arborum Musci in modum dependens, soliis pruinæ instar candicantibus, slore tripetalo, semine silamentoso vocatur & Tab. 122. f. 2. 3. eleganter

adumbratur.

Quo & pertinent, quæ ad Muscum capillaceum longissimum suum in Schol. quærit C. Bauhinus Pin. p. 361. n. 1. An Muscus ex præaltis arboribus ad terram usque demissus, coloris viridis, in cæruleum tendentis, quo Regina in Florida cingitur &c.

XII.

5. Usnea mollis, ramis longis compressis. The flat

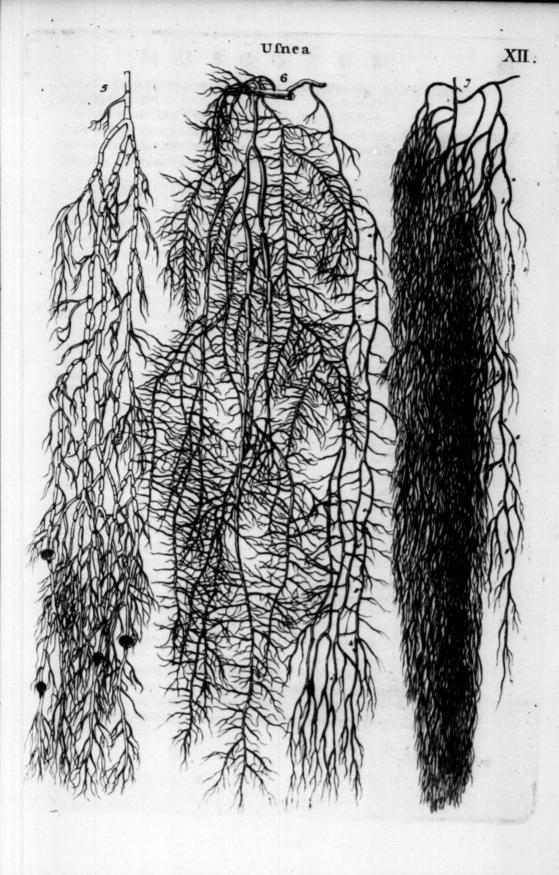
Alpine U/nea.

Descriptio.

Specimina nostra a J. J. Scheuchzero transmissa longitudine sunt dodrantali & pedali, ramis primariis dichotomis, secundariis sine ordine progredientibus, in tenuia, sed non valde frequentia, capillamenta abeuntibus. Rami compressi & plani sunt (quibus ab omnibus notis speciebus differt) molles, hinc inde disrupti & velut geniculati, nervo medio lanuginoso inde apparente. Orbiculi plani glabri, non radiati ipsis ramis hinc inde adnascuntur, non per latera adpositi, sed mediis ramis adnati, non perforati, sed annexi saltem, colore in sicca spadiceo vel ruso anterius, posterius, qua ramis vel nervis affiguntur, albicante. Color in sicca obsolete slavens, in recenti cinereum dicit Scheuchzerus, qui sequenti nomine misit & eodem nomine exhibuit in Itin. Alp. nempe dicitur

Synonymon.

Lichen arboreus ramosus, longissimus cinereus J. J. Scheuchz. Itin. Alp. VII. p.514. Ubi nimis parce describitur, & figura ejus nulla exhibetur.

門的東北江 to the Francisco Contraction of the Contract

hibetur, licet valde diversa ab aliis, præsertim iis, quibus similem dicit, species sit.

E Laricibus supra Thermas Leucenses legit Auctor.

Locus.

Descriptio Larici Musci J. B. I. P.II. p.273. non respondet nostro Observation nec illius attributa in hoc observamus. Masticatus nullam tincuram exhibet, acredinis vero sensum relinquit.

6. Usnea barbata, loris tenuibus fibrosis. The XII. Beard Usnea.

Hanc breviter & accurate sequentem in modum sub nomine Peti-Descr. Raj. veriano descripsit Rajus Hist. III. p. 33. "Cauliculus, inquit, tenuis "ad bipedalem & majorem longitudinem excrescit, silo, quo vestes "consuunt, non multo crassior, (teres) capillaceis soliolis (si ita vo. "care licet) ab imo ad summum undique obsitus, colore ex albo vi-"rescente." Ceterum licet cauliculi vel lora ejus non, aut parum Descriptio faltem ramosa sint, tamen quoniam plura juxta se nascuntur, sit ut comam satis amplam & prolixam efficiant. Fibræ, quæ per omnem longitudinem crebræ exeunt, vel simplices, vel parcius divisæ, id vero peculiare habent, quod non pendeant, sed in latera porrigantur. Orbiculos raro profert; sunt vero ii exigui carnei, ramis absque limbo arce adnati, a. b. c. d. e. f. g. h. i.

Ceterum geniculata etiam est hæc species, sed tenuiora, longiora Differentia. habet & candidiora, quam penultima, genicula, a qua præterea filamentis crebris secundum longitudinem in latera porrectis evidenter

Nascitur ad Fagos & alias arbores non tantum in Alpibus Helve-Locus. ticis & in Norwegia, sed in Orientalibus etiam regionibus, quin in Anglia non pridem a Thoma Cole in sylva dicta Forrest of Dean in Glocestriensi Comitatu, & in sylva prope Bishop's-Castle in Salopia a Littl. Brown observata est hæc species. Eandem habeo ex Pensylvania eminentiis farinaceis verrucosis, vulgaris primæ speciei instar, obsitam.

Phascon quibusdam, pannis simile in Ægilope, canum & musco-Synonyma. sum, cubitali longitudine pendens, uti vestis lacera & longus pannus, e cortice nascens Theophr. Hist. L. 3. C. 9.

Bryon quibusdam Splanchnon Diosc. L. 1. C. 20.

Sphagnos & Bryon Plin. L. 12. C. 23. Pani arentes, muscoso villo cani, e cortice Ægilopis dependentes, cubitali magnitudine Eid. L. 16. C. 8. Sphagnos, sive Sphacos, sive Bryon Eid. L. 24. C. 6.

Penis in Cerro, Muscus e ramis ejus & cortice dependens, odoratus, cubitali magnitudine Gesn. Cat. 83. it. Phascos Ibid. 86.

Muscus incanus arboreus tenuior & prolixior Trag. L. 3. C. 2. p. 946. nom. Muscus

Musci varietas cincinnis & capillamentis fimbriata Lob. Obs. p.643.

Splanchnon & Hypnum Hist. Lugd. p.10. Gall. I. p.9. e Theophr. & Plin. fine ic.

Muscus arborum villosus magis tenuis Doa. Pempt. p. 471. Belg. p. 770. Schwencks. Cat. p. 140. nom.

Quercus excrementum villosum C. B. Pin. p. 422. n. 10. Jonst. Dendr. p. 195. Tab. 60. cum ic. Musci querni Lob.

Muscus capillaceus longissimus Ej. C. B. Pin. p. 361. n. 2.

Barbuta, Mosco arboreo Imp. L. 27. C.12. Galea, Muscus arboreus Eid. Lat. L.27. C.12. d. br. fine ic.

Muscus arboreus barbatus J. B. Hist. III. P.II. L. 37. p. 764. ex Imp. fine ic.

Muscus albus & incanus, e ramis Abietis dependens noster Brom. Chlor. Goth.

Musco-fungus arboreus Norwegicus cinereus, foliis capillaceis tenuissimis Hist. Ox. III. p. 635. n. 15. d. brev. Raj. Hist. III. p. 31. d. ead. Muscus arboreus Norwegicus, foliis capillaceis tenuissimis Petiv. Ibid.

Muscus arboreus Norwegicus sceniculaceus, longistimus non ramofus Pet. Mus. n. 435. Raj. Hist. III. p. 33. descr.

Lichen capillaceus longissimus, ex Fago & Abiete pendens Tourn.

Muscus capillaceus longissimus Abietis Lind. Fl. Wiksb.

Vires & Usus. "Dioscoridi adstringendi vim habet, confertque decoctus muscus "insessu ad muliebrium locorum vitia. Miscetur idem balanino un"guento & aliis quæ unguendo sunt, ob spissandi vires, quas habet.
"Est & ad suffitum & acoporum medicamentorum præparationes uti"lis & accommodatus." Ingreditur compositionem Cyphi, Masna-

phii & Olei gleucini apud Aëtium Serm. 12. C. 44. & Serm. 13. C. 117. & C. 118. In Pensylvania utuntur ad tingendum colore aurantiaco, ut fignificavit Jo. Bartram.

XII. 7. Usnea jubata nigricans. The black Mane Usnea.

Descript. Thal. Thalius in Sylva Harcynia primus observavit & sequentem in modum satis bene descripsit hanc speciem. "Unicum, inquit, Musci "arborei genus præ ceteris elegans alibi hactenus, quam in Harcynia, "non conspexi. Hibernis temporibus reperitur maxime vegetum, "ut & veris initio, late obductum Fagorum plerumque corticibus & "denso cæspite constans. Folia ejus vulgari Musco arboreo longe "sunt tenuiora, elegantiora, Corallinæ nonnihil æmula, tota spa-"dicea,

"dicea, eleganter crispata & sibi invicem implexa, odorata etiam.
"Hunc autem Muscum in tota Harcynia alibi non observavi, quam

"circa Stolbergam & Ilfeldam."

Omni quidem reperitur tempore, verum hyeme & vere lætius viget, Descriptio ut annotavit Thalius. Filamenta ejus glabra sunt, non dura, sed, propr. ubi viret, mollia potius, tenuia, non valde ramosa, sed multum implexa, subinde contorta, longe, jubæ instar, pendentia, dodrantalia, pedalia & longiora, coloris ex susco viridis & ad nigrum vergentis, quæ id peculiare habent, quod superiora seu crassiora sila compressa sint, nam cetera teretia solent esse. Orbiculos nondum vidi, bene vero in quibusdam ramis tubercula quædam plana, parva, candida & velut farinacea a. b. c. d. e. f. g. observo.

Vidi olim Gissa in vasta illa sylva, ad pagum Wismar pertinente, Loca. copiose de Fagorum præcipue ramis longa cæsarie dependentem. In Anglia rarior est & magis ad rupes, quam arbores observata hæc species. Petiverus ad rupes sylvæ, Charley-Forest in agro Leicestriensi, J. Martyn ad rupes prope Darwent in Comitatu Derbiensi, Richardsonus ad rupes æque ac arbores antiquas in Occidentalibus

Comitatus Eboracenfis observaverunt.

Muscus arboreus spadiceus Thal. p. 78. descr.

Synonyma.

Muscus arborum niger & tenuior Dod. Pempt. p. 471. Belg. p.770. nom. Schwenckf. Cat. p. 40. nom

Muscus capillaris Panc. ic. 21. fig. mediocr.

Muscus corallinus saxatilis sceniculaceus, Rock-Hair Pet. Mus. n. 78. Raj. Syn. St. Br. II. App. p. 322. Hist. III. p. 28. nom. Syn. St. Br. III. p. 65. n. 7. s. descr.

Musco-fungus trichoides e nigredine cinereus, jubæ ad instar e saxis & arboribus dependens D. Richardsoni Hist. Ox. III. p. 633.

n. 15. Raj. Hift. III. p. 30. d. br. ex H. Ox.

Muscus capillaceus saxatilis niger nostratium, seu Muscus trichomelanos, filamentis tenuissimis, e rimis saxorum dependentibus Pluk. Amalth. p. 148.

Conferva arborea fusco-virens, jubæ adinstar e ramis arborum

dense dependens, mollis Cat. Giff. p. 200.

Lichen arboreus capillaceus, longissimus niger J. J. Scheuchz. Itin.

Alp. VII. p. 513. fine descr.

Lichen capillaceus longissimus, five Muscus arboreus nigricans, Usnea Officinarum C. Bauh. Pin. p. 361. Mich. Nov. Gen. p. 77. n. 7.

Usnea saxatilis capillacea Mart. Ad. Phil. N. 407. p. 29. nom. Lichen ramis filiformibus ramosis pendulis, alis compressis Flor. Lapp. p. 346. n. 456.

1

Linnæus

HIST 0

Ufus.

Linnœus in defectu Coralloidis montani fruticuli specie 29. Lappones arbores hoc Musco gravidas cædere refert, ut rangiferi eo vescantur.

Observatio.

Ceterum confundit eum citato loco cum præcedenti specie. Idem fecit Scheuchzerus, & pro eodem perperam habitus fuit in Cat. Giff.

In Hift. Oxon. male locatur sub Musco-fungis corniculatis. Specimen ejus est in Horto Sicco Bobarti a Petivero datum sub nomine superius recitato, ut de ipsius synonymo dubius esse nemo debeat. Corallinus autem minus bene ab ipso vocatus fuit, nec Coralloidi fimilis, nifi ubi invicem contortus & velut crispus, quod rarius fit, nascitur.

XIII.

8. Ufnea lanæ nigræ inftar faxis adhærens.

black bard Wool Ulnea.

Descriptio.

Præcedenti brevior multo est (biunciali & triunciali nostra specimina longitudine funt) filamentis ubique teretibus, magis atris & magis confertis, quoquoversus sparsis & invicem implexis, magis ramosis & in frequentiora & breviora capillacea segmenta divisis. Per siccitatem rigida eft, aspersione aque mollior fit.

Locus.

In Cornubia primum invenit D. Stephens. Postea in rupibus Cambriæ circa Borth, milliaris distantia a Bangoria legit S. Brewer, colore nigro & fusco variantem & paulo tenuiorem.

Synonyma.

Muscus coralloides, lanæ nigræ instar saxis adhærens D. Stephens

Syn. St. Brit. III. p. 65. n. 3. c. differ.

Observatio.

Lichenoides lanz nigrz instar faxis adhærens Celf. Cat. Upf. p. 30. Coralloides dictus fuit hic Muscus, quoniam Coralloidis vulgaris

montani seu 29 speciei instar quadantenus dividitur.

Figura, que adpicta Licheni crustaceo tenuissimo, slavo & nigro colore eleganter variegato, ad p. 187. relato in Enum. Plant. Hal. hujus loci videtur.

XIII.

9. Usnea cæspitosa exilis, capillacea, atra. The black tufted Ulnea.

Differentia.

Przcedenti fimilis, fed multo minor est, ramis & capillis brevibus, pertenuibus, dense in cæspitem & crustam veluti perustam congestis. Porro fila glabra funt & splendent, illius vero minime.

Locus.

In rupibus Grœnlandiæ lecta & ab me delata fuit a Franc. Soldano, Chirurgo.

XIII.

10. Usnea rigida, horsum vorsum extensa. pringy spreading Usnea.

Descriptio.

Cauliculos habet rigidos, teretes, quoquoversus sparsos & varie inflexos, rariores & laxiores, minimeque tam dense, ac ulla ex præcedentibus

TO BE 4

dentibus congestos, minus etiam ramosos, longitudine duas tresve uncias æquante, rarius superante, coloris ex cinereo & suscione virentis.

Quercuum truncis adnasci solet, ubi id peculiare habet, quod non Locus & pendeat, nec abscedat, sed iis veluti appressa hæreat. Reperitur Tempus. etiam non raro ad ligna vetusta & super hortorum postes semiputridos. Saxis porro adhærentem observavi, v.gr. in monte Salopiæ,

Steiperstone dicto. Omni viget tempore.

Plurimum habet similitudinis cum Usnea jubata nigricante 7. & du-Observatio, bius hæreo, utrum differentiæ modo relatæ essentiales, an accidentales sint. Quoniam vero nec in hac, nec in illa orbiculos adhuc videre contigit, certo pronuntiare non licet, & cum diversa hactenus species habita fuerit, per me licet talis maneat, donec certiora observationes ulteriores doceant. Ceterum cum una saltem hujus generis species mihi antehac cum orbiculis observata suerit, eo quod pleræque ex partibus homogeneis constarent, Confervæ generi hanc alias olim annumeravi: in Synopsis Rajanæ Editione tertia re melius perpensa Lichenoidis generi inserui, abstinens tamen, quod certus non essen, a novis nominibus: nunc ob rationes supra demonstratas peculiare ex his Usneæ genus statuo, quicquid videatur Lichenophilis.

Muscus caule rigido, instar fili chalybei Merr. Pin. p.79. Pluk. Alm. Synonyma. Bot. p. 254. Raj. Hist. III. p. 29. nom. Syn. St. Br. III. p.65. n.2.

Conferva arborea, ex cinereo & fusco virens, intorta & extensa, rigida Cat. Giff. p. 200.

Lichen capillaceus, setæ equinæ instar rigidus, ex susco virens Buxb. En. Pl. Hal. p. 190.

Lichenoides caule rigido, instar fili chalybei Celf. Cat. Upf. p.30.

11. Usnea nigra, setæ equinæ facie, parum ramosa. XIII. The Horse-hair Usnea.

Fila mihi sunt palmaria A. & dodrantalia, rigida, nigra, glabra, Descripcio. teretia, setæ equinæ similia, varie incurvata, versus extremitates tantum in pauca capillamenta divisa.

Inter alios Muscos, arborum truncis adnascentes, e Patagonia de-Patria.

latos, inveni.

Similem B. sed tenuiorem & parcius divisam, habeo e corbe falicina in cella diu reposita enatam, & eandem interdum observo ex involucro putrescente phialarum vinum Florentinum continentium.

biculis. Common small Usnea, without Rundles. A. B. C. D.

Ex tuberculo lignoso, plus minusve crasso, surculi nunc ad basim, Descriptio.

nunc paulo supra eam, plures A. exeunt, e quibus alii secundum longitudinem

Varietas C.

Varietas D.

gitudinem breviores exeunt, tenuibus undique fibris rigidis brachiati, coloris e cinereo virescentis, longitudine unciali, biunciali & ampliore. Arborum corticibus de latere adnascitur & inde nunc recta, nunc nutanter protenditur.

Varietas B. Ad ligna arida, putrida & exfucca minor est, multo nempe tenuior.

Talis etiam est junior ramis non putridis adnascens, magis conglobata, cujusmodi designatur figura B.

Observavi, sed rarius, tuberculis farinosis C. undique tectam hanc speciem, orbiculos vero nondum, licet multoties quæsiverim, invenire potui. An hæc mas, sequens vero soemina, vel illa mas, hæc vero soemina sit, incertus hæreo; nam & in illa granulosi & farinosi quid observavi.

Aliam varietatem D. habeo a Th. Cole circa Glocestriam ad palos antiquos lectam, cauliculis crassis, tortuosis, non multum fibrosis, cui similia ad ramos minores tubercula farinosa adnascuntur.

Vulgatissimus est hic Muscus, in omnibus sylvis, dumetis & sepibus annosis ubique obvius non tantum apud nos, sed in aliis etiam regionibus. Habeo eum ex Septentrionalibus æque ac Australibus Americæ provinciis, crassiorem paulo & rigidiorem, quam nobiscum nascitur. Inveni etiam eum inter corticem Peruvianum & accepi ex Bonariensi regione a Dn. Mylam, Chirurgo, qui sarcoticum præstantissimum esse afferebat. Pancovius decoctum ejus ad sirmandos capillos laudat.

Hanc speciem sub sequenti comprehendit & pro una & eadem habuit C. Bauh. in Cat. Basil. p. 101. ubi Muscum arboreum cum & sine orbiculis vocat, Muscum ramosum & Muscum ramosum floridum Tab. ei jungens. In Pinace vel omisit, vel ad Muscum arboreum, Usnea Offic. retulit; dum ex Trago & Dodonæo unum tenuiorem, alterum crassiorem, breviorem alium, alium prolixiorem dixit. At ille multis modis differt; etenim non solum crassior & multo longior est, sed & diverso modo nascitur & diverse ramosus est. A sequenti mihi semper diversa visa suit species: orbiculi in illa plerumque comparent, rami primarii frequentius in alios longiores abeunt, eosque magis sparsos: in hac orbiculos nunquam observavi, surculi mox ab

planta magis conferta nascitur.

Verbis tantum aliquot generalibus ejus mentionem secisse videntur

Tragus, Dodonæus & ex his alii, nempe:

ortu in plures ramulos minus ramosos & sparsos abeunt, totaque

Muscus arboreus villosus incanus, tenuior & brevior Trag. L. 3. C. 2. p. 496.

Muscus arboreus brevior Dod. Lat. p. 471. Belg. p. 770.

Synon reliqua. Muscus ramosus Tabern. Ic. p. 807. Hist. Ed. C. B. L. 2. p. 487.

Ed. Br. L. 2. p. 1195. ic. Ger. p. 1372. ic. ead.

Muscus

Locus.

Vires.

Epicrisis.

Synonyma.

Muscus arborum villosus brevior Schwencks. Cat. p. 140. nom. Muscus arboreus capillaceus Jung. Cat. Alt. S. Paull. Ind. Wars. p. 309. nom.

Muscus arboreus capillaceus cinereus Fl. Alt. nom. Pancov. p. 268. figura autem 21. quæ ibi citatur, magis refert Usneam jubatam ni-

gricantem 7.

Muscus arboreus incanus capillaceus Kyll. Vir. Dan. p.102. nom. Muscus arboreus compactior, villis duriusculis incrustatus Pluk. Alm. p.255. Raj. Hist. III. p.29. nom.

Musco-fungus arboreus vulgaris, comosus, cinereus Hist. Ox. III.

p. 635. n. 13. descr. br.

Muscus fœniculaceus Barr. Obs. 1287. nom. ic. 1277.

Conferva arborea cinerea vulgaris brevior, fine orbiculis Cat. Giff.

Lichen arboreus villosus brevior Buxb. En. Pl. Hal. p. 189.

Muscus ramosus Ger. Syn. St. Br. III. p. 65. n. 5.

Lichen arboreus capillaceus ramosus cinereus Fl. Jen. II. p. 297.

Lichenoides ramosum Celf. Cat. Ups. p. 30.

Apud Tabernamontanum frustra quæsiveris descriptionem. Ejus Critica. compilator Gerardus quidem describit, an vero unquam cognoverit, dubito. Nec enim fusco est colore, ut ille vult, nec saxis, ut idem habet, sed arboribus adnascitur. Videtur is descriptionem ex figura formasse.

Figura Tabernamontani satis bona est; tamen erectus non nascitur, ut ille pingit, nec tam versus medium ramorum brachiatus &

expansus est, mea quidem observatione.

Figura Barrelieri minime bene exprimit hanc speciem; ni rami essent crassi nimis, referrem ad Usneam lanæ nigræ instar saxis adhærentem 8.

Bobartus in Hist. Ox. synonyma Usneæ vulgaris crassioris, loris longis implexis 1. huic adscribit, quam ipsi nunquam visam credo; nam in Horto ejus Sicco hujus saltem speciei specimina cum nomine ipsius observo: descriptio brevis hujus speciei est.

Buxbaum in En. Pl. Hal. & in Cent. II. p. 14. varietatem vult Usneæ modo memoratæ, quo etiam refert Musco-fungum arboreum Norwegicum cinereum, foliis capillaceis tenuissimis Hist. Ox. sed

errat.

13. Usnea vulgatissima tenuior & brevior, cum or- XIII. biculis. Common small Usnea, with Rundles. ... s. c. p. Describente Columna, "Fruticis instar arborescentis ramis dividi- Descript. Col. "tur copiosis, caudice brevi admodum & nigricante, colore in reli"quis

"quis ex viridi cinereo. Umbellas A. fingulis cacuminibus habet "latas, cavas, umbilicatas, læves, femunciales latitudine ad fummum, "reliquas vero minores & ex Orobi diametro ad Avellanæ nucis ma"gnitudinem variantes utplurimum, per ambitum dense radiatas atque "hirsutas, intus vero læves albescentes; radii vero longi admodum, "ut diametrum umbellæ superent aliquando, inter quos hirsuties al"tera est densior, brevis admodum atque tenuior, per ambitum hæ"rens. Variat umbellis majoribus planioribus, & radiis multo dia"metro longioribus, ramosis atque hirsutis in Quercetis Æquico"lorum."

Descript. J. B. Concisius J. Bauhinus describit "coliculos teretes, crassius culos, ri"gidos, ramosos, quos cirri tenues vestiunt incano colore, in ramo"rum fastigio sedente peltato orbiculo, cujus oras radii staminei cir"cumcirca coronant."

Alia porro est descriptio in Hist. Lugd. quam prætermitto, licet

mala non fit.

Observ. propr. Magnitudine est præcedentis & eodem modo arborum, Quercuum præsertim, ramis & aliis virgultis antiquis adnascitur, ramis lateralibus recta protensis, cum præcedentis magis penduli sint. Orbiculi superne læves sunt, inferne vero subinde granulis pulverulentis respersi, quæ granula ramis etiam tum copiose adnascuntur.

Variat orbiculis majoribus & minoribus, cauliculis item & ramis craffioribus & tenuioribus, nunc magis nunc minus hirsutis & granulatis, cujusmodi ex Marilandia, Virginia & Bonariensi regione ha-

Varietas B.C. bemus; hæc varietas Fig. B. illa Fig. C. designata est.

Ex Carolina vero adhuc tenuior D. delata fuit, cum orbiculis parvis,

coliculis strigosis, valde pilosis & hirsutis.

Rajus in Hist. Muscum hunc cerevisiæ aut zythogalæ incoctum & potum gravedinem & destillationes compescere & sanare scribit. In Ejusd. Hist. App. p. 1851. pulvis musci querno asseri innascentis ad tussim convulsivam & catarrhum ferinum ex Sirupo Irionis laudatur. Nec dubium, quin vires præcedenti & vulgari crassiori, loris longis implexis 1. adscriptas obtineat.

Muscus foeniculaceus Hist. Lugd. II. p. 1325. Gall. II. p. 214. ic.

& delcr.

Varietas D.

Synonyma:

Ufus.

Muscus ramosus floridus Tab. Icon. p. 808. Hist. Ed. C. B. L. 2. p.487. Ed. Br. L.2. p.1195. ic. b. sine delcr. Ger. p.1372. Em. p.1560. ic. ead.

Muscus ferulaceus seu foeniculaceus Jung. Cat. Alt. & Hoffm. Del.

Muscus quernus fruticosus τιυχόφυλλ. atque σκιαδικοτύληδον δασνακτινοιδής Col. Ecphr. I. C. 158. p. 333. ic. & d. b.

Muscus

Muscus arboreus cum orbiculis C. B. Pin. p. 361. n. 3.

Muscus quercinus fœniculaceus Park. Th. p. 1311. descr. Hist. L. p. 1312. ic. Tab. it. Muscus fruticosus, capitulis cavis Ejusa. p. 1312. quoad ic. e Col. non descr.

Muscus arboreus peltatus & scutellaris J. B. Hist. III. P. II. L.37. p.764. descr. fine ic. Raj. Hist. I. p. 115. n. 3. d. Col. & J. B.

Muscus arboreus fœniculaceus S. Paull. Ind. Wars. p. 309.

Lichen cinereus vulgaris, capillaceo folio minor Tourn, El. B. p.438.

Hist. Pl. Par. p. 483. J. R. H. p. 550.

Musco-fungus arborum capillaceus, scutis amplis, per ambitum pilis radiatis Hift. Ox. III. p. 635. d. br. Sed. XV. Tab. 7. Ser. ult. f. 14.

Muscus arboreus capillaceus lignosus floridus, glauco colore Tit.

Conferva arborea cinerea vulgaris brevior, cum orbiculis Cat.

Giff. p. 200.

Muscus arboreus cum orbiculis C. B Syn. St. Br. III. p. 65. n. 6.

Ab hac specie nonnisi colore differt, ideoque varietas solum ejus Observation eft, Lichen capillaceus ex cinereo rutilans, receptaculis florum subcinereis & barbatis Mich. Nov. Gen. p. 77. n. 11. Tab. 39. f. g. nec specie differre videtur, Lichen capillaceus ex cinereo rutilans, tuberculis rufescentibus ubique obsitus Ejusd. Ibid. n. 12. licet uterque

tanquam diversus proponatur.

Figura Hift. Lugd. fatis bona est, faltem genicula in cauliculis de-Critica bebant abesse. Figura Tabernamontani est laudabilis & reliquis præferenda, non mala tamen Columnæ & bona est Bobarti. Ceteri, Gerardus nempe & Parkinsonus usi fuerunt figura Tabernamontani, Parkinfonus vero ex una planta duas fecit, affumendo primum figuram, quam non bene expressit, Tabernamontani pro Musco-quercino fœniculaceo, & dein seorsim iconem Columnæ proponendo, cui nomen Musci fruticosi capitulis cavis adscribit male, & Musci arborei capitulis cavis C. B. descriptionem ex Columna perperam adaptat.

Ciottolara fiue Calicaria Imp. huc refertur a J. Bauhino; verum novimus aliam speciem, quæ ipsi melius respondet, nempe Muscum

arboreum ramosum coralloidem C. B.

14. Ufnea ceratoides candicans, glabra & odorata. XIII.

The true Unea of the Arabs.

Candicans est & superficie glabra constat. Rami modice crassi Descriptio. funt, ex tereti compressi, incurvi, in capillamenta acuta divisi; eorum extremæ divisiones cornutam quandam divaricationem & figuram observant.

Muscus

Synon. Descr. & Vires ex Camell.

Muscus arboreus candidus & odorifer, Indis Saliaga Jos. Camello audit apud Rajum Hist. III. App. p. 3. "Recens, inquit Camellus, "est odoratissimus, moschum & ambarum redolens, resiccatus minus "olet, sed revocatur ejus odor aspergendo modicum olei sesamini & "ad ignem calefaciendo. Vinum, in quo Muscus arboreus maceratus, "Serapio altum ait inducere somnum, ventriculum corroborare, vo-"mitiones compescere & alvi sistere prosluvia." Hoc se expertum dicit Camellus. Avicenna utiliter inter cordis medicamenta inseri dicit, quod odoris fragrantia animi desectus juvet.

Observatio & Synon. Bell. Hunc forte intelligit Bellonius Obs. L.1. C.76. p.77. Ed. Clus. "Ubi, "Bryon, inquit, istic (Constantinopoli) etiam venale est, a nostro "arborum Musco longe diversum. Fallimur enim, qui nostrum "muscum Usneam esse arbitramur: eam ipsi Usnech nominant.

Patria. Non tantum ex India Orientali, sed & ex Insula S. Helena & Madagascar delatam habemus.

XIII.

15. Usnea dichotoma compressa, segmentis capillaceis teretibus. The Orange-colour'd forked Usnea.

Descriptio.

Exemplaria hujus inter Muscos G. Sherardi, Bobarti & proprios funt dodrantalia & pedalia, cauliculis compressis, aliquousque indivisis, inde brevibus intervallis in binos (rarius ternos) ramos tenuiores compressos valgiter divisis & subdivisis, his deinde, segmentis crebris capillaceis teretibus terminatis, substantia nec rigida, nec prorsus molli, glabra (minus tamen quam præcedentis) colore obscure luteo, ad russium tendente. Salivam masticata ex croceo rubescente colore tingit. Odor nullus manifestus.

Patria. Synonyma: E Canarinis infulis delata & dicta fuit hæc species

Muscus arboreus aurantiacus, staminibus tenuissimis, ex Insulis Fortunatis Pluk. Alm. p. 254. Tab. 309. f. 1. Raj. Hist. III. p. 28. nom.

Musco-fungus arboreus Canariensis, capillaceus, aurantiacus Hist.

Ox. III. p. 635. n. 16.

Observatio.

Bobartus ibi breviter describit & fruticulum vocat minus bene, lendibusque raris aspersum dicit: similiter Plukenetius tubercula quædam extremis capillamentis appingit, quæ mihi in pluribus, quæ vidi, exemplaribus, in ipsis etiam Bobartianis, non comparuerunt. Uterque ex Scholio Musci arborei, Usnea Ossic. C. B. nomen format Musci arborei rutilantis C. B. quem huc pertinere suspicantur. Si porro conjecturæ locus sit, existimaverim huic eundem esse Muscum, qui vocatur

Synon probab. Lichen purpurascens Lusitanicus, capillaceo folio major Tourn. El. Bot. p. 438. J. R. H. p. 550. Dubito

Dubito vero num huc referri queat

Lichen luteus rugosus tinctorius, surculis brevioribus Mich. Nov. Synon. dub. Gen. p. 77. n. 5. Quem inter Usneas longiores locat, & earum respectu breviorem vocasse videtur. Nostræ speciei caules & surculi compressi & parum saltem rugosi sunt. Item Laricus Muscus J. B. Hist. III. P. II. L. 9. p. 263. pro 273. "quem resert totum citrino "colore nitere peramœno: ab arboreo vulgari haud multum diver"sum esse, varie divaricatum, inque profunda segmenta divisum, "donec in minima satiscat: hoc peculiare habere, quod totus sit ru"gosus & odore satis vehementi, sapore qualis sere Agarico: adeo "autem celeriter cerebrum serire; ut non solum pulvis, qui eo attrito "decidit, insufflatione per nares attractus, verum etiam prædictus "vehemens odor sternutationem valide ciere potis sit, ut ipse exper"tus sit: eleganter citrino tingere colore, vel in aqua maceratum, "vel dentibus detritum: ex Valesia attulisse Platerum."

16. Usnea capillacea citrina, fruticuli specie. The XIII. Brass wired Usnea.

Glomeratim circa ramos arborum, præsertim Quercuum, quin & Description harum stipitibus adnascitur, fruticuli instar in crebros pertenues ramos divisa & subdivisa, varie sparsa & invicem implexa, unciam & sesquiunciam tantum longa, cauliculis & surculis teretiusculis, (per siccitatem nonnihil compressis) tenuibus, brevissimis capillaceis extremitatibus terminatis, coloris nunc pallidius, nunc saturatius slavi, substantia tenera, molli, si tempestas uda suerit, rigidiuscula coelo sereno & si siccata planta suerit. Basi sua Hypnis repentibus & aliis Muscis crustaceis arborum corticibus arctius adnascentibus plerumque innascitur. Orbiculos nullos adhuc vidi. Inter chartas reposita colorem servat, immo saturatiorem aureum acquirit. Aquæ immersa eam non tingit: masticata salivam debili ex herbaceo slavente colore imbuit.

Rara & parum cognita olim fuit hæc species. Merretus ejus primam mentionem secit, & quatuor milliaribus a Basing-Stoke, via, quæ per sylvam Salisburiam ducit, inventam memoravit. Postea aliis in locis etiam reperta suit, v. gr. in ericeto Corslejano in Comitatu Somersetensi, in Vivariis Nob. Wyndham & Horner in eodem Comitatu a S. Brewer: circa Slinsoldiam in Sussexia a Th. Manningham: prope Horsham in Sussexia & ad acidnlas Tunbringenses (ibi in Den Park, hic in Eridge Park) a me & Littl. Brown, prope Totteridge non longe a Barnet in Hartfordia ab Eodem.

Muscus aureus tenuissimus Merr. Pin. p. 79. Syn. St. Brit. III, Synonyms p. 65. n. 8.

Muſcus

Muscus arboreus aureus, segmentis capillaceis brevibus Doody Hort, Sicc. Buddl. Vol. II. fol. 9.

Lichenoides, quod Muscus aureus tenuissimus Cels. Cat. Ups. p.31. Considerent Lectores, an huc referri queant, quæ J. Bauhinus Hist. I. P. I. L.4. C.25. p.463. in descriptione rami arboris, aquam in Insula Ferro stillantis, a Paludano missi habet de Musco quodam parvo, de quo "Cortici, inquit, ejus adhæret certis quibusdam locis "Muscus parvus, citrinus aut subviridis, ex minutissimis filamentis "congestus, Musco nostratium arborum non multum absimilis, sed "brevissimus." Noster sane parvus est & semunciam aliquando vix

Si orbiculi mihi cogniti essent, decernere possem, an huic idem sit XIII.

17. Lichen pulmonarius minimus fubluteus, receptaculis florum coronatis, mali aurantii coloris Mich. Nov. Gen. p.75. n.12. Ord. I. Tab. 36. f.4.

Figura nimis crassos repræsentat ramos, nec minores bene respondent, vel non recte expressi sunt. Figuram ejus addidi ex Nov. Gener. n. 17.

Usneæ porro species videntur

18. Lichen faxatilis minimus, nigerrimus, capillaceus Mich. Nov. Gen. p. 79. n. 24. An species nostra 8. vel 9?

19. Lichen arborum nigerrimus, vix conspicuus Ejusa. Ibid. n. 25.

GENUS

GENUS V.

NORALLOIDES est Musci genus (Tournefortius & Fungos Nominis & & Muscos hoc nomine improprie tradidit) cauliferum, non Generis ratio. raro Coralli instar ramosum, ex partibus diversa figura præditis constans, cujus summitatibus capitula vel tubercula innascuntur plerumque carnosa, quæ florum receptacula vocat Michelius, atomos vero pulverulentas, cauliculorum & foliorum superficiei subinde adhærentes semina interpretatur Nov. Gen. p. 79. Ego, si hæ partes pro talibus habendæ forent, contra existimarem, pulverem illum ob substantiæ & figuræ similitudinem respondere antherarum farinæ, tubercula vero vascula esse seminalia, vel potius ipsa semina, aut plantas juvenes a matre abscedentes & novarum plantarum propagationi, velut in Allio, Bistorta &c. inservientes. At vero Nov. Gen. p. 74. lin. 16. 17. 18. ait se vidisse pulverem illum germinasse & incrementa cepisse, figuraque illustrat in Lichene pyxidato seu Coralloide scyphiformi. Qui tam minutarum rerum incrementa deprehendi queant, non capio. Videntur folia primum & ex his scyphi juniores enati apud ipsum Nov. Gener. Tab. 41. Ord. VIII. fig. 1. Q. R. Cur vero scyphi scyphis innascuntur absque foliis? Memini me in alio genere, Fungorum nempe, ante plures annos observasse, Fungos ejusdem speciei ex iisdem individuis natos, non tantum ex inferiore lamellarum parte, sed & superne ex pilei cute, sed tum inversa ratione, lamellis nempe in junioribus superiorem partem occupantibus. Enimyero cum hæ partes, flores nempe & semina, extra visum locentur, vel saltem sint ejusmodi, ut nullæ inde notæ characteristicæ desumi queant, sufficit nobis crassior consideratio figuræ cauliculorum & structuræ tuberculorum, quibus ab aliis generibus distinguitur hoc genus. Tubercula autem hæc carnofa plerumque funt & limbo destituta, nunc crassiora in minus & non ramosis, nunc tenuiora in magis ramosis speciebus. Sed cum hæ differentiæ incertæ sint, distinguemus hujus generis species in fungiformes, in scyphiformes seu pyxidatas, in ramosas corniculatas, vel his fimiles.

ORDO I.

Coralloidis Species fungiformes, non tubulosæ, nec ramosæ.

XIV.

I. Coralloides fungiforme carneum, basi leprosa. The sless funding Must be Coralloides.

Descriptio.

Crusta est late sparsa, mucida, granulosa & leprosa, colore locis uliginosis & humidis e cinereo virentis, apertis & siccioribus, præfertim versus æstatem, candicante, e qua frequentia nascuntur capitula, aciculæ caput ab initio non superantia, dein crassiora, seminis Coriandri magnitudinem sæpe æquantia, intus modica cavitate prædita, extus soveolis (majora nempe) hinc inde notata, tenui & brevi pediculo nixa, incarnati cum pediculo coloris, substantiæ & siguræ ejusdem, mollia quamdiu in terra hærent, aut madida siunt, per siccitatem duriuscula, in aqua tamen reviviscentia, quam ob caussam, crustam item, & quod diu perstet lenteque nascatur ipsa hyeme, Muscis potius, quam Fungis accensenda videtur elegans plantula. Ceterum crustæ illius granula, in totidem capitula abitura videntur.

Descript. &

Si in Lœselii Catalogo 1654. publicato (qui liber nobis deest) eodem modo, quo in Flora Pruss. recenseatur, tum prima hujus mentio & inventio Lœselio debetur. Fungus granulosus incarnatus Flora Pruss. p. 97. habet, "pileolo est rotundo, incarnato, minuti semi inis magnitudine, intus cavo & subalbo, pediculo pertenui candido: "numerose adnascitur terræ Muscum inter pyxidatum." Quibus verbis nostram speciem indigitari, dubium esse nequit, licet candidi dicantur pediculi. Solent autem pallidiores paullo capitulis esse pediculi, & subcandidi quandoque observantur.

Postea Mentzelius primum in Pug. Tab. 6. figuram dedit & Fungulos incarnati coloris minutos, Musco innatos vocavit in Ind. p.126. & Pug. in qua figura nimis orbiculata & plana capitula facta sunt. Ait se locis apricis & in agris muscosis lichenosisque in Marchia Brandenburgica, circa Rudersdorff & alibi in Pinastris cæsis semiputridis

invenisse.

Mihi nonnisi in terra nascens adhuc observata hæc species, solo lento & cretaceo, copiose olim Gissæ Hassorum, in sylva ad urbem pertinente, ab Octobri in ver ac æstatem usque durans: Auctor Floræ Jenensis similibus observavit locis: Linnæus in palustribus Lapponiæ Sphagno ramis reslexis Ej. denominationis innasci resert. In Anglia a nemine adhuc observata, præterquam a Rich. Richardsono in ericetis udis & muscosis in Occidentalibus Eboracensis Comitatus, unde is misst nomine:

Locus.

 Fungus coccineus minimus, capitulo sphærico, liquore flavescente Synonyma. repleto D. Richards. Syn. St. Br. Ed. II. App. p. 336. Raj. Hist. III. p. 23. nom. Reliqua synonyma sunt:

Muscus fungosus Montalb. Hort. Botanagr.

Fungus omnium minimus, turbinatus croceus Bacc. Mus. II. p. 150. Tab. 110. fig. med. cum d. br.

Funguli incarnati coloris, minuti musco innati Mentz. Hist. Ox.

III. p. 641. n. 2. d. br.

Lichen terrestris ericetorum, basi mucosa, capitulis fungoidibus carnei coloris Fl. Jen. Ed. I. p. 350. II. p. 298.

Lichenoides fungiforme, crusta leprosa candida, capitulis & pediculis incarnatis Cat. Giss. p. 205. Syn. St. Brit. III. p. 70. n. 40.

Lichen crustaceus terrestris, crusta granulosa, ex albo subcinerea, receptaculis slorum rotundis carneis, pediculo insidentibus Mich. Nov. Gen. p. 100. Ord. XXXV. n. 1. Tab. 59. fig. med.

Lichen foliolis crustaceis, calice convexo, foliis majori Fl. Lapp.

p. 345. n. 455. Sed nulla folia habet.

In ericetis Italiæ copiose nasci refert Michelius. Ceterum Fungus Observatio. coccineus, capitulo sphærico &c. D. Richardsani eadem omnino planta est, quicquid ille in contrarium dicat, cum ab ipso Auctore transmissam habeamus plantam, nulla re a nostra differentem. Liquorem croceum nec ego adhuc vidi, quin tamen Auctor observarit, non dubito.

2. Coralloides fungiforme fuscum, basi soliacea. XIV. A The brown Mushroom-like Coralloides.

Numerosa parva albicantia soliola, nullam vero crustam pro basi Descriptio. habet, unde surgunt pediculi modice crassi, e cinereo virentes, in summitate in capitula ampliati dilute susci coloris, quæ in medio, si majora suerint, exterius aliquantum excavata esse solent, ceterum supra infraque, præcedentis instar, sibi similia sunt capitula.

Abunde provenit in ericetis & pascuis siccis pone sylvam Wismari-Locus. ensem, milliaris Germanici spatio Gissa distantem, hyeme atque vere. Vidi etiam in Anglia prope Londinum in ericeto Hamstediensi.

Lichenoides fungiforme terrestre, capitulis fuscis Syn. St. Brit.

Ed. III. p. 70. n. 39. nom.

Lichen crustaceus terrestris, crusta granulosa, ex albo subcinerea, synonyma, receptaculis slorum rotundis suscis, pediculo insidentibus Mich. Nov.

Gen. p. 100. Ord. XXXV. n. 2.

Verum crusta foliosa, non granulosa est, nempe folia parva sunt, in ficca crustam mentientia. Nec ab hoc diversum, sed idem est, (quicquid dicat Michelius) Lichen minimus terrestris, foliis perexiguis, receptaculis slorum suscis Mich. Nov. Gen. p. 84. Ord. X. n. 5.

Tab.

Tab. 42. f. 2. Lichenoides fungiforme capitulis fuscis, nondum deferiptum Dill, Ibid. Porro & nomen & figura huic eundem suadent, Lichenem minimum terrestrem, foliis perexignis, receptaculis slorum rusescentibus Ibid. n. 5. Tab. 42. f. 1.

- XIV.
- 3. Coralloides fungiforme arboreum nigrum, vix crustosum. The small black Pin Tree Coralloides.

Descriptio.

Capitula in tenuibus pediculis gerit parva subrotunda, Papaveris & Sinapi seminum magnitudine, quæ si per lentem inspiciantur, insra supraque sibi similia sunt, nisi quod, juniora præsertim, discum in medio nigriorem a. b. habere videantur, postea vero plana magis c. siunt, totaque nigra sunt. E vix sensibili crusta albida, nec foliosa, nec proprie leprosa oritur e corticibus Quercuum, substantia duriuscula, ut ad Muscos potius, quam ad Fungos referri mereatur.

Auctumno & hyeme olim observavi e vix sensibili crusta A. ad annosarum Quercuum cortices, non ita pridem vero in Anglia in ipsis Quercubus excavatis invenit Littl. Brown prope Bishop's-Castle in Salopiensi Comitatu, e crusta tenuissima rugosa B. luteo-virente

nascens.

- XIV. 4. Coralloides fungiforme faxatile, pallide fuscum. The pale small Pin Stone Coralloides.
- Descriptio. E crusta rugosa tenuissima, ex susco albente capitula nascuntur latiuscula, depressa, rugosa, subsusca, brevissimis pediculis insidentia.

Laudatus modo amicus reperit in rupibus prope Bishop's-Castle in Salopiensi Comitatu.

XIV.

Descriptio.

Synonymon.

Locus

5. Coralloides fungiforme ex ungula equina, livide rubescens. The flesh colour'd Mushroom-like Coralloides.

Ex ungula equina putrescente nata, mediam interFungos & Muscos habet naturam hæc species, quam ob figuræ similitudinem prioribus subjungo. Capitula enim uniformia sunt, nullis nec laminis, nec poris distincta, ficut in Fungis sieri solet. Ceterum capitula duriuscula sunt, coloris ex livido rubescentis, pediculi vero albescunt.

Fungi parvi globosi, ex ungue equino putrescente enati Syn. St. Brit. III. p. 13. n. 15. descr. br. c. ic.

ORDO II.

ORDO II.

Coralloides Species Scyphiformes, tubulosa, simplices & proliferæ.

SERIES I. Scyphis perfectioribus.

6. Coralloides scyphiforme, tuberculis fuscis. Com- XIV. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. mon Cup or Chalice Coralloides.

Crusta est ab initio granosa, late sparsa, quæ dein in folia explica-L. M. tur parva, figuræ indeterminatæ, per ambitum laciniata, superne virescentia, inferne candicantia, ad quorum basim tubuli egrediuntur semunciales & unciales, inferius tenuiores, superius crassiores, ore expanso, tenuiter, fi bene advertas, crenato, concavo, scyphi instar, fundo clauso & membrana intergerina a tubuli cavitate distincto. Tubulis seu cauliculis oritur singularibus, exiguis, scyphis etiam parvis, qui postea quadrantalem, trientalem & subinde semiuncialem latitudinem acquirunt, cujulmodi exemplaria e Grœnlandia habeo, caule non tam altiore, quam potius breviore, quorum figuram vulgari A. adpictam vides sub litera B. Tubuli nunc pulverulenti funt, nunc pulvere carent, coloris ex cinereo canescentis. Solet autem pulverulenta illa crusta longe ante tubercula comparere.

In Ericetis & aliis locis aridioribus e corio terreo faxis & arboribus Locus & Tempus.

instrato oritur: auctumno & hyeme præcipue viget.

Frequentissime tuberculis destituitur, hinc factum est, ut hactenus Varietates. pro distincta ab iis plantis, quibus tubercula innascuntur, habita fuerit species. Ante decennium vero plures hujus areas inveni, partim tuberculis carentes, partim iis præditas C. Erant vero tubercula subfusca, in marginibus scyphorum sessilia ab initio, dein pediculis infidentia, in scypulos secundarios tandem abeuntibus, tuberculis postea colore obscuriore, ex fusco nigrescente, præditis.

Synonyma fi tuberculis careat, funt:

Muscus terrestris pyxidatus, alabastriculos imitatus Lob. Icon. P.II. Synon. Variet. p. 267. Hist. Belg. P. II. p. 300. f. sine descr.
Pulmonaria 4. Cam. Epit. p. 783. Cyprian Hoeslin Eid H. Germ.

L. 2. C. 52. ic. c. d. nimis brev.

Cup or Chalice Moss Ger. p. 1371. descr. fine ic.

Muscus calicularis Pillet. Synon. p.275.

Muscus pyxioides terrestris C. B. Prodr. p. 152. n. 16. d. breviss. fine ic. Pin. p. 361. n. 13.

Muscus

Muscus pyxidatus Ger. Em. p. 1560. ic. Lob. Park. Th. p. 1308. ic. ead. cum descr. br. imperf. J. B. Hist. III. P. II. L. 37. p. 767. d. fine ic. Panc. Ic. 28. p. 268. ic. pr. b. Raj. Hift. I. p. 113. n. 9. d. J. Bauh.

Muscus alabastrites seu trochiscatus noster Hofm. Del. Sylv. &

Muscus tubulosus incanus, pyxidatus Pancovii Ejusd. Ibid.

Muscus terrestris calicaris Kyll. Vir. Dan. p. 104. Lichen pyxidatus major Tourn. El. Bot. p. 438. J. R. H. p. 549. Tab. 325. fig. D. bon. Hift. Pl. Par. p. 344. & 484. nom. Vaill. Bot. Par. p.115. Tab.21. f. 8. a. fine descr. ic. bon. Mich. Nov. Gen. p.82. Ord. VIII. n. 1. Tab. 41. fig. 1. K. L.

Fungus terrestris pyxidatus Hort. R. Monsp. p. 83. ic. mediocr. Musco-fungus pyxidatus vulgatior, minor Hist. Ox. III. p. 632.

n. 1. d. J. B.

Musco-fungus pyxidatus Fl. Franc. p. 382. Edit. 1716.

Lichenoides tubulosum pyxidatum cinereum Cat. Giff. p. 204. Syn. St. Brit. III. p. 68. n. 28.

Lichen caule simplici, calice turbinato, margine tenui Fl. Lapp.

p. 329. n. 428.

Figura Lobelii parum placet in eo, quod subter scyphos tubuli sint. nimis crassi; ea nec juniorem, nec veterem plantam bene repræsentat: paullo melior est figura Camerarii, seniorem statum exprimens, & figura Pancovii, qua junior status bene repræsentatur; desiderantur tamen in ea folia. Juniorem etiam plantam repræsentat figura Tournefortii: juniorem æque ac adultiorem exhibent figuræ Vaillantii, cum oris crenatis, & figuræ Michelii. Icon Magnoli senescentem plantam refert, & talem etiam, humiliorem licet, demonstrat Lichen pyxidatus major rugosus Vaill. Prodr. p. 67. Bot. Par. p. 115. nom. Tab. 21. f. 7. a. bon.

Variet. D. E. F. G. H.

Critica

Duplex porro hujus varietas est prolifera; junior enim e medio prolifer est, scyphi membrana sursum versa, operculi specie, e qua juniores ad plures aliquot gradus plantæ D. E. F. G. H. enascuntur, modo fimplici, modo gemino, modo tergemino ordine, quæ varietas nunc tuberculis caret, ut figuræ anteriores monstrant, modo iis gaudet, ut figura posterior demonstrat. Talis est fine tuberculis

Synon. D. E. Lichen pyxidatus prolifer Tourn. Hist. Pl. Par. p. 485. d. br. J. R. F. G. H. H. p. 549. Vaill. Bot. Par. p. 115. nom. Tab. 21. f. 5. bon.

Lichen caule simplici, calice turbinato, centro simpliciter prolifero

Fl. Lapp. p. 330. n. 431.

Quæ varietas rarior est (in ericeto Baz shot heath a Th. Manning-Varietas I. ham observata) frequentius autem per margines seniores plantæ proliferæ I. observantur, cumque interitui eæ propinquæsint, sit ut multo

pulvere

pulvere virescente & crusta foliosa per tubulos & scyphos plerumque operiantur, basis autem informis virescens crusta siat. Qui status sequentibus nominibus designatur:

Muscus pyxidatus major rugosus Pet. Mus. n. 72. Raj. Hist. III. Synonyma I.

p. 28. nom.

Musco-fungus pyxidatus muralis major & rugosior Hist. Ox. III. p. 632. n. 2. nom. Pluk. Am. p. 149. nom.

Muscus pyxioides terrestris prolifer Volck. Fl. Nor. nom.

Lichenoides tubulosum pyxidatum proliferum Cat. Giff. p. 204.

Syn. St. Br. III. p. 69. n. 29.

Lichen pyxidatus verticillatus prolifer Vaill. Prodr. p. 67. Bot. Par. p. 115. nom. Lichen pyxidatus, margine prolifero scabro Ibid. Tab. 21. f. 9. bon.

Lichenoides tubulosum pyxidatum cinereum, margine prolifero

Celf. Cat. Upf. p. 29.

Quodsi tubercula acquisiverit, duplex item varietas animadvertitur; Variet. C. a. b. vel enim simplici cauliculo est breviore, C. a. b. vel tuberculorum pe-C. c. c. K. L. M. diculis pronascentibus longior & prolifer sit, pediculis in scyphos ampliatis C. c. c. K. L. M. Cauliculo simplici:

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuscis & non tumentibus J. J. Synonyma c.

Scheuchz. Itin. Alp. Sec. p.63. Edit. I. p. 136. Ed. II. nom.

Lichenoides tubulosum pyxidatum, tuberculis fusco-nigris Cat.

Giff. p. 204. ubi recidenda fynonyma.

Lichen pyxidatus major, acetabulo fimbriato & tuberculoso Vaill. Bot. Par. Tab. 21. f. 11. Cujus in ipso Opere mentio non est facta, sub hoc quidem titulo. Vel cauliculo est prolifero:

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuscis & tumentibus Tourn. Synon. C. e. e.

Hist. Pl. Par. p. 485. nom. J. R. H. p. 549.

Lichenoides tubulosum pyxidatum, tuberculis susco-nigris, prolife-

rum Cat. Giff. p. 204. Syn. St. Br. III. p. 69. n. 34.

Lichen pyxidatus, tuberculis fuscis Buxb. En. Pl. Hal. p. 191:

A qua varietate saltem colore obscuriore differt, Lichen pyxidatus, Variet. nigra: acetabulorum oris nigerrimis & tumentibus Boerh. Ind. Alt. P. I. p. 18.

n. 38. nom.

Muscus pyxidatus difformis, calicibus fimbriatis D. Richards. Syn. Variet. Smbr.

St. Br. III. p. 69. sub spec. 34. varietas est foliosa.

Nec nifi varietates sunt, colore & divisura differentes,

Lichen pyxidatus major Alpinus, receptaculis florum copiofioribus Variet. aliz & rufescentibus Mich. Nov. Gen. p. 82. Ord. VIII. n. 2. Tab. 41. f. 2. Mich.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris proliferis, receptaculis florum

rufescentibus Ejusd. Ibid. n. 5. Tab. 41. f. 7.

Lichen pyxidatus, ramosus & prolifer major, receptaculis storum rusescentibus Ibid. n. 7. f. 8. L Lichen

L. M. Descriptio. Lichen pyxidatus, ramosus & prolifer medius D. Scheuchzeri Mich. Ibid. n. 8. nom.

XIV. 7. Coralloides scyphiforme, tuberculis coccineis.

A.B.C. D. E. Scarlet tipt Cup Coralloides.

Præcedentis instar nascitur, sed non prorsus eodem modo. Nam tubulis surgit gracilioribus, in scyphulos lentius explicatis, parum & vix ab initio excavatis A. B. procedente autem tempore cavi quidem fiunt, sed minus profundi scyphi, quorum oras nunc totas C. D. nunc sparsim & per puncta saltem E. F. tubercula distinguunt, colore elegantissimo coccineo sulgentia. Quæ tubercula cum plerumque adfint & mox ab ortu se prodant, his facile ab aliis speciebus distinguitur. Postea scyphorum margines pediculos emittunt G. H. I. dicta tubercula gerentes. Folia & tubuli ex cinereo incana sunt, intermixta tenui viriditate.

Tempus & Locus.

Varietates.

Observatio.

Octobri prodit; inde per omnem hyemem in Ver usque observatur, estque in ericetis frequens hæc species.

Scyphi, ut supra demonstratum, ab initio sunt simplices, dein

proles emittunt, unde sequentes varietates:

Margine simplici A. B. C. D. E. F. non prolifero, tuberculoso tantum:

Synon. Variet. Muscus pyxioides terrestris Worm. Mus. p. 140. descr. br. sine ic.

Muscus multiformiter pyxidatus, capitibus sive apicibus coccineis

Plot. Hist. Nat. Staff. p. 199. Tab. 14. f. 1. cum descr. Raj. Syn. St.

Br. I. p. 13. n. 5. II. p. 21. n. 9. III. p. 69. n. 35. nom. Hist. II.

App. p. 1851. descr. Plot. Hist. III. p. 28. descr. aliena Bob.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & non tumentibus

J. J. Scheuchz. Itin. Alp. Sec. p. 63. Ed. I. p. 136. Ed. II.

Lichenoides tubulosum pyxidatum, tuberculis amœne coccineis Cat. Giss. p. 204. Syn. St. Br. III. p. 69. n. 35.

Lichen pyxidatus, tuberculis amoene coccineis Buxb. En. Pl. Hall.

p. 191.

Figura Plotii nimis est regularis, coni inversi figura, cum scyphis velut torno elaboratis, tuberculis nimis rotundis, parvis, omnibus aquali magnitudine pictis: folia desunt. Multiformiter pyxidatum nec descriptio, nec figura Plotii demonstrant.

Apicibus purpureis variare observavit Rajus Syn. St. Br. II. p. 21. n. 9. & sequentem varietatem cum croceis observavere Boccone &

Rich. Richardson.

Margine prolifero G. H. I.

Synon. Variet. Muscus pyxidatus, labellis saturate croceis Bocc. Mus. 11. p. 142, G. H. I. Tab. 104. cum d. br.

Lichen

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus Tourn. Hist. Pl. Par. p.484. d. br. J. R. H. p.549. Vaill. Bot. Par. Tab. 21. f. 4. bon. Lichen pyxidatus, oris coccineis & tumentibus Eid. p. 115. nom.

Lichenoides tubulosum pyxidatum, tuberculis amœne coccineis, proliferum Cat. Giff. p. 205. Syn. St. Br. III. p. 70. n. 36.

Lichen pyxidatus prolifer, acetabulorum fimbriis tumentibus coccineis Boerh. Ind. Alt. P. I. p. 18. n. 36.

Lichen pyxidatus, tuberculis amœne coccineis, prolifer Buxb. En.

Pl. Hal. p. 191.

Lichen pyxidatus, (rugosus prolifer & non prolifer) acetabulorum oris coccineis & tumentibus Mich. Nov. Gen. p. 82. n. 3. Ord. VIII. Tab. 41. f. 3. & Lichen pyxidatus prolifer, acetabulis rudibus & minus cavis, receptaculis florum coccineis $E_1u \int d$. Ibid. n. 4.

Lichen caule simplici, calice turbinato, margine carnoso colorato

prolifero Flor. Lapp. p. 329. n. 429.

Frequentissime minor & tenuior est hæc varietas, ac figuræ Vail-Observatio. lantii & Michelii demonstrant. Per vetustatem quidem ad eam ma-Varietas rugognitudinem pervenit, sed tum mihi caules foliosi, rugosi & crispi & crispi L. cam Synon, observati, cum tuberculis crassis rugosis, summos caules opplentibus, ita ut calices dispareant & fere tantum inferius conspiciantur. Ea vel fimplici caule constat, qualis est Lichen squamosus, acetabulis simplex. dense aggestis Vaill. Bot. Par. Tab. 21. f. 10. cujus synonymos videtur, Lichen pyxidatus major, crustulis viridantibus velut squamis leprofis obsitus J. J. Scheuchz. Itin. Alp. Sec. p. 63. Ed. I. p. 136. Ed. II. nom. Vel quasi ramosa fit, ad alterum, tertium & quartum Prolifera. gradum calices ex calicum oris proferens K. L. verum laceri plerumque sunt calices & inæqualiter diducti. Talis mihi in Arvonia, ubi Musci lætissime omni anni tempore virent & quasi perpetui sunt, obfervata Augusto mense. Cui idem est, Lichen tubulatus ramosus albus, crassus, scaber & elatior, receptaculis florum rufescentibus Mich. Nov. Gen. p. 83. Ord. IX. n. 1. Tab. 42. Per ficcitatem nempe tubercula rufa apparent, ab initio vero eleganter coccinea funt.

Musco-fungus pyxidatus, calyce altero alteri innato, apicibus nonnunquam coccineis Hist. Ox. III. p.632. n.4. Sest. XV. Tab.7. Ser. 2. fig. 4. huc referri potest, saltem ut salvetur nomen, nam ut verum fatear, & figura & descriptio melius respondet præcedentis varietati, quæ ex marginibus absque tuberculis prolifera est, demptis iis, quæ de apicibus coccineis attexuit. Calices sane illius instar profundi sunt, & ad quartum quintumque usque gradum figuram servant. Specimina Bobarti me in hac sententia confirmant, sunt enim in eadem scheda ad quartum usque gradum calicisormiter absque tuberculis prolifera, eadem sane cum varietate illa num. 6. ad I. demonstrata.

L 2 Varietas

Vires.

Critica.

Varietas C.

prolifera.

Varietas M. Varietas alia est elegans, tubulis tribus quatuorve M. ex scyphi

medio orientibus, e membrana non elata, ceu in præcedenti D. E.

F. G. H. sed depressa egressis.

Cognatæ sunt hæ species, (septima & sexta) nec dubium, quin iisdem viribus polleant. Gerardus & Willisius in tussi convulsiva puerorum decocto ejus specificam adscribunt virtutem: a Pancovio ex traditione vulgi ad febres nocturnas scorbuticas laudatur.

Rich. Reed in Transact. Phil. Num. 70. p. 2134. tubercula coccinea lixivio alcalino tincturam purpuream durabilem impertire scribit.

XIV. 8. Coralloides fcyphiforme gracile, marginibus fer-A. B. C. The indented Cup Coralloides.

Gregatim passim in ericetis nascitur, cauliculis, quam 6. & 7. specierum, tenuioribus, fcyphis item & tuberculis minoribus, marginibus tenuiter & eleganter serratis A. B. Folia super terram strata funt parva, varie dissecta, ex viridi canescentia, cauliculi autem & scyphuli magis incani sunt. Tubercula rarius visuntur; ea vero Februario profert exigua fusca, marginum denticulis albentibus innata.

Muscus pyxioides faxatilis C.B. Pin. p. 361. n. 14. Prodr. p. 152. n. 16. Synon. A. B. descr. br. fine ic. J. B. Hist. III. P. II. L. 37. p. 767. d. ead. fine ic. Raj. Hist. I. p. 113. n. 10. descr. ead.

Lichen pyxidatus minor Tourn. El. B. p.438. Hift. Pl. Par. p.345. & 484. nom. J. R. H. p. 549. Vaill. Bot. Par. p. 115. nom. Tab. 21. f. 6. bon.

Muscus pyxidatus minor, fimbriatus, faxatilis Hort. Cath. p. 148.

Musco-fungus pyxidatus saxatilis Hist. Ox. III. p. 632. n.3. descr.

Musco-fungus pyxidatus gracilior & lævis, calicibus serratis Pluk. Am. p. 149. nom.

Lichenoides tubulosum pyxidatum, marginibus serratis Cat. Giff.

p. 204. Syn. St. Br. III. p. 69. n. 30.

Lichen pyxidatus minor Mich. Nov. Gen. p. 83. Ord. VIII. n. 12. Tab. 41. f. 4. it. Lichen non ramosus, acetabulis simbriatis Ejusa. Ibid. n. 13. Tab. 41. f. 5.

Figura Vaillantii bene repræsentat hanc speciem, saltem crenæ debuissent esse paullo profundiores.

Figura quarta Michelii, quam pro Tournefortii & Vaillantii planta exhibet, parum respondet huic speciei & melius refert Coralloides nostrum scyphiforme, tuberculis fuscis 6. quinta satis bene exprimit hanc speciem, saltem denticuli sunt justo crassiores.

Variat margine semel, bis, terve prolifero, quæ varietas dicta fuit Mulcus Muscus pyxidatus minor, fimbriatus, faxatilis, prolifer vel ramo-Synon. c. sus Hort. Cath. p. 148. nom.

Lichenoides pyxidatum proliferum, marginibus ferratis Syn. St. Br.

III. p. 69. n. 31.

Lichen caule fimplici, calice turbinato, margine acuto prolifero Fl. Lapp. p. 330. n. 430.

9. Coralloides scyphiforme, marginibus radiatis & XIV. foliatis. The radiated Cup Coralloides.

E crusta foliosa virescente cauliculi surgunt pyxidati, cinerei, hu-Descriptio. miliores, quam præcedentis, scyphis minoribus, planioribus & minus profundis præditi, quorum oras radii ornant nunc plani foliacei A. nunc teretes B. in tubercula parva susca desinentes. Frequenter prolifer est hic Muscus & soboles tum e marginibus, tum e mediis scyphis (quod plerumque contingit) emittit.

In ericeto Hamstediensi & in ericeto nigro prope Londinum De-Locus &

cembri & toto hyemali tempore reperitur.

Muscus pyxioides Barr. Obs. 1284. Icon. 1278. f. 2. Synonyma. Lichenoides pyxidatum, marginibus eleganter foliatis Syn. St. Br.

III. p. 69. n. 33.

Lichen caule fimplici, calice turbinato, centro multipliciter proli-

fero Fl. Lapp. p. 330. n. 432.

Saltem folia & tubercula desunt in figura Barrelieri, ceteroquin Observatio, elegans est & accurata. E medio autem scyphorum tantum proliferum pingit. Figura mea prior A. e margine, posterior B. e mediis scyphis proliferum demonstrant.

10. Coralloides fcyphis gracilibus tubiformibus, XIV. Pedicularis folio. The small Rattle leaf'd A.B. Trumpet Coralloides.

Velut folium quoddam varie laciniatum dense super terram expan-Descriptio. ditur eique adhæret, soliorum summitatibus & segmentis non depressis, sed leniter erectis & varie laciniatis, Pedicularis minoris lobis non absimilibus, coloris superne læte virentis, inferne candidi. Folia non tenuia, sed modice crassa, parum tamen rigida sunt, pro plantulæ ratione satis magna, frequentia, quibus, & tubis gracilibus scyphisque exiguis ab aliis speciebus sacile distingui potest. Ceterum tubæ hyeme e cinereo canescunt, vere appropinquante susæ siunt. Tubercula raro profert; sunt vero ea exilia, coccinea, pediculis tenuibus insidentia; quo tempore scyphuli disparent & ab invicem discedentes in pedicellos illa sustinentes abeunt.

Variat

STORIA

Varietas.

Synonyma.

Variat foliis latioribus A. & angustioribus B. scyphis simplicibus

a. b. & proliferis c. d. e.

Locus.

Olim Gissæ in collibus sylvulæ Philosophicæ, postea etiam in Anglia vidi in ericeto Black-heath prope Grenovicum, & aliis locis fimilibus. In arboribus serpere dicitur in Syn. St. Br. II. App. quod de truncis & radicibus intelligendum, terrestris enim est, non proprie arborea hæc species.

Muscus licheniformis viridis crispus Doody Syn, St. Brit. II. App.

p. 331. d. br. Raj. Hift. III. p. 29. d. ead.

Lichenoides erectum terrestre, crusta foliosa cinereo-virescente Cat. Giff. p. 206. it. Lichenoides tubulosum pyxidatum exiguum, fusco-virens Ej. Cat. p. 204. Syn. St. Br. III. p. 70. n. 37. Lichen pyxidatus exiguus Buxb. En. Pl. Hal. p. 191.

Muscus 10. Vaill. Bot. Par. Tab. 26. f. 10. fine scyphis.

Lichen pyxidatus minimus, foliis tenuiter & eleganter incifis, receptaculis florum rufescentibus Mich. Nov. Gen. p. 83. Ord. VIII.

n. 14. Tab. 41. f. 6.

Critica.

Quoniam hæc species vario tempore diversum colorem induit, factum est, ut in Cat. Giff. sub duobus nominibus recensita fuerit. In Syn. St. Brit. Editione tertia conjunguntur quidem hæc nomina, verum synonyma ibi memorata transferenda sunt ad sequentem ibi speciem 38.

In Botanico Parisiensi figura supra memorata hanc speciem denotare videtur, verum nomen in Indice Tabulæ adscriptum nullius est momenti; legitur ibi: Muscus, qui Lichen pulmonarius cinereus crispus J. R. H. cum signo interrogationis? at pro hoc longe diversus exhibitur Tab. 21. f. 13. absque signo interrogationis.

Figura Micheliana scyphulos paulo magis, ac mihi observati, patentes repræsentat, eandem vero ab auctore speciem denotari dubium non est, licet tubercula rufescentia (a sicca forte) faciat.

XIV.

II. Coralloides scyphis humilibus, intus fuscis.

The short footed Cup Coralloides.

Descriptio.

Folia habet numerofa parva, fuperne e glauco virentia, inferne alba, minus, ac præcedentis, surrecta, breviora, latiora & minus divifa, coliculos & scyphos breviores, cavitate fusca distinctos. Scyphi ab initio valde parvi sunt, vix conspicui, hinc dicta fuit hæc **fpecies**

Synonyma.

Lichenoides tubulosum, multum crustaceum, pyxidulis exiguis & omnium minimis Cat. Giff. p. 205.

Lichen pyxidatus, pyxidulis minimis, multum crustaceus Buxb. En. Pl. Hal. p. 192.

Olim

Olim circa Gissam, postea in ericetis prope Charlton & Woolwich Locus & vidi Januario & Februario mensibus. Tubercula vero nondum ob-

bus cartilaginosis. The Elk-horn leaf d Cup A. B. C. D. Coralloides.

Folia majuscula, semierecta, ubique lævia, duriuscula & velut car-Descriptio. tilaginosa, plana, limbis leviter inflexis prædita, in varios ramos A. Alcis cornua referentes, dividuntur, colore superne cinereo, vel e slavo subvirescente, inferne plane candido. E mediis foliis & ad eorum margines tubuli parvi exeunt, pyxide exigua, levissime excavata, nunc subrotunda, nunc inæquali & triangulari terminati, margine plerumque tenuibus crenis inciso, sed adeo exilibus, ut vix conspici queant.

Sub hoc statu A. hyeme apparet, & talis mihi visa hæc planta in Locus & ericeto Black-heath & in aliis ericetis & pascuis siccioribus.

Postea æstate aliam faciem induit B. foliorum enim margines con-varietas B. sumuntur, ut non nisi media eorum pars restet, ramulorum subteretium specie, (adhærentibus hinc inde laciniis quibusdam foliaceis) scyphuli etiam, plus minusve proliferi, magnitudine aucti tum conspiciuntur, exiguis tuberculis nigris terminati. Talis mihi ante quatuordecim annos in Cambriæ monte Snowdon observata.

Varietas ejus ex Grœnlandia ad me delata fuit, cauliculis & foliis varietas c. concavis C. semipyxidata, pyxidiculis nempe altera parte apertis, quarum denticuli tuberculis parvis nigris terminantur.

Aliam habeo varietatem in Wiltoniensi Comitatu prope Trombridge Varietas D. a Sam. Brewer observatam, tenuius adhuc & elegantius incisam D. foliosam tantum, pyxidiculis nempe & tuberculis destitutam.

Muscus foliis crispis licheniformis, superne e slavo viridescens, Synonyma. subtus albicans Vernonis Syn. St. Brit. II. p. 23. n.7. nom. Raj. Hist. III. p. 28. nom.

Muscus membranaceus saxatilis incanus, polyceratos crispus Hort. Cath. Suppl. I. p. 248.

Musco-fungus terrestris minor crispus, foliis superne e slavo virescentibus, subtus albicantibus Hist. Ox. III. p.632. n.3. Sect. XV. Tab. 7. Ser. 2. fig. 3. sine scyph. cum d. br.

Muscus digitatus Barr. Obs. 1282. Icon. 1278. n. 4. sine scyph. nom. Lichenoides cartilaginosum, tubulis & pyxidulis exiguis Syn. St. Br. III. p. 70. n. 38. nom.

Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ folio proliser, acetabulorum oris crispis Tourn. J. R. H. p. 549. Vaill. Bot. Par. p. 115. Tab. 21. f. 3. a. b. sine descr. Lichen

Observatio.

Critica.

Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ solio prolifer (superne slavescens, inferne albidus) acetabulorum oris crispis Mich. Nov. Gen. p. 82. Ord. VIII. n. 9. Tab. 42. f. 1. & Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ solio, superne cinereus, inferne ex albo rusescens, acetabulis altero alteri usque ad quartum & quintum gradum innascentibus Ej. Ibid. n. 10. Tab. 42. f. 2.

In Synopsis Stirp. Brit. Editione tertia error est typographicus; nam synonyma speciei 37. p. 70. adscripta, debuissent poni sub specie 38. quæ nostra hæc; ut supra monitum ad speciem penul-

timam.

Quicunque notam habet hanc speciem, non dubitabit, quin a Barreliero eadem designetur, licet sigura impersecta sit. Synonymon Tournesortii apud Barrelierum neminem morari debet.

Figura Vaillantii acetabula absque tuberculis cum foliis residuis exhibet, sub quo statu mihi nondum visa. Michelius melius diversum statum diversis figuris expressit, idque accurate, sed figuræ P P P. magnitudine aucta funt depictæ. Ceteroquin acetabula minora mihi visa, quam ille repræsentat. Ejus observatio de foliis putrescentibus cum nostra congruit. Perperam vero ille tanquam diversas species recenset, quæ varietates tantum sunt. Ex Synonymis, quæ affert, nullum huic competit. Qualis nam sit Lichen pyxidatus terrestris, Endiviæ crispæ folio, superne ex slavo & glauco subvirescens, inferne albidus, pyxidulis plerumque fimplicibus, receptaculis florum rufescentibus Ejusd. Nov. Gen. p. 82. n. 11. Tab. 42. f. 3. me latet. Ait non tantum in Italia nasci, sed & Parisiis (pro Lichene pulmonario cinereo crispo Tourn.) & Londino sub nomine Vernonis supra recitato fe habuisse. Mihi talis Muscus, qualem ille pingit, in Anglia nascens notus non est, nisi sit varietas nostra C. Lichenoidis coralliformis rostrati & canaliculati 62: Verum ille terrestrem facit & Endivize folia nostro non respondent; præterea folia in figura sunt latiora & per margines crenata & desunt cornicula, quæ illi speciei propria funt, nec pyxidata proprie est illa species.

13. Coralloides scyphiforme serratum elatius, caulibus gracilibus glabris. The branched and indented Cup Coralloides.

Ab unciali A. ad biuncialem B. & triuncialem, immo quatuor unciarum altitudinem, ubi parum & non ramosa est hæc species, excrescit; multum enim variat & nunc simplex, nunc plus minusve ramosa est, sibique permixta talis reperitur. Colore ab initio est cinereo, dein summitates versus subfuscum acquirit colorem, & quandoque plane susci observantur caules, præsertim seniores, quibus tubercula

XIV.

Descriptio.

tubercula adnascuntur. Graciles sunt caules & rami, non tamen fili, quod Bobartus vult, ne in sicca quidem, gracilitatem attingunt; tenues licet sint, sistulosi tamen sunt. Porro, quod huic speciei peculiare, glabri sunt caules. Extremitates modo sunt simplices, modo ramose, tenues, nisi ubi scyphi & tubercula enascuntur. Scyphi autem parvi sunt, per margines eleganter serrati, quorum dentibus tubercula innascuntur subrotunda, spadicea, que procedente tempore crasses longiores seria folent & supra scyphos cum tuberculis majoribus pediculorum specie elevantur.

Folia ad basim sunt plura, profunde laciniata ex cinereo viridescentia superne, inferne incana. Verum ea plerumque putredine cor-

rumpuntur, quando planta scyphos & tubercula profert.

A Coralloide scyphiformi gracili, marginibus serratis 8. differt Differentia. scyphis brevioribus, minus expansis, tuberculis majoribus, caulibus longioribus ramosis, glabris, colore subfusco præditis.

In ericetis montofis & petrofis locis nascitur. Vidi in ericeto Locus & Leath-Hill dicto, quatuor milliaribus Darkinga in Surrejensi Comi-Tempus. tatu distante, verno tempore, postea copiose etiam observavi æstate in montibus Cambriæ.

Variat caulibus longis gracilibus, vel fimplicibus C. vel ramofis D. varietas C. D. cuspidatis & scyphis destitutis, quam varietatem Buddlejus in Horto & Synon. ejus. suo Sicco. fol. 3. vocat Muscum licheniformem corniculis longissimis, nunc simplicibus, nunc furcatis, & huc referenda observatio de Musco in montibus Walliæ prælongo & valde gracili Sher. Syn. St. Brit. III. p. 68. sub specie 27. (sed non synonymon Bob.) a qua distinguenda hæc varietas caulibus gracilibus glabris longioribus, rigidioribus, in summitate suscis, quod huic speciei & ejus varietatibus peculiare est, cum illa crassior & magis cava sit, brevior item, substantia molliore, incana, non glabra, coloris ubivis ejusdem.

Alia mihi hujus speciei varietas elegans est, caulibus utplurimum Varietas Z. dichotomis, calicibus minoribus, profunde & eleganter serratis, vel potius radiatis E. Quæ varietas caulibus est modo rectis, modo incurvatis, in monte Steiperstone in Salopiensi Comitatu a me observata & eandem habeo a Rich. Richardsono in Occidentalibus Eboracensibus lectam.

Musco fungus pyxidatus gracilior ramosus, calicibus serratissynon. A. B. Hist. Ox. III. p. 632. n. 6. Seed. XV. Tab. 7. Ser. 3. f. 6. cum d. br. Raj. Hist. III. p. 28. descr. Bob.

Lichenoides pyxidatum cinereum elatius, ramulis pyxidatim desinentibus D. Richards. Syn. St. Br. III. p. 69. n. 32. Lichen pyxidatus & corniculatus ramosus Alpinus, e susco cinereus, pyxidulis crenatis Mich. Nov. Gen. p. 81. n. 9. Ord. VII. Tab. 41.

Critica.

In figura Bobarti tubercula bene, calices vero ferrati non æque

bene expressi sunt.

Figura Michelii calices nimis amplos & eorum dentes justo latiores & rariores, caules item justo crassiores repræsentat. Ei figuræ alia

fpecies, quæ videtur 18. Syn. St. Br. III. p. 67. annexa cernitur.
In Syn. St. Brit. Ed. III. p. 69. n. 32. recidendus est Musco-fungus
pyxidatus Norwegicus, tubulo longiore Hist. Ox. quem cum Lichene
pyxidato tereti, acetabulis minoribus repandis Tourn. (specie nostra
15.) eundem esse Hortus Siccus Bobarti me certiorem secit.

SERIES II.

Species Scyphis imperfectis.

XV. 14. Coralloides vix ramosum, scyphis obscuris.

The Skewer Coralloides.

Descriptio.

Crustam terream substratam habet, e qua foliola plurima crispa & ex his caules creberrimi A. oriuntur, nunc recti, nunc plus minusve inflexi, modo læves, modo crusta tenui vel pulvere crispo obsiti, modo foliolis quibusdam vestiti, colore ex glauco cinereo & subvirente in recenti, in sicca incano, superficie molli. Cavi sunt tubuli, nunc crassiores, nunc tenuiores, in summitate plerumque integri, quandoque bisurcati, & subinde versus basim in ramos aliquot divisi, cuspidati, quamdiu tubercula desunt, his vero apparentibus plani & velut resecti apparent, limbo rusescente tuberculoso cincti (tuberculis interdum velut in pediculo quodam elevatis) exigua cavitate, a tubuli membrana intermedia distincta, præditi & velut pyxidati. Tubercula ista & pyxidiculæ an majora fiant, mihi nondum constat.

Locus.

Passim in ericetis vulgaris est hæc species.

Præter differentias supra descriptas & sigura A. expressas, seorsum sigura B. tubuli crassiores erecti & indivisi repræsentantur: C. tubulos incurvos & litui instar reslexos, simplices & ramosos, D. tubulos erectos in summitate divisos, E. eosdem in medio & versus basim ra-

mosos glabros, F. varietatem valde crispam exprimit.

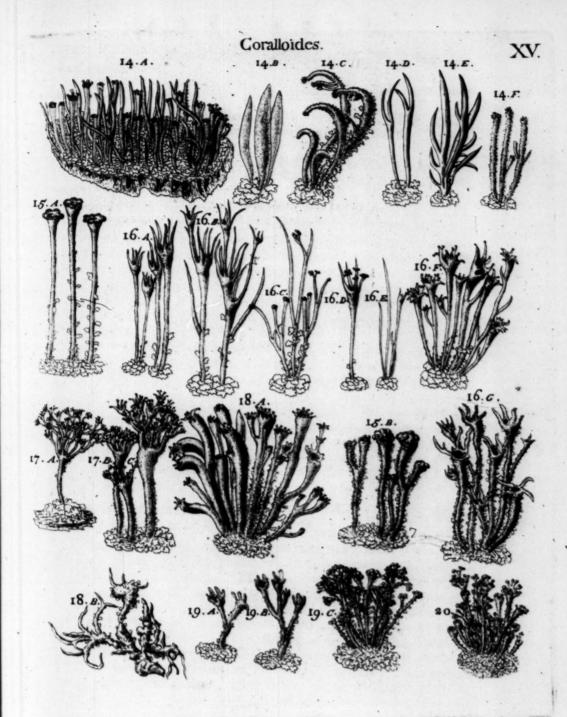
Synonyma.

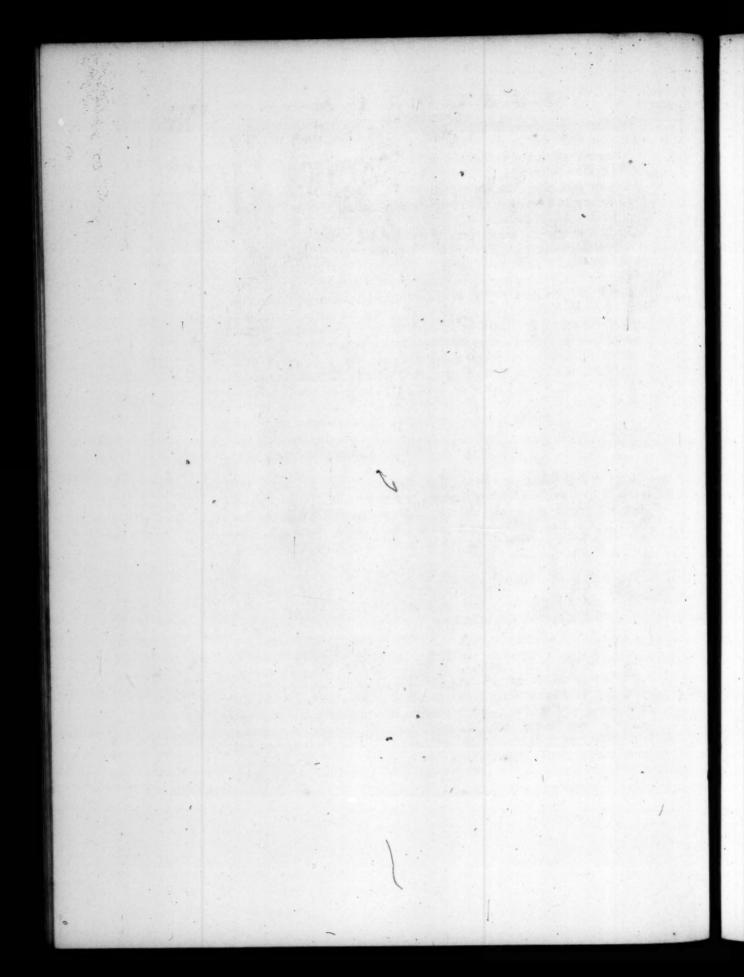
Lichen tubulatus Merr. Pin. p. 72. Muscus licheniformis cornu simplici Doody Syn. St. Brit, II. App. p. 332. descr. br. Raj. Hist. III. p. 28. d. ead.

Lichen tubulatus cinereus Tourn. Hist. Pl. Par. p. 483. descr. br.

J. R. H. p. 549.

Muscus ·

Muscus corniculatus fistulosus candidus Bocc. Mus. II. p. 149. Tab. 107. cum descr. br.

Muscus fistulosus corniculatus Barr. Obs. 1286. Tab. 1277. n. 1.

fig. bona fine descr.

Lichen pyxidatus, cornu fimplici Fl. Jen. I. p. 351. II. p. 299. Lichenoides tubulosum cinereum, non ramosum Cat. Giff. p. 204. Syn. St. Br. III. p. 68. n. 27.

Lichen tubulosus, cornu simplici Buxb. En. Pl. Hal. p. 192. Coralloides non ramosa tubulosa Vaill. Bot. Par. p. 42. n. 4. ubi

recid, fynon.

Lichen cinereus proboscideus & corniculatus, utplurimum non ramosus Mich. Nov. Gen. p. 81. n. 12. item Lichen albus proboscideus & corniculatus, plerumque non ramosus, proboscidum oris coccineis Ejusd. Ibid. n. 13. & Lichen ex albo subcinereus, probiscideus & corniculatus minor, utplurimum non ramosus Ibid. n. 14.

Lichen caule fimplici subulato, rarius bisido Fl. Lapp. p.330. n.434.

Si bisurcatus sit, est Lichen tubulatus cinereus, ramulorum extre-Synon. Var. D. mitatibus bisurcatis J. J. Scheuch. Itin. Alp. Sec. p. 63. Ed. I. p. 136. Ed. II, nom.

Si parte inferiore surculos emittat, est Lichen tubulatus nivei sere symon. Var. E. candoris ramosus, apicibus recurvis acutis J. J. Scheuchz, Itin. Alp. II. p. 63. Ed. I. p. 137. Ed. II. nom. Ad cujus specimen sigura mea

Muscus saxatilis incanus Bocc. Mus. II. p. 133. Tab. 92. descr. br. Observatioimpers. Raj. Hist. III. p. 43. nom. videtur junior hujus speciei planta, cujus sigura a sicco & inter chartas reposito specimine desumpta est. Nec obstat, quod alio in loco eandem speciem recenseat, nam illam siguram Tab. 107. habuit a Barreliero, cujus siguræ partem tantum expressit.

The Thigh-bone Cup Coralloides. XV.

Lichen pyxidatus teres, acetabulis minoribus repandis Tourn. Hift. Descriptio & Pl. Par. p. 484. J. R. H. p. 549. dicitur & sequentem in modum Synon. Tourn. breviter ab eo describitur. "Caules, inquit, ex cinereo canescunt, "lineam crassi, recti, parum ramosi, in summitate pelvi parva ter-"minati nigricante, marginibus repandis." Vaillantium Versaliis invenisse refert, unde miror, eum non nisi nominetenus ejus secisse mentionem in Bot. Par. p. 115. cum peculiaris & ab aliis diversa videatur species. Exemplaria, ab inventore missa, sunt in Horto Sicco Guil. Sherardi, quæ omnia (10. vero sunt) simplicia seu non ramosa sunt, teretia, recta, cana, calice brevi, parum lato, tuberculis ni-M 2 gricantibus

Observatio.

F. G. Descriptio.

varietas ramosa B. demonstrat. Figura autem B. varietas est ramosa, magis
crustacea & pulverulenta, tuberculis pallidioribus (suscis nempe)
scryphos protegentibus, cujus mentionem seci sub nomine sequenti:

Synonymon B. Lichenoides tubulosum cinereum, minus ramosum, totum crustaceum & pulverulentum Cat. Giff. p. 203. Ad non ramosum vero pertinent:

Synonyma A. Musco-fungus pyxidatus Norwegicus, tubulo longiore Hist. Ox. III.
p. 632. n. 5. d. br. fine ic.

Muscus pyxidatus Norwegicus, tubulo longiore Petiveri Raj. Hist. III. p. 28, d. H. Ox.

Lichen pyxidatus teres, acetabulis minoribus Buxb. En. Pl. Hal.

Differentia.

Similitudo ipsi intercedit cum Coralloide parum ramoso, tuberculis suscisso. a quo differre videtur caulibus altioribus & crassiori-

Sub nomine Tournefortii aliam, ramosam & a nostra longe diversam figuram exhibet Mich. Tab. 41. Ord. VII. f. 1. quam licet pro Tournefortii planta a Vaillantio se habuisse dicat, refero ad Coralloides crassius subincanum, calicibus dentatis 18.

XV. 16. Coralloides scyphiforme cornutum. The horned Cup Coralloides.

Biuncialem plerumque habent longitudinem tubuli ex cinereo & viridescente incani, molles, cavi, nunc simplices A. nunc in ramulos aliquot divisi B. ad basim tenuiores, versus summitatem crassiores, in acetabulum scyphisorme, membrana intergerina a reliqua tubi parte distinctum, desinentes, cujus oræ oblongos radios cornutos, sursum porrectos emittunt, intus cavos, colore cum tubo eodem præditos. Cornua simplicia seu non ramosa sunt, quibus alia quandoque innascuntur acetabula & cornicula minora B.

Subinde acetabulis caret & nihilominus tubercula profert parva fubrotunda, ex fusco rusescentia, ramorum summitatibus innascentia C. Quodsi vero acetabulorum cornibus innascuntur tubercula, tum ea breviora esse solent D.

Folia ad basim & caulibus nonnunquam adnascuntur parva, tenuiter laciniata, superne ex viridescente incana, inferne alba.

Variat caulibus nec ramosis, nec in acetabula desinentibus E. & acetabulis irregularibus, in cornua brevia & inæqualia, varie slexa F. tuberculosa desinentibus, caulibus plerumque simplicibus, nonnunquam ramosis, quæ varietas denuo variat caulibus valde crustaceis & pulyerulentis G.

Varietates E. F. G.

In

In sylvis plerumque provenit, v. gr. in Enfield-Chase in Middlesex. Locus.

Lichen pyxidatus ramosus & non ramosus, acetabulis simbriatis synonyma.

Tourn. Hist. Pl. Par. p. 484. descr. J. R. H. p. 549.

Lichen pyxidatus & corniculatus prolifer J. J. Scheuchz. Itin. Alp. I. p. 37. Tab. 5. f. 3. Ed. Lond. p. 42. Tab. 5. f. 3. Ed. Lugd. Bat.

descr. nimis br.

Lichen pyxidatus & corniculatus prolifer, e viridi obsolete lute-scens Mich. Nov. Gen. p. 80. Ord. VII. n. 1. item Lichen pyxidatus & corniculatus cinereus angustior & elatior, corniculis longioribus Mich. Nov. Gen. p. 81. n. 6. Ord. VII. Tab. 41. f. 3. cum synonymo Coralloidis cornua cervi referentis, corniculis longioribus Tourn. Hist. Pl. Par. p. 425. descr. J. R. H. p. 565. Vaill. Bot. Par. p. 42. & Lichen pyxidatus & corniculatus leprosus, corniculis tenuioribus bifurcatis Mich. Ibid. n. 8. Ord. VII. Tab. 41. f. 4. cum synonymo Coralloidis cornua cervi referentis asperæ, corniculis tenuioribus bifurcatis Tourn. Hist. Pl. Par. p. 423. descr. Vaill. Bot. Par. p. 42. Tab. 7.

f. 7. sed perperam.

De Lichene pyxidato ramoso & non ramoso, acetabulis simbriatis Citica. Tourn. securus sum, cum specimina habeamus a Vaillantio sub dicto nomine nostræ speciei plane eadem. Quod vero Vaillantius in Bot. Par. p. 115. suum Muscum eundem dicat Musco sungo pyxidato graciliori ramoso, calicibus serratis Bob. miror, cum nec descriptio, nec sigura Bobarti ipsius Musco respondeat. Ille quidem tenuior est, rigidior, & glaber, colore superiora versus subsusco semper præditus, marginibus scyphorum serratis, tuberculis majoribus; cum hujus caules crassiores, molliores, ubique incani & minus læves sint, tuberculis minoribus præditi, calicibus non serratis, immo nec simbriatis cum Tournesortio, sed surcatis potius aut cornutis. Vaillantium sequitur Michelius Nov. Gen. p. 91. n. 10. ideoque eandem plantam ter, immo quater, si varietatem sequentem annumeres, recenset & tot diversas species facit. Scheuchzeri Muscum eundem nostro esse sigura, licet non valde bona, suadet.

Fig. 3. & 4. Michelii eandem cum nostra speciem certo demonstrant. Plantas ipsas a Vaillantio se habuisse afferit. At hæ cervi cornuum instar non dividuntur secundum siguras Michelianas, & refert ipse Vaillantius Bot. Par. p. 42. duas supra memoratas Tourn. species ad Musco-sungum montanum corniculatum Hist. Ox. III. p. 632. n. 1. ejusque varietates tantum esse dicit, qui Hist. Ox. Muscus ab hac specie multum differt. Denique parum congruit sigura 4. Mich.

cum 7. Tab. 7. Vaill. quas easdem facit.

Ceterum licet Vaillantius Lichenem pyxidatum, corniculis aduncis synonym. F. Tourn. Hist. Pl. Par. p. 483. descr. br. J. R. H. p. 549. varietatem

etiam

etiam statuat Musco-sungi montani corniculati H. Ox. & ideo Coralloides cornua cervi referens, corniculis aduncis Prodr. p. 28. Bot. Par. p. 42. vocet, tamen res ita se non habet, sed est varietas hujus speciei, illa nempe cui acetabula irregularia lit. F. signata, ut demonstrant ipsa exemplaria a Vaillantio cum nomine dicto transmissa. Hæc varietas est

Lichen pyxidatus minimus Boerh. Ind. Alt. P. I. p. 18, n. 32. Lichen pyxidatus, corniculis aduncis Mich. Nov. Gen. p. 80. Ord. VII. n. 3. Tab. 41. f. 2. minus bon.

Varietatem G. denotat:

Synonym. G. Lichenoides tubulosum cinereum, pulverulentum & crustaceum, ramulis ex acetabulis enascentibus minus copiosis Cat. Giss. p. 203. Syn. St. Br. III. p. 68. n. 25.

Lichen pyxidatus difformis ramosus, ramulis obtusis, pyxidatim

definentibus D. Richardf. Syn. Ibid.

An Lichen tubulatus minor albus, ramosus & scaber, receptaculis florum rufescentibus Mich. Nov. Gen. p. 83. n. 2?

XV.

17. Coralloides cornucopioides incanum, scyphis criftatis. The branched Cornu Copiæ Coralloides.

Descriptio.

Confertim nascitur, caulibus erectis, modo tenuioribus A. modo crassioribus B. C. ad mediam & paulo amplius longitudinem indivisis, rigidiusculis, inferius angustioribus, superius crassioribus, scyphisormiter intumescentibus, & adeo numerosos hac parte radios cristatos emittentibus, ut scyphos occultent, quibus alii subinde scyphi & radii tenuiores & magis cristati innasci solent, ut tota planta comatam faciem obtineat.

Ceterum biunciali plerumque est altitudine, tota incano villo & subinde crispa pube obsita. Scyphi in junioribus plantis parvi sunt, in vetustioribus majores, modice cavi & membrana intergerina a tubi cavitate distincti. Radiorum summitatibus tubercula circa ver innascuntur parva, subsusca. Folia ad basim sunt parva, crenata, canescentia.

Locus.

Lignis putridis plerumque innascitur, hinc frequentius in sylvis, quam aliis in locis reperitur.

Synonyma:

Muscus cornucopioides cristatus Alpinus saxatilis Bocc. Mus. II. p. 21. Tab. 8. & 107. cum descr. Raj. Hist. III. p. 27. d. Bocc.

Lichen pyxidatus cornucopioides cristatus Tourn. J. R. H. p. 549. Lichenoides tubulosum cinereum, valde crustaceum, ramulis brevioribus & crebrioribus ex acetabulis enascentibus Cat. Giss. p. 203. Syn. St. Br. III. p. 68. n. 26.

Lichen pyxidatus ramosus cinereus & rugosus, crassior & elatior D. Richards. Ibid. Figura

Figura Bocconis rudis quidem, sed non mala, talisque est, ut fa-Critica. cile ex ea cognosci & distingui queat hac species. Is scyphos crassiores & radios inde prodeuntes breviores, caules vero longiores, ac mihi observati, facit.

Tournefortius & Rajus nonnisi ex Boccone cognovisse videntur. Ceterum non alia species adhuc innotuit, quæ melius respondere

poffit

Musco terrestri coralloidi erecto incano C. B. Pin. p. 361. n. 1. Synon. cet-Cujus saltem nomen habemus & cujus descriptio in Prodr. p. 152. & Crit. cum suo num. 12. omissa est. A quo nomine Parkinsonus & Plukenetius sua formarunt, nempe

Muscus terrestris coralloides incanus Park. Th. p. 1310. Muscus terrestris ceranoides villosus Pluk. Alm. p. 255.

Hic saltem nomen, ille vero descriptionem, sed imaginariam & falsam affert, nulli speciei, quantum ego novi, applicandam.

Porro huic idem haberi potest, Lichen terrestris coralloides erectus incanus, πιπιλώδης Ponted. Comp. p. 21. n. 2. d. brev. qui a bracteis seu soliis adnascentibus ita vocavit. Verum hoc accidentale est.

An Lichen pyxidatus & corniculatus cinereus pulverulentus major & crassior, plerumque multifidus Mich. N. Gen. p. 81. n. 4?

18. Coralloides crassius subincanum, calicibus dentatis. The clumsy indented Coralloides.

Caules A. erecti, subinde recurvi, calami anserini crassitudine, Descriptiomodo simplices sunt, modo in ramum unum alterumve abeunt, inserius tenuiores, superius crassiores, calicibus seu scyphis minoribus &
minus profundis terminati, marginibus denticulis quatuor, quinque
& pluribus incisis. Colore est nunc pallidiore, nunc sordidiore incano
& ad cinereum ex viridi vergente, superficie villosa & pulverulenta,
non raro copiosis foliis crissis toti caules incrustati. Tubercula profert parva, ad rusum vergentia. Folia parva sunt, laciniata, ex cinereo incana, basi & inferiori caulium parti adnata.

Similibus cum præcedenti locis oritur & hyeme ac vere præcipue Locus & Tempus.

Lichenoides tubulosum minus ramosum, cauliculis crassioribus dif-synonyman formibus Syn. St. Brit. III. p. 68. n. 22.

Corallina montana difformis Vernonis & Doodii Syn. St. Brit. II.

App. p. 332. d. br. Raj. Hift. III. p. 28. d. ead.

Lichen cinereus crassus, ramosus & non ramosus Mich. Nov. Gen. p.81. n.11. it. Lichen pyxidatus teres, acetabulis minoribus repandis Mich. N. Gen. p. 80. n. 2. Tab. 41. Ord. VII. f. 1. med.

Lichen caule simplici, apice acuto, aut calice turbinato terminato Fl. Lapp. p. 330. n. 433. Tab. 11. f. s. med.

Buddlejus.

Varietas B. & Synon. ejus.

Buddlejus pro Corallina montana difformi Vern. plantam magis ramosam, glabram, cineream, tortuosam, nodosam & tuberculosam in Herbario suo habet, ex quo figuram meam olim designavi lit. B. Hæc dicta suit:

Lichenoides tubulosum magis ramosum, maxime difforme Syn. St. Br. III. p. 68. n. 23. Quæ an specie differat, an vero varietas saltem sit, definire nondum possum, hic vero eam nunc loco, quoniam

a specierum multiplicatione abhorreo.

An de hac intelligendus J. J. Scheuchz. Itin. Alp. II. p. 63. Ed. I. p. 136. Ed. II. Lichen tubulatus verrucosus, ex obscuro virore slavescens. "Saxis, inquit, instratum inveni in Alpibus Rhæticis, vernice quasi oblinitum." Plura non habet. At quomodo cohærent verrucosus & vernice oblitus & quasi splendens? Michelius N. Gen. p. 81. n. 16. Scheuchzeri nomen recenset, sed præterea nil habet, nec rem explanat. Facilis autem est in admittendis novis speciebus.

XV.

19. Coralloides ramulosum, tuberculis coccineis.

The scarlet headed branched Coralloides.

Descriptio.

Num scyphisorme dici queat, dubium est. Ab initio quidem, vel saltem ubi tuberculis caret, extremitates ejus in cornicula obtusa inæqualia velut palmatim aut digitatim potius explicantur A. B. & quasi cavitatem quandam constituunt, sed non proprie scyphisormem. Ceterum unciali plerumque & sesquiunciali longitudine sunt cauliculi cavi, ex cinereo canescentes, in aliquot ramulos divisi C. subinde vero indivisi observantur, teretes quidem, sed nonæquabiles, verum crustosi & multis eminentiis partim cinereis, partim subsuscis exasperati, acsi senescens & putrescens planta esset. Summis autem ramulis C. crebra innascuntur elegantissima tubercula, scarlatino colore superb entia. Foliola ad basim & imis cauliculis adnascuntur exigua, canescentia, tenuiter laciniata.

Scyphos ipsos quidem non observavi tales quales mihi in sequenti specie visi sunt, hic tamen ad calcem scyphisormium locare volui, quoniam non absimilis est sequenti.

Locus & Tempus.

Descript. Thal.

In ericetis sterilioribus & in sylvis ad radices arborum putrescentes

nascitur & Februario mense capitula vel tubercula producit.

Hujus jam ab antiquo tempore mentio facta est; ita enim Thalius Sylv. p. 73. "Circa Andersburgum, inquit, in arboribus, quæ ven"torum sævitia dejectæ tandem diuturnitate temporis semiputruerunt,
"reperitur Lichenis species, non admodum sibi implexa, nec late ex"plicata, sed singularibus, tanquam oblongioribus, duarum nempe
"unciarum, tubulis candidis constans, erectis, in quorum summitate
"protuberat capitulum, minii ut plurimum coloris, nonnunquam
"etiam atri."

Muscus coralloides, apicibus coccineis Raj. Cat. Pl. Angl. Ed. II. Synonyma. p. 207. Syn. St. Brit. I. p. 13. n. 4. II. p. 21. n. 4. nom. Hist. I. p. 113. n. 7. quoad descr. pr. non C. Bauh.

Muscus Alpinus, capitulis verrucosis rubentibus, non descriptus Wagn. Hist. N. Helv. p. 281. nom. & Raj. Cat. St. Ext. p. 326. nom. Musco-sungus montanus corniculatus minor erectus, apicibus coc-

cineis Hift. Ox. III. p. 633. n. 2. fine descr.

Muscus coralloides, apicibus coccineis, ramosus, ramulorum extremitatibus singulis in coccineum capitellum terminatis J. J. Scheuchz. It. Alp. I. p. 39. Ed. I. p. 44. Ed. II. nom.

Lichen cum capitulis coccineis Mort. Hift. Nat. Northampt.

p.364. nom.

Lichenoides coralliforme, apicibus coccineis Syn. St. Br. III. p.68.

n. 24.

Lichen coralloides tubulosus cinereus minor, parum ramosus, receptaculis slorum coccineis Mich. Nov. Gen. p. 80. n. 15.

Lichen caule inordinate ramoso, ramis in calices turbinatos, mar-

gine carnosos, definentibus Fl. Lapp. p. 331. n. 436.

Ab hoc non nisi magnitudine differre videtur, Lichen tubulatus minor, vix semiunciam altus, scaber & albus, extremitatibus coccineis Mich. Nov. Gen. p. 84. n. 5.

20. Coralloides parum ramosum, tuberculis susciss. XV. The brown headed less-branched Coralloides.

Altitudine est semiunciali, unciali & sequiunciali, cauliculis tenui-Descriptio. bus cinereis, nunc glabris, nunc crusta foliacea virescente obsitis, minus, ac præcedentis, ac versus summitatem plerumque ramulosis. Tubercula in summis ramulis, e basi latiuscula velut scyphiformi (sed non semper) egredientibus profert parva, subrotunda, susca, per siccitatem nigricantia. Folia ad basim parva crenata, canescentia, quam præcedentis breviora.

Hoc magis, quam figura monstrat, pyxidatum nonnunquam observavi, nec tamen existimo varietatem esse Coralloidis scyphisormis, tuberculis suscissos. aut illud in hoc transire, nam eodem tempore comparent & nimis magna inter utrumque differentia intercedit.

Februario mense in ericeto Wulwicensi ante plures annos obser-Tempus &

vavi, & exemplaria etiam habui e Virginia.

Verbotenus hujus mentionem fecisse videtur Thalius in fine descri-

ptionis prioris speciei.

An Lichen tubulatus albus, utplurimum non ramosus, scaber, re-Critica & Syceptaculis slorum eleganter rusis, crispis & confertis Mich. Nov. Gen. non. dabia. p. 83. n. 4?

N

Cui

Cui Michelius secure jungit, immo esse contendit, Muscum in ericetis provenientem Lob. Icon. P. II. p. 243. de quo vide Bryi

speciem 78.

Qualem autem Muscum intelligat Michelius, non magis constat, quam de Musco in ericetis proveniente Lobelii. Cur dubiam & parum cognitam plantam figura meliore, ac Lobelii est, non illustravit? An vero is præcedentem speciem (ob capitulorum colorem) hoc nomine designat? licet eam ante p. 80. n. 15. recensuerit; ibi enim ex specimine saltem a Guil Sherardo misso, hic vero ex propria observatione cognovisse videture.

ORDO III.

Coralloidis species ramosæ fruticuli specie, summitatibus acutis, multifariam divisis.

SERIES I. Species tubulosæ.

XVI.

21. Coralloides perforatum majus, molle & crassum.

The great foft open Coralloides.

Descriptio.

Biunciali, triunciali & quadriunciali surgit altitudine, cauliculis crassis, tactu teneris, glabris, bisariam divisis & subdivisis, non valde ramosis, ad singulos divaricationum angulos apertis & spinulis quibusdam innocuis armatis, summitatibus item perforatis, ac si pyxidati essent ramuli & extremitates (sed desunt diaphragmata scyphorum propria) spinis tribus, quatuor & quinque brevibus, stellisormiter dispositis, cinctis. Tubercula in summis spinulis exilia rusescentia profert, sed rarius. Pulvere destituitur & foliis, quantum adhuc observavi: colore tota planta est albicante, in virente ex pallide slavo subvirescente & albicante, in sicca plane candido. Per siccitatem rigidior, valde fragilis sit, & pungunt spinulæ. Lanuginosa & cana non est. Rami per spinas invicem cohærent, & absque laceratione non facile separantur.

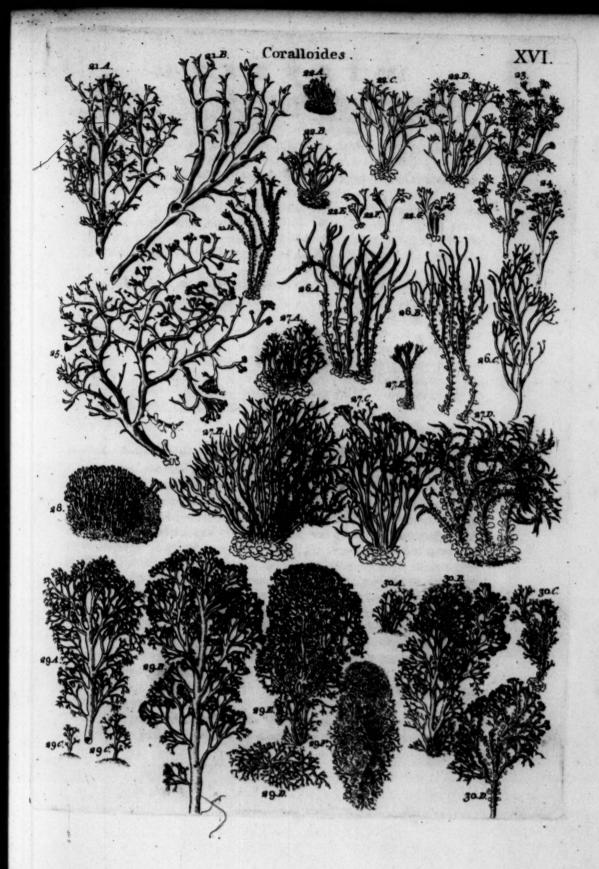
Observo plantas tubercula ferentes paulo tenuiores, ramosiores, per extremitates & ad genicula tenuius & frequentius incisas A. tuberculis vero carentes crassiores, minus ramosas & spinis ad genicula fimplicibus tantum, aut bisidis, nec illarum instar trisidis & quadri-

fidis præditas B.

Locus.

Oritur in ericetis montofis, v. gr. in ericeto, Leath-Hill dicto, in Comitatu Surrejenfi, & copiose in amplo illo & elato ericeto, inter Lippock & Peterssield in Hamptoniensi Comitatu.

Corallina

Property of the second

Corallina montana tubulosa, ramulis crassioribus Doody Syn. St. Synonyma: Br. II. App. p. 332. descr. brevist. Raj. Hist. III. p. 28. d. ead.

Musco fungus ceranoides mollior & elatior, albidus, tubulosus Hist. Ox. III. p. 633. n. 7. Sect. XV. Tab. 7. Ser. 3. f. 7. cum descr. Raj. Hist. III. p. 30. d. ead.

Lichenoides tubulosum, cauliculis mollioribus & crassioribus majus Syn. St. Br. III. p. 67. n. 20.

Coralloides tubulofa, ramulis craffioribus Vaill. Prodr. p.29. n.4.

Bot. Par. p. 42. n. 5. nom.

Lichen coralloides tubulosus albidus major & mollior, caulibus crassioribus minus ramosis, receptaculis slorum perexiguis rusescentibus Mich. Nov. Gen. p. 79. n. 6. Ord. VI. Tab. 40. f. 2.

Quærit Buddlejus in Horto Sicco, an

Muscus ceranoides major C. B. Pr. p. 152. n. 13? descr. br. sine ic. synon. prob. Pin. p. 361. n. 8? Raj. Hist. I. p. 114. n. 4? descr. C. B.

Descriptio C. Bauhini non male respondet huic speciei, & per me Critica:

fit idem, donec alius alium Muscum proferat, qui magis congruat.

Figura Bobarti satis bene repræsentat plantam siccam & compressam: in descriptione nimis altam facit. Michelius tubercula majora, quam mihi observata, exhibuit in figura sua, foramina autem non vidit in divaricationibus, nec spinulas expressit, quibus & caret sigura Bobarti.

22. Coralloides perforatum minus, molle & tenue. XVI.

The small soft open Coralloides.

Hoc licet omnibus partibus præcedenti fimile sit, non tamen Descriptionidem, vel minor ejus varietas est, sed species diversa. Dense vero per cæspites & sibi velut instratum nascitur, (prius magis sparsum est) cauliculis ab initio brevibus simplicibus, vel parum saltem ramosis A. postea longioribus & magis divisis B. C. uncialem altitudinem non multum superantibus, tenuioribus, quam præcedentis, ceteroquin eodem modo formatis & spinosis, colore minus candido præditis, ex albicante nempe magis slavente & viridescente in recenti planta, nam sicca demum candicat. Ceterum sicca magis fragilis est, ac illa.

Tubercula ubi profert, cauliculi & rami, præcedentis instar, tenuiores, ac in non tuberculosis plantis, observantur D. sunt vero ea valde exigua, in extremis corniculis stellatim & radiatim dispositis, locata, colore ex spadiceo rusescente.

Folia aliquando ad basim quædam (nam raro profert) observavi, te-

nuiter crenata, albicantia.

Copiole provenit in ericeto Wulwicensi in Cantio, in monte Locus Steiperstone prope Norbury in Comitatu Salopiensi, inque ericeto

G. H. cum

Synon.

illo magno pone Lippock versus Peters field in Hamptoniensi Comitatu. Quodsi species antecedens sit Muscus ceranoides major, hanc esse Synon, prob. Muscum ceranoidem minorem C. B. Pr. p. 152. descr. verosimile est.

Synon. cert. Lichenoides tubulofum, cauliculis mollioribus & craffioribus, minus Syn. St. Brit. III. p. 67. n. 21.

Lichen coralloides tubulosus albidus minor & mollior, caulibus crassioribus minus ramosis, receptaculis slorum perexiguis rufescentibus Mich. N. Gen. p. 79. n. 7.

Lichen caule ramoso, alis perforatis, ramis brevissimis, acutis Fl.

Lapp. p. 336. n. 438. Variet. E. F.

Cauliculi hujus in summitate mihi olim craffiusculi E. F. & quasi palmatim explicati G. observati, quo referri debet, Lichenoides tubulosum cinereum humile, Damæ cornua referens Cat. Giff. p. 203-

Aliam habeo varietatem, cauliculis partim crassioribus, partim tenuioribus, minus fragilibus, crusta densa crispa & foliolis minimis,

teneriter crenatis & laciniatis obductis H.

An varietas nostra D. est

Lichen pyxidatus albus gracillimus, pyxidulis multifidis, & altera alteri innata Mich. N. Gen. p. 81. n. 17?

23. Coralloides pulchrum, geniculis acetabuliformibus crispisoliosis. The handsome fine cut crifp Coralloides.

Ex Providentia Insula delata & a Marco Catesby communicata fue-Patria & Descriptio. runt exemplaria plura elegantis hujus speciei, quæ altitudine sunt biunciali & paulo ampliore, invicem connata, coliculis incano candore conspicuis, non fragilibus, instar præcedentium duarum specierum, sed magis lentis, minus glabris, qui id peculiare habent, quod genicula acetabuli instar hient & per oras foliis varie & argute laci-

> differt. Ceterum foliola hæc superne ex albo flavescunt, inferne incana funt. Extremitates in fimilia acetabula, sed minora, definunt, non foliacea, verum multis radiis cincta, quibus tubercula infident parva, ex spadiceo rufescentia.

> niatis cincta fint, quibus ab omnibus hujus generis notis speciebus

24. Coralloides imperforatum corniculis brevissimis The little crisp imperforated Coralloides.

Inter præcedentem & duas antecedentes species mediam habet naturam, nam illarum instar corniculis gaudet brevissimis, sed crebrioribus, ut summitates crispæ inde efficiantur, & hoc præcipue in pluribus congestis plantis observatur. Foliis caret & in extremitate æque, ac ad genicula imperforatum est, secus ac tres præcedentes

XVI.

XVI.

Descriptio.

species. Color ex cinereo incanus, superficies minus glabra, ac penultimæ & antepenultimæ: substantia in ficca rigida & fragilis, in humida mollis & lenta. Corniculorum apices per lentem rusescunt; sed præterea alia quædam in corniculis paulo longioribus sunt tubercula parva globosa, ex susco rusa. Fruticuli specie nascitur, inferius minus, superius magis ramulosum.

Ex Virginia transmist Jo. Mitchell.

Patria

Coralloides sparsum, carlibus tortuosis & spi- XVI.

Cum Lithobryon Col. idem censeam cum Musco, qui apud nos na-Descr. Col. scitur, ejus descriptionem præmittam. "Humentibus, inquit, saxis "atque muscosis cum oriatur non descriptum hoc Bryon, Lithobryon "appellavimus, & Coralloides, ab effigie ramosa Corallii modo; nam "ex brevi caudice statim in plures ramos dividitur, illosque rotun"dos, breves, inanes, & in summo singulis apicibus bisidos, Cervi "cornua imitantes, colore virente, interna cava parte candida, odore "terreo putido. Variat iisdem locis tenuitate, quia minus, colore "cinereo." Figura nostro respondet, nisi quod spinulæ ipsi desint; tubercula item in summo omisit Columna.

"Rajus ex observatione Vernonis concavum dicit & per maturita-Observ. Vem. "tem facile abscedere & ventorum flatibus dispergi observat: ex Dood. "observatione Doodii ramulos crassiores esse, duriores, minus (alio-

"rum respectu) cavos, diversimode expansos."

"Bobartus humilem dicit Muscum, crassum rigidum, corniculiset Bobart. "latiusculis, varie reslexis, & per totos ramulos verrucis parvis in"fignitum." Cornicula vult non extrema, quæ tenuia, sed media, ramos nempe reslexos, qui humi sedent & magis in latum sparguntur, quam eriguntur.

Verrucæ mihi rariores, frequentiores spinulæ observatæ; sunt observationero verrucæ hæ non nisi juniores æ modo erumpentes spinæ. Copropie lore est ex cinereo subsusce, per siccitatem plane suscessit, rigidus æ pungens. Tubercula in summis ramis plura ex suscende summitates hiant, latiusculæ, velut palmatim explicatæ, tuberculis crebrioribus terminatæ. Tales ramos in eodem cæspite æ ex issem plantis (vid. ram. a.) observavi, qui si alio occurrissent loco, diversam speciem simulare poterant. Folia nulla, præter desormia quædam æ irregularia, adhuc observavi.

In montanis sterilioribus & perstatis locis oritur. Till. Bobart in Locus. montosis Oxoniensibus, Chiltern dictis, Vernon in Cantabrigiensibus observaverunt.

Lithobryon coralloides Col. Ecphr. P.II. C.42. p.83.84. d.c. ic. med. Synonyma.

Muscus coralloides saxatilis, cervi cornua referens C.B. Pin.p. 361.n.4. Muscus coralloides saxatilis Park. Th. p. 1310. 1311. d. & ic. Col. minus bene expressa.

Muscus coralloides Malp. de Plant. que in aliis vegetant Ed. Lond.

p. 50. Tab. 27. fig. 106. G.H. I.K.L.

Coralloides cornua cervi referens, corniculis brevioribus Tourn. El. Bot. p.442. Hist. Pl. Par. p.422. fine descr. J. R. H. p. 565. Vaill. Bot.

Par. p. 42. n. 3. nom.

Muscus ceranoides Mentz. Ind. p. 207. Muscus terrestris clavatus ceranoides, claviculis ramosis, instar cervi cornuum Eid. Pug. nom. Pluken. Syn. St. Brit. I. App. p. 241. II. p. 22. n. 11. Almag. p. 255. Raj. Hist. III. p. 28. nom.

Muscus montanus coriaceus, ramulis inordinate dispositis Vernon.

Raj. Syn. St. Br.II. p. 21. n. 6. Hift. III. p. 27. descr. br.

Corallina montana tubulofa, ramulis inordinate expansis Doody

Ej. Raj. Syn. St. Br. II. App. p.332. Hist. III. p. 27. d. br.
Fungus coralloides, cornua cervi referens Hort. R. Monsp. p.83. nom.
Musco fungus corniculatus major cinereus, ramulis latioribus &

veluti verrucosis Hist. Ox. III. p. 633. n. 8. d. br.

Lichenoides tubulosum ramosum rigidius, majus & crassius, ci-

nereo-fuscum Cat. Giff. p. 203. Syn. St. Br. III. p. 67. n. 16.

Lichen coralloides tubulosus major, ex cinereo susco-virens, caulibus crassioribus & durioribus, minus ramosis, extremitatibus palmatis, receptaculis slorum exiguis rusescentibus Mich. N. Gen. p. 79. n. 8. Ord. VI. Tab. 40. f. 3. cum syn. Col. C. B. & Tourn. item Lichen coralloides tubulosus major montanus, e cinereo viridi rusescens, caulibus recurvis, nonnihil foliosis, inordinate dispositis, receptaculis slorum crassioribus rusescentibus Ejusd. Ibid. p. 80. n. 10. Ord. VI. Tab. 40. f. 5. quæ sigura melior est præcedenti.

Vaillant, Bot. Par. p. 42. cum sequenti eundem Muscum hunc cen-

set, sed extra scopum jaculatur.

Kampferus Aman. Exot. Fasc. V. p. 833. Muscum rupium ramosum pinguem, cornuum cervi figuram referentem sine descriptione recenset, cui synonymum facit Muscum coralloidem saxatilem, cervi cornua referentem C. B. verum cum is pinguis non sit, dubito an eandem cum nostra intelligat speciem.

XVI.

Observatio.

26. Coralloides corniculis longioribus & rarioribus.

The less branched horned Coralloides.

Infignis in Musco corniculato Tab. est differentia, cujus varietates ad duas species, (hanc nempe & alteram sequentem) ne multiplicem, nec confundam, reducere visum est.

Caulibus

Caulibus hæc surgit uncialibus, biuncialibus & paulo altioribus, te-Descriptio, nuibus, cinereis, aut ex cinereo virescentibus, per siccitatem albidis, glabris, ab imo vix ramosis A. superius in cornicula oblonga rariora, ab initio rectiora, dein varie inslexa divisis. Folia ad basim & per cauliculos, parva sunt, crenata, superne cinerea, inferne incana.

Tubercula rarius conspiciuntur, ea vero quando profert, paulo ramosior, tenuior & strigosior observatur B. C. corniculis tum, ceu in aliis speciebus ad hunc statum sieri solet, brevioribus. Sunt vero tubercula exigua, rotunda, solitaria & magis sparsa, quam sequentis, colore rusescente prædita.

Sparsim aliis Muscis permixtus provenit in sylvis & ericetis. Se-Locus.

quens vero species magis conferta nascitur.

Muscus corniculatus Tabern. Icon. 809. Hist. L. 2. p. 489. Ed. C.B. Synonyma. L. 2. p.1197. Ed. Br. ic. b. Ger. p.1372. ic. & d. Em. p.1560. d. non ic: Park. Th. p.1308. ic. Tab. J. B. Hist. III. P.II. L. 37. p. 767. ic. Tab. Chabr. p. 560. ic. ead. Panc. p.268. n.16. ic. Tab. Raj. Hist. I. p.113. n. 6. descr. pr. br. III. p.28. nom.

Muscus ceratoides major & minor Ambr. Phyt. p. 366. nom. Muscus terrestris cinereus corniculatus Kyll. Vir. Dan. p. 154. Coralloides cornua cervi referens, corniculis longioribus Tourn. El. Bot. p. 442. Hist. Pl. Par. p. 423. descr. J. R. H. p. 565. Vaill. Bot. Par. p. 42. sub specie 3.

Lichenoides tubulosum cinereum, minus crustaceum minusque ra-

mosum Cat. Giff. p. 203. Syn. St. Br. III. p. 67. n. 17.

Coralloides cinerea minus ramosa Buxb. En. Pl. Hall. p. 82. Lichen pyxidatus & corniculatus albidus, minor & gracilior Mich. Nov. Gen. p. 81. n. 7.

Lichen caule erecto dichotomo, ramis subulatis Fl. Lapp. p. 331.

n. 435. Verum dichotomiam raro servat.

Tabernamontanus more suo nullam descriptionem habet, figura Critica.

autem ejus bona est.

C. Bauhinus non cognovit hunc Muscum, alias cum Filice sua saxatili cornuta non consudisset Pin. p. 358. n. s. Rectius distinguit J. Bauhinus, non tamen, procul dubio quod non viderit, describit.

Parkinsonus figuram Tabern. male expressit: descriptio ejus imaginaria, in qua perperam trium & quatuor unciarum altitudine nasci & cauliculos latiusculos asserit.

Johnsonus loco bonæ figuræ antecessoris sui ex Tabern. alienam

Filicis saxatilis cornutæ C. B. substituit figuram.

Nomen Tournefortii bene respondet huic speciei, melius sane quam ipsius descriptio. Licet enim erectior sit, non tamen grandior, nec ramosior est præcedenti, ut ille vult.

Hæc

Variet. verruc.

Hæc species, sequentis instar, quandoque cum verrucis albicanticum Synon, bus, ramulis adnascentibus reperitur, quæ Lichen saxatilis corniculatus, tuberculis albis obsitus, minus ramosus Buxb Cent. II. p. 10. Tab. 5. f. 2. Ubi concavum dicit. Plura non haber.

XVI. A. B. C. 27. Coralloides corniculis brevioribus & crebriori-The more branched horned Coralloides.

Differentia.

Caules circa medium in frequentiores ramos, & hi in frequentiora & breviora, quam in præcedenti specie, cornicula dividuntur. Plura etiam foliola habet hæc species, non tantum ad basim, sed non raro per ipsos cauliculos, quin subinde plane crispa observatur. Varietas sane præcedentis esse nequit, quod a primo ortu & ubi junior est planta figuram fuam monstret ab illa multum diversam, ut figura nostra A. demonstrat.

Descriptio,

E foliolis vero licheniformibus, (i. e. Lichenis instar divisis, sibique superimpositis & velut repentibus, non tamen pellucidis, sed opacis) crassiusculis, superne virescentibus, inferne incanis, caules oriuntur tenues, ex albo subvirentes (postea saturatius virentes) a semunciali ad uncialem, biuncialem & paulo amplius longitudinem excrescentes, fubrigidi, modo læves C. modo foliolis seu crusta, vel parcius, vel frequentius obsiti B. ab initio ad summitatem fere A. indivis, ubi in duos & tres plerumque breves ramos, hique in totidem cornicula dividuntur, & subinde cornicula illa in alia minutiora subdividuntur. Postea ubi adolescit planta, circa medium caulium B. C. rami locati apparent. Tubercula visu rariora sunt, ea vero hyeme profert in extremis corniculis (tum brevioribus, quam antea) parva rotunda, ex carneo colore lutescentia C. Denso nascitur cæspite, præseitim fi junior fit. Variat colore ubique cinereo & colore e cinereo subfusco, per cornicula præsertim & in junioribus plantis conspicuo.

Locus & Tempus. Synonyma.

Passim in ericetis & locis montosis viget, præsertim hyeme. Muscus terrestris ramosus minor Kyll. Vir. Dan. p. 103.

Muscus licheniformis, cornu ramoso Doody Syn. St. Brit. II. App. p. 332. nom. Raj. Hist. III. p. 28.

Muscus arboreus minor cavus, corniculatus albidus Sloan, Cat. Jam. p.10. Hift. I. p.67. n.11. descr.

Coralloides glabra, corniculis tenuioribus bifurcatis Tourn. Hist.

Pl. Par. p. 423. d. breviss. Musco-fungus montanus corniculatus Hist. Ox. III. p. 632. n. 1. Sect. XV. Tab. 7. Ser. 2. f. 1. bon. fine descr. cum syn. fals. Vaill. Bot. Par. p. 42. sub num. 3. Tab. 26. f. 7.7.7.

Coralloides cornua cervi referens, corniculis brevissimis Barr. Obf.

1307. Muscus coralloides Eid. Icon, 1277, n. 2. ic. b.

Lichenoides

Lichenoides tubulosum cinereum, ramosius & crustaceum Cat. Giss. p. 203. Syn. St. Br. III. p. 67. n. 18.

Coralloides cornua cervi referens glabra, corniculis tenuioribus

bifurcatis Vaill. Pr. p.29. Bot. Par. p.42. Sub 3. nom.

Lichen pyxidatus & corniculatus cinereus pulverulentus, corniculis brevioribus Mich. Nov. Gen. p. 81. n. 5. it. Lichen coralloides tubulosus medius, e cinereo viridans, caulibus tenuioribus acutis, minus ramosis, receptaculis slorum rufescentibus Mich. N. Gen. p. 80. n. 13. Lichen coralloides tubulosus medius, cinereo candicans, caulibus crebris tenuioribus, minus ramosis, receptaculis slorum rufescentibus Mich. N. Gen. p. 79. n. 5. Lichen coralloides tubulosus medius, e cinereo viridans, ramulis erectis nonnihil foliosis, extremitatibus apertis & palmatis, receptaculis slorum rufescentibus exiguis Mich. N. Gen. p. 80. n. 12. Ord. VI. Tab. 40. f. 4. & Lichen coralloides tubulosus minor & gracillimus subviridis, ramulis erectis nonnihil foliosis, receptaculis slorum rufescentibus Ejusd. Ibid. p. 80. n. 14. Ord. VI. Tab. 40. fig. D.

Posterior hæc sigura numero caret, nec ad speciem suam relata Citica. est, existimo autem ad hanc referendam esse, cum non alia occurrat, quæ ei æque respondeat. Tubercula non picta sunt, nec credo visa, cum hujus speciei junior planta sit, nostræ juniori respondens. Quod ad quartum nomen attinet, extremitates palmatas nondum observavi, dari tamen non nego. Quin eadem sit planta, sigura dubitare non sinit. Quod ad primum, secundum & tertium attinet, ea huc pertinere synonyma docent. Pyxidata autem minime est. Vidi hujus Musci plurimas centurias, nec unquam pyxides observavi. Repugnat & structura hujus speciei. Synonymon ex C. Bauhini Scholio sabresactum, & sub speciei psius 13. recensitum, hujus loci non est, nec speciem designat, sed varietatem Lithobryi Col. ex sensu Columnæ & ipsius C. Bauhini.

Synonyma, quæ loco fupra citato Bobartus habet, omnia erronea

Vaillantii figura vix æque bona est, ac Bobarti. Cornicula non sunt satis tenuia, ut nec ramuli superiores. Is in Bot. Par. p. 42. sub num 3. tanquam varietates Coralloidis cornua cervi referentis, corniculis brevioribus Tourn. locat hanc & præcedentem speciem, cum duabus aliis, de quibus suo loco, sed longe differunt ab illa, nempe Coralloide nostro sparso, caulibus tortuosis & spinosis 25. quæ species ipsi non videtur cognita suisse.

Tournefortius in Hist. Pl. Par. citat Institutiones suas, licet post Historiam illam publicatas. Verum nec in Elementis, nec in Institu-

tionibus nomen supra traditum occurrit.

Arbo-

Muscum arboreum vocat Sloane, quod super arbores putrescentes

invenerit. Proprie vero arboreus non est.

Variat caulibus & ramis multum foliofis & verrucofis, ramis modo Variet. foliosa verrucosa & re- erectis, quæ varietas supra lit B. annotata & in figura partim expressa est, modo reflexis D. Ad hanc referri debent : Synonymis,

Muscus arboreus coralloides, auritus, supinus, incanus, Alpinus Bocc. Muf. II. p. 135. d. br. Tab. 95. Raj. Hift. III. p. 27. nom. Coralloides aspera, corniculis tenuioribus bifurcatis Tourn. Hist.

Pl. Par. p. 423. d. br. Omittitur hoc nomen in Elem. & J. R. H. Musco-fungus coralloides fruticosior tenuior, nodulis aspersus Hist. Ox. III. p. 633. n. 14. d. br. Muscus coralloides terrestris, quasi scutellatus J. Petiveri Ibid. & Raj. Hist. III. p. 30. d. Bob.

Lichen montanus coralloides, cornibus reflexis, mahudys Pont.

Comp. p. 22. d. br.

Coralloides crassior, ramulis arcuatis, eleganter foliatis Buxb. En. Pl. Hal. p. 82. nom.

Lichenoides tubulosum virescens, ramosius & foliosum, summita-

tibus arcuatis Syn. St. Br. III. p. 67. n. 19.

Coralloides cornua cervi referens aspera, corniculis tenuioribus bifurcatis Vaill. Pr. p. 29. Bot. Par. p. 42. Sub fpecie 3. Tab. 7. f. 7. b. fine descr.

Lichen coralloides tubulosus, medius, e cinereo viridans, ramulis aduncis, plerumque foliosis, extremitatibus palmatis, receptaculis florum rufescentibus Mich. N. Gen. p. 80. n. 11. Ord. VI. Tab. 40.

f. 6. med.

Noduli seu verrucæ sunt quasi farinaceæ ramis hinc inde aspersæ, quæ dein augentur & in foliola abeunt exigua, per ficcitatem appressa, & inferiorem canam partem visui objicientia, auriculæ semilunares Boccon. dica, cujus figura non quidem valde bona, sed tamen talis est, ut inde species cognosci queat. Est vero a specimine ficco & compresso desumpta.

In Horto Sicco Bobarti tenue est specimen, a Petivero datum, ex quo cognoscere licet, quod hujus loci sit; figura autem, quæ in H. Ox. loco citato Tab. 7. allegatur, alienissima est, referenda ad Lichenoides 79. Syn. St. Br. III. p. 75, i. e. Musco-fungum &c. 2.3. & 4. H. Ox. p. 634. (vid. Lichenoides longifolium rugosum rigidum 59.) ut idem Hortus Siccus docet, ubi servatur specimen cum acetabulis istiusmodi parvis, junioribus nempe.

Vaillantii figura laudabilis est & ramos recurvos demonstrat. Perperam vero varietatem facit Coralloidis cornua cervi referentis, corniculis brevioribus Tourn. quod Coralloides sparsum caulibus tortuofis & spinosis 25. vocavi. Sunt plantæ facie & structura longe diversæ.

Coralloides

Observatio.

Critica.

Coralloides crassior, ramulis arcuatis Buxb. En. Pl. Hal. p. 32. d. cum ic. Junior hujus varietatis planta est, minus ramosa & foliis destituta; figura autem tenuem potius, quam crassam plantam demonstrat.

Extremitates palmatas, a Michelio memoratas, nondum vidi.

Memini invenisse hanc speciem eo modo pæne incrustatam, ac
Petiverus repræsentavit Gazoph. Vol. I. Tab. 10. f. 10. n. 130. nomine
Musci Scotici Corallio incrustati. Sed vix digna est hæc varietas, ut
in Tabulas Botanicas recipiatur, nam formam amisit & crustam ab
aquæ materia lapidescente acquisivit. Aliam vero vidi varietatem, Varietas crispa
quando juniores etiam plantæ crusta soliosa crispa undique obductæ

E. repræsentatur.

28. Coralloides minimum fragile, Madreporæ in XVI. ftar nascens. The small brittle Madrepora-like Coralloides.

Vix semuncialem longitudinem habet, surculis tenuibus, candidis Descriptio: glabris, inæqualibus, nodis parvis hinc inde extantibus, ac si articulati essent surculi, ramulis perbrevibus terminati, denticulis quibus-dam, velut in molari dente protuberantibus. Folia non habet. Crusta, e qua nascitur, rimosa & velut arenacea. Confertim nascitur, furculis densis surrectis, Madreporæ instar.

Hyeme & vere viget. Observavit Thom. Manningham prope Tempus. Bag shot juxta viam quæ ducit ad Farnham in Suthreja.

29. Coralloides montanum fruticuli specie, ubique XVI. candicans. The Ren Deer Moss, or the common A.B.C.D. white Mountain Coralloides. Viste Lappon. Reen Mossa Suec.

Biunciali plerumque nascitur altitudine, caulibus modice crassis, in Description plures ab imo ad summum usque ramos tenuiores divisis & subdivisis, extremitatibus nutantibus, A. (non erectis, ut in figura Tabernamontani, ceteroquin bona, pinguntur) corniculis tenuissimis & brevissimis, duobus, tribus, quatuor & quinque terminatis. Summis corniculis sparsim tubercula innascuntur parva, rotunda, lucida, rusescentia, per siccitatem nigricantia. Rariora visu sunt hæc tubercula, ubi vero comparent, cornicula magis erecta esse solent: vetustioribus & crassioribus præcipue plantis innasci observantur B.

Sicca incana, levis & fragilis est, virens & humore irrigata tenera & mollis est, colore ex cinereo & virescente albicante, superficie non glabra, nec tamen hirsuta, sed quasi villosa, atomis canis (per mi-O 2 croscopium

croscopium tuberculosis) obsita, tam in tubercula ferentibus, quam

iis carentibus plantis.

Nec folia, nec crustam foliosam unquam observavi. Radices non facile investigaveris, leviter enim terræ & aliis Muscis, quibus innascitur, inhæret, & facile avellitur & rumpitur. Enimvero pleræque hujus generis species radicibus proprie dictis carent, & basi mucida &

foliis ipfi innatis nutriri videntur.

Variet. junior sparla D.

Vidi parvas & pertenues plantas, juniores nempe C. C. quartam unciæ partem altitudine non superantes, non multum ramosas: vidi humisparsam & veluti repentem D. mediæ magnitudinis: vidi tres, quatuor & quinque uncias altas plantas, caulibus craffis, calami anferini pæne crassitudine, in ramos breviores, rariores, repente tenues divisas. Que non nisi differentie sunt etati & aliis accidentibus familiares.

Varietas E. stelliformis.

Est mihi varietas hujus speciei caulibus & ramis, ut vulgo solent esse, sed frequenter invicem connatis & crebrius versus extremitates divifis, & creberrimis stelliformibus vel radiatis expansionibus terminatis. In qua observo ex radiis illis alias subinde radiatas terminationes nasci, & tubercula quædam perspicio nigricantia, sed adeo tenuia, ut, nisi microscopio, videri nequeant.

Varietas F. retiformis.

Aliam habeo tenuiorem & elegantiorem varietatem, absque caule medio crassiore, e surculis aliquot tenuioribus, in innumeras capillaceas fibras retiformiter vel mundi muliebris instar contextam, extremis filamentis tenuissimis, subinde stellatis, plerumque vero non stellatis.

Synon, Var. E.

Utraque posterior e Norwagia a Fr. Cliston delata & mihi data De alterutra videtur loqui Wormius Mus. p. 140. sub erroneo Musci terrestris coralloidis incani C. B. nomine. Figuram quidem habet, sed rudem, nec ex descriptione ejus multum expiscari licet. Videtur tamen priorem intelligere. Lichenem rangiferinum majorem vulgo dici refert Linnaus Fl. Lapp. p. 335. n Cujus sequentes notas recenset: "quod altior fit, digiti & spithamæ longitudine, "ramis versus extremitatem confertioribus ac densioribus, invicem "coalitis, & quod caulis vix a ramis paulo supra basim distingui "poffit."

Ufus.

Dictus auctor nullum Vegetabile in Lapponia tanta copia reperiri afferit, ac hanc Musci speciem, quam exustis sylvis aliquot annorum spatio succrescere observat & post sex vel plurium annorum decursum justam acquirere magnitudinem vult. Sed non valde bene actum est cum Lapponibus si tam lente nascatur. Præbet autem pabulum, eodem referente, & aliis ante fidem facientibus, Rangiferis hyberno tempore. Mirum tam exfucca materia tot armentorum greges vitam tolerare.

tolerare. Aqua quidem decoctus hic Muscus nullam gelatinam præbet, nec substantia ejus imminuitur, siccatus tamen fragilior, quam ante, evadit. Decoctum inspissatum extracti acerbi & austeri parcam quantitatem largitur.

Licet vero borealibus præcipue regionibus dicatus videatur hic Regiones. Muscus, copiose tamen etiam in regionibus temperatioribus, Anglia & Germania nascitur, ubi in ericetis & montanis perstatis locis satis frequens est. Quin nec calidiores respuit plagas; nam non tantum in Gallia & Lusitania nascitur, sed vidi etiam exemplaria e Pensylvania, Virginia & Carolina, quin & a Castello Div. Georgii Anglorum in India Orientali delata.

Muscus corallinus, five Corallina montana Tabern. Icon. p. 810. Synonyma. Hist. L.2. p. 490. Ed. C. B. L.2. p. 1198. Ed. Br. ic. bon. fine descr. Ger. p. 1380. quoad ic. non d. Em. p. 1572. quoad ic. non d. quæ Corallinæ vulgaris.

Muscus corallinus albicans Johns. Plant. Hamst. p. 34: Muscus montanus corallinæformis Schwencks. Cat. p. 142:

Muscus coralloides albus, seu Corallina terrestris Recentiorum Pillet. Syn. p. 274.

Muscus coralloides, sive cornutus montanus C. B. Pin. p. 361. n. 3. Muscus corallinus montanus Park. Th. p. 1310. 1311. descr. cum ic. Tab. male expressa.

Muscus candidus Scheff. Lapp. p.333. Muscus coralloides albus Grisl. Vir. p.47.

Muscus tubulosus ramosissimus, fruticuli specie Raj. Cat. Pl. Angl. I. p. 217. II. p. 208. d. br. Syn. St. Br. I. p. 13. n. 6. II. p. 21. n. 5. sine descr. Hist. I. p. 113. n. 8. d. br.

Coralloides corniculis candidiffimis Tourn. El. Bot. p. 442. Hift.

Pl. Par. p. 423. nom. J. R. H. p. 565.

Musco-fungus coralloides montanus ramofissimus cinereus vulgaris Hist. Ox. III. p. 633. n. 9. Tab. 7. Ser. 3. f. 9. cum d. br.

Muscus coralloides cornutus Lind. Fl. Wiksb. p. 25.

Lichenoides tubulosum ramosissimum, fruticuli specie, candicans

Cat. Giff. p. 202. Syn. St. Br. III. p. 66. n. 14.

Coralloides candida ramosissima mollis Boerb. Ind. Alt. P. I. p. 19. n. 7. item Coralloides candida ramosissima mollis, capillaris Ejusd. Ibid. n. 8. Coralloides candida ramosissima exigua Ibid. n. 6. & Coralloides candida ramosissima mollissima, filis pilo tenuioribus Ib. n. 9.

Lichen terrestris candidissimus, tubulatus & ramosus Pont. Comp.

p. 22. n. 4. d. breviss.

Lichen coralloides tubulosus major candidus ramosissimus, receptaculis storum rusescentibus perexiguis Mich. N. Gen. p.79. n.1. Ord. VI. Tab. Critica.

Tab. 40. f. r. Cui idem vel ejus saltem varietas videtur, Lichen coralloides tubulosus medius cinereus, caulibus crassioribus dense ramificatis, receptaculis slorum rufescentibus Ejusd. Ibid. n. 2.

Lichen caule erecto tereti ramofissimo, alis perforatis filiformibus

Fl. Lapp. p. 331. n. 437.

Coralloides terrestris Clayt. apud Gronov. Fl. Virg. p. 127.

Caules quidem, verum alas seu ramos perforatos nondum, ni

fracti fuerint, observavi.

Figura Tabernamontani præstat reliquis, demptis tuberculis, quæ in figura Michelii bene repræsentantur. Hæc tubercula per maturitatem aperienda dicit Boerhaave Ind. II. p. 18. caduca, fœta semine tenuissimo. Ego nec caduca, sed diu permanentia, nec aperta (nec forte unquam aperienda) observavi. Receptacula sforum sunt Michelio.

De hoc Musco loquitur Corn. Le Brun. Itin. p.10. & 11. & figuram ejus exhibet Tab. 8. quæ non tam Coralloides quoddam, quam crustaceum quandam foliosam substantiam repræsentat, vixque digna

est, ut in Tabulas Botanicas recipiatur.

De synonymis Boerhaavii nemo dubitet; habui exemplaria ab ipso auctore ejusdem omnino speciei, magnitudine tantum differentia.

Pontedera juniorem describere videtur.

Rajus in Cat. Pl. Angl. bene a Gerardo describi dicit. Verum advertente Parkinsono Corallinam is pro hoc Musco describit. Johnsonus non correxit errorem. In Synopsi Rajus recte omisit notam illam. Figura ceteroquin Gerardi bona est, e Tabernamontano nempe desumpta.

XVI.

30. Coralloides fruticuli specie candicans, corniculis rusescentibus. The common Mountain brown

tipt Coralloides.

Differentia.

Sola fere cornicula sunt & facies quædam propria, quæ hanc a præcedenti specie distinguunt. Monet C. Bauhinus in Progromo, hanc cum priori non confundendam esse, alias tamen, præter summitates rusescentes, differentias non docet. Nec ego alias novi æque certas, ac summitatum colorem, qui in humilioribus & junioribus etiam plantis statim adesse solet, & quod cornicula minus, ac illius, nutare videantur. Observavi quidem tubercula in hac obscuriora suscentia, & cauliculos subinde foliis parvis crispis obduci, cujusmodi in præcedenti nondum observasse memini, sed hæ differentiæ non semper & non æque conspicuæ sunt, ac summitates rusescentes. Porro per vetustatem tota suscentia, & cauliculos compressos acquirit, illa vero species semper candida & teres observatur.

Ubi tubercula profert, minus frequenter & non tam tenuiter extremitates ejus dividuntur, quam quando iis caret: utrumque statum figura B. monstrat, ad A. vero junior planta exhibetur.

Iisdem cum præcedenti locis viget, & nunc major, nunc minor, Locus. tenuior & crassior occurrit, nunquam tamen æque, ac in præcedenti,

crassos caules observasse memini.

Muscus terrestris coralloides erectus, cornibus rusescentibus C. B. Synonyma. Pr. p. 152. n. 11. descr. sine ic. Pin. p. 361. n. 2. Park. Th. p. 1310. e C. B. sine ic.

Muscus terrestris coralloides erectus, ramis rigidiusculis candidis, sed summitatibus rufescentibus Hoffm. Del. Sylv.

Coralloides corniculis rufescentibus Tourn. El. Bot. p.442. J.R.H.

b. 565.

Fungus coralloides erectus, corniculis rufescentibus Magn. Hort.

R. Monsp. p. 83.

Lichenoides tubulosum ramosissimum, fruticuli specie, candicans, corniculis rusescentibus Cat. Giff. p. 203. Syn. St. Br. III. p.67. n.15.

An Lichen coralloides tubulosus medius cinereus, caulibus tenuioribus crebris ramosissimis, ramulis expansis, receptaculis slorum rufescentibus Mich. Nov. Gen. p. 79. n. 4?

Junior non minus, quam senior C. verruculis albis & crusta foliosa Varietas C. socrispa, inferne incana, superne e slavo & albo virescente, obsitus re-liosa crispa & Synon. ejus.

peritur hic Muscus, quo referri debet

Coralloides corniculis rufescentibus, crustacea, eleganter foliata

Buxb. En. Pl. Hal. p. 82. & forte

Lichen coralloides tubulosus Alpinus medius cinereus, caulibus plerumque foliosis, brevissime ramificatis, receptaculis storum ruse-scentibus perexiguis, e ramulorum apicibus & caulium dorso atque fo-

liorum superficie nascentibus Mich. N. Gen. p. 79. n. 3.

Alia varietas D. est, quando senio confectus rigidior sit, caules & Varietas aliaD: ramos (cavitate tamen remanente) compressos acquirit, colore nunc foliosa & verintotum susception, nunc mediotenus cinereo & susception, vel colore plane press, cum albente, quam posteriorem varietatem cum verruculis albis & soliolis synon. canis, tuberculis in extremitatibus crebris rusis habeo. Quo referri posse videtur

Lichen coralloides tubulosus Alpinus major & durior, ex cinereo virescens, caulibus primariis nonnihil compressis, ab imo ad summum in ramulorum apicibus, receptaculis slorum perexiguis ac rusescenti-

bus ornatis Mich. N. Gen. p. 80. n. 9.

Fuscam varietatem nudam tantum hactenus vidi, crebris vero soliolis crispis, tenuiter laciniatis, superne virescentibus, inferne incanis in Horto Sicco Bobarti observo, nomine Corallinæ susce soliosæ

Doodii

Doodii & Buddl. quam Lichenoides saxatile suscum pilosum, varie divisum vocat Mart. Ad. Ph. N. 407. p. 29. Sed vereor, ne is sequentem speciem viderit cum foliolis, hæc enim pilosa non est.

SERIES II.

Coralloidis species, fruticuli specie, solidæ, seu non tubulosæ.

XVII.

Differentia.

Descriptio.

Loca.

Synonyma.

31. Coralloides fruticuli specie fuscum, spinosum.

The brown prickly solid Coralloides.

Demonstratum suit ad præcedentem speciem, eam per ætatem suscam & compressam sieri, sed tamen cavam manere, at hæc a primo ortu susca ubique est & cavitate caret. Sunt & aliæ differentiæ; nam hæc humilior & magis in latum sparsa, divaricationum angulis laxioribus & sere rotundatis, extremis ramulis frequentibus &

rigidis corniculis & spinis obsitis.

Ab initio quidem tenuis est & teres, spinulis tenuioribus prædita A. postea vero cauliculi & ramuli latiores siunt B. compressi, glabri, substantia candida sungosa repleti. Caulibus hinc inde spinulæ adnascuntur, ramis vero tenuioribus adsunt frequentiores, non tantum ad extremitates, sed & secundum eorum longitudinem, innocuæ quidem & molliores, ubi viret & humore turgida planta, at rigidæ in sicca & sere pungentes. Colore tota planta est susce au ex ruso nigricante, præsertim cornicula. Nec solia, nec tubercula in ea adhuc observavi.

Affinitas ipsi intercedit cum Coralloide sparso, caulibus tortuosis & spinosis 25. verum præterquam quod hujus speciei caules compressi & solidi sint, illius vero teretes & cavi, aliæ sunt multæ disferentiæ

ex descriptione & icone utriusque facile cognoscendæ.

Vidi olim Gissa Hassorum, postea copiose in monte Steiperstone in Salopia: in ericetis circa Londinum Petiverus, sed rariorem, in montanis vero Cantabrigiensibus frequentiorem observavit Vernon, alter ille post Doodium & Buddlejum curiosior Muscorum indagator.

Muscus corallinus minor ramosissimus suscus Petiv. Mus. n. 77.

Syn. St. Br. II. App. p. 322. nom.

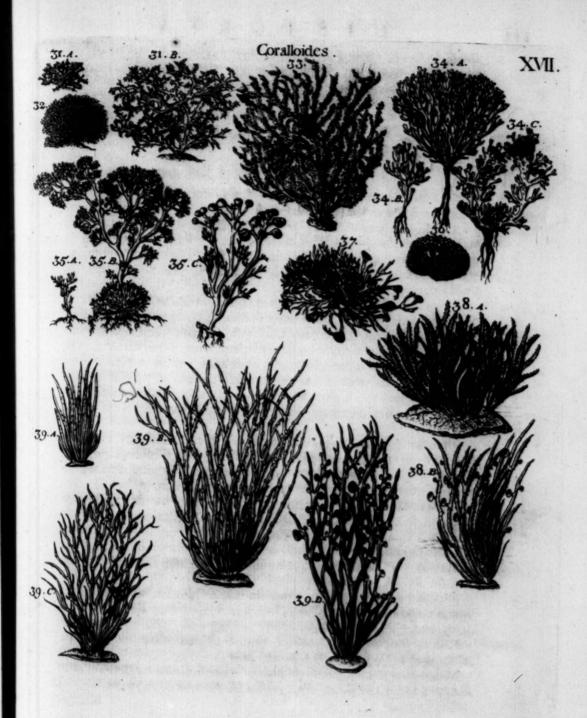
Muscus montanus fuscus ramosissimus, solidus seu non tubulosus Vernon apud Raj. Syn. St. Br. II. p. 21. n. 7. d. br. Hist. III. p. 27. descr. ead.

Muscus montanus fruticosior, segmentis majoribus nigris Pluk.

Alm. p. 255. Raj. Hift. III. p. 27. nom.

Musco-fungus coralloides montanus, ramosissimus, fuscus Hist. Ox. III. p. 633. n. 10. d. br. Raj. Hist. III. p. 30. d. Bob. item

Musco-

, A

Musco-fungus coralloides montanus tenuis ramosissimus, non tubulosus Hist. Ox. III. p. 633. n. 11. d. br. Sett. XV. Tab. 7. Ser. 3. f. 11. vit.

Lichenoides non tubulosum ramosissimum, fruticuli specie, rusonigrescens Cat. Giss. p.202. Syn. St. Br. III. p.66. n. 10.

Coralloides, quod Musco fungus coralloides montanus ramolissimus

fuscus M. H. Boerh. Ind. Alt. p.19. n.4.

Lichen terrestris angustior, ramosissimus, suscus Vaill. Pr. p. 68. n. 7. Bot. Par. p. 115. n. 7. fine d. Muscus montanus suscus ramosissimus, non tubulosus Raj. Ibid. Tab. 26. f. 8. minus bon.

Lichen coralloides aculeatus nigricans Buxb. Cent. II. p. 10. Tab. 5.
f. 3. minus b. it. Lichen coralloides aculeatus nigricans, parvus repens

Ejusd. Ibid. f.4. vit. cum descr. breviss.

Lichen terrestris atro-fuscus minor, ramosior ac rigidior, ac veluti

aculeatus Mich. Nov. Gen. p.78. n. 18,

Lichenoides non tubulosum rigidum, corniculis cinereo-fuscis

Clayt, apud Gronov. Fl. Vir. p. 128.

Licet Michelius suum distincto loco a præcedente, quem sub no-Critica. mine Vaillantii n.17. tradit, ibi recenseat, diversum non credo, cum nullæ in nomine differentiæ, præter magnitudinem, tradantur. Junior nempe est Muscus, qui sub illo statu tenuior & rigidior solet esse.

Eundem, tenuiorem nempe, in Horto Sicco Buddleji fol. 2. agglutinatum vidi, Musci montani fusci, ramulis tenuioribus Dood.

nomine.

Bobartus porro tenuiorem in Horto suo Sicco habet, quæ caussa est, quod tenuem vocarit & tanquam specie diversum descripserit ibi a præcedente num.10. Notandum vero in 10. descriptione perperam ramulos tubulosos dici. Specimen, quod in ipsius Horto servatur, tubulosum non est. Figura ipsius minime bona est. Nec possum laudare Vaillantii iconem, ceu quæ nimis glabra & non satis hirsuta vel spinosa est. Rudior est utraque Buxbaumii, nec satis hirsuta.

32. Coralloides tenuissimum nigricans, mundi mu- XVII. liebris instar textum. The black Lace Coralloides.

Semiuncialem magnitudinem non multum superat hæc elegans spe-Descriptionicies, in latum sparsa, caule crassione destituta, nervis mediis lateralibus sibris parum crassionibus, in innumera silamenta tenuissima, varie invicem intexta, abeuntibus, pæne instar mundi muliebris, quem Lace Angli, Kanten & Spitzen Germani vocare solent.

Similitudo quædam ipsi est cum Usnea 7. & 8. sed differt in eo, Differentia: quod longe magis ramosa & magis intexta sit, fibrillis ejusdem pæne magnitudinis, cum illæ nervum medium crassiorem habeant & minus frequentes ab eo procedentes fibras. Porro hujus ramuli primarii

P

per dichotomiam dividuntur, & extrema cornicula, quæ brevissima, bifida plerumque funt, quod in illis speciebus non observatur.

In monte Snowdon invenit Guil. Jones, speciatim in cautibus in tractu montium, qua via tendit a Crom Brwynog versus Ardhu.

XVII.

Descriptio.

Locus.

33. Coralloides crifpum & botryforme Alpinum.

The crip warty Alpine Coralloides.

Basi latiuscula lignosa rupibus, Fuci instar, adnascitur, e qua caules furgunt subteretes, lenti & lignosi, in varios ramos, hinc inde flexos, divis, altitudine unciali, sesqui & biunciali. Caules subinde nudi funt, præsertim parte inferiori & in vetustioribus plantis, interdum crusta crispa toti obducti observantur, nempe in junioribus plantis. Rami autem rarius nudi funt; nempe creberrimis exiguis verrucis seu granulis Botryos seminum instar conglomeratis, teguntur. Quæ verrucæ nec florum, nec seminum, sed foliorum naturam habere mihi videntur ideo, quod semper eæ in planta restent, & quod ad caulium partem inferiorem latiusculæ & quodammodo planæ fiant.

Tubercula extremis ramulis & ipfis etiam foliolorum glomerationibus innascuntur carnosa, nunc fingula seorsim, nunc plura congesta, rotunda, fusco-spadicea, per siccitatem nigra, nunc glabra, nunc rugofa, i. e. fingula, fi fimplicia fint, glabra apparent, fi vero rugofa videantur, ea per lentem e duobus tribusve coalitis composita depre-

henduntur, & hinc alia majora, alia minora esse solent.

Colorem tota planta ex cinereo ad glaucum vergentem habet, qui per ficcitatem & in vetultioribus plantis in arenaceum abire solet. Caules & rami in recenti ex glauco candicant, in ficca & vetusta obfolete ex luteo albicant, vel ad incarnatum tendunt colorem.

In montibus Cambriæ altissimis, Cader Ideris & Snowdon copiose ante quatuordecim annos nascentem vidi: eandem etiam habeo ex Grœnlandia & Penfylvania. J. J. Scheuchzerus in Alpibus Helveticis, Michelius in Italia, Linnæus in Lapponia observavere.

Refert Linnæus Rangiferos vesci hac specie æque, ac Coralloide montano fruticuli specie, ubique candicante 29. quoniam nempe copiose ibi provenit; nec dubium, quin alii Musci aridiores æque accepti forent, fi eorum copia effet.

Muscus cupressiformis ramosus Las. Fl. Pruss. p. 168. ic. 48. med. cum

Musco-fungus coralloides fruticosior & lignosior Hist. 0x. III. p. 633. n.12. Sett. XV. Tab 7. Ser. 3. f. 12. med. cum d. br. item Musco-fungus coralloides terrestris, dense ramificatus, cinereus & veluti incrustatus, Norwegicus Hist. Ox. III. p. 633. n. 13. d. br. Raj. Hist. III. p. 30. nom. Muscus coralloides crispatus Norwegicus Petivero Ibid. in H. Ox. c. d. br. & Raj. Hist. III. p.30. d. ead. Lichen

Loca.

Ufus.

Synonyma.

Lichen Alpinus glaucus, ramosus, botryoides J.J. Scheuchz, Itin. Alp. II. Ed.I. p.64. Tab. 19. f.4. Ed.II. p.137. Tab. 19. f.4. med. cum d. br. Idem ramulorum extremitatibus nigris & tumentibus Itin. Alp. VI. p. 459.

Corallina Alpina valde crispa Petiv. Gazoph. Vol. II. n. 158. Tab. 65.

f.7. e Scheuchz.

Lichenoides non tubulosum cinereum ramosum, totum crustaceum Syn. St. Brit. 111. p. 66. n. 11.

Corallina montana fruticofior, spermatophora Doodio Hort. Sice.

Buddl. fol. 2. & Syn, Ibid.

Lichen cinereus fruticosus saxatilis, racemulis seminum undique obductus, receptaculis slorum nigricantibus Mich.N.Gen. p.78. n.20. Tab.53. f.5. b. item Lichen saxatilis cinereus fruticosus, ramulis habitioribus, minus ramosis, racemulis seminum undique & dense refertis, receptaculis slorum nigricantibus Ejusd.Ibid. n.21. fig.6. b. & Lichen Alpinus glaucus, ramosus botryoides Scheuchz. Ejusd.Ibid. n.22. f.7.

Lichen caule ramoso solido, foliolis crustaceis tecto Fl. Lapp. p. 336.

7. 420.

Lœselius primus omnium notitiam habuit hujus Musci. Licet enim Critica. Flora ejus Prussica post Historiam Oxoniensem lucem aspexerit publicam, tamen multis annis ante conscripta fuit, verum in scriniis detenta latuit. Figura ejus habitum plantæ & de longinquo non male refert. Descriptio ejus brevis, sed tamen talis est, ut dignosci queat, Muscum hunc & non alium designari: Extra scopum ergo jaculatur J. Ph. Breynius, dum Muscum coralloidem πλατυδασύφυλλον, tubercu- lis pulverulentis donatum Dood. hujus synonymum facit in Præf. ad Flor. Quasimodog.

Bobarti figura mediocriter concinnata est; repræsentat specimen partim detritum & nudum, partim granulis obsitum. Huic eandem facit Corallinam montanam fruticosiorem Lhwyd. Syn. St. Br. 11. p. 21. n. 8. Verum habemus aliam, sequentem nempe speciem, quæ illi

melius respondet.

Petiveri Norwegicus Muscus idem est cum hoc, docente specimine ipsius in Horto Sicco Bobarti asservato, licet Bobartus distinguat & differentias quasdam addat, sed nullius momenti.

Scheuchzerus utcunque bene descripsit & figuram sic satis bonam

dedit.

Non toleranda est licentia Michelii, ex ejusdem plantæ speciminibus, nonnihil variantibus, tot diversas species statuentis: sigura 5. ad specimen G. Sherardi sacta, plantæ suit veteris & detritæ; sacile enim grana attritu decidunt: sigura 6. ad plantam suam, bene cum racemulis conservatam sacta, ramositate vix differens: sigura 7. ad P 2 specimen

specimen Scheuchzerianum junioris plantæ sacta, cujusmodi & nobis a Scheuchzero transmissa exemplaria sunt. Hæc caussa est, quod non aliter, quam parvitate & ætate differre existimem, Lichenem terrestrem fruticosum, cinereum minimum Mich. Nov. Gen. p. 78. n. 23. Tab. 53. f. 8.

Tubercula desiderantur in figuris omnibus.

XVII.

34. Coralloides Alpinum, Corallinæ minoris facie.

The Alpine Coralline-like Coralloides.

Descriptio.

Si articulata esset hæc species, a Corallina ramosa parva Phyt. Brit. vix distingui posset, adeo ipsi similis est tum structura, tum substantia & colore. Surculis nempe est rigidis, eburneis, vel ex eburneo ad glaucum, præsertim summitates, tendentibus, crebro in ramos varios A. divisis, teretibus & glabris, extremitatibus obtusis, obiter bissidis, nonnunquam integris, nullis, ut illa, articulis distinctis, nec æque scruposis, facile enim dentium attritu in pollinem farinaceum reducitur, saporis ingrati, odoris, ubi madesit, adversi.

Dense & confertim nascitur, fruticuli specie, altitudine plerumque unciali & sesquiunciali. Junior B. minor est & magis glauca, cauliculis & ramulis, ut in majore, teretibus, glabris. E basi ipsius sibræ descendunt rigidæ, lignosæ, susco-nigræ, quibus rupibus sissilibus

(Slate) infigitur.

Capitula quando profert, faciem non parum mutat; nam caules fiunt crassiores, latiores, compressi C. lacunosi & inæquales, quasi planta ad interitum prona esset, amissis plerisque cauliculis & surculis vicinis, novis vero parvis tum e caule, tum ad basim, tum circa ipsa capitula pronascentibus. Ceterum capitula non sunt tubercula carnosa, præcedentium Coralloidum instar, sed globuli duriores, solidi, materia fuliginosa atra (quæ suliginis instar eradi & super chartam tenuissime expandi potest) farcti. Globulos saltem diruptos vidi, partim minores subrotundos, partim latiores planos, limbo cinereo, a membrana residuo, cinctos.

Folia nulla observavi, licet copiosissimam viderim in præalto Cambriæ monte, Cader Ideris dicto æstate anni 1726. Provenit etiam in monte Snowdon, sed rarior ibi visa suit. Ad summitatem montis Carnedh Lhewelyn in Arvonia primus observavit Ed. Lhwyd. cui dicta

fuit

Corallina montana fruticofior Syn. St. Brit. I. p. 18. n. 14. II. p. 21. n. 8. nom. Hist. III. p. 27. nom.

Lichenoides non tubulosum ramosissimum, fruticuli specie cinereo

fuscum Syn. St. Br. III. p.65. n.9.

Lichenoides montanum non tubulosum, cinereum ramosum, cauliculis brevioribus & rigidioribus Cels. Cat. Ops. p.30. Lichen

Loca.

Synonyma.

Lichen erectus ramosissimus, ramis teretibus nudis, silisormibus, obtus Fl. Lapp. p. 337. n. 440. Tab. 11. f.4. med.

An Lichen Alpinus coralloides cinereus dichotomus, dense ramisicatus, apicibus vix bisidis Mich. N. Gen. p. 78. n. 19?

Nostri Musci rami inferius & per summitates dichotomiam affe-Observatio.

ctant, in medio absque ordine dividuntur.

Nomen, quod in Syn St. Br. Editione tertia inditum, ex planta ficca formatum est. Recens, ut supra demonstratum, se habet. Cauliculi quidem ipsi multum ramosi sunt, sequens vero per extremitates multo ramosior est.

35. Coralloides cupressiforme, capitulis globosis. XVII. The Cypress-like Coralloides.

Junior A. humilis ett hæc species, cauliculis tenuibus, frequenter Descriptio, ramosis, colore ex cinereo glauco, dein ubi ad justam magnitudinem pervenit B. caules sesqui & biunciales sunt, teretes, molles quidem, ubi virent vel humore turgent, at sicci rigidiores siunt, cornei, crassiores quam præcedentis speciei & magis inæquales, duriores, inferiore parte magis nuda, superiore vero multo magis, ac illius, ramulosa, colore, quam in juniore, minus glaucescente, sed magis ad cinereum & arenaceum tendente, in sicca ex sulvo obsolete albicante, superficie semper glabra.

Capitula C. in summis cauliculis profert plura globosa, dura cute crassiuscula, ejuschem cum caulibus coloris, tecta, quæ per maturitatem rimis duabus, tribus & quatuor hiant, nucleum exponentia nigrum, e pulvere per lentem globuloso, (in præcedenti nulli per vitrum

globuli, sed tenuissimum pollen observatur) constantem.

Saporem habet subamarum, odorem minus, ac præcedens species,

adversum. Radix priori similis, sed magis sparsa.

Faciem quodammodo habet Cupressi, de longinquo spectatæ, & est quiddam in figura Musci cupressisformis ramosi Læs: quod huic apprime respondet, verum descriptio magis convenit cum Coralloide crispo botrysormi Alpino 33.

Licet junior cauliculos & ramulos teretes habeat, observavi tamen var. compressa variare etiam cauliculis & ramulis compressa & magis crispis. & crispa.

Vidi non tantum in rupibus perpendicularibus Tunbrigii, loco a Loca. Petivero primum memorato, sed etiam copiose in monte Salopiensis Comitatus, Steiperstone dicto prope Norbury, postea vero in Cambriz monte Snowdon, sed minus copiose.

Muscus coralloides Tunbrigensis, bracteolis nigerrimis Petiv. Mus. Synonyma.

n.437. Raj. Hist. III. p.30. nom.

Muscus coralloides montanus, cum globulis parvis umbellatis nigris e Tingitania Pluk. Amalth. p. 148, nom.

Critica.

Lichenoides non tubulosum, ramulis scutellis nigris terminatis

Syn. St. Br. III. p. 66. n. 13.

Lichen fruticosus coralloides non tubulosus cinereus ramosissimus, receptaculis florum sphæricis concoloribus Mich. N. Gen. p. 103. Ord.

XXXVIII. n.1. Tab. 39. f.6.

An globuli præcedentis instar complanentur & bractearum titulum mereantur, nondum observavi. Plurima quidem exemplaria, quæ ficca vidi, capitula omnia habent globofa. Parum bene etiam fcutellæ vocantur in Syn. St. Br.

Figura Michelii nimis sparsum & laxum repræsentat hunc Muscum. Ait se ut plurimum ad Fagos reperisse. Nobiscum vero saxis ad-

nascitur.

36. Coralloides Corallii minimi facie. The Cluster XVII.

Bastard Coralloides. Descriptio.

Glomulum hujus habeo parvum, unguis pollicaris magnitudine, e creberrimis papillis undique protuberantibus & dense congestis conflatum. Papillæ vero e furculo quodam, velut ramoso, plures exeunt, foveola in summitate parva fusca & nigricante præditæ. Surculi solidi funt, duri, læves, materia intus candida, lenta, sub dentibus non scruposa. Parum gravis est, colore obsolete ex albo flavescente.

Plura non comparent.

In montibus Russiæ Uralensibus lectum misit Joann. Amman, nomine: Lichen coralloides, Corallio minori fimilis. Postea in Tratt. de Stirp. Rar. Ruth. p.176. vocavit Lichenem coralloidem fruticosum terrestrem parvum flavescentem, densissime ramificatum, & speciatim Oropolim nominat, ubi ad Jaicum flumen locis nitrolis proveniat. Pleniorem descriptionem vide dicto loco.

37. Coralloides corniculatum, Fuci tenuioris facie. XVII. The horned Wrack or Fucus-like Coralloides.

Denso cæspite nascitur, cauliculis uncialibus, reclinatis, modice latis, compressis, folidis, glabris, in ramulos aliquot corniculatos teretes divisis, coloris in madida olivaceo-fusci, in sicca nigricantis, substantia rigida, lenta, cornea, luci obversa Fuci instar in humida pellucida, in ficca opaca.

Cauliculorum & ramulorum fummitatibus, vel tubercula fungiformia, (plano-convexa, nunc rotunda, nunc oblonga) innascuntur, majora & minora, e fusco nigricantia, carnosa externe, interne substantia candida fungosa repleta, vel scutellæ iis inhærent, modo planæ, modo modice excavatæ, margine cum disco eodem colore prædito, per margines nunc æquales, nunc corniculatæ, vel crinitæ. Quæ scutellæ

Locus.

Descriptio.

cum minores sint tuberculis, eas in tubercula tandem transfre, vero simile est, & hanc ob caussam Coralloides potius, quam Lichenoidis species videtur.

In montis Snowdon jugo rupium a Cwn Brwynog versus Ardhu in-Locus.

venit Guil. Jones, comite Sam. Brewer, a quo habui.

38. Coralloides fasciculare verrucosum & veluti fili- XVII. quosum. The warty and Pod-like Coralloides.

Fasciculatim nascitur, caulibus ex eadem basi cretacea pluribus ena-Descriptiofcentibus, surrectis, rigidis, ex tumido compressis, substantia candida fungosa repletis, altitudine unciali, sesquiunciali & ampliore, nunc simplicibus, nunc bisariam & trisariam divisis. Qui caules ab initio læves sunt, secundum longitudinem sulcati, transversis protuberantiis, tanquam semina intus laterent, notata, quibus facies siliquam æmulans efficitur: postea eminentiæ illæ magis protuberant, verrucas parvas referentes, colore in junioribus eodem cum cauliculis, in adultioribus ex cinereo albicante, reliqua autem parte caules ex cinereo virescunt in recenti planta, in vetusta vero ochroleuci fiunt.

Mea exemplaria breviora sunt, tuberculis sungosis destituta, unde figura A. desumpta, altera vero B. sacta est ad exemplaria Horti Sicci Bobarti, quæ longiora sunt, & tubercula habent, juniora aliquantum concava, scutellarum sigura, prosectiora semiglobosa (per siccitatem sere plana) ex carneo subsusca, caulibus brevibus pediculis adhærentia. Caules horum plerique simplices sunt & incurvati, quidam vero recti, & quidam bisidi & trisidi sunt. Ceterum præter tubercula modo dicta, verrucæ parvæ etiam in iis observantur, nostris similes, quæ non exprimuntur in Hist. Oxon. sed caules nimis læves repræsentantur. Cum sequenti non est eadem, sed plane diversa planta.

Exemplaria mea lecta fuerunt ad saxa illa grandia, quæ per campos Locaelatos, Gray-Weathers in Wiltoniensi Comitatu dictos, dispersa jacent. Bobartus habuit ab Ed. Lhwyd, qui in petris Alpium Cam-

briz legit. Vocatur ipsi Musco-fungus petrzus, cornibus indivisis & incurvatis Hist. Oxon. Synonyma. III. p.633. n.4. Sea.XV. Tab.7. Ser.3. s.4. med. cum d. br. Raj. Hist.

III. p. 30. d. ead.

Mentionem hujus fecisse videtur Læselins Fl. Pruss. p. 170. nomine Musci coralloidis muralis, "quem cinerei coloris dicit, muris adeo "firmiter adhærescentem, ut baculo decussus, aliquid lateritiæ sub-"stantiæ radicis loco secum auserat." Plura non habet, nec figura adest. Noster similiter substantiam tophaceam vel calcariam secum abducit.

Synonymon

Observatio.

Synonymon Hist. Ox. quod ad Lichenoidis speciem 27. relatum est in Syn. St. Brit. III. p.68. ibi expungi debet, similiter ac in Bot. Par. p.42. n.4. Illa enim species tubulosa & crassior, hæc solida, illa non ex basi calcaria, hæc ex tali, & quidem fasciculatim nascitur.

XVII.

39. Coralloides corniculatum fasciculare tinctorium, Fuci teretis facie. Argol & Canary Weed Vulgo, Roccella, Orcella & Raspa Italis.

Differentia.

Fuco parvo, segmentis prælongis teretibus acutis Syn. St. Brit. III. p.45. n.24. vel & sequenti ibi speciei similis est hæc planta, sed plerumque tenuior, & dichotomam divisionem, licet eam subinde affect, non servat.

Descriptio.

Ceterum e basi tophacea & calcaria plures surgunt caules teretes, rigidi, folidi & lenti, duas tresve uncias alti, modo recti, modo recurvi, subinde simplices & indivisi, plerumque vero ramosi, in cornicula nunc pauciora, nunc plura, eaque modo breviora, modo longiora divisi, colore nunc ubique cinereo, nunc ex cinereo & fusco nigricante, superficie quandoque glabra, plerumque submolli, velut villosa (licet villus non compareat) substantia intus candida cretacea, craffitudine varia; modo enim Cerafi pediculum æquant, modo tenuiores funt caules, modo crassiores observantur, nunquam vero adeo tenues funt, ut capillares dici mereantur. Secundum eorum longitudinem frequentia funt nunc stigmata, nunc tubercula cretacea, plana ac velut rescissa, vel ac si aliquid abscessisset, & quandoque in iisdem plantis alia observantur tubercula majora globosa, nonnihil rugosa & inæqualia, ex fusco nigricantia, dura & solida, materia candida repleta. Tournefortius observat secundum ramulorum longitudinem scutellas, quibus verrucas contineri dicit, similes Polypo marino, hinc quod tubercula globosa pauca saltem restent in exemplaribus ficcis, verofimile facile ea excidere & stigmata cretacea sedem præbuisse tuberculis illis.

Varii hi plantæ status siguris sequentibus expressi sunt; nempe litera A. junior & nondum ramosa, lit. B. justæ magnitudinis ramosa & non ramosa, cum tuberculis planis & farinaceis, (quæ sigura ad exemplar a Tournesortio missum sacta) lit. C. ramosior & tenuior,

lit. D. ramosa & crassior, cum utriusque generis tuberculis.

In rupibus maritimis nascitur, unde subsalsi quid gustu præ se fert, in recessu vero subacris sentitur. Circa Angliam, quod sciam, nondum observata hæc species, frequens autem est in Insulis calidioribus Archipelagi, it. circa Africam & in Insulis Canariis, unde quotannis in tinctorum usum magna ejus quantitas infertur & pretio non mediocri divenditur, eratque anno 1726. in singulas tonnas, ut vulgo vocant, pretium

Loca.

pretium 80. libræ Sterling. quod duplum fere est pretii, quo venit in

Insulis Archipelagi, ut constat ex Tourn. Itin. I. p.233.

Olim tinctura e Belgio petebatur, nunc vero Londini præpara-Ufas. tur a quibusdam artificibus, quos Argol f. Orchel-Makers vocant, in usum Tinctorum, modum autem præparandi celant. Tinctura Orchel audit, Italis Oricello, qua imbuunt sericum & lanam ad colorem purpureum obtinendum, quem vividiorem, florum Perficæ colore, reddunt, elutriando in aqua saponacea; quodsi loco aquæ saponaceæ affumatur cerevifia tenuior acescens, color vergit in phoeniceum. Verum præstantiæ hujus coloris officit, quod aëris vicissitudines & folem non bene ferat, quod Theophrastus jam observavit, Plinius vero perperam scripsit, elui non posse. Sunt mihi specimina serici vario colore purpureo tincta, quæ post 15. jam annos splendorem & colorem servant in charta cum hoc Musco reposita, soli nempe & aëri non exposita.

Imperatus L.27. C.9 parandi modum ab initio capitis sequentem in morem describit. "Menstruo præter propter spatio urina macerari "scribit pulverem ejus, & ut color eliciatur addi duodecimam partem "lodæ, tandem pro ultimo complemento urinæ quantitatem quintuplo "majorem, quam Fuci pondus fuit, superfundi, idque plus minusve "pro bonitate Fuci." Congruit huic modus a Michelio recenfitus Nov.

Gen. p.78.

Πάντιον φύκ Φ in Creta super faxa, qua vittas, lanas, vestesque in Synonyma ficiunt, & quamdiu recens infectio, color longe purpuram præftat Theophr. L 4. C.7. p.403.

φύκ Θαλάωνος candidum, nascens in Creta, floridum valde Diose.

L.4. C.95.

Phycos thalassion tertium, crispis foliis, quo in Creta vestes tinguntur Plin. L. 26. C. 10. ad fin. & Alga crispo folio in Creta Eid. L.32. C.27. ad fin.

Orifelle herba in Infulis Canariis, quam colligunt diligenter ad

tingendum Thev. Franc. Antard. C.s. p. 10. fine d.

Orifella Musci quoddam genus incanum, ramosum, quod ex Italia

affertur Cord. Sylv. Obf. fol.221.

Fucus marinus, Fucus, vel Roccella seu Rubicula Imper. L. 27. C. 11. d. usus. Fucus capillaris delatus e partibus Orientalibus, nomine Roccellæ, in tinctura præftantissimus Eid. Ib. ic. b. cum tuberc. farin.

Fucus marinus, Roccella tinctorum C. B. Pin. p.365. n.1. & Fucus

capillaceus, Roccella C.B.Pin. p. 365. n.2.
Fucus capillaris tinctorius J.B.Hift.III. P.II. L.39. p.796. ic. Imp. line d. Raj. Hist. I. p. 74. n.4. f. d. item Fucus marinus, dictus Rocella tinctorum J.B. Ibid. Raj. Ibid. p.74. n.3. ex Imper. Tourn. J.R.H. p. 568. Fucus Fucus capillaris tinctorius, Fucus Roccella dictus Chabr. p. 570. ic. Imp. fine d.

Vercella Abelæ Malth. Illustr. Raj. Obs. Itin. p.296. fine. d. qui con-

fundit cum Kenkerig Cambr.

Fucus capillaris tinctorius Raj. Hift. I. p.74. n.4. f. d. Hift. Ox. III. p.646. n.8. nom.

Muscus rupeus insectorius Cavall. Pug. Melit. p. 122. d. br. impers.

Muscus ceranoides albus sungosus, apicibus nigris Pluk. Alm. p. 255.

Tab. 205. f. 6. ic. s. d. Raj. Hist. III. p. 30. d. H.Ox.

Musco-fungus ceranoides albus tuberculatus, apicibus nigris Hist.

Ox.III. p.633. n.3. d. br.

Muscus ceranoides Palmensis, comis digitatis, Orchili dicus Pet. Mus. n. 436. Gazoph. Vol. I. n. 512. Tab. 7. f. 12. med. s. tuberc. variet. ramosior & tenuior: Raj. Hist. III. p. 28. d. br.

Lichen Græcus polypoides tinctorius, faxatilis Tourn. Cor. p. 40. Itin.I. p.233. ubi tanquam nov. d. s. ic. Mich. Nov. Gen. p. 77. 8 78.

n. 14. d. ufus.

Coralloides, quod Musco-fungus ceranoides albus tuberculatus,

apicibus nigris M. H. Boerh. Ind. Alt. p. 19. n. 3.

Critica & Observat.

Synonymon Theveti Hist. Lugd. Auttor. p.175. sub Genista tinctoria Clus. locat, similiter J. Baub. Hist. I. P. II. L. 11. p.392. sub Genista tinctoria Hispanica recenset, unde uterque videtur in ea suisse opinione, ac si Oriselle esset Genista illa. Eundem errorem sequitur C. Baub. Pin. p.395. n. 2. sub Genista tinctoria frutescente, foliis incanis citans Orisellam Theveti Lugd.

Idem Hist. Lugd. Auctor ex Theveto scribit, Oriselle ab Arabibus Sereth vocari, & coria ea herba eleganter tingi, ex Hispaniis eo delata. Quæ verba in nostro Theveti exemplari non occurrunt. Eadem tran-

scripsit J. Bauhinus.

Rajus Hist. III. p. 32. relationem illam Historiæ Lugdun. Musco Palmensi cauliculis crassis tortuosis, spinulis undique obsitis Petiv. subjungit, ex quo quis inferre posset, hoc nomine speciem hanc indigitari. Verum hæc spinosa non est. Ait Rajus sibi Fuci potius, quam Musci speciem visam, nec nostra Fucis teretibus brevioribus absimilis est, sed, ut dictum, minime spinosa. Qualiscunque sit, perperam sub Muscis clavatis recensetur dicto Historiæ loco.

Extremitates cinereorum & incanorum exemplarium quandoque

nigricant, ut nomen Plukenetii innuit, sed rarius id fit.

Variet. tenuior Lichen saxatilis Italicus polypoides, cinereo-suscus, crispus Mich. & Synon. ejus. Nov. Gen. p.78. n. 15. procul dubio varietas est hujus speciei tenuior & magis ramosa.

Observatio. Observandum multiplex Theophrasto esse Fuci genus, & præter alia

alia eo referri ab eodem Fucos proprie dictos, ut ex descriptione Quercus & Abietis marinæ apud ipsum L.4. C.7. liquet. Hine salva & propria manet Fuci appellatio ei generi, cui vulgo tribuitur.

40. Lichen minimus lignis adnascens, foliis crispis, tenuissime di-Coralloidis visis, inferne albis, superne e slavo virescentibus, receptaculis florum Adobesi, mihi rusis Mich. N. Gen. p. 84. Ord. X. n. 1.

41. Lichen minimus lignis adnascens, foliis eleganter & tenuiter incisis, inferne albis, superne e slavo virescentibus, receptaculis slorum

coccineis Ibid. n.2.

42. Lichen minimus lignis adnascens, foliis latiusculis, eleganter tenuiterve incisis, inferne candidis, superne cinereis, receptaculis

florum rufescentibus Ibid. n. 3.

Has species pyxidatis affines dicit, caulibus simplicibus, strigosis, minime vel vix cavis, & eodem cum sungiformibus Ordine locat, ideoque e sungiformium familia videntur. Sequentem vero post Coralloides cupressiforme, capitulis globosis 35. ponit, caule fruticoso, non tubulato, capitulis in cauliculorum summitate.

43. Lichen faxatilis maritimus muscosus, minimus, nigerrimus

Ej. Nov. Gen. p. 103. Ord. XXXVIII. n.2.

"Plures, inquit ibi, Lichenum species recensentur apud nos, in "quibus non plane acquiescimus." Quomodo ergo alii? Consultius eos sibi reliquisset.

Fungis non Muscis annumerari debent:

Species alienz:

a. Muscus ceranoides fungosus, segmentis latioribus compressis, eburneo nitens Pluk. Alm. Bot. p. 255. Tab. 47. f. 2.

β. Muscus clavatus ceranoides gagateus, nigredine splendens Ejasd. Ibid. f. 3.

y. Muscus crustæ modo arboribus adnascens, candidistimus, mollis

& villosus, sub externo cortice repens Ejusd. Alm. p.255.

3. Lichen subterraneus, lignis & imprimis asseribus putridis, ea parte, qua terræ adjacent, radicibus suis sirmiter adhærens &c. Helw. Fl. Prus. Suppl. p.43. descr. br. qui procul dubio idem est cum Fungo 9. Syn. St. Br. III. p.15.

N.C

Q

GENUS

GENUS VI.

Nominis ratio. ICHENOIDIS nomen formatum est a Lichenis voce. Nempe quoniam hujus generis pars major foliosa est & Lichenis instar se diffundit, ita ut Lichenis appellationem pleræque ejus species antehac, & nunc etiam a quibusdam adeptæ suerint, non aliud convenientius, quam Lichenoidis, quo similitudinis ratio indicatur, imponi posse visum fuit. Quoniam autem Genus hoc apparatu illo, qui ad fructificationem tendit, valde impersecto donatur, ita ut nonnisi imitamentum ejus dici queat, neminem, nisi admodum inconsultum diversum adeo plantæ genus cum Lichenis, qui persectissima inter omnes Muscos fructificatione gaudet, genere posthac consusurum spero. Ceterum de Lichene & ejus nominis ratione suo loco agetur.

Igitur mihi Lichenoidis nomine designatur Musci genus, ex partibus diversa figura præditis constans, caule plerumque destitutum, vel ex mera crusta, vel foliis, nunc appressis, nunc liberis constans, vel tuberculis, vel acetabulis, vel peltis præditum, ipsis vel crustis, vel foliis pediculo nullo, aut brevi tantum innascentibus. Flores & semina Micheliana, tanquam nullius ad cognitionem usus, non moror.

Posset hoc genus in subalterna quædam distingui, nempe in tuberculosum, scutellare seu acetabuliforme & peltatum; verum cum limites inter tuberculosa & scutellisera ponere difficile sit, peltaceum vero genus, mihi per omnes species non satis cognitum sit, eo quod sint aliquot species, in quibus peltas nondum observavi, ipsæ porro peltæ in hoc genere varient, & nunc scutellis, nunc tuberculis similes sint, consultius videtur omnes sub uno genere relinquere. Clarioris vero cognitionis & distinctionis gratia species hujus generis in Ordines quossam more solito digessi.

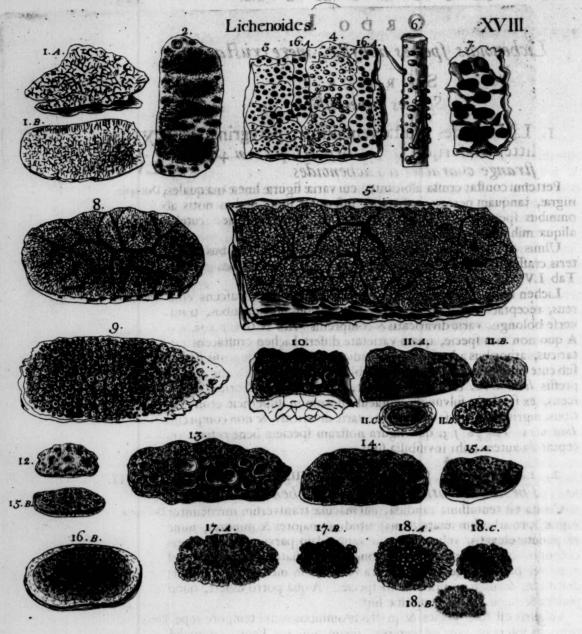
Character.

GENUS VI.

Quonian hapas gives pass make; talled and a lather office office diffundit, its at Lice as appellationem pleraene ceus (pecies are entires, Quantic, its at Lice as appellationem pleraene ceus (pecies are entires, Quantic, its at Lice as appellationem pleraene ceus (pecies are entires, Quantic, its at Lice as appellationem pleraene ceus (pecies are entires, Quantic, its at a second ceus as a second and a second ceus at a second discours and tructificar ceus to a second ceus at a second come at a second come at a second ceus at a second come at a

the states where the property of the property of the states where the property of the states of the property o

MUSCORUM

read to the control of the control o

ORDO I.

Lichenoidis Species aphyllæ, mere crustaceæ.

SERIES I. Species tuberculosæ.

1. Lichenoides crusta tenuissima, peregrinis velut XVIII. litteris inscripta Syn. St. Brit. III. p.71. n.48. The A. B. & strange character d Lichenoides. LV.f.9.

Pertenui constat crusta albicante, cui variæ figuræ lineæ inæquales, Descriptio. nigræ, tanquam peregrinæ litteræ, inscriptæ sunt, quibus notis ab omnibus speciebus facile distinguitur. Nec tubercula, nec scutellæ aliquæ mihi visæ sunt.

Úlmis & Quercubus adnascitur, illis quidem annosioribus A. lit-Locus. teris crassioribus, his vero junioribus B. litteris tenuioribus; vid. & Tab. LV. f. 9. in basi.

Lichen crustaceus tartaricus, corticibus arborum adnascens cine-Synonyma; reus, receptaculis slorum sub cute erumpentibus nigricantibus, trans-verse oblongis, varie divaricatis & compressis Mich. N. Gen. p. 102. n. 9.

A quo non tam specie, quam varietate differt Lichen crustaceus tartaricus, arboribus adnascens, ex spadiceo sulvus, receptaculis slorum sub cute erumpentibus, transverse oblongis, varie divaricatis & compressis Ibid. n. 10. & Lichen crustaceus tartaricus, arboribus adnascens, ex spadiceo sulvus, receptaculis slorum in superficie erumpentibus, nigris, transverse oblongis ac varie divaricatis & non compressis Ibid. n. 11. Tab. 56. f. 3. quæ sigura nostram speciem bene refert, receptacula autem mihi invisibilia sunt.

2. Lichenoides punctatum & rugosum nigrum. XVIII. The black dotted wrinkled Lichenoides.

Crusta est tenuissima candida, cui maculæ transversim innascuntur Descriptionigræ, pro arborum ætate & magnitudine majores & minores, nunc ex punctis elevatis, velut tuberculis quibussidam parvis, nunc ex lineis oblongis, tanquam rugis, dense congestis conslatæ. Quæ rugæ vel non, vel parum ramosæ sunt, linea vel sulco in medio (per lentem) destitutæ, secus ac in præcedenti specie. A qua porro dissert, quod puncta & rugæ densius congestæ sint.

Vulgaris est hæc species & in sylvis omnibus omni tempore repe-Locus. ritur. Observavi tam ad veteres, quam juniores Fagos, item ad Quercus, sed juniores tantum, quibus cortex nondum rimosus sactus, sed æqualis & lævis est.

XVIII.

3. Lichenoides leprosum, crusta cinereo-virescente, tuberculis nigerrimis Cat. Giss. p. 205. Syn. St. Brit. III. p. 71. n. 52. The leprous black nobbid Lichenoides.

Descriptio.

Non tantum ad arbores & faxa, fed ex ipsa etiam terra nascitur. Ad arborum cortices crusta e cinereo viret, ad saxa magis candicat, si vero e terra oriatur, virescit crusta & rugosior est, ad saxa autem & arbores tenuior. Tubercula nunc seminis Papaveris, nunc Milii magnitudinem habent, in quibus limbum nullum adhuc observavi, & ideo ab aliis scutellatis nigris diversam censeo speciem.

Tempus.
Synonyma.

Hyeme, vere, immo omni tempore reperitur.

Lichen crustaceus viridis, tuberculis nigris Buxb.En.Pl.Hal. p.187.

Lichen crustaceus arboribus adnascens, crusta tenuiori, cinereovirescens, receptaculis slorum nigris & tumentibus Mich. Nov. Gen.
p.98. n.35.

XVIII. LV.f.8. in med. basis. Descriptio. 4. Lichenoides leprofum, tuberculis fuscis & ferrugineis. The leprous brown nobb'd Lichenoides.

Tubercula nunc minora, nunc majora sunt, e crusta tenuissima, e cinereo albicante, orientia, nunc propius sibi admota, nunc longius ab invicem distantia, nullo limbo cineta, qua de caussa a Lichenoide crustaceo & leproso, scutellis subsuscis 16. specie differre videtur.

Locus & Tempus. Synonymon. Arborum corticibus adnascitur hyeme & vere.

Forte est Lichen crustaceus arboribus adnascens, crusta cinerea tenui, ex albo subcinerea, receptaculis slorum atro-rusis, ad ferrugineum tendentibus Mich. N. Gen. p. 97. n. 25.

XVIII.

5. Lichenoides nigro-flavum, tabulæ Geographicæ instar pictum. The yellow Mapp Lichenoides.

Descriptio.

Crusta est tenuissima slava, a saxis, quibus innascitur, vix separanda, variis areolis & lineis crassioribus nigris distincta, tabulæ Geographicæ instar. Subinde crusta illa orbiculatimexpanditur. Porro crusta illa lutea in varia segmenta, nunc quadrata, nunc rhomboidibus, nunc alius siguræ, exilibus lineis nigris interciditur, cui puncta atra, velut tubercula plana, modo majora, modo minora, modo crebriora, modo rariora inhærent, depressa, nullo præter crustam limbo cincta. Quamvis autem multum nigri immixta habeat hæc species, prædominatur tamen slavus color, ita ut rupes inde luteæ etiam de longinquo appareant.

Loca. Olim in rupibus

Olim in rupibus pone saltum Hangestein in Germania vidi. In Anglia primum observavit Littl. Brown ad saxa montis Steiperstone in

agro

agro Salopiensi, postea Sam. Brewer circa Bangorium & Pentirum in Arvonia ad rupes.

Lichenoides crustaceum tenuissimum, segmentis quadratis, flavo Synonyma.

& nigro colore eleganter variegatis Cat. Giff. p.206.

Lichen crustaceus tenuissimus, flavo & nigro colore eleganter va-

riegatus Buxb. En. Pl. Hal. p. 187. cum particula figura.

De nostro quærit, an sit suus Lichen crustaceus saxatilis, luteus, Observation receptaculis slorum nigris Mich. N. Gen. p. 97. n. 19. Ego vice versa quærere necesse habeo, an noster sit ipsius? Figura quæ habetur in dicto libro Tab. 54. Ord. XXXVII. sig. 7. nostro respondet, sed non nomen p. 103. n. 20.

6. Lichenoides tuberculosum amœne purpureum XVIII. Cat. Giff. p. 206. Syn. St. Br. III. p.71. n. 50. The red nobb'd Lichenoides.

Nec crustam, nec solia, sed mera tubercula habet, nunc rotunda, Descriptio. nunc inæqualia, carnosa & quasi gelatinosa, in sicco tamen siguram servantia, unde Lichenoidis species visa fuit, quamvis, ut verum fatear, Fungis propius, quam Muscis accedere videatur.

E cortice Populi tremulæ nascentem olim vidi, D. Richardson e Locus & Tempus.

Juglandis Prunive putridis ramulis, hyeme.

Fungus crustaceus ex albo rusescens Dood. Fasc. Syn. St. Br. II. Pramiss. Synonyma. Fungillus ruber orbicularis minimus acaulos, e corticibus arborum exudans Bob. Hort. Sicc.

Musco-fungus leprosus ruber, corticibus arborum adhærens Buddl.

Hort. Sicc. Vol. II. f.7.

Fungus minimus miliaceus coccineus, variolarum confluentium more arborum corticibus adhærens D. Richardf. Syn. St. Br. III. p. 71. n. 50.

Nostoc granulosum coccineum, arboribus adnascens Vaill. Prodr.

p. 88. Bot. Par. p. 144. n.6.

Huic affinia, ni eadem videntur, Lycogala globosum rubrum, grani Panici magnitudine & forma Mich. N.Gen. p.216. n.3. Tab.95. f.3. & Lycogala luteum omnium minimum reniforme Ibid. n.4. Tab. 95. f.4.

Lichenoides tuberculosum ex incarnato lutescens Cat. Giss. p. 206. Varietates. hujus speciei varietas tantum est. Variet item colore aurantiaco & miniato.

7. Lichenoides tuberculosum compressum nigrum, XVIII. lignis putridis adnascens D. Richards. Syn. St. Br.

III. p.71. n.51. The black Lentil Lichenoides.

Tubercula hujus firmiora & majora, quam præcedentis, nunc sub-Descriptio.

rotunda, nunc transversim oblonga sunt, ad figuram ovatam accedentia,

Locus & Tempus.

dentia, modice tumida, e variis lignorum & ramorum putrescentium corticibus hyeme enascentia, media inter Fungum & Muscum natura. Tubercula hæc sæpe confluent.

XVIII.

8. Lichenoides tartareum tinctorium candidum, tuberculis atris. The white tartareous Scarlet-dying Lichenoides.

Locus & De-

Plerisque montis Glyder in Arvonia rupibus arce adnascitur, sub-stantia dura & quasi lapidea, mansu scruposa, tartaro sigura & crassitudine valde simili, ita ut tartarei titulum magis, quam quæcunque alia hujus generis species, mereatur. Superficies ejus rimosa est, parum aspera, eminentiis candidis, vix conspicuis, ut lævis quasi appareat, obsita. Substantia interior ejusdem cum superficie est coloris, candidi nempe, dura, semiculmum circiter crassa. Tubercula, quæ inventu rariora, hinc inde nascuntur atra, nullo, quantum adhuc observavi, margine cinca, magnitudine varia; nunc enim, juniora videlicet, aciculæ caput vix æquant, nunc multo ampliora conspiciuntur.

Ufus.

Narrabant Monticolæ pro colore rubro tingendo usui esse & præ-

stare Musco, qui Kenkerig vocatur.

Synonyma.

Videtur esse Corkir Mart. Ins. Occid. Scot. p. 135. quo utuntur incolæ Insulæ Skie ad tingendum rubrum colorem, scarlatinum æmulantem. Refert siccatum & pulverisatum per tres septimanas urina in vase clauso maceratum coqui cum filis tingendis: insulanos luna decrescente mense Augusto, quo maxime maturum existimant, colligere.

Forte est Lichen crustaceus saxatilis sarinaceus rimosus & veluti tessellatus, ex cinereo albicans, vulgatissimus, receptaculis slorum nigris Mich. N.Gen. p. 103. n. 20. Ord. XXXVII. Tab. 54. n. 7.

Noster tamen candidior est & rarior, tuberculis crassioribus præ-

ditus.

SERIES II.

Species scutellatæ, id est orbiculos proferentes margine cinctos, nunc parum, nunc plus excavatos, scutellæ vel acetabuli instar.

XVIII.

9. Lichenoides verrucosum & rugosum, cinereum, glabrum. The wrinkled Wart Lichenoides.

Descriptio.

Ex tenui crusta innumeræ nascuntur verrucæ, confertim positæ, quæ licet inæquales sint & rugosæ, tactu tamen glabræ sunt, colore ubivis ex cinereo virente, vel ad glaucum tendente, in sicca ex ci-

nereo albicante, substantia lenta & quasi coriacea. Variam autem figuram & structuram verrucæ fingulæ obtinent: ab initio, quibus fimplex cavitas erit, subrotundæ & æquabiles sunt, at quibus multiplex, finuosæ solent esse & rugosæ. In utrisque transversim sectis, vel nulli, vel exiles faltem pori deprehenduntur: postea ubi magnitudine augentur, scutellatam figuram æmulantur, præsertim simplici aut duplici intus poro pertusæ verrucæ; nam ceteræ multiporæ quæ longe frequentiores, saltem imperfecte scutellatæ funt. Pori autem hi in fummitate nudo etiam, non valde habeti oculo, deprehenduntur tot, quot funt intus cellulæ, numero a binario ad quinarium & septenarium usque se extendente; & hæ quidem cellulæ in sicca magis, quam humore turgida planta, conspiciuntur; nam madidæ si secentur, substantiam monstrant lutescentem, quasi carnosam, humore emollitam & turgidam. In hac deprehendat, quisquis poterit, flores Michelio visos Tab. 56. lit. A. B. C. D. Quidam plus vident, quam alii, quoniam nempe imaginatione pollent. Judicent alii num hi tanti fint, ut inde novum genus fieri debeat, cum tamen in amplo ipfius Lichenis genere per XXXVIII. Ordines non minor apud multas species per flores & semina putata differentia observetur. Mihi notas, quibus cognoscatur & ab aliis distinguatur hæc species, tradidisse sufficit. Plantæ veteres cavernosæ ac vacuæ apparent, acfi aliquid evolasset.

Ex facie & substantia tingendo non videtur usui esse.

Arboribus frequentissime, faxis subinde adnascitur & omni anni Locus.

tempore reperitur.

A sequenti differt, differentiis supra enunciatis & ad sequentem re-Differentia. censendis. Vulgo autem a sequenti non suit distincta hæc species, nec alia ei syponyma competunt, quam Michelianum. Nempe

Lichenoides crustaceum arboribus adnascens tenuissimum, ex ci-synonymon.

nereo rufum, capsulis exiguis crebris Mich. Nov. Gen. p.106. n.3. Tab.56. f.2.

Auctor specimen se habuisse dicit à Guil. Sherardo, servatur autem Observatio. in Horto illius Sicco, sub synonymo Bobarti a Michelio recensito, hæc species. Figura ejus ad juniorem plantam sacta, in qua verrucæ non satis crebræ & nimis parvæ exhibentur. Nobiscum colore nascitur cinereo, vel ex cinereo glaucescente. An species ejus 1. & 2. ab hac specifice differant, multum dubito. Figura Lichenis crustacei verrucosi Alpini, arboribus adnascentis cinerei, receptaculis storum rusescentibus Ejusd. p.95. Ord. XXXII. Tab.52. exacte & melius, quam illa Tab.56. f.2. repræsentat hanc speciem, & forte ætate saltem & magnitudine differt, quicquid sit de notis ejus characteristicis.

XVIII. 10. Lichenoides leprosum tinctorium, scutellis lapidum cancri figura. The Crawsish Eye-like Lichenoides.

Differentia.

A

Crustam habet calcariam, non tam tenuem, ac præcedens species, tubercula minus sunt globosa, & in scutellas transeunt, disco latiore & planiore præditas, minus læves, colore pallidiore, ex cinereo albicante, nullis poris tam intus, quam extus pertusas.

Descriptio.

Ceterum confertim, præcedentis instar, nascitur hæc species, ab initio crustæ rugosæ & granosæ instar expansa, dein in scutellas explicata non multum cavas, margine convexo cinctas, ossiculorum, quæ oculos cancrorum vocant, figura & colore, qui ubivis idem est, ex cinereo albicans, cui subfusci aut subrusi quid admixtum est. Faciem habet tartaream & quasi lapideam, quasi ex cæmento compacta esset, scruposa tamen non est, sed lenta potius & velut coriacea, tam crusta, quam scutellæ. Transversim secta carnem exhibet subluteam. Masticata acris sentitur, ceu plures aliæ species esse solent.

Locus.

Muris & petris adnascitur, omni tempore reperitur & peculiari saxa facie albida, e longinquo conspicua, obvestit. Frequentior autem est in transmarinis regionibus, quam in Anglia.

Ufus.

Misit mihi Bern. de Justieu hanc speciem e rupibus derasam & pulverulentam, quæ chartam, cui involuta, rubello tinxit colore, & in Gallia sericum ea tingi significavit vocarique Parelle, quo nomine ejus etiam mentionem secit Tournesortius Itin. I. p.233. speciem autem non indicavit.

Synonyma.

Muscus lapideus Schwenckf. Cat. p.142. nom.

Muscus crustaceus leprosus, scutellaris, cinereus Pet. Mus. n.79. cum ic. med. Raj. Hist. III. p.29. sine descr.

Musco-fungus tartaricus leprosus, scutellaris, cinereus Hist. Ox. III. p. 634. n. 10. descr. br.

Parelle d'Auvergne Tourn. Itin. I. p.233. nom.

Lichenoides crustaceum & leprosum, scutellare cinereum Cat. Giff. p.205. Syn. St. Br. III. p.70, n.42.

Lichen crustaceus & leprosus, totus cinereus Buxb. En. Pl. Hal.

Lichen crustaceus leprosus, scutis cinereis Vaill, Pr. p.69. Bet. Par.

p.116. n.22.

Videtur esse Lichen crustaceus saxatilis verrucosus albus, receptaculis slorum concoloribus & copiosioribus Mich. Nov. Gen. p.96. n.6. Ad quem synonyma ab 8. specie Ibidem transferenda sunt; item a Lichenoide 3. p.106.

II. Li-

fere planis. The mealy rugged Lichenoides. A. B. C. D.

Ab initio pulverulenta est hæc species, dein granulosa sit, quem Descriptio; utrumque statum sigura A. demonstrat: postea in scutellas sormatur B. parum excavatas & sere planas, ubique candidas, limbo tenui cincas, non raro hiulco, ut faciem quodammodo cochleæ compresse acquirat. Crusta tenuis ex arborum cortice inæquali rugosa sit, cumque scutellæ majores & minores invicem mixtæ sint, sit ut rugosa & verrucosa siat hæc species.

Adnascitur plerumque arboribus annosioribus, præcipue Quercubus Locus. & Ulmis. Ad Fagos & alias juniores arbores minus rugosa observatur, crusta orbiculari plumbei coloris, circulo per margines pallidiore circumscripta C. Aliis in locis, quam ad arbores, rarius observatur.

Lapidea substantia non est, ut in Historia Oxoniensi traditur, immo nec tartarea. Tam crusta, quam scutellæ candida & farinacea materia undique resperguntur, qua nota ab aliis facile distinguitur hæc species.

Referent coloni, quando Quercus late & dense occupat hic Muscus, Observacio.

arborem maturam & ut cædatur aptam esse.

Non est varietas, ut asseritur in Syn.St.Br.III. p.70. n.42. præcedentis, sed distincta ab illa species, cujus synonyma sunt:

Musco-fungus tartaricus albescens, rugosus, farinaceus Hist. Ox. Synonyma.

III. p.634. n. 11. d. minus bon.

Lichen crustaceus albescens, scutis farinaceis Petiv. Hist. Ox. Ibid.

& Vaill. Pr. p.69. n.19. Bot. Par. p.116. n.23. nom.

Lichen crustaceus arboribus adnascens, farinaceus albus, superficie in acetabulis pulverulentis veluti efflorescente Much. N. Gen. p. 99. n. 54. Tab. 53. f. 1. b.

Ab hoc nonnisi ætate & colore differre videntur,

Lichen crustaceus arboribus adnascens, farinaceus subcinereus, Varietat, Mich. superficie in acetabulis minoribus pulverulentis veluti efflorescente Mich. N. Gen. p. 99. n. 55. Tab. 53. f.2. & Lichen crustaceus arboribus adnascens, neque rimosus, neque verrucosus, candidus, pulvisculo concolore undique conspersus Ejusd. Ibid. n. 62. Tab. 53. f.4.

Porro Lichenoides crusta tenuissima, sulcis cochleæsormibus insi-Varietas D. & gnita Syn. St. Br. III. p. 71. n. 49. Varietas est, vel potius planta ipsa Synon. ejus, detrita & exoleta, loco alieno, ad muros nempe, nascens, cujus figura

lit. D. exhibetur.

Alia mihi est varietas, candida quidem, sed non farinacea, crusta Varietas alia tenuiore, scutellis minoribus ad incarnatum colorem tendentibus, ad tenuior. Quercus nata apud nos, cujus etiam exemplar habeo ex Providentia Insula missum.

R 2 12. Li-

12. Lichenoides tartareum farinaceum, scutella-XVIII. rum umbone fusco. The mealy tartareous Lichenoides, with brown Dishes.

Descriptio.

Locus.

Crusta est verrucosa, satis crassa, farina candida respersa. Scutellæ majusculæ, parum excavatæ, margine albo cinguntur, interiore parte ex fusco nigricante colore sunt, substantia carnosa.

Visa mihi ab initio fuit varietas penultimæ speciei, nunc vero diversam speciem esse existimo, non tantum ob farinam, sed & ob scu-

tellas diversas.

Ol. Celfius transmisit e parietibus montium circa Upsaliam col-

lectam, & eleganti purpureo colore tingere fignificavit.

Lichen crustaceus saxatilis farinaceus verrucosus candidus, omnium Synonymon. crassissimus, receptaculis slorum nigricantibus Mich. N. Gen. p. 96. n. r. Ord. XXXIV. Tab. 52. fig. 6.

XVIII. 13. Lichenoides crustaceum & leprosum, acetabulis majoribus luteis, limbis argenteis D. Richards. Syn. St. Brit. III. p.71. n.46. The large leprous Lichenoides, with yellow Plates.

Descriptio.

Crustam habet satis crassam, superne valde rugosam, late se diffundentem, ejusdem cum acetabulorum limbis coloris, inferne favi instar reticulatam, Muscis aliis putrescentibus innascentem. Acetabula vero funt scutellæ majores, profundius excavatæ; ab initio eæ parvæ funt & subinde absque limbo, tuberculorum forma comparent; porro limbi quandoque rugofi seu crispi observantur, plerumque vero æquabiles seu non crispi sunt. Habeo exemplaria, in quibus scutellæ minores e majoribus enatæ, & fimiles observasse memini in antepenultima specie, sed minus ob parvitatem conspicuæ erant, quam Substantia tam crusta, quam scutellæ sunt lenta, non scruin hac. posa, sapore in recessu acri. Cochleæ appetunt scutellas tam aliarum, quam hujus præcipue speciei, sunt enim magis carnosæ.

In Cambria primum observavit Ed. Lhwyd, postea D. Richardson circa Bingley, in Comitatu Eboracenfi: ipse etiam copiose vidi in monte Steiperstone in Salopia, & dein ad petras in Arvonia.

Ufus.

Cambri Caddlod & Ken Gwin vocant, & cum urina colorem rubrum

eliciunt, quo lanam & alia tingunt.

Hæc species, quæ valde diversa est a Lichenoide leproso tinctorio, scutellis lapidum cancri figura 10, cujus varietas, vel eadem ex sententia

Doodii perperam fuit habita in Syn. St. Brit. II. App. p.331. III. p.70. n. 42. hæc inquam species & non alia, est Fungis congener Acetabu-

Synonyma.

Observatio.

Locus.

lum petræum, seu Fungus minimus petræus, orbiculata crustula compositus Lhwyd. Syn. St. Br. I. p.7.II. p.10. n.4. nom. Pluk. Alm. p.163. Mant. p.86. Tab. 90. f.4. imperf. Raj. Hist. III. p.24. sine descr.

Acetabulum petræum majus Fl. Jen.I. p.351. II. p.299.

Lichen petræus acetabuli forma Buxb. En. Pl. Hal. p. 189. & Lichen petræus acetabuli forma major & verrucosus Ejusd. Ibid. Nam ipse varietatem saltem dicit Cent. 11. p. 14.

Huic valde similis exhibetur in Mich. N. Gen. Tab. 51. Ord. XXX. f.1. Observation qui dicitur Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus major, foliis crassis subrotundis, e cinereo virescentibus, inferne albis, receptaculis storum subrusis p.94. n.1. Verum cum foliosus dicatur & pingatur, a nostro, qui foliis plane caret, diversum esse constat.

14. Lichenoides tartareum lividum, scutellis rusis, XVIII. margine exili. The red spangled tartareous Lichenoides.

Crusta satis crassa est, Lichenoidis tartarei tinctorii candidi, tuber-Descriptio. culis atris 8. non absimilis, sed magis rugosa & rimosa, colore obscuriore, ex livido albente, substantia in sicca planta fragili, dura, nonnihil scruposa, in humente molliore. Scutellæ satis magnæ sunt, fere planæ, rusæ, exiguo margine albo cinctæ, quo margine & scutellis parum cavis, crusta admodum fragili a præcedenti specie differt.

In rupibus prope Pentir, tribus milliaribus a monte Glyder, invenit Locus & Sam. Brewer, hyeme.

Chartam, cui agglutinata hæc species, rubescente colore tinxit.

nigricantibus majoribus & minoribus Cat. Giff. A. B. & p.205. Syn. St. Br. III. p.71. n.43. Black spangled LV. f.8. leprous Lichenoides.

Quando ad arbores nascitur, crustam habet tenuem cineream LV. Descriptio. f. 8. in margine basis, a cortice vix liberandam, ad muros vero & saxa XVIII. A. ea candidior, longe crassior & tartarea sit, magisque rugosa est. Scutellæ ab initio tubercula sunt parva, margine destinuta, postea ubi majora siunt, marginem acquirunt tenuem, parum prominentem, ita ut scutellæ planæ & nonnihil tumidæ appareant, nigræ, (ab initio etiam) margines vero candicant.

Arboribus, muris & faxis passim adnascitur, omnique tempore re-Locus & Tempus.

Hujus varietatem inveni in tegulis prope Darkingam in Surrejensi Vanietas B.

Comitatu cum scutellis conniventibus, margine nempe latiore & magis

pro-

protuberante B. cinctis, figuræ nunc rotundæ, nunc ovatæ, nunc compressæ & angulosæ, crusta obscure cinerea, rugosa, ciassa, ut ad muros solet esse.

Synonyma.

Muscus crustaceus leprosus, scutis nigricantibus Pet. Mus. n. 80. Raj. Hist. III. p. 29. nom.

Lichen saxatilis, amplioribus & elegantissimis scyphis nigricantibus

ornatus Fl. Jen. I. p.351. II. p.299.

Lichen crustæ modo saxis adnascens, scutellis nigricantibus majo-

ribus & minoribus Buxb. En. Pl. Hal. p. 186.

Lichen crustaceus leprosus, scutis nigricantibus Vaill. Pr. p. 69. n. 17. Bot. Par. p. 116. n. 21. item Lichen terrestris leprosus cinereus, scutis nigricantibus Ejusa. Bot. n. 25. nom.

Lichen crustaceus saxatilis & arboreus verrucosus cinereus, receptaculis slorum nigricantibus Mich. N. Gen. p. 96. n. 8. Ubi delendum

fynonymon.

Suspicor quendam e tribus Michelianis p. 97. n.21.22.23. vel forte omnes denotare Varietatem nostram lit, B. descriptam.

XVIII.

16. Lichenoides crustaceum & leprosum, scutellis subsuscis Cat. Giss. p.205. Syn. St Brit. III. p.71. n.45. Brown or variously spangled leprous Lichenoides.

Descriptio.

Tuberculorum cinereorum specie ab initio comparet, cum foramine in medio parvo susco, dein discus major sit, margine cinereo, nunc æquali seu lævi A. nunc crispo B. cinctus, tandem discus carnosior sit & prominet, marginemque pæne obliterat, per siccitatem tamen denuo subsidet & scutellæ sere planæ siunt. Scutellarum caro per maturitatem sæpe excidere solet. Ad arbores crustam habet tenuem æqualem cineream, ad muros crassiorem & rugosiorem. Scutellæ a primo ortu colorem habent a præcedentibus duabus speciebus diversum, unde distinctam esse speciem concludere licet. Is vero multum variat; nam nunc carneus, nunc subviridis, nunc rusus vel ferrugineus, nunc plane suscus observatur. Cum vero omnes hi colores ad suscum tendant, subsusce a me distæ suere scutellæ.

Locus & Tempus.

Ad arborum cortices & muros passim viget, præsertim hyeme. Ad saxa sissilia & sabulosa cum crusta sordide slava & tuberculis sordide luteis observavi.

Synonyma.

Muscus crustaceus leprosus, scutis fuscis Buddl. Hort. Sicc. Vol. II.

Lichen crustaceus & leprosus, scutellis subfuscis Buxb. En. Pl. Hal. p. 178.

Lichen

Lichen crustaceus cinereus, scutis ferrugineis Vaill. Pr. p.69. n.20.

Bot. Par. p. 116. n. 24.

Lichen crustaceus arboribus adnascens, ex cinereo albicans, receptaculis slorum crebris subsuscis, limbo albo crenato cinctis Mich. N. Gen. p.97. n.29. A qua species 30. & 31. Ibid. vix different.

17. Lichenoides crustosum, orbiculare incanum. XVIII. The round gray Crust Lichenoides.

Arborum corticibus & murorum lateribus crustæ instar arctissime Descriptio A. adnascitur, latitudine semiunciali, unciali, biunciali & triunciali, figura orbiculari, colore ex cinereo & glauco candicante, superficie rugosa A. rugis versus centrum minoribus & irregularibus, ad margines majoribus & regularibus, nempe versus ambitum in longitudinem productis, & in foliolorum (cohærentium) speciem expansis.

His plantulis, quæ regulariter & rotunde explicantur, pulverem Descriptio B. tantum globularem virescentem copiose innasci observavi, scutellæ vero aliis locis per maculas irregulares & sine certa figura nascuntur B; creberrime congestæ, ex crusta informi cinerea, per margines soliacee non aut parum expansa, orientes, nunc subrotundæ, nunc ovatæ, nunc ex mutua pressione angulosæ, parvæ, planæ, appressæ, discoex viridi cinerei, vel plumbei coloris, margine albicante cinæto.

Plantæ illæ fariniferæ mares, scutelligeræ fæminæ mihi videntur, inversa ratione, ac Michelius censet. Nam farina illa similis est antherarum farinæ, & ut farinæ fæcundantis officium præstaret, libera, non scutellis carnosis, quæ nunquam in hoc genere aperiuntur, sed totæ abscedunt, inclusa esse debebat. Scutellæ autem fætus novelli videntur, vi vegetativa a farina illa imbuti.

Arborum corticibus, maxime vero muris & faxis passim adnascitur, Locus.

omnique tempore conspicitur. Ad marem referri debent,

Muscus licheniformis cinereus, crustæ modo se expandens & arcte synonyma A. adhærens Dood. Syn. St. Brit. II. App. p. 331. sine d. Raj. Hist. 111. p. 29. sine descr.

Lichenoides cinereum mere crustaceum, eleganter expansum Syn.

Si. Br. III. p.71. n.47.

An Lichen pulmonarius faxatilis farinaceus, cinereus crispus, re-

ceptaculis florum - - - Mich. N.Gen. p.94. n. 11?

Quoniam crusta tam arcte coheret, nec in soliola seorsum abit, Observation mere crustacea dicta suit hac species, sed propter marginem velut soliaceum, & saciem ejus peculiarem incanam nomen mutandum censui.

Queritur Doodius, se ejus scyphulos invenire non potuisse, nec

mirum, cum sexu differat hæc species, & plantæ sæmellæ scutelliferæ, a maribus remotæ nascantur, faciemque diversam habeant. Accedit quod masculæ plantæ sæmellis longe frequentiores sint.

Synonyma B. Ad foeminas pertinent:

Lichenoides crustaceum & leprosum, scutellis cinereo-virescentibus Cat. Giff. p. 205. Syn. St. Br. III. p. 71. n. 44.

Lichen laxatilis, saxis arctissime appressus, veluti leprosus, scutel-

lis cinereis Buxb. En. Pl. Hal. p. 186.

XVIII.

18. Lichenoides crustosum, orbiculis & scutellis flavis. The round vellow Crust Lichenoides.

Descriptio.

Præcedentis speciei instar arcte muris & saxis adnascitur, sed crustam habet paulo tenuiorem & slavam, farinam & scutellas contrario modo dispositas; nam plantulæ somininæ seu scutelligeræ A. in orbem rosacee explicantur, quæ vero pulverulentæ sunt B. per maculas minores informes (verrucosas subinde) disponuntur, secus ac in illa specie sieri solet. Observasse tamen memini, plantas quassam scutelligeras pulverulentas simul seu androgynas (vulgo hermaphroditas) in quibus & scutellæ & crusta intermedia pulvere lutescente copiose respersæ erant C. Hæ rosacee quidem expandebantur, verum non æque regulariter: scutellæ magis cavæ erant & limbum elatiorem habebant. Porro maculæ illæ informes pulverulentæ, scutellas quandoque habent tales, quales rosaceæ plantæ obtinent.

Crusta illius instar formata est, per margines velut foliacea, colore slavo, cui versus centrum candidæ subinde maculæ intermixtæ sunt, scutellæ vero luteo saturatiore & croceo colore gaudeat. Ceterum scutellæ crebræ parvæ sunt, ab initio exili limbo slavo cincæ, dein vero limbus evanescit & a disco, tuberculorum luteorum sigura pro-

minente, obliteratur, ut interior figuræ A. pars monstrat.

Differentia.

A Lichenoide crusta foliosa scutellata flavescente Cat. Giss. cui similis hæc species, differt crusta arctius adnascente, proprie non foliosa, margine rugoso, scutellis minoribus, in tubercula transcuntibus, cum illius scutellæ cavæ manere soleant & magis rotundæ, hujus vero ex mutua pressione (quoniam confertius nascuntur) sæpe inæquales & angulosæ observentur.

Locus.
Observatio.

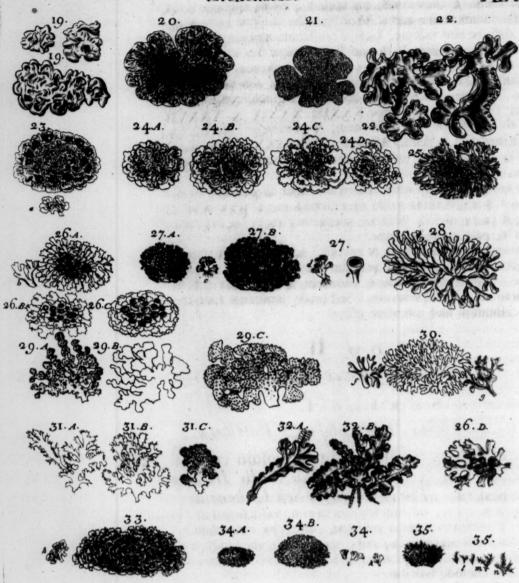
Ad muros & faxa omni tempore reperitur.

Tam hæc, quam præcedens species, frequentissima est in muris Horti Botanici Oxoniensis, quibus intermixta cernitur alia species pulla nigrave, e crusta tenuiori & a saxis non liberanda constans, minus rugosa, per maculas irregulares, ad subrotundam siguram inclinantes, disposita, in qua nec scutellas nec pulverem adhuc observavi, ideoque illius sigura supersedeo.

Lichen

Lichenoides.

XIX

Lichen faxatilis leprofus croceus Buxb. En. Pl. Hal. p. 187.

Synonyma:

Et videtur esse, Lichen crustaceus saxatilis, crusta tenuiore lutea, receptaculis slorum saturo-aureis Mich. Nov. Gen. p.97. n.28. A quo nisi loco, differre non videtur, Lichen crustaceus Alpinus, arboribus adnascens luteus, receptaculis slorum aureis Ejusd. Ibid. n.27. An & quomodo ab his differant Lichen 14.15.16.p.95. mihi nondum constat.

Atque hæ sunt hujus generis species crustaceæ & non foliosæ a me Epilogus. observatæ. Insignem autem hujus generis farraginem congessit Michelius per tres Ordines, nempe XXXIII. XXXIV. & XXXVII. in quibus vix conspicuæ sunt differentiæ, & potuissent ideo su uno alterove Ordine comprehendi. Affinis his est Ordo XXX. e quo paucæ mihi species cognitæ sunt, videntur autem similes esse duabus nostris ultimis speciebus.

Species ejus, quæ nostrarum synonymæ, sunt sequentes; nempe p.96. n.1.6.8. p.97. n.19.21.22.23.25.27.28.29.30.31. p.98. n.35.40. 43. p.99. n.54.55. p.100. n.69.70. p.102. n.9.10.11. p.103. n.20.

partim certe, partim probabiliter.

Ceteras qui cognoscere velit & poterit, adeat ipsum Auctorem. Ego quoniam vereor, ut operæ pretium merear, nomina recensere supersedeo. Sunt enim prælonga, enunciatu & memoratu difficilia. Sic me libero onere 73. specierum. Sed credo numerum specierum præter necessitatem multiplicatum esse.

ORDO II.

Lichenoidis Species foliosæ.

SERIES I.

Species gelatinosæ, tuberculosæ & scutellatæ.

19. Lichenoides maritimum gelatinosum crassum, XIX. intestinorum gyros referens Syn. St. Br. III. App. p.478. d. br. The curl d fleshy Sea Lichenoides.

Crassum est & breve, solidum seu non cavum, varie sinuosum, in-Description testinorum & mesenterii gyros referens, coloris ex viridi subsusci, substantiæ durioris gelatinosæ, instar cartilaginis vel tendinis diu decocti. Glomerulis oblongis & rotundis, majoribus & minoribus, promiscue solo humido nascitur

In mariscis circa Delkey prope Cicestriam in Sussexiensi Comitatu, Locus. ubi æstivo tempore observavi copiose, absque tuberculis tamen &

scutellis.

138 XIX.

20. Lichenoides gelatinosum membranaceum, tenue, nigricans. The wrinkled Bats-wing Lichenoides.

Descriptio.

Membranæ tenues sunt, media sui parte saxis & arborum truncis adnascentes, sinuosæ & rugosæ, per extremitates in orbem explicatæ, laciniis obtusis & latis, colore ab initio & ubi humore irrigatæ membranæ, obscure viridi, postea nigricante, potissimum per siccitatem.

Grana superiori foliorum parti versus centrum innascuntur creberrima fusca, aut ex susco rubescentia, quæ postea paulo majora siunt, parumper concava, scutellarum æmula.

Udo cœlo viget, ficco & sereno contrahitur & arescit, unde sugax dica suit hæc species auctori Floræ Jenensis, diu tamen & per omnem

annum durat & ficca humore mox reviviscit.

Locus.

Vidi olim in sylva Hangestein prope Gissam ad rupes, dein ad arborum truncos copiose in sylva montana, Oberwaldt dicta, prope Hirchenhayn in Hassia; hic Oxonii ad arborum æque truncos in sylva Bagley-Wood dicta, ac ad muros septentrionem spectantes; in Cambria copiose ad rupes & arborum truncos.

Synonyma.

Lichen gelatinosus sugax minor Fl. Jen. I. p.352. II. p.299. Lichenoides saxatile membranaceum gelatinosum, tenue nigrescens Cat. Gist. p.209. Syn. St. Br. III. p.72. n.53.

Muscus licheniformis membranaceus nigricans pellucidus, bracte-

olis innumeris conglomeratis Buddl, Hort. Sicc. Vol. II. fol.6.

Lichen faxatilis nigricans, Lactucæ folio Buxb. Cent. I. p. 41. Tab. 61.

f.3. m. b. c. d. br- imperf.

Lichen pulmonarius membranaceus gelatinosus pullus, in segmenta latiora divisus, receptaculis siorum exiguis, obscure rubeis, numerosissimis Mich. N.Gen. p.87. Ord. XVI. n.1.

Lichenoides fusco-nigricans membranaceum gelatinosum majus, foliis latioribus, Lichenis instar dispositis Cat. Nottingh. p. 130. n. 24.

XIX.

21. Lichenoides gelatinosum tenue reticulatum. The thin reticulated Lichenoides.

Descriptio.

Præcedenti accedit, sed planum est, tenuius & colore pallide viridi, innumeris exilibus venis reticulatis exaratum, ad quarum nexus noduli seu globuli sedent valde parvi, susci.

Patria.

Ex Providentia Insula delata fuit hæc species.

XIX.

22. Lichenoides gelatinosum, lobis crassioribus fusco-viridibus. The lobated jelly Lichenoides.

Descriptio.

Concavum est, in lacinias lobatas, i.e. obtusas divisum, oblongas, angustiores, quam penultimæ speciei, crassiores, superficie non rugosa,

gosa, tuberculis rarioribus, sed crassioribus, in summitate vel subglobosis, vel planis, peltas æmulantibus, per margines, subinde in medio foliorum locatis. Color ex obscure viridi suscus est tam in soliis, quam tuberculis, substantia subrigida.

Radices visibiles non habet, sed velut eminentiis aut tuberculis Locas & quibusdam saxis adhæret, quod in scopulis prope Wetzlariam olim Tempus. hyeme & vere, hic in Anglia in vico Marston prope Oxonium nuper observavi. on a substant of stantage of stantage of the stant

Lichen gelatinosus lobatus crassior, peltatus Fl. Jen. I. p.352. II. Synonyma

p.300.

Lichenoides terrestre membranaceum gelatinosum fuscum, laci-

niis latioribus Cat. Giff. p.209.

Lichen pulmonarius gelatinosus crassus atro-virens, receptaculis storum concoloribus, per ficcitatem vero susco-ferrugineis Mich. N. Gen. p.87. Ord. XVI. n.2. A quo an specie differat Lichen ejus 3. & 4. Ib. non immerito quis dubitet, nomina enim vix differentiam monstrant. Ceterum tubercula nostra eundem in sicca, ac in recenti colorem habent.

23. Lichenoides gelatinosum atro-virens, crispum XIX. & rugosum. The curl d jelly Lichenoides.

Folia humisparsa in lacinias latiusculas parum profunde dividuntur, Description foliis interioribus minoribus & superficiem crisspam efficientibus, substantia crassiuscula, colore atro-virente: foliorum laciniæ exteriores verno tempore obtusæ sunt, vix crenatæ, æstate vero crenatæ siunt,

Scutellæ foliorum colorem habent, per superficiem eorum sparsæ & iis apprestæ, planæ, limbo exiguo granuloso cinæ: hæ tubercula vel globuli sunt ab initio, dense consiti, unde interior foliorum superficies multum rugosa sit.

Lit. a. folium seorsum appictum est.

Provenit locis umbrofis faxofis & ad murorum bases. Tubercula Locus. cito transeunt, nec ipse Muscus vernum teporem fert, durat tamen locis umbrofis & pluvioso tempore revirescit.

Lichen gelatinosus sugax minor, lobis crassioribus, Endiviæ solio-Synonyma. rum æmulis Fl. Jen. I. p. 352. II. p. 300. Quamvis solia Endiviæ soliis non multum similia sint.

Lichenoides terrettre membranaceum gelatinosum, ex fusco-virens, crispum & rugosum Cat. Giff. p. 209.

Lichen 10. Mich. N.Gen. p.88. an & 8. Ibid?

Lichenoides obscure suscum, membranaceum gelatinosum, foliolis ad margines laciniatis, densissime congestis Cat. Nottingb. p.129. n.21.

HISTORIA

XIX. A. B. C. D. 24. Lichenoides gelatinosum atro-virens, auriculatum & granosum. The Ear-like granulated jelly Lichenoides.

Descriptio.

Orbiculari pæne forma nascitur A. B. C. varie laciniatum, lobis obtufis, in medio auricularem formam plerumque affumentibus, quorum cavitatibus innumeri arcte adhærent globuli carnosi lucidi, ejusdem cum foliis coloris & substantiæ, qui globuli diu ita perstant, nec aliam figuram assumunt, neque præter hos scutellas vel peltas adhuc obfervavi-

Folia nec tenuia, nec admodum crassa, per siccitatem rigida.

Locus & Tempus.

In ambulacris Horti Oxonienfis glareæ & lapillis arcte adnascitur: Martio & Aprili viget.

Varietas D.

Variat foliis crassioribus, irregulariter laciniatis & minus constanter auriculatis D.

XIX.

25. Lichenoides gelatinosum fuscum, Jacobææ maritimæ divisura. The jelly Sea Ragwort leaf d Lichenoides.

Descriptio.

Si parva magnis componantur, hujus folia Jacobææ dicæ instar divisa, saltem per extremitates frequentius incisa & velut cristata funt. Ceterum ea humi jacent, modice crassa, ex susco viridia, (per ficcitatem nigricantia) e quibus scutellæ nascuntur satis copiosæ parvæ, parum cavæ, limbo exiguo cinctæ, ejusdem cum foliis coloris in recenti, per vetustatem vero & in sicca planta rusescentem acquirunt

Locus & Tempus.

Olim in Germania in scopulis circa Wetzlariam tum super alios Muscos, tum ipsis faxis adnascentem observavi hanc speciem hyeme & vere : in Anglià prope Lucton in Herefordia legit Littl. Brown.

Synonyma.

Lichenoides terrestre membranaceum gelatinosum, ex viridi fuscum,

tenuiter laciniatum Cat. Giff. p. 209. Et videtur esse

Lichen pulmonarius gelatinosus saxatilis, mediæ crassitiei, atrovirens, foliis carinatis angustioribus, Jacobææ marinæ in modum divisis, receptaculis florum subrubeis Mich. N. Gen. p. 88, n. 14. A quo non nisi loco & verbo terrestris differt 13. Ibid.

XIX. A. B. C. D. 26. Lichenoides gelatinosum, foliis imbricatis & cristatis. The jelly imbricated Lichenoides.

Descriptio.

Folia confertim & invicem imposita nascuntur, crassiuscula, plana, in lacinias per extremitates crebras breves divifa, colore ex viridi glauco, per vetustatem & in ficca ad plumbeum vergente.

Foliorum

Foliorum superficiei versus basim tubercula primum, dein scutellæ innascuntur latiores, quam in aliis speciebus, planæ, vix cavæ, ut bracteæ potius, quam scutellæ dici mereantur, colore disci susco, vel ex susco rusescente, limbo ejusdem cum soliis coloris.

Ad lit. b. folium feorfum exhibetur.

Foliis crassioribus cristatis & scutellis amplioribus a præcedenti Differentia, specie differt. Porro scutellis suscis & foliorum colore in recenti subcæruleo, in sicca plumbeo, per mersionem in aqua denuo ad subcæruleum redeunte ab aliis distinguitur.

In muris circa Ludloam in Salopia legit & communicavit Littl. Locus.

Brown.

Lichenoides gelatinosum tenerius laciniatum, ex plumbeo colore Synonyma. cærulescens, scutellis suscis Syn. St. Br. III. p. 72. n. 55. it.

Lichenoides foliis pilosis crassioribus, obscure virentibus, scutellis

fuscis Ejusd. Syn. p.74. n.68.

Lichen perpufillus nigricans, crispus succulentus, bracteolis fuscis

Buddl. Hort. Sicc. Vol. II. fol. 6. & Syn. Hid.

Lichen pulmonarius gelatinosus terrestris atro-virens, foliis crassis brevibus, congestis & rudibus, receptaculis slorum sulvo-suscis Mich. Nov. Gen. p. 87. Ord. XVI. n.6. vel an Lichen pulmonarius gelatinosus terrestris membranaceus atro-virens, segmentis rotundioribus, receptaculis slorum suscio rubeis Ejusa. Ibid. p. 88. n. 12?

Variat laciniarum extremitatibus nunc magis B.D. nunc minus acutis Varietates. A. qui status medius & magis ordinarius est, hinc duplex ipsi nomen in Syn. contigit, & ad varietatem B. & D. referri debet species 68. cujus extremitates in sicca velut pilosæ & aculeatæ sunt. Reperitur etiam cum marginibus obtus sc. in qua sigura scutellæ mediæ limbo carent, nempe perit is in vetustioribus.

27. Lichenoides gelatinosum palmatum, tuberculis XIX. conglomeratis. The jelly hand-like Cluster Lichenoides.

Octobris fine & Novembri prodit, glomerulis subrotundis pulvi- Descriptionatis, creberrime tuberculosis & superficie globulosa præditis A. e soliis carnosis surrectis c. invicem impactis & connexis constatis, quæ singula inferiore parte plana sunt, palmæ sigura, superiore in plures breves pediculos tuberculosos abeunt. Folia, si separentur, pellucida sunt, sordide viridia, at quamdiu in glomos congesta hærent, color totius pullus seu e susce est, per siccitatem vero plane niger. Brevia sunt solia, quartam unciæ partem longitudine non excedentia, quibus pro radice sibræ tenuissimæ sunt. Quorum soliorum sigura, antequam in tubercula grandescunt, melius, quam postea, observari potest.

Tubercula.

Tubercula ab initio exigua funt, convexa, ejusdem cum foliis coloris, dein paulo majora & plana, tandem modice cava fiunt B. d. Coralloidis scyphiformis, si per lentem aspiciantur e. sigura, margine ejusdem cum disco coloris pulli, per siccitatem fusci.

Observatio.

Ferro candenti impofita planta fœtidum spargit odorem, instar

Tremellæ terrestris sinuosæ, pinguis & fugacis 14.

Locus & Tempus.

In sylva Leonhardi prope Horsham in Sussexia olim observavi, comite Littl. Brown, nunc Oxonii in ambulacris Horti Medici frequentem observo. Toto anno durat; æstate tamen & siccitate di-

sparet, pluvioso tempore revirescit.

Synonym.dub. ? Lichen pulmonarius gelatinosus crassus minor, foliis latiusculis digitatis, e griseo subobscurus, per vetustatem fuscus & in uvam se colligens, receptaculis florum concoloribus, postea fusco-rubris Mich. Nov. Gen. p.87. Ord. XVI. n.5.

XIX.

28. Lichenoides gelatinosum, foliis angustioribus tuniformibus. The Tuna or India Fig-like jelly Lichenoides.

Descriptio.

E basi media, saxis adhærente, plures emittit surculos vel folia varie divisa, superne convexa, inferne concava, extremitatibus crenis parvis incisis. Luci obversa gelatinosa & pellucida observantur folia, duriuscula, colore sordide viridi, in sicca superne nigricante, inferne subcinereo. Folia e foliis prodeunt, Tunæ instar, qua egrediuntur angustiora, qua alia excipiunt latiora, non tamen separata & articulata, sed continuata.

Loca.

Rich. Richardson in rivulo e spelunca, Malham-Cove dicta, in comitatu Eboracensi erumpente primus observavit, postea ipse nascentem vidi hanc speciem in torrentibus Alpinis montis Snowdon æstivo tempore.

Sygonyma,

Lichenoides gelatinosum opuntioides Syn. St. Br. III. p. 72. n. 58. Lichen aquaticus cinereus minor crispus D. Richards. Ibid.

Vero simile huic eundem esse Lichenem pulmonarium gelatinosum opuntioidem, exiguum fontanum griseo fuscum, segmentis brevioribus teretiusculis, receptaculis florum - - - Mich. N.Gen. p.88. n. 15. A quo parum, quoad nomen, differt Lichen pulmonarius gelatinosus opuntioides, grifeus parvus aquaticus, fegmentis teretibus acutis E_1 . Ibid. n. 16.

XIX.

29. Lichenoides gelatinofum, foliis latioribus tuniformibus. The broader Tuna or India Fig-like jelly Lichenoides.

Descriptio,

Folia crassiuscula plana habet, quam præcedentis speciei latiora, co-

lore obscure viridi. Crebri globuli, ejusdem cum soliis substantiæ & coloris per superficiem A. conspiciuntur, subinde vero absunt B.

Ad rupes prope Wigmore in Herefordiensi Comitatu invenit & com-Loca.

municavit Littl. Brown.

Eandem plantam cum foliis magis adhuc latis & magis per summi-Varietas major tates crenatis reperio Muscis meis, ante quatuorduodecim annos in Cambriæ rupibus collectis immixtam quæ figura C. designatur.

30. Lichenoides pellucidum fuscum corniculatum. XIX. The horned transparent Lichenoides.

Folia habet tenerrima pellucida, non multum gelatinosa, inordi-Descriptio: nate laciniata, quorum extremitates in segmenta bisida, trisida & quadrisida corniculato more dividuntur. Colore sunt ex obscure viridi subsusco, vel ex susco purpurascente, tam in recenti, quam sicca planta. Superne f. convexa, inferne g. concava sunt.

Tubercula nulla, nec scutellas adhuc observavi. Per lentem quidem puncta quædam monstrat, qualia a Vaillantio pinguntur, sed

vera tubercula non funt.

Satis dense & invicem imposita nascitur hæc species, sequens vero Differentia magis sparsa est.

In ericetis inter alios Muscos passim viget hyeme & vere.

Lichen terrestris minimus suscus Doody Syn. St. Br. II. App. p.331. Synonyma. descr. br. Raj. Hist. III. p.48. d. ead.

Lichenoides gelatinosum tenerius laciniatum, ex susco purpurascens

Syn. St. Br. III. p. 72. n. 54. d. br.

Nostoc, quod Lichen terrestris minimus fuscus Raji Vaill. Pr. p. 88.

Bot. Par. p. 144. n.s. nom. Tab. 21. f. 15. b.

Crispum dicit Doodius, ob folia conferta & invicem se subeuntia Observatio, procul dubio, nam proprie & in se crispa non sunt, nempe minime eo modo, quo sequentis.

31. Lichenoides pellucidum, Endiviæ foliis tenuibus crispis. The transparent Endive-leaf'd Li- A.B. c. chenoides.

Passim in ericetis inter alios Muscos & Gramina tenuiora sparsus Descriptionascitur hic & iis adhæret, foliis semuncialibus & uncialibus, planis vel parum saltem cavis, varie laciniatis A.B. circa margines simbriatis & crispis, Endiviæ crispæ similibus, tenuibus, pellucidis, colore ex viridi & susco glaucescente, per siccitatem cinereo & glauco, quandoque plane susco, quo colore glauco & extremitatibus crispis & simbriatis, non corniculatis a præcedenti specie facile distinguitur.

Nullas

Nullas scutellas, nec tubercula in eo adhuc vidi. Verum sunt mihi specimina susca valde crispa C. quorum superficiei, lente mediocri spectatæ, innumera utrinque insunt granula, eadem cum soliis substantia & colore, quæ vera tubercula non credo, quod illa superiori saltem soliorum parti innasci soleant.

Tempus.

Synonyma & Observat.

Toto viget anno, sed præcipue hyeme.

De eo mihi certo constat, quod sit Musco-sungus terrestris minor suscus, foliis e latitudine crenatis, Musco innascens Hist. Ox. III. p.632. n.4. Sed. XV. Tab.7. Ser.3. s.4. b. cum d. br. QuemVaillantius præcedentis synonymum facit; forte quod ipse Bobartus sui synonymum fecerit Lichenem terrestrem minimum suscum Dood. & Raj. Verum licet similes sint, non tamen sunt iidem. Figura Bobarti hanc melius, quam illam repræsentat & specimina ejus Horti Sicci eadem

omnino sunt cum hac specie.

Lichenoides faxatile tenue rusescens Syn. St. Br. III. p. 77. n. 89. dicitur, quod locis saxosis, terra tamen tectis, plerumque nascatur. Sub peltatis locatur dicto loco, quod vero videbatur simile, peltiferam

esse hanc speciem.

Lichen terrestris membranaceus mollior fuscus, receptaculis slorum fordide rubris perexiguis Mich. N.Gen. p.76. Ord. III. Tab. 38. Ubi

Tubercula huic appinguntur non perexigua, sed mediocriter magna, in utraque soliorum superficie sita, quæ respondere videntur elevationibus soliorum globulosis, in sigura mea C. expressis. Michelius hanc speciem eandem facit cum præcedenti, & disferentiam siguræ suæ & Vaillantii provenire vult, quod hæc planta magnitudine & densitate variet, & quod aliquando major & laxa occurrat, qualis sua sigura, de qua tamen satetur, quod a pictore paululum ampliata sit. Ego vero multum ampliatam censeo & ipsi plantæ parum respondere, cum ea non in orbem congesta, ut ille pingit, nascatur, sed passim inter Muscos & Gramina sparsa. Hanc vero, non illam a Michelio designari, sidem faciunt cirrosæ laciniæ, soliis quibusdam exterioribus rite adpicæ, quæ cur non reliquis, præsertim solio illi A. B. apud ipsum demonstrativo sint additæ, non immerito quis miretur. Atqui vel hanc male expressit, vel duas species eadem sigura commiscuit.

Ceterum dicit se non intelligere, cur in Botanico Parisiensi eadem planta diversis locis & generibus reponatur. Ego semel tantum p. 144. n. 5. ejus mentionem sactam invenio sub Noltoc nomine & genere, quod nomen Tab. 21. n. 15. omissum est, in qua non ejusdem, sed diversi generis Muscos exhiberi cuivis patet, quod & in aliis dicti Libri Tabulis sæpe contingit. Ego porro magis miror, quod Ordinem suum tertium non conjunxerit Michelius cum Ordine XVI. Nec

Critica.

enim realis inter utrumque differentia est: idem observatur in Ordine XXXIV. & XXXVII.

32. Lichenoides pellucidum, Lactucæ folio finuofo. XIX.

The Lettuce-like transparent Lichenoides.

Forte fortuna capsæ duæ coriaceæ, variis Muscis, in Patagonia Descriptio & Locus, repletæ, ad me delatæ fuerunt, in quibus Muscis, arborum truncis irrepentibus, adnascentem inveni hanc speciem, quæ sicca præcedenti valde similis & colore glauco erat, ad subcæruleum tamen magis vergente, aquæ vero immersa diversa apparuit, nam minus laciniata A. magis vero sinuosa & huc illuc margines nunc minus, nunc magis slexos habebat, quibus B. non ipsi superficiei, tubercula seu globuli exigui carnei & ochrei coloris innascebantur, soveola in medio (per lentem) prædita. Folia nunc latiora, nunc angustiora, madida concava, tenuia & pellucida sunt, colore ex glauco ad plumbeum tendente.

33. Lichenoides tenue crifpum, foliis parvis depref- XIX. fis. The crifp jelly Lichenoides with flat Leafes.

Confertim & dense congestum nascitur, foliis brevibus, latiusculis Descriptio. planis, in latitudinem sparsis, in lacinias aliquot (vid. folium ad lit. b. in margine) divisis & in extremitate tenuiter crenatis, tenuibus pellucidis, mollibus & nonnihil gelatinosis, exterioribus majoribus, interioribus minoribus, ob quorum copiam crispa huic Musco facies contingit, licet ipsa folia crispa non sint.

Foliis scutellæ adnascuntur exiguæ, ejusdem cum foliis substantiæ & coloris (sunt vero ex glauco læte viridia) in recenti, & hanc ob caussam vix visibiles, in sicca magis conspicuæ, quoniam discus suscus, margo vero subcinereus sit.

Colore & foliis majoribus, minus surrectis, sed in cæspitem de-Differentiapressionem aggregatis a sequenti specie differt: a Lichenoide vero gelatinoso atro-virente, crispo & rugoso 23. cui persimile est, distinguitur foliis tenuioribus & scutellis longe minoribus: porro illius folia atroviridia sunt, & talem colorem, si sicca macerentur, retinent, aut ex susco nigricant, hujus vero plantæ siccæ madesacæ & denuo arescentes glaucæ siunt.

Olim in Germania observavi, in Anglia vero nuper invenit Littl. Locus. Brown prope Wigmore in Herefordia locis declivibus saxosis.

Lichenoides saxatile membranaceum gelatinosum erectum, ex vi-Synonymaridi fuscum, crispum Cat. Giff. p.209.

Lichen faxatilis gelatinofus crifpus Buxb. En. Pl. Hal. p. 188.

Folia quidem non procumbunt, non multum tamen erecta sunt, Observation fed humi sessilia & depressa.

T
34. Li-

HISTORIA

XIX.

34. Lichenoides tenue crifpum, foliis exiguis fur-The crisp jelly Lichenoides, with small rectis. upright Leaves.

Descriptio.

In cæspitem etiam, sed magis dense congestum & erectius nascitur, foliolis exterioribus reclinatis majoribus, tenuiter per extremitates, Rutæ vulgo dictæ murariæ instar, incisis, colore saturanter viridi, interioribus erectis, longe minoribus, intimis perquam exiguis, superficiem valde crispam efficientibus, Brassicæ crispæ quodammodo figura, colore, si separentur folia ab invicem, ex obscure purpureo viridi, si vero invicem cohæreant, e purpureo & viridi nigricante, præsertim eminus. Ceterum folia pertenuia semigelatinosa sunt, latiuscula plana, in lacinias aliquot secta, per extremitates tenuissime crenata i. k.

Nascitur per cæspites parvos, velut pulvillos, observavique olim in Germania in scopulis montis Selicernii, Gissa imminentis, & circa Wetzlariam, dein in Anglia, in sylva quadam pone vicum Footscray in Cantio, & frequens etiam ejus proventus est in ambulacris glareosis Horti Medici Oxoniensis, ubi Novembri & Decembri comparere &

Tempus. per omnem hyemem durare folet.

Lichenoides saxatile membranaceum gelatinosum, tenuissimum erectum, Brassicam crispam æmulans Cat. Giff. p.209. Syn. St. Brit. III. p.72. n.56.

35. Lichenoides tenuissimum crispum & veluti XIX. aculeatum. The crisp jelly as if prickly Lichenoides.

> E foliolis constat tenuissimis brevibus, in segmenta quædam capillacea l. m. n. divisis, densissime in pulvillum congestis & erectis, nonnihil gelatinofis, colore, quam in superioribus crispis, obscuriore & pæne nigro. Folia ex figura tantum faciem præ se ferunt aculeatam, nam in se mollia potius sunt & perquam tenera, quam rigida & vere aculeata.

Hyeme viget & mihi observata hæc species in sylva pone Footseray in Cantio, postea etiam vidi in muris circa Darking in Surrejensi Comitatu.

Lichen gelatinosus minus sugax, in tenuia & velut aculeata segmenta divisus Fl. Jen. I. p. 352. II. p. 300.

Lichenoides gelatinosum tenuissimum erectum, Brassicam crispam æmulans, foliolis tenuissime aculeatis Syn. St. Br. III. p.72. n.57.

Aliæ

Loca.

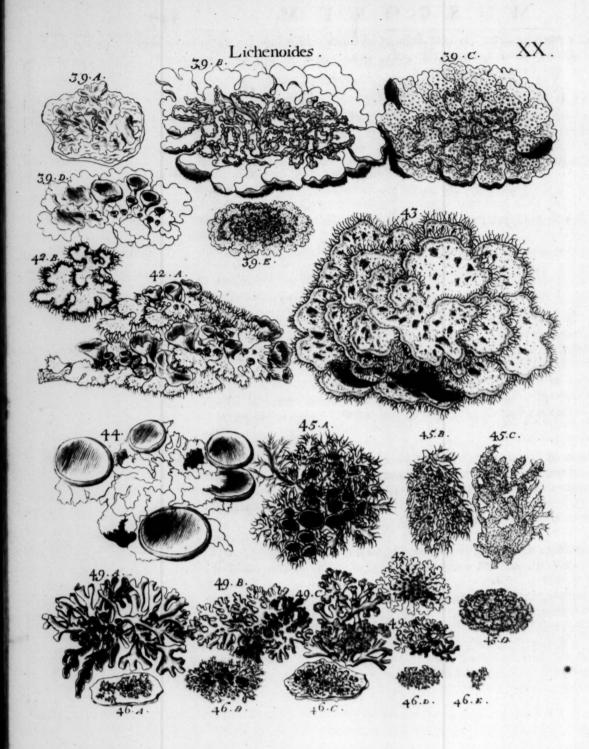
Synonymon.

Descriptio.

Locus & Tempus.

Synonyma.

The second secon the many the second of the property of

Alia porro, præter eas, quæ dubitanter supra relatæ sunt, habentur Species Mich. in Michelii N. Gen. species gelatinosæ, quas non intelligo, nec cum nostris conciliare possum, nempe

36. Lichen pulmonarius gelatinosus fuscus, arboribus adnascens parvus, crassus & crispus, receptaculis florum - - - N. Gen. p. 88. n. 7.

37. Lichen pulmonarius gelatinosus crassior & mollior, crispus rugolissimus, e griseo subfuscus, receptaculis storum - - - Ibid. n.9.

38. Lichen pulmonarius gelatinosus parvus, foliis crassis cristatis, e gilvo fordide virescentibus, receptaculis florum concoloribus Ibid. n. II.

SERIES II.

Lichenoidis species aridiores & exsuccæ, scutellatæ.

Divisio I.

Scutellis pediculo insidentibus.

39. Lichenoides glaucum perlatum, fubtus nigrum XX. & cirrofum. The common blue curl d Lichenoides. A. B. C. D.

Lichenoidi vulgatissimo cinereo-glauco, lacunoso & cirroso, infe- Descriptio & rius num. 83. descripto, similis est hæc species, sed folia in latiores Differentia. & obtufiores lacinias dividuntur, superne lævia, non lacunosa, glauca, marginibus liberis & extantibus, inferne per oras extremas aliquousque (quousque nempe extant) lævibus, e fusco nigricantibus, cetera vero parte folia nigra & hirfuta funt, creberrimis nempe cirris brevibus fimplicibus (seu non ramosis) quibus arborum corticibus aræe adhæret, obsita. Sed præcipua & magis conspicua differentia in marginibus foliorum interiorum surrectis locatur, tumidis & revolutis, fimbria farinosa intersecta, ob crebras convolutiones crispa & quasi perlas referente, cinctis; quæ fimbria farinosa paullo pallidiorem, quam folia, habet colorem, interdum tamen lutescit & per siccitatem incarnatum colorem acquirit.

Sub hoc statu, nempe quando fimbriis tumidis & crispis B. abundat, nullam per reliqua folia farinam observavi, at in plantis aliis C. tubercula farinosa plana, per folia sparsa vidi, quæ tubercula etiam per margines foliorum interiorum disponuntur, Lichenoidi candido & farinaceo, scutellis fere planis 11. similia. Juniores plantæ A. farina

& tuberculis carent.

Scutellæ D. satis magnæ sunt, cavæ, scyphiformes, pediculis brevibus insidentes, colore exterius cum foliis eodem, intus susce, glabræ, extus in ficca rugofæ, in humente planta læves, marginibus adultioram in lobos plures fiss. Hæ vero rarissime comparent, licet maxime Locus

maxime vulgaris fit planta & magna ejus copia passim in Anglia, præfertim circa Oxonium, ad arborum, potissimum Quercuum truncos,
occurrat. Est mihi unum saltem alterumve cum scutellis exemplar,
in quo nec simbrias, nec tubercula farinosa observo, secus ac Michelius pinxit.

Sunt mihi exemplaria aliquot hujus Musci eum foliis longe minoribus & tenuius laciniatis, crispis, tuberculis marginalibus item minoribus E.

Synonyma.

Varietas E.

Muscus arboreus leucomelanos, ramulis altera parte anthracinis, altera candidissimis Pluk. Alm. p.254. Raj. Hist. III. p.29. nom.

Musco-fungus lichenoides arborum, angustior, foliis superne cinereis, subtus nigricantibus villosis Hust. Ox. III. p.634. n.5. d. br. imperf. Raj. Hist. III. p.31. descr. ead. Lichen Norwegicus perlatus, subtus villosus aterrimus Petiv. Ibidem.

Muscus cristatus Barr. Ic. 1278. f.3. Obs. 1283. fine d.

Lichen pulmonarius saxatilis cinereus minor, umbilicis nigricantibus Tourn. Hist. Pl. Par. p. 482. d. br. impers. J.R.H. p. 549. Vaill. Bot. Par. Tab. 21. f. 12. b. c. marg. crisp. Lichen arboreus subtus nigricans H.Ox. Vaill. Ibid. p. 116. n. 11. nom.

Lichen pulmonarius crispus, inferne nigricans glaber, superne cinereus, receptaculis storum subobscuris Much. N. Gen. p. 91. Ord. XXIV. Tab. 50. f.r. b. cum marg. simbr. & scutell, simul.

? Lichen foliis planis laxis flaccidis, inæqualiter laciniatis, superne

albidis, subtus atris Fl. Lapp. p. 344. n.450.

Plukenetius nomen suum formavit ex sicca, quæ candicat, cum

recens planta glauca fit.

Non opus vero erat e Norwegia cum Petivero accersere, quod abunde apud nos crescit. Ceterum ob simbrias intersectas & sæpissime globosas, perlatam non improprie hanc speciem dixit Petiverus.

Figura Barrelieri plantam juniorem absque tuberculis bene re-

præsentat.

A Vaillantio ad rupes inventam refert Tournefortius, is vero scu-

tellas nullas in figura fua habet.

Quin Muscus Michelii idem sit cum nostro, minime dubito, licet glabrum dicat & cinereum, nam sigura bene congruit, in qua pictor cirros hinc inde monstrare non suit oblitus. Refert Michelius rarissime scutellas proferre & se in omnibus suis peregrinationibus duas tantum plantas cum iis reperisse, quod cum nostra observatione congruit.

Huic speciei congeneres duas subjungit Michelius, quæ, si vere differant, mihi ignotæ sunt; nomina ita se habent:

40. Lichen

Critica.

40. Lichen pulmonarius latifolius, inferne albidus, superne cinereus, receptaculis slorum concoloribus N.Gen. p.91. Ord. XXIV. n.2. Tab. 50. f.2. Quæ sigura vix a præcedenti differt.

41. Lichen pulmonarius minor cinereus flabelliformis, limbo fu-

perna parte repando N.Gen. p.92. Ord. XXIV. n.3.

42. Lichenoides glaucum, foliorum laciniis crinitis. XX. The smaller leaf'd blue Lichenoides, with bairy Edges.

Sicca planta faciem habet 39. speciei, quando illa scutellas fert, at Descriptio.
madefacta diversa apparet, nam folia minora & eorum margines in

angustiores lacinias divisi crinibus nigris terminati sunt.

Ceterum folia subcærulea sunt superne (in sicca cinerea) non, aut parcissime lacunosa, inferne, quousque libera sunt, fulva lævia, qua vero adhærent, nigra rugosa, radicibus destituta, nisi media parte, qua arborum ramis adnascuntur.

Farinam non observo in scutelliseris plantis, verum tubercula quædam exilia, punctorum instar, foliis impressa. Est vero mihi exemplar foliis latioribus præditum, scutellis destitutum, quorum margines

crispi sunt & farinosi B.

Scutellæ pediculis infident, e foliorum medio orientibus, parvæ ab initio & integris marginibus præditæ, postea satis amplæ & in lacinias sissæ, in fundo plerumque, quod singulare est, perforatæ, colore externe cum foliis eodem, interne in humida ex susco virides, in sicca ex olivaceo susce

In Virginia & Penfylvania Quercubus adnascitur: habui a Jo. Patria.

Mitchellio & Jo. Bartramo.

43. Lichenoides platyphyllum, marginibus crinitis. XX. The broad leaf d Lichenoides, with hairy Edges.

Folium saltem hujus habeo superne ochroleucum, parum lacuno-Descriptio. sum, inferne nigrum, aliquantum asperum, e cujus marginibus & circa eos parte inferiori crines exeunt nigri, modice longi, reliqua autem pars pilis caret: superiori parte margines simbriam habent farinosam, & præterea per reliquam partem tubercula rara farinacea & puncta sunt nigra parva.

Scutellæ mihi desunt, nec aliquas vidi in exemplari Horti Sicci

Buddleji, ad quod figuram meam olim feci.

Foliorum latitudine & laciniis amplioribus a pracedenti specie abunde differt.

Patriam indicat nomen Petiveri, cui dicitur

Lichen arboreus Insulæ St. Joannis, marginibus pilosis Mus. n.263. Synonymon.

44. Li-

XX.

44. Lichenoides patellis amplis. The Sawcer Lichenoides.

Descriptio.

In Horto Buddlejano etiam vidi & figuram inde paravi, de quo fequentia annotavi: Patellæ amplæ colore erant e nigro rubente interius, exterius cinereæ, quo colore & folia fuperne prædita erant, inferne nigricabant, lævia, ex fegmentis angustis, inordinate sitis constata.

Desunt mihi exemplaria, unde dubius hæreo, an patellæ pediculis insideant, hic vero locavi, quoniam affinem existimo speciei penultimæ.

Postquam hæc scripta & figura æri incisa esset, exemplar nactus sum ex Pensylvania, de quo vid. in Appendice & figuram meliorem Tab. LXXXII.

Patria. Synonyma. G. Vernon in Marilandia invenit.

Lichen arboreus Americanus, scutellis magnis donatus Petiv. Mus.

Muscus lichenoides Marianus cinereus, scutis peramplis Buddl. Hort. Sicc. fol. 5.

XX.

45. Lichenoides hispidum majus & rigidius, scutellis nigris. The bigger Sea-green hairy Lichenoides.

Descriptio.

Unciali & biunciali longitudine sunt folia, angusta, in varias lacinias sine ordine divisa, planas, aut modice saltem convexas A. superne, inferne modice concavas (vide ramum anteriorem) colore supina parte, ubi humore irrigata planta, ex glauco læte viridi, per siccitatem ex cinereo glauco, prona canescente. Folia ipsa glabra sunt, per margines vero & extremitates multis pilis oblongis, nunc nigricantibus, nunc ejustem cum foliis coloris, hispida siunt, quibus invicem cohærent & cæspites satis amplos efficiunt, arborum truncis & ramis laxe adhærentes.

E foliis & eorum laciniis crebræ enascuntur scutellæ, pediculis modice longis insidentes, ab initio concavæ, dein magis planæ, disco nigro, limbo cinereo, aut ex cinereo glauco cineto, qui limbus non raro dentatim incisus est & magis extat scutellasque cavas reddit.

Varietates B.

Observantur plantæ, quarum superficies crebris tuberculis B. ejusdem cum soliis substantiæ & coloris, inæqualis sit, & hæ quandoque per tota solia adeo frequentia sunt & verrucarum instar glomeratim extant C. ut Coralloidis crispi botrysormis Alpini 33. saciem quodammodo referant. Hæ verrucæ transversim secæ nihil niss sungosam quandam substantiam visui exhibent, extus glabræ sunt & non pulverulentæ. Semina sunt ex doctrina Michelii, ipsi in hac specie non animadversa; vid. Nov. Gen. p. 93. Ord. XXVIII. inter speciem 1. & 2. An unquam rumpantur, vel aliquid fundant, me latet. Exemplaria mea tuberculosa & verrucosa partim squtellis carent, partim eas obtinent, sed non tam frequentes, ac vulgo esse solent.

Porro juniores plantæ D. non parum variant, nam folia habent brevia, in paucas lacinias primarias divisa, per extremitates latiuscula, palmæ instar explicata & cristata, pilis pertenuibus, ex inseriori extremitatum parte egredientibus, prædita. Horum superficiei inseriori æque, ac superiori farinosi quid adhærere observavi. Figura Lichenis pulmonarii cristati, arboribus adnascentis exigui, inserne albidi, desuper cinerei, receptaculis slorum subobscuris Mich. Nov. Gen. p.92. Ord. XXVI. n.1. Tab. 50. f.1. huic videtur respondere. Verum majorem ille (licet exiguum dicat) pictum exhibet & pilos omist, scutellas vero addit, quæ meis exemplaribus desunt, ut dubitem an hujus loci sit. Ceteroquin inter hanc & speciem 2. & 3. Ibid. specificæ differentiæ non occurrunt.

Plerisque arboribus adnascitur & omni reperitur tempore, hyeme Locus & vero præcipue viget.

Muscus alter πλανυπυκνοδασύφυλλ . Col. Ecphr. PI. C. 160. p. 334.335. Synonyma. ic. & d.

Muscus arboreus capitulis cavis C. B. Pin. p. 361. n.4. Raj. Hist. I. p. 115. n.4. d. Col.

Muscus quernus fruticosus, capitulis cavis Park. Th. p.1311. quoad descr. e Col. non ic.

Muscus arboreus umbilicatus Merr. Pin. p.79.

Muscus arboreus supinus, marginibus pilosis Raj. Cat. Pl. Angl. I. p. 213. II. p. 203. d. br. Hist. I. p. 116. n. 5. d. br. Syn. St. Brit. I. p. 14. n. 5. II. p. 23. n. 5. sine d. Hist. III. p. 30. epicr.

Muscus arboreus pyxioides Kyll. Vir. Dan. p.103.

Lichen latifolius ramosus minor hirsutus Tourn. Elem. Bot. p.438.

Tab. 325. fig. C. J. R. H. p. 550. Tab. ead. ic. b. item

Lichen cinereus latifolius aculeatus, umbilicis nigricantibus Ejusd. El. Bot. p. 438. Hist. Pl. Par. p. 481. f. d. J.R.H. p. 549. & Lichen cinereus arboreus, marginibus fimbriatis J.R.H. p. 550.

Muscus arboreus cartilagineus incanus platyceros, pinacisculothrix

Hort. Cath. Suppl. I. p.249.

Musco-fungus arboreus cinereus scutellatus, marginibus pilosis Hist. Ox. III. p. 634. n. 6. Sed. XV. Tab. 7. Ser. 4. f. 6. m. b. c. d. br.

Muscus arboreus pyxioides pilosus Las. Fl. Pruss. p.171. ic. 50. b. c.

defer. br.

Lichenoides arboreum foliosum cinereum, scutellis nigris, foliorum extremitatibus hispidis & pilosis Cat. Giff. p.207. Syn. St. Brit. III. p.73. n.67.

Lichen arboreus hirfutus, capitulis cavis nigris Fl. Jen. II. p. 299. Lichen cinereus arboreus, marginibus pilosis, major Vaill. Pr. p.67. n.3. Bot. Par. p. 115. n.3. fine descr. Lichen cinereus arboreus, margi-

nibus fimbriatis Ibid. Tab. 20. f.4. a. b. ic. b.

Critica.

Figura & descriptio Columnæ satis bonæ sunt; ceterum in figura ramus superior supinam, ceteri inferiores pronam foliorum partem repræsentant. Bona etiam est figura Tournefortii, nisi quod folia ita adumbrata fint, ac fi rotunda essent. Bobarti figura male defignata Laudabilis vero est figura Lœselii, in qua omnia & modus nascendi recte exprimuntur. Ibi scutellæ depiles dicuntur & dentatæ nullæ in figura exhibentur: tales & a Tournefortio repræsentatæ funt; recte autem Columna notavit, limbum aliquando dentatum esse, & tales in Botanico Parisiensi designantur. Descriptiones Auctorum, excepto Columna, nimis sunt succincta.

46. Lichenoides hispidum minus & tenerius, scu-A. B. C. D. E. tellis nigris. The small gray hairy Lichenoides.

Differentia.

Folia, quam præcedentis molliora, breviora & longe angustiora, tenuius incifa, colore funt ex cinereo in glaucum, ubi humida, tendente, in ficca cinerea superne, inferne incana funt. Scutellæ longe minores, pediculis brevioribus & tenuioribus infident, limbo te-

nuiore, non dentato, quantum adhuc observavi, cinca.

Descriptio.

Ceterum juniores plantæ A. ex eodem centro in orbem folent folia spargere, magis libera, seu minus invicem implexa, a trunco & ramis extantia, unam alteramve lineam longa, in pertenues aliquot lacinias divifa, e quorum extremitatibus & marginibus pili exeunt exigui, nunc nigricantes, nunc ejusdem cum foliis coloris.

Folia dein longius B. (ad femuncialem circiter longitudinem) excrescunt & arctius corticibus apprimuntur, quibus scutellæ innascuntur parvæ, concavæ, disco nigro præditæ, margine cinereo æquali (fubinde crispo) cincto. Sunt mihi exemplaria scutelligera cum foliis istiusmodi appressis, longiusculis & multum pilosis, in quibus nec tubercula, nec folliculi proni, modo describendi, adsunt.

Sunt mihi alia scutelligera exemplaria C. cum foliis brevioribus, minus appressis & minus pilosis (ob margines & extremitates introversas) extremitatibus obtusis, velut tuberculosis, tuberculis partim integris, partim difruptis & foraminofis, crispis & farinosis.

Plurima etiam habeo exemplaria scutellis destituta D. cum foliis brevioribus, minus appressis minusque pilosis, extremitatibus obtusis non tuberculofis, marginibus introversis, ut velut tubulosa folia fiant, prælertim per extremitates, limbo extremo deorlum verso, foramine in medio relicto, cui adstant laciniæ aliquot marginales, ut velut cucullatæ cucullatæ foliorum extremitates fiant, figuram imitantes galeati floris, quorum marginibus interioribus farina adhæret tenuis, foliis concolor; verum non tantum in tubulatis illis extremitatibus, fed & per reliqua folia in superiori eorum superficie ejusmodi farinam deprehendo. Tale folium seorsum de parte prona ad E. exhibetur. Hæ ipsæ plantæ dein Decembri & Januario scutellas formant parvas, ab initio ex cinereo nigricantes, dein umbone nigro præditas: folliculi autem farinosi sparsa farina velut laceri crispi, & pluribus foraminibus pertusi videntur, quoniam nempe laciniæ foliorum extremæ (antehac involutæ) ab invicem secedunt, & hæc varietas modo descripta sub lit. C.

Quercui, Ulmo, Fraxino, Abieti, Pruno sylvestri & aliis adnasci-Locus & tur arboribus, immo ad saxa interdum descendit. Circa Oxonium valde frequens est hæc species & plerisque arboribus adnascitur. Fariniseras plantas Decembri & Januario observavi, quo tempore & scutellæ novæ formantur.

Muscus arboreus stenoceros ac scutellis minoribus Hort. Cath. Suppl. Synonyma. 1. p.249. nom.

Lichen crustæ modo saxis adnascens cinereus, eleganter & tenuiter laciniatus Tourn, Hist. Pl. Par. p. 481. nom.

Musco-fungus arboreus cinereus minor, marginibus pilosis Hist. 0x.III. p.634. n.9. d. br. Lichen crustaceus marginibus pilosis minor Petiv. Ibid.

Muscus parvus cinereus, marginibus pilosis Buddl. Hort. Sicc. fol. 6. Lichenoides saxatile & arboreum tenerius, foliis pilosis, scutellis in aversa foliorum superficie apparentibus Cat. Giff. p.207. Syn. St. Br. III. p.74. n.69.

Lichen cinereus, marginibus fimbriatis tenerior, fine orbiculis Buxb.

En.Pl.Hal. p.190.

Lichen cinereus arboreus, marginibus pilosis, minor Vaill. Prodr. p. 68. n.4. Bot. Par. p. 115. n.4. nom. Lichen cinereus minor, marginibus pilosis Ibid. Tab. 20. f. 5. bon. varietatem meam C.D. repræfentans.

Lichen pulmonarius exiguus, faxis & arboribus innascens, ad margines radicatus, inferne albus, desuper subcinereus, receptaculis slorum nigricantibus Mich. Nov. Gen. p.93. n.1. Ord. XXVIII. n.1. Tab.50. fig. m. b. item Lichen pulmonarius arboribus adnascens exiguus angustifolius, superne cinereus, inferne albus, receptaculis slorum obscuris Ibid. p.93. Ord. XXVII. Tab.50. fig. nimis crass. Nec specie differre videtur, Lichen pulmonarius minor, ad margines radicatus, inferne albus, superne cinereus, receptaculis slorum nigricantibus Ibid. Ord. XXVIII. n.3.

U

Bobartus

Critica.

Bobartus scutellas longas veluti tubulosas dicit, & tales mihi etiam, antequam veras vidissem, visæ & aversæ foliorum parti adscriptæ suerunt, convolutiones nempe tubulosæ extremorum soliorum, quæ supra sub varietate quarta D. descriptæ sunt. Sed postquam veras vidi & farinam tubulis illis adhærentem observavi, diversæ indolis esse cognovi.

Michelius sane varietatem illam D. nomine secundo designat, quam licet coriaceam dicat in Ordinis titulo, eandem tamen cum nostra, quæ mollis, esse credo. Porro scrobiculi a disrupto & laxo soliorum apice & margine non esformantur, ut ibi asseritur, sed laciniæ sunt soliorum extremæ, quæ slorescentiæ tempore coëunt & scrobiculos illos tubulosos esformant, farina autem dispersa denuo secedunt, quod dum sit, extremitates velut foraminosæ apparent, idque non bene expressum est in sig. H. H. K. K. L. L. Mich. Tab. 50. Ord. XXVII. & XXVIII. cum non persorata sint solia, sed hient saltem per extremitates. Quoniam vero sarina illa cito transit, scutellæ vero toto anno perstant, non probabilis est ipsius sententia, qua statuitur, farinam esse semen, scutellas vero slores vel eorum receptacula.

XX.

47. Lichenoides, quod Lichen pulmonarius minimus, arboribus innascens, ad margines radicatus, superne cinereo-suscus, inferne anthracinus, receptaculis slorum suscis Mich. Nov. Gen. p. 93. Ord. XXIX. n. 1. Tab. 51. Micheli's gray-brown Tree Lichenoides, black underneath.

Epicrisis.

Hujus familiæ esse videtur, cum præcedentis instar ad marginem radicata dicatur hæc species. In figura autem, quam mutuatus sum, pili marginales desunt: scutellæ parvæ pinguntur, sessiles; sed & priori tales appinguntur, licet pediculos satis visibiles habeant. Figura multum habet similitudinis, cum Lichenoide cinereo, segmentis argutis stellatis, scutellis nigris 70. verum in eo non tam margines, quam media foliorum pars radices emittit. Si diversa sit species, mihi incognita est, ut & sequens ibi-subnexa, nempe

48. Lichenoides, quod Lichen pulmonarius minimus, arboribus innascens, ad margines radicatus, desuper cinereus, subtus albus, receptaculis florum suscis Mich. N. Gen. p. 93. Ord. XXIX. n. 2.

Ad arbores circa Florentiam cum præcedenti.

XX.

49. Lichenoides ceratophyllon obtufius & minus ramofum Syn. St. Brit. III p.76. n.85. descr. br. The blunt horned Lichenoides.

Descriptio.

Semierectus nascitur hic Muscus, varie divisus & laciniatus, foliis modo

modo longioribus & minus ramosis A. modo brevioribus & magis ramosis B. in orbem sparsus & Coralloidis formam æmulans, extremitatibus obtusis, veluti rescissis, bisidis, trisidis & quadrisidis, foliis & laciniis superne æquabilibus lævibus, convexis, (non teretibus, ut Michelius vult, sed tumido planis) inferne sinuosis & rugosis, glabris, quousque surriguntur, reliqua interiore parte, qua adhærent, inæqualibus & quasi scabris.

Superne e cinereo vel albus, vel glaucus est, inferne niger, nisi ad extremas oras, quæ e nigro susce sunt. E duabus laminis constat, cavitate quadam (quod in hoc genere peculiare est) disjunctis, membrana interiore paulo breviore ad extremas oras, exteriore longiore, quando farinam sert, repanda, pulvere tenui albente respersa C.

Verum non tantum per extremitates pulverulentus est hic Muscus, sed & totus per interiorum laciniarum oras pulvere multo respersus & crispus, veluti verrucosus non raro observatur.

Scutellæ A. concavæ mediocris sunt magnitudinis, brevibus pediculis hærentes, externe eodem cum foliis colore præditæ, inferne ex susco virides ab initio, dein ex susco rusescentes, interdum ex susco lutescentes. Exemplaria mea scutelligera farinosa non sunt, farinifera vero scutellis destituuntur.

Locis frigidioribus Alpinis cum foliis angustioribus reperitur D. Varietas. D. & colore candidiore & subinde sulphureo, cujusmodi legi in rupibus Synon. ejus. superioribus montis Cader Ideris in Cambria, quæ varietas est Lichen soliis planis multifidis obtusis, laciniis linearibus, calicibus concavis FL Lapp. p.343. n.448. Tab.11. f.2. cujus exemplar habeo ab Auctore, Observatio in quo soliorum oræ inferiores tantum albidæ sunt, cetera pars nigra est, (mea exemplaria tota subtus nigra sunt) in Flora autem Lapponica prona æque ac supina simpliciter nivea dicitur.

Ceterum terrestris est hic Muscus & provenit tum ex ipsa terra, Locus.
tum e crusta Muscorum aliorum emortuorum ad arborum, maxime
putrescentium, truncos oritur. Facile per senium abscedit, & cum

levis sit & cohæreat, a ventis huc illuc agitari solet.

Muscus inferior Panc. ic. 14. med. s. scut. fed non Muscus pulmo-Synonyma A. narius C.B. Ibid. p. 266.

Muscus montanus ramosus cinereus, Musci crustacei arborum non dispar Vernon, Syn. St. Br. II. p. 23. inter 4. & 5. d. br.

Lichen arboreus albescens, segmentis cornigeris, subtus aterrimus Pet. Gazoph. Vol. I. n. 123. Tab. 14. f. 6. ic. cum scutell. non bene express.

Lichen pulmonarius arboribus adnascens, desuper cinereus, subtus anthracinus, segmentis teretibus tubulosis, corniculatis, crebro divisis, ad extremitates hiantibus & veluti cristatis, receptaculis storum rubeis Mich. Nov. Gen. p.92. Ord. XXV. n.2. Tab. 50. f. 2. b. s. scutell. cum farina, it.

Observatio.

Lichen pulmonarius arboribus adnascens, desuper cinereus, subtus anthracinus, segmentis teretibus tubulosis corniculatis, ad extremitates clausis, receptaculis slorum subrubentibus Mich. Ibid. p. 91. Ord. XXV. n.1. Tab. 50. f.1. cum scutellis & extremitatibus farinosis simul.

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, tenuiter divisus Buxb.

Comm. Ac. Petrop. Tom. III. p.272. Tab. 14. f. 1. m. b.

In Syn.St.Br.II. calices producere existimatur Musci pyxidati more: funt mihi exemplaria cum ejusmodi calicibus, velut ex ipsa planta prodeuntibus, sed accuratius examinanti patuit, inter soliorum divisiones calices prodire & solia Musci scyphisormis intermixta esse. In Syn.III. editione minus ramosus dicitur Muscus hic, respectu aliorum corniculatorum, qui longe magis ramosi sunt.

Mollis mihi semper visus est, non coriaceus, ut Michelius in Or-

dinis titulo habet.

Buxbaumius nomen Tournefortii huic plantæ adaptat parum caute.

Divisio II.

Species scutellis seffilibus & arte foliis adnascentibus.

SUBDIVISIO I.

Foliis a truncis & ramis arborum, vel a saxis extantibus, nunc angustioribus, nunc latioribus, scutellis unicoloribus, prater 51. 52. 53. species.

XXI.

50. Lichenoides angustifolium planum, crinibus nigris. The gray flat black-hair'd Lichenoides.

Descriptio.

Exemplaria hujus uncialem longitudinem non superant, angusta, parum ramosa, plana A. superne, cinerea, glabra, inferne cana, limbo angusto B. cineta. In extremitatibus & ad margines satis longi pili nigri, nunc simplices, nunc ramosi exeunt.

Scutellæ desunt in exemplaribus Phytophylacii Sherardini, nec ipsa exemplaria multa bonaque sunt, ut figura mea ad ea facta, mihi non

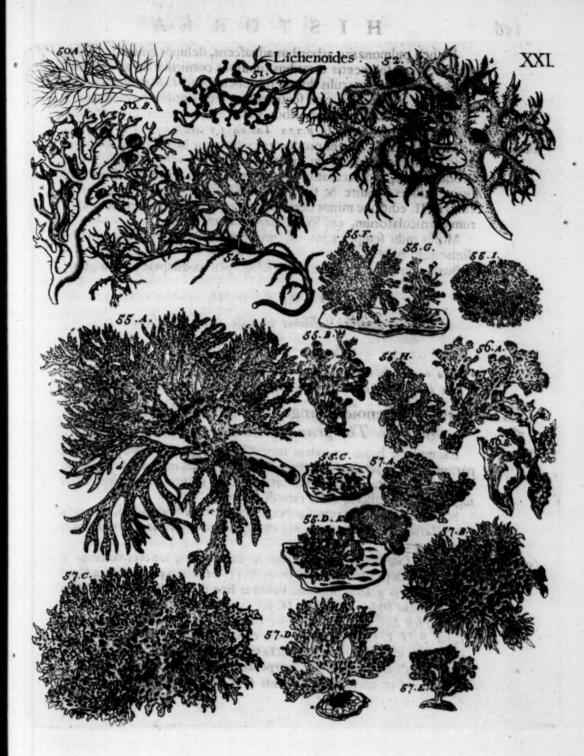
fatisfaciat.

Synon. & Crit.

Huic respondet Muscus tenuis & capillaceus, cinerei coloris, e ramis Ilicis dependens Clus. Hisp. p.32.33. Hist. p.23. ubi figura Ilicis ramo cum sua glande adposita habetur sine descriptione, quam figuram Lobelius Obs. p.582. Icon. II. p.154. Teut. II. p.185. Tabern. Icon. p.968. Hist. L.3. p.61. Ger. p.1161. Em. p.1344. Park. Th. p.1395. J.B. Hist. I. P.II. L.7. p.95. Chabr. p.57. ex Clusio Ilici etiam subjecerunt.

Clusiana melior & magis distincta figura exhibetur in Herb. Pancovii, Musci corallini titulo ic. 32. perperam vero p.267. censetur Muscus coralloides sive cornutus montanus C. B. Ceterum scutellæ desunt

m

MUSSON RUM

to the state were to the state of the state of the state of the process that or it as I handler thereing qui multum percentates the said hardler and on the other than the state of the said that the

As walkely

The same with the contract the contract of the

A STATE OF THE STA

the state of the same of the s

Labert alino, and all professionals of their capality cuts, acceptable and management of the professional acceptable and non-meteorical visits of the second of the second

sings Nor England to the second continued forces become

tell them through the transfer of the second of the second

seems interference from Anton Anton Inpunior Conc.

L'icinementes.

Continue to the case and are to the case of the case o

in figura hac, non minus, ac in Clusiana & mea. Figura procul dubio est ex Thurnheisseri figuris, qui multum peregrinatus suit; calidiorum autem regionum incola est hæc species.

Vocatur a Tournefortio Cor. p.40. Lichen capillaceus minor ex Ilice

pendens.

51. Lichenoides subhirsutum teres, scutellis parvis XXI. nigris. The rough narrow Lichenoides, with

black Spangles.

Folia angusta sunt, ex tereti compressa, rigida, subhirsuta, varie Descriptio. brachiata & in capillacea teretia segmenta divisa, colore utrinque in sicca cinereo. Secundum foliorum, vel mavis, cauliculorum longitudinem, inque eorum extremitatibus scutellæ nascuntur exiguæ; parum cavæ, limbo exili cinereo cinæ; scutellæ postea intumescunt, tuberculorum specie & limbos obliterant.

Invicem implicata Usneæ facie arborum ramis adhæret hæc species, quam ex Italia ad Guil. Sherardum misit Michelius ramo Pruni syl-

vestris adnascentem, nomine sequenti:

Lichen albus subhirsutus tenuior & fere capillaceus, acetabulis Synonyma. nigricantibus. Verum scutellæ acetabula dici non merentur. Videtur esse

Lichen maritimus albidus angustior, receptaculis slorum nigrican-

tibus Nov. Gen. p.76. Ord. IV. n.3. Tab. 38. f.3.

In qua figura limbi expressi non sunt & scutellæ saltem secundum Observatio, foliorum longitudinem ponuntur. Porro glaber pingitur, cum sub-hirsutus sit hic Muscus. Maritimum vocat, quod ad maris littora in Locus. Prunis sylvestribus nascatur.

reum, inferne nigrum. The bitter horned gray Lichenoides.

Confertim nascitur, plura nempe ejus solia juxta se oriuntur, ex Descriptio. angustiore basi sensim dilatata, brevibus intervallis frequenter divisa & subdivisa, cornu cervini figura, angulis ad divaricationes subrotundis, binario plerumque, subinde ternario ordine brachiatis, extremitatibus acutis, brevibus, bissidis & trissidis. Limbos habet inslexos, unde folia superne tumida, inferne concava siunt. Color ipsis parte superior et ex cinereo sordide canescens, inferne niger: superficies superior & margines foliorum hirsuti, velut surfuracei, inferior rugosa & lacunosa est. Ad margines, præsertim versus extremitates, velut spinosa sunt solia, spinulæ nempe sunt mites & tota planta mollis potius est, quam rigida; interdum tamen spinulæ illæ desunt.

Scutellæ

Scutellæ visu rariores sunt; eæ vero foliis innascuntur satis amplæ, cavæ, externe coloris cum foliorum parte superiore ejusdem, interne

e fusco nigricantis.

Vidi olim ad Fagorum ramos in sylva Grunbergensis civitatis, in Hassia superiori, postea in Arvoniæ quibusdam sylvis. Ad palos vivarii Crost-Castle in Heresordia observavit Littl. Brown.

Synonyma.

Loca.

Muscus amarus Imper. L.27. C.12. d. br. f. ic.

Muscus amarus Absinthii folio J.B.III. P.II. L.37. p.764. ex Imp. fine ic.

Musco-fungus Norwegicus arborum ceratoides, segmentis angustioribus albidis, subtus nigricantibus Hist. Ox. III. p.634. n.10. d. br. Raj. Hist. III. p.31. d. ead. Lichen Norwegicus, segmentis angustioribus albidis, subtus nigricantibus Petiv. Ibid.

Muscus alcicornis Barr, Icon. 1277. fig. 3. med. f. scut. Obs. 1285. fine

d. cum fyn. alien.

Lichen arboreus elegantissimus, bronchiarum ramificationes re-

ferens Fl. Jen. I. p. 351. II. p. 299.

Lichen arboreus foliis Absinthii, subtus nigricantibus Buxb. En. Pl. Hal. p. 189. Lichen arboreus seucomelanos, ramulis altera parte anthracinis, altera candidissimis Eid. Cent. II. p. 12. Tab. 7. f. 1. med. s. d. & ejus alia varietas, parum divisa & supina parte rugosa, quasi cinere respersa Ibid. f. 2.

Lichen Alpinus cornua cervi referens, subtus anthracinus, desuper cinereus, receptaculis slorum amplioribus, intus suscis Mich. N. Gen.

p.76. Ord. IV. n. 1. Tab. 38. f. 1. bon.

Lichenoides, Muscus alcicornis quibusdam dictum Cels. Cat. Ups.

p.31.

Observat. &

Non dubito, quin hæc species sit Muscus amarus Imp. quem inter arboreos locat, cum non sit species alia, cui descriptio illius æque bene respondeat. Est vero amarus hic Muscus & jam post duodecim & amplius annos exemplaria mea sicca amarorem servant. Mirum tamen Imperatum nullam coloris atri secisse mentionem. Ceterum Absinthii soliis parum respondent hujus Musci segmenta corniculata, cervi cornua bene reserentia.

Figura Barrelieri nativam habet magnitudinem & licet absolute bona non sit, ejusmodi tamen est, ut species inde cognosci

queat.

Buxbaum justo latiorem fecit foliorum basim, ceteroquin utramque plantæ superficiem exhibuit. Is alienum ipsi apponit nomen, nempe Musci arborei leucomelani &c. Pluk. mutato saltem Musci nomine cum Lichene. Candidissima, ut nomen vult, minime est hæc species, sed colorem supra descriptum habet. Scutellæ desiderantur

in

in figura ipfius, eas vero exhibuit Michelius, qui speciosam & ipsa planta venustiorem dedit figuram, sed deest nativus decor & desiderantur in ea hirsutia & spinulæ, satis in ipsa planta conspicuæ, qui desectus etiam observatur in figura Barrelieri & Buxbaumii. Ceterum fursuraceam hirsutiam semina interpretatur Michelius.

53. Lichenoides corniculatum album subspinosum, XXI. scutellis slavescentibus. The white prickly Lichenoides, with yellow Dishes.

Exemplar nostrum prioris instar, sed minus frequenter & in minus Descriptio. acutas extremitates divisum est, supra infraque album, rigidum, (in humida mollius) superficie lævi, licet tenuibus quibusdam spinulis obfita sint folia, præsertim per margines. Superne convexa, inferne (vid. ramos a.b.) concava sunt folia.

Scutellæ mediocri funt magnitudine, concavæ, disco flavescente, margine tenui albo (per vitrum piloso) cincto.

In sylvestrium Prunorum ramis & caudicibus ad littus Ostiense in-Locus. venit & sequenti nomine misit Michelius:

Lichen albus subhirsutus, tenuiter divisus, tubulis flavescentibus, Synonyma. Vocatur vero ipsi

Lichen maritimus albus subhirsutus, cornua Damæ referens, receptaculis slorum interna parte slavescentibus N.Gen. p.76. Ord. IV. n.2. Tab. 38. f.2. bon.

54. Lichenoides corniculatum candidum molle, XXI. fegmentis angustis. The white narrow horned Lichenoides.

Folia tenera sunt, in angusta, oblonga & corniculata segmenta di-Description visa & subdivisa, parte superiore glabra, (non tamen splendente) modice elevata, lacunis levidensibus raris & vix conspicuis exarata, inferiore concava, similiter levissime lacunosa, colore cum superiori eodem, supersicie non incana & lanuginosa, instar sequentis speciei, a qua præterea segmentis angustioribus, rarioribus & longioribus differt.

Scutellas nondum vidi, ad margines autem segmentorum hinc inde tubercula observo exigua farinacea.

Ad lit. a. b. rami pars prona defignatur.

Ante plures annos Augusto mense in ericeto montoso, duobus cir-Locus & citer milliaribus pone Lippock in Hamptoniensi comitatu Ericæ aridis Tempus. & semiputridis ramis adnascentem inveni hanc speciem, nec aliis locis ab eo tempore vidisse memini. Videtur esse

Lichen cornua Damæ referens, angustifolius Vaill. Bot. Par. Tab. 20. Synonymon. f. 7. bon. Hujus

Observatio.

Hujus in ipso opere mentio facta non est. Scutellæ desunt in sigura, quæ ceteroquin nostræ plantæ optime respondet.

XXI. A. B. C. D. E. F. G. H. I. Descriptio, 55. Lichenoides cornutum bronchiale molle, fubtus incanum. The common horned pitted Lichenoides.

Longitudine est unciali, sesqui, bi & triunciali, soliis & segmentis latiusculis, planis, Damæ cornua utcunque referentibus, bronchiam instar scrobiculis excavatis tam superne A.c.c.c.c.c. quam inferne d. substantia molli (etiam in sicca planta) & nonnihil lenta, sapore mucido, si ad Quercus nascatur amaricante, ad alias arbores satuo, superficie superiore nec glabra, nec aspera, colore ex cinereo & glauco albicante, inferiore incana & quasi lanuginosa, qua nota & mollitie, a reliquis assinibus sacile & certo distinguitur hæc species. Per dichotomiam & interdum trichotomiam dividitur.

Folia nunc pulvere carent, nunc eo gaudent A. idque duplici ratione; nam vel margines soli, vel scrobiculorum simul rugæ tubercula habent farinacea, ejusdem cum soliis in recenti planta coloris, in arida vero & diutine reposita ea albicant. Verum vidi etiam plantas,

quarum extremitates tantum subtus farinosæ erant.

Plantæ quæ scutellas B. ferunt, faciem habent non parum diverfam; sunt enim breviores & minus ramosæ, foliis nunc latioribus,
nunc angustioribus præditæ. Scutellæ vero in extremis ramis hærent,
ab initio parvæ concavæ, dein latiores & planæ, unicolores, ejusdem
cum foliis coloris, aut saltem paullo pallidioris & magis albicantis,
per vetustatem vero rusescentis. Sub hoc statu saciem habet Lichenoidis corallisormis rostrati & canaliculati 62. sed distinguitur,
quod minus alte surgat, foliorum superficie minus lævi, & cano in
postica parte colore. Scutellæ hæ longe rarius comparent, quam
tubercula pulverulenta.

Aliæ porro huic Musco ex ætate & loco, in quo nascitur, differen-

tiæ contingere solent.

Wariet. C.D.E. Junior C. valde parvus est, in lacinias paucas cristatas sissus. Dein magis ramosus sit D. segmentis latiusculis, extremitatibus cristatis terminatis. Sub quo statu elegans mihi varietas est E. cum extremitatibus in tubercula farinacea & crispa desinentibus, quæ varietas mihi E. Synonym. olim dicta, Lichenoides arboreum platyphyllum, cinereo-virescens,

extremitatibus crispis & conglobatis Cat. Giss. p.208. Syn. St. Brit. III. p.76. n.83. Quæ juniores plantæ pæne læves seu vix lacunosæ sunt, subtus tamen canescunt, qua sola sere nota distinguuntur.

Varietas F.G. Folia postea longiora, nunc latiora, nunc angustiora siunt, scrobiculis leviusculis prædita, quibus & tubercula farinosa F. & in aliis plantis G. scutellæ innascuntur, quæ procedente tempore ad talem magnitudinem perveniunt, qualis ab initio descripta suit.

Alia varietas eft, foliis confertim nascentibus brevibus, in segmenta Variet. H. I. latiuscula binario ordine divisis & subdivisis, segmentis & corniculis obtusis, sub quo statu & farinacea tubercula per margines & in extremis corniculis H. & in aliis plantis scutellas parvas e foliorum plano & extremis corniculis nascentes observavi I.

Adnascitur quibuscunque arboribus & maxime vulgaris est hicLocus. Muscus. Ad Salices annosas tenerior, ad Prunos sylvestres reliquis

candidior eft.

Lichen arborum Tabern. Icon. p.813. Hist. L.2. p.491. ic. med. c. d. Synonyma.

imperf. Franc. Hort. Lus. Ger. p. 1377. quoad fig. non descr.

Foglio diramato: Muscus arboreus Imp. L.27. C.12. d. br. f. ic. Muscus arboreus ramosus J.B. Hist. III. P.II. L.37. p.764. d. Imp. f. ic. Raj. Cat. Pl. Angl. I. p.212. II. p.202. d. ead. auct. Hift. I. p.115. n.2. d. ead. Syn. St. Br. I. p. 13. n.2. II. p. 22. n. 2. d. ead.

Muscus arboreus vulgo, seu Lichen arborum Ind. Pl. Wars. p.309. Lungen Kraut i. e. Herba pulmonum Panc, ic. 25. m. b. Pulmonaria laciniis angustioribus seu acutioribus Eid. p.267. f. d.

Muscus arboreus platyphyllos Proteus Dood. Syn. St. Brit. II. App.

p.333. nom.

Lichen cinereus, cornua damæ referens Tourn. Hist. Pl. Par. p. 483. d. breviff. J.R.H. p. 549.

Musco-fungus arborum vulgatissimus cinereus, cornu cervi divisura Hist. Ox. III. p.634. n.7. 1. d.

Lichen arboreus, Jacobææ cinerariæ folio similis Pont. Comp. p. 22.

d. breviff.

Lichen arboreus, foliis Absinthii Fl.Jen. I. p. 351. Lichen arboreus, foliis Abfinthii & mollioribus & candidioribus E1.Fl.II. p.299.

Lichenoides arboreum platyphyllum majus & mollius, colore candicante Cat. Giff. p.208.

Lichen arboreus, varius magnitudine, ramis, foliis, colore Beerh.

Ind. Alt. p. 17. n. 23. Lichen arboreus foliis Absinthii, cum orbiculis Buxb. En. Pl. Hal.

p.189. Lichenoides arboreum ramosum majus & mollius, colore candi-

cante Syn. St. Br. III. p.75. n.80. Lichen pulmonarius cinereus mollior, in angustiores lacinias divi-

fus Helm. Suppl. Fl. Pr. p.41. nom.

Lichen cinereus vulgatissimus, cornua damæ referens Vaill. Prodr. p.68. n. s. Bot. Par. p. 115. n. s. nom. Lichen, qui Muscus arboreus ramosus J.B. Ibid. Tab. 20. f. 11. b. c. tuberc. farinac, ad marg. & varietas Ejusa. Ibid. f. 12. b. cum scutell.

Lichen pulmonarius mollior dichotomos, superne cinereus, inferne

Critica.

albus, receptaculis florum interna parte ferrugineis Mich. Nov. Gen. p.75. Ord. I. n.9. Tab. 36. f.3. m. b.

Lichenoides, quod Ceratites bronchialis nonnullis dicitur Celf.

Cat. Upf. p.31.

Refert Michelius se unam tantum hujus plantam florentem, nempe cum scutellis, licet copiosissime in Italiæ montosis nascatur, reperisse. Figura autem ejus multum a mea & Vaillantii recedit, præsertim quoad scutellas, quas foliorum medio innascentes pingit, cum nobiscum versus extremitates præcipue nasci soloant.

Existimat porro Idem. N. Gen. p.75. iconem Algæ tinctoriæ J.B. III. p.796. hujus plantæ imaginem adamussim repræsentare. Verum inter siguram illam & Michelianam 3. Tab.36. magna est differentia, & repræsentat illa ex Imperato desumpta melius eam speciem, cui de-

stinata, quam hanc plantam.

XXI.

56. Lichenoides lacunosum candidum glabrum, Endiviæ crispæ facie. The smooth pitted Endive-like Lichenoides.

Descriptio.

Non arborea, ut ceteræ hujus Subdivisionis, sed terrestris, vel saxatilis est hæc species, cui pro basi crusta est spongiosa terrea, nigra & veluti perusta, e variis Muscis putridis constata, e qua confertim & cæspitis instar nascitur, soliis surrectis, concavis, non multum ramosis, in lacinias seu segmenta quædam primaria conjugata divisis, e quibus nunc ex adverso, nunc alterno ordine laciniæ quædam minores, varie sectæ, enascuntur, per summitates vero ea in crebriores & breviores crispas lacinias abeunt A. quibus Endiviæ valde quam similia siunt hæc solia. Parte tam interiore, quam exteriore, multis lacunulis, satis profundis, excavata sunt solia, & licet inde multum rugosa siant, glabra nihilominus sunt. Color in sicca ex candido slavescens, in humore macerata ubique candidus: substantia rigida & fragilis in sicca, in humida tenera, non lenta.

Licet plurimos hujus Musci cæspites habeam, nullas tamen in eo scutellas deprehendo, præter exigua quædam tubercula spadicea, punctorum instar in extremarum laciniarum marginibus sessilia. Testatur etiam Linnæus in Fl. Lapp. "eas valde raras esse, similes vero "se deprehendisse speciei præcedentis, nempe apicem soli terminare "peltam planam ellipticam, latitudine pisi majoris transversim secti, "pallide incarnati coloris, margine sere integro plano." Verum in

figura ejus nil tale observo.

Varietas B.

Observavi in hac specie plantas quasdam cum marginibus coëuntibus, ut velut tubulosa solia sierent, dorso seu exteriori parte lævi, interiori non multum cavernosa.

Magnam

Magnam hujus Musci copiam habui ex Groenlandia, exemplaria Loca. etiam quædam ab Ol. Celsio & Car. Linnæo, qui in Lapponia & Alpibus Dalekarliæ frequentissimum ait; nascitur & in Alpibus Helveticis & Italicis, sequentibusque nominibus transmissa fuerunt exemplaria a J. J. Scheuchzero & Michelio:

Lichen pulmonarius Alpinus e viridi flavescens, in tenues & crispas Synonyma; lacinias divisus Scheuchz. A quo vocari videtur, Lichen pulmonarius saxatilis, tenuiter laciniatus, elegantis sulphurei coloris Itin. Alp. VII.

p. 514. d. br. f. ic. Buxb. Cent. II. p. 12. Tab. 7. f.3.

Lichen Alpinus faxatilis pulmonarius flavescens, fimbriatus & crispus Mich. An Lichen pulmonarius faxatilis cinereus crispus, varie divisus Ejusd. Nov. Gen. p. 75. n. 11?

Lichen niveus sinibus dædaleis, laciniatus, ramis erectis, calice

orbiculato Linn. Fl. Lapp. p.341. n.446. Tab. 11. f.1. c. descr.

Ibi figura ad specimen inter chartas compressum, in qua scutella Critica.

non comparent.

Ad compressam etiam plantam facta figura Buxbaumii, in qua scutellæ satis crebræ quidem exhibentur, num tamen veram plantam is designet, subdubito. "Ait Scheuchzerum Itin. VII. figuram hujus "proferre, sed non vidisse elegantes scyphos spadiceos splendentes: "in Juniperis se collegisse cum scutis, alias repere in saxis & collibus "glareosis, sed sine scutis." Ego nullam in Itineribus Alpinis siguram observo, in meo quidem exemplari. Scheuchzerus "elegantem "plantulam dicit, vix semiunciam surgentem (nostra vero exemplaria "ab eo transmissa uncialia sunt) Coralloidis formam mentientem, ab "imo ramosam & in tenuissimos ramulos terminatam." Quæ melius nostræ plantæ respondent, quam quod Buxbaum de repente ejus genio tradit. Is consultius secum retinuisset suam figuram & descriptionem impersectam & ambiguam, vel saltem Scheuchzeri nomine abussus non suisset. Suspicor sigura ejus adumbrari Lichenoides imbricatum viridans, scutellis badiis 75.

57. Lichenoides lacunosum lacerum, latius & an- XXI. gustius. The Black-Smith's Apron, or the ragged A.E.C.D.E. Lichenoides.

Duplex hujus, ut nomen indicat, varietas est, nam vel in latum Descriptios extensa sunt folia, in lacinias angustas e lata basi divisa: vel angustiora sunt folia & in plura ab imo & medio segmenta angustiora divisa. Utcunque se habeant solia, ea inter chartas aliquandiu reposita id peculiare habent, quod eorum laminæ utraque parte hinc inde a substantia interiore sungosa abscedant & maculas candidas relinquant, quibus vel solis varietates ejus & ab aliis speciebus diversitatem cognoscere licet.

Si latior futurus fit hic Muscus, folia a primo ortu lata sunt A. in Varietas A. breves lacinias dissecta, utrinque lacunosa, sed minus, quam in adulta planta, colore ex ĉinereo glauco, fubtus nonnihil pallidiore, (proprie non incano) quorum marginibus inferioribus & superiori e-

tiam foliorum superficiei farinosi quid aspersum observavi.

Folia ubi grandiora facta, utrinque magis lacunosa & rugosa fiunt B. Varietas B. quorum superficiei interiori crebros lunulatos fariniferos scyphulos seffiles (per lentem scyphis Lichenum similes) innasci vidi, scutellas vero pulvere viduas sub hac latifolia expansione nondum observavi. Ceterum folia hæc per mediam sui partem & amplius indivisa sunt, deinde vero in lacinias angustas, varie & inæqualiter fissas, definunt, præcinctorio, quod fabri ferrarii in Anglia lumbis alligant, non abfimilia.

Si angustior erit hic Muscus, folia ejus ab ipsa basi in plura angusta & oblonga segmenta, inordinate laciniata & velut lacerata dividuntur, quorum nunc marginibus lateralibus per verrucas, nunc extremitatum parti inferiori sparsa adhæret farina foliis concolor, nunc in receptacula scyphiformia, in foliorum superficie locata, collecta observatur, nunc vero macularum instar per eorum superficiem hæret, quæ omnes differentiæ figura C. exprimuntur. Folia sub hoc statu eundem cum præcedentibus varietatibus habent colorem, superficies autem eorum paulo lævior, seu minus profunde lacunosa est. Substantia omnibus inter mollem & rigidam media. Color, qui in recenti fubglaucus est, in ficca & inter chartas reposita planta post aliquot annos obsolete luteus fit, interspersis hinc inde maculis incanis supra descriptis. Scutellas nec in hac varietate adhuc vidi.

Ad ramos putrescentes, palos & trabes vetustas sæpe breviorem vidi, segmentis damæ cornua imitantibus D. Cui figuræ in basi appictum est Lichenoides glaucum orbiculare, segmentis latiusculis, scutellis nigris, inferius n.71. descriptum. Aliam habeo varietatem angustam, locis saxosis lectam, cujus foliorum segmenta in lacinias breves crebras definunt, oris marginalibus & extremitatibus crispis &

farinosis.

Vidi utramque latifoliam & angustifoliam circa Bedington & Car-Stalton in Surreja, dein circa Slinfold in Sussexia: observo etiam hic Oxonii in fylvis paffim.

Invenio specimina hujus speciei in Herbario Bobarti sub nomine fequenti:

Muscus arboreus platyphyllos, segmentis laceratis, angustioribus & latioribus Dood. & Buddl.

Hæreo an referri queat ad varietatem angustiorem C.

Lichen pulmonarius Alpinus cinereus durus, creberrime divarica-

Varietas C.

Varietas E.

Loca.

Varietas D.

Synonyma.

tus,

Freeze latinar spring for her Violent, folia a print a distantial of treezes latinary and the second latinary and the contract of the second latinary and the contract of the second latinary and the contract of the second latinary and the second l

sound per a contractive in the property of the contractive of the cont

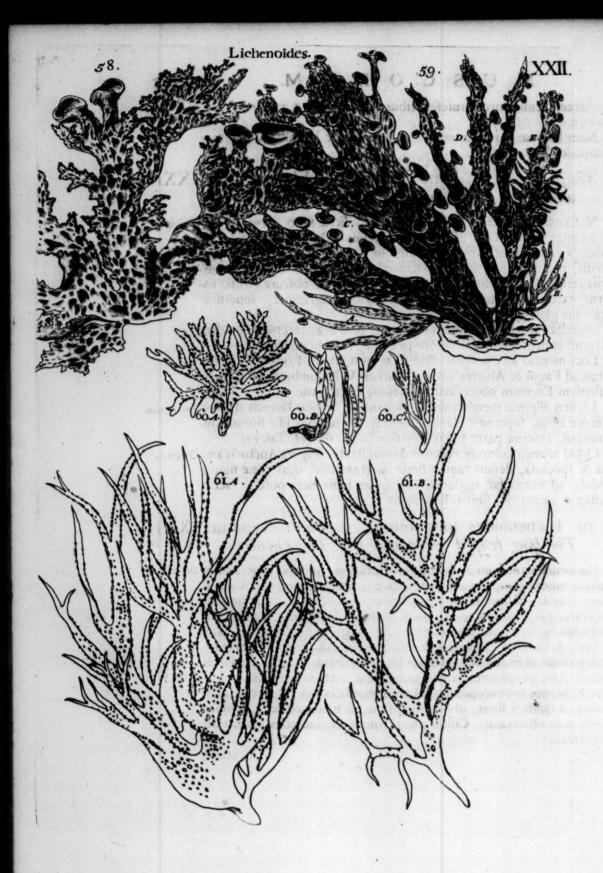
Se experience de subtres de la compart de la

The company of the co

All a mineral controls of the control of the contro

an annual cost or no see of the experience of the cost of the cost

A minor communication of a second recognition of the second secon

tus, receptaculis florum rufescentibus Mich. N.Gen. p.75. Ord. 1. n.5. Tab. 36. f.2.

Nam laciniæ extremæ nostris angustiores & longiores, nec tam inæquales sunt.

58. Lichenoides membranaceum, tubæ Fallopianæ XXII. æmulum. The Fallopian Tube-like Lichenoides.

Nascentem nondum vidi hanc speciem, siccæ vero exemplar ob-Description fervo inter Muscos Guil. Sherardi, latitudine & longitudine palmari, foliis ex eodem centro pluribus, digitum longis, in segmenta aliquot divisis, per margines tenuiter laciniata & eleganter simbriata, simbriis crispis & granulosis, colore in sicca superne obscure viridi, inferne exteriori parte ochroleuco, interiori nigricante, superficie utrinque glabra, lacunis levibus exarata.

Scutellæ summis foliis insident amplæ, concavæ, interne spadiceæ,

externe eodem cum foliis colore præditæ, superficie rugosa.

Loci mentio ad exemplar illud facta non est, in Etruriæ vero Al-Locus, pibus ad Fagos & Abietes juxta Abbatiam Vallis umbrosæ & Cameldulensem Eremum observavit Michelius, cui dicitur

Lichen Alpinus membranaceus elegans, in amplas lacinias divisus, Synonymon inferne albus, superne e glauco subvirescens, receptaculis storum am-

plioribus, interna parte fuscis Nov. Gen. p.75. Ord. II. Tab. 37.

Quod nomen colorem recentis demonstrat. Figura Auctoris am-Observation pla & speciosa, desunt tamen simbriæ granulosæ, quas meæ siguræ addidi, ad exemplar agglutinatum, quam bene sieri potuit, sacæ. Sussicere autem visa sunt solia aliquot.

79. Lichenoides longifolium, rugosum, rigidum. XXII. The long leaf'd wrinckl'd stiff Lichenoides.

Juniorum plantarum A. B. folia breviora & angustiora, teneriora & Descriptio. parcius rugosa sunt, vetustiorum C. D. E. longiora siunt, rigidiora & magis rugosa, nempe scrobiculis plerumque oblongis profundioribus excavata, facie tam adversa, quam aversa. Folia non multum ramosa seu in segmenta pauca divisa sunt, angusta magis, quam lata, & licet, satis lata C. (uncialia & sesquiuncialia interdum) occurrant, tamen rarius id sit & oblonga simul tum ea observantur. Parum licet ramosa sint, propagines tamen quandoque crebras per latera emittunt E. & inde cornucopioides a Pontedera dicta videtur hæc species. Mollia ea quidem siunt, ubi humida sunt, at si humor desit, semper rigida mihi observata. Color ipsis utrinque ex cinereo & glauco dilute viridis.

Scutellis,

Scutellis abundat & eas non tantum ad margines & e summis ramis, fed & ex ipsorum foliorum plano frequentes emittit, ab initio minores, cavas, postea majores & disco planiore præditas, foliis concolores, disco licet paulo pallidiore & fere albicante, in sicca vero planta inter chartas aliquandiu reposita pallide ex carneo fuscum colorem acquirunt disci perfectiores & ampliores, a Pediculis quibusdam insident, e folii membrana productis, ob quos potuisset sub præcedente Divisione locari hæc species, sed cum breves sint, hic locum invenit, præsertim ne a sui similibus lacunosis divelleretur.

Licet scutellas libere proferat, tubercula tamen farinosa nunquam observavi. Vidi quidem plantas pulvere saturanter viridi totas (ipsas etiam scutellas minores, at majores externa saltem parte, disco libero) obductas, utrum vero farina gauderent propria, an mutuata, dubius sum, similis enim erat Byssi pulverulentæ slavæ, lignis adnascentis 4. saltem colore saturatiore viridi distincta, & eandem observavi eodem tempore, in penultimæ speciei varietate angustifolia C. ubi præter hanc viridem, folia tota obducentem, vera præterea in scy-

phulis farina cinerea continebatur.

Frequens est in Germania, Gallia & Anglia: Quercubus plerumque

adnascitur, deque eorum latere crescere solet.

Lichen cinereus Lactucæ folio Tourn. El. Bot. p.438. Tab. 325. fig. A.B. bon. Lichen pulmonarius, in amplas lacinias divisus Eid. Hist. Pl.Par. p.483. f. d. Lichen pulmonarius cinereus mollior, in amplas lacinias divisus Ejusd. F.R.H. p.549. Tab.325. fig. A. B. b. & Lichen pulmonarius rufescens durior, in amplas lacinias divisus Ejusd. Ibid. &

Mich. N. Gen. p.74. Ord. I. n.1. Tab. 36. f.1. med.

Musco-fungus quernus latifolius cinereus Hist. Ox. III. p.634. n.2. Sect. XV. Tab. 7. Ser. 3. f. 14. ic. med. cum scutell. junior. d. nimis br. Musco-fungus arborum angustior, peltatus & scutellatus Ibid. n.3. Sect. XV. Tab. 7. Ser. 5. f.3. med. c. fol. latior. d. br. c. synon. alien. & Musco-fungus arboreus tenuior, scutellis vel capitulis cavis Ibid. n.4. Tab. ead. Ser. 5. f. 4. b. f. d. cum fynon. alien. præter unum, nempe Muscus arboreus Anglicus, capitulis cavis Petiv. Ibid.

Lichen arboreus Heuch. Prov. I. p.87. d. br. scutell.

Lichen arboreus cinereus anarixavlos cornucopioides Pontend. Comp. p.21. n.1. d. br.

Lichenoides arboreum ramofum scutellatum majus & rigidius, co-

lore virescente Cat. Giff. p.207. Syn. St. Br. III. p.75. n.79.

Ne quis me confusionis arguat, examinavi bene figuras Hist.Ox. & contuli cum ipsis speciminibus Bobarti. Figura illa 14. Tab.7. Ser.3. ut monui ad Coralloides corniculis brevioribus & crebrioribus 27. subvarietate D. referenda est ad hanc speciem, speciatim ad nomen 2.

Loca.

Synonyma,

Critica.

Hist.Ox. p.634. quod priori loco hic recensetur, ut Ejusdem Hortus Siccus me docuit.

Lichen pulmonarius cinereus mollior & rufescens durior Tourn. sunt una eademque planta, licet distinguantur a Michelio Nov. Gen. p.74. n.1. & 2. Latiores & annosiores plantæ per vetustatem colorem rufescentem acquirunt. Cur Lactucæ folia comparet Tournefortius, ignoro; nullam ea cum Lactuca habent similitudinem, & eam ob caussam nomen illud reliquit ipse in Hist. Pl. Par. & J. R. H. Ceterum Tournefortius scutellas pro fructu, farinam vero pro seminibus habet, secus ac Michelius statuit.

Figura Michelii operosa est & speciosa, sed nec scutellas, nec rugas & lacunas bene repræsentat, melior est figura Tournesortii.

Ceterum notari meretur, quod Vaillantius in Bot.Par. p. 115. inter speciem 6. & 7. hujus speciei synonymum faciat Muscum Dod. Gall. p. 280. qui mihi verius ad Lichenoides corallisorme rostratum & canaliculatum 62. pertinere videtur.

60. Lichenoides fuciforme tinctorium, corniculis XXII. brevioribus & obtufioribus. The Dyer's Liche- 18. C. noides, with short and blunt Horns.

Fuco membranaceo ceranoidi, varie dissecto Syn. St. Brit. III. p.44. Descriptio.

n.16. accedit, & illius instar, sed minus ordinate, dividitur.

An fasciculatim nascatur, dicere nequeo, cum siccas tantum viderim plantas, solitarias quidem & non cohærentes. Eæ vero ab ima basi augustiore statim ramosæ sunt, in alios ramos vel solia plana crebro & absque ordine divisæ A. latitudine culmi avenacei, longitudine unciali, sesqui & biunciali, substantia rigida, crassa, coriacea, superficie leni, velut villosa (villo licet non conspicuo) colore ex cinereo incano, per vetustatem ochroleuco.

Foliorum marginibus, & quandoque mediis foliis, crebra adnafcuntur tubercula parva plana farinacea, magis, quam reliqua folia, candida, extremitates vero in cornicula abeunt breviora & obtufiora, quam fequentis speciei, & tota etiam planta minor est. Alia, præter hæc, tubercula in hac specie nondum observavi, suspicor autem

scutellas sequentis instar proferre.

Variat & subinde parum ramosa observatur hæc species, vid. figu-Varietas B. c. ram B. variat etiam cauliculis & extremitatibus angustioribus, vid.

fig. C.

E rupibus Insulæ Jersey habui. Infertur etiam mixta Coralloidi Locus. corniculato fasciculari tinctorio, Fuci teretis facie 39. & ad eosdem usus adhibetur, cum sequenti specie.

Obf. & Critica: In Phytophylacio Sherardino habetur pro Musco coralloide πλατυδασυφύλω, tuberculis pulverulentis donato Doodii Syn. St. Br. 11. App. p.332. sed incerto auctore. Respondet quidem nomen egregie huic, vel sequenti etiam speciei, verum cum Doodius ex agro Hamptoniensi allatum, & se eundem, vel speciem minorem in ericetis montolis prope Londinum observasse scribat, hæc vero maritima planta sit, potius credo a Doodio intelligi Lichenoides segmentis argutioribus, ad margines verrucofis & pulverulentis, præcipue varietatem ejus E. inferius num. 63. relatam.

Michelius N.Gen. p.77. n. 14. nomen Doodie refert ad Coralloides corniculatum fasciculare tinctorium, Fuci teretis facie 39. sed nulla auctoritate & ratione id facit. Eodem refert Fucum verrucosum Imp. & J. B. qui diversam speciem constituit & pertinet ad sequentem.

Sic qui nimis distinguere solet, hic nimis conjugit.

Ceterum ob naturam fimilem ægre separo hanc & sequentem speciem a nominato modo Coralloide, verum folia plana & scutellæ ab illius tuberculis diversæ, ut separentur suadent.

XXII.

XIII. C. D.

Descriptio.

61. Lichenoides fuciforme tinctorium, corniculis The flat Dyer's Lilongioribus & acutioribus. chenoides, with longer and sharper Horns.

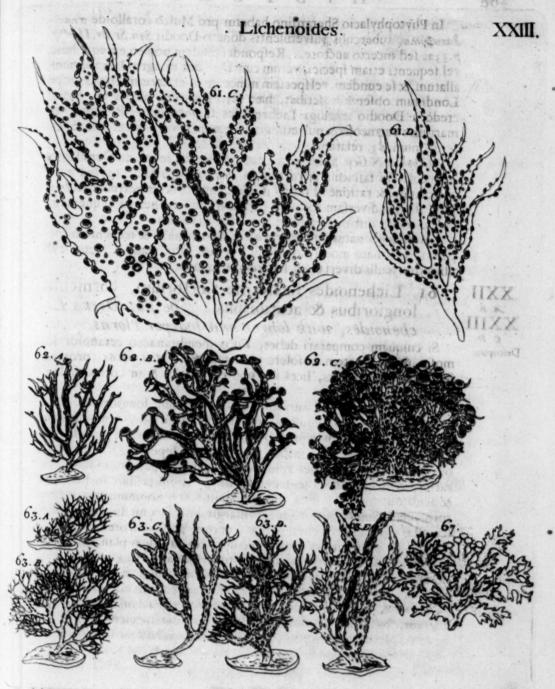
Si cuiquam comparari debet, Fuco membranaceo ceranoidi ramoso, per siccitatem obsolete virescenti Pluk. Alm. p. 161. proxime fimilis est hæc species, licet illo non raro latior & in cornicula lon-

giora divifa observetur.

Fasciculatim ea nascitur, surculis vel foliis nunc longioribus, nunc brevioribus, modo angustioribus, modo latioribus, semiuncialem non raro latitudinem æquantibus & superantibus, planis, crassis, rigidis & tenacibus, corii instar, magis, quam superior species, mollibus & velut villofis, licet villus ipse visui non appareat, in longiora, rariora & magis diffita segmenta divisis, extremitatibus in longiora & acutiora, bifida, trifida, subinde multifida & nonnunquam integra cornicula, definentibus, e quorum marginibus & ex mediis etiam foliis scutellæ enascuntur crebræ parvæ cinereæ, pediculis brevissimis hærentes, ab initio limbo tenui concolori cinctæ, dein planæ & limbo destitutæ, quarum cuticula, ni tota superior pars, dein abscedere videtur & tubercula relinquit plana farinacea, magis, quam ipía folia, candida; folia autem e cinereo canescunt. Ceterum vidi exemplaria, in quibus & scutellæ modo dictæ & tubercula quædam farinacea una aderant, ex quo non duas, sed unam tantum speciem esse patet, quamvis plerumque diversis plantis separatim adhærere soleant.

Utrumque

HISTOR

The second section of the second section is a second section of the second section in Catholina Rockova San yest personal actions No. of Contract of Land Contract of Contra

Utrumque statum figuræ nostræ exprimunt, nempe lit. A. & B. Tab.XXII. sunt cum tuberculis planis farinaceis, foliis latioribus & angustioribus: lit. C. & D. Tab.XXIII. cum scutellis, foliis item latioribus & angustioribus.

Vulgari Coralloidi corniculato fasciculari tinctorio, Fuci teretis Patriai facie 39. permixtam e Canariis Insulis delatam non raro vidi hanc speciem. Frequens sit in Indiis Orientalibus necesse est, cum plurima in Hortis Siccis Curiosorum ejus viderim exemplaria inde delata.

Synonyma funt, fi scutellas gerat:

Fucus verrucosus, Roccella tinctorum Imp.L.27. C.11. ic. b. s. d. Synon. Variet. Fucus verrucosus tinctorius, Roccella C.B. Pin. p. 365. n. 3.

Fucus verrucosus tinctorius J.B. Hist. III.P.II.L. 39. p.797. ic. Imp. s. d. Raj. Hist. I. p.74. n.s. nom. Hist. Ox. III. p.646. n.g. nom. Tourn. J.R.H. p.568.

Fucus verrucosus tinctorius: Fuci Roccellæ genus Chabr. p. 570. ic.

Imp. c. d. usus ex eod.

Imperatus scutellas majores pingit, quam mihi adhuc observatæ; Criticalidem nec hanc, nec sequentem, nec primam seu capillarem suam speciem describit, saltem modum ad tinæuram præparandi docet. Existimat sceminas antiquitus ad tingendas malas usas susse suss

Synonyma, si tubercula farinacea sint :

Alga, Fucus e Candia, Rocella etiam tinctorum Imp. L.27. C.11. Synon. A. B. ic. b. f. d.

Fucus marinus, Roccella tinctorum C.B.Pin. p.365. n.1.

Alga tinctoria J.B. Hist. III.P.II. L. 39. p. 796. ic. Imp. c. d. plantæ Val. Dourez dub.

Alga tinctoria: Fucus marinus: Roccella tinctorum dictus Chabr. p. 569. ic. ead. c. d. ead.

Alga tinctoria J. B. Hist. Ox. III. p. 646. n.7. nom.

Lichen Madraspatanus algoides, marginibus verrucosis Petiv. At. Phil. N. 287. p. 1450. pl. 2. nom. Gazoph. Vol. I. n. 339. Tab. 11. f. 1. b. Muscus arboreus vulgari similis Maderaspatanus, Marrapashy Malabarorum Pluk, Amalth. p. 148. nom.

Musco-fungus Indicus platyceros, corniculis acutis, Marrapashy

Indigenis Bob. Hort. Sicc. & Buddl. Hort. Sicc. fol. 11.

Muscus in petris altissimis crescens Kamps. Am. Exot. Fasc. V. p. 832. nom. Y Plantam,

170

Critica.

Plantam, quam describit J. Bauhinus, a Val. Dourez habuit e Candia delatam, cui tenuitatem Algæ vitriariorum & lentorem parem, colorem purpureum obscurum seu spadiceum tribuit, quæ non respondent huic plantæ, ceu quæ crassior & tenacior, in qua non nisi canescentem & cinereum colorem adhuc observavi, cumque ipse dubitet & quærat, an sit Alga, Fucus e Candia Imp. siguram saltem illius ex Imperato desumptam hujus loci existimo, descriptio vero pertinere videtur ad Fucum 16. Syn. St. Brit. III. p. 44. Eandem descriptionem habet Rajus Hist. I p. 73. n. 2, quæ eodem referenda est.

Differentia.

Similitudo quædam huic speciei intercedit cum Lichenoide longifolio, rugoso rigido 59. sed rugosa & aspera non est, illius instar, verum
tactu lenis, facie & substantia diversa prædita & diverso loco nascitur.
Ex hac similitudine arboreum & vulgari similem dixit Muscum Plukenetius. Nec tamen negaverim ad arborum truncos etiam provenire
posse, vero enim videtur non absimile, hunc Muscum esse plantam
circa fluenta ad saxa æque ac arborum truncos nascentem, dictam
Simbor Mangianam Javanis, Tando Rousa Malajis, Cornu alcis,
Bont. L.6. C.33. p.121. Ubi sigura habetur bene respondens Musco
huic, licet impersecta absque scutellis & tuberculis. Vide descriptionem dicto loco, in plerisque respondentem huic Musco.

XXIII.

62. Lichenoides coralliforme rostratum & canaliculatum. The Channel-leaf'd Lichenoides.

Descriptio.

Ab unciali ad biuncialem & triuncialem nascitur longitudinem, quin & longius ad palmarem usque longitudinem excrescere observavi, Corallii instar varie & sine ordine ramosum, foliis, seu mavis cauliculis altera parte canaliculatis, altera convexis, lacunulis oblongis superficialibus utrinque notatis, glabris & nonnihil splendentibus, ab initio A. tenuioribus, postea B. crassioribus, culmi avenacei pæne latitudine, ut latifolia cum Columna, Parkinsono & Tournesortio, nisi respectu aliorum minorum, non mereatur dici hæc species. Substantia est potius rigida, quam molli.

Capitula vel scutellæ secundum ramulos & ad summitatem eorum enascuntur parvæ, primum concavæ, dein planæ, concolores, disco paulo pallidiore in recenti, in sicca vero & inter chartas diu reposita planta dilute suscum acquirunt colorem, cum reliqua planta obsolete albida siat, quæ alias recens ex cinereo & pallide glauco subviridi est colore. Ramorum summitates mucrones adunci, nunc surrecti, nunc in latera versi plerumque terminant, unde eæ rostratæ siunt,

quod huic speciei peculiare est & eam a reliquis distinguit.

In Syn. St. Brit. II. App. p. 333. & III. p. 76. in Anglia rarior dicitur Loca. hac species, ab Ed. Lhwyd in Cambria primum observata: frequens autem mihi observata ad Quercus circa Slinfoldiam in Sussexia & copiose ad rupes montis Steiperstone in Salopiensi Comitatu: frequentem etiam circa Glocestriam invenit Th. Cole.

Hæc species quoniam tritura facile in pulverem abit & omnis alienæ Usus qualitatis expers est, præ reliquis pulveris cyprii dicti compositioni inservit, docentibus Imperato L.27. C.12. & confirmantibus Sachsio & Bernhardo a Berniz. Ephem. Germ. Dec. I. Ann. 2. Obs. 51. Modum parandi vide apud J. Bauh. Hist. I. P.II. p.88. & Zwelf. Pharmacop. Reg. Class. IX. Nostro tempore ob pretium ejus loco adhibetur amylum.

Muscus Dod. Gall. p.281. ic. med. fine scut. Musci prima species in Synonyma.

arboribus Ibid. p.280. d. br. imperf.

Musci arborei species, Corallii æmulatione ramosa Lob.Obs. p.643.

Muscus alter quernus latifolius, coralloides, aponto Col. Ecphr. P. I. C. 159. p. 334.335. d. cum ic. b.

Ciottolara: Calicaria, Muscus arboreus Imper. L. 27. C. 12. d. br. fine ic.

Muscus arboreus ramosus coralloides C.B.Pin. p.361. n.s. Raj.Hist. III. p.29. nom.

Muscus alter quernus latifolius coralloides Park. Th. p.1311.d.1312, ic. e Col.

Muscus coralloides J.B. III. C.37. p.764. d. br. fine ic.

Muscus arboreus calicaris Kyll. Vir. Dan. p.103.

Lichen cinereus latifolius ramofus Tourn. El. Bot. p.438. J. R. H.

Muscus arboreus coralloides πλατυδασύφυλλ cum orbiculis Doody Syn. St. Br. II. App. p.333. Raj. Hist. III. p.29. fine descr.

Musco-fungus arboreus capitulis roftratis Hist. Ox. III. p. 634. n. 5. fine d. Sea. XV. Tab. 7. Ser. 5. f. 5. bon.

Lichenoides arboreum ramosum, angustioribus cinereo-virescentibus ramulis Syn. St. Br. III. p. 75. n. 81.

Lichen cinereus latifolius ramosus Vaill. Bot. Par. p. 115. inter 6.&

7. nom. Tab.20. f.6. bon.

"Invenitur, inquit Columna, & monstrosus hic Muscus, effigie Vanetas c. & "Cornucopiæ, ab imo in latitudinem se dissundens, atque ex interejus Synon. "vallis per latera cotylas habens parvulas, non secus ac in summo."

Quæ varietas depingitur a Vaillantio in Bot. Par. Tab.21. f.2. m. b. sub nomine sequenti:

Lichen pyxidatus, damæ cornu divisura, acetabulorum oris crispis Tourn. J.R.H. p.549. Y 2 Quod

Observatio.

Quod nomen in dicto Bet. p. 115. n. 6. fine descriptione recitatur. Acetabula vero minus accurate vocantur capitula, cum, nisi ab initio, cava non sint, nec ea, nisi raro, per margines crispa sunt. Exemplar, quod Vaillantius communicavit, scutellas plerasque planas, paucas crispas habet & ejus plures ab eadem basi sunt cauliculi, in Botanico vero solitarius pictus est cauliculus.

Descriptio Va-

Hæc varietas frequens etiam in Anglia est, cauliculis juxta se pluribus surgentibus, absque ordine divisis C. latiusculis compressis, non canaliculatis, anterius ex glauco cinereis, levius, quam posterius a.b. lacunulis inscriptis, colore etiam posteriore parte pallidiore. Ceterum scutellæ juniores modice cavæ sunt, adultiores vèro planæ, vulgari similes, pleræque in summitate, pauciores secundum ramulorum longitudinem locatæ. Planta humida mollis, sicca subrigida est, glabra, & nonnihil splendens. Nota, quibus ab aliis distinguitur, & hujus speciei varietas esse cognoscitur, sunt substantia rigida, glabra, & cornicula adunca juxta scutellas superiores enascentia.

XXIII.

63. Lichenoides segmentis argutioribus, ad margines verrucosis & pulverulentis. The fine-cut

warty Lichenoides.

Descriptio.

Junior A. brevis & capillaceæ tenuitatis est, postea latiuscula B. fiunt solia, longitudine unciali, bi & triunciali, plana & compressa, in segmenta nunc plura tenuia B. nunc pauciora & minus angusta C. absque ordine divisa, colore in recenti planta ex cinereo & glauco virescente, in sicca post aliquot annorum spatium albicante, superficie lævi, parum lacunosa & canaliculata, substantia subrigida, præfertim in sicca.

Ad foliorum margines frequentes sunt verrucæ nunc propius sibi admotæ, nunc longius distantes, ab initio parvæ concavæ, scutellas referentes, dein majores, vel planæ, vel protuberantes, pulvere cinereo, quem æ per folia spargunt, repletæ. Verrucæ hæ per vetustatem albæ siunt, unde ramuli, ac si aliquid ab eorum substantia re-

scissum esset, apparent.

Multum huic similitudinis cum præcedenti, & fere credo, hanc non specie, sed sexu tantum ab illa disserre. Farinam in illa nullam, scutellas, proprie dictas, in hac nondum observavi. Dissert hæc ab illa foliis crebrius & tenuius divisis, verrucis farinosis, soliis planis, minus canaliculatis & lacunosis. Colore & substantia conveniunt. Illius plantæ juniores & non scutelliseræ solia habent compressa quidem & non canaliculata, non tamen æque plana sunt, ac hujus, & lacunulas quasdam impressas habent.

Præcedenti

Præcedenti vulgatior est & ad arbores passim reperitur: Pruno Locus. sylvestri adnascens candidior esse solet. In Phytoph. Sherardi exemplaria sunt ex Arce D. Georgii in Ind. Or. ab Edw. Bulkley 1703. transmissa, nomine Marra Paushee.

Muscus arboreus adaniquido, segmentis argutioribus Doody Syn. Synonyma.

St. Brit. App. p. 332. d. breviff. Raj. Hift. III. p.29. d. ead.

Musco fungus arborum tenuior, scutis in marginibus foliorum donatus Hist. Ox. III. p.634. n.8. d. breviss. Muscus arborum angustifolius, scutis in marginibus foliorum Petiv. Ibid. & Raj. Hist. III. p.29. nom.

Lichenoides arboreum platyphyllum cinereo-candicans, segmentis angustioribus Cat. Giff. p.208.

Lichen arboreus foliis Absinthii, segmentis angustioribus Buxb.

En.Pl.Hal. p.189.

Lichenoides arboreum ramosum cinereo-candicans, segmentis an-

gustioribus Syn. St. Br. III. p.76. n.82.

Lichen cinereus angustior, scutis in marginibus segmentorum Vaill. Prodr. p.68. inter 5. & 6. Bot. Par. p.115. inter 5. & 6. nom. Lichen pulmonarius arboreus angustisolius, scutis in marginibus soliorum Ibid. Tab 20. f.14. b. cum segmentis paucioribus & minus tenuibus, respondens siguræ meæ C.

Duplex porro observatur varietas, nempe primo cum foliis latiori-Varietas D. bus & verrucis farinaceis minoribus D. & crebrioribus, ut inde mar-

gines crispi fiant; dein cum foliis item latioribus, sed rigidioribus & Varietas E. verrucis amplioribus & rarioribus.

Ad priorem pertinent

Lichenoides arboreum platyphyllum scutellatum, cinereo-vire-Synon.Var. D. scens, segmentis angustioribus, circa margines crispis Cat. Giff. p. 208.

Lichen arboreus scutellatus, segmentis angustioribus, margine

crispo Buxb. En. Pl. Hal. p. 189.

Lichenoides arboreum ramosum, cinereo-virescens, segmentis angustioribus, circa margines crispis Syn. St. Brit. III. p.76. n.84.

Lichenis pulmonarei arborei angustifolii, scutis in marginibus fo-

liorum varietas Vaill. Bot. Par. Tab. 20. f. 15. bon.

Ad posteriorem referri debent

Muscus coralloides πλατυδασύφυλλ. tuberculis pulverulentis donatus Doody Syn. St. Br. II. App. p. 332. d.br. Raj. Hist. III. p. 29. d. ead.

Lichenoides non tubulosum क्रा arodaco postar, tuberculis pulveru-synon. Var. E.

lentis donatum Syn. St. Br. III. p. 66. n. 12. c. d. Dood.

Lichen cinereus ramosus verrucosus Vaill. Bot. Par. Tab. 20. f. 13. b. Cujus in ipso opere mentio sacta non suit.

"Ad

Descript. Dood. "Ad unciam, duasve, inquit Doodius, altitudine assurgit; ramuli "modo latiores, rotundiores modo, semper autem compressi, hinc "inde tuberculis pulverulentis notati, cinericei coloris, intus fungoli "albi." D. Adaire M. D. ex agro Hantoniensi attulit. "Eandem, "vel speciem minorem (præcedentem C.) in ericetis montosis non ita "procul Londino inveni. Fuci seu Fungi ramosi speciem exhibet. "Hæc Doodius." Sunt mihi hujus aliquot exemplaria, cauliculis vel foliis latis, planis, crassiusculis, glabris, cartilaginosis, quæ dissecta intus fungosa sunt, ad margines verrucis candidis majoribus prædita. Ceterum de synonymo Doodii vid. quæ supra ad Lichenoides fuciforme tinctorium, corniculis brevioribus & obtusioribus 60, allata funt p.168.

Observatio.

Michelius existimat Nov. Gen. p.75. n.10. Lichenem cinereum ramosum verrucosum Vaill. varietate potius, quam specie a Lichenoide cornuto bronchiali molli, subtus incano 55. distinctum esse; in quo ab ejus sententia recedo, & hujus potius speciei varietatem esse existimo.

Idem sequentes his affines recenset, specie, ut videtur diversas & mihi non notas species.

Species Mich.

64. Lichenoides, quod Lichen pulmonarius Alpinus cinereus durior, segmentis crebris, ad extremitatem tenuissime divisis Nov. Gen. p.75. n.6. Ubi Alpinus dicitur Muscus.

65. Lichenoides, quod Lichen pulmonarius mollior, cinereo-rufescens, segmentislatioribus, receptaculis florum peramplis Nov. Gen. p.75. n.7. In Oftiensi litore super neglectas arbores.

66. Lichenoides, quod Lichen pulmonarius cinereus mollior, fegmentis latioribus varie divisis, receptaculis slorum rusescentibus Nov. Gen. p.75. n.8. Ad Ilices, Subera & Cerros Pifas inter & Liburnum.

XXIII.

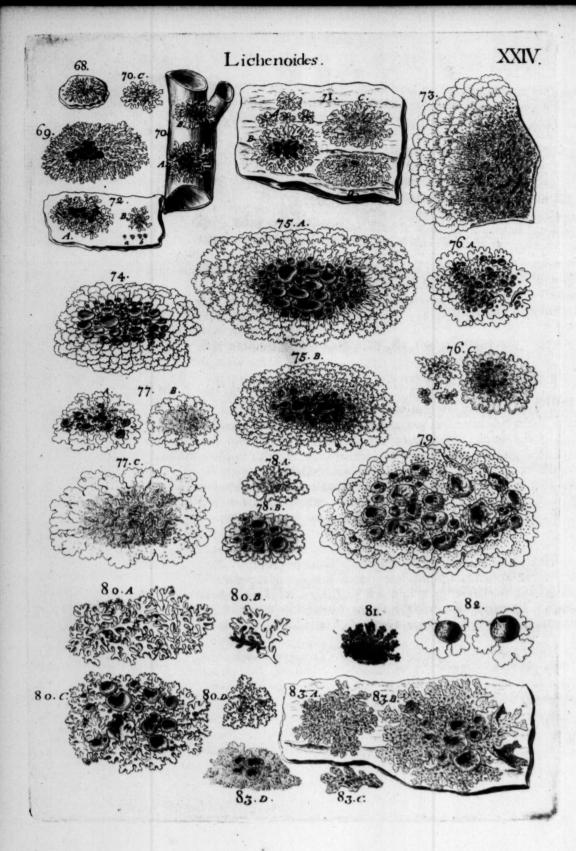
67. Lichenoides, quod Lichen terrestris fuscus, hirfutie afper, receptaculis florum atro-rufis coronatis Mich. N. Gen. Ord. V. p 78. n. 16. Tab. 39. Micheli's brown rough Lichenoides, with Starry Spangles.

In ericetis Plebaniæ Jujuli atque Imprunetæ, Florentia non

Figura mea ad Michelianam facta, de ipsa vero planta mihi non magis conftat, quam tribus præcedentibus.

DIVISIONIS

The state of the s

DIVISIONIS II.

SUBDIVISIO II.

Foliis arcte adnascentibus angustioribus, scutellis nunc unicoloribus, nunc bicoloribus.

68. Lichenoides tenuissimum, scutellis exiguis mi- XXIV. niatis. The least fine-cut Lichenoides.

Hanc speciem loco elato prope Gissam, Haardt dicto, saxis adna-Locus. scentem olim vidi & siguram seci, describere autem neglexi, unde titulus descriptionis locum supplere debet, dixi autem

Lichenoides faxatile, crusta foliosa tenuiter & eleganter dissecta, Synonyma

scutellis exilibus, ex luteo miniati coloris Cat. Giff. p.206.

? Lichen pulmonarius aureus, vix conspicuus, tenuissime divisus, receptaculis slorum concoloribus Mich. N. Gen. p. 91. Ord. XXIII. n.6. Tab. 43. f.5.

Figura ibi clare expressa non est, ut certi quid concludere non

liceat.

69. Lichenoides angustifolium fuscum, scutellis XXIV. pullis. The brown small-cut Lichenoides.

Siccam saltem vidi hanc speciem, in rupibus aridis propeBangoriam Locus. collectam, foliis implexis & invicem incumbentibus, in perangustas lacinias divisis, glabris, superne suscis, inferne obsolete albicantibus, Descriptio; crebris cirris nigris, per margines & e media inferiore parte demissis, in crusta atra sibrosa, e cirris putridis constata, radicatis, nec facile ab ea sine ruptura (tenera enim sunt solia) liberandis. Ceterum cirri illi laterales omnes deorsum tendunt, nulli ad margines & in superficie comparent.

Foliis scutellæ innascuntur, pro plantulæ ratione, satis magnæ, planæ in sicca, nigricantes, tenui margine albicante crispo cincæ, humidæ e nigro subsusce, prominentes tum & marginem tegentes.

Apprime huic respondet fig. 6. Ord. XXX. Tab. 51. Mich. quæ dici-Synonymonitur, Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus, ex susco nigricans, foliis angustissimis & creberrimis, receptaculis storum ferme nigris Nov. Gen. p.95. n.17.

Saltem in dicta figura scutellæ minores tuberculosæ pinguntur, Observation cujusmodi & nostra exemplaria, juniores nempe, habent, sed adsunt nobis simul persectiores & rite formatæ scutellæ. Cur vero farinacea dicatur planta, mihi non constat; nostra quidem talis non est, & tamen eadem videtur.

70. Lichenoides

XXIV.

70. Lichenoides cinereum, fegmentis argutis stellatis, scutellis nigris. The gray small-cut Star Lichenoides.

Descriptio.

Arborum frequentius ramis minoribus, quam earum truncis, circumnascitur, & fibris brevibus nigris cirrosis arcte cohæret, foliorum segmentis oblongis, angustis, stellisormiter dispositis A. glabris, ad margines non pilosis, e cinereo albicantibus, si sicca sint, at humore

irrigata e cinereo cæsii sunt coloris.

Versus interiorem foliorum partem scutellæ innascuntur parvæ, ab initio exiguæ cinereæ, puncto nigricante infignitæ, postea vero discus augetur & niger sit, margine cinereo cinctus. Scutellis subinde tubercula exigua farinosa intermixta sunt B. Invenio etiam inter plantas meas siccas exemplar absque scutellis, cui in medio verrucæ sunt satis crassæ granulosæ, segmentorum extremitatibus obtusioribus C.

Differentiz.

A fequenti specie colore, scutellis minoribus, foliis paulo longioribus, angustioribus & acutioribus, paulo laxius dispositis, arctius, per extremitates etiam, corticibus adnatis, nec non quod non tam late, ac illa, spargatur, sed per fasciculos seorsim nascatur, differt.

Verum differentia quæ a colore petitur, reliquis magis obvia est, sequens enim recens colore eleganter & saturanter viridi est, sicca autem primum glauca, postea per vetustatem obsolete leucophæa sit,

cum hæc faciem glabram, ex cinereo albicantem fervet.

Valde similis etiam est hæc species Lichenoidi hispido minori & teneriori, scutellis nigris 46. Sed differt, quod solia & scutellæ arctius adnascantur, & quod soliorum margines pilosi non sint, sed inferior saltem pars, cum illa margines, non vero inferiorem partem, pilosos habeat. Fariniferæ porro thecæ in hac desunt.

Arboribus cortice minus aspero præditis plerumque adnascitur, v.gr. Populo tremulæ, Ostryæ, Fagis & Quercubus junioribus. Hic Oxonii in sylva Bagley-Wood dicta Pruno sylvestri & Mespilo, Oxya-

cantha dictæ, adnascentem inveni.

Muscus crustæ modo arboribus adnascens cinereus, argutioribus segmentis Raj. Cat. Pl. Angl. II. p.203. nom. Muscus crustæ modo arboribus adnascens cinereus mollior & in angustiores lacinias divisus Eid. Hist. I. p.116. n.2. d. br. impers. Muscus crustæ modo arboribus aut saxis adnascens cinereus, argutioribus segmentis Eid. Syn. I. p.14. n.4. II. p.23. n.4. d. ead.

Lichen cruftæ modo arboribus adnascens, tenuiter divisus Tourn.

Hist. Pl. Par. p. 344. & 481. nom. J.R.H. p. 548.

Lichen exiguus arboreus stellatus albus Mort. Hist. Nat. North. p. 364. d. br. sine ic. Li-

Sours

Synonyma.

Lichenoides arboreum, crusta foliosa albo-cinerea, tenuiter & eleganter dissecta, scutellis nigris Cat. Giss. p.207. Syn. St. Br. III. p.74. n.72. d. breviss.

Lichen pulmonarius vulgatissimus, superne albo-cinereus, inferne nigricans, segmentis angustis & eleganter divisis, receptaculis slorum nigricantibus Mich. Nov. Gen. p. 91. Ord. XXIII. n. 3. Tab. 43. f. 2.

fig. auct. magnit.

Rajus scutellas non vidit & titulum vult pro descriptione sufficere: Criticafaltem lacinias angustiores & argutiores dicit, quam Musci sui crustae
aut Lichenis modo arboribus adnascentis cinerei. Ille vero lacinias
habet latiores & structuram longe diversam, nec bene mollis vocatur
hæc species, cum rigidiuscula sit. In Syn.St. Brit. Editione II, similis
huic dicitur, Muscus montanus ramosus cinereus &c. Vern. i. e. Lichenoides ceratophyllon obtusus & minus ramosum 49. Et sane convenit uterque divisione foliorum, sed ille major est & diverso modo
nascitur, suntque aliæ differentiæ supra relatæ.

Michelius quærit, an noster idem sit Muscus cum suo. Figura ejus est ejusmodi, ut dissicile dictu sit, utrum hanc, an sequentem intelligat speciem. Videtur ea magis convenire sequenti, nomen vero huic

melius respondet.

71. Lichenoides glaucum orbiculare, segmentis la- XXIV. tiusculis, scutellis nigris. The green blunt-cut XXI.57.

Non folum singulæ plantæ orbiculatim disposita habent solia, sed Descriptio & ex his orbiculis, invicem aggestis, alius orbis major conficitur, ad Differentia, palmarem sæpe latitudinem extensus. Folia ex glauco saturanter viridia in humente, in sicca (etiam in arbore) ex glauco cinerea sunt, per vetustatem (in chartis) leucophæa, subrigida, in lacinias, ac præcedens, paulo latiores divisa, extremitatibus obtusioribus, minus, ac illius, arcte adnascentibus: scutellæ, quam prioris, majores sunt. Inferiori parte crebros cirros nigros emittit, quibus arborum truncis arcte adnascitur.

Scutellas per orbes medios profert numerofissimas, majores & minores invicem commixtas, ab initio ex glauco cinereas, dein pellicula glauca abscedente discus niger sit, margine, ejusdem cum soliis coloris, crispo, cum ab initio æquali esset, cinctus.

Ceterum foliorum colore in ficca e cinereo glauco, in humida faturanter viridi, scutellis junioribus ex cinereo glaucis, provectioribus

disco atro præditis facile cognoscitur hæc species.

Juniores plantæ A. folia habent breviora, natu majores B. lon-Varietas A. B. giora.

Z

Variat

Synonyma.

Observatio.

A. B.

· Descriptio &

Variet. coloris. Variat etiam superficie foliorum inferiore incana; nam si margines foliorum minus arcte adnascuntur, non tantum folia, sed ipsi etiam cirri canescere solent.

Observavi hyeme orbes hujus Musci absque scutellis, foliis lati-Varietas C. usculis, minus rigidis, nonnihil prominentibus C. namque margines eorum interiores surrecti erant & adeo frequentibus granulis viridibus obsiti, ut crispi apparerent, ipsa etiam folia pulvere virescente respersa erant.

Alio tempore (vere) observavi alios orbes valde rugosos, non pul-Varietas D. verulentos, sed squamosos & velut leprosos D. e creberrimis tuberculis latiusculis planis & late diffusis aggestos, quibus hinc inde hujus speciei folia quædam perfecta intermixta erant, fine quibus vix cognoscere & distinguere potuissem, qualis nam Muscus esset; habent autem ficca hujus Musci folia peculiarem & a reliquis diversam faciem. Scutellas deprehendi paucas, magis, quam vulgo esse solent, crispas & granulosas. Tubercula, per lentem visa, folia & plantæ juniores esse videbantur.

Quercui, Fago, Ulmo & aliis arboribus rugosis adnascitur, estque Locus & Tempus. maxime vulgaris & præcedenti specie frequentior: hyeme præcipue incrementa fumit.

Muscus crustaceus in cranio humano M. Bernhardi a Berniz Eph. Germ. Ann. 2. Obf. 53. p.96. ic.

Muscus licheniformis viridis, scyphulis seu bracteolis nigris Dood. Syn. St. Br. II. App. p. 331. descr. Raj. Hist. III. p. 29. d. ead.

Lichenoides arboreum, crusta foliosa virescente, tenuiter & eleganter dissecta, scutellis nigris Cat. Giff. p.207. Syn. St. Brit. III. p.74. n.73. item Lichenoides arboreum, crusta foliosa informi, scutellis fubnigris, limbo cinereo crispo cinctis Syn. St. Br. III. p.75. n.75.

Quod posterius synonymon plantam hujus speciei senescentem denotat, de qua superius sub varietate D. actum est.

Figura in Ephem. Germ. varietatem cum foliis brevioribus clare demonstrat.

XXIV. 72. Lichenoides viride, segmentis angustis distortis, scutellis pullis. The green Lichenoides, with small distorted Leafes.

Præcedenti speciei proxime accedit, sed folia habet angustiora, lacinias huc illuc flexas A. colore faturanter quidem, fed non tam eleganter viridi prædita. Scutellæ foliis innascuntur parvæ (minores, quam prioris) disco fusco pulloque (in sicca nigricante) limbo in recenti planta ejusdem coloris cum foliis, in ficca cinereo cincto, cui externe cilia adnascuntur, verum adeo tenuia, ut ægre discerni queant.

queant. Foliis porro scyphuli orbiculares innascuntur parvi, a scutellis diversi B. (a. b. seorsum magnitudine aucta) farina glauca, quam per soliola spargunt, repleti, quales nec in ultima, nec penultima observantur specie.

Per vetustatem inter chartas magis, ac præcedens, subsusca fit hæc species, recens autem per siccitatem colorem viridem servat, secus ac illa, quæ ex cinereo glauca sit. Inferne nigra sunt solia & crebris Locus. suis cirris arborum corticibus aræ adnascuntur passim circa Oxonium, sed non copiose & bene oculatum requirit inspectorem parvus hic Muscus. Videtur esse

Lichen pulmonarius Alpinus, foliis angustissimis, eleganter divisis, synonymon. superne e cinereo virescentibus, inferne nigricantibus & cirrosis, receptaculis storum suscis coronatis seu foliosis Mich. Nov. Gen. p.91. Ord. XXIII. n.5. Tab. 43. f.4.

Verum folia coronantia vix comparent in dicta figura, nec ego, Observatio. præter pilos, quicquam deprehendo. Scutellæ ibi limbo carent & justo majores exhibentur.

SUBDIVISIO III.

Foliis arete adnascentibus mediocriter latis, dempta specie 81.

73. Lichenoides tenue & molle, Agarici facie. The XXIV. thin and foft Agaric-like Lichenoides.

Siccam faltem vidi colore post aliquammultos annos obsoleto, ex Descriptio. cinereo sordide albicante: humore irrigata planta obscure fuliginoso est colore superne, inferne vero obsolete albida, tenuibus villosis suscis suscis prædita, quibus arborum corticibus & Muscis herbaceis intermediis arcte adnascitur, Agarici varii coloris, squamosi Tourn. instar expansa, foliis per extremitatem obtuse crenatis, squamatim incumbentibus, tenuibus & mollibus, quibus versus interiorem partem innumeræ innascuntur scutellæ mediocri magnitudine præditæ, margine cinereo crispo præditæ, disco in sicca ochreo, in madesacta susco.

Ad arbores prope Pentir & Banger in Arvonia inventa fuit hæc Locus species a Wilh. Green & S. Brewer, hyeme.

74. Lichenoides cartilagineum, scutellis fulvis pla-XXIV. nis. The cartilaginous Lichenoides, with large Spangles.

Folia habet parva crassa, rigida, (per humiditatem molliora) im-Descriptio: bricatim sibi superimposita, per margines crenis parvis eleganter incisa, coloris pallide lutei & in subviridem tendentis, per siccitatem vero & vetustatem e luteo albicantis, odoris Tabaci veteris.

Z 2 Scutellæ

Descriptio.

Loca.

A. B. C.

Descriptio.

Scutellæ orbiculares parvæ sunt ab initio & margine ejusdem cum foliis coloris cinguntur, dein vero fatis amplæ fiunt, folia pæne æquantes, planæ, humore irrigatæ tumidæ, limbos protegentes, colore e luteo subrufo. Subtus per margines folia incana sunt, cetera parte, qua cirri egrediuntur, nigricant.

Loca. Saxis grandioribus adnascitur prope Newborough in Insula Mona, loco Lhandwellyn Rocks dicto. Observavi etiam in monte Glyder.

XXIV. 75. Lichenoides imbricatum viridans, scutellis ba-The greenish Lichenoides, with Chesnut colour d Disbes.

> E foliis plurimis parvis, in orbem expansis, constat, quorum ea, quæ interius hærent, exterioribus minora sunt, invicem incumbentia, per ambitum eleganter crenata & quafi crifpa, colore superne luteoviridi, qualis in foliis primo vere erumpentibus observatur, (in sicca magis virescente) inferne nigro, substantia inter crassam & tenuem media. Radices seu cirros habet creberrimos, sed perbreves, quibus faxis arcte adnascitur.

Scutellæ pro foliorum ratione amplæ sunt, ab initio globosæ, dein vero magis planæ & patulæ, margine ejuldem cum foliis coloris, interior vero earum pars e rufo & fusco nigricat.

Variat foliis majoribus A. & minoribus B. Habeo exemplar po-Varietas major A. & minor 8. sterioris, in quo tota interior superficies circa scutellas ex innumeris filamentis ramofis & quasi pulverulentis valde crispa fit.

Saxis grandioribus adnascentem observavi prope Dolgelle in Mervinia & circa Llanberris in Arvonia, Septembri mense. Eandem habeo ab Ol. Celfio circa Upfaliam repertam.

Hujus figuram, sed parum exactam, exhibere videtur Buxbaum Cent. II. Tab. 7. f.3. ubi p. 12. Lichenem pulmonarium saxatilem, tenuiter laciniatum, elegantis sulphurei coloris J. J. Scheuchz. Itin. Alp. VII. p.514. existimat & vocat, de quo supra sub Lichenoide lacunoso candido glabro, Endiviæ crispæ facie n. 56.

An Lichen pulmonarius saxatilis tinctorius, tenuiter divisus, ininterne nigricans, desuper e sulphureo cinereus, receptaculis slorum amplioribus fuscis Mich. N. Gen. p. 86. n. 3?

Noster tinctorius non videtur Muscus. 76. Lichenoides vulgare finuofum, foliis & scutellis XXIV. The common curld Lichenoides, with

> yellow Leafes and Plates. Magnus non est hic Muscus, nec tamen parvus dici meretur. In medio cohæret crustæ sinuosæ & rugosæ instar, per margines in solia

abit varie laciniata & segmentis obtusis terminata A. Nec glaber est, nec asper, sed medio modo se habet, mollis potius, quam rigidus. Ex ipsa crusta & per solia scutellæ enascuntur parvæ luteæ, margine concolori, aut paulo pallidiore cinæ. Inferne incanus est, superne plerumque lutescit, subinde aureo conspicitur colore, & nonnunquam viridescit, scutellis tum e luteo virentibus. Radices pedunculi sunt brevissimi, albi, vix conspicui, quibus aræ adhærere solet.

Ab initio tenuis est & in angustas lacinias divisus, qualis figura B. Variet. minor designatur.

Cum scutellarum margine crispo & soliorum marginibus crispis & Variet. crispa granulosis C. aliquoties observavi hyeme & vere, quæ granula semina existimet, qui velit, a Michelio frustra quæsita; vid. Nov. Gen. p.89. post speciem tertiam.

Maxime vulgaris est & adnascitur quibuscunque arboribus, quin & Loca. ad petras, muros, tegulas & ligna vetusta descendit. Ad arbores, quibus cortex lævis est, elegantior, rosacee in orbem sparsus nascitur. Ad salices annosas colore eleganti aureo esse solet. Hyeme præcipue viget & scutellas novas profert.

Tinctorium vult hunc Muscum Helwingius Suppl. Fl. Pruss. p. 43. Usus. quod, ut ipse refert, paulum humectatus ad oculum chartas & lintea amœnissimo colore carneo tingat, & quidem durabili, ut aprico soli per diuturnum tempus expositus non immutetur. Ego in Anglia nullam hujusmodi qualitatem observo.

Lichen Dioscoridis & Plinii secundus Col. Ecphr. C. 154. p. 330. 331. Synonyma.

d. & ic. med.

Muscus crustæ modo arboribus adnascens C. B. Pin, p. 361. n. 8. Procura Valesianorum Ibid.

Muscus crustæ aut Lichenis modo arboribus petrisve adnascens, slavus Raj. Cat. Pl. Angl. I. p.213. II. p.203. Hist. I. p.116. n.3. d. br. Syn. St. Brit. I. p.14. n.2. II. p.23. n.2.

Muscus crustæ modo arboribus adnascens, slavus Kyll. Vir. Dan.

p. 102.

Lichen Dioscoridis & Plinii secundus, colore flavescente & viridante Tourn. El. Bot. p.438. Hist. Pl. Par. p.344. 481. nom. J. R. H. p. 548.

Musco-fungus lichenoides minor, vulgatissimus slavus Hist.Ox.III. p.634. n.8. d. br. Muscus crustaceus bracteolatus slavus Petiv. Ibid. Lichen crustaceus slavus, arborum pariter atque saxorum tegularumve Fl. Jen. I. p.347. II. p.296.

Lichenoides crusta foliosa scutellata, flavescens Cat. Giff. p. 206. Syn. St. Br. III. p. 72. n. 59.

Lichen

Critica.

Lichen fulvus, sinibus dædaleis laciniatus Fl. Lapp. p.344. n.450. Quoniam plerique hujus Divisionis Musci crustam foliosam habent, nomen Cat. Giss. mutandum censui.

An rem acu tetigerit Columna, dum Muscum hunc Lichenem Dioscoridis existimavit, dubito. Dioscorides non descripsit, saltem roscidis petris adhærere scripsit, quod aliis speciebus, & forte Licheni vulgari, melius competit, quam huic. Ceterum Columna unam tantum descripsit speciem, "quam colore esse viridante, slavescente, "& cinereo vetustate asserit," cujusmodi & me, albicantem nempe & vetustam varietatem observasse memini. Figura ejus hanc monstrat & non aliam speciem. Porro se Romæ in Pirorum caudicibus majorem & totum lutescentem observasse scribit hunc Muscum.

C. Bauhinus eandem & unam tantum speciem intelligit, & quæ in

Scholio de coloribus habet, ex Columna desumsit.

Bene igitur Tournefortius in Elem. Bot. unam, minus bene in Hist. Pl. Par. & J. R. Herb. tres inde species fecit, colore nempe cinereo, viridante & flavescente.

Frustra igitur se torquent, qui invenire volunt Lichenem Dioscoridis & Plinii secundum, colore cinereo & viridante Col. Vide Mich. Nov. Gen. p. 89. Ord. XX. n. 1. & 3. p. 90. n. 4. p. 91. Ord. XXIII. n. 3. Ord. XXIV. n. 1. p. 94. Ord. XXX. n. 6. & 7. Tot autem quæstiones institutæ videntur, ut eo certius inveniretur.

XXIV.

77. Lichenoides olivaceum, scutellis lævibus. The Olive colour'd Lichenoides, with smooth Plates.

Descriptio.

In orbem plerumque extensa nascitur hæc species, crusta tenui & tenaciter adhærente, in varia solia glabra, nonnihil splendentia, obtuse laciniata divisa. Scutellæ, quam prioris, paulo ampliores sunt, eodem cum soliis, vel potius nonnihil obscuriore colore præditæ. Folia vero in recenti ex ochreo colore virent, in sicca & inter chartas asservata planta susca & tandem pulla siunt. Laciniarum margines subtus nunc candicant, nunc susci sunt, interiora versus nigra siunt solia, rugis quasi cirrosis prædita, quibus arborum corticibus arctissime adhæret, ita ut, si detrahantur solia, partem interioris membranæ in cortice relinquant, substantia intermedia candida apparente, unde Rajus soliis subtus colorem ex nigro & candicante varium adscripsit. Ceterum non tantum crusta soliosa, ut dictum, sed & soliorum margines arcte adhærent, hi tamen facilius a cortice abscedunt.

Scutellas raro profert, ubi vero eas gerit, folia in angustiores lacinias & crenas divisa sunt. Est mihi unum tantum exemplar cum scutellis extus lævibus, absque granuloso pulvere A. & alia quædam B. absque scutellis, innumeris granulis per interiorem partem respersa,

quæ

quæ granula an corymbi inftar, ut Michelius vult, cohæreant, diftinguere non possum, nec refert; videntur potius glomeratim super rugas foliorum congesta: Michelius plurimos subter scutellas corymbos in eadem planta exhibuit, majores, quam in nostra sunt. Hæc illius instar tenuiter laciniata sunt, cetera, quæ mihi plurima sunt absque scutellis & granulis specimina, in latiores & obtusiores lacinias dividuntur. His porro ampliora verrucosa habeo exemplaria, de qua varietate inferius sub lit. C.

Muscus crustæ aut Lichenis modo arboribus petrisve adnascens, synonyma, pullus Raj. Fasc. p. 17. Syn. I. p. 14. n. 3. II. p. 23. n. 3. nom. Hist. I.

p.116. n.4. d. br.

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, pullus Tourn. Hist. Pl. Par. p. 344. 481, nom. J.R.H. p. 548.

Musco-fungus lichenoides minor vulgaris, pullus Hist. Ox. III.

p.634. n.9. d. breviss.

Lichenoides crusta foliosa scutellata, pullum Cat. Giff. p.206. Syn.

St. Br. III. p. 72. n. 60.

Lichen pulmonarius faxatilis, subtus nigricans, desuper olivæ conditæ colore, receptaculis florum concoloribus Mich. Nov. Gen. p.89. Ord.XIX. n.1. Tab. 51. a quo vix differt, Lichen pulmonarius saxatilis, subtus nigricans, desuper ex obscuro suscus, receptaculis florum concoloribus Ejusd. Ibid. n.2.

Si pictor & sculptor Nov. Gen. scutellas rite expresseunt, Muscus Observatio. Michelii hujus loci est, de quo is quærit, an idem sit cum sequenti Vaillantii. Hanc speciem etiam ex Anglia habuit & p.87. n.6. sub Tournesortii nomine, tanquam diversam præter necessitatem recensuit.

Lichenoides arboreum & saxatile, crusta soliosa tenui, susce-variet.latior c. virente, in segmenta latiora plerumque divisa Cat. Giss. p.207. Syn. St.

Brit. 111. p. 74. n. 74. Varietas potius, quam species distincta est. Descript. c.

Betulæ adnascentem inveni in Anglia, olim in Germania ad arbores æque, ac saxa vidi. Crusta ejus magis rugosa est & latius, ad biuncialem & triuncialem latitudinem extensa (vulgo latitudine semunciali & unciali, minus rugosa esse solet soliti smajoribus & in segmenta latiora divisis: interior & media major crustæ pars inter rugas, quæ soliorum margines elevati sunt, crebris parvis verrucis granulosis respersa est: scutellas sub tali statu nullas adhuc observavi.

Michelius ex meis siccis plantam habuit & sequenti nomine distinxit:

Lichen pulmonarius arboribus adnascens, in segmenta latiora di-synonyma c. visus, subtus niger, desuper ex obscuro virescens, receptaculis slorum

concoloribus Nov. Gen. p.87. n.4.

Ipse meas deleo, ne species non necessarie multiplicentur, & dubito utrum specie differat, an vero varietas tantum sit sequens.

78. Li-

XXIV.

78. Lichenoides olivaceum, fcutellis amplioribus verrucosis. The Olive colour'd Lichenoides, with warty Dishes.

Differentia.

Folia in exemplaribus meis ficcis paulo, quam prioris, minora, rigidiora & tenuius laciniata funt A. fuperficie magis glabra & splendente, ac si vernice oblita essent, margine foliorum linea candida cincto, quæ linea ab inferiori foliorum parte, ob margines paullum reslexos formatur & magis in sicca, minus in humida cernitur planta, in præcedenti vero, nec in humida, nec in sicca observatur.

Descriptio.

Colore superne est ex susco viridi, qualis olivis muria conditis esse solet, inferne atro, ad margines pæne; creberrimi nempe sunt pediculi nigri, quibus arborum corticibus aræ e adhæret, qui pediculi tam breves sunt, ut rugarum speciem habeat soliorum inferior pars. Superne granulis creberrimis (quibusdam in glomerem, plerisque sparsim dispositis) tam per solia, quam per crustam refertæ sunt plantæ & scutelliseræ, & scutellis carentes, sed hæ non omnes.

Scutellæ vero orbiculi B. sunt elegantes, intus virides, extus cinerei, absque pediculo crustæ adnascentes, crassiusculi, modo cavi & in acetabuli formam compositi, modo magis plani, margine crisso & verrucoso cincti, cetera parte læves, & plantæ, quæ scutellas ferunt (profert autem rarius) ceteris etiam magis granulosæ vel verrucosæ sunt, semiconsumptæ & exoletæ, quas me folia tam persecta, & ac in Bot. Par. pinguntur, æque lata & expansa gestisse non memini observasse.

Ulterior observatio docebit, utrum hæ differentiæ specificæ, an accidentales sint.

Loca.

Vidi olim in sylva Schiffenbergensi prope Gissam cum scutellis, hic in Anglia in sylvala collis Shooter's-Hill in Cantio & Slinfoldiæ in Sussexia sine scutellis: ex Herefordiensi Comitatu olim cum scutellis mist Littl. Brown, & cum his nuper reperi in sylva Bagley-Wood dicta prope Oxonium.

Synonyma.

Lichenoides arboreum virescens, acetabula serens, crusta soliosa, tenuiter dissecta Cat. Giff. p.207.

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, olivaceus Vaill. Bot. Par. Tab. 20. f.8. a. b. c. d. ic. b.

Lichen foliis planis multifidis obtufis, laciniis versus apices latiori-

bus Fl. Lapp.p. 344. n.449.

An Lichen pulmonarius arboribus adnascens, tenuiter divisus, inferne nigricans, superne obscurus & verrucis perexiguis undique exasperatus, receptaculis slorum concoloribus Mich. Nov. Gen. p.87.

In

In Bot. Par. hujus Musci mentio facta non est, nisi pro eo intelli-Observatio; gatur, Lichen crustæ modo arboribus adnascens, pullus J. R. H. qui Prodr. p.69. n.16. Bot. Par. p.116. n.20. nominetenus occurrit.

Linnæus Botanici Parienfis Muscum sui synonymum facit, sed

nomen ejus melius respondet præcedenti speciei.

79. Lichenoides acetabulis cutaneis & rugosis. The XXIV. Olive colour'd Lichenoides, with wrinkl'd Bowles.

Nascentem non vidi hunc Muscum, sed exemplar saltem ejus ob-Locus & Defervo inter Muscos Guil. Sherardi, a Vernone in Gallia circa Fontainebleau ab arbore rescissium, soliis penultimi similibus, sed paulo crassioribus & colore, in sicca, obscure plumbeo præditis, (cui cinerei quid aspersum est) crebrioribus & squamatim in crustam satis crassam impositis. Folia vero aquæ immersa ex susco virebant, tuberculis crebris non farinosis, ejusdem cum soliis coloris, obsita. Inferius solia eundem habent colorem, nisi parte interiore, qua nigricant & brevissimis pediculis, rugarum specie, corticibus arcte adnascuntur. Post macerationem exsiccata obsolete suliginosum colorem induerunt.

Scutellæ crebræ ampliores sunt & profundiores multo, quam præcedentis speciei, acetabuli instar excavatæ, interius ex susco ruse-scentes rugosæ, exterius eodem cum soliis, aut paulo saltem pallidiore colore præditæ, molles (in humida planta) cuticula earum rugosa & præputii instar exstante, limbo vero extremo tuberculoso &

crifpo.

Non dubito, figuræ enim bene respondent, quin

Lichen pulmonarius arboreus, e cinereo viridis Vaill. Bot. Par. Tab. Synonyma,

21. f.13.

Lichen pulmonarius cinereus crispus Tourn. J.R.H. p.549. ex sententia Vaill. Ibid. vid. & Bot. Par. p.116. n.14. ubi delendum an? & Voyez planche XXVI. Fig. 8.

Lichen pulmonarius, inferne obscurus, desuper e glauco subvirescens, receptaculis slorum amplioribus ac densioribus atro-suscis Mich. N.Gen. p. 90. Ord.XX. n.4. Tab. 48. f.2. minus ac Vaill. bona.

80. Lichenoides faxatile tinctorium, foliis pilofis XXIV. purpureis Syn. St. Brit. III. p.74. n.70. Cork or A.s.c. Arcell: Cambris Kenkerig, nonnullis Ken Du.

Describente Rajo in Historia, "Lichenis modo se in petris dis Descript. Raj. "fundit, colore obscure purpureo, aut cinereo: esse vero crustæ "cuidam aut Licheni similiorem, quam plantæ, nec solia imitari, ut "Muscus crustæ modo arboribus adnascens cinereus, slavus & pullus, A a "esseque

Descriptio

"esleque pinguiorem visu & tactu, quam illi." Enimvero mihi æque, vel potius magis aridus & rigidus visus est hic Muscus, ac illi, præsertim quam secunda species, & folia satis conspicua sunt, (nisi eminus) Musco crustæ modo arboribus adnascenti cinereo Raj. similia, sed angustiora & concinnius elaborata. Variat autem foliis; nam quando scutellis destituitur A.B. lacinias habet angustiores & longius ab invicem remotas, scutellæ vero ubi adsunt C. segmenta eorum breviora & propius fibi admota funt, eaque modo angustiora, modo latiora esse solent. Ceterum ea nullo ordine huc illuc versa sunt, & extremitates plerumque bifidas habent. Superficies eorum lacunulis superficialibus, per lentem tantum conspicuis, exarata est, lævia tamen funt & splendentia, colore obscure purpureo, vel spadiceo, per ficcitatem nigricante: ima parte creberrimos pilos nigros, rigidos, (per lentem splendentes) lineam unam alteramve longos, & ad margines ubique conspicuos, licet ex ipsis marginibus pili non exeant, folia emittunt, quibus & faxis & fibi innasci, densamque & satis crassam atram crustam, rupes late occupantem, efficere solent. Qua propter, quoniam folia adeo implicata funt, non facile est observatu, quam longa fingula fint, uncialem autem longitudinem excedere non

E foliis scutellæ enascuntur ab initio minores & rotundiores, marginibus involutis præditæ, cavæ & veluti umbilicatæ, postea ampliores siunt, satis magnæ, magis planæ, margine minore, per oras sæpe sisso, præditæ, colore interne cum soliis eodem aut paulo vegetiore, externe cinereo, superficie intus glabra, extus subhirsuta,

Habeo varietatem cum foliis minoribus purpureis quasi crispis, in perbreves & tenues lacinias crebras per extremitatem divisis, scutellis præditam minoribus, quæ sigura D. exhibetur.

Nascentem primo vidi in monte Steiperstone in Salopiensi Comi-

tatu, dein in plerisque rupibus Cambriæ.

Saporem hic Muscus habet subamarum, siccum & in recessu non-

nihil acrem.

Referente Parkinsono, Merreto & Rajo pauperes Derbienses, Lancastrienses & Cambri tingendo adhibent: in pulverem comminutum Muscum in massam humidam cogunt & in doliis recondunt, quæ pannis obscure purpurascente (vel subsusco potius) colore tingendis inservit, qui quamvis facile eluatur, nec diu duret, sufficiat tamen pauperioribus pro vestimentis inficiendis. An urinam vel salia adhibeant, non docent. Linnæus mulieres Alandicas absque salibus pannos incoquere tradit, & slavescente colore imbuere scribit.

Vero videtur simile, si methodo in Coralloide 39. usitata tractare-

tur, tincturam elici posse præstantiorem & durabiliorem.

Lichen

Varietas D.

Loca.

Ufus.

Lichen petræus purpureus Derbiensis Park. Th. p.1315. n.7. d. br. Synonyma: imperf. sine ic.

Hepatica petræa purpurea Derbiensis Phyt. Brit. p. 58.

Lichen petræus purpureus Derbiensis Merr. Pin. p.72. Raj. Cat. Pl.

Angl. I. p. 194. II. p. 186. Hift. I. p. 116. n.6. d. br.

Muscus tinctorius, crustæ modo petris adnascens Raj. Hist. J. p. 116.

117. n.6, d. br. Syn. St. Br. I. p. 14. n.6. II. p. 23. n.9. f. d. Muscus petræus tinctorius noster Brom. Chl. Goth. p. 57.

Lichen nigricans omphalodes Tourn. Hift. Pl. Par. p. 481, descr. br.

J.R.H. p. 549. Ex sententia Vaill.

Musco-fungus purpureus Derbiensis tinctorius Hist. Ox. p. 632.

Lichen crustæ modo saxis adnascens, tinctorius Tourn. J. R. H.

p. 549.

Lichen petræus tinctorius purpureus Lind. Fl. Wiksb.

Crostil Mart. Defer. Inf. Occ. Scot. p. 134. f. d.

Lichen nigricans omphalodes Vaill. Prodr. p. 68. n. 13. Bot. Par. p. 116.

n.13. nom. Tab.20. f.10. b.

Lichen pulmonarius tinctorius, foliis eleganter & tenuiter divifis, inferne nigricantibus & cirrofis, superne purpureis & lacunatis, receptaculis florum concoloribus Mich. Nov. Gen. p.90. Ord. XXII. n.2. Tab.49. f.2.

Lichen foliis planis, acute laciniatis, æruginoso-albidis Fl. Lapp.

p. 342. n. 447. f. d.

Extra scopum jaculatur Rajus, quando in Hist. Franc. Abelam hujus Musci mentionem secisse ait, titulo Vercellæ, cum non calidarum, sed frigidarum regionum incola sit

Forte in Fl. Lapp. legendum erat rubiginoso, cum alii per ærugi-Critica.

nem viridem æris colorem intelligant.

Figura Vaillantii nitida & accurata, fed nimis ordinatim digesta sunt folia. Folia observavi angusta & lacinias laxas in plantis scutellis carentibus, prout ibi pinguntur, at in scutelliseris folia & laciniæ breviores & propius invicem admoventur. Appinguntur autem siguræ huic scutellæ quædam juniores, desunt natu majores planæ:

Michelius statum scutelliserum expressit, verum solia justo longiora & crassiora, scutellæ vero nimis parvæ. Is lacunulas ob oculos posuit, quæ nudo oculo in ipsa planta vix apparent. Nec circulatim nascitur, sed sine certa sigura latissimas areas format. Radices desunt in sigura ejus. Nomen ipsius non tam nomen, quam descriptio est, ut sunt pleraque ipsius. Nec opus eo erat, quamdiu aderat ejusdem generis nomen Tournesortii breve & satis bonum.

Patria.

Locus.

Synonyma.

Descriptio.

XXIV. 81. Lichenoides tinctorium atrum, foliis minimis crifpis. The black Greenland Cork or Lichenoides.

Descriptio. Structuram habet præcedentis, sed argutius dividitur, colore tam superne, quam inferne penitus atro. Folia autem exigua sunt, in tenues, breves & crebras lacinias eleganter divisa.

Tubercula profert crebra conglomerata, quæ dein in scutellas parvas transeunt nigerrimi undique coloris. Ex Grænlandia habui. Ceterum species hæc, quin & præcedens debuissent locari sub præcedenti Subdivisione. Verum ob similitudinem, quæ ipsis cum sequentibus 82. & 83. speciebus intercedit, ab earum consortio divellere nolui.

XXIV. 82. Lichenoides tinctorium glabrum, vesiculosum.

The Bladder Cork.

Descriptio. Folia, quam vulgaris penultimæ speciei, latiora sunt, non in lacinias angustas & oblongas, sed in latas & breves, crebro crenatas divisa, tenuia, utrinque glabra & pilis seu cirris destituta, altera parte subsusce, altera ex purpureo nigricante, quorum basi & marginibus etiam scutellæ adnascuntur pro plantæ ratione magnæ, vesiculosæ, glabræ, foramine in summo parvo præditæ, multis rugis inæquales, cinerei extus, intus obscure purpurei coloris.

Rich.Richardson in pascuis montanis, Emmot-Pasture dictis prope Coln in Lancastriensi Comitatu invenit raram & elegantem hanc speciem, qui misit nomine

Musci tinctorii, crustæ modo petris adnascentis, cum vesiculis marginibus adnatis, & dicitur

Lichenoides saxatile tinctorium, foliis latioribus non pilosis, vesiculas proferens Syn. St. Br. III. p.74. n.71.

XXIV. 83. Lichenoides vulgatissimum cinereo-glaucum, lacunosum & cirrosum. The common gray-blue pitted Lichenoides.

Junior A. parvus est hic Muscus, in orbem semiuncialem & uncialem dispositus, foliis brevibus, in lacinias aliquot latiusculas, retusas, per extremitatem sinuatas & crenatas divisis, postea B. undique spargitur & velut folium quoddam varie laciniatum cohæret, in longiores, quam ab initio, lacinias divisus. Pluribus lacunulis, nudo etiam oculo discernendis, excavatur superne, in junioribus plantis jam observandis. Colore est superne subglauco in recenti, in sicca & in chartis aliquandiu asservata planta cinereo; inferne nigra sunt solia & creberrimos emittunt cirros breyes simplices, seu non sibrosos, ad mar-

margines usque pertingentes, quibus arborum corticibus, faxis, tegulis & aliis rebus adhærere solet. Folia nunc æquabilia (sed simul lacunosa) sunt, nunc multis tuberculis planis farinosis, Lichenoidis candidi & farinacei, scutellis fere planis similibus 11. sed paulo minoribus, tam per oras, quam lacunularum venas obsidentur, colore, quam in soliis, pallidiore; & hæc tubercula in junioribus etiam soliis A. observantur.

Scutellas rarius profert. Eæ ab initio minores sunt, subrotundæ, margine introslexo, dein amplæ satis siunt & magis planæ, margine exteriori lacunoso, eodem cum foliis colore, interius seu disco, olim mihi in Germania observato nigricante, hic in Anglia spadiceo, eminentiis quibusdam tuberculosis concoloribus prædito, qui dissectus cavus & araneosi quid per lentem continere videtur. Flores autem ibi contineri verisimile non est, quoniam non aperiuntur disci (sine aëre vero ad persectionem non perveniunt slores) & quod juniores plantæ seminiseræ, non sloriseræ sint, probabile non videtur. Solent autem solæ annosiores plantæ scutellas ferre. Exemplaria mea, quæ scutellas habent, farinosa simul sunt, sed non tam crebra habent tubercula farinosa, ac plantæ scutellis carentes c. quarum solia observo in latiora & obtusiora segmenta dividi.

Sæpe scutelliseræ plantæ D. senio adeo confectæ sunt, ut nish hinc varietas D. inde solia quædam restarent, disgnosci nequirent. Nam cum antea tubercula illa farinosa ad margines & lacunarum venas locarentur, sieri tamen solet in vetustioribus plantis, ut eæ totæ e glomerulis farinosis & granulosis, (scutellis hinc inde prominentibus) compactæ videantur; quoniam nempe solia corrugantur, tubercula illa propius congeruntur.

Ab antepenultima specie, cui similis est hic Muscus, differt foliis Differentia: & segmentis latioribus, magis lacunosis, minus lævibus & non splen-

dentibus, colore glauco.

Vulgatissimus est hic Muscus, & arboribus quibuscunque, saxis, Locus. tegulis & lignis vetustis adnascitur. Muscis arboreis repentibus seu Hypnis non raro supernascitur. Hyeme, aliorum instar, præcipue viget.

Inservit avibus minoribus ad struendos nidos: partem hirsutam in-Usus.
tro vertunt & cirris attexunt Hypna sericea, quibus plumas imponunt.

Et hæc, præter supra memoratum Lichenoides glaucum orbiculare, Usnea crastasegmentis latiusculis, scutellis nigris 71. species est, quæ crania obeea offie.
ducit, tempestati diu exposita. Usnea humana vocari solet, & magni
olim suit habita in epilepsia & sluxibus sanguinis. Muscum cranio
humano innatum vocat J. B. Hist. III. L.37. p.764. s. ic. Park. Th.
p.1313. (sed sigura hujus ex Tabern, herbaceam denotat speciem) Roj.

Hist. I. p. 117. Syn. St. Br. II. p. 36. inter 2. & 3. Verum ad hæmorrha-

gias præferendus videtur, qui Quercui adnascitur.

Ufnea villofa Offic.

Synonyma.

Sunt porro Hypna quædam cranio innascentia, quæ Usneam villosam dictam suppeditant, nempe Hypnum sericeum recurvum, capsulis erectis cuspidatis 79. Hypnum sericeum ramosius & tenuius, capsulis acuminatis 62. Immo Hypnum dentatum vulgatissimum, operculis obtusis 29, & alia ossibus & craniis innasci vidi. Sed Auctores crustaceam præ aliis volunt & eligunt.

Muscus aridus crustatus Park. Th. p. 1313. d. imperf. s. ic. Muscus arboreus crustaceus Paull. Ind. Pl. Warf. p. 309.

Muscus Pane. ic.14. f. superior, sed non p. 266. ubi confunditur

cum Musco pulmonario C.B.

Muscus crustæ aut Lichenis modo arboribus adnascens cinereus Raj. Cat. Pl. Angl. I. p. 213. II. p. 203. f. d. Hift. I. p. 116. n. 1. d. br. Muscus crustæ aut Lichenis modo arboribus petrisve adnascens,

cinereus Raj. Syn. I. p. 14. n. 1. II. p. 23. n. 1. nom.

Musco-fungus lichenoides minor cinereus vulgatissimus Hist. Ox. III. p.634. n.6. Sect. XV. Tab.7. Ser.4. f.6. med. cum scutell. junior. fine descr.

Lichen crustaceus cinereus arborum, saxorum ac tegularum Fl.Jen.

I. p. 347. II. p. 296.

Lichenoides crusta foliosa, superne cinereo-glauca, inferne nigra & cirrofa, scutellis nigricantibus Cat. Giff. p.206. Syn. St. Brit. III. p.72. n.61.

Lichen opere phrygio ornatus Vaill, Bot. Par. Tab. 21. f.1. a fine

scutell. Cujus in iplo opere non fit mentio.

Lichen pulmonarius, foliis eleganter divisis, inferne nigerrimis & cirrofis, superne lacunatis, ex glauco cinereis, receptaculis florum

fusco-virescentibus Mich. N. Gen. p. 90. Ord. XXII. n. 1. Tab. 49. f 1.
In figura Vaillantii tubercula ad margines omissa, nec quæ in foliis, rite disposita sunt. Ceterum ea habitum plantæ satis bene repræsentat.

Ea plane omissa sunt in figura Michelii majore, lacunæ vero bene exprimuntur. Folium per microscopium appictum, ad literas C. C. D.D. tubercula valde densa & conferta exhibet, cum in figura Vail-

lantii justo rariora exhibeantur.

Nomen Raji ad alium Muscum refert Michelius, quem Lichenem pulmonarium minorem, superne cinereum, inferne nigricantem, receptaculis florum atro-rubeis, externa parte verrucofis vocat N. Gen. p. 91. Ord. XXIII. n.2. Tab. 43. f. 3. quem pluribus in locis circa Florentiam se observasse & exemplaria etiam ejus Londino & Lutetia Parisiorum habuisse scribit. Qualem is intelligat, mihi non constat. Nomen respondet huic speciei, sed non figura. Nostra hæc species

Critica.

pro Rajana semper suit habita, licet in descriptione margines soliorum crispi & simbriati Lichenoidi glauco perlato, subtus nigro & cirroso 39. melius respondere videantur. Enimvero Rajus utramque pro eadem habuisse videtur. Ceterum Rajus suam Licheni Dioscoridis Col, minus accurate eandem facit.

De fynonymo Bobarti fecurus fum, cum in ipfius Horto Sicco

eadem fit planta cum hac.

Muscus arboreus lichenisormis purpurascens Raj. Syn. St. Brit. II. Var. purpur. p. 23. n. 8. Hist. III. p. 30. non nisi varietas est hujus Musci. Solet enim huic speciei accidere, ut ruborem, media etiam hyeme, solia contrahant, ac si rubigine tacta essent, & sunt mihi exemplaria ejus mediotenus glauca & mediotenus rubiginosa, præter alia plane rubiginosa. Lichenoides arboreum purpurascens tenue & læve, scutellis majoribus Syn. III. p. 73. n. 65. dicitur minus bene. Nomen illud sormatum erat ad specimen Horti Sicci Buddlejani valde compressum & inter chartas læve sactum, licet lacunulæ adhuc restarent. Postquam nascentem inveni, solia vidi lacunosa, vulgari similia, præterquam colore.

DIVISIONIS II.

SUBDIVISIONIS II. & III.

Species videntur sequentes a Michelio memorata, qua mihi nondum innotuerunt.

84. Lichen pulmonarius crassus, superne e cinereo plumbeus, species Meb. torosus ac filamentosus, inferne albus & villosus, receptaculis florum ignota. ex rubro ferrugineis Mich. Nov. Gen. p. 91. Ord. XXIII. n. 1. Tab. 43. f. 1. Ad arbores per Pistorienses Alpes, per Camaldulenses & Falteronæ tractus.

85. Lichen pulmonarius minor, superne cinereus, inferne nigricans, receptaculis florum atro-rubeis, externa parte verrucosis Ejusal Ibid. n.2. Tab.43. f.3. Ubi synonymum alienum, de quo vide supra sub Lichenoide cinereo-glauco lacunoso, subtus nigro & cirroso 83. p. præced. Circa Florentiam ad Quercus, Cerros, Castaneas.

86. Lichen pulmonarius minor, tenuiter divisus, inferne albidus, superne cinereus, receptaculis florum obsolete spadiceis Ibid. p.91.n.4.

In viridario Regio ad Cupressos.

87. Lichen pulmonarius querno folio, inferne nigricans, superne cinereus, receptaculis slorum sordide virescentibus Mich. Nov. Gen. p.86. Ord. XV. n.1. Tab. 45. In caudicibus pomiferarum arborum, locis utplurimum montosis.

88. Lichen pulmonarius Alpinus, inferne nigerrimus, superne pulchre cinereus, receptaculis florum obsolete gilvis Ejusd. Ibid. n.2.

In Pistorii montibus ad Castanearum radices.

89. Lichen

\$9. Lichen pulmonarius faxis & arboribus adnascens, inferne nigricans, superne obscurus, receptaculis storum concoloribus Ejusd.

Ibid. p.87. n.s. In Olearum caudicibus.

90. Lichen pulmonarius faxatilis, tenuiter & eleganter divisus, inferne cirrosus & anthracinus, desuper obscure susuas veluti rugosus, receptaculis slorum susuas Ejusa. In saxorum superciliis in collibus Imprunetæ &c.

91. Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus major, foliis crassis subrotundis e cinereo virescentibus, inferne albis, receptaculis storum subrusis Mich. N.Gen. p. 94. Ord. XXX. n. 1. Tab. 51. f. 1. In saxorum

rimis per montem Murellum.

92. Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus, soliis brevibus, inferne albis, desuper e cinereo virescentibus, receptaculis storum rusis Ejusa. Ibid. n.2. Tab. 51. f.2. In antiquis parietibus & ad saxa circa Florentiam.

93. Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus, glauco-virescens, angustioribus segmentis, receptaculis slorum griseis Ibid. n. 6. Tab. 51.

f.4. Ubique in tectis & parietibus.

94. Lichen pulmonarius faxatilis, ex albo subcinereus, foliis pulposis pulverulentis, receptaculis florum griseo-rusis Ibid. n.7. Tab. 51. f. 5. In saxis & prædiorum muris circa Florentiam.

95. Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus albus, foliis pulposis, ad extremitatem magis complanatis, receptaculis slorum cinereis Ibid.

n.9. Tab. 51. f.3. In monte Murello.

Ex iconibus foliosæ & proprie crustosæ non videntur quinque posteriores species. Ceteræ Ordinis XXX. quarum figuræ desunt, utrum crustosæ, an foliaceæ sint, non constant. Qui eas cognoscere voluerit, adeat numeros sequentes 3. 4. 5. 8. 10. 12. 13. 14. 15. 16.

Ceterum quoniam specierum harum quædam mihi suspectæ sunt,

ideo figuras earum transumere supersedeo.

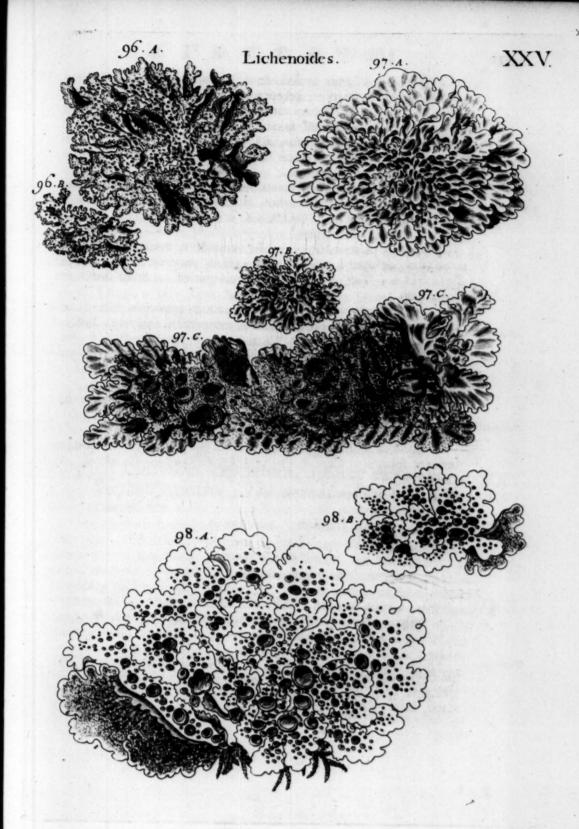
SUBDIVISIO IV.

Foliis arcte adnafcentibus latioribus.

XXV. 96. Lichenoides Endiviæ foliis crispis & splendentibus, subtus nigricantibus. The smooth Endivelike Lichenoides.

Descriptio.

Varie & fine ordine dividitur A. foliis & laciniis Endiviæ crispæ fimilibus, utrinque glabris & splendentibus, colore superne e glauco albicante (per siccitatem candido) inferne per lacinias exteriores susco, interius nigro: interdum tamen laciniæ ad medium usque inferius

Y. A. 动脉 下下 水平

ferius eodem cum superiori parte colore sunt, interior vero pars semper nigra est. Ceterum licet superficies lævis sit, lacunulis tamen quibus dam prædita est, sed levibus: inferne subrugosa sunt solia & pediculos hinc inde emittunt a. b. c. quibus saxis, sed minus ac aliæ species tenaciter, adnascuntur. Laciniarum oræ crispæ farinam soliis concolorem, tenuiter granulosam habent, reliqua pars iis caret. Scutellas hinc inde observo exiles suscas (juniores & nondum plane formatæ videntur) limbo tantum & exiguo foramine præditas.

Variat foliis tenuius divisis & magis crispis B. Var. tenuior 8.

Rich. Richardson in pascuis montosis Emmet More dictis prope Coln Loca. in Lancastria, Thom. Manningham in Ericeto, Banstead Downs dicto, in Comitatu Surrejensi observavere: mihi obviam venit in monte Steiperstone in Salopia, & aliis locis in rupibus visa hæc species per montes Cambriæ: habui etiam ab Ol. Celsio lectam prope Upsaliam: Littl. Brown vivarii Crost-Park palis vetustis in Herefordia adnasci vidit, cum plerumque saxis adhærere soleat.

Musco-fungus lichenoides arborum crispus cinereus, subtus nigri-Synonyma.

cans Hift. Ox. III. p.633. n.4. Sed. XV. Tab. 7. Ser. 4. f.4. med. c. d. br.

Raj. Hist. III. p. 31. d. ead.

Lichen arborum crispus, subtus nigricans glaber Pet. Hist. Ox. Ibid.

Lichenoides, quod Muscus pulmonarius tenerior, splendens &

lævis Celf.Cat. Upf. p.31.

Ex quo Hortus Siccus Bobarti mihi patuit, nomen ejus hujus loci Observatio.

esse, non ad Lichenoidis speciem 62. Syn.St.Brit.III. p.73. pertinere

97. Lichenoides caperatum, rosacee expansum, e XXV. sulphureo virens. The wrinkl d Rose-leaf'd Li- A. B. C. chenoides.

Ex eodem centro rugoso & sinuoso A. plura in orbem spargit solia Descriptio. oblonga, modice lata, secundum longitudinem obtuse laciniata, extremitatibus latioribus, pluribus obtusis etiam, sed brevioribus, laciniis terminatis, colore superne e sulphureo viridante & ad glaucum tendente (veluti si quis multum sulphurei & parum cærulei coloris commisceat) inferne per margines susco, reliqua parte, qua adhærent, nigro, superficie superiori lævi quidem, (non lacunosa) multis tamen (quod huic speciei peculiare videtur) rugis oblongis & obliquis inæquali, tam per solia ipsa, quam præcipue per mediam crustam, ceu in qua rugæ & crassiores, & magis frequentes, magisque inæquales esse solent. Inferius solia quousque libera, (ad duas tresve lineas) glabra sunt, reliqua vero parte adhærente (vid. sol. d. sig. C.) scabra observantur, cirris vel nullis, vel brevissimis prædita, hac sola

enim scrabritie faxis & arboribus annectuntur. Mollis potius quam durus dici meretur hic Muscus. Per ficcitatem & vetustatem e sul-

phureo albidus eft.

Ab unciali ad palmarem & pedalem usque latitudinem extenditur, verum minores plantæ A. B. elegantius & Rofæ in modum explicantur, majores vero orbes C. ex annosioribus plantis congesti, minus regularem figuram servant. In his scutellæ, vel acetabula potius, nascuntur fatis magna, coloris nunc cum foliis ejusdem, nunc diversi, e carneo rufescentis; qui diversi colores in minoribus æque, ac majoribus observantur scutellis; existimo autem rufescentem scutellarum juniorum & nondum explicatarum colorem proprium, alterum in scutellis majoribus accidentarium esse & a crusta farinosa foliorum procedere, cum & in his quædam plane rufæ, quædam semirufæ soleant esse, quoniam nempe crusta farinosa totas scutellas nondum perreptavit,

Non raro pulvere tota folia respersa sunt (scutelliferæ æque ac non scutelliferæ plantæ) & præterea verrucæ farinosæ, foliis concolores, hinc inde observantur, sed non tam regulariter dispositæ, ac Michelii fig. 1. Tab. 48. ad literam B. repræsentat. Et hi globuli farinosi non tantum acetabulorum partem exteriorem, secundum Michelii obser-

vationem, sed & interiorem ex nostra occupare solent.

Saxis æque, ac arboribus passim adnascitur, omnique tempore reperitur. In Anglia pulverulentum quidem, sed nondum cum scutellis, bene vero in Cambria vidi. Provenit etiam in Virginia & habeo exemplar ejus cum scutellis e Providentia Insula; porro copiose vidi Cortici Peruviano, recens, antequam a Mercatoribus separarentur cortices crassiores a tenuioribus & heterogenea separarentur, advecto, permixtum bunc Muscum.

Muscus pulmonarius Panc. ic. 24. med. Pulmonaria laciniis latioribus Eid. p. 267. f. d.

Muscus pulmonarius petræus, seu Lichen petræus candidus Kyll.

Vir. Dan. p.105.

Muscus licheniformis albidus pulverulentus Dood. Syn. St. Brit. II. App. p.331. d. br. Raj. Hift. III. p.29. d. ead.

Lichen pulmonarius faxatilis, maximus, cinereus Tourn. Hift. Pl.

Par. p.482. d. br. J.R.H. p.549.

Musco-fungus lichenoides, crustæ modo adnascens, major cinereus Hift.Ox. III. p.633. n. 1. Sed. XV. Tab. 7. Ser. 4. f. 1. med. fine scutell. cum d. br. Raj. Hift. III. p.30. d. ead.

Muscus lichenoides, crustæ modo adnascens, major cinereus, ex

Florida Pluk. Am. p. 148. nom.

Lichenoides crusta foliosa, ex cinereo & luteo virescente, inferne nigra & lævi Cat. Giff. p.207. Syn. St. Br. III. p.73. n.62. d. br. ubi del. fyn, H. Ox. Lichen

Loca.

Synonyma.

Lichen crustæ modo afferibus adnascens, latior mollior, vix vasculosus, cinereus Boerh. Ind. Alt. p. 16. n.6.

Lichen pulmonarius faxatilis maximus Vaill. Prodr. p. 68. n. 10. Bot.

Par. p.116. n.10. f. ic. & f. defcr.

Lichen pulmonarius faxis & arboribus adnascens major, inferne nigricans, superne e sulphureo cinereus, receptaculis slorum amplioribus, interne sordide & obsolete viridibus Mich. Nov. Gen. p. 89. Ord. XX. n. 1. Tab. 48. f. 1. cum scut. Ab quo vix differre videtur, Lichen pulmonarius saxis & arboribus adnascens medius, inferne nigricans, superne sulphureo-cinereus, receptaculis slorum - - Ej. Ibid. n. 2.

Variat extremitatibus & media foliorum parte ex fusco rufescenti-Var. rufescens.

bus, cujusmodi in Cambria circa Llanberris vidi, quo referri debet Lichen pulmonarius saxatilis maximus rufescens Tourn. J. R. Herb.

p. 549.

Lichen crustæ modo asseribus adnascens, latior mollior, vix vasculosus, roseus Boerh. Ind. Alt. p. 16. n. 7. & Lichen crustæ modo asseribus adnascens, latior mollior, vix vasculosus, eleganter variegatus ex roseo, albo, nigrescente Ejusd. Ibid. n. 8.

Synonymon Doodii supra recitatum huc refert Buddlejus in Horto suo Sicco, quem lubenter sequor, cum accurata fuerit Muscorum notitia instructus. Denotat autem varietatem pulverulentam.

Maximum dixere Tournefortius & Vaillantius, non quod fingula

folia talia fint, fed quod valde late spargantur.

Specimen Horti Sicci Bobarti congruit cum figura 1. Tab. 7. Ser. 4. & est idem cum hac planta, quare delendum, ut supra monitum, nomen ejus sub specie 62. Syn. St. Br. III. p. 73. & synonymon a specie 77. dicta Syn. p. 75. eo transferendum. Cinereus vero proprie non

est hic Muscus, sed colore supra descripto.

Michelius Muscum crustæ modo arboribus adnascentem, majorem lutescentem C.B.Pin. p. 362. huc refert, qui non nis varietas est Lichenis Diosc. & Plin. secundi Col. ut Columnam legenti patebit, a C. Bauhino non aliter, quam pro varietate ex Columna propositus. Mirum autem eum simul quærere, an sit Lichen Dioscoridis & Plinis secundus, colore cinereo Col. De quibus varietatibus vide supra sub Lichenoide vulgari sinuoso, foliis & scutellis luteis 76. Figura ejus bona quidem est, verum folia justo longiora sunt, cujusmodi non nisi rarissime observantur.

98. Lichenoides læte virens, scutellis fulvis. The XXV. lovely-green Lichenoides, with reddish Dishes. 4. 8.

Folia duas & tres uncias longa, invicem congesta sunt, varie laci-Descriptioniata & crenis latis obtusis brevibus terminata A, tenuia, mollia,

B b 2

lævia & æquabilia feu non lacunosa, superne læte viridia, inferne pallide albicantia, margine extremo lævi, inde vero villoso, (vid. fol. e. e.) postea versus interiora, folia crebros pallidos cirros tenues & breves demittunt, quibus arborum corticibus & Muscis herbaceis intermediis adnascuntur. Verum non tantum ad arbores, sed & saxa subinde reperitur.

Foliis scutellæ innascuntur creberrimæ, majores & minores commixtæ, ab initio exiguæ & exili cavitate præditæ, dein majores, limbo inflexo virescente cinca, intus fulva, vel ex fulvo rufescentes, cava, per vetustatem vero planæ & satis amplæ, tertiam unciæ partem

æquantes.

Tales sunt plantæ recentes & virentes, per siccitatem vero color ex cinereo viridis, dein utrinque ochroleucos, tandem per vetustatem fuscus fit, & scutellæ ex fusco rufescentem colorem induunt.

In Hibernia primum ad Fraxinos observavit Guil, Sherard: ante duodecim circiter annos in Anglia invenit Littl. Brown, faxis adnascentem, loco Comb Floyd dicto prope Bishop's-Castle in agro Salopiensi: ipse etiam postea vidi Quercubus adnascentem juxta viam inter Carno & Main-Loyne in Mervinia, comite dicto Amico. Varietatem obscuriorem ante nos ad saxa prope Wakehurst in Sussexia detexit If. Rand. In Horto Sicco Buddl. specimen hujus speciei est e Jamaica delatum, cujus nomen vid. infra.

Pulmonariæ tertium genus Cam, Epit. p.783. Hift. Germ, L.4. C.57.

ic. fine descr.

Muscus arboreus licheniformis scutellatus, ex cinereo viridis Raj. Syn. St. Br. II. p. 23. n.6.

Musco-fungus lichenoides arborum Hibernicus scutellatus Hist. Ox. III. p.633. n.3. Sett. XV. Tab.7. Ser.4. f.3. med. cum d. br. Raj. Hift. III. p.31. d. ead.

Muscus lichenoides Jamaicenfis, scutis innumeris & majoribus &

minoribus Buddl, Hort. Sicc. fol. 5.

Lichenoides arboreum cinereo-virens, tenue & læve ubique, scu-

tellis minoribus Syn. St. Brit. III. p.73. n.64.

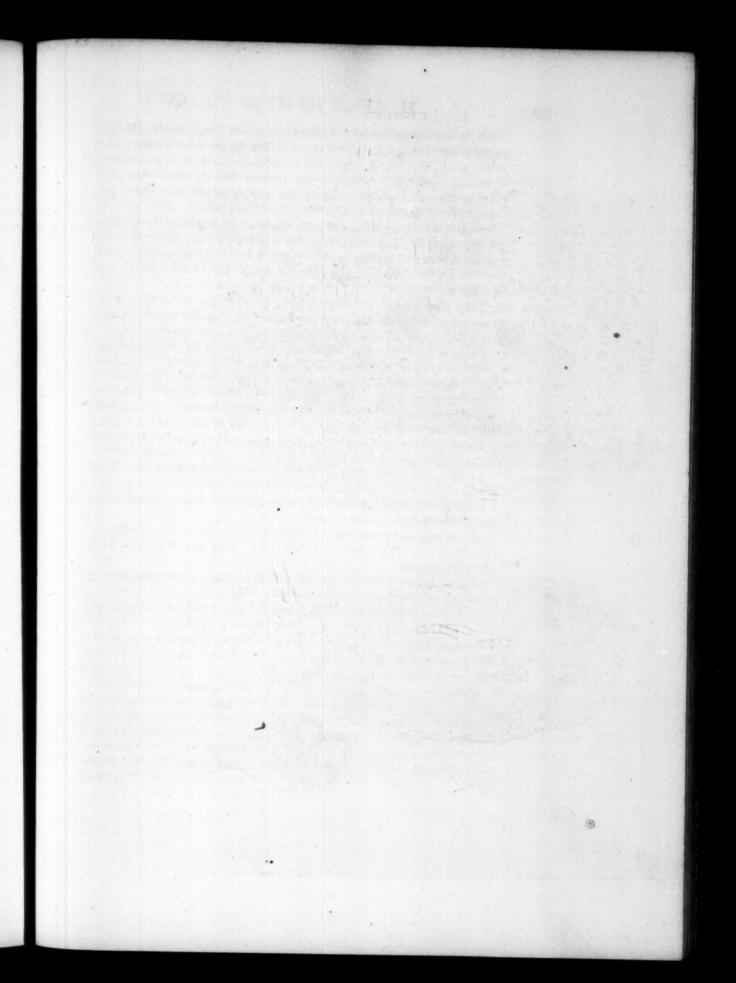
Lichen arboreus cinereus, arctissime arboribus adhærens D. Richards. Syn. St. Br. III. p. 74. Sub n. 74. a quo removend, nomen init.

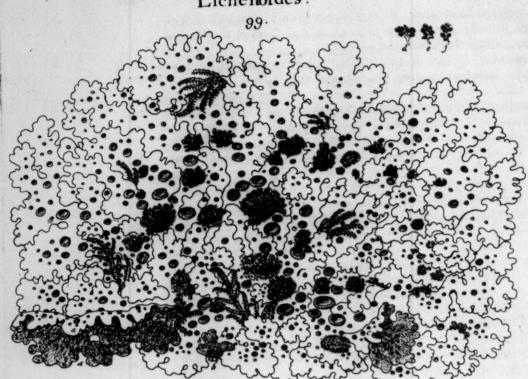
Camerarius foliorum aliquot particulas icone fua expressit, quæ hanc speciem melius, quam aliam quamcunque repræsentare videntur. Synopsis Rajanæ nomina formata sunt ad siccam plantam, quæ lævis quidem est superne, & inferne per margines extremos, sed non reliqua interiore parte: exemplaria G.Sherardi chartæ agglutinata erant, in quibus non nisi margines exteriores videri poterant: ea specimina foliis abundabant & nonnisi scutellas juniores parvas, absque majoribus

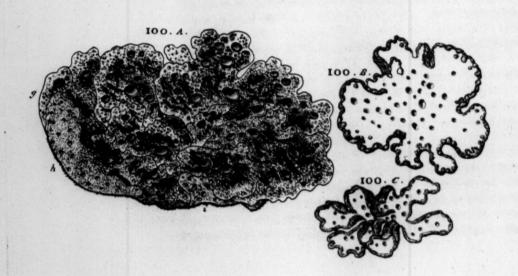
Loca.

Synonyma.

Critica.

ribus intermixtis habebant. Bobartus specimen habuit a Guil Sherardo cum scutellis minoribus & majoribus, sed folia in eo se bene non habent, hinc desectus siguræ illius.

Lichenoides crusta foliosa cinereo-plumbei coloris superne, inferne Varietas B. cum scutellis subsuscum & scabrum Syn. St. Brit. III. p.73. n.63.

Hujus folia eandem cum priore habent structuram & substantiam, saltem colore obscuriore differunt: scutellæ sunt eadem sigura & situ, saltem obscuriores, limbo concolori susco cinctæ. Eam tamen in limbo disserentiam observo, quod exiguis suscis granulis obsitus sit. Forte illius farinisera varietas est. In illa vero, sub eo statu, quo descripta est, nulla adhuc granula vel pulverem observavi. Ceterum villosa potius, quam scabra sunt solia inferne. Figuram olim sactam abjicere nolui, sed illustrationis gratio addo ad B.

99. Lichenoides subglaucum cumatile, foliis tena-XXVI. cibus, eleganter laciniatis. The pale blue Scallopleaf'd Lichenoides.

Elegans hæc species folia suo quaquaversus & in orbem plerumque Descriptio. late expandit, superne lævia, non lacunosa, coloris ex cinereo cærulescentis, inferne (vid. solia a.b.c.) scabra, ex albo in obscure suscentium tendentia, copiosis cirris, ad basim majoribus, versus margines minoribus, arborum truncis & Muscis ad eos nascentibus arcte adhærentia. Folia solida, lenta, tenacia & fere coriacea sunt, per margines varie & eleganter laciniata.

Scutellæ ab initio superficialia sunt tubercula, quibus punctum exiguum in medio est, quæ dein augentur & ad lentis magnitudinem perveniunt, disco ruso, limbo e cinereo cæsio granuloso cincto. Scutellæ hæ rarius comparent, frequentius autem glomuli observantur crispi, fordide virentes, basi crassiuscula ex ipsis soliis enascentes, qui lente examinati pediculi sunt inferius albidi, superius racemosi, atro-virentes, dense congesti, crispi, pellucidi & gelatinosi, similes Lichenoidi tenuissimo crispo & veluti aculeato 35. qui utrum hujus plantæ pars, vel an soboles parasitica sit, dubium est; post tredecim jam annos hi glomuli perstant, colore suscovirente, & aquæ immersi Muscorum instar revirescunt. Racemuli aliquot seorsim appicti sunt, d. e. f.

Ceterum ficca & in chartis detenta planta ochroleucum acquirit colorem, fcutellæ vero e fusco rufæ funt.

Augusto mense observavi secus viam inter Carno & Main-Lloyne Locus. in Mervinia comitibus Littl. Brown & S. Brewer.

Lichen pulmonarius arboribus adnascens maximus, inferne ob Synonymon, scurus, desuper e glauco cinereus, receptaculis florum rubris, seminibus nigricantibus Mich. N. Gen. p. 88. Ord. XVII. Tab. 46. Ubi.

Critica.

Ubi elegans & duplex est figura, altera cum scutellis, altera cum glomeribus absque scutellis, quam foemineam plantam vocat & racemulos glomerum semina esse existimat, a quorum natura mihi alieni videntur, & sunt mihi exemplaria, qua & scutellas & glomulos illos in iisdem plantis & foliis habent. Quoniam glomuli sunt crassi & protuberantes, colore & substantia a foliis diversi, videntur mihi planta specie diversa, Lichenoidi gelatinoso superius memorato similes, si non eædem, saltem colore distincta.

XXVI.

100. Lichenoides fuliginosum & pulverulentum, scutellis rubiginosis. The sooty Lichenoides, with Rust-colour'd Spangles.

Descriptio.

Folia mollia & tenuia funt, in fat amplas lacinias divisa A. rugosa & aliquantum lacunosa superne, inferne vero (vid. fol. g.h.i.) villosa, & spongiosa, non cirrosa, (impressis hinc inde soveolis candidis) coloris hac parte pallidi, altera vero, superiore nempe, lurido colore tincta observantur. Nimirum ipsa quidem solia colorem habent ex cinereo glaucove obscure virescentem, verum ipsis suliginosi quid semper instratum est, unde color ille luridus procedit. Que materia vitro inspecta ex meris granulis susco-viridibus constructa apparet & pulveris instar soliis undique inheret, nunc sparsa, nunc multum conglomerata.

Scutellæ rarius comparent; nascuntur vero in pulverulentis his plantis, parvæ planæ, disco serrugineo, limbo exiguo pallido cincto. Liber seu solutus nascitur hic Muscus, nisi ubi Muscos alios repentes

fubter se habeat, quibus adhæreat.

Folia odorem spirant urinoso alcalinum

Non novi aliam hujus generis speciem, cui granula æque numerosa & æque crassa innascuntur, quæ si vera essent semina, necesse soret, ut myriades plantarum inde nascantur. At locis, quibus hic Muscus nascitur, rarior ejus proventus observatur.

Locus

Ad radicem montis Cader Ideris prope Dolgelle observavi Augusto

1726. comitibus ad præcedentem speciem memoratis.

Synonymon.

Forte Lichen pulmonarius medius, arboribus adnascens, inferne ex albo rusescens, superne cinereus & lacunatus, receptaculis slorum

fulvo-spadiceis Mich. N. Gen. p. 89. Ord. XX. n. 3.

Variet.farinosa

B. C.

Huic valde similem minorem nuper observavi mense Decembri, in sylva, Bagley-Wood dicta, prope Oxonium, soliis in paucas, nunc latiores B. nunc angustiores C. lacinias divisis, lævibus, non rugosis nec proprie lacunosis, impressis saltem soveis quibusdam; coloris luridi & suliginosi (in sicca ex cinereo & subsusco subglauco) superne; inferne albida erant solia, simili more villosa, impressis hinc inde soveolis

foveolis candidis. Margines vero præcipue differebant, nam crispi erant & simbriam farinosam habebant, colore, quam solia superne, paulo pallidiore, cetera autem soliorum supersicies libera a pulvere & lævis erat. Salicibus annosis de latere adnascebatur & solia libera a truncis exstabant. Scutellæ deerant.

Substantia, odor, & inferior foliorum superficies eadem erant cum præcedenti, quapropter credo specie non differre, sed fariniseram illius plantam esse, glomulos vero illos pulverulentos parasiticam Bysli speciem existimo.

SERIES III.

Lichenoidis species aridiores peltatæ & clypeatæ, bracteis nunc oblongis, nunc rotundis, vel planis, vel convexis, non cavis, nec limbo, scutellarum instar, cinctis.

Divisio I.

Foliorum marginibus aut eorum appendicibus peltis totis adnatis, i.e. peltis per limbos inferiores affixis.

peltis parvis. The rough villous Lichenoides, with small Shields.

Folia oblonga funt, in lacinias parum latas fine ordine divisa, co. Descriptio. lore superne ab initio obscure virescente, per vetustatem & in sicca e susceptible superficie in medio & versus extremitates lacunosa, verrucis pulverulentis subsuscis ad lacunarum eminentias respersa, a. b. c. d. Inferne extrema solia & laciniae e susce albicant, reliqua parte nigricant, ubique villosa & spongiosa, villo ad margines molliore, interiora versus asperiore & scabro, interspersis hinc inde maculis impressis vel soveolis candicantibus e. e.

Peltæ rariores visu in extremis foliis & eorum laciniis parvæ hærent, oblongo-rotundæ, ex susco rusæ. Liberius nascitur & minus arcte adhæret.

Similis est hæc species Lichenoidi fuliginoso & pulverulento, scutellis rubiginosis 100. sed solia & lacinias angustiores & rigidiores habet, pulvere minus abundat & peltas profert, non scutellas, illius instar. Ceterum solia (etiam post multos annos) eundem spargunt odorem urinosum, præsertim sicca & in aqua macerata, recentia vero inodora fere sunt.

Olim :

Synonyma.

Loca.

Olim Gisse in scopulis sylvæ, Hangestein dicæ, postea in Anglia in sylva Ensield-Chase dicta, prope Southgate in Middlessexia vidi; it. prope Dolgelle in Mervinia. Littl Brown loco dicto Lucton Vallet in Herefordiensi Comitatu invenit. Rich. Richardson ad arbores observavit in Comitatu Eboracensi & Lichenis arborei minoris polyschidis nomine ad Guil. Sherardum misst. Mihi olim dicta hæc species.

Lichenoides peltatum saxatile susco-rusum, inferne scabrum Cat. Giss. p. 71. quo nomine ad Michelium miss, qui sequenti nomine

propofuit:

Lichen pulmonarius faxatilis, fusco-rufus, receptaculis florum al-

bidis Nov. Gen. p. 84. Ord. XI. Tab. 43.

Critica.

Ubi pictor folia & eorum lacinias nimis lata fecit. Quæ vero Auctor de seminibus & eorum receptaculis tradit, minime ita se habent. Granula sunt pulverulenta, nunc solitarie, nunc glomeratim & in verrucas congesta, per solia sparsa, minime "semina in silamenta "multisida tum in foliorum marginibus, tum per totam supernam "eorum supersiciem disposita." Et quæ pictor ibi ad margines adpinxit, (sed justo longiora) nonnisi villus est soliorum partis inferioris. Porro "receptacula slorum (si, inquit, in hac planta ita vocare "licet) in aversa plantæ parte undique sparsa" sunt maculæ illæ candidæ seu soveolæ villo impressæ, vacuæ omnino & inanes. Si veras peltas vidisset, non maculas illas slores commentus suisset. Ex quo apparet, quantum videre possint homines, si imaginatione polleant. Ceterum coriaceam in titulo Ordinis XI. minus accurate vocat hanc speciem Auctor.

Syn. probab.

Hæc species mihi semper visa suit, Lichen pulmonarius saxatilis rusescens, superne planus, inferne reticulatus Tourn. Hist. Pl. Par. p.483. d. br. J.R.H. p.549. cum non alia reperiatur species, cui hoc nomen æque respondeat. Quem a Vaillantio repertum dicit in Hist. Pl. Par. De eo vero altum est silentium in Botanico Parisiensi.

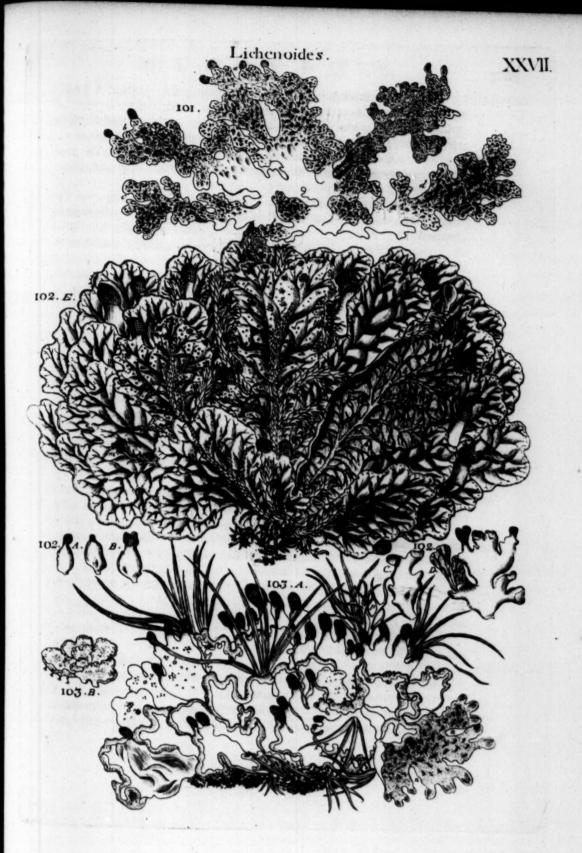
XXVII.

102. Lichenoides digitatum cinereum, Lactucæ foliis sinuosis. The Ash colour d Finger Lichenoides, with sinuated Lettuce Leafes: vulgo Ash-colour d Ground Liverwort.

Descriptio.

Terrestris est hæc species cum sequentibus plerisque hujus seriei speciebus. Folia juniora parva sunt, nunc integra A. B. nunc per margines sinuata C. dein ad uncialem & biuncialem longitudinem excrescunt, in lacinias aliquot C. D. sinuatas divisa. Postea ad palmarem longitudinem perveniunt solia, latitudine unciali & biunciali,

nunc

nunc folitarie posita, nunc plura invicem incumbentia E. ex anguftiore principio sensim dilatata & in alias portiones latiores secundum longitudinem divisa, marginibus sinuatis & lobis brevibus obtusis (quorum limbi in inferiorem partem leniter flexi funt) terminatis, qui ubi peltas proferunt, elongantur & angustiores fiunt, digitorum instar surrecti, peltis ungues referentibus. Solent autem non tantum majores, sed & mediæ magnitudinis, immo juniores etiam plantæ A. B. peltas proferre. Peltæ hæ corpulcula sunt dura, solida, oblongo-rotunda, surrecta, anterius convexa, ex spadiceo rufescentia, posterius concava, colore cum foliis eodem, quæ vascula seminalia esse credidit Petiverus apud Rajum Hist.III. p.27. florum vero receptacula funt Michelio. Mihi nec flores, nec semina in iis adhuc obfervata, videntur autem analogiam quandam fructificationis, genericæ ordinationi destinatam, habere. Observo in peltiferis quibusdam exemplaribus meis granula nunc sparsa E. f.f. f. nunc in verrucas fuper folia congesta E. g. g. g.

Ceterum folia membranacea lenta sunt, colore per siccitatem cinereo, vel ex cinereo subglauco, aut obscure viridi superne, inferne autem incana sunt folia & lanugine tenerrima obsita, nervis longitudinalibus crebris lanuginosis prædita h. h. h. e quibus frequentes descendunt sibræ candidæ, ad margines simplices, interiora versus silamentosæ subsusce, quæ ipsis radicum loco sunt, quibus & adhærent & alimentum trahunt. Nervis illis ex contraria parte, superficie nempe superiore respondent venæ vel sulci superficiales. Tempore pluvioso colorem habet luridum, ex cinereo & glauco suliginosum & sordide virentem, aspectu tristi. Variat item superficie, nam nunc lævis est, nunc tenuem membranam villosam superinductam habet, quæ, ubi hinc inde ob humoris & siccitatis vicissitudines abscedit, maculas per

folia sparsas relinquit.

Nascitur passim in ericetis, ad sepes viasque minus frequentatas, Loca. sed nullibi lætius provenit, quam sylvarum locis umbrosis, ad stipites arborum truncos inferiores, qui cum Muscis herbaceis repentibus plerumque obvestiantur, super his repit & iis arcte adhæret, aut si hoc pulvinari destituatur, aliis locis terræ satis arcte apprimitur & radices, si avellatur, in ea relinquit. Summitates tamen plerumque erectæ & liberæ esse solent. Plerisque Europæ regionibus familiaris est hic Muscus: in America etiam nascitur & cortici Peruviano mixtum aliquoties observavi.

Figuræ majori E. immixta (ita nata) funt i. i. Hypnum 14. k. k. k. k. k. Hypnum 28. l. l. l. l. Hypnum 45. m. Bryum 16.

Saporem habet mucidum fastidiosum. Ad præcavendam hydro-Viresphobiam egregium & specificum celebratur medicamentum & hoc nomine Pulvis antilyssus dictus, ex æquali hujus Musci & Piperis nigri quantitate compositus, asservatur in Officinis Londinensibus, de quo vid. Transact. Phil. Ann. 1697. Num. 236. p. 49. unde habent, quæ de eo Bobartus in Hist. Ox. & Daleus in Pharmac. Suppl. p. 44. referunt.

Rich. Mead, Archiatrus, retulit mihi, omnigena se in praxi sua locupletissima tentasse medicamina, ad canis rabidi morsus symptomata præcavenda, sed irrito successu, huic vero herbæ essicacem inesse vim antilyssam, si tempestive devoretur, & disseruit porro laudatus Vir, quod optandum soret, ut in aliis morbis æque certæ medicinæ notæ essent. De cujus usu in commune bonum sequentem schedulam typis exprimi curavit.

A certain CURE for the BITE of a MAD DOG.

"Let the Patient be blooded at the Arm nine or ten Ounces.

"Take of the Herb call'd in Latin Lichen cinereus terrestris, in English Ash-colour'd Ground Liverwort, clean'd, dry'd, and powder'd,

"half an Ounce. Of black Pepper powder'd two Drachms.

"Mix these well together and divide the Powder into four Doses, one of which must be taken every Morning, fasting, for four Mornings successively, in half a Pint of Cow's Milk warm. After these four Doses are taken, the Patient must go into the Cold Bath, or a cold Spring, or River, every Morning fasting, for a Month: He must be dipt all over, but not stay in (with his Head above Water) longer than half a Minute, if the Water be very cold. After this he must go in three Times a Week for a Fortnight longer."

Synonyma.

Lichenis species foliis latioribus cinerei coloris Thal. Sylv. p.73. nom. in descr. Lichenum generali.

Muscus saxatilis hepaticus cinereus Schwenkf. Cat. p.142. nom.

Muscus saxatilis, Hepaticæ facie Schaff. Del. Hal.

Lichen terrestris cinereus Raj. Cat. Pl. Angl. I. p. 193. II. p. 185. d. br. Syn. St. Br. I. p. 14. n. 1. II. p. 23. n. 1. f. d. Hist. I. p. 117. n. 1. d. br. III. p. 27.

Muscus pulmonarius terrestris, sive Lichen cinereus terrestris Kyll.

Vir. Dan. p. 105.

Lichen terrestris cinereus, per longitudinem laciniatus, apicibus rubris orbiculatis Pluk. Alm. p. 216.

Lichen pulmonarius faxatilis, digitatus, major Tourn. Hist. Pl. Par.

p.482. d. br.

Musco fungus terrestris latifolius cinereus, Hepaticæ facie Hist. Ox. III. p. 632. n. 1. Sed. XV. Tab. 7. Ser. 2. f. 1, med, cum d. br. Muscus terrestris Hepaticæ facie vulgo Ibid.

Lichen

Lichen pulmonarius faxatilis, digitatus, major, cinereus Tourn. J.R. H. p. 549.

Muscus seu Lichen petræus incanus galericulatus Tit. Itin. Alp.
Lichenoides peltatum terrestre cinereum majus, foliis divisis Cat.

Giff. p.208. Syn. St. Br. III. p.76. n.87.

Lichen pulmonarius faxatilis digitatus Vaill. Prodr. p. 68. n. 9. Bot. Par. p. 116. n. 9. nom. Lichen terrestris cinereus Raji Ibid. Tab. 21. f. 16. a. b. c. med.

Lichen pulmonarius maximus e cinereo rufescens, inferne subrufus, receptaculis florum rubris, plano-orbiculatis Mich. Nov. Gen.

p.84. Ord, XII. n.2.

Lichen foliis planis subrotundis, lobatis, obtusis, calice plano, lacinula propria adnato Fl. Lapp. p. 337. n. 441.

Junior hujus speciei planta est

Lichenoides peltatum terrestre cinereum minus, foliis integris Varietas minor Cat. Giff. p. 208.

Lichen foliis planis subrotundis lobatis obtusis, calice plano ovali, varietas alia lacinula propria adnato, niveus Fl. Lapp. p. 337. n. 442. Utrum ea-nivea & Synon. dem, vel an diversa species sit, dubitat Auctor: differentias vide ciejus. tato loco: radices ipsi tribuit capillares atras, quibus sequenti potius respondet, sed non congruunt solia plana, tenuia, nivea.

Raji descriptio nimis est succincta; talis & Tournesortii. Figura Critica. Hist.Ox. ad siccam & peltas compressas & explicatas, facta est. In descriptione nec forma, nec colore aliquo anni tempore mutari di-

citur; sed contrarium patet ex nostra descriptione.

Figura Vaillantii laudabilis non videtur Michelio; defiderari autem in ea possunt sinus & segmenta obtusiora, peltarum item structura, quæ perperam tanquam cavæ repræsentantur, & in Tabulæ Indice acetabula excavata & clausa male vocantur. Ceterum peltarum sere omnium extremitates ibi incisæ pinguntur, quod quidem nonnunquam, verum rarius ita sieri solet.

Colores, quos Michelius adscribit, in nostris oris non observantur, nec peltæ plano-orbiculatæ sunt, sed convexæ, surrectæ, oblongorotundæ. Ipse vero synonyma hujus speciei suo Musco adscribit recte, dempto Tournesortii, quod ad præcedentem resero speciem:

ctucæ crispis. The dark colour'd finger'd Liche- noides, with curl'd Lettuce Leafes.

Magna huic cum præcedenti specie intercedit similitudo, ita ut, Differentia. nisi ab exercitato, non facile distinguatur. Differt autem ab illa his præcipue notis: primo soliis paulo crassioribus, rigidioribus & mino-

ribus, in angustiora & profundiora segmenta divisis, marginibus intro flexis, finuofis & crispis: dein colore, qui huic obscurior est, per ficcitatem rufescens: tandem superficie inferiore magis villosa, & radicibus nigricantibus brevioribus magisque cirrosis. Sunt & aliæ differentiæ, verum minus conspicuæ & certæ, ut ex sequentibus patebit.

Descriptio.

Locus & Tempus.

Synonyma.

Recens colore superne est ex fuliginoso virescente, inferne albicante, oris dilute fuscis; per siccitatem & vetustatem ex susco rufefount & glabra funt folia superne, non venosa, inferne A.B.& n.n. villosa, ex fusco albida, (non incana) nervis vel nullis, vel superficialibus prædita. Peltæ eandem cum præcedenti structuram habent, faltem paulo minores sunt & colore obscuriore spadiceo præditæ. Sapore est quidem mucido, verum minus, ac illa species, adverso. Ubi peltis destituitur, vel eas juniores habet, magis involuta & crispa videntur folia, quam sunt postquam peltæ majores factæ sunt. Foliis subinde granula quædam, non farinosa o. o. o. innascuntur.

Plantæ juniores B. parvæ sunt, parum sinuatæ, inferne incanæ, superne ex fusco luridæ; in his observasse memini ad margines grana parva & in medio aspersionem pulverulentam, qualem in majoribus

plantis, præter grana illa, nondum vidi.

Figuræ majori A. Coralloides corniculis longioribus & rarioribus 26. ad lit. p. & Gramina, prout intermixta nascebantur, adpicta sunt. Iisdem cum priore locis nascitur & ea non minus frequens, immo

frequentior est hæc species, omnique tempore reperitur.

Lichenis species foliis latioribus nigricantioribus, aut ex nigro subrubentibus Thal. Sylv. p.73. nom. in descr. Lichenum generali.

Muscus saxatilis hepaticus secundus, seu purpureus Schwenkf. Cat.

p.142. nom.

Lichen pulmonarius faxatilis, digitatus, major, rufescens Tourn. J.R.

H. p.549.

Lichenoides peltatum terrestre rufescens Cat. Giff. p.208. Syn. St. Brit. III. p.77. n.88. ubi recidend. fynon.

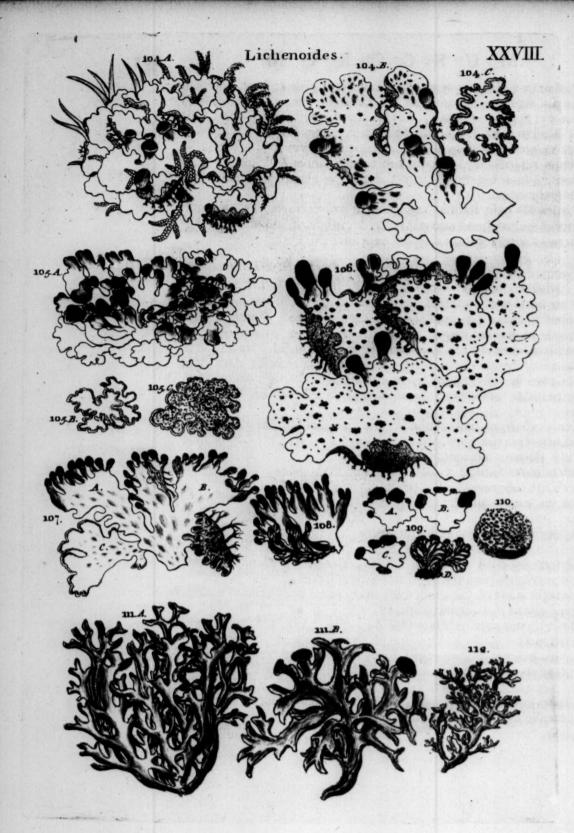
Lichen terreftris cinereus, marginibus crispis Buxb. En. Pl. Hal.

p.188.

Lichen pulmonarius major, inferne obscurus, desuper e cinereo virescens, receptaculis florum nigricantibus, primum circinatis, deinde teretibus Mich. Nov. Gen. p.85. Ord. XII. n.4. Tab.44. f.2. Nec specie differre videtur, Lichen pulmonarius maximus, superne e cinereo rufescens, inferne subrufus, margine crispo & veluti fimbriato, receptaculis florum rubris, vel ferrugineis, plano-orbiculatis Mich. N. Gen. p.84. Ord. XII. n.I.

Critica.

In Synops. St. Brit. Editione tertia huic speciei jungitur, Lichen terrestris, foliis angustioribus virescens Raj. Hist. I. p. 117. n.2. Syn. St.

Br. I. p. 15. n.2. II. p. 23. n.2. Quod eam ob caussam sactum, quoniam Rajus Licheni terrestri cinereo suo subjungit, nec alia species nota sit, quæ ei proxime accedat. Inveni etiam sub nomine Rajano hanc inter Muscos Guil. Sherardi. Subdubito autem nunc de synonymo illo & vereor ne Rajus viderit Lichenem vulgarem absque capitulis; illi enim respondent venæ ex rubro nigricantes & locus humidus uliginosus, cum hic diversis locis nascatur, & venis, quantum adhuc observavi, careat.

Figura Michelii statum hujus plantæ provectiorem repræsentat, ubi foliorum margines minus involuti & crispi sunt, nomen vero ejus

posterius alterum statum crispum exprimere videtur.

planis. The brown Lichenoides, with flat Shields. A. B. C.

Inter Muscos & Gramina reptat, foliis varie divisis & sinuatis A. Descriptione tenuibus & minus rigidis, coloris superne in virente planta obscure viridis & ad suscum vergentis, inferne candidi per margines, interiore parte subsusci : per siccitatem & vetustatem folia supina parte ex susco rusescunt, prona margines ochroleuci, interior pars susca est. Ceterum folia inferne cirros emittunt breves nigricantes, præcedentis instar formatos, & simili more, sed paulo tenuius villosa sunt folia.

Venis vel nervis subtus folia per margines carent, interiora versus latiusculæ appresse sunt venæ, fusco-nigræ, interspersis hinc inde

maculis oblongis albicantibus.

Peltæ nunc fessiles, nunc parum digitatæ, ovatæ, planæ, horizontali situ soliorum laciniis (per latera tamen assixæ) insident, dilutiores, ex luteo rusescentes superne, in sicca per vetustatem spadiceæ, inserne albidæ, quibus a præcedenti specie sacile distinguitur.

Sapor foliis ex mucido subadstringens.

In sylva Enfieldensi & aliis in locis observavi hyeme & primo vere. Loc. & Temp. Varietas hujus est cum peltis & soliis majoribus, profundius divisis, Var. major B. granis verrucosis (non farinosis) hinc inde respersis.

Alia est varietas foliis minoribus, marginibus undulatis & farinosis Varietas minor

crispis, granis paucioribus respersis.

Muscus pulmonarius fungoides Barr. Icon. 1278, n. 1. Obs. 1281. Synonym. A. nom. ic. med.

Lichen pulmonarius maximus, superne e cinereo rusescens, inferne synon. B. subrusus, receptaculis storum rubris, ad latera oblongis Mich. Nov. Gen. p. 85. Ord. XII. n. 8. Tab. 44. f. 1. bon.

Lichen pulmonarius minor, inferne obscurus, desuper cinereus, Synon. c. receptaculis storum nigricantibus circinatis Ejusd. Ibid. n.6. Tab. 44.

f. 6, bon. Posterioris

Critica.

Posterioris specimina nostra peltis carent: Michelii figura unam habet peltam; color, quem peltis Michelius adscribit, ex sicca procul

dubio desumptus est.

In Observationibus Barrelieri Lichen pulmonarius saxatilis, digitatus, major, cinereus J. R. H. huic idem statuitur, verum peltarum figura & fitus demonstrant, hanc, non illam, i.e.penultimam nostram defignari a Barreliero speciem.

XXVIII. A. B. C.

105. Lichenoides fuscum, peltis posticis ferrugineis. The livid Lichenoides, with revers'd brown Shields.

Descriptio.

Brevior & minor est hæc species, foliis substantia præcedentis, tenuioribus nimirum & minus rigidis, varie laciniatis & per margines obtuse crenatis A. colore ex fusco plumbeo superne, inferne cinerei & albicantis, nonnunquam subfusci, glabris, nec cirrosis, nec villosis; pediculos tamen quosdam brevissimos hincinde emittunt, quibus faxis & arboribus, Muscisque intermediis adnascuntur.

Peltas profert crebras, majores & minores commixtas, in postica parte locatas, ferruginei coloris, in antica eodem cum foliis colore præditas, quibus, & foliorum parte inferiore non villosa a præcedenti & aliis speciebus facile distinguitur hæc species. Ceterum duæ vel tres in fingulis foliorum segmentis locantur peltæ, quæ latiores sunt,

quam longæ, & folii latitudinem interdum superant.

In figura nostra folia anteriora peltas posticas, posteriora anticas

monstrant.

Var. farin. & crifpa B. C.

Sunt mihi hujus speciei exemplaria absque peltis, cum marginibus crispis & farinosis B. & habeo alia, ubi non tantum margines, sed & ipsa folia verrucis farinosis obsita C. in quibus foliorum superficiem nonnihil lacunosam observo, eadem tamen planta est, tota facie, colore & substantia utrinque congruente.

Loca.

Vidi primum ad lapides minores, Pebbles vocatis, in ora maritima Sussexiæ, dein arboribus etiam adnascentem inveni hanc speciem Slinfoldiæ in eodem Comitatu & aliis in locis. Littl. Brown ad rupes circa Bishop's-Castle in Salopia, Th. Cole in sylva, Forest of Dean dicta, in Comitatu Glocestriæ observavere.

Synonyma.

Lichenoides saxatile fuscum, peltis in aversa foliorum superficie

locatis Syn. St. Br. III. p. 77. n. 91.

Lichen pulmonarius major, ex obscuro cinereus, inferne ex albo rufescens, receptaculis florum rubris amplioribus, ad latera oblongis Mich. Nov. Gen. p. 86. Ord. XIII. n. 1: Tab. 44. f. 1. it. Lichen pulmonarius minor, ex obscuro cinereus, inferne ex albo rufescens, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Ejusd. Ibid. n.2. f.2. bon.

106. Lichenoides

106. Lichenoides digitatum læte virens, verrucis XXVIII. nigris notatum. The fine green Lichenoides, with black Warts.

Folia breviora & latiora, paulo tenuiora & magis fragilia sunt, Descriptio. quam vulgaris speciei, i.e. Lichenoidis digitati cinerei, Lactucæ foliis sinuosis 102. colore læte viridi prædita in planta recenti, aut non diu asservata, vetusta autem ejus exemplaria, (20. circiter annis inter chartas reposita) ex susco obsolete albidum acquisiverunt colorem, verrucis eodem colore tinctis, quæ in virente planta ex viridi nigræ esse solent. Peltæ colorem suum ex susco rusescentem retinent.

Inferne, quousque terræ aut aliis Muscis affixus hæret, ex susconigricat hic Muscus, qua vero abscedit & libero aëri exponitur, albescit. Superne glabra sunt folia, subtus villosa, non venosa vet nervosa, vulgaris speciei instar, e quibus radices recta descendunt nigræ cirrosæ.

In sylva Schiffenbergensi & Gleibergensi olim inveni prope Gissam, Locus.

nec ab eo tempore mihi obviam venit.

Lichen maculatus montanus, non descriptus Wagn. Hist. N. Helv. Synonyma. p.280. nom. Raj. Cat. St. Ext. p.326. nom.

Lichen pulmonarius digitatus ericetorum, læte virescens, nigris

punctis notatus Fl. Jen. I. p. 349. II. p. 298. Lichenoides peltatum terrestre virescens, foliorum superficie ver-

rucosa Cat. Giff. p.208.

Lichen pulmonarius maximus verrucosus, superne ex cinereo virescens, inferne obscurus, receptaculis slorum rubris circinatis Mich. N. Gen. p. 85. n. 3.

Verum nec rubra, nec circinata sunt receptacula ipsi dica, sed Observatio.

oblonga potius, cum folii parte contracta, erecta & digitata.

107. Lichenoides cinereum polydactylon. The XXVIII.

Ash-colour'd many-finger'd Lichenoides.

Unciali & sesquiunciali longitudine sunt solia, in segmenta pau-Descriptio. ciora, ad basim angustiora, versus extremitatem latiora divisa, quibus crebræ insident peltæ A.B. ex susco rusescentes, pediculis brevibus hærentes. Folia rigida & satis crassa sunt, superne glabra, in recenti obscure viridia, in sicca e cinereo virescentia, inferne albicantia villosa, venis latiusculis contiguis & invicem connexis prædita, intermediis suscis oblongis distincta, e quibus hinc inde sibræ quædamsatis longæ, ad extremitates ramosæ, subsusce egrediuntur, quibus terræ adhærent.

Quædam observo folia absque peltis, quorum margines farinacei crispi sunt C. Nascitur

Nascitur circa Perfeddgoed House, non longe a Bangoria in Cambria, & eandem habeo e Carolina delatam.

XXVIII. 108. Lichenoides membranaceum pellucidum, peltis digitatis geminatis. The double-finger'd transparent Lichenoides.

Uncialem longitudinem non superant hujus solia, in angusta segmenta divisa, tenuia membranacea, luci obversa pellucida, subtus venosa, superne glabra, coloris ex albido virescentis in sicca, in humida obscure viridis, quorum summitatibus peltæ plerumque geminæ, subinde solitariæ insident, retro volutæ & velut tubulosæ, (unde valde angustæ siunt) ex susco rusescentes. Foliorum segmentorum margines peltarum instar retro slexi sunt. Parte inferiore albida sunt solia, non villosa, venis longitudinalibus subsuscis carnosis inscripta, e quibus tenues quædam sibræ egrediuntur.

Loco Rumbles-Mear dicto prope Helwick in Comitatu Eboracensi legit & transmist Sam. Brewer.

109. Lichenoides parvum virescens, peltis nigricantibus planis. The small green Lichenoides, with flat black Shields.

Folia habet lata brevia, femunciam longa, uncialem longitudinem raro attingentia, rigida, glabra, plerumque integra, interdum in lacinias aliquot parvas divisa, quibus peltæ absque pediculis adnascuntur planæ, subrotundæ, aut nonnihil angulosæ, ex violaceo nigricantes.

Folia superne A. B. C. virescunt, inferne D. ex albo & susco variegata sunt. Venæ nempe latiusculæ villosæ subsuscæ sunt, intermedia autem spatia seu sulci albicant. Aliis, præter venas, radicibus destituitur.

Auctumno & hyeme observavi in saltu Hangestein prope Gissam, nec ab eo tempore vidi.

Lichen pulmonarius saxatilis, digitatus minor Tourn. Hist. Pl. Par. p. 482. d. br. J.R.H. p. 549.

Lichen nemorosus virescens, peltis rotundioribus, ex susce & violaceo colore nigricantibus Fl. Jen. I. p. 351. II. p. 299. d. inf. sol. partis.

Lichenoides peltatum terrestre virescens minus & non verrucosum Cat. Giff. p.209.

Lichen pulmonarius minimus, inferne albus & niger reticulatus, fuperne e cinereo virescens, receptaculis florum nigricantibus, ad latera oblongis Mich. Nov. Gen. p. 85. Ord. XII. n. 12. Tab. 44. f. 3. & Lichen pulmonarius minimus, inferne albus & niger reticulatus, desuper e cinereo virescens, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Ejusd. Ibid. p. 86. n. 13. Tab. 44. f. 5.

Locus.

Descriptio.

XXVIII.

Descriptio.

Locus & Tempus.

Synonyma.

Nomen & descriptio brevis Tournefortii respondet huic speciei Critica.

melius, quam cuicunque alii.

In Cat. Giff. huic eundem feci Lichenem terreftrem, foliis angustioribus virescentibus Raj. Sed re melius perpensa synonymon illud revoco. Nostra planta angustifolia dici non meretur, nec venas habet superne, neque, quantum mihi constat, in Anglia adhuc observata fuit.

Synonyma Michelii non differunt, nisi uno verbo coloris, qui forte variat tempore & ætate. Figuræ funt eædem pæne. Non memini verò me unquam æque longam, ac figura 3. exhibetur, vidisse hanc speciem; nihilominus eam se a me habuisse refert. Ceterum venosa quidem, sed non reticulata subtus folia sunt.

110. Lichenoides (peltatum forte) terrestre vire- XXVIII. fcens, orbiculatis minimis foliis Cat. Giß. p.209.

The least round leaf d Lichenoides.

Folia erant omnium Lichenoidum minima, orbiculata plana, vi-Descriptio. ridia, terræ appressa, substantia priori simili, cujus utrum junior esset planta, vel an diversa species, decernere nequeo, cum ab eo tempore, quo Gissa vidi, mihi obviam non venerit, nec peltas tunc viderim. Figuram, quam olim feci, cum gleba, cui innascebatur, exhibere volui, ut alii observare & de hac specie judicare possint.

III. Lichenoides rigidum, Eryngii folia referens XXVIII. Syn. St. Brit. III. p.77. n.90. The Eryngo-leaf d Lichenoides.

"Prope Dantiscum, observante J. Breynio, in muscosis collibus Descr. Breyni "maxima parte recta enascitur hic Muscus, circa margines teneris "spinulis asperatus, dextro latere (parte interiore) viridis, seu ex "virore glaucus, finistro vero (parte exteriori) albus, cartilaginosus, "membranaceus. Humor rubens extremæ parti mense Augusto tem-

"pestate turbida adhærebat sanguini similis."

"Buxbaum basim plerumque coccineam dicit, albo permixtam, Descr. Bexb. "unde multi cauliculi furgant se intersecantes & sibi invicem adna-"scentes, ut magnum constituant cespitem, late terræ superficiem oc-"cupantem: spinas imprimis in sicco observari, quippe ubi rigidior "(forte humidior) plerumque convolvi, atque mediantibus brevibus "columnis (spinis) fili linei crassitie colligari, ut cavitatem instar va-"ginæ efficiant: hos cauliculos explicari in ramos latos foliorum "Eryngii æmulos, divifura interdum cornua alcis referentes, quibus "mense Majo accrescant pelta, instar Lichenis terrestris cinerei Raj. "(mihi multum diversæ videntur) unguibus purpurascentibus in-"ftructæ."

Dd

Nostra

Descriptio propria.

Nostra exemplaria ficca rigida sunt & fragilia, madefacta lenta & mollia, convexo-concava, utrinque glabra, ad basim subinde purpurascentia, cetera parte interius fusca, exterius pallidiora & maculis quandoque albicantibus distincta. Peltas saltem paucas habent, extremis foliis arcte adnatas, latas magis, quam longas, spadiceas, limbo exili & vix vifibili, non fpinoso, cincas. Michelius vero limbos peltarum spinosos & magis conspicuos figura sua exhibuit. Ceterum foliorum margines frequentibus undique ciliis brevibus fuscis exasperantur. Folia hæc infigniter sinuosa apud Rajum Hist. III. p. 30. dixit Doodius, quod non de superficie, sed foliorum divisura, intelligendum.

Figura A. cæspitem cum foliis exterius & interius, B. folium expli-

catum parte interiore seorsum repræsentant.

Jac. Newton, referente Doodio loco modo citato, in montibus Walliæ invenit. Mihi in cacumine montis Snowdon, Glogwyn y Garnedh Cambris dicto observatus, sed sparsim & rarius: aliis Angliæ locis nondum observatus hic Muscus. Referente Sibbaldo in Scotiæ Insula Stroma nascitur. In transmarinis uberior ejus, ut ex synonymis constat, proventus est. Habui olim magnam copiam a Ruppio in Pinetis Thuringiæ lectam. In Horto Sicco Bobarti ex Pedemontio missus fervatur. Ad Guil. Sherardum Parifiis & ex Italia miferunt Vaillantius & Michelius, nominibus mox recitandis. In regionibus Septentrio-

nalibus valde frequens est, ut synonyma docent.

"Referente Borrichio Islandiæ coloni primo vere eo utuntur, ad expurgandos humores corporis noxios: reliquo æstatis siccatum in "farinam comminuunt & pulmentariis admiscent, expirante demum "facultate purgatrice & fuccedente alimentaria. Similia tradit Sib-"baldus in Scot. Illustr. p. 39. Linnæus Fl. Lapp. p. 340. phthisicos in "Suecia jusculo ex hoc Musco parato se per longum tempus sustentare "refert absque incommodo & fere absque manifesto laxandi effectu" vel collecto alio, quam verno, tempore, vel diutius affervato.

Muscus quidam crispæ Lactucæ similis, minor & per ambitus tenuiter aculeatus, cespite latiusculo diffusus, in Tædacea sylva inter

Suetachium & Lauffam Cord. Obf. Sylv. fol. 221.

Pulmonariæ alterum terrestre genus Cam. Epit. p. 783. f. 2. bon. Hift. L.4. C.57. f.2. b. fine d.

Muscus catharticus Borr. Ad. Hafn. 1671. 1672. Obs. 66. p. 126. descr.

br. imperf. fine ic.

Muscus pulmonarius terrestris sanguineus J. Breyn. Eph. Germ. Ann. 3.

Obs. 289. p.439. d. br. cum ic. b.

Muscus catharticus Sibb Scot. Illustr. Part. II. L. 1. C. 12. p. 39. d. Borr.

Muscus Islandicus Bartholini Raj. Hist. I. p. 114. d. Borr.

Coralloides cornua damæ referens Tourn. El. Bot. p.442. H.Pl. Par. p.423. d. br. J.R.H. p.565. Mulcus

Ufus:

Synonyma.

Muscus terrestris intybaceus crispus duriusculus Hort. Cath. Suppl. I. p.248. nom.

Muscus Islandicus purgans Bartholini Doody Syn. St. Brit, II. App. p.333. d. breviss, Raj. Hist. III. p.30. d. ead.

Musco-fungus terrestris, superne cinereus, Islandicus Hist. Ox. III.

p.632. n.2. ex Act. Hafn.

Lichen terrestris Pinetorum rigidus, foliorum Eryngii æmulus, basi purpurascente, substantia ad suscum vergente Fl. Jen. I. p.349. II. p.297.

Lichen terrestris, foliis Eryngii Buxb. Cent. II. p. 11. Tab. 6. f.1.

cum descr.

Lichen pulmonarius minor angustifolius, spinis tenuissimis ad margines ornatus, receptaculis slorum transverse oblongis, rubris, vel ex rubro ferrugineis Mich. Nov. Gen. p.85. Ord. XII. n.7. Tab.44. f.4. cum pelt.

Lichen foliis oblongis laciniatis, marginibus conniventibus ciliatis

Fl. Lapp. p.339. n.445.

Figura Breynii reliquis præstat & nascendi modum bene exprimit; Critica. peltæ vero in ea desiderantur. His destituitur etiam Buxbaumii sigura, quæ nascendi modum quidem repræsentat, verum solia non satis divisa & justo latiora sacta, qualia me nondum vidisse memini. Spinulæ porro ciliares soliis his desunt.

Michelii figura folium saltem demonstrat, inter chartas complanatum, & nativam ideo faciem non habet; de ejus peltis supra animad-

versum est.

Pro Coralloide cornua damæ referente Tourn. misit Vaillantius, ipse vero suum addidit sequens nomen: Lichen cinereus, cornua damæ referens, marginibus hispidis. Ejus mentio non sacta in Bot. Par. quod mirum, cum ipsi cognita suerit hæc species, & plura a Tournefortio memorentur loca, quibus circa Parissos nascitur, nempe Meudon,

Versailles, Montmorency.

Lichenis Alpini saxtilis erecti obscuri, marginibus pilosis nomine olim misit Michelius, quod postea in supra relatum mutavit. Mirum vero ab eo huc referri, Lichenem arboreum, Jacobææ cinereæ solio similem Ponted. cum hæc species nec arborea, nec Jacobææ dicæ similis sit. Idem conjicit ob ingentem amaritudinem ejus esse Muscum amarum Absinthii solio J. B. Sed solia Absinthii hæc species non habet, & sunt alii amari Musci. J. Bauhinus de suo quæ habet, ex Imperato refert, hic vero inter Muscos arboreos locat, quod huic speciei non quadrat; vid. supra species 52. p. 158.

XXVIII.

bus & crispioribus folias Cels Cat. Ups. p.31. The finer Eryngo leaf'd Lichenoides.

Observat. & Synonyma. Hujus figuram dedit Buxbaum Cent. II. Tab. 6. f. 2. ubi p. 11. varietatem tantum præcedentis & juniorem ejus plantam, cui alia tum facies, existimat, quam antea diversam speciem secerat, nomine Lichenis terrestris rigidi, foliis Eryngii æmulis, magis aculeati minoris

Enum. Pl. Hal. p. 187.

Descriptio.

Est in Phytophylacio Sherardino ejus exemplar, dictæ siguræ respondens, soliis vel cauliculis angustioribus, magis glabris & splendentibus, colore obscuriore spadiceo, marginibus magis, ac in priore, approximantibus, ut convoluta & teretia solia appareant, ciliis introversis & vix apparentibus, extremitatibus magis divisis & corniculis brevibus, crebrioribus & angustioribus terminatis, in quibus nulla, ceu in illa specie, ne per vitrum quidem, cilia apparent; cilia porro per margines soliorum minus crebra sunt, ob quas differentias diversa videtur esse species.

Divisio II.

Species pileata, seu quarum pelta pediculo brevissimo, earum medio inserto, insident.

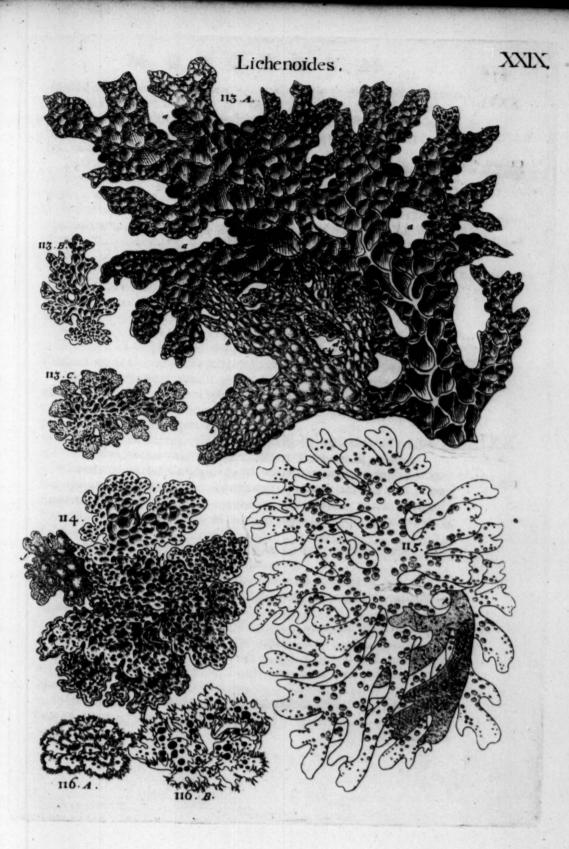
XXIX.

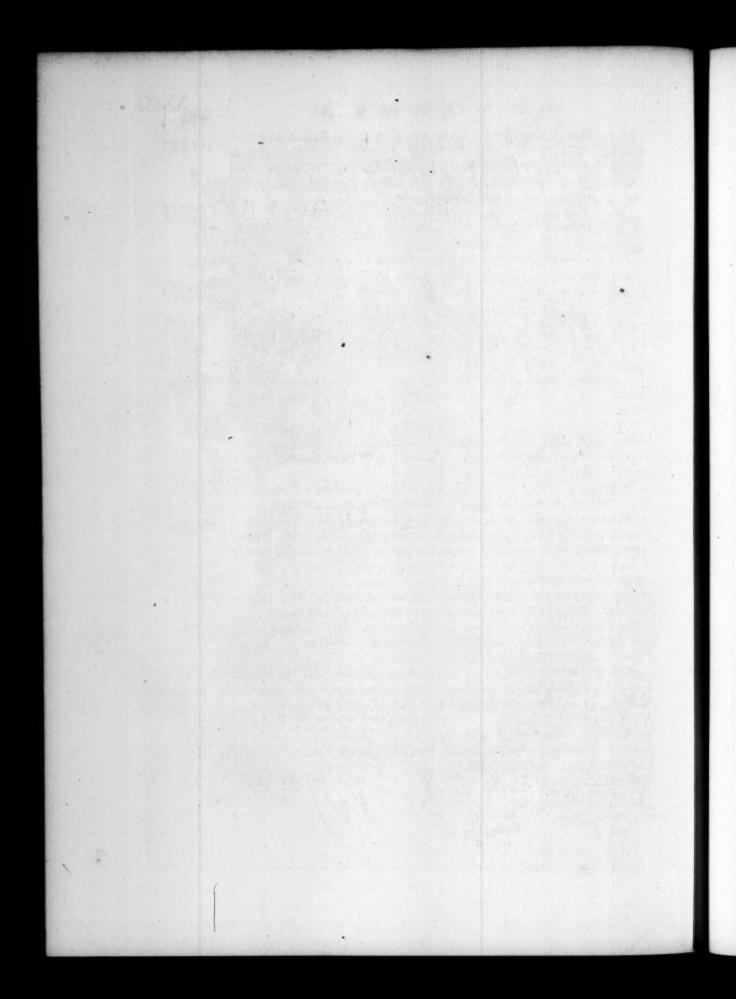
113. Lichenoides pulmoneum reticulatum vulgare, marginibus peltiferis. Common Lungwort.

Descriptio.

Palmaria & dodrantalia habet folia, varie & fine ordine profunde laciniata A. laciniis anfractuosis, semiunciam & unciam latis, longitudine incerta, densa, lenta, coriacea, multum lacunosa superne & venis irregularibus retiformibus exarata a. a. a. colore viridi: inferne b. b. lacunarum impressiones subrotunde protuberant & velut bullata folia efficiunt, colore albido, aut in subluteum vergente, parte interiore nonnunquam susca & nigricante, bullis ubique reliqua parte candidioribus, macularum pulmonis specie, minus, quam bullarum interstitia, villosis: Lanuginosa enim solia subtus sunt, verum tenuior & minus, ac in sequenti specie, conspicuus est villus. Pediculos hinc inde demittit breves & raros, quibus arborum corticibus & Muscis herbaceis intermediis adnascitur: ii ad Muscos sibrosi c. observantur, ad arbores vero basi latiore assixi d. non sibrosi esse solicent.

Ad laciniarum margines, aut prope eos, peltæ sedent orbiculares, duræ & solidæ, superne susce, aut ex susce rusescentes, inferne ejusdem cum soliis coloris. Porro per soliorum margines & in eminentiis

nentiis retiformibus verrucæ e. e. e. e. e. e. parvæ granulosæ & farinosæ cinereæ observantur, dense per lineas in iisdem cum peltis plantis digestæ. Quæ cum rarius conspiciantur, factum est, ut illa peltifera varietas a Lœselio, hæc vero farinisera a Ruppio pro diversis speciebus immerenter suerint propositæ.

Junior parva habet folia B. quorum ortum & augmentum delineavit Var. B. junior,

& descripsit Malpighius de Plantis quæ in aliis vegetant Ed. Lond.

p.50. Tab.27. fig.106. E. F. F.

Bobartus in Hist.Ox. varietatis mentionem facit, cui folia esse dicit variet, major. triplo latiora, cujus exemplaria duo sunt in Horto ejus Sicco, tres pæne uncias latitudine æquantia, ceteroquin ab ordinario statu non diversa.

Variat porro foliis & laciniis angustioribus, in qua varietate non Var. angustios. aliam differentiam observo, nisi quod paulo magis glabra sint folia. Figuram hujus & illius omitto, quoniam facile concipi possunt & hujus a Michelio jam suit proposita.

Alia mihi obviam venit varietas cum foliis brevioribus, in extremi. Var. C. brevior tatibus tenuius laciniatis & crenatis, crispis & granulosis, prope mar-crispa & fari-

gines etiam multis granulis pulverulentis obsitis, reliqua parte libera.

Quercui plerumque adnascitur in Anglia, in transmarinis præterea Locus & ad Fagos & alias arbores sylvestres observatur. Vidit Rajus saxis Tempus. coacervatis in umbrosis humidis innascentem. Omni reperitur tempore, sed hyeme præcipue viget.

Saporem J. Bauhinus amaricantem tribuit, non fine adstrictione, Qualitas.

mihi mucidus potius videtur, in recessu adstringens & acerbus.

"Laudant, inquit Cæsalpinus, ad pulmonis vitia, ad tussim siccam vires & Usus. "& spirandi dissicultatem. Veterianarii pulvere utuntur cum sale ad "pecorum tussim & asthma. Addunt alii vulnera, recentia potissimum, pulmonis glutinare & ad utrumque muliebre profluvium & "dysenteriam conferre."

Jac. Breynius Eph. Germ. Ann. 3. Obs. 290. exemplum habet icteri

contumacis, decocto hujus Musci curati.

Herefordienses tibialia fusco durabili colore tingere hoc Musco, quem Rags vocant, fignificavit Littl. Brown, farciendo tibialia hujus

foliis & in aqua fimplici coquendo.

Pulmonaria Dorst. fol. 240. Rysf. p. 314. Lon. Lat. fol. 219. Germ. Synonyma. f. 455. Ic. Egen. p. 178. ic. med. ead. ubiq. Trag. L. 1. C. 179. p. 522. d. br. p. 524. ic. pr. med. Fuchs. Hist. p. 637. ic. pr. b. c. d. brev. Icon. p. 366. Turn. Part. III. p. 55. ic. Fuchs. min. Dod. Gall. p. 281. ic. ead. Musci arborei 2. species Ibid. d. br.

Pulmonaria inter Musci genera arboribus adhærens Gesn. Hort.

fol.274. nom.

Pulmonaria

Pulmonaria Matth. Ital. p.1093. Germ. fol. 448. Lat. fig. m. P. II. p.386. ic. pr. b. C. B. in Matth. p.733. ic. Tab. Lac. p.407. ic. Fuchs. min.

Muscus pulmonarius, sive Pulmonaria Officinarum Lob. Obs. p.647. ic. pr. med. cum d. Icon. II. p.248. Teut. II. p.284.

Pulmonaria tertia Clus. Pann. p.675. quoad ic. e Lob.

Pulmonaria, Lichenis quoddam genus Caf. L.15. C.20. p.602. d.br.

Pulmonaria Dod. Pempt. p.474. Belg.774. ic. Lob.

Pulmonaria prima Cast. Dur. p. 370. ic. Matth. contr. m. b. Cam, Epit. p. 783. H. Germ. L.4. C.57. ic. Matth. contr.

Pulmonaria fungosa Hist. Lugd. p.1372. Gall. II. p. 216. d. br. ic. Fuchs. maj.

Pulmonaria vulgaris Thal. p. 89. nom.

Pulmonaria Tab. Icon. p.556. Hift.L.2. p.260, ic. pr. med.

Muscus pulmonarius Franc. Hort. Lus.

Lichen arborum Ger. p. 1377. quoad descr. sed m. b. Em. p. 1566. quoad d. eand. sed non ic. quæ Agarici intybacei Tourn.

Hepatica terrestris Ger. p. 1375. quoad ic. e Tab. Em. p. 1565. quoad ic. e Lob.

Pulmonaria Muscus Imper. L.27. C.12. d. br. f. ic.

Muscus pulmonarius: Lichen arboreus Schwenkf. Cat. p. 140.

Muscus pulmonarius C.B.Pin. p.361. n.7.

Muscus pulmonarius, seu Lichen arborum Park. Th. p. 1311. d. non ic. p. 1313. quæ Agarici intybacei Tourn. sed Lichen seu Hepatica vulgaris p. 1315. quoad ic. e Lob. non descr.

Pulmonaria S. Paull. Fl. Dan. p.391. n.9. ic. Lob. Pulmonaria arborea, seu Muscus pulmonarius Eid. Ind. Pl. Wars. p.315. Pulmonaria Muscus Eid. Ind. Pl. L. Bat. p.574. & Ind. Pl. H. Gron. p.674.

Muscus pulmonarius, corpusculis fuscis papillatus Lass. Fl. Pruss.

P.172.
Lichen arboreus, seu Pulmonaria arborea J.B. Hist. III.P. II.L. 37.
p.759. d. pr. & Trag. s. ic.

Pulmonaria Muscus Grift. Vir. Lus.

Lichenis genus Cæsalpini Hoffm. Del. Sylv.

Pulmonaria, Lichen arboreus Chabr. p.558. ic. Fuchs. Lichen arboreus Aldrov. Dendr. p.176. ic. pr. med.

Pulmonaria Pane. ic.23, med. Muscus pulmonarius Eid. p.267.

Muscus pulmonarius monstrosus, seu Facies larvata in Musco pulmonario M. Bern. a Berniz Eph. Germ. Ann. 2. Obs. 51. p.89. d. c. ic.

Pulmonaria arborea Malp. de Plant. qua in aliis vegetant Ed. Lond. p.50. Tab.27. f.106. A.B.C.D.E.F.F.M.

Muscus pulmonarius C.B. Raj. Hist. I. p. 116. n.6. d. J.B.

Lichen

Lichen arboreus viridis Kyll. Vir. Dan. p.84.

Musco-fungus arboreus platyphyllos ramosus, e viridi sus Hist. Ox. III. p. 634. n. 1. Sest. XV. Tab. 7. Ser. 4. f. 1. med.

Pulmonaria arborea & Muscus pulmonarius Fl. Franc. Ed. Germ.

1716. p.466.

Lichen arborum, Pulmonaria arborea Rehf. Hod. p.92.

Lichen arboreus amplissimus rigidus, per dorsum eminentiarum verrucosis albicantibus & veluti margaritarum æmulis excrescentiis obsitus Fl. Jen. I. p. 348. II. p. 297.

Lichenoides peltatum arboreum maximum Cat. Giß. p.208. Syn. St.

Br. III. p.76. n.86.

Lichen foliis oblongis divisis, superficie reticulata & punctata Fl.

Lapp. p.339. n.444.

Lichen quoddam laciniatum, dense striatum, inferne album, su-Synon. Var. 3.

perne viride J.J. Scheuchz. It. Alp. IV. p. 338?

An, inquit Auctor, peculiaris species, an Lichenis pulmonarii Observatio, principium, affirmare nondum audeo. Utrum ergo junior & varietas nostra B. sit, eo magis dubium, quo minus locus congruit, terræ enim instratum invenit, sed nostra planta terrestris nondum observata.

Musco-fungus arboreus platyphyllos ramosus, e viridi fuscus, foliis Syn. Var. maj.

triplo latioribus, Pulmonaria faxatilis appellatus Bob. Hist. Ox. III.

p.634. inter 1. & 2.

Lichen arboreus, sive Pulmonaria arborea minor & angustifolia Synon. Var. an-Mich. N. Gen. p. 86. Ord. XIV. n. 2. Tab. 45. ic. b. sed peltæ non bene gustior.

defignatæ funt.

Quærit Michelius, an suus sit Muscus pulmonarius laciniis angu-Observatio. stioribus C.B.Pin. p. 361? Quod nomen format ex Scholio C.Bauhini. At C.Bauhinus varietatem hanc ex sigura Lichenis arborum Tab. conscripsit, quæ ab hac longe differt, repræsentare autem videtur, Lichenoides cornutum bronchiale molle, subtus incanum 55. melius sane, quam Lichenoides longifolium rugosum rigidum 59. quo Michelius jam retulerat Lichenem illum arborum Tab. vid. Nov. Gen. p. 74. n. 1. dubitative tamen, ut hic.

Me vero latet, quisnam sit

Muscus arboreus pulmonarius, supra canus, subtus virescens, poly-Synon. dub.

schides Cup. Hort. Cath. Suppl. I. p.249. nom.

Non enim occurrit in tota hac familia aliquis, qui isti nomini re-Observatio. spondeat. Forte legendum supra virescens, subtus canus, & erit hæc species, quæ alio in loco non memorata suit in hoc Libro, nisi in Suppl. Alt. p.64.

Peltæ in omnium, dempta Michelii, figuris defiderantur. Ex re-Criticaliquis præstat Fuchsii figura, præsertim major in Historia. Descriptio

Tragi

Tragi non contemnenda, cui addi possunt, quædam ab eo præter-

missa, ex Lobelio, Imperato & J. Bauhino.

Succincta est descriptio Dodonzi, quam transcripsit Gerardus, sed male tribuit parti superiori, quod Dodonzus inferiori adscripsit. Id non correxit Johnsonus. Parkinsonus etiam male parti soliorum superiori tribuit (maculas nempe) quod inferiori tantum competit: perperam etiam cinerea solia parte supina dicit, cum viridia sint. Mirum etiam Bobartum in eundem errorem incidisse, tribuendo parti inferiori, qua superiori debentur, quamvis nec hi colores tales sint, quales ille describit, nisi nonnunquam in sicca.

Facies larvata Bernicii accidentalis, vel imaginaria est, & plures istiusmodi figuræ concipi, vel laciniarum varia impositione formari

posfunt.

XXIX. 114. Lichenoides pulmoneum villosum, superficie scrobiculata & peltata. Lungwort with a glaucous Leaf, woolly on the underside.

Descriptio. Foli

Folia lobata sunt, seu in segmenta lata & obtusa divisa, subrigida & modice crassa, serioribus subrotundis excavata, eminentiis seu venis rarioribus & obtusioribus, (non retiformibus, ut in præcedenti specie) colore superne in recenti cæsio, in sicca e cinereo virescente & tandem per vetustatem, præsertim versus margines, ochroleuco, inferne, qua adhærent, susco, qua a corticibus arborum & saxis abscedunt, ochroleuco, protuberantibus hinc inde maculis albicantibus, a quibus hæc & præcedens species pulmoneæ mihi dicuntur. Tournesortius & ejus sequaces Muscos pulmonarios vocant, sed eam significationem nimis late extendunt & multis hujus generis speciebus tribuunt hoc nomen, quæ nullam cum his habent similitudinem.

Ceterum maculæ illæ protuberantes f. parum aut non villosæ sunt, intermedia autem pars villo tegitur, interius, quousque adhærent folia, scabro, qua parte vero libera sunt, villus mollior esse solet,

colore fupra descripto.

Verrucæ granulosæ & farinosæ partim per folia sparsæ g. partim ad foliorum margines congestæ h.h. observantur, illic rarius sitæ & crassiores, hic minores & densius congestæ, ut margines inde crissi appareant. Verrucæ hæ sæpe concavæ sunt, scutellarum siguram æmulantes, sed nec scutellæ veræ, nec peltæ sunt, hæ enim alius sunt siguræ, quas me nondum vidisse fateor, a Michelio vero observatæ suerunt parvæ rubescentes, e foliorum superficie nascentes, e cujus sigura eas mutuatus sum & meæ foliis aliquot i. addidi.

Late explicatur & basi sua mediisque soliis Quercubus & saxis Muscisque intermediis adnascitur, reliqua autem parte plerumque libera esse solies. In

In Anglia primum observavit Is. Rand, lapidibus adnascentem ad Loca. Cockbush in litore Sussexia. Ad faxa iple vidi prope Dolgelle in Mervinia, olim vero ad Quercus plerumque observavi in Germania, in sylva dicta Herren-Waldt prope Gissam, post editum Catal. Plant. circa Gissam nascentium.

Musco-fungus lichenoides arborum latissimus, e viridi flavescens Synonyma. Norwegicus Hift. Ox. III. p.632. n.2. d. br. imperf. Raj. Hift. III. p.31. d. ead. Lichen arborum e viridi flavescens, five ochroleucos Norwegicus Petiv. Ibid. in Hist.Ox.

Lichenoides arboreum foliofum cinereum & finuatum, inferne

scabrum Syn. St. Br. III. p.75. n.77.

Lichen pulmonarius arboribus adnascens, inferne obscurus, defuper lacunatus, ex glauco & cinereo flavescens, receptaculis florum rubeis Mich. N.Gen. p.90. Ord. XXI. Tab.49. f. bon.

Nomen Hist. Oxon. modo relatum, non quod in Syn. St. Brit. ha-Observatio.

betur, hujus loci esse, demonstravit Hortus Siccus Bobarti.

Cum non nisi tubercula, eaque minora olim compartissent, locata fuit hæc species sub scutellatis & tuberculosis in dica Synopsi, ad peltatas vero eam pertinere ex observatione Michelii constat.

115. Lichenoides damæ cornua referens, fubtus XXIX. spongiosum. The Buckshorn Lichenoides, spongy on the under side.

Folia faxis appressa ad palmarem longitudinem protenduntur, Descriptio. plana, tenuia, membranacea, in fegmenta, damæ cornua magis, quam quæcunque alia species, imitantia divisa, segmentis versus divaricationum angulos (qui obtufi & subrotundi funt) angustioribus, versus extremitatem latioribus, superne nullis, vel adeo superficialibus lacunis prædita, ut potius lævia & æquabilia, quam lacunosa folia appareant, inferne k. l. villo perbrevi spongioso obsita, impressis hinc inde, ac si aliquid exemptum suisset, soveolis albicantibus, nullis, ceu in duabus præcedentibus speciebus, protuberantiis notata, venis vero quibusdam hac parte longitudinalibus obscuris & sub villo latentibus (in arida faltem paulum protuberantibus) donata, colore fuperne post multos (triginta & amplius) annos obsolete virescente, inferne fusco.

Peltæ parvæ orbiculares marginibus & mediæ etiam superiori parti adnascuntur, ab initio nonnihil cavæ, dein planæ, limbo destitutæ, obscure susce in sicca, in madefacta ex susco rufescentes, in qua viror etiam foliorum antea obscurior, denuo redire solet. Folia que

peltis carent, foveolis in prona parte destitui observo.

Synonyma & Locus.

Vidi primum in Horto Sicco Buddleji fol. 8. ubi vocatur, Lichen arborum seu pulmonarius segmentis angustis, Algæ in modum ceranoides. Postea inter Muscos Th. Manninghami & Bobarti observavi, ubi Buddlejus adscripsit se ex Collectaneis Sam. Doodii habuisse, de loco vero incertus erat & primum ex Canariis Insulis, dein ex Hibernia delatum suspicabatur. Sed vero videtur similius e Jamaica Doodium habuisse. Angustisolium vocavisse videtur, respectu Lichenoidis pulmonei reticulati vulgaris 113. cui nonnihil similis est hic Muscus. Hypnum repens crispum cupressisorme Syn. St. Br. III. p. 89. 20. 48. & Lichenastra quædam ipsi permixta erant, unde colligere licet locis humidis nasci, quod confirmat Plumierus, cui dicitur

Lichen rufescens, cornua damæ referens Cat. p. 16. & Libro de Filic.

p.142. Tab. 127. fig. A. cum descr. & Tourn. J.R.H. p.549.

Observatio,

Ubi refert Plumierus circa saxa, rivulorum aspersionibus humentia, in Insula Sandominicana se invenisse. Squamulæ, quas inferiori foliorum parti adscribit, villosa potius substantia est. Limbi porro in inferiorem foliorum partem apud ipsum sexi, in nostris exemplaribus minus conspicui sunt. Ceterum in sigura ipsius desunt peltæ, repræsentatur enim foliorum tantum pars prona, nec earum in descriptione mentio sacta est.

Figura Pori cervini Imp. L. 27. C. 4. egregie refert hanc plantam,

sed non est eadem, verum Fucus 9. Syn. St. Br. III. p. 42.

XXIX.

116. Lichenoides corneum, marginibus eleganter fimbriatis. The horny frizled Lichenoides, with Heads like Hair-Buttons.

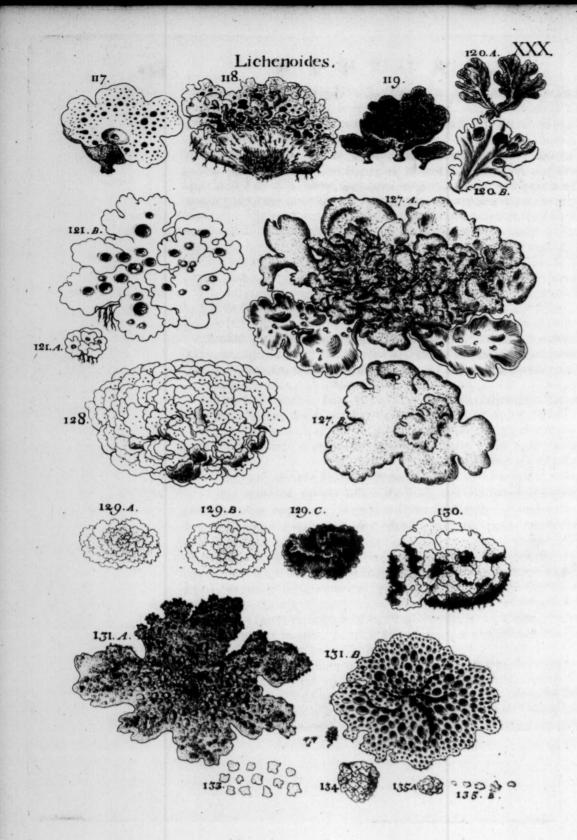
Descriptio.

E radice tophacea plura in orbem spargit solia, uncialem longitudinem non superantia, sessilia & libera, seu arcte non adnascentia, latiuscula, concava, in lacinias aliquot per extremitatem divisa, e quibus simbriz exeunt, nunc simplices, nunc ramosz, modo crassiores & rariores B. modo tenuiores & frequentiores A. nigricantes, rigidz. Ipsa etiam solia pergamenze instar rigida sunt, tam sicca, quam humida, quorum superficiei peltze perbrevibus pediculis innascuntur atrz, splendentes, semiglobosz, nodulos illos, ex seta equina confectos, quibus vestimenta sirmantur, egregie referentes, nam & eorum siguram habent, & velut e setis circinatim ductis textze videntur, similibus etiam brevibus pediculis insident.

Superficies foliis utrinque est eadem, lævis quidem, sed non splendens, substantia Fuci, colore inferne ad cinamomeum versus basim vergente, marginibus eodem cum superiori parte colore præditis, ex cinereo sulginoso & nigricante, basi pallidiore. Aquæ immersa solia Fuci vel laminæ corneæ instar pellucida sunt & obscure ex cinereo

viridia

April 18 Control of the Control of t

viridia apparent, sicca vero opaca sunt. Radicibus, præter mediam, caret.

Figuram habet Lichenoidis hispidi majoris & rigidioris, scutellis

nigris 45. fed in multis, ut legenti patet, differt.

Nascitur in monte Snowdon ad rupes Llyn Llydam dictas & prope Loca. Llyn Cwm y Ffynnon las, item in jugo montium a Cwm Brwynog versus Ardhu prope Llanberris, observatione Sam. Brewer, & in summis rupibus montis Berwyn in Comitatu Derbiensi, observante Littl. Brown.

mervinien

Divisio III.

Species quarum peltæ absque pediculo foliorum plano adnascuntur.

117. Lichenoides coriaceum cinereum, peltis atris XXX. compressis. The gray Leather Lichenoides, with black Warts.

E pediculo brevi tophaceo folium nascitur orbiculare, unciale & Description sessione fesquiunciale, per margines in lacinias obtusas sinuatas divisum, substantia coriacea, crassiuscula, lenta, superficie superiore submolli, (nec glabra, nec hirsuta) inferiore plus minusve scabra. Colore superne est simpliciter cinereo, inferne ex cinereo susce a nigricante.

Peltæ parvæ foliis adnascuntur atræ, e foliis parum prominentes, per vitrum margine quodam cinctæ & tuberculis quibusdam in medio præditæ, compressæ, nodulos planos vestiarios, e seta equina textos,

quodammodo referentes.

Circa Fontainebleau, St. Germain & in sylva Marcoussy primum ob-Local servaverunt Tournefortius & Vaillantius, postea in Rupe Vincentii prope Bristolium in Anglia invenit Dareus. Upsaliæ etiam invenit & transmist Ol. Celsius. In Lapponia petris ubique adnascitur referente Linnæo.

Lichen pulmonarius saxatilis, e cinereo fuscus, minimus Tourn. Synonyma.

Hift. Pl. Par. p. 483. d. br. J.R.H. p. 549.

Lichenoides saxatile, foliis minus divisis, cinereo-fuscis Syn. St. Br.

III. p.72. n.66.

Lichen petræus cinereus Anglicus Buddl. Hort. Sicc. Vol. II. f. 36.
Lichen pulmonarius saxatilis, e cinereo suscus, minimus Vaill. Bot.

Par. p. 116. n. 31. nom. Tab. 21. fig. a. b. ic. b.

Lichenoides saxatile, e cinereo suscum, minimum Cels. Cat. Ups. p. 30. Lichen solio orbiculato peltato, margine sere integro, undique glaber Fl. Lapp. p. 344. n. 452. nom.

In figura Vaillantii peltæ desunt superiori parte, desideratur etiam Observatio:

scabrities in parte foliorum inferiori, ceteroquin ea accurata est.

Be 2

118. Li-

XXX. 118. Lichenoides rugosum durum pullum, peltis atris verrucosis. The sad colour'd stiff Lichenoides, with black Warts.

Descriptio.

Unciali & fesquiunciali hæc species est latitudine, in orbem expansa, solio constans crassius culo, rigido, multis sinibus & rugis crassis sursum & deorsum versis inæquali, per ambitum in varias lacinias minutim crenatas, diviso, colore superne pullo, & ex pullo nigricante, inferne paulo pallidiore, superficie superiore tenuibus irregularibus lineis inscripta, inferiore versus basim lacunosa & reticulata, versus margines sibrosa & radiculas carnosas pallidas emittente, quibus præter medias radices saxis arcte adnascitur. Ceterum licet singulæ plantæ e singulis soliis constare videantur, id tamen simplex non est, sed præter marginales lacinias, laterales & mediæ quædam sunt laciniæ, ut singulæ plantæ velut e pluribus soliis compositæ videantur.

Foliorum superficiei peltæ innascuntur atræ, ab initio rotundiores & planæ, dein oblongo-rotundæ, tumidæ & verrucarum instar protuberantes, rugosæ, penultimæ speciei instar textæ, sed minus regulariter, minus etiam splendentes.

Folia ficca dura funt, e pullo nigricantia, humida pulla funt, non

tam dura, fatis autem rigida.

Locus.

Nascitur iisdem cum penultima specie locis.

Synonym.dub. An Lichen nigricans, hircinum corium mentiens Vaill. Bot. Par.

XXX. 119. Lichenoides atrum, corii Perfici instar exasperatum. The Chagrin Lichenoides.

Descriptio.

Rigida etiam sunt hujus solia, paulo tenuiora, quam præcedentis, per siccitatem fragilia, colore superne atro, inferne e cinereo suliginoso, superficie superiore tota granulosa & corii Persici instar exasperata, inferiore lævi, soveolis hinc inde, granis majoribus respondentibus, excavata, nullis, præter medium pediculum tophaceum, radicibus prædita. Ceterum grana illa majora peltæ sunt semiglobosæ, eleganter (per lentem) rugosæ, & nodorum, e seta equina consectorum, instar textæ. Minora grana in totidem peltas transitura videntur.

Aquæ immersa folia ex pullo nigricant & rigida quidem sunt, sed lenta & non fragilia.

Differentia.

Nascendi modo respondet penultimæ speciei, sed differt substantia & superficie aspera, colore & granis numerosissimis.

Patria.

Inter alios Muscos e Grœnlandia delatos inveni.

120. Li-

The Orange-colour'd Lichenoides, with flat A. B. flicking Shields.

Exemplar hujus Lapponicum dedit Linnæus, & inveni etiam inter Descriptio pr.

Muscorum e Grænlandia delatorum farcinam, cujus folia crassa coriacea sunt, colore superne cinamomeo, inferne eleganter croceo &
aurantiaco, denso brevi villo hac parte A. obsita & venis paulo, reliqua parte, obscurioribus villosis, velut in speciebus 102.107.108. &
109. sieri solet, exarata, e quibus versus basim radiculæ quædam sibrosæ descendunt, supina vero parte B. solia nec glabra, nec villosa
sunt, (aspectu corii vitulini) quibus peltæ adnascuntur planæ, glabræ,
appressæ, e folii superficie non prominentes, coloris e susco ferruginei, per margines obiter crenatæ, limbo destitutæ, specierum,
quæ sub hujus Seriei Divisione prima recensentur, non absimiles.

Hæc ex sicca, virentem vero sequentem in modum descripsit Linnæus:

"Folia, inquit, plana fere sunt, terræ incumbentia, subrotunda, Descriptio vi"versus basim paulo angustiora, latitudine & longitudine diametri rentis Linn.
"ultimi articuli pollicis humani, per marginem aliquot incisuris hinc
"inde notata, remanentibus lobis obtusis, margine alias fere integro,
"interdum & parum crenato. Folia ejusmodi tria quatuorve quasi
"in orbem, absque ullo tamen regulari ordine, posita sunt, quorum
"quæ iis intermedia, senio corrupta communiter observantur. In
"parte prona (supina potius) unicum alterumve orbiculatum calicem
"planum suscum adnatum gerunt, margine vix manifesto cincum,
"latitudine fere lineæ unius, ad summum duarum, in diametro. Fo"liorum color in supina parte e viridi cinereus, seu obsolete viridis
"est, at in prona seu terram respiciente saturatissime croceus, ibique
"parum secundum longitudinem sulcata (sunt venis intermedia spatia)
"videntur."

"Solo colore subtus croceo ab adfinibus suis primo intuitu digno"scitur. Crescit ubique in sylvis Lapponiæ, inque campis, maxime
"sterilibus." Dicitur ipsi

Lichen foliis subrotundis planis, levissime incisis, calicibus orbicu-Synonymon. latis, disco folii adnatis Fl. Lapp. p. 338. n. 443. Tab. 11. f. 3.

immersis. The Lichen-like Lichenoides, with A. M. Shields in Sockets.

Affinitatem quandam, præsertim sicca planta, cum præcedenti Descriptio. specie habet, verum solia minus crassa sunt, colore diverso prædita, radices non venosæ, verum sibrosæ & dimissæ, peltæ porro non planæ, verum

verum acetabulis immersæ, quibus ab omnibus hujus generis multum

Folia ejus ab initio parva funt A. parum laciniata, in orbem dispofita, dein ampliora fiunt B. in lacinias, per margines obtuse crenatas, divifa, tenera & tenuia, ubi viret, per ficcitatem vero & vetustatem, quod peculiare, crassiora apparent & lenta, colore in recenti planta e glauco lætissime viridi, sicca vero & in chartis detenta exemplaria ex ochroleuco ferrugineum colorem induunt. Superficies glabra est: inferne folia plures demittunt radices fibrosas, quibus terræ, faxis superstratæ, arcte innascuntur.

Exemplaria pleraque mea ficca foveolas habent foliis intrusas, acetabulorum figura, parte folii inferiore bullæ instar prominente, in cujus finu maculæ latent peltiformes, integræ, ut videntur: quædam acetabula minus profunda funt, operculo femigloboso tecta, partim integro, partim difrupto, nunc bifariam, nunc trifariam, nunc quadrifariam, colore ex fusco rufescente. Ortum autem & progressum hujus rei curatius observare nequivi, quoniam locis, quibus obviam

facta hæc planta, morari non liceret.

In faucibus rupium, Chedder Rocks dictarum, observavi primum in Somersetia Augusto mense 1726. non longe a subterraneo rivo ibi erumpente. Nascitur & in Cambriæ monte Snowdon ad rupes Llyn Cron y Jynnon Velen & circa Glogroyn y Garnedh.

Synonymon.

Loca,

Lichen pulmonarius Alpinus terrestris glauco-virescens, recepta-

culis florum fuscis Mich. N. Gen. p.95. Ord. XXXI. Tab. 52.

Observatio.

Ibi folia angustiora, quam mihi observata, pinguntur, & opercula pluribus laciniis dehiscentia repræsentantur. Flores autem & eorum receptacula ibi adpicta me latuere, & vereor ne alios lateant.

SERIES IV.

Lichenoidis species peltatæ, mihi non perspectæ, ex Flora Lapponica & Michelii Nov. Gener.

122. Lichen folio subrotundo peltato, margine fere integro, fubtus maxime hirfutus Fl. Lapp. p. 345.

2.454.

"Crescit, inquit Linnæus, rarius in petris atque præcipitiis, præ-Descript. Linn: "sertim ubi sylva densissima & umbrosissima. Cum duobus antecedentibus" (Lichenoide coriaceo cinereo, peltis atris compressis 117. & Lichenoide pustulato cinereo, veluti ambusto 131.") "maximam "habet affinitatem, a quibus tamen distinctissimus est.

"Folium

"Folium spithamam latitudine æquat, planum, versus margines vero parum simbriatum seu undulatum; superficies supina cinereo"albicans, parum glutinosa, plana & lævis, prona vero seu saxum spectans superficies pilis instructa nigris, duas lineas longis, tam dense consertis, ut recti extendantur, velleris instar densissimi. Ra"dices has crines non facile dixerim, cum nullibi adhæreant. Dissert deinde hæc species ab antecedentibus, crassitie ipsius solii triplo "densioris, corii instar."

"Prima vice hanc speciem in monte Brewikbergel prope Pithoam Locus antiquam, juxta nidum maximi cujusdam bubonis inveni, dein in

"Lapponiæ sylvis aliquibus tantum in locis eandem legi."

123. Lichen pulmonarius minor, inferne obscurus, superne cinereus, receptaculis slorum rubris circinatis Mich. Nov. Gen. Ord. XII. p.85. n.5. In sylvis montis Senarii.

124. Lichen pulmonarius maximus cinereus, inferne albus & niger reticulatus, receptaculis florum rubris, transverse oblongis lbid.n.9.

In monte Murello Florentia non procul.

125. Lichen pulmonarius maximus, inferne nigricans, superne cinereus & splendescens, receptaculis storum rubris, transverse oblongis Ibid. n.10. In montibus Pistoriensibus.

126. Lichen pulmonarius major, inferne albidus, desuper cinereus, receptaculis slorum rubris, ad latera oblongis Ibid. n. 11. In

Viridario Boboli.

SERIES V.

Lichenoidis species, quarum vel peltæ, vel scutellæ latent, aut nondum observatæ fuerunt.

punctatum, subtus sulvum. The gray cloudy A. B. Leather Lichenoides, yellow on the other side.

Plura hujus folia plerumque connascuntur A. quorum ea, quæ ex-Descriptio. terius locantur, reliquis sunt longe ampliora, parum laciniata, ex angusto principio subito dilatata & margine lato, varie sinuato, terminata; interiora vero his multo minora observantur, dense congesta, varie implexa: utrisque commune est, quod eorum margines in inferiorem partem slexi sint, quo sit, ut solia interiora sinuosam & rugosam faciem plantæ concilient.

Superficies ubique lævis est, colore inferne fulvo, superne livide susco, cui nebula cinerea tam dense & arcte superinducta est, ut solia non nisi cinerea appareant: porro supina parte solia creberrima habent puncta (slores Mich.) susca, prona vero a. b. c. pediculos hinc

inde emittunt breves, quibus latiuscula basi faxis, Fuci instar, adhærent. Fieri solet, ut foliorum margines extro flexi ejusmodi pediculos oftendant, quos ne pro peltis habeamus, cavendum est. Substantia tam majoribus, quam minoribus foliis crassa coriacea est. Superficies inferior magis glabra eft, quam superior.

Variet. B amplior.

Observatio.

Variat foliis amplioribus folitariis & absque multis minoribus adnascentibus conspicitur, sed rarius. Margines in hac varietate minus

reflexi funt, & foliorum inferior pars minus glabra eft.

Qui flores & eorum receptacula, tanquam in rota molendinari videre voluerit, adeat Nov. Gen. Tab. 54. Ord. XXXVI. f. 1. lit. A. B.C. D.E.F.G. videre enim poterit melius in tabula, quam ipsa planta. Existimo enim hanc nostram speciem ibi designari, licet minora folia interiora ibi minus accurate defignata fint. Nomen vero, fub quo proponitur, alienum & hujus loci non est; dicitur esse

Lichen pulmonarius saxatilis, e cinereo fuscus minimus Tourn. Synonymon.

N. Gen. p. 101. Ord. XXXVI. n. 1. Tab. 54. f.1.

A quo differt foliis pluribus ex eodem centro nascentibus, punctis Differentia. illis numerosis, superficie inferiore glabra fulva, radicibus rarioribus, basi lata adnascentibus. Plantæ sunt similes sed non eædem, dictis notis & quod illa peltas nigras gerat, diftinguendæ ab invicem.

Est in Phytophylacio Sherardino hujus speciei exemplar a Michelio Synon. aliud Mich. olim missum, nomine Lichenis saxatilis cinerei, Rosæ slorem quadantenus repræsentantis.

Ad rupes Chedderenses in Somertsetia observavi: Littl. Brown ad rupes dictas Tor prope Wells in eodem Comitatu invenit: eandem habeo e Cambria in fummis Hisvaë rupibus udis, tum & e rupe quadam ficca e regione diversorii, vocati Collegium Llanfaethly in Mona Infula lectam a Sam. Brewer & Wilh. Green.

Hallerus in Alpibus Helvetiæ invenit & nuper (Octobri 1740.) Synon. Hall. misit nomine Lichenis pulmonarii Alpini cinerei punctati.

128. Lichenoides imbricatum luridum. The tiled XXX. Lead-colour'd Lichenoides.

Præcedenti similis est hæc species, verum folia habet tenuiora, exteriora minora, interiora non æque parva, fubtus minus glabra, fuperne obscuriora & nebula cinerea tenuiore respersa, vel plane ea carentia, marginibus minus inflexis. Ceterum fimilibus pediculis hinc inde emissis saxis adnascitur.

Folia parva sunt, imbricatim sibi imposita, saxis arcte adnascentia, rigidiuscula, per margines obiter & obtuse crenata, seu sinuata, colore fordide viridi & plumbeum referente superne, inferne ad margines fusco, interiora versus nigricante, superficie superiori lævi, inferiori

Loca.

Differentia.

Descriptio.

fubaspera, præsertim interius; nam margines magis læves sunt, nunc æquabiles, nunc lacunulis levidensibus & per vitrum tantum

conspiciendis exarata.

Quædam ex meis speciminibus tubercula quædam habent exigua, a solii colore & substantia non diversa, nunc punctata, nunc non punctata, colore ubivis lurido prædita; alia vero crebra cinerea sarina (per lentem granulosa) respersa sunt, minime tamen talis nebula adest, qualis in præcedenti specie observatur. Madesacta planta odorem spirat urinosum, præcedens vero tali odore caret.

Aquatica est hæc species, contra aliarum hujus generis normam, Local observata ad saxa rivuli cujusdam in alveum molendini Dn. Perry juxta Perseddgoed House prope Bangoriam se exonerantis a Sam. Brewer: eandem saxis adnascentem reperit Littl. Brown in Comitatu Radnoriensi, juxta rivulum, in acidulas dictas Funnon Comb y Goff se exone-

rantem.

bris. The small smooth Rock Lichenoides, with dusky Leafes.

Ex radice brevissima tophacea plura enascuntur solia parva, in or Description bem disposita, exteriora majora, interiora minora, squamatim imposita, per margines eleganter crenata, superficie utrinque glabra, substantia tenui, (in sicca rigida, in humida molliore) colore superne saturanter ex susco pullo, inferne ex pullo nigricante, qua parte aliis, præter mediam crassiorem, radicibus destituitur & hac ratione tum a sequenti, tum a Lichenoide rugoso duro pullo, peltis atris verrucosis 118. cui colore simile est, dissert, licet & aliæ notæ sint, quibus ab illo distinguitur; solia nempe minora, tenuiora, non rugosa, plura imbricatim imposita.

In foliorum parte superiore quædam puncta nigricantia per vitrum mediocre observo, sed adeo parva, ut nihil inde concludere queam.

Figuræ A. B. partem superiorem, C. inferiorem cum radice tophacea demonstrant.

Nascitur iisdem cum sequenti specie locis.

Videtur esse Lichen pulmonarius saxatilis, sordide virescens, foliis synonymon.

minimis Mich. N.Gen. p. 101. Ord.XXXVI. n. 3. Tab. 54. f.2.

Ibi figura nostræ speciei bene respondet, nisi quod nostræ solia Observatomagis crenata sint. Auctor saxatilem vocat, & tamen arboribus postea adnasci dicit, sed addit & prædiorum vetustos muros. Color qualis recenti sit, non annotavi, aquæ vero immersa solia obscurum ex pullo virorem monstrant.

Loca.

XXX.

130. Lichenoides pullum fuperne & glabrum, inferne nigrum & cirrofum. The dusky Rock Lichenoides, with black Hairs underneath.

Differentia.

Folia, quam præcedentis, rigidiora & magis surrecta, per margines minus regulariter crenata, subtus nigriora & crebris cirris brevibus atris obsita sunt, quibus tam ab illa specie, quam Lichenoide rugoso duro pullo, peltis atris verrucosis 118. differt. Cetera cum præcedenti habet communia & similia per solia puncta hinc inde obtinet, sed magis conspicua.

Locus.

Alpina est planta, observata in monte Snowdon ad rupes Llyn Llydaw dictas & circa Llyn Crom y Ffynnon làs, item in jugo montium a Crom Brwynog versus Ardhu prope Llanberris in Arvonia.

XXX.

131. Lichenoides pustulatum cinereum & veluti ambustum. The finged Lichenoides, with gray Pustuls.

Agmen ex mihi notis hujus generis speciebus claudat speciosissima omnium species, a Tournesortio ad rupes prope Fontainebleau primum

observata.

Descriptio.

Ea folio constat solitario, concavo, duas, tres, quatuor & quinque uncias lato & longo, tenui, membranaceo, ab initio subrotundo, per margines in segmenta breviora & latiora diviso, postea profundius in longiores inæquales lacinias secto, basi integra, qua inferne pediculo brevi crasso tophaceo saxis adnascitur, aliis vero radicibus caret.

Superne A. innumeræ protuberant pustulæ, quas verrucas dixit Tournefortius, verum cum eæ solidæ non sint, pustulæ appellationem elegi, præsertim cum aliæ sint Lichenoidis species, quas verrucosas jam dixi. Pustulæ hæ nunc rotundæ sunt, nunc oblongæ, in medio solio majores, circa pediculum & versus margines pedetentim minores. Vitro inspecæ teneriter rugosæ sunt & aspredine quadam excisæ; infinita nempe sunt granula cana, quæ miror, cur Michelius semina non dixerit. Reliqua item spatia pustulis interjecta eadem aspredine tecta sunt.

Inferius B. parte pustulis subjecta, lacunosa sunt folia, intermedia autem spatia protuberant & reticulata solia efficiunt. Colore hac parte sunt ex cinereo nigricante, nonnunquam plane nigro, superius vero ex cinereo canescunt, præsertim media parte, nam margines obscuriores sunt, ex cinereo nempe nigricantes. Præterea supina parte A. racemoso crispo nigro vellere tecta sunt solia, præsertim versus margines, modo densius congesto, modo sparsim per maculas, velut ambustas, disposito. Quæ materia per lentem e. (d. magnitu-

dine

dine naturali) examinata ex furculis racemosis, Coralloidis montani 29. instar tenuissime ramosis constare videtur, colore ex suscentificante, substantia velut carnosa, non absimilibus glomerulis Lichenoidis cumatilis, foliis tenacibus eleganter laciniatis 99. Atque hi racemuli in omnibus, quæ adhuc vidi, exemplaribus adsunt. Utrum peltifera, an Lichenoidis illius modo nominati instar scutelligera sit hæc species, mihi nondum exploratum est.

Madida folia per margines utrinque ex fusco virent, media parte fuperiore ex livido cinerea funt, inferiore e luride virente nigricant;

fracta intus candida observantur.

In Cambriæ Comitatu Radnoriensi primus & solus adhuc observa-Locus. vitLittl. Brown, in rupibus meridiem spectantibus, subter arcem, Keven Lees Castle, dictam, copiose, item ingenti saxo velut instratum ad dextram viæ, quæ ducit a Penmervay ad Delbednen in Arvonia.

Lichen crustæ modo saxis adnascens, verrucosus, cinereus & ve-Synonyma. luti deustus Tourn. Hist. Pl. Par. p. 481. d. br. J.R. H. p. 549. Vaill. Bot.

Par. p. 116. n. 32. nom. Tab. 20. f.9. a. bon.

Lichen pulmonarius faxatilis, inferne reticulatus & lacunatus, superne cinereus ac verrucosus, receptaculis florum & seminibus nigricantibus Mich.N.Gen. p.89. Ord. XVIII. Tab.47. speciose.

Lichenoides saxatile membranaceum cinereum ac veluti deustum

Celf.Cat. Upf. p.30.

Lichen folio orbiculato peltato, margine fere integro, superficie

fubtus lacunata Fl. Lapp. p. 344. n.453. nom.

Figuram Vaillantii ob nimiam exiguitatem minus laudabilem pro-Critica: nuntiat Michelius, non aliam, ut videtur, ob caussam, quam quod specimini ipsius, a Vaillantio misso, (ipse enim nascentem non vidit) non respondeat. Ego vero Vaillantii figuram, demptis minutiis, (nempe aspredine cinerea & excrescentiis illis nigris cirrosis, quæ a pictore & sculpore omissa funt) bonam dico; respondet enim planta minori & rotundiori, antequam in lacinias illas longiores finditur, cujusmodi exemplar a Vaillantio habuit Michelius & inde figuram suam formari curavit, speciosam magis, quam naturalem & veram. Nam primum in eo culpanda est, quod verrucæ omnes, marginales etiam, magnæ & ejusdem pæne magnitudinis sint; deinde arbusculas suas fieri curavit magnitudine aucta, ad plantam naturali magnitudine depictam, easque nimis racemosas vel comosas, ut vocat, solitarie & nimis sparsim dispositas, cum confertiores & in unum congestæ plerumque nascantur, pediculis, quam ille habet, brevioribus nixæ. Porro semina ait in comosa arbuscula disposita in titulo Ordinis, in nomine vero receptacula florum & semina nigricantia conjungit, quali flores & semina unum idemque effent, nisi existimandum sit,

eum per receptacula florum intellexisse scutellas, quæ soliis hinc inde adpictæ sunt. Fateor autem me tales nondum observasse, dari non

nego.

Linnæus folia peltata dicit, an vero peltas a scutellis vel calicibus distinguat, mihi non constat. Dubitat is an a Lichene pulmonario saxatili, e cinereo susco minimo Tourn. re ipsa differat hæc species, verum ingens inter utramque speciem discrimen est.

Seriei quintæ species quædam ex Mich. Nov. Gener.

- 132. Lichenoides, quod Lichen pulmonarius faxatilis minimus fulvus, foliis pulpofis Mich. N. Gen. p. 101. Ord. XXXVI. n.2. Per Florentiam in parietibus Arni fluvii.
- XXX. 133. Lichenoides, quod Lichen pulmonarius terrestris clypeatus minimus & indivisus, virescens Ej. Ib. n.4. Tab. 54. f.3. Micheli's least green Shield Lichenoides. Ultra Juguli Plebaniam in Castaneto Monialium Divæ Felicitatis, & in umbrosis ambulacris viridarii Boboli.
- XXX. 134. Lichenoides, quod Lichen pulmonarius saxatilis viridis, foliis vix conspicuis, squamatim sibi incumbentibus, receptaculis storum nigris Ibid. n.s. Tab. 54: f.4. Micheli's small scaly Lichenoides. In vetustis parietibus tum intra, tum extra urbem copiose.

 Substantiam coriaceam his tribus speciebus adscribit Auctor.
- XXX. 135. Lichenoides glaucum, squamis crassis, brevissimis Hall. Haller's small Lichenoides, with short thick Scales.

Quo nomine exemplar habeo ab Auctore, foliis parvis craffis, coriaceis, nunc integris, nunc plus minusve obiter laciniatis, colore superne ex cinereo glaucescente, inferne albicante. Folia quædam sparsa vel solitarie posita, alia sibi admota erant, Muscis minoribus (Bryo tegulari humili, piloso & incano 14.) arcte adnata.

Similis videtur hæc species penultimæ & forte eadem cum illa.

Lichenoides crustaceum nigerrimum, e meris papillis conflatum Cat. Nottingh. p.129. n.20. Carpoboli Mich. vel Bovistæ species est, e tuberculis gregatim dense nascentibus conflata, cujus aliam speciem habeo, e tuberculis rubescentibus, glomeratim congestis, conflatam, Rubi idæi fructus eleganter referentibus.

GENUS

GENUS VII.

MNIUM.

NION apud Botanicos non lego; Lexicographi Muscum Nomen. vertunt. Mihi Mnium Musci genus est capitulis bisormibus Desinitio. donatum; alia nempe pulverulenta nuda sunt, calyptra & capsula membranacea destituta, alia capsulæ sunt Hypnis & Bryis similes, per maturitatem transversim, illorum instar, in duas partes secedentes & similem pulverem fundentes. Qui diversus fructisicationis modus hoc genus ab omnibus aliis evidentissime distinguit. Ceterum varia hæc capitula nunc in iisdem, nunc diversis individuis nasci solent, & pediculi, qui membranacea gerunt capitula, longiores sunt & nudi, nuda vero proferentes iis breviores, in quibussam speciebus nudi, in quibussam soliolis exiguis cincti.

Quænam vero diversorum in hoc genere capitulorum ratio & quis

corum finis sit, determinatu non est facile.

Quoniam Hypnorum & Bryorum capfulæ pollinem fundunt similem farinæ apicum seu antherarum in floribus perfectioribus, rationi consentaneum videtur, eidem fini pollinem dictum inservire in dictis modo generibus. Simili ratione, necesse est, se habeant capsulæ Mniorum membranaceæ, capitula vero nuda, e crassiore materia conglomerata, seminis fœminini munera obire verisimile est. Id vero potius conjectare, quam oculis percipere licet; ob tenuitatem nempe juniorum plantarum ortum vix Lynceus quis observet, dempta ultima specie, in qua globulorum, e capitulis delapsorum incrementum vidisse mihi videor. Hallerus in Itin. Helvet. 1739. p. 81. capitula pulverulenta scyphulos vocat, ex foliolis virentibus, Rosæ instar compactos, si exquisitiori microscopio utaris. Videtur igitur in ea mecum sententia esse, quod capitula hæc nudo oculo pulverulenta, foliola seminalia vel plantas juvenes spargant. Nec tamen in eam adhuc cum ipso sententiam deveni, ut genus hoc abolendum & Bryo inferendum censeam.

ORDO I.

ORDO I.

Mnii species erectæ.

XXXI.

1. Mnium perangustis & brevibus foliis Cat. Giff. p.214. & App. p.84. Tab.1. fig. A. B. C. Syn. St. Brit.III. p.78. n.1. descr. br. capit. The common narrow-leaf'd Mnium.

Descriptio.

Gregatim nascitur, coliculis semiuncialibus, uncialibus & loco commodo biuncialibus, loco minus apto brevioribus, trientem unciae non superantibus, subinde simplicibus, plerumque vero surculosis, surrectis, foliis non valde crebris, pallide viridibus, brevibus, perangustis acutis, vestitis, (per lentem a. b. carinatis, pellucidis) non tamen adeo angustis, ut capillacea dici mereantur folia. Coliculi

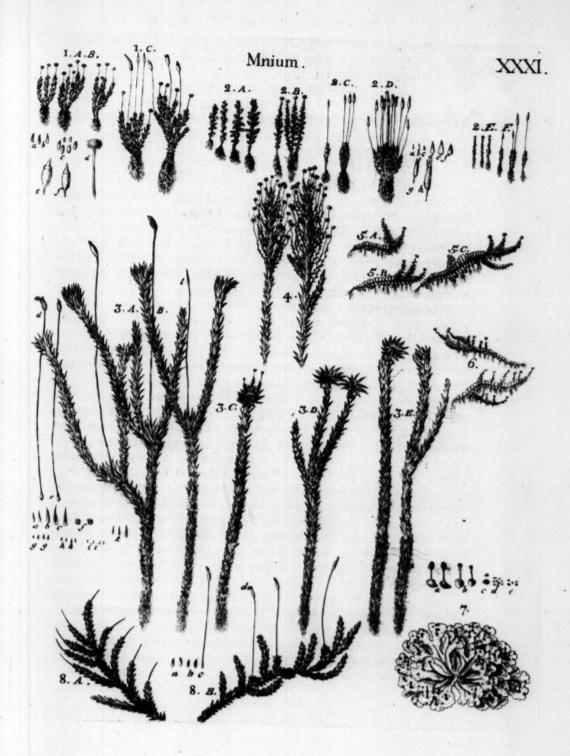
basi nituntur villoso-fibrillosa, fusca.

Februario, Martio & Aprili menfibus e fummis furculis capitula profert nuda, rotunda, pulverulenta A. B. viridia, Papaveris semine paullo majora, per ficcitatem minora, punctorum figura. Capitula hæc ad maturitatem cito perveniunt & pulverem suum mox dimittunt; capitula autem capsularia lentius progrediuntur & diutius perfiltunt. Quæ capsulæ C. figuram habent ab illis diversam, oblongæ nempe sunt, tenui calyptra, inferius alba, superius sulva, ab initio recta, postea aliquantum incurva tectæ, qua abscedente operculum conspicitur pyramidatum, & hoc dilapso, capsulæ margo multis ciliis incifus conspicitur: colore sunt ab initio viridi, per maturitatem vero rufæ, læves in recenti, in ficca planta striatæ, & nonnihil incurvæ, cum antea rectæ essent. Ceterum capsulæ hæ in iisdem nascuntur individuis & e summis etiam surculis oriuntur, verum longioribus, ac pulverulenta capitula, setis insident: utrorumque vero setæ nudæ funt, seu nullis, postquam a cauliculis abscesserunt, foliolis cinguntur. Rariores visu funt hæ capsulæ, quam pulverulenti illi globuli, quas non memini observasse, quam ad sepes pone Woolwich, locis aggerum superioribus & siccioribus, orientem & septentrionem spectantibus.

Pulverulenta vero capitula examini microscopii subjecta corpuscula exhibent oblonga, lucida, ex candido virescentia, multo crassiora, quam pollen capsularum Hypnorum & Bryorum esse solet. Hæc ad literam e. prout per microscopium apparent, ad d. vero ipsum capitulum pulverulentum, ad e. f. capsulæ magnitudine aucta adpicta

funt.

Olim

Olim in Germania locis udis, ad virgultorum exciforum ftipites ob-Locus. fervavi, in Anglia vero, ubi aër est humidior & gelu remissius, locis etiam aridioribus arenosis, ad aggeres ericetorum frequenter provenit, sed humilior tum est, quam locis umbrosis & uliginosis, quibus lætior & longior nasci solet hic Muscus.

Muscus capillaris omnium minimis foliis, pediculis, capitulis Ver-Synonyma. nonis Raj. Syn. St. Brit. II. p.30. n.10. descr. Hist. III. p.35. n.10. d. ead. & Muscus trichoides parvus, capitulo conglomerato seu botryoide Doodii & Darei Ejusd. Syn. p.33. n.31. & App. p.323. s. d. Hist. III. p.39. n.6. Ubi observatio de Muscorum apocarporum genere huic

minus bene subjungitur.

Muscus trichoides parvus, capitulo racemoso Darei Pluk. Alm.p.207. Muscus trichoides parvus, capitulo conglomerato seu botryoide Doodii Hist. Ox. III. p.630. n.23. d. br. imperf. nec in summo stellata sunt capitula, ut ibi asseritur: it. Muscus coronatus minimus, foliolis, pediculis & capitulis minimis erectis Ej. Hist. p.631. n.20. d. Raj. Sea. XV. Tab. 7. Ser. 2. f.20. ad sicc. b.

Muscus capillaceus minimus, capitulo minimo pulverulento Tourn.

7.R.H. p.552.

Muscus foliis angustis & brevibus, capitulis minimis rotundis, in

brevibus pediculis Buxb. En. Pl. Hal. p.228.

Muscoides, quod Muscus capillaceus minimus, capitulo minimo pulverulento Vaill. Prodr. p. 87. n. 1. Bot. Par. Tab. 29. f. 6. a. b. c. bon. Cujus in ipso Opere mentio non fit.

Muscus trichoides parvus, capitulo conglomerato sen botryoide

Raji Mich. Nov. Gen. p. 108. Tab. 59. f.8. H. R. e. min. bon.

Musci parvi elegans species, in truncis arborum Buxb. Comm. Acad. Petrop. III. p.273. Tab. 14. f.2. m. b. s. d.

Bryum alternans, calyptra variegata & scyphulis foliosis Hall, Itin.

Alp. 1739. p.81. d. utrorumque capitulorum.

Memini legisse in Notis ad Synopsin Manuscr. Doodii, quod Vernon Critica ipsi asseruerit, suum Muscum eundem esse cum eo, qui dictus capitulo conglomerato & bytryoide, & respondet etiam descriptio Raji, atque in Herbario Bobarti sub recitatis supra nominibus idem habetur Muscus. Cur vero botryoidea dicta suerint capitula, ratio non patet; sunt enim simplicia & e corpusculis supra descriptis quidem conglomerata, minime vero racemosa, qualia Plukenetius facit.

Buxbaumio figura Hist. Oxon. minus bona videtur, hinc meliorem dare ipsi placuit. Ego vero figuram Bobarti meliorem pronuntio, quam Buxbaumianam; illa quidem facta est ad siccam, sed vera & folia sub hoc statu recte repræsentat: plantula seorsum ibi cusa ramulos bene monstrat, saltem, cum siccum statum repræsentet, capi-

tula

tula debebant esse paulo minora. Buxbaumii figura nullius est momenti: non ramosam facit, sequentis nostræ speciei instar, cui etiam foliorum figura fimilior, quam huic, male vero folia velut in eodem plano picta funt: setæ sunt hujus speciei, nudæ nempe, sed justo crassiores factæ. Ipse vero ad hanc refert speciem, & talis esse oportet ex setarum figura.

Utraque melior est figura, quam dedit Vaillantius, in ea vero defiderantur capsularia capitula, non minus, quam in figuris ceteris

Michelii figura folia nimis capillacea facit, secus ac in ipsa planta

Dictum fuit superius, quod hic Muscus magnitudine variet, hinc minoris Syno-duplex ejus nomen olim observavi in Horto Sicco Buddleji fol. 32. minori nempe adscripserat: Muscus trichoides alter minor, capitulis variis: majorem vero vocavit, Muscum capitulo botryoide, surculis & pediculis longioribus viridiffimis. Talis nempe nascitur locis umbrosis & uliginosis, locis vero aridioribus elatioribus minor.

XXXI. A. B. C. D.

Descriptio.

2. Mnium Serpilli foliis tenuibus pellucidis. transparent Mother of Thyme-leaf'd Mnium.

Tota planta uncialem magnitudinem vix superat, coliculis confertis tenuibus, fimplicibus, rubentibus, quibus folia adhærent diversa figura prædita; nam plantulæ, quæ capitulis destituuntur A. folia habent Serpilli figura, ceteris majora, plantæ vero pulverulenta capitula proferentes B. folia habent eadem quidem figura prædita, fed paulo minora: utraque laxius & longiore serie disposita: quæ vero capsulas gerunt plantæ C. D. breviori & densiori ordine disposita hahent folia, eaque ceteris angustiora sunt, in superiori cauliculorum parte tenuiora a. (d. aucta) in mediis cauliculis latiora & longiora b. (e. aucta) inferiora breviora c. (f. aucta.) Ceterum cauliculi tam steriles, quam qui pulverulenta proferunt capitula, folia versus extremitatem sensim angustiora habent, ad capitula usque in pulverulentis plantis pertingentia; qui vero capsulas ferunt, folia habent minus extantia, setas longiores nudas, quibus capsulæ innascuntur oblongæ, graciles, calyptra recta albicante ad setam usque ab initio tectæ, quæ dein versus basim rumpitur & ea secedente operculum conspicitur cuspidatum rectum: exemplaria mea sicca coronam habent bi & tridentatam, subrigidam, sat longam, quasi operculum in tot partes ruptum fuisset, prout ad lit. g. & h. cernitur, ubi capitula naturali magnitudine majora picta funt. Id vero non nifi accidentale est; nam in recenti planta corona pluribus ciliis dehiscit, & hæ postea in ficca coëunt & coronam bi & tridentatam simulant, quod cum peculiare

peculiare videatur huic speciei, ejus mentionem facere superfluum

Foliis nonnihil majoribus (præterquam in capsuliseris plantis) pel-Differentia: lucidis, cauliculis rubentibus non ramosis, capitulis & capsulis in diversis plantis nascentibus, calyptra rectiore, totas capsulas operiente, operculo acutiore & ciliis longioribus a præcedenti specie abunde differt. Per siccitatem & vetustatem rusum colorem induit, præcedens vero viridem retinet.

Confertim nascitur & observata mihi hæc species in ericeto Wul-Locus & wicenfi & in paluftribus fecus rivulos quosdam non longe a Darking Tempus. in Comitatu Surrejensi, Februario, Martio & Aprili mensibus; postea ferius, Julio nempe mense vidi locis umbrosis ad scopulorum Tunbrigenfium radices.

Mnium minus non ramosum, angustioribus & pellucidis foliis Syn. Synonyma.

St. Br. III. p. 78. n.4.

Muscus capillaris, surculis tenuibus, capitulis variis, aliis videlicet tenuissimis in pediculis oblongis, aliis autem pulverulentis in surculorum summitatibus, nullo fere pediculo Buddl. Hort. Sicc. Vol. II. f.32.

Varietatem hujus minorem observavi, pallidius virentem, quæ di-Varietas minor versa species olim visa fuit & dicta, Mnium minimum non ramosum, eius, angustissimis & pellucidis foliis Syn. St. Brit. III. p. 78. n. 5. cujus figuram, cum parata esset, illustrationis gratia addo cum capitulis pulverulentis E. ad F. vero cum capsulis. Hujus loci est

Muscus coronatus minimus, capillaceis foliis, capitulis oblongis Vaill. Bot. Par. p. 130. n. 8. d. b. Tab. 24. f. 7. a. b. med.

Ibi in Indice Tabulæ cum figno? proponitur, p. vero 130. n. 8. omittitur fignum interrogationis. Nomen illud eft Hift. Oxoniensis, quod pertinet ad Bryum cirratum & stellatum, tenuioribus foliis 42. Ceterum non tantum figura Vaillantii (at folium a. nimis longe in capillaceam tenuitatem productum est) respondet nostris exemplaribus, sed & ipsa planta ab eo transmissa. Figura vero capsulas tantum habet absque pulverulentis capitulis.

3. Mnium majus, ramis longioribus bifurcatis Syn. XXXI. St. Brit. III. p. 78. n. 2. The larger upright and A. E.C. D. E. forked Bog Mnium.

Confertim etiam nascitur hæc species, erecta, a duabus tribusve Descriptio. unciis ad palmarem & amplius longitudinem extenfa, in duos plerumque, subinde in tres ramos divisa A. B. foliis tenuibus mollibus pellucidis, oblongis acutis, carinatis a.b.c. aliquantum extantibus, e viridescente flavescentibus, (in sicca dilutissime luteolis) undique cinctos, internascente tomento fulvo, nervum medium penitus protegente,

tegente, extremitatibus modo stellatis, modo (in junioribus ramis)

cufpidatis.

È ramorum medio & eorum divaricationibus, e basi stellata annotina & semiconsumpta setæ primo vere enascuntur subrubentes, biunciales & longiores, calyptra oblonga angusta recta subsusca tectæ l. quæ, simul ac capsula intumescit, decidit: capsulæ vero oblongæ sunt, tumidæ, leniter incurvæ, virides, læves, per maturitatem (Junio & Julio) striatæ (in seta ad B.) subsusca, leviter nutantes, operculo brevi parum cuspidato lutescente præditæ, quo abscedente ora tenuiter denticula apparet d. Setæ ad basim nudæ sunt, tuberculo ob-

longo præditæ e.

Sunt aliæ plantæ minus ramosæ C.D.E. extremitatibus stellatis & disco puniceo (seorsumf.) præditæ, e squamis in ambitu latiusculis g.g. versus medium angustioribus b. b. & tandem tenuissimis silamentosis i.i. constato, quæ posteriores per lentem visæ k. transversis lineis croceis distinctæ apparent, quas cum Michelio stores credant, qui volent. Porro ex radio harum plantarum C. setæ aliquot vere & æstate enascuntur breves albidæ, foliolis exiguis ad medium sere cincæ, in extremitate exilibus aliquot cuspidibus terminatæ. Quæ setæ tubulosæ procul dubio sunt & pulverem evomunt, pulverulenta capitula formantem. Hæc vero non satis accurate mini observata sunt: Vaillantius "e fasciculo minutissimorum soliorum constata di-"cit, quæ velut in pulverem resolvantur."

Bobarto inventionem hujus Musci tribuit Petiverus, at hic a Guil. Sherardo in Hibernia primum observatum fatetur, a se dein in palustribus prope Redingum visum. Doodius similiter a Guil. Sherardo primum se ex Hibernia, & dein ex agro Lancastriensi a Brothertono habuisse refert. Verum non adeo rara est hæc species, & observata mihi copiose in spongiosis palustribus prope Hamstedium, Southgate, & circa Oxonium. Ob longitudinem & annua superius incrementa, inferius decrementa, longævum esse cognoscere licet hunc Muscum.

Muscus capillaris palustris, flagellis longioribus bifurcatis Pet. Mus.

n.75. Syn. St. Br. II. App. p.224. Raj. Hist. III. p.37. nom.

Muscus trichoides major palustris, citrini coloris Dood. Syn. St. Brit.

II. App. p.338. Raj. Hift. III. p.38. n.39. f. d.

Muscus palustris, slagellis erectis luteolis, raro divisis, capitulis oblongis Adianti Hist. Ox. III. p. 629. n.9. d. br. Sett. XV. Tab. 6. Ser. 3. f.9. ad sicc. med.

Muscus capillaceus palustris, flagellis longioribus bifurcatis Tourn.

J.R.H. p.551.

Muscus trichoides palustris elatior, capitulis variis Buddl. Hort. Sicc. fol. 32.

Hypnum

Loca.

Synonyma.

Hypnum palustre erectum brevius, ramis longioribus, foliis angustioribus Cat. Giff. p.219.

Muscus palustris erectus flavescens, capillaceo solio Vaill. Bot. Par. p.135. n.8. descr. Muscus capillaceus palustris, flagellis longioribus bisurcatis Eid. Tab.24. f.1. a.b.c. sat. b. ad. virent.

Muscus stellaris ramosus palustris, pediculo aureo erecto, capitulo magno sphærico Buxb. Cent. I. p.45. Tab. 65. f. 1. 2. 3. 4. med. cum d. varii status.

Mnium caule dichotomo, foliis subulatis Linn. Fl. Lapp. p.321.n.413.

Buddlejus primo observavit pulverulenta capitula, quæ antequam Critical mihi innotuissent, Hypni speciem credidi, & brevius in Cat. Giss. vocavi, respectu aliorum quorundam ibi recensitorum, quamvis in se breve non sit.

Vaillantius describit pulverulenta tantum capitula, quæ ad lit. b. seorsum designata dedit, lit. a. capsulam exhibuit seorsum, quæ erecta ibi pingitur, non minus, ac in ipsa sigura primaria; cur ergo hunc Muscum locat sub iis, quibus capsulæ sunt pendulæ? Figura ceteroquin bona, nisi quod tomentum non exprimatur, & quod capsulæ inferius lineam transversam habeant, cujusmodi linea in ipsis capsulis non observatur. Ceterum advertit Vaillantius hunc Muscum locandum esse post speciem 24. J. R. H. quæ est Muscus capillaceus minimus, capitulo minimo pulverulento. Cur ergo ipse non retulit eo & Muscoides vocavit? prout inscripsit vulgarem speciem in Prodr. p.87. Sed procul dubio eo retulisset, si ipsi supervivere & editioni Botanici illius præesse licuisset.

Buxbaumii figuræ nec bonæ, nec prorsus malæ sunt, nomen vero Vernonis, quod ex Rajo recitat, hujus loci non est; poterat id cognoscere ex capsulis, quæ hic minores, nec rotundæ, sed oblongæ sunt, quales ipse etiam picas exhibuit, Vernonis vero Musci capsulæ majores & sphæricæ sunt, solia autem minora & scapi tenuiores.

Quodsi Michelius Nov. Gen. p.111. n.38. per Muscum stellatum palustrem Alpinum majorem, viticulis longioribus & habitioribus, soliis acutissimis hamatis, unam partem tantum spectantibus, capitulo subrotundo crassiore, eandem partem respiciente, præalto pediculo insidente Tab. 59. f. 4. hanc nostram speciem intelligat, tum sane capitula nimis crassa & rotunda exhibuit.

4. Mnium majus, minus ramosum, capitulis pul-XXXI. verulentis crebrioribus Syn. St. Br. 111. p.78. n.3. The many-headed Bog Mnium.

Brevior, quam præcedens, est hic Muscus, foliis aliquantum an-Descriptio, gustioribus & magis viridibus, minus vero crebris, capitulis e folio-

Gg2

rum alis pluribus exeuntibus. Ceterum setæ tenues, quam illius, longiores e soliorum superiorum & mediorum alis nascuntur, tenuibus soliaceis ligulis mediotenus cincæ, capitula pulverulenta serentes, alia vero, præter hæc, nondum suerunt observata. Faciem habet palustris Musci, diversam tamen a præcedenti specie, & diverso modo ramosus est, interdum vero non ramosus est.

De loco speciali non constat, & quæ de eo dixi, ex siccis speciminibus habeo, inter Muscos Guil. Sherardi asservatis, ad quæ siguram etiam meam seci. His in schedula manu Sherardi adscriptum le-

gitur,

Muscus alter botryoides elatior Vernon.

Buddlejus in Horto Sicco suo Vol. II. fol. 32. habet sub nomine Musci pulverulentis (forsitan variis) capitulis Vernon.

ORDO II. Mnii species repentes.

XXXI.

Synonymon.

5. Mnium Trichomanis facie, foliolis integris Syn. St. Brit. III. p.79. n.6. The transparent Trichomanes-like Mnium, with whole Leafes.

Descriptio.

Non erigitur, præcedentium instar, sed humi serpit, surculis unciam & sesquiunciam longis, quorum nervo medio solia, in eodem plano sita, adnascuntur tenuia, pellucida, dilute viridia, proxime sibi admota, conjugato ordine disposita, modo minora & laxius disposita A.B. modo majora & densius locata C. basi sua sibi imposita. Ramuli, qui capitula proferunt, tenuiores sunt & soliis rarioribus angustioribus, alterna serie locatis, cinguntur, capitula ferentes parva rotunda pulverulenta, viridia, quæ mox cum pediculis exsiccantur & evanescunt.

Alia, præter hæc, capitula nondum observavi, verum id animadverti, e cauliculorum parte inferiore, non tantum hinc inde sibras exilissimas, sed corpuscula præterea oblongo-rotunda, velut bulbosa enasci & terræ insigi, quæ utrum pars sint hujus plantæ, an insecti cujusdam soetura, dubius hæreo. Virentia quidem erant & succosa,

liquorem pressione effundentia tenuem & aquosum.

Loca.

Synonymon.

Locis udis circa Woolwich, Eltham & in fylva pone Footscray in Cantio observavi primo vere. Sam. Doody ante me in sylvula, Cane-Wood dicta, & aliis locis circa Hampstead & Highgate invenit, ut ex Notis illius Manuscr. ad Syn. St. Br. intellexi, ubi vocatur ipsi

Lichen minimus albescens, capitulis pulverulentis.

Alia fynonyma non novi.

6. Mnium

6. Mnium Trichomanis facie, foliolis bifidis Syn. XXXI.

St. Brit. III. p.79. n.7. The transparent Trichomanes-like Mnium, with divided Leafes.

Capitula, ut in præcedenti specie, brevibus pediculis soliaceis hæ-Descriptionent, ab extremis surculis & e foliorum alis egressis, dilute viridia, pulverulenta tantum, nec alia adhuc, præter hæc, observavi. Foliola, illius instar, pellucida & tenera sunt, sed bisida, ex adverso sibi respondentia. Radices exilissimæ crebræ e costa media descendant & terræ plantulam sirmiter alligant.

Februario, Martio & Aprili capitula profert & observata mihi hæc Locus & species circa Highgate & in monte, Shooter's-Hill dicto prope Eltham Tempus. in Cantio, locis udis, speciatim in rivulo, qui percurrit sylvulam, dictam Old Fall inter Highgate & Muscle-Hill, ubi nascitur Liche-

nastrum filicinum pulchrum villosum 35.

Huc referri debet,

Jungermannia terrestris repens, foliis ex rotunditate acuminatis, smonymoni bisidis, apertura pæne visibili Mich. N. Gen. p. 8. Ord. VI. n. 2. Tab. 5. f. 14. ic. justo maj. & perperam erecta & del. ibi synon.

7. Mnium Lichenis facie. The Lichen-leaf'd XXXI.

Nascitur locis umbrosis & ex eodem principio in orbem plerumque Descriptio spargit plura folia, tenuia, viridia, pellucida, venis quibusdam albicantibus versus basim distincta, bifariam divisa & subdivisa, circa margines obtuse crenata, per extremitates libera & paulisper elevata, reliqua interiore parte humi appressa & tenui lanugine terræ affixa. Lichenis instar, cujus faciem & habitum habet hæc planta, at capitula longe differunt & hujus generis speciem esse suadent. Etenim mox a primo ortu capitula comparent parva ovata, viridia, e plurimis (per lentem) globulis lucidis conglomerata, nuda prorfus, pediculis infidentia octavam unciæ partem longis, fetæ equinæ craffitudine, e tuberculo viridi, absque ulla vagina orientibus; qui pediculi mox arescunt & materiam globulosam dimittunt, verum sparsa illa. materia, antequam exarescant, in summitate aperti & cavi observantur, ora æquali, seu nullis incisuris distincta. Tubercula, antequam pediculi erumpant, satis conspicua sunt, rotunda, postea ad pediculorum ortum versus exteriorem foliorum partem, qua pediculi inseruntur, crassiora fiunt, tenuiora vero, qua interiorem foliorum partem spectant. Ea substantiam habent eandem cum ipsis foliis, & eorum saltem cuticula elevata sunt; nam evanescentibus pediculis, qui cuticulam elevarant, & hæc subsident, habentque naturam a Lichenoidum tuberculis diversam. Verfus.

Versus foliorum extremitates oriuntur tubercula hæc & pediculi, & plura in iisdem foliis successive oriuntur: antequam pediculi erumpunt, si transversim secentur, liquor aqueus exsudat, nec aliud quid præterea animadverti potest. Enimvero ad margines segmentorum foliorum, quin & circa tubercula & per reliquam soliorum extremam partem grana tum sparsim & temere absque calice congesta observantur viridia, sucida, similia globulis capitulorum, sed paulo majora & magis conspicua, quæ semina vera videntur, vel plantæ juvenes, a globulis capitulorum deciduis ortæ. Præterea secundum margines soliorum puncta quædam sunt atro-viridia, per siccitatem nigra, ipsis soliis impacta & utraque eorum parte conspicua, velut per lineas disposita, tria, quatuor & quinque in quovis latere.

Brevi tempore pediculi & capitula oriuntur & cito dissolvuntur. Comparent autem Octobri & Novembri mensibus & ad natalitia Christi usque aliis aliis succedentibus durant, quo tempore plantæ maternæ marcescunt & evanescunt, donec sequenti anno Julio & Augusto mensibus herbacea lichenisormis substantia compareat (quæ siguram supra demonstratam assumit) observatione Guil. Harrison, qui primus & solus adhuc in Anglia invenit & locum ejus vernacula lingua se-

quenti modo enunciavit:

Locus

Found in October 1737. on the Breaking of Medlock River Bank, at a small Wood, called Feasington Wood, betwixt Garret and Knotmill, about a Mile from Manchester.

Utrum præter diæa, alia capsularia producat capitula, nondum constat, huic generi vero annumerare volui, quod capitula ejus reliquis hujus generis nudis capitulis non absimilia sint.

Descriptio superius tradita partim debetur Guil Harrisono, partim mez observationi, ab exemplaribus vivis, quz hoc anno 1739. ab ipso

habui, cum gleba recenti, cui innascebantur, transmissis.

Explicatio fig.

Observatio.

Figura primaria magnitudine naturali omnia demonstrat, seorsum vero magnitudine aucta ad litera a. capitula aliquot cum suis pediculis & tuberculis, b. pediculi postquam capitulum dessuit, c. semina naturali, d. aucta magnitudine, e. puncta nigricantia naturali magnitudine majora exhibentur. Hæc quidem per microscopium visa taliter formata sunt, qualiter a Michelio repræsentantur Nov. Gen. Tab.7. sig. B.B.C.D. ad A. vero plantæ naturali magnitudine depictæ pediculi vacui justo majores appicti sunt. Ceterum nec capitula pulverulenta, nec vera vidit semina Michelius, & perperam puncta nigra semina interpretatus suit. Vocatur ipsi parum convenienter:

Synonymon.

Blasia pusilla, Lichenis pyxidati facie Nov. Gen. p. 14. Tab. 7.

Parum enim similitudinis habet cum Musco pyxidato, nec novum genus meretur.

8. Mnium

8. Mnium ramis brevibus, inordinate progredien- XXXI. tius. The short irregularly branched Mnium.

Faciem habet tertiæ speciei, sed humilius est, caulibus reclinatis, Differentia. uncialibus & sesquiuncialibus, e quibus rami breves simplices absque ordine certo progrediuntur: capsuliferæ setæ, quam illius, breviores & tenuiores, capsulæ item minores & solia, per extremitates conniventia & pallidiora, apicibus obtusioribus.

Ceterum caules foliis emortuis nigris, rami media & superiore Descriptio. parte e viridi & slavo albicantibus, inferiore versus caules parte ni-

gricantibus foliis cinguntur.

Setæ aliæ breves pallidæ nudæ (i. e absque soliolis, illius instar, adnatis) e soliorum extremorum A. pallide virentium, medio egrediuntur, in quibus capitula pulverulenta suerunt (quæ in sicca more hujus generis non comparent) aliæ B. longiores, obscure rubentes, e soliis & surculis emortius perbrevibus nigris exeunt, tuberculo c. purpureo nixæ, capsulas ferentes graciles, in sicca ex ochreo colore ferrugineas, operculo terminatas parvo (parum acuto) quo decidente d. ora tenuiter ciliata sit.

Folia carinata sunt, tenera, pellucida, quæ seorsum lit. a. parte externa, b. interna designata sunt, quibus adjicitur seta cum suo tu-

berculo c. & capfula in fummitate.

Hæc species proprie non repit & sequi ideo debuisset speciem ter-Observation tiam, sed quoniam, postquam præcedentium siguræ absolutæ suissent & numeros suos in Tabula adscriptos haberent, eam nactus sui, hic locare necesse habui. Accepi autem eam ex Virginia a Jo. Mitchellio Patria. cum sua gleba, ex qua locis non æque, ac illa, aquosis nasci videtur, quamvis terrestris non sit, sed palustris Muscus, ut in schedula adscriptum erat. Tomentum quidem ipsi, quo tertia species abundat, deest.

GENUS

GENUS VIII.

SPHAGNUM.

Nomen:

MUSCUM arboreum, quem Phascon Theophrastus, Bryon & Splanchnon Dioscorides, eum Sphagnum, Sphacos & Bryon dixit Plinius L. 12. C. 23. & L. 24. C. 6. quem Muscum Usneæ speciem esse, nemini, qui Theophrasti descriptionem legit, dubium esse potest. Visa mihi suit ea species, quam Usneam barbatam, loris tenuibus sibross 6. vocavi.

Definitio,

Ex his Plinii fynonymis elegi Sphagni nomen, ad designandum Musci genus capsulas uniformes proferentis, quæ capsulæ ab aliis differunt, quod nudæ sint, seu calyptra destitutæ, pediculis quasi nullis & adeo brevibus insidentes, ut iis prorsus carere visæ & inde Musci apocarpi antehac diææ suerint hujus generis species.

ORDO I.

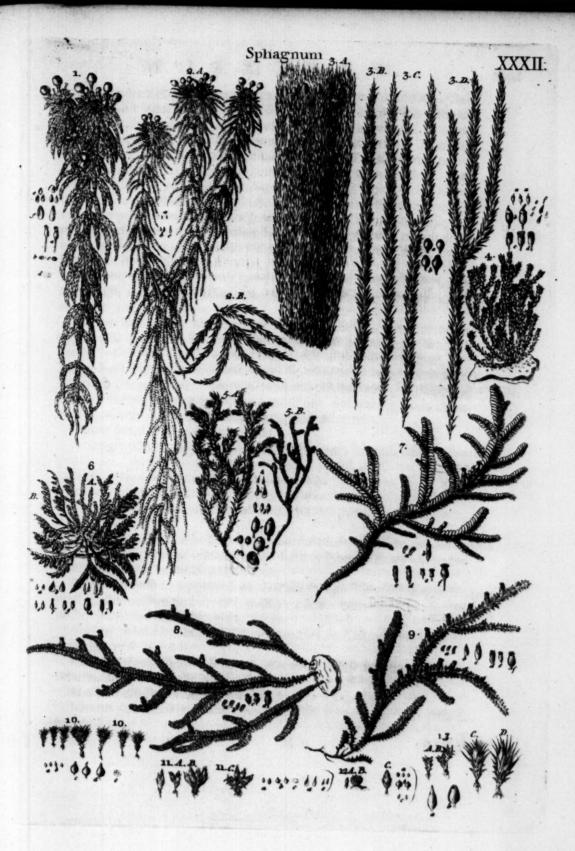
Sphagni species cauliferæ & ramosæ.

XXXII.

1. Sphagnum palustre molle deslexum, squamis cymbifornibus. The larger soft and hollow-leaf'd Bog Sphagnum.

Descriptio.

Confertim nascitur, altitudine digitali, palmari & dodrantali, caulibus erecis, simplicibus, subinde divisis, quibus brevibus intervallis
rami adnascuntur bini, terni & quaterni juxta se orientes, multo
humore graves & deorsum pendentes, soliis albis latiusculis brevibus
(ovatis) concavis mollibus squamatim vestiti, versus extremitatem tenuioribus & in acumen productis, nempe in ramis pendulis caulibus adhærentibus; solia enim in surculis summis erectis, capsulas ferentibus,
minime magnitudine imminuuntur, quin potius majora siunt, præsertim
interiora pediculos ambientia, ut sigura g. repræsentat. Trientem
unciæ & semunciam æquant hi surculi per caules, in summitate vero
valde breves sunt, erecti, dense congesti & in caput conferti, tenui
virore & subinde rubedine quadam persus, e quorum squamis Junio,
Julio & Augusto mensibus capsulæ protuberant spadicæ, succulentæ,

The state of the s Someth and the school party and the second of the second o the control of the state of the me was set any so hill aid the array on his the second after the state of t As and the second responsibility to a second responsibility of the second Committee to an area to a state of the state the state of the state of the state of the state of Action to the second second second second And a new 3 and owns on the second of the se out your process the many a large me to the first the first The same transfer of the same to the same through the same through the same transfer of the s Note that the same of the same

L. D.S. market the transfer

to the same of the

baccas æmulantes, per maturitatem pollinem flavum fundentes. Seffiles ab initio funt hæ capfulæ & squamis occultatæ, postea pediculi excrescunt, lineas aliquot longi, crassiusculi, teneri, pellucidi, ex albo virescentes, subter capsulam calcanei instar crassescentes. Licet autem pediculos quosdam proferat hæc species, Sphagni tamen species censenda est, quoniam capsulæ nudæ & calyptra destitutæ sunt. Ceterum capsulæ ut cito ad maturitatem perveniunt, sic mox dilabuntur & per folia hinc inde sparsæ jacent, foramine utrinque præditæ, altero nempe superne ab operculo abscedente, altero vero inferne a pediculo efformato. Operculum breve est, Hyoscyami vasculi operculum referens, quod æqualiter abscedit & marginem capsulæ æqualem, non denticulatum relinquit.

Radices non facile perveftigaveris: nervos demittit longos, teneros, qui inter evellendum rumpuntur. Foliis suis squamosis ali-

mentum præcipue fugere videtur.

Recens & humore turgidus gravis est hic Muscus, per siccitatem vero valde levis fit. Capfulæ sponte deciduæ subrotundæ sunt, in charta vero cum planta caute (nam facile dilabuntur) ficcatæ, oblongæ fiunt, ut figura a. demonstrat, figura vero b. operculum parte Explic. fg. c.b. interiore seu concava, c. idem parte exteriore convexa, d. pollinem, c.d.c.f. &. e. folia interne, f. externe vifa magnitudine naturali, g. folia cymarum, pediculos capfularum ambientia, repræsentant,

Variat summitatibus subrubentibus.

Locis palustribus spongiosis copiose provenit in omnibus Europæ Loca. provinciis, præsertim Septentrionalibus. Habui etiam ex Virginia, capsulis pediculis semuncialibus insidentibus. Perennis est & omni tempore viget, æstate vero, aliorum Muscorum palustrium instar, capsulas profert, easque cito ad maturitatem perducit, novis deciduis succedentibus.

Lappones cubilia inde sternunt infantibus referente Linnao, unde Ufus: Manna-derphe, Muscus infantum ipsis dicitur. Idem Bromelium notat,

quod rangiferos eo vesci perhibuerit.

Muscus terrestris vulgaris Leb. Icon. II. p.242. Teut. II. p.279: ic. Synonyma. med. f. d. Dod. Pempt. Ed. 1583. p. 469. ic. Lob. cum descr. br. in qua melius Muscum palustrem vocat p.470.

Muscus palustris Eid. Dod. Ed. 1516. p.472. ic. Lob. cum d. br. Belg.

p. 771: ic. ead.

Muscus vulgatissimus C.B.Pin. p. 360. n.r. Muscus albicans & subrubens, in quo Rorella crescit Eid. Pin. p.357. Sub Specie 1.

Muscus terrestris vulgaris Ger. Em. p. 1559. quoad ic. e Lob.

Muscus terrestris vulgatissimus Park. Th. p.1306, ic. Lob. cum d. pr. med.

Hh

Muscus

Muscus densa ramulorum congerie Fungum protuberantem repræsentans major cinereus, apicibus viridantibus, quem sub Musco terrestri vulgari Lobelius & Dodonæus depinxisse videntur Hoffm. Del. Sylv.

Muscus palustris, terrestri similis Raj. Cat. Pl. Angl. I. p.216. II.

p.208. fine descr.

Muscus albus Tilland Cat. Ab. p.46.

Muscus palustris mollis & delicatulus Scheff. Lapp. Ill. p.303.

Muscus palustris albus baccifer Kyll. Vir. Dan. p.107.

Muscus palustris, terrestri similis Raj. Hist. I. p. 122, n. 3. d. br. Syn. St. Br. I. p. 18. n. 9. d. br.

Muscus palustris, in ericetis nascens floridus Pluken. Syn. St. Brit.I. App. p.241. d. br. Phyt. Tab. 101. f.r. min. b.

Muscus palustris mollis candidus rangiferorum, quo rangiferi

avide vescuntur Brom. Chl. Goth. p.69.

Muscus palustris albicans terrestris, capitulis erectis brevibus, pediculis etiam brevissimis insidentibus Raj. Syn. St. Brit. II. p. 37. n. 4. d. br.

Muscus squamosus palustris candicans, mollissimus Tourn. Hist. Pl.

Par. p. 505. d. br. J.R.H. p.554.

Muscus palustris albicans, capitulis erectis brevibus, pediculis etiam brevissimis insidentibus 4. Raj. Syn. Hist. Ox. III. p. 625. n. 4. d. br. pr.

Muscus palustris, terrestri similis Raji & ejus varietas montana, quæ sub nomine Musci stellati & caudati, caule alato præditi venire queat J. J. Scheuchz. Itin. Alp. I. p.38. Tab.5. f.4. Ed. I. at p.43. Tab.5. f.4. Ed. II. descr. cum ic. med. s. capit.

Muscus palustris candidus baccifer Lind. Fl. Wiksb. p.25.

Muscus squamosus palustris candicans, mollissimus Tourn. Rupp.

Fl. Jen. I. p. 339. II. p. 289. d. capitul.

Sphagnum cauliferum & ramosum palustre, molle candicans, reflexis ramulis, foliolis latioribus Cat. Giff. p.229. Syn. St. Br. III. p.104. n.1. cum obs.

Muscus palustris, in ericetis nascens Pluk. & Raji Vaill. Bot. Par.

p.139. n.24. Tab.23. f.3. a.b.c.d. ic. b. f.d.

Sphagnum ramis reflexis Linn. Fl. Lapp. p. 323, n.415. cum obs. de variet. & usu.

Muscus aquaticus Thuyæ vel Sabinæ foliis, cacumine sæpe rubente Clayt, apud Gronov. Fl. Virg. p. 126. Sed parum respondent folia.

Primam hujus figuram dedit Lobelius, eamque pro temporis & ligni ratione satis bonam & habitum plantæ bene exprimentem. Omissæ vero sunt squamæ foliaceæ & capsulæ rudius, pediculi autem earum satis bene expressi. Terrestris perperam dicitur, cum semper locis

Critica.

locis uliginosis proveniat, nec fere terram apprehendat, sed mutuo accubitu se sustentet. Dodonæus, Johnsonus & Parkinsonus usi fuere sigura Lobelii.

C. Bauhinus Muscum hortensem Tragi cum hoc confundit.

Errorem typographicum in Syn. St. Brit. Ed. II. existimo, quando & palustris & terrestris simul dicitur hic Muscus. Legendum enim videtur,

Muscus palustris albicans, terrestri similis &c. prouti in Ed. prima & in Historia legitur. Ceteroquin nulli ex terrestribus multum

fimilis eft, sed figuram & faciem habet propriam.

Figura Plukenetii ad ficcam & nimis compressam plantam facta; in ea rami & squamæ compressæ, quasi filicinæ repræsentantur: capsulæ etiam compressæ & nimis latæ, cum stylo in medio & margine velut simbriato exhibentur, quale quid in ipsis nunquam de-

prehendi.

Multo melior est figura Vaillantii. In ea tamen duo desidero: primo ramos tam per caulem, quam in summo capite frequentiores: dein minus frequentes sunt squamæ foliacæ ad caulem, seu potius nervum; adhærent quidem superiore parte squamæ quædam, sed non eo modo, ac ibi pinguntur, immo vero caulis nervus vix apparet, sed ramis undique tectus latet superius, inferius vero nudus est. Porro cuspides illas, quæ operculo ad lit, a. & c. ibi appicæ sunt, non memini observasse.

2. Sphagnum palustre molle deslexum, squamis ca-XXXII. pillaceis. The soft Bog Sphagnum, with finer A. B. Leafes.

Licet tenuior sit hæc species præcedenti, tamen tantum abest ut bre- Differentia. vior sit, ut potius longius plerumque excrescat, & frequentius, quam illa, ramosa sit; nempe non tantum caules ipsi frequentius brachiati sunt, sed & ramuli eos vestientes crebriores ex iis dependent. Foliola ramulos vestientia capillaceæ sunt tenuitatis, capsulæ, quam illius, minores sunt. Et hæ sunt præcipuæ differentiæ, quæ inter hanc & illam intercedunt.

Colore est præcedentis, qui tamen frequentius in rubedinem tranfit, non tantum per summitates, ceu in illa, sed per totas plantas.

Seorsum foliola ad lit. a. naturali, b. c. aucta magnitudine depicta Esplicatio fig. funt. Hæc vero per microscopium concava, illius instar, esse de-

Observavi in hac specie capsulas subinde secundum cauliculorum longitudinem e ramulorum alis enasci, cujusmodi in illa observasse

non memini.

Vidi

Hh 2

Vidi in exicetis udis prope Charlton in Cantio, & valde copiofe in ericetis uliginosis inter West-Wickham & Addington prope Croydon in

Surrejensi Comitatu.

Variet. fluitans Ubi aqua abundat, fluitare folet, caulibus ad pedalem & amplius longitudinem extensis, foliolis etiam longius productis, que varietas ad lit. B. delignata est. Porro sub ordinario statu foliola summa reflexa observavi, unde summitates eleganter crispæ fiunt, ceteris in inferioribus ramis rectis manentibus.

Synonyma.

Musci Broccenbergensis species candida, in uliginibus nascens, capillaceam quandam substantiam foliorum loco habens, eamque suis pediculis dense circumvolutam, capitulum continens pusillum, cymbali versus superiora patentis figura, coloris spadicei Thal. Sylv. Harc. p.78.

Muscus villosus Imper. L.27. C.12. d. br. imperf. s. ic.

Muscus villosus herbaceus 7. B. Hist. III. P.II. L. 37. p. 764. ex Imp. fine ic.

Muscus erectus palustris albus, foliis capillaceis Doodii Syn. St. Br.

II. App. p.338. descr. Raj. Hist. III. p.45. d. ead.

Muscus terrestris argenteus squamosus, ramusculis in summo den-

fiffimis Ponted. Comp. p.23. d. br.

Sphagnum cauliferum & ramofum paluftre, molle candicans, reflexis ramulis, foliolis angustioribus Cat. Gist. p.229. Syn. St. Brit. III. p.104. n.2. d. br. differ.

Muscus squamosus palustris, foliolis angustioribus Buxb. En. Pl.

Hal. p.229.

Non raro, ut supra demonstratum, subruber & purpurascens ob-Variet. rubens & Synon. ejus. fervatur, quo referri debet

Muscus terrestris ruber Jung. Cat. Alt.

Muscus terrestris ruber seu sanguineus Hoffm. Del. Sylv.

Muscus incurvatus ruber n. d. Phyt. Brit. p.77.

Muscus squamosus palustris ruber Buxb. En. Pl. Hal. p.229.

Muscus squamosus purpurascens, mollissimus Vaill. Prodr. p. 85. inter n.67. & 68. Bot. Par. p.139. n.25. nom.

Muscus squamosus palustris, capitulis rusescentibus Helm. Suppl.

Fl. Pruff.

Observatio.

Muscum villosum Imp. huc refero, donec quis locum magis con-

venientem demonstret.

Jungermannus Muscum suum terrestrem rubrum Musco terrestri vulgari, quem Lobelium & Dodonæum fecutus ita vocat, & locis ndis provenire scribit, subjungit, unde colligitur, eum hanc speciem intelligere.

3. Sphagnum

3. Sphagnum fubulatum viridiffimum, capfulis ova-XXXII. tis. The bright green pointed Sphagnum, with A.B. C. D. oval Heads

Denso cæspite arcte stipatus nascitur hic Muscus A. coliculis digi-Description tali longitudine erectis, simplicibus B. subinde bifariam C. vel trifariam D. in medio divisis, foliis longis angustis cuspidatis, rectis, ragidiusculis vestitis, colore versus summitatem simpliciter & intense splendideque viridi, in medio & inferiora versus fusco, extremitati-

bus mucronatis & leniter pungentibus.

Nascitur humo paludosa & spongiosa in montibus Cader Ideris & Locus & Snowdon copiole, ubi Augusto & Septembri mensibus observavi, sed Tempus. fine capitulis, quæ fero sub initium hyemis profert, ovata, brevissimo pediculo hærentia, coloris ceræ pallidioris, Polytrichi 4. Syn. III. p. 91. non absimilia, quæ qua parte egrediantur, dicere non possum, cum exemplaria, quæ, postquam montes reliqueram, inde transmissa babui, capitula quædam inter fummitates sparsa haberent a cauliculis libera, sunt enim valde tenera & caduca. Ea nuda erant, glabre, in quibus operculum detegere non potui, Sphagno tamen, quod ea nuda essent & apoda, accensenda videtur hæc planta. Lit. a. & b. ea feorfum defignata funt. Habui etiam plures hujus Musci cæspites ex Grœnlandia.

4. Sphagnum subhirsutum, obscure virens, capsulis XXXII. rubellis. The rough Sphagnum, with red Heads.

Viticula habet, præsertim inferius, tenuia, uncialia, & paulo Ion-Descriptio. giora, non valde ramosa, invicem implicata & in cæspitem laxiorem diffusa, foliis brevibus angustis, carinatis, in unam magis, quam in alteram partem vergentibus cincta, colore obscure viridi, superficie subhirsuta, quorum summitatibus capsulæ innascuntur parvæ, oblongæ, glabræ, foliolis occultatæ, operculo rostrato prominulo, splendido colore rubello conspicuo & capsulas demonstrante, quibus ab aliis facile distinguitur hæc species. Foliorum superiorum apices verno & æstivo tempore canescunt, multo tamen minus, quam sequentis speciei.

Novembri, Decembri & Januario capitula acquirit, quæ dein Fe-Tempus.

bruario & Martio maturat.

Licet faxis dicata videatur hæc species, tamen ad arbores etiam Locus. observari solet, estque nunc foliis & capitulis majoribus, nunc utrisque minoribus. Figura nostra majusculum statum repræsentat, ad Explic. fig. a.b. quam lit. a.a. capsulæ seorsum magnitudine naturali, b. per lentem ".d. . f. visæ cum operculo suo rostrato, c. & d. absque operculo, cum denti246

Synonyma.

culis primo modioli trepani instar extantibus, dein introversis, lit. e. foliola naturali, f. aucta magnitudine, ubi carinata apparent, exhibentur. Ceterum folia ramis adnascentia paulo minora sunt, quam ea, quæ in cymis capsulas ambiunt, habentque hæc mediam inter e. & f. magnitudinem, utraque vero eadem figura prædita funt.

Muscus trichoides, capitulo apodi, foliis latioribus & angustioribus

Doodii Pluk. Alm. p.257.

Muscus trichoides, capitulis apodibus, foliis angustioribus Doodii Syn. St. Brit. II. App. p. 339. d. br. Raj. Hist. III. p. 39. n. 3. d. ead.

Muscus apocarpos hirsutus, saxis adnascens, capitulis obscure rubris G.Sher. Raj. Hist. 111. p.40. n.10. d. br. Vaill. Bot. Par. p.129. n.4. 1. d. Tab. 27. f. 15. a. b. c. d. e. f. g. b. i.

Muscus apocarpus saxatilis, capitulis obscure rubris Fl. Jen. I. p. 331. II. p.283. & Muscus apocarpus faxatilis, brevi, denso tamen cæspite nascens, capitulis amplioribus, dilutius rubentibus striatis Ibid.

Sphagnum cauliferum & ramofum faxatile, hirfutum virefcens, capitulis obscure rubris Cat. Giff. p.229. & App. p.86. Tab.2. A. A. B. C.

char. Syn. St. Brit. III. p.104. n.3. d. differ.

Critica.

Descriptio.

Tempus.

Sic fat bene omnia exprimuntur in figura Vaillantii, faltem ad lit. d. & e. operculi rostrum, licet satis conspicuum, desideratur. Ceterum figura ejus primaria ficcam magis, quam humidam repræsentat plantam. Capitula, ut Ruppius, nunquam striata vidi, nisi per siccitatem & corrugationem.

XXXII. The 5. Sphagnum nodosum, hirsutum & incanum. A. B.

hoary nodous Sphagnum.

Simili, ac præcedens, more in cæspites diffusa nascitur hæc species, cauliculis paulo longioribus, magis ramofis, foliis crebrioribus & paulo latioribus, convexo-concavis, veltitis, pilo longiore terminatis, colore per hyemem dilute & pallide viridi, ad veris initium ad canum vergente, & tandem plane canescente, præcipue per extremitates. Folia hæc a nervo medio undique æqualiter extant in virente & humente planta A. in ficca vero B. apprimuntur, unde furculi ejus (dempta hirlutie) Cupressi ramulos repræsentant. Extremitates ra-

morum sæpe aduncæ sunt, præcedentis vero minime. Capfulas Novembri & Decembri mensibus profert, quæ licet paulo majores fint, quam præcedentis, minus tamen conspiciuntur, cum fub squamis foliosis lateant, nec colore ab iis distinguantur; virescunt enim. Ceterum non tantum in extremitatibus & prope has, sed & fecundum furculorum longitudinem (unde nodofi fiunt rami) adnascuntur, ea differentia, quod illæ novæ, hæ annotinæ & veteres

unt capfulæ, & ideo hæ absque operculo & vacuæ solent esse.

Ob-

Observari meretur, quod surculi hyemis initio, antequam cane-Observation scunt, graciliores sint, quam ipsa hyeme & sub veris initium, quo tempore humore hyemali nutriti crassiores esse solent. Capsulæ etiam varium diverso tempore statum habent: ab initio longiusculæ sunt, a.b. naturali, c. aucta magnitudine, cum operculo minus obtuso: Explic sg. a.b. dein ubi maturescunt, subrotundæ & magis obtusæ siunt, d. naturali, c. d. a.f. & b. b. e. aucta magnitudine: tandem postquam operculum abscessit, breviores siunt, f. naturali, g. aucta magnitudine, obtinentque marginem æqualem seu non denticulatum, in sicca quidem planta. Ad literam b. solia aliquot naturali, i. aucta magnitudine adpicta sunt.

Frequens est hæc species per Germaniam, in Anglia vero non æque Locavulgaris: in Occidentalibus tamen Eboracensibus observavit Rich.
Richardson: in elatis saxosis, Gray Weathers dictis, non longe a Marleborough in Wiltonia ipse legi & S. Brewer: in collibus circa Bishop's-Castle Littl. Brown observavit: eandem e Pensylvania dela-

tam vidi.

Muscus terrestris cupressinus nanus Stiriensis Bocc. Mus. II. p. 161. Synonyma. Tab. 108. ic. med. ad sicc. c. d. Raj. Hist. III. p. 45. d. Bocc.

Muscus squamosus faxatilis, tortuosus ac nodosus Tourn. J. R. H. p. 555. Vaill. Bot. Par. p. 128. n. 3. s. d. Tab. 27. f. 18. a. med.

Muscus apocarpus faxatilis, capitulis & tota planta albo-pellucidis

Fl. Jen. I. p. 331. II. p. 283.

Sphagnum cauliferum & ramosum saxatile, hirsutum incanum, capitulis virentibus Cat. Giff. p.229. Syn. St. Brit. III. p.105. n.4. c. obs.

Bocconis figura & descriptio est ejusmodi, ut species inde cognosci Criticaqueat. Minime vero, ut vult J. J. Scheuchzerus Itin. Alp. 1. p. 38. referri potest ad Muscum clavatum foliis Cupressi C. B. Nec figura mala est, ut ille censet, sed huic speciei, ubi sicca, ad quam figuram Boccone fecit, satis bene respondet, licet ramosior esse debuisset. In eodem errore versatur Linnæus Fl. Lapp. p. 325. n. 417. Descriptio-Bocconis plane est contraria Musco illi clavato, optime vero quadrat huic speciei.

Figura Vaillantiana mediocriter bona est & repræsentat statumplantæ graciliorem, antequam cana sit. Folia autem paulo confertiora debebant esse. Miror in ea capsulas non expressas, cum in Horto-Sicco Guil. Sherardi amplum sit cum capsulis exemplar, ab ipso sub-Tournesortii nomine transmissum. Quando canescit, diversam is-

censuisse videtur speciem, nam sub sequenti nomine misit :

Muscus squamosus saxatilis, tortuoso similis, lanuginosus. Cujus Synon. alind. mentionem non factam observo in Botanico Parisiensi.

Descriptio propria.

HISTORIA

6. Sphagnum heteromallum polycephalum. XXXII. A. B. Sphagnum with many Heads, leaning one Way.

Badmingtoniæ in agro Glocestriensi a Guil. Sherardo primum ob-Descript. Sher. servata hæc species, quam sequentem in modum nervose descripsit. "Viticulis tenuibus arborum corticibus adhæret, pluresque ramulos "fimplices horizontales emittit, plurimis capitulis, nullis pediculis "fultis, per totam caulis longitudinem adnatis. Capitula terram "versus spectant, & nullo caputio (quod apocarpa» proprium) tegun-Tota planta coloris est saturate viridis. Capitula profert Tempus.

"Octobri & Novembri."

Ad quam descriptionem ulterius observari potest, quod per cæspitulos nascatur: quod rami e viticulis progredientes subinde denuo ramofi fint, foliolis brevibus crebris triangulis, concavis, in humida A. paulisper extantibus, in ficca B. appressis, ut rami teretes appareant, undique cincti, colore viridi & nonnihil splendente, Musci sericei facie: quod capsulæ ex alterutro plerumque latere egrediantur & in unam partem vergant, parvæ, oblongæ potius, quam fecundum Vaillantium ovatæ, brevissimis pediculis hærentes, vagina quadam pilosa & squamosa, e foliis, ceteris angustioribus & in pilum productis, composita, ad capsulæ apicem usque cinctæ: quod operculum fit cuspidatum, fuscum, quo per maturitatem (Februario) abscedente, farina effunditur e capsulæ foramine, tenuibus albis pilis obsito: quod capsulæ per vetustatem elongentur & tubulatæ nudæ, striatæ sint : quod, si ramis arborum resupinis adnascatur, capsulæ terram non respiciant.

Seorsum lit. a. foliola ramorum naturali, b. aucta magnitudine, e. d. e. f g. b. i. c. foliola capsulas cingentia naturali, d. aucta magnitudine, e. f. capfulæ aliquot a vagina liberatæ cum fuo operculo magnitudine naturali, g. absque operculo magnitudine naturali, h. aucta, i. eædem vetustæ, elongatæ & striatæ nativa magnitudine repræsentantur.

> Omni fere tempore reperitur, perennis enim est, & observata mihi in saltu Enfieldensi, & copiose hic Oxonii in pomariis, aliis vero, quam ad arbores, locis nondum observata fuit hæc species.

> Muscus apocarpos arboribus adnascens polyspermos G. Sherardi Raj. Hift. III. p.39. n.7. d. b.

> Muscus trichoides, capitulis apodibus, per longitudinem caulium adnascentibus Buddl. Hort. Sicc. fol.29.

> Muscus apocarpos arboreus, capitulis instar vaginæ longioribus Buxb. En. Pl. Hal. p. 229.

Sphagnum cauliferum & ramofum minus hirfutum, capitulis crebris pilous per ramulorum longitudinem adnascentibus Syn. St. Brit. III. p.105. n.5. d. br. Muscus

Explic. fig. a. b.

Locus.

Synonyma.

Muscus apocarpos arboreus repens viridis, plurimis capitulis per caulium longitudinem nascentibus D. Sherard. Vaill. Bot. Par. p.129. n.5. descr. Muscus apocarpos arboribus adnascens, polyspermos Raji Eid. Tab. 27. f. 17. a.b.c.d.

Figura Vaillantii primaria mala quidem non est, verum habitum plantæ non exprimit; foliola sunt justo pauciora & nimis laxa, capsulæ immerito omnes nudæ: figura ramuli a. parum ipfi plantæ respondet. Cetera bene se habent & descriptio satis bona, sed non repit hic Muscus.

7. Sphagnum pennatum planum. The plain fea-XXXII. ther'd Sphagnum.

E farcina Muscorum, e Petagonia delatorum, plura hujus deprompsi Descriptio: exemplaria, longitudine digitali, in plures alas, nunc ex adverso, nunc alterno ordine fitas abeuntia, quarum nervo medio crebræ adnascuntur pinnulæ obtusæ, recurvæ, duplici utrinque ordine dispofitæ, teneræ, virentes, pellucidæ, planæ feu æquabiles, e quibus vaginæ per cauliculos & ramos hinc inde prodeunt cuspidatæ, e squamis angustis compositæ, & ex his capsulæ prominent oblongæ parvæ, operculo cuípidato recurvo terminatæ, colore in ficca ochreo: operculo dilapfo capfularum margo lævis quidem apparet in plerifque, verum quædam limbum pilosum habent, & ceteræ, quæ læves videbantur, accuratius lente examinatæ, pilos intus versas habebant. Capfulæ hæ pediculos conspicuos non habebant, vagina autem remota breves prodibant, vaginæ longitudine, pediculi.

Seorfum lit. a. folia, b. capfula cum operculo & vagina, c. d. eadem Esplic. fg. a.b. cum vagina absque operculo, e. fine vagina naturali, f. aucta magni- ". 4. 4. 5. tudine exhibentur.

Musci, quibus permixta erat hæc planta, ex arborum truncis avulsi Locus; erant. Repentis naturæ videtur esse, fibras tamen radicosas non habet.

8. Sphagnum pennatum undulatum, vagina pilofa. XXXII-The wavy feather'd Sphagnum, with hairy Heads.

Eosdem cum præcedenti natales habet & arboream hanc speciem Locus.

esse corticum fragmenta, radicibus adhærentia testantur.

Biunciali, triunciali & quadriunciali longitudine sunt ejus surculi, Descripcio. nervo rigido præditi, in ramulos fine ordine abeuntes, quibus pinnæ adnascuntur rectiores, & vix recurvæ, duplici in utroque latere ordine dispositæ & invicem impositæ, tenues, pellucidæ, membranaceæ, superficie crebris transversis lineis inscripta, unde valde crispæ fiunt pinnæ, fimiles Hypno pennato, undulatim crispo, setis & capsulis brevibus

brevibus 12. sed minores, nec squamatim, illius instar, impositæ. Secundum ramulorum longitudinem hinc inde e foliorum alis capsulæ enascuntur parvæ, oblongo-rotundæ, subsusce, involucro piloso ab initio totæ, dein saltem versus basim circumdatæ, superius foramine tenuiter piloso hiantes: opercula deciderant.

Seorsum figura a. b. folia, c. capsulæ naturali magnitudine cum involucro piloso, lit. d. eadem absque involucro aucta magnitudine
appictæ sunt.

XXXII. 9. Sphagnum pennatum undulatum, vagina squamosa. The wavy feather'd Sphagnum, with scaly Heads.

Differentia.

Formam habet proxime præcedentis speciei & pinnas similiter utrinque duplicatas, sed magis recurvas & acutiores, colore viridiore & magis splendente, superficie paulo minus crispa; nempe transversæ lineæ vel sulci, licet æque crebri, minus tamen profundi sunt. Præcipua autem differentia hæret in vagina capsularum longiore herbacea, ex oblongis squamis virentibus composita, & situ capsularum, ex alteruro tantum latere frequentiore serie dispositarum, sigura & more non absimili Sphagni heteromalli polycephali 6.

Ceterum capsulæ e vagina parum prominent, oblongo-rotundæ, si eximantur, foramine in exemplaribus meis nunc æquali, nunc tenuiter piloso præditæ, colore pallide ochreo. Opercula desunt speciminibus meis, & cilia quando desunt, vel introversa, vel detrita videntur.

Seorsum figura a. foliola, b. vagina magnitudine naturali, c. eadem aucta magnitudine, d. capsula vaginæ inclusa, e. eadem sine vagina naturali, f. aucta magnitudine repræsentantur.

In alpibus Helvetiæ ad arborum cortices lectum transmisit Hallerus, nomine Sphagni arborei ramosioris crispi, crebris per caulem capitulis, quo referri debet

Muscus Linariæ folio major & crispus Tourn. Hist. Pl. Par. p.504. d. br. Muscus squamosus Linariæ folio major & crispus Ej. J.R.H. p.554. c. syn. alien.

Muscus terrestris major, ramulis compressis, foliis superficie crispis Vaill, Bot. Par. p. 129. n. 8. d. b. c. syn. alien. Tab. 27. f. 4. a. b. c. d.e. bon.

Ubi cum multiplici foliorum serie pingitur, cum in descriptione duplex saltem foliorum alatorum series dicatur, nec tamen negarim, triplici serie ludere. Martio & Aprili ad latera inferiori parte vaginas parvas simbriatas enasci docet, quibus singulis contineatur urna ovata, lineam longa; hanc vero icone non expressit, vaginam vero lit. d. & per microscopium e. satis accurate exhibuit. Ergo male in Indice Tabulæ summa pars quasi slorigera ad d. & e. dicitur.

Descr. capsul.

Explic. fig. a. b. c. d. e. f.

Locus & Synonyma.

Observatio.

ORDO II.

Sphagni species sessiles seu caulibus & ramis carentes.

10. Sphagnum acaulon trichodes Cat. Giß. p.229. XXXII. Syn. St. Brit. III. p.105. n.6. d. br. The dwarf Hair-leaf'd Sphagnum.

Tenuissima est hujus generis species, nihilominus quoniam grega-Descipto: tim nascitur, & quoniam capitula, ob soliorum tenuitatem, visui exposita sunt, facile invenitur. Simplices, subinde divisi, sunt surculi, tres quatuorve lineas longi, foliis capillo tenuioribus virentibus cincti, inferius brevioribus, superius longioribus, e quorum medio Martio & Aprili capsulæ nascuntur subrotundæ, sessiles, pallide virentes, semine Tabaci paulo majores, quas per æstatem omnem in auctumnum usque retinet, sutescentes & rutilantes: operculo alio, præter apicem recurvum, carere videntur.

Seorsum lit. a.b. capsulæ naturali, c.d. aucta magnitudine (ubi re-Explicat. fig. tortam chymicam repræsentant) e. pollen per microscopium visum a.b.c.d.c. exhibentur.

Annus videtur Muscus, frequens ad vias & semitas humidiores Locus. arenosas, præsertim in ericetis.

Muscus trichodes minor acaulos, capillaceis foliis Pet.Mus. n.87. Synonyma; cum ic. absque caps. Syn.St.Br.II. App. p.324. Raj. Hist.III. p.39. n.5. fine d. Vaill. Bot. Par. p.128. n.2. Tab.29. f.4. a.b.c.d.e. ic. b. cum descr.

Muscus apocarpus capitulis sessilibus, inter soliorum, capillo quovis tenuiorum, casspitulos, capitulis primo albis, per maturitatem vero suscis rubrisve Flor. Jen. I. p. 332. II. p. 284.

11. Sphagnum acaulon bulbiforme, majus. The XXXII. larger dwarf bulbous Sphagnum.

Confertim aliquot linearum longitudine nascitur, ex soliis conni-Descriptio. ventibus & in bulbi formam congestis constans, A. B. latiusculis, membranaceis, concavis, mollibus, nervo destitutis, in pilum brevem (in sicca tamen magis, quam in virente conspicuum) desinentibus, colore viridi, substantia tenui. Superiora solia d. inferioribus e. majora sunt.

Capsulæ tacu potius, quam visu explorandæ sunt, nam intra solia media latent parvæ subrotundæ, semine Papaveris paulo majora, ab initio ad ovatam siguram a. accedentes, per maturitatem b. rotundiores, parte superiore in apicem contracta, qui per maturitatem ab-

fcedit & pollen c. (per lentem globulare) emittit flavum, aliud vero operculum non observatur, non magis, quam in præcedenti specie.

Tempus.

Ceterum capfulæ exili pediculo hærent & colorem per maturitatem spadiceum acquirunt. Profert autem eas Novembri & Decembri, Martio & Aprili menfibus maturat. Quo tempore folia ejus exarescunt, ac si annuus effet Muscus, verum ex eadem radice adstant tum plantæ juvenes minores, foliis hiantibus præditæ C. quæ postea capsulas gignunt & quamdiu ex parvx & virentes sunt, folia etiam habent laxiora & minus quam postea, ubi ad maturitatem accedunt, congesta.

Explicatio fig. a. b. c. d. e.

Figura a. capsulæ nondum maturæ magnitudine naturali, b. maturæ naturali magnitudine altero tanto majores, c. pollen per lentem, d. folia superiora, e. inferiora depicta sunt magnitudine naturali.

Locus.

Passim ad sepes in aggeribus fossarum secundum vias & in areis hortorum nascitur.

Synonyma.

Muscus trichodes acaulos minor latifolius Pet. Mus. n.86. Syn. St. Br. II. App. p. 324. Raj. Hift. III. p. 39. n.4. f. d. Pet. Gazoph. II. n. 126. Tab. 95. f. 14. ic. per microscop. m. b.

Muscus apocarpus terrestris, foliis latiusculis congestis, capitula

occultantibus Fl. Jen. I. p. 331. II. p. 284. d. br.

Sphagnum acaulon, foliis in bulbi formam congestis, majus Cat. Giff.

p.230. Syn. St. Br. III. p.105. n.7.

Forte Muscus minimus, foliis latiusculis acutis, in longiusculum & tenuissimum apicem, tanquam pilum attenuatis, capitulis sphæricis crassioribus, pediculo orbatis Mich. N. Gen. p. 111. n.42.

XXXIIA. B. C.

12. Sphagnum acaulon bulbiforme, minus. The

lesser dwarf bulbous Sphagnum.

Differentia.

Folia minora funt, quam præcedentis, capfulæ item minores & rotundiores, magis splendidæ, ex luteo rubescentes, folia pallidius e flavo virentia. Porro capsulæ citius & menstruo, ante illius capsulas spatio, Januario nempe & Februario mensibus, maturitatem adipiscuntur. Foliola etiam pilo illo albicante, quem præcedens habet, carere videntur.

Lit. A.B. totæ plantulæ magnitudine naturali, C. aucta, a. capsulæ Explicatio fig. A.B.C. a. b. c. naturali, b. multum aucta magnitudine, c. foliola repræsentantur. Locus

Similibus, ac prior, locis reperitur, nempe in areis hortorum, ad

fepes & fosfarum aggeres.

Synonyma.

Muscus apocarpus omnium minimus, capitulis omnium minimis, intra brevissimorum foliorum squamosorum & squamatim sibi incumbentium perbrevem flavescentem cæspitulum occultatis Flor. Jen. I. p. 332. II. p. 284.

Sphagnum acaulon, foliis in bulbi formam congestis, minus Cat. Giff. p.230. Syn. St. Br. III. p.105. n.8. Muscus Muscus apocarpus terrestris, foliis latiusculis congestis, capitula occultantibus, minor Buxb. En. Pl. Hal. p.229. & Muscus apocarpus omnium minimus Fl. Jen. Ejusd. Ibid.

Muscus trichodes acaulos minor latifolius Vaill. Bot. Par. p. 128, n. r.

Tab. 27. f.2. a. b. c. d. cum descr.

Ex icone & descriptione Vaillantii liquet eum hanc, non præce-Observatio. dentem speciem designare; igitur perperam huic nomen Petiveri adscribit.

13. Sphagnum acaulon maximum, foliis in centro XXXII. ciliaribus Hall. Itin. Alp. 1739. p.83. d. br. cum ic. A.B. C.D. The largest dwarf Sphagnum, with Bristles.

Amplior est, quam supra memoratæ caule carentes species, non Descriptionantum foliis, sed præcipue capsula majore prædita, oblonga, quam folia ambiunt lata satis & longa, pilo longo, e nervo medio susco prodeunte, terminata, cetera autem folia ad basim locata, & in plantis capsulis destitutis, angustiora sunt & breviora, pilo destituta: utraque pellucida, sunt, hæc læte viridia, illa pallida, glumas æmulantia.

Capsula rubet, striis si bene memini, nigris distincta, sigura pyra-

midata, operculo pellucido cuspidato recto terminata.

Fig. A. & B. plantæ absque capsula & foliis pilosis, C.D. cum foliis Explicat. fig. utriusque generis & cum capsulis, a. capsula exempta cum oper-A.B.C.D. a.b. culo nativa, b. paulo majore magnitudine exhibentur cum ciliis introversis.

Nascitur in rupibus (terra tamen substrata) circa Llanberris in Ar-Locus & vonia, ubi Septembri & Octobri capsulas profert, & habui ab Hallero Tempus. in Helvetia collectum nomine supra relato. Ejus descriptionem illustrationis gratia & quoniam quædam a me prætermissa continet, hic

fubjungo:

"Huic inquit, ex radiculis albis & teneris primo folia prodeunt "in orbem reclinata, lætissime virentia, lineis terminata parallelis, "fine etiam obtuso. In eorum foliorum medio alia prodeunt folia "longa, pallida, glumarum similia, susco nervo in longum pilum "educto. Amplectuntur hæc capitulum inter Sphagna maximum, "raræ molis in toto Muscorum genere. Junius operculum habet "acuminatum, pellucidum. Id dejicit adultius, & in faccum abit e "luteo rubentem, piriformem, ore paulum contracto, & plerumque "ad alterum latus propiore, plenum polline viridi. Longum vidi "ad tres lineas, latum ad duas."

GENUS

GENUS IX. FONTINALIS.

Nomen.

POTAMOGETONIS quassame fine forcies Fontinalis & Fontalis nomine descripsit J. Bauhinus Hist. Plant. III. L.38. C. 7. quas ita vocavit, quod non longe a fontibus nascantur, cumque illa planta, quam Fontalem minorem lucentem inscripsit, aqua puriore limpida gaudeat & prope fontes nasci soleat, veraque hujus generis species sit, quin vulgaris species a Rajo in ipsis fontibus observata sit, non aliud convenientius huic generi nomen imponi posse mihi visum est.

Definitio:

Ejus notæ characteristicæ sunt, capsulæ sessiles, nullis, aut brevissimis, pediculis hærentes, non nudæ, ut Sphagni, sed calyptra præditæ, calyce seu folliculo membranaceo squamoso inclusæ, quo calyce evidentissime dissert hoc genus ab Hypno & aliis Muscorum generibus.

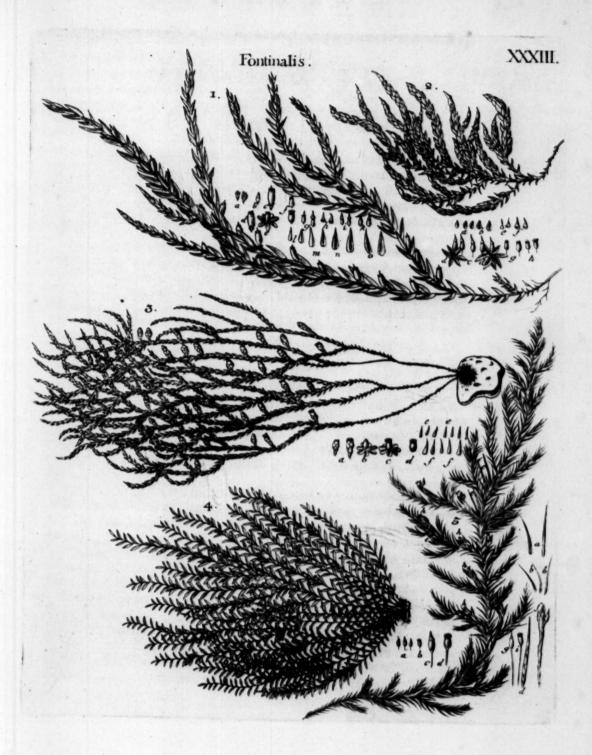
XXXIII.

1. Fontinalis triangularis major complicata, e foliorum alis capfulifera. The common large triangular Fontinalis.

Descriptio.

Ex inferiorum & mediorum (rarius superiorum) foliorum alis vaginæ oriuntur membranaceæ, ex tereti ovatæ, superius apertæ, e
quibus cuspidatum prominet operculum, tenui calyptra tectum: interius latet capsula oblonga teres, cujus os, postquam operculum decessit, radio denticulato cingitur. Vaginæ vel calycis oræ nudo oculo
æquales, non sinuatæ, nec reslexæ, quales in Botanico Parisiensi pinguntur, mihi visæ. Ceterum capsulæ perbrevi insident pediculo,
squamis aliquot tenuissimis cincto, quin & ipsa vagina, accuratius
examinata, e squamis pluribus, invicem impositis, componitur, verum

tam

tam arcte & æqualiter appositis, ut non nisi simplici membrana con-

Juniores calyces hiant, e squamis angustis compositi, vid. sig. a. Explicat. sig. dein vero coëunt b. postea obtusiores siunt & presse junctæ squamæ ab.c.d. sig. in unam membranam coëunt c. in qua capsula latet operculo i. k. & calyptra cuspidata g. h. prædita, quod operculum ubi abscedit, vasculi ora pilosa prominet d. e. f. Calyx seu vagina acu depressa ex septem octove constare videtur squamis tenuibus pellucidis e. ipsæ vero capsulæ ab initio teretiusculæ sunt i. dein ex tereti ovatam siguram assumunt k. Ad lit. g. capsula junior cum calyptra, b. calyptra seorsum, i. capsula junior sine calyptra cum operculo, k. eadem provectior, e. f. capsula matura absque operculo cum radio denticulato designantur: ad l.m.n.o. vero solia majora & minora varia sacie expressa sunt sunt sacie expressa sunt sunt sacie expressa su

Passim in sluviis minoribus nascitur & frequens est non tantum circa Locus. Londinum, sed & hic Oxonii, aliisque plurimis Angliæ locis conspicitur & omni tempore reperitur. Resert Rajus se in sontibus etiam & aquis stagnantibus sæpius vidisse. Mihi nondum in sontibus, bene vero in aquis stagnantibus observata. Ubicunque vero nascitur, bassifua vel lignis, vel saxis eorumque interveniis alligatur, vel & terræ

in aquis stagnantibus infigitur.

Muscus aquaticus folio expanso C.B. Prodr. p. 152. n. 14. d. imperf. Synonyma.

ic. Muscus saxatilis repens, coma sparsa Eid. Pin. p. 362. n.9. Muscus major denticulatus Merc. Bot. p. 52. Ph. Brit. p. 77.

Muscus aquaticus triangularis Raj. Cat. Cant. App. s. d. Muscus aquaticus, terrestri vulgari similis, sed major Eid. Cat. Pl. Angl. I. p. 217. II. p. 208. d. brev. Syn. St. Brit. I. p. 17. n. 7. d. br. sine caps. Hist. I. p. 122. n. 4. d. ead. Syn. St. Brit. II. p. 37. n. 3. d. caps. Hist. III. p. 44. d. caps. it. Muscus saxatilis repens, coma sparsa C. B. Eid. Hist. I. p. 123. n. 5. d. C.B.

Fontalis latifolia & Muscus aquaticus latifolius Kyll. Vir. Dan. p. 45.
Muscus denticulatus aquaticus, spicatus, ramosus Hort. Cath. Suppl.
I. p. 249. an & Muscus denticulatus aquaticus spicatus, foetidus Ibid.
p. 248?

Muscus aquaticus, viticulis longis minus ramosis, lucidis foliis acutis triangularibus cinctis Hist. Ox. III. p. 626. n. 32. d. Sell. XV. Tab. 6. Ser. 1. f. 32. med. s. caps.

Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens Tourn. J. R. H. p. 554.

Muscus aquaticus denticulatus Læs. Fl. Pruss. p. 173. ic. n. 53. m. c. d. Muscus apocarpus aquaticus, foliis triangularibus complicatis acutissimis in slagellis longis, Potamogetonis cujusdam instar fluitantibus Fl. Jen. I. p. 232. II. p. 284. d. caps.

Selago

Selago aquatica, foliis pellucidis triangularibus acutis & complicatis cin a Cat. Giff. p.230.

Fontinalis major, foliis triangularibus complicatis, capitulis in fo-

liorum alis fessilibus Syn. St. Br. III. p.79. n. I.

Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens Inst. Vaill. Bot. Par. p.140. n.5. d. b. Tab.33. f.5. a. b. c. d. e. ic. med. Muscus aquaticus ericoides, foliis complicatis, vocandus Muscus aquaticus plicatilis, foliis circa virgulas triplici serie dispositis Vaill. Ibid.

Muscus squamosus, foliis acutissimis in aquis nascens J.R.H. Mich. N.Gen. p. 108. Tab. 59. f.9. C.N.N.N.N. m.b. F. c.c.c. d.d.d. ic. im. Muscus aquaticus, terrestri vulgari similis, sed major Raji Buxb.

Cent. III. p. 39. Tab. 69. f.2. med. c. obf.

Synonymon C. Bauhini huc refertur a Bobarto, Tournefortio & Vaillantio, me non invito, quamvis radix repens non fit nostræ plantæ. Enimvero descriptio C. Bauhini manca est.

Nimis breviter etiam descripsit Rajus, donec observationem de capsulis a Daleo nactus, eam inseruit Syn. Ed. II. & Suppl. Hist. Paulo

accuratior est descriptio Bobarti, licet capsulas non viderit.

Figura Lœselii sacta suit ad plantam siccam & compressam, in qua triangularis situs non exprimitur, licet in descriptione eum adnotet. Extremitates spicatæ in ramis minoribus bene expressæ sunt. Ad siccam etiam & compressam sacta est sigura Bobarti; utraque absque

capfulis.

Vaillantii figura satis bona est, nisi quod erecta sit, quod solia tumida, & quod capsulas velut angulosas lit. a. repræsentet, quæ mihi semper læves & æquabiles visæ, in basi tumidiores, in sumitate angustiores, ac ibi exhibentur: theca etiam capsulas involvens, ut supra demonstratum, sinu illo caret, præterquam microscopio examinata. Ceterum ad thecæ pediculum squamulæ, quoniam nempe valde parvæ sunt, omittuntur, quæ etiam desiderantur in sigura Michelii, & sunt præterea in hac solia nimis laxe disposita, capsulæ item & folliculi justo tumidiores. Ceterum is squamulas designavit solliculorum, quas oculus lente destitutus non assequitur, easque justo crebriores & perperam inferiores superioribus breviores. Figura ejus F. imaginaria est.

Cur sub Muscis apocarpis non locarit Vaillantius, merito quis miretur, sane cum iis, quibus subjungitur, nullam habet affinitatem. Cur etiam ericoidem vocet, non capio, nisi sit triangularis dispositio soliorum; verum similitudo claudicat. Poterat sufficere nomen posterius.

Buxbaumius cum suas Centurias publicaret, non vidit figuras Vaillantii & Michelii, ideoque cum capsulis figuram dedit, quæ a specimine sicco strigoso desumpta est, qualis quidem subinde occurrit hic Muscus

Critica.

Muscus, verum reperitur plerumque cum capsulis & foliis latioribus simul. Figura quidem capsularum in sicca & multum compressa talis, qualis apud ipsum, est, sed non in recenti & virenti planta. Calyptram dicit hirsutam, quæ mihi lævis visa. Idem capitulis cum aliis Muscis exacte convenire vult, ex quo apparet, eum folliculos, ea involventes, non observasse. Advertit in me, quod cum Selagine consuderim. Ego antequam capitula vidissem, hariolatus saltem sui, quod cum Selagine tertia Thal. quam, quum Catalogum Gissensem publicarem, nondum (vid. App. p. 86.) videram, ejusdem esset generis, postquam utramque cum capitulis nascentem vidi, diversa esse cognovi, nunquam vero utramque consudi & unam speciem esse dixi.

Ruppius folliculum & ipsam capsulam non videtur distinxisse, & perperam nuda & calyptra destituta capitula dicit. Est vero tenuis calyptra & presse operculo juncta, ut non facile animadvertatur.

Fucus ramosus ligneus fluviatilis D. Richardson Syn. St. Br. II. App. Varietas sibrosa Dood. Raj. Hist. III. p. 30. similis Aphyllo aquatico Virginiensi petræo & Synon. ejus. Pluk. Mant. p. 16. Tab. 138. f. 1. Ortum debet nervis Fontinalis hujus soliis orbis, sicuti observavi in speciminibus ab Auctore missis, in quibus hinc inde solia quædam restabant.

2. Fontinalis triangularis minor carinata, e cymis XXXIII. capfulifera. The leffer triangular Fontinalis.

Flagella habet breviora, magis ramosa, foliis minoribus, crebrio- Descriptio & ribus, obtusioribus, non complicatis, sed saltem concavis vestita, Differentia. pellucidis quidem, sed obscuriore saturatione virore tinctis. Ceteroquin illa triplici versu, ceu in præcedenti specie, nervos ambiunt, quamvis ob contiguitatem foliorum triangularis ramorum figura, minus, ac illius, conspicua sit. Præcipuam vero inter hanc & illam differentiam subministrant capsulæ, quæ non secundum longitudinem e foliorum alis, sed in summis tantum ramis nascuntur, calvce præditæ diverso, evidentius squamoso, breviore & ad operculum & calyptram non pertingente, ut quali nudæ videantur, quæ squamæ foliorum caulis & ramorum figuram habent & ab iis continuantur, fecus ac in illa specie fit. Verum licet calyces toti breviores videantur, quamdiu squamæ cohærent, tamen si explicentur, eæ reliquis ramorum foliis longiores funt. Ceterum capfulæ figuram habent præcedentis, calyptra vero & operculum magis recurva videntur; pediculo tenui infident, squamis occultato, præcedentis vero capsulæ pediculo pæne carent, calyx vero vaginatus eo gaudet, hujus caret. Operculo abscedente, capsulæ ora, illius instar, denticulata fit.

Figura a. b. folia, c. capsulæ cum calyptra absque calyce, d.d. cum explicat. fig. calyce explicato, e. f. calyptræ seorsum, g. b. capsulæ absque operculo a b. c. d.e. f. g. exhibentur.

K k

HISTORIA

Locus.

Ad ripam Thamesis in muris juxta Palatium Archiepiscopi Cantuariensis nascens primum observata suit hæc species, frequens etiam in Iside prope Oxonium, sundo adhærens.

Synonyma.

Critica.

Fontalis angustifolia, seu Muscus aquaticus angustifolius Kyll. Vir.

Dan. p.45.

Muscus denticulatus lucens fluviatilis maximus, ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus Pluk. Alm. p.257. nom. Raj. Hist. III. * p.44. d. br.

Muscus sontalis minor lucens J. Bauhini Doodio Hort. Sicc. Buddl. M. fol.21. apud H. Sloan. Musco triangulari aquatico Raji similis, surculis tenuioribus Buddl. Hort. Sicc. apud Th. Manningham.

Fontinalis minor, foliis triangularibus minus complicatis, capitulis

in fummis ramulis feffilibus Syn. St. Br. 111. p.79. n.2. d. differ.

Synonymon Plukenetii huc refero, licet ille maximum dicat, & præcedenti accenseat, quoniam capitulorum situs huic, non illi respondet. Respondet etiam huic descriptio Raji, synonymon vero,

quod ab hoc affertur, hujus loci non est.

Fontalem minorem lucentem J. B. quam præcedenti eandem faciunt Rajus, Bobartus & Tournefortius, non esse illam, sed hanc speciem, sententia suit Sam. Doodii, demonstrante Horto Sicco Buddleji, quæ sententia & mihi probabilis suit visa, sigura enim & descriptio J. Bauhini parum illi convenit. Postquam autem sequentem in Arvoniæ Alpibus detexi speciem tenuiorem, visa illa mihi suit & siguræ & descriptioni J. Bauhini melius respondere.

XXXIII.

3. Fontinalis squamosa tenuis sericea, atro-virens. The fine leaf d glistering black Fontinalis.

Descriptio & Synon. 7.8.

Observatio.

"Fontalis minor lucens J. Baubino Hist. III. L.38, p.778. dicta, "aquis innatat, ramulis exilibus, infirmis, interdum lapidibus adhæ"rescens, soliis alternatim positis, minutulis, nigricantibus sere:
"tota quam proxime ad Muscum accedit planta. Inter Montpelgar"dum & Clarevaux provenit, item in Massmunster." Hæc J. Bauhinus, cujus sigura optime repræsentat nostram plantam, præsertim
siccam, & respondent egregie ramuli exiles, solia minutula alterna
nigricantia, splendentia, facies Musci. Desiderantur vero capitula in
dicta sigura & descriptione.

Descriptio

propria.

Palmari & dodrantali longitudine mihi nasci visa, flagellis plurimis invicem implexis, capillaceis nigris ramosis, aquæ ductum sequentibus, inferius nudis, basi tomentosa fusca lapillis affixis, inde versus medium & extremitates creberrimis perangustis foliis squamatim vestitis, colore atro-virente, in sicca nigricante, superficie in sicca lævi & splendente. In sicca rami subteretes, in humida triangulares sunt. Foliola lente spectata leviter concava sunt.

Secundum ramorum longitudinem capsulæ nascuntur pro plantæ ratione satis magnæ, ovatæ, apodes, calyce seu involucro squamoso pæne ad operculum usque cinæ, ex oæto circiter foliolis construæo, squam soliola ramorum, latioribus, coloris cum soliis ejusdem, crassioribus & magis, quam in vulgari specie conspicuis. Capsulæ operculum, quam duarum præcedentium, obtusus, quo abscedente, capsulæ ora ciliatis denticulis incisa apparet: calyptra mihi non visa.

Seorsum sig. a. capsulæ squamis involutæ, cum oris ciliatis, b. ca-Explic. sig. a.b. psula cum operculo, c. sine operculo, utraque cum squamis depressis, c. d. e. f. g. d. ipsa capsula absque squamis, e. e. foliola aliquot naturali f. f. eadem aucta magnitudine expressa sunt.

Observavi in rivulo prope Llanberris aliisque vicinis torrentibus Locus & Alpinis Augusto & Septembri mensibus. Perennis est, præceden-Tempus.

tium specierum instar.

Chabrens Sciagr. p. 563. non mutavit nomen J. Bauhini, & eandem

exhibuit figuram & descriptionem.

Potamogetoni minori Musco fimili Bet. Monsp. App. p. 304. Magne-Synonym. dubi lus eandem facit Fontalem minorem lucentem J. B. an vero eandem cum illo intelligat plantam, dubium; non enim verisimile est eum errasse in genere; nec tamen nota aliqua Potamogetonis species, que Fontali illi comparari queat. Examinent Botanici Monspelienses.

4. Fontinalis parva, foliis lanceolatis. The fmall XXXIII. Lancet-leaf'd Fontinalis.

Utrum aquatica, an arborea esset hæc species, pro certo non Antisoquium; habeo, nec tamen vererer, si arborea, Fontinali annumerare, quo minus dubitarem Potamogetonem dicere plantam arbori innascentem, si notas & faciem Potamogetonis haberet. Licet autem aliis Muscis arboreis admixta esset hæc planta, credebam tamen aquaticam esse, quod substantia & facie esset aquaticæ plantæ, & quod non sparsim permixta esset, sed per manipulos collecta & reliquis addita.

Ea plura ex eadem basi nigricante sibrillosa emittit tenuissima sla-Description gella, digitalis longitudinis, interdum ramosa, sæpe indivisa, inferius susceptiona, superius ex ochreo virescentia, quibus solia adnascuntur in sicca obscure viridia, in madesacta pallide & obsolete ex ochreo virescentia, pertenuia, pellucida, alterna serie in eodem plano nervis adnascentia, ea sigura & magnitudine, qua depicta sunt, e quorum alis in brevibus pediculis capsulæ sunt e fusco nigricantes, ex tereti subrotundæ, operculo cuspidato parum incurvo rusescente. Per lentem capsulæ ora post operculi lapsum tenuissime pilosa apparet,

an vero calycem aliquem haberent capsulæ, ob parvitatem ne lente quidem detegere potui; nudæ potius, quam folliculatæ videbantur. Ad basim pediculorum nullum Hypnis familiare involucrum squamosum vel pilosum detegere potui, quapropter Hypnis annumerare veritus sum, & Fontinali potius, cujus faciem habet, accensere volui, licet capsulæ nudæ esse videantur, & pediculi pro capsularum ratione longiores sint, quam in præcedentibus Fontinalis speciebus.

Explicat. fig.

Seorsum lit. a. capsulæ cum operculo, b. sine operculo magnitudine naturali, c. & d. auæa magnitudine cum & sine operculo exhibentur.

Patria.

E Patagonia cum aliis Muscis habui; sunt etiam exemplaria ejus inter Muscos Guil. Sherardi, e Providentia insula delata, Videtur inde esse

Synonyma,

Muscus Americanus, Linariæ foliis acutissimis Plum. Tourn. J.R. H. p.555.

Muscus Linariæ foliis acutissimis Plum. Cat. p. 16.

XXXIII.

5. Fontinalis capillacea, calycibus stili instar cuspidatis. The fine leaf'd Fontinalis, with pointed Sheaths.

Descriptio.

Flagella palmaria ramos fimplices, interdum divisos emittunt, quibus folia absque ordine adnascuntur capillacea, per lentem (a. e flagellis, b. b. e ramis) carinata, leniter per ramos inflexa, in flagellis sæpe recta, colore in his nigricante, in ramis obscure viridi.

E foliorum alis, præsertim qua rami egrediuntur, calyces enascuntur longi, stili instar porrecti, ab initio convoluti & cuspidati e. e. (d. aucta magnitudine) postea in squamas membranaceas oblongas latiusculas pellucidas in summitate e. e. e. (f. aucta magnitudine) dehiscentes, e quibus capsulæ prominent exiguæ, oblongo-rotundæ, operculo cuspidato e. e e. (g. aucta magnitudine) terminatæ, virides, per maturitatem subsusce, exilibus ciliis h. h. h. h. (i. aucta magnitudine) coronatæ, setis e calyce vix prominulis, per vaginam tamen seu calycem ad basim usque pertingentibus: calyptræ desunt.

Differentia.

Faciem habet Hypni 70. verum folia tenuiora, minus falcata, fafciculatim non prodeuntia, nec æque rigida, flagella item tenuiora & minime tam rigida. Porro illius capfulæ incurvæ dicuntur & Hypni charactere gaudere videntur.

Patria.

Locis lacustribus in Pensylvania legit Jo. Bartram.

TFC.

GENUS